



نظری - قیمت شده -

۲۱۲۵

بلا اکره و جبار در
احمدیه در فرزند احمد
نصیر محمد خورشید
۱۲۲۴

مسلم بن الحنفیہ

کتاب از این پیران همدار و خند
و معنی است و زندگست و لطف
که با تو که همان ناصر بود و لای

119

اسکن شد

بازدید شد
۱۳۸۶

کتابخانه مجلس شورای
مکتب کتب خفایه الاسلام برقی

21/2

—Fol. 10, 11

2132

2142

PP T AS

卷之四

人

10

Page number 088

نقشہ: قسمت شہر
۲۱۲۵

این کتاب از شیخ محمد باقر
 در شهر تبریز در سال ۱۲۲۸
 در روز پنجشنبه ۱۲ محرم
 در منزلت خود کاتب شده است

۱۲۲۸
 جامع الاحکام به هفت مجلد
 در طهران خریداری شد
 محمد الدیوب الطاهری
 در طهران در روز ۱۲ محرم
 الطهری الکلاهدی

۱۲۲۸

جامع الاحکام بهیچي ^۴ مشتمل بر دو فصل فصل اول در زینت آنکه
مولود از کدام نوع است شناختن صفت مولود و شناختن آنکه این
نکر است یا مؤنث شناختن عدد آنچه حاصل آمده است در وقت
ولادت ^۵ فصل دوم در احکام مدت مکث جنین در قرار مکین آنکه اگر
مکین در شناختن آنکه مولود از پدر است یا نه فصل سوم آنکه مولود
تمام خلقت است یا ناقص دلایل وجوه و اشکال و الوان مولود و
ازین باب فارغ شدیم دلایل کواکب و بروج و اختلاف اشکال بنا
کرده آید فصل فی دلایل الترمیم و جودتها و زوایا و این فصل منتهی
بر چهار قسم قسم اول در کودکی که در دنیا بقا نیابد قسم دوم در دلایل
کودکی که بر زمین آید و برید اما ترمیم نیابد قسم سوم مولودی که
برید و ترمیم یابد اما دراز عمر نبود قسم چهارم در آنکه برید و ترمیم
یابد و عمر از حق تعالی ارزانی شده فصل چهارم از کتاب در احکام
هیدلاج و که خدائی و قانون عمر استخراج هیدلاج بذهب جمهر استخراج
قانون عمر بطریق ابن فرخان الطبری استخراج قانون عمر از طریق هشوار
اقاویل هند قول خبیه هندی در عمر دلایل ولادت و رنج آن کودک

فصل پنجم در احکام دلایل بدوی دلایل سبکی و تیزی دلایل حلم و بزرگواری
دلایل وفاحت دلایل حیا دلایل خلق نیکو دلایل دروغ گفتن دلایل
راست گفتن دلایل دین حق داشتن دلایل ریا و نفاق دلایل رنج
و صلاح دلایل ارباب بدعت و ضلالت دلایل علم دلایل فهم و حدس
دلایل حفظ و محال قوت حافظه دلایل جهل و بلاهت دلایل تجربه
و طهارت دلایل امانت و قصور دلایل اهل خیانت دلایل وزدان
و راه زمان دلایل زنا می مردان که او را اوبه حکم و شایستگی خویشند دلایل
غیر و زانی زمان دلایل لواط و میل بغلمان امر و دلایل زنا می سحر و جادو
تجذیب و تمانیت و مهمال و دلایل پارس و خویش و اری و دلایل
وجوه اندر دلایل نجل و امساک دلایل حسد و حقد دلایل کبر و نخوت
دلایل کشاده و رومر و دلایل ترش رومر و دلایل ثط و دلایل کابلی
بسیار خوردن دلایل قیاسی در کفانی بد دلایل پاکیزگی و دلایل استیجاب
دلایل شتاب زدگی و دلایل کفنی که عمر ایشان از صد و پست بگذرد و دلایل
عفت و دلایل عفت فرج و دلایل خفت الفج شناختن آنکه مولود بکدام
صناعت حاذق تر است در استخراج نام طالع مولود اما شناختن حروف
از کفنا ربطیموس دلایل موالید پیچان و دلایل کیمیا کردن و دلایل کیمی
در حال طفولیت حال عجیب ایشان حاصل آمده باشد احکام از تو است

سحر و نجوس که بر حقیقت در جبهه طالع و عاشر افتد اگر کوکب در عظم اول
 و ثانی بود بر مزاج مشترک و عطار و اگر کوکب بر مزاج مشترک و متنج بود
 اگر کوکب بر مزاج مشترک و زحل بود اگر کوکب بر مزاج متنج بود تنها اگر کوکب
 بر مزاج مشترک و عطار بود اگر کوکب بر مزاج متنج و عطار بود اگر کوکب
 بر مزاج زهره و مشترک بود اگر کوکب بر مزاج زهره و زحل بود اگر کوکب
 بر مزاج متنج و زهره بود اگر کوکب در جبهات طالع برج حمل برج الثور برج
 برج السرطان برج اسد برج سنبله برج میزان برج عقرب برج قوس
 برج جدی برج دلو برج حوت و لایق قواطع غیر از کوکب و شهابیات
 و در جبهات فصل استلال بر اوقات نبات موایید و قیام اجاز
 فصل و قواطع بفر کوکب فصل انجا که تسلیه از حد غش مجده غش آید قاطع بود
 فصل در جبهه طالع قاطع بود فصل اما استعالات بر سه وجه بود اما فصل
 احکام سالها اما رسیدن کوکب بجان یکدیگر فصل و غرقه طالع بهر
 را باشد فصل اما سهم السعادت فصل در جبهه طالع چون قاطع در جبهه
 فصل سعادت بزرگ در طالع از ثوابت باشد که در عظم اول دوم
 باشد فصل اگر اکلیل بود فصل قلب اسد فصل اما عین الثور و عین الزمر
 و در اشی الغول بود فصل در احکام مثلثات طالع و نیز نوبت احکام
 ملک احکام موایید احواله احکام موایید بر سر مکان احکام موایید کتاب

فصل آقا سید قطب

احکام

احکام موایید و کلا احکام موایید رؤسا احکام موایید جماعی احکام موایید
 لقطا احکام موایید مذاکر احکام موایید آن جهانه احکام موایید اشتیاق آن
 جهان حکم خانه دوم موایید نوکران احکام موایید کسی که مال طلب کنند
 و نباید دلائل کسی که مال بیاید و آنکه بخاند و لایق کسی که از راه غلبه و
 مال طلب کنند و لایق کسی که کج و مال یابند و لایق کسی که از موایید
 حفظ یابند و لایق کسی که از ضیاع و عفار فایند و لایق کسی که
 خان و مالی ایشان خراب شود و لایق کسی که از سبب روز میزند
 و لایق نخست عبید و لایق آنکه مال از چرخ بر مولود یابد و لایق سعادت
 ستران و لایق سعادت در تجارت و لایق موایید کسی که عیش ایشان
 و سطر بود در موایید بخشن و مدبران موایید کسی که استبدادی حال ایشان
 بد باشد و لایق کسی که از نعمت و قول باد و بار و فاقه افتند حکم برج سیوم در
 شناختن آنکه آن مولود اول فرزند مادر و پدر است یا نه و وقت و کثرت
 برادران و پیل در زند که برادران و خواهران در طالع تحویل شناختن
 و ضعیف از برادران و شناختن تعادیه و مخالفت میان برادران در
 و شقاوت و در شناختن اعداد برادران شناختن آنکه بعد از این مولود مادر
 دختر باشد در نواد احکام در برج سیوم در اختلاف مادر و پدر سخن در سعادت
 فرزندان شناختن آنکه مولود زنی و دیگر کند شناختن آنکه فرزندان مال مادر بود

از چرخ بود

در احوال برادران و خواهران

یا پدر

خود را بکشند دلایل قتل با سبب زنان دلایل ک نی که مرگ ایشان
 بود دلایل ک نی که در وطن خشتن میرند دلایل ک نی که در غربت
 در اوقات مرگ حکم خانه نم دلیل ک سر که سفر کنند و باز خانه رسد دلایل ک
 که سفر ایشان از زبان دارد دلایل ک دین که دلیل اعتقاد بد دلایل ک نی که از نظر
 بعد هبتر انتقال کند دلایل ک نی که خوابت کو بپزند و خواب بهر شناختن دلیل
 ک نی که از علم منفعت و غره یا بند احکام خانه و در شناختن مدت
فصل صنایع و حرف آن برج عاشر دلایل ک نی که و بفران و خوار
 و خواران دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 تراشند دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 در آب کینه سفال فروشن و بخاران دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 ماهر در مرغ فروشان درختان سترهان بخارند دلایل ک نی که
 و پوست فروشن و دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 و یکم و صوف و پلاس و نه فروشن در بزازان در دهقانان و بزک
 در ریجان فروشن در تره فروشن دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 و رسن بازان دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که

دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 در و دران دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 از کدام صنف بودند دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 و دشمنی که اول بود دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 که میان ایشان دوست بود دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 با دوستان چگونه زندگانی کنند در ف و د و م و ن و م و د دلایل ک نی که
 دوستان ریج پند حکم خانه و دوازدهم دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 دوست که شود دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 مولود از کدام صنف باشند دلایل ک نی که دلایل ک نی که دلایل ک نی که
 چون آب و استروخ فصل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 در پوست و حدود و احکام حدود و از کفتر حجاز در ساعات ایام از
 از کفتر حجاز از اندر ثوابت دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 از کفتر فاطم و شناختن مشتر در طالع دلیل ک نی که دلیل ک نی که
دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 بر مذبه و میان و کله انیان دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 کفتر و فصل دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که
 که دلایل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که دلیل ک نی که

در خانه دلائل مقرر در منازل بودن کواکب در وجه شکر و شرف فضل اگر
 زحل شرف یا بدرجه شرف بود و فضل اگر چه زحل در مبطوط بود یا برجه
 مبطوط بود فضل بودن کواکب در دایال خویش فضل ششم در احکام سهام
 طالع فصل سیم المال فضل در احکام سهام دیگر فضل ششم در احکام
 اثنا عشریات و آثار بروج و احکام نظر کواکب بیکدیگر در وقت ولادت
 و احکام راس و ذنب اثنا عشریه فصل سیم در قرانات کواکب طالع
 موالیه تملیک^{۱۳} کواکب در ترتیب کواکب زحل در مقابل کواکب^{۱۶} مشترک در
 مقابل کواکب^{۱۷} مقابل کواکب قران کواکب^{۱۸} در طالع فصل نهم در
 احکام تحویل و انتهای صاحب طالع و دلائل دیگر احکام^{۱۹} بودن کواکب
 در آثار بوقت تحویل احکام^{۲۰} بودن کواکب بوقت تحویل احکام کواکب
 در خانه های یکدیگر بودن تحویل و انتهای خانه آن خانه های اصل و کواکب در دی
 حکم بودن طالع تحویل و بروج انتهای و بیوت اصل و در آیات حکم اتصالات^{۲۱}
 قدر تحویل فصل در نظر کواکب بموضع فضل در اتصالات و غرابت کواکب
 که در تحویل مال حکم خواهد کرد فضل اولات سال خدای که نیک حال باشند
 یا بد حال منفرد و بر نظر ستارگان و دلیل بودن در خانه های دیگر حد اول^{۲۲}
 احکام دانستن شرف و دایال و مبطوط واقع از قول هندوان فصل اگر
 تحویل یا بروج انتهای بنگار راس امدت پدای فضل طالع ماه چهره استخراج

باز

بشر قرار طالع ماه مقدم کن احکام در گردش ستارگان دوازده برج
 فصل ششم در طالع چهره مستوی باشد طالع فضل در احکام مریخ فضل^{۲۳} احکام
 الشمس در طالع فضل در بودن زهره در طالع فضل در احکام عطارد و در طالع
 فضل در احکام مقرر طالع در معرفت که انتهای در تحویل بودن فضل در ولادت
 کواکب که در اصل و انتهای و تحویل فضل در اتصالات ادلاء و انصراف
 از دلائل اصل و تحویل و انتهای فصل سیم رسیدن کواکب بموضع اصل و
 دیگر کواکب فصل سیم چون طالع سال و اصل برج انتهای یک برج بود و
 فضل مستوی بر اصل انتهای بود فصل دهم اندر احکام سالهای عالم بر سبیل^{۲۴}
 و احکام قرانات و اختیارات طالع کلی و جزو و سبیل بدین موجب که یاد
 کرده آید و با مد الفوسیق فصل اول سخن در منازل فضل اگر خواهد که حوادث^{۲۵}
 بدانند المثلثه الهواسه المثلثه^{۲۶} المایه اقا الفکیه فضل بدانکه از یک
 چند کس تواند گفتن حکم کردن فضل مستوی بیرون آوردن فضل دانستن نیکی
 و بد و رو داشتن حاجت فضل در وقت رو داشتن حاجت فضل در احکام
 کسوف و احکام احترافات کواکب در بروج و کسوف قریح در ماه رومیان

اَئِمَّةُ بَيْتِ الْقَالِسِينَ وَالصَّلَوةُ ثُمَّ قَطِيعُ غَارِبِ الرِّسَالَةِ وَاعْلَى مُغَارِبِ
 الْمَدَائِدِ مِنْهُ الصَّلَوةُ مُحَمَّدٌ وَآلُهُ الْأَخْيَارُ وَاصْحَابُهُ الْأَبْرَارُ حِينَ كُنْ يَدُوحُ
 بِأَمْرِ أَجَلٍ مُحَمَّدٌ حُجَّةُ الَّذِينَ فَرِيدُ خُوصٍ ابْنُ الْوَحْشِينَ ابْنُ الْإِنَامِ ابْنُ الْقَالِسِينَ
 ابْنُ الْإِنَامِ امِيرُكُمْ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَكَمِ الْإِنَامُ ابْنُ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الْإِنَامُ ابْنُ سَيْمَانَ
 ابْنِ أَيُّوبَ ابْنِ الْحُسَيْنِ وَهُوَ يَوْمُ لَحْنِ السَّائِكِينَ سُبُوخُ نَوَاحِلِ الْبَرِّ وَالْإِنَامِ
 أَجَلُ الْعَالَمِ ابْنُ الْحُسَيْنِ مُصَنَّفُ الْكُتُبِ مَقِيمُ شَاوَرٍ وَابْنُ خَمْنَةٍ نَوَاحِلُهَا وَابْنُ
 الْإِنَامِ ابْنُ الْحُسَيْنِ الْإِنَامُ ابْنُ الْقَاسِمِ الْبَيْهَقِيِّ وَابْنُ ابْنِ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيِّ ابْنِ الْقَاسِمِ
 زَيْنُ الدِّينِ امِيرُكُمْ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ابْنِ سَيْمَانَ فَدَقُ بْنُ أَيُّوبَ ابْنِ
 الْحُسَيْنِ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرِو بْنِ الْحَكِيمِ بْنِ غُثَامَانَ ابْنِ
 أَيُّوبَ ابْنِ خَمْنَةٍ ابْنِ شَابَتِ ذِي الشَّهَادَتَيْنِ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمْ دَرَجَتِي مِنْ أَرْوَاحِ عُلُومِ غَرَفِ كَرْدِ مَقْدَارِ
 اسْتِعْدَادِ وَتَوَاضُعِ خُوشِ وَبِهَرِ مَقَرِّ تَقْصِيفِ خَمِ وَصَرَفِ آبِ شَاحِ
 وَمِثَّةِ الْقَصْرِ وَنَفَاحِ رَوْضَةِ الْعَصْرِ دَرِ خَمْتِ يَارَاتِ اشْعَارِ اَهْلِ عَصْرِ كَلِمَةِ اَلْعَازِ
 تَقْصِيفِ وَمِثَّةِ الْقَصْرِ كَخَوَاجَةِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الْبَاخِرِ زَرْجَمَةِ لَدُودِ
 يَكِ مَجْدِ خَمِ وَدَرِ سَائِلِ دُرِّ الشَّحَابِ وَخَدَائِشِ الْوَسَائِلِ ابْنِ طَرِيقِ الْبَرِّ
 وَابْنِ هَرِ دِيكَ مَجْدِ اسْتِ وَكُتُبِ الْعَرُوضِ وَالرَّسَائِلِ ابْنِ خَمْنَةٍ

بیہوشی ۲

ما في عصره
ما في عصره
در ٤

پہلے محمد

یک مجتهد و قوام علوم الطب یک مجتهد اقله اکثریک مجتهد الزمیعنی اکثر
 الشریع یک مجتهد و فایز الحکم یک مجتهد کفرینج در اصول یک مجتهد عاقل النفایل
 و اضاف العلوم یک مجتهد منایج الذریجات فی شرح کتاب النجاة مجتهد
 شنبه العلماء علی مویه المشتهین بالحقا یک مجتهد جامع الامثال جماعت
 شرح مقامات حریر یک مجتهد اراهم الزمان الرابع و شرح العاقل المستبصر
 فی الحایرة و التریقه یک مجتهد اشدت الاعمال الخمس یک مجتهد و ارباب
 القرآن یک مجتهد کتاب ازما رانصار الاشعار یک مجتهد کتاب ربیع القلوب
 یک مجتهد آداب السیرة و معرفة الکثرة و ذرات الملق و الانسط لایک
 کتاب بایتن الاثر فی براهین الثغر یک مجتهد کتاب المشتهر فی نقص
 المعبر یک مجتهد تحریر الذبیکر یک مجتهد شارح التجارب فی الموارنج
 دو مجتهد شرح کتاب تنج الباعث یک مجتهد کتاب بیه نواب الحکمة
 یک مجتهد کتاب ذرة الوشاح یک مجتهد رسائل و محضرات دیکر بسیار
 دوستان از هنر الفاسک و ندکه اگر چه معروف اکھام بحجم در میان خلق
 مشهور است و ملوک سلاطین را بدان توقیر و محبت و فکر بها و را
 خویش را بر محکم آن میزند اما از دور بر بیان معیشت و معرفت
 آن لطیف نیست و هر که درین باب بخواهد گفت است از طریق نقال گفته
 و شرح این را ننکر که من آنی کا پنا و منجما قصده باقال فقد کفر

[illegible]

ہفتہ

باینکه علی بن محمد و حکما متبیت ثریفت کرده اند درین باب در کتاب
 الکلام الحی در باب
 و نجاة برتر شریف احکام نجوم برایین تقریر کرده و ابو نصر فارابی بر بیان
 خاص کرده در تحقیق مدعیان این نوع و در کتاب ذخایر حکم و غیره
 در ابطال احکام نجوم مختصا در باب و بر این آورده باین همه
 منکر آنچه معتقد است از اقاویل احکام میان اگر در مجلد جمع باشد
 اگر که متقابل در آن مضطر گردد یا که از آنجا که دنیا سازد و جاری
 مجرای صنایع و حرف دیگر بلکه صنایع و حرف برین رجحان دارد
 بوجه اولی بود من این جماعت را که از من این التمس کردند
 گفتیم این التمس باین معتقدات باز نموده چون شمارا
 ضعف داری و رکالت کلام احکام میان و محط بود این
 از برای معلوم است درین تصنیف خواست از کسی که در تحقیق این
 تصنیفها کرده باشد خطا بود گفتند ما مضطربیم بخدمت ملوک
 و سلاطین از ما این جنس پرسند و خواهند و ما را در و کلا
 که کتب بسیار نقل کنیم مساعدت نکند بر طریق دفع آذی از هر
 ما تصنیف نباید کرد پس ایشانرا اجابت کردم و چون این کتاب را
 برای ملوک خواستند بپا جمع کردم تا اگر از آنجا فصلی که در آن نزل
 روز میان احکام میان و سلاطین و ملوک خواهند بر جانی و مقصد حیات

بنقده

بنقده و این کتاب را بجامع احکام نجوم نام کردم ان شاء الله تعالی
 که کتاب مطابق و مطابق مضمون کتاب بود و این کتاب را از دو
 و پنجاه و هفت مجلد از کتب احکام جمع کردم از کتب معتدیان
 و متاخران این صنعت و هر چه کتاب این دوست و پنجاه و
 مجلد بود درین جای یاد کردم باینکه اگر و بقصد از سر چیزی که درین کتاب
 بکار آید در نگذاشته ام الا که آدم از سهو و نقصان و قصور و نسیان
 خالی نیست و اعتماد بیشتر بر کتب زرا داشت و ما شاء الله و المعثر
 و الحمد لله حمید و ابن الحفص و غلام و نخل و نوقیل و در وجه بندی
 کردم و انما استغفر الله و اتوب الیه من جمیع ما لقی انتم الکذب علیه
 و وصیت من درین باب آنست که در مستقبل بر طریق امکان گویند هر چه
 ازین احکام گویند و دعوی دانستن سبب تفصیل نکند چه در ممکنات
 مستقبل صدق و کذب متعین نشود مثلاً گویند که ممکن است که فلان
 چنین بود و ممکن فلان تیسیر فلان طالع را بکسیر رسد و اشل این و بدین
 آن وقت حکم کند که زیادت از یک دلیل و امان چند و خرم آن بود که تا پیش
 او را حاصل نشود و هم برین ممکن در مستقبل حکم نباید کرد و با مکان قریب و کافر
 باشد که آنرا با استعداد حاجت افند مثلاً حکم فرزند آن وقت ممکن بود که در
 جوانی تندرست بود و متاخر و حکم برنج در تجارت و معاملات آن وقت

که در صناعات تجارت و استعداد آن دارد پس در اشغال این احکام از
استعداد او تا در غافل نیاید بود و وقت که احکام کند نگاه دارد و بخت دارد
وقت عطار در منجوس نبود و در طالع او تا در آن وقت نبود و بخت
میخ بود که اگر چنین بود فاحش خطا یافت و چند دقیقه دیگر است که در
باب نگاه باید داشت موضع خویش هر یکی باید کرده آید ان شاء الله تعالی
و بنای این کتاب نهاده اند برده فصل تا ازین فصول آنچه مطلوب است
بادت آید **فصل اول** در دانستن آنچه مولود از کدام نوع است از
حیوانات انسانیت یا غیره و از انواع آن که در تحت حیوان باشد
فصل دوم در مسقط نقطه و احکام ماهیان آن **فصل سوم** در آنکه مولود
تا موقت است یا تا موقت و در دلایل تربیت کودک **فصل چهارم**
در میلاد و کد خدا و قافون عمر **فصل پنجم** در احکام دوازده خانه طالع
فصل ششم در احکام بودن کواکب در بیوت و حدود و وجوه و مثلثات
فصل هفتم در احکام سهام طالع و دلایل **فصل هشتم** در احکام اشاعت
و آثار بروج و احکام نظر کواکب یکدیگر در وقت ولادت و احکام راس
و ذنب **فصل نهم** در احکامهای تحویل و انتهای صاحب طالع **فصل**
دهم در احکامهای سال الهام عالم بر طریق جمله و برآ در خست یارات کلی و جزو
کارهای دنیای این فصول بعضی میباشند بر ارکان و بر کنگها پیداشود و بعضی
در احکامهای سال الهام عالم بر طریق دیگر در اعتبارات کلی معجزه کارها

در باب بخت

مندرج است

مندرج است در تحت هر فصلی چنانکه بران اطلاع افتد ان شاء الله تعالی و درین
کتاب تعرض آنچه با عمل تعلق دارد هیچ زنی نیست زیرا که در کتاب خلاصه
الزیجات از تصنیف مندرج است در کتاب اشیاء الاشیاء البیوتیه آنچه شرط توان
منه بود در آن باب تقدیم افتاده بود و عرض در تصنیف این کتاب محض
بود و آنچه مرا معتقد تر بود ازین فصول ان شاء الله تعالی و بنویسم **فصل اول**
در دانستن آنکه مولود از کدام نوع است از انواع حیوانات آن آدمی است
یا از انواع دیگر و این فصل را ارکانیت و آن علم پیر که مندرج است در باب دهم
آپس از این امیر گرفته آورد و ارتفاع آن وقت که بر فتنه و عین منجر صورت
دادند و گفتند امیر را پس از آن است و این ارتفاع وقت ولادت است
و آن منجم بچاق عمر را در آن حرف کرد تا آنچه دانست از اعمال و احکام در آن
طالع بجای آورد و آن منجم که گشت پس ازین منظر غافل نباید بود و آن طالع
وقت که چنین خبر را از تو پرسند و بر تو عرض دهند و سهم نکرد و خدای تعالی
وقت سوال باز شناسختن و سهم آنچه را بر تو باطل ولادت برده بود
بشهادت کواکب بران شناختن و بودن اکثر ایشان در بروج که برین
دلالت کند علی الخصوص که در او تا بود خاصه از باب مثلثات طالع پیرین
السعادة و جزو مقدم و اگر این دلایل یا بیشتر ازین ساقط بود در بروج شمس
و دواب بودند در بروج انسی بود که این مولود از آدم نبود **دلیل دیگر** چون

خداوند بفرموده خداوند پسر لویه بفرموده مولود نه از نوع آدمی بود و اگر
 بصورت آدمی نایاب میسر بهیمنه باشد اگر سعد و نظر دارد و آن سباع بود که باقی
 آفت دارد چون سگ شکاری و یوز و کرب و اگر نحوس از او تا ناظر بود
 و سعد و ساقط از سباع گزند کنند بود **دلیل دیگر** چون کوکبی خنجر در قسمت
 شبر بود و رحل و میخ از سنبه بود ناظر بود و عطار و منحوس بود از میخ و قمر
 در احراق بود نه در بروج انسر و صاحب ساعت بخش بود یا ساقط و غیب
 و جنوبی بود و این مولود از انواع ثعالب و قمار و امثال این بود و اگر بدین
 شکل بود که یا کرده شد و میخ بیشتر نظر دارد از انواع سباع بود **دلیل دیگر**
 اثناعشر و طالع و اثناعشر هفت کوکب بکیرند غیب بار بیشتر با ساعده طالع
 و نیرین بود و بکیرند تا یک باشد از طالع و بکیرند کوکب با ایشان نظر دارد اگر این
 اثناعشریات نه در بروج انسر باشد مولود از نوع آدمی بود و اگر از این دلایل
 آنکه در بروج انسر باشد مولود سگ یا بوزنه و از امثال این آدمی باشد حکم
 دلایل آن بروج **دلیل دیگر** از قمر و سیوم از ولادت مثلاً از ساعت
 ولادت هفتاد و دو ساعت حساب کند و این ساعات به شب و روز
 نه چنانکه چهل و هشتم ساعت کیرد که دو شب و روز تمام بود و بکیرد تا قمر اگر رحل
 پیوندد نه در بروج انسر و نحوس دیگر چون میخ و آفتاب بفرموده و اگر مولود
 از نوع آدمی بود **دلیل دیگر** چون خداوند خانه قمر راجع بود و روی با خانه قمر

چون سباع
 میسر بهیمنه

دارد در رجوع و خداوند خانه اصل راجع بود و در رجوع روی با طالع دارد
 و طالع نه از بروج انسر بود نه از این خانه دلیل بود که مولود نه از نوع آدمی بود
مثال این طالع حوت و مشر راجع از رحل با حوت مرآید و قمر در رحل و میخ
 از ثور در رجوع با رحل مرآید و طالع نه از بروج انسر است و بر جبهه لامر احکام را
 باید که سبب الغیب در طالع ولادت قمر افتاده باشد یا چنانکه حکیم در مقدمه
 صفر و کبر بکیرد و او را آنچه تقیض الکرم حاصل آید و نیز از آنچه مکرر و در دلایل
 و شواهد آنچه مطلوب بود او را بفعل آید و بقوت حدس خویش در چنان و وط
 نیست که آن تخم بچان افتاد که آب گزیده را بفعل وین دارد و روی و سخاوت
 و املاک و خند و پرستار و میراث سلطان حکم کرد و از دلقا مار از این چرخ
 نگاه دارد و نصرت ازانی دارد که مردم بدان غیب و نقصان خویش بینند تا همه
 پارس خورشید دارد و پناه باز دلقا آورد **دلیل دیگر** اگر خداوند خانه قمر
 نکرده و خداوند طالع بطلان نکرده و خداوند طالع از نوع توایم باشد اگر چنین باشد
 و سعد و نظر دارد بفرموده خداوند طالع و ایشان هر دو از طالع و خانه و نحوس
 ساقط باشند این خداوند طالع و قمر و قمر باشد مانند سگ و کرب و سباع
 که با کلبه آدمی آفت کیرد اگر بدل سعد و نحوس نظر دارد و خداوند طالع اگر سباع
 در بروج انسر و کرب و مردم خورنن باشد چون شیر و پلنگ و امثال این علی
 انحصار که بروج طالع بروج سباع بود **دلیل دیگر** اگر روز سیوم از ولادت

در احکام محال شد که تا این باشد که باشد

هر که مادر یا پدر مانده بود و از پیش نرید همان حکم بود و اگر دو فرزند حاصل
 اتصال اولی قدر آن شبانروز دلیل اول فرزند بود و اتصال ثانی دلیل دیگر
 بود اگر چه در یک برج و درجه باشند و اگر کثیر بلاد چرا بایک میان احوال آن
 معا و قی باشد مثلاً فرزند یک عین فرزند دیگر بود و زن عین زنی دیگر بود و مکان
 و منزل یکی عین مکان و منزل دیگر و احکام میان کوسید جسم و ماده هر یکی
 از این غیر جسم و ماده دیگر است و روح نفس هر یکی همچنان پس دلایلی
 بدون درجه مطلع و کواکب دیگر باشند و هر چند فصلت منزه و بلغ و کثیف از آن
 پر در آن شخص و بیشتر باشد یا کمتر دلیل او از طریق مزاج و از طریق احوال
 دیگر بود و بیان آنکه دلیل هر یکی نیست که تو امین آنجا که معا باشند و او بود که
 یکی پس بود یکی دختر دلیل ذکر است و مادت زمان غیر تو دلیل انوثت است
 و اگر کسی بود که در مستطوط نقطه تفاوتی باشد هر چه در وقت ولادت نباشد
 این شخص جسم ممکن بود و امکانی در احکام این نیکو گشت باید داشت
 این مقدار در معرفت نوع و صنف و عدد بود و یاد کرده اند و بعد ازین یاد کرده اند
 احکام نه ماه و دلایل کواکب و آنچه هر ماه از اتصالات کواکب داشت کرد
 بقوت مفصل چنانکه در معرفت این باصلی دیگر رجوع نباید کرد **فصل دوم**
 در احکام مادت گشت چنین در قرار مکی **صل** دلیل ماه اول بود اگر در وقت
 گرفتن نقطه در قرار مکی در خانه و حد خویش بود مادر از امراض و اوجاع سلامت ماند

و باز او میل به نیمه بود و شش دارد از شکم و خوا بهای نیکو پسند اگر زحل در حدود
 مشتری بود مادر شد بود بدان حمل و میس نیکو دارد بخداست **صل** این
 و تن درست بود و اگر زحل در حدود و حرج بود رنج و بیمار پسند مادر شود
 که در مدت حمل خون پسند و مادر جانب راست بود از شکم و اگر زحل در
 زهره بود مادر شد و خوش دل بود و نقطه یافت باید و مادر را درین
 ماه قوت و نشاط بود و اگر در حدود و عطارد بود این حمل خفیف بود و مادر
 اوقات و از زمان کوشش بفرزند میس دارد و این کودک بسیار جود در
 هم این حکم دارد که در حدود و اگر زحل راجع بود و با بط و مخط و در خانه و حد
 خویش بود مادر را رنجها بود و در دسینه و پشت اگر دو پسر باشد و نبود بدان
 حمل و رنج تیرسد و خوا بهای بد پسند و اگر در خانه و حد مشتری بود از مادر
 و حرارت رنجی رسد اما عاقبت سلامت و قوت بود و اگر در خانه
 یا حد حرج بود اوجاع بود مادر را اما با نشاط بود و او را ابتلاط و حرکت و اگر
 در حدود بیوت زهره بود مادر بدان حمل پسند نبود اما عاقبت بخیر بود
 اگر در حدود و عطارد بود و زحل با زنب بود هر اس بسیار آرد و دو دو که نقطه
 تها شود و اگر در خانه یکی بود مثلاً در خانه مشتری بود و در حد حرج و بیوت
 حکم ترکیب کند از هر دو **مشترک** چون آفتاب باقیان درجه و دقیقه رسد که
 در وقت زحل بوده باشد در برج دیگر ماه دویم در آید مثلاً اگر در وقت حمل

در این صورت بهتر

آفتاب در دلو بود **طالع** چون بخت آید **طالع** ماه دوم در آید و این ماه
 بشری منسوب است مستقیم و صاعد بود دلیل بود که مولود با عقل و فهم بود
 و بازیر که و ذکای تمام اگر در خانه و حد خویش بود یا در سفر دلیل بود
 مولود عالم بود یا موردین دار و مردم را با دین حق خواند و فاضلترین آن
 بود که در قوس بود مولود صاحب کرامات و اهل لبر بود و قبر و اگر در
 و حد زحل بود دعویها را باطل کند و صاحب مکر و خدیه و بلو بود و بعد
 الفور و اگر در خانه و حد مرغ بود میان خلق تباها کند و ایشان را قتال
 و محاربه و خصومت دارد و اگر در بخت و حد و زهره بود او را بندگان
 نیکو بود و خوش آواز و خلق را با لطایف و مصالح دعوت کند و اگر در
 و حد و عطارد بود خلق را غلبه کند بخت و جدال و قوت نطق و بعد
 و اگر بیشتر راجع بود بر گران مولود و طالع فهم او نوازه داشت چیزی
 الا بعد از پنج بسیار و اگر در هر دو فلک در اوج و تدویر صمد باطل بود
 هیچ اعتبار نبود **مخ** دلیل ماه سیوم مرغ است چنانکه گفتیم اگر مرغ مستقیم
 و صاعد بود خداوند طالع تیز چشم و دلیر و بعد از رضا باشد و سبک روح
 و شتاب زده و از مراد خویش هیچ باز نگیرد و اگر در هر دو فلک صاعد
 فتنان بود خاصه که در مغرب بود و طالع مستقیم بود صاحب حر و بخت
 و یکس کردن ننهد و اگر طالع روزی غصب بود و مکر و اندک رحمت و اگر در

بخت

بخت و حد و زحل بود غصوب و خود بود اما بشخص تر و فتنه از خویش
 دور دارد و شمر در نهان کند اگر در خانه و حد بیشتر بود دلیل کند که دلیر و عجا
 خویش بقتل کار فرماید و از قتل و ظلم و غدر خویش صیانت کند و اگر در
 زهره بود غیور بود و با حجت در کار زمان و بدین سبب خویش در بلا افتد
 اگر در خطوط عطارد بود دلیر را و اما و ادب و مراعت و سیح دارد
 و تیر انداختن و سواری و زور و ظفر او بر اعدا با عجز از و مراعت باشد اگر
 باطل بود در فلک اوج بدو کم خفیل دل و بخت بود و اگر در فلک ویر
 پنجین بود و غنچه طبع بود او را بدو له بدان دارد که پیوسته دل و استخفاف
 کشد اگر در خطوط خویش بود و با ذنب بهم بود و متوجه بود و آنکه و در باز
 می رود و مردمان او را القب ننهند و رنج دارند و او را سنگ اندازند و دشنام
 دهد **شمس** دلیل ماه چهارم از مستطط نقطه آفتاب است اگر در این ماه صاعد
 در فلک اوج و قوی بود و جلد و کارهای بزرگ کند و کز انچه و قوت
 خویش غلبه و بقوت معروف باشد اگر در خطوط مرغ باشد مولود و قورای
 و شجاع و با مقدار باشد و در و مکر و نخوت بود و دشمنان را قهر کند
 اگر در خطوط عطارد بود و جلد و با شط بود و کار کند بوقار و رفیع میکند
 علی الخصوص که آفتاب در جوزا بود مولود و حیز آفتاب در جوزا بود در این
 نیکو خلق و نیکو خلق و تمام قامت بود اگر در بخت و حد و زهره بود

خاصه در نور بهتر چشم و لاف زدن بود و قوت او بیشتر در کردن و خوشتر
 بارهای کران بر تو انداخت و در طبع وی ملاطفت بود اگر در بروج زحل بود و حفظ
 خاصه در زحل بود و قوت او در جلد بود اما به صبر و مدول بود و فراغ و سلاست بود
 اما خواهد که با بهیشت و حرمت بود اگر در حفظ مشترک باشد و با بطل بود در
 اوج دلیل ضعف بدن و سستی قوت بود علی الخصوص که در حوت باشد یا
 سرطان و در سرطان نیز باشد که عاجز و ضعیف رای بود **دلیل پنجم ماه**
 زهره باشد و چون ماه در پنج صاعده بود و در فلک اوج و در حوت پیش بود
 خاصه در حوت و ثور و جوزا و مستطط نقطه از اول ساعت روز بوده باشد یا
 سیوم مولود نیکو روی و نیکو صورت باشد و تمام خلق و شادمانی و شادمانی
 و بسیار شهنوت بود اگر در حفظ بهرام باشد مولود آشتی باشد و آشتی
 و نیز باشد اما غضب و منفی بود اگر در حفظ زحل بود بسیار چوده و منفی
 و لاغر و معتدل و زرد رنگ باشد و حقوق بود و ظلم کند و حراقت اجابت ازین
 و قاعله کمتر کند که در حفظ قریب نیکو روی و قریب و بزرگت و مدول و ملکی باشد
 و اما جاهل و بلید و کران و اندک اندیشه و اندک علم بود اگر در حفظ مشرک
 باشد علی الخصوص در قوس یا در میزان و جوزا در حدود و وجوه خویش دارد
 و دنیا دار و پارس بود و ورغ و غنیف و ستوده در بیشتر از کار اگر در
 عطارد بود علی الخصوص در طالع نیز کرد روی و دراز خنده و مدو چشم باشد و حراقت

و اگر

و اندک گشت باشد و کرافت بود و مو کند و خورشید و خندان و بازرگان و اگر زهره
 و با بطل بود و در حفظ زحل علی الخصوص در درجات منظمه مولود درشت روی
 و عجبس و اگر با ذنب بهم بود مولود شوم بود یا زین بقص لطفه **الخطا و دلیل**
 ششم باشد اگر صاعده بود در فلک اوج درین ماه مولود تیز زبان باشد
 و نیکو سخن و حاضر جواب و علی الخصوص که در بروج و جد و خویش بود و بیشتر روی
 ناطق بود بلیغ و فصیح و صاحب نظم و نشر و تصنیف باشد اگر در حفظ بهرام بود
 منظم و مشتب زده بود و فصیح اما خطا در رفت بسیار شافند و سخن ناگفته
 بسیار گوید اگر در حفظ مشترک باشد حکیم و منظم و زیاده باشد اگر در حفظ زحل
 باشد کران زبان بود چنانکه سخن او دشوار توان دانست اما نیکو و صاحب
 و درست و قیام از احوال عبارت بهتر از آن تواند داد که نبطی اگر در
 زهره باشد نیکو سخن و پاکیزه اطراف باشد و متعلق و نیکو محاورت و اگر عطارد
 با بطل بود تیز زبان و کران سخن بود علی الخصوص که در بروج به صورت باشد **الشمس**
 دلیل ماه هفتم است اگر درین ماه بزاید مولود تمام خلقت باشد و اگر زهره
 هشتم رسد دلیل زحل بود و در ذنب نیز بیا بر آید و دلیل زحل و ذنب
 و ایشان دلیل فنا باشند و کودک که در ماه هفتم حرکت بسیار کرده باشد درین
 ماه ضعیف و بی قوت باشد و معقول از قوارکین انتقال کند بدین عالم خراج
 احتمال بقا کند و ماه نهم دلیل مشرک بود و در اس بریند کودک چون درین ماه بجزای

و اگر در بروج و جد و خویش بود و بیشتر روی
 ناطق بود بلیغ و فصیح و صاحب نظم و نشر و تصنیف باشد اگر در حفظ بهرام بود
 منظم و مشتب زده بود و فصیح اما خطا در رفت بسیار شافند و سخن ناگفته
 بسیار گوید اگر در حفظ مشترک باشد حکیم و منظم و زیاده باشد اگر در حفظ زحل
 باشد کران زبان بود چنانکه سخن او دشوار توان دانست اما نیکو و صاحب
 و درست و قیام از احوال عبارت بهتر از آن تواند داد که نبطی اگر در
 زهره باشد نیکو سخن و پاکیزه اطراف باشد و متعلق و نیکو محاورت و اگر عطارد
 با بطل بود تیز زبان و کران سخن بود علی الخصوص که در بروج به صورت باشد **الشمس**
 دلیل ماه هفتم است اگر درین ماه بزاید مولود تمام خلقت باشد و اگر زهره
 هشتم رسد دلیل زحل بود و در ذنب نیز بیا بر آید و دلیل زحل و ذنب
 و ایشان دلیل فنا باشند و کودک که در ماه هفتم حرکت بسیار کرده باشد درین
 ماه ضعیف و بی قوت باشد و معقول از قوارکین انتقال کند بدین عالم خراج
 احتمال بقا کند و ماه نهم دلیل مشرک بود و در اس بریند کودک چون درین ماه بجزای

وجود آید تقدیر قدرتی است و تعالی اکنون باید که طالع هر ماه را بخواند گفتیم
 بیرون آید و مواضع کوکب مقوم گرداند که دلیل آن ماه بود تقویم مثل ترکیه
 و نقاط او در فلک اوج و تدویر حال او در رجوع و استقامت بداند
 تا بر آن بنای احکام بداند کردن و اندک علم **فی ایام الترمیه من التین**
 سقوط در رحم و بعد از آن از محل آغاز کند تا بقدر ولادت از قعر خارج
 مولود درین عالم آید چهار سال تدبیر قرار بود و این براسن اول گویند و از
 طالع باب نسبت دارد پس در سال عطار در او این نیک سالها صغیر او
 و وسط عمر تدبیر آفتاب را باشد بعد از چهل و یک سال تا سی و هفت سال
 سال مرغ را بود و این غایت نهایت جوانی بود و از اینجا مبداء کمال بود
 پس بعد از آنجا و سی و یک سال تدبیر بیشتر آید و از اینجا به سن سجدت
 رسید پس سن رابع رسد بعد از شصت و هفت سال تدبیر زحل آید
 در تدبیر زحل غایت قدرت زایل شود و نفس ضعیف شود و اگر ازین سن در
 بعد از نود و هشت سال تدبیر با قمر آید طالع با طبع کوکب شود و ازین
 پس در دو با کوکب شود **در شناختن آنکه این مولود و این پسر** بهر حال نیکو
 اگر بهر سعاده یا مصلح اصل و یا در طالع بود یا خداوند طالع و خداوند سهم
 او را قبول کند مولود در دست نسب بود و اگر بر خلاف این بود و کذا
 باشد **دلیل دیگر** اگر ماه آفتاب بهر باشد نزدیک یکسوف بحرم و نسب بود این
 باشد **دلیل دیگر** اگر ماه آفتاب بهر باشد نزدیک یکسوف بحرم و نسب بود این

اینکه در این ماه از این
 تاکنون چه چیز
 از این ماه

زمن باشد و نقطه او پاک نبود علی الخصوص که در او از برج افت **دلیل دیگر**
 اگر خداوند چهارم از برج چهارم و خداوند خانه آفتاب و خداوند
 بهر حال ساقط باشند پدر مولود پدرند **دلیل دیگر** اگر آفتاب
 بر شکست طالع بود یا خداوند طالع بر شکست آفتاب باشد اگر کوکب
 نقل شود میان آفتاب و خداوند طالع مولود حلال زاده بود و اگر
 بر خلاف این باشد و کذا الزام بود **دلیل دیگر** اگر قمر بخداوند خانه پنج
 میزند و یا هر دو بخداوند طالع میزند مولود حلال زاده باشد و اگر
 منفرد باشند خواهر زاده باشد و الله اعلم اگر سهم از صاحب سهم
 الشرف ساقط بود و در دو از سهم و سیم بود مولود حرام زاده بود
 و اگر بر خلاف این بود حلال زاده باشد و الله اعلم البتة و این حکم
فصل سیم آنکه مولود تمام خلقت است یا ناقص و در دلائل تربیت
 و این تا مدت چهار سال باشد و در صفت و صورت مولود **بعضی** دلائل
 نقصان خلقت و اعراض در احکام خانه ششم گفته اند اما اینجا باید که
 رود **دلیل دیگر** چون قمر از نحس منفرد بود مولود بیمار شود و **دلیل دیگر**
 از وجه ثانی از محل سهم برین دلیل بود چون طالع در آن وجه افتد
دلیل دیگر وجه اول از ثور دلیل قروح و یرقان و حصاة بود و همچنین
 وجه دوم و سیم از ثور و همچنین وجه دوم از جوزا بر سر پنج ماه او را چنان

ندانند که گیت

پس چون سال و نیم بگذرد در شد اید افتد و هفتم در هفتم سال چون طالع در وجه سیوم بود از جو از شش ماهگی تا سال و نیم چهار بود و بر سر چهار سالگی چهار کشت و چون طالع ولادت در وجه اول سلطان بود چون سال و نیم از غر او بر آید چهار کشت و چون دو و نیم بر آید از حرارت او را پنج بود چون شش ساله شود چهار کشت و دوم از سلطان در هفتم چهار کشت و بر وجه اول از است چهار کشت پس از شش ماه و وجه دوم تا هفت سال چهار بود در وجه دوم از میزان او را دو کس شیر دهد در نه ماهگی او را چهار روز عاف بود و چون یک سال و نیم بگذرد همچنان و چون دو سال و شش ماه و هفت روز بگذرد همچنان اول از عقرب پس از پنج سال چهار شود و هر که بوجه اول را بداند از قوس بعد از میت و پنج روز چهار شود و در سال نهم و دهم همچنان از آن بگذرد و عمر یاد در وجه ثانی از قوس بعد از چهار ماه چهار شود و بعد از دو و از دو سال اگر از آن بر هر عمر یاد در وجه سیوم چهار شود و او را از فی غریب پرورد و بدرد و ما در او هلاک شود و هر که در وجه اول از قوس بعد از دو و از دو سال و چهار شود در وجه دوم از قوس بر پر شود و چهار شود پس از شش ماه در وجه سیوم تا هفت سال چهار بود و در لون و میت مولود و خراج و بلا کوش باید داشت تا کسر زنگی و جبهه زاید را بخرج در او نهاد

تشیه

تشیه بکند و نه روز را بصفت نحل **دیل** در برج طالع نکرد اگر در وی خداوند خانه یا خداوند شرف یا خداوند شمشیر را پسند مولود در ابدان کوکب در میت نسبت دهد اگر طالع کوکب بسیار بود حکم آنرا کند که در وجه درجه طالع بود بطلع نزدیک تر بود و آنرا با خداوند صورت درجه طالع جمع کند و بر آن حکم کند اگر در طالع کوکب غلب بود همچنان کند که یاد کرده اند جمال مشتر را بود و بها آفتاب را و قمر را و زشتی بهرام و زحل را و طاقت زهره را و شیرین عطارد را آمیخته با هر یکی از این که یاد کرده اند **شهادت** اگر در وجه طالع در درجات نیره مضیقه باشد مولود سپید باشد و بغایت سپیدی بود اگر زهره و مشتر و قمر نظر دارد بدین اگر در وجه طالع ذات النظم بود مولود کدوم کون باشد اگر درجات مظلمه باشد مولود سیاه بود اگر آفتاب و مریخ بدرجه مضیقه نکرند سرخ و سپید باشد و اگر زحل بدرجه مظلم نکرند بغایت سیاه بود اگر قمر و مشتر و زهره بدرجات مظلم نکرند مولود کدوم کون باشد **شهادت** اگر در موضع تحقیق طلب کند مستولی بر طالع جو موضع صاحب طالع و بر موضع اجتماع و استقبال نیزین مقدم بر ولادت و بر موضع سهم السعادة بنکر و نیزین و آن نیز مواضع است که بهیچ از این مواضع طلب کند این هر پنج موضع نکرد تا کلام قوی تر است

برین جمله که ام کوکب است و شریک این کوکب کیت اگر مستول رحل بود
 و شرقی بود و سیاه چیده بود و سیاه موی و بر سینه او موی بود و کوروی
 و سیاه چشم چنانکه باز در زنده اگر غریب بود موی بود و فخر موی
 کون که با سر جز نطق او سر و خشک باشد و بر جبهه چون دلیل رحل بود موی
 دارد بر سر و روی اگر مستول است بر بود و مشرق شرق بود موی بود و سیاه
 بزرگ چشم و طبع او حرارت و رطوبت مایل بود اگر غریب بود و سیاه
 نه خالص اندک موی چشمهای او میان طبع او بر طوبت مایل بود اگر غریب بود
 رنگ بود خالص اندک موی چشمهای او میان طبع او بر طوبت مایل تر باشد
 و مشرق دلیل کرد و در زنده بزرگ چشم و در از موی اگر دلیل مرغ بود و مرغ
 شرقی بود و مشرق و سپید و در از بود بزرگ ریش مزاج او بکر خوشی مایل بود اگر
 غریب بود سرخ بود در بر خرد چشم الفحل اندک موی و سرخ موی و مشرق
 و مزاج او مایل بر بیست باشد و بر جبهه موی دلیل سرخ رنگ سرخ موی
 و دلیل تا به چشم کند از بسیار چوشت و لکه دلیل آفتاب بود بزرگ چشم
 و کشاده روی و سرخ رنگ و بزرگ پیشانی و اصل و سبک موی و اگر دلیل
 زهره بود اگر شرقی بود حکم او حکم مشرق باشد اما بسیار موی بود و جو از زهره
 لباس و خوشخو و اگر غریب بود زیادت آن دلالت کند که در شرقی مایه کرده اند
 اگر عطارد دلیل بود و شرقی بود موی بود و در خرد چشم نیکو قطع مزاج او مایل
 مخطوطه

گزارت

بجارت اگر غریب بود زرار بود و رنگ او مایل بر مشرق کند موی کونی باشد
 مایل بر مشرق مزاج مایل بود بکر خوشی غالب تر بود و اندک موی بود
 باشد اگر دلیل موی بود سفید رنگ بود و چشم بزرگ بود و زود بخوابد
 اگر مزاج راجع بود و مقیم رجوع بود موی بود و بزرگ شخص و خوشتر
 بود و اگر در اقامت استقامت بود موی بود و ضعیف بود و بسیار عقل
 در میان رجوع بود میان حال بود و اگر در تحت الشعاع بود و دلیل
 و علت باشد **شهادة آخر** شبها روزی هفت و چهار ساعت است
 از ساعت موعده و مستوی و مستوی در شبها روزی است اما در از زهره
 روز بکر دو و موعده بکر دو و دوازده ساعت شب باشد و دوازده ساعت
 روز هر چهار ساعت بسبب روز باشد و بسبب شب اگر ولادت بود
 از اول روز بود تا چهار ساعت گذشته از ساعات موعده دلالت کند
 بر آنکه موی بود شخصی باشد که روز کار یا موی شهوانی کند از زهره علی الخصوص که
 زهره درین طالع خطی دارد یا خداوند روز یا خداوند زهره نیکو
 و با بها و جمال بود اگر ولادت در بسبب و نیم بود و آن ساعت نیم
 و ششم بود و هفتم و هشتم باشد موی بود و دلیل مرغ بر لون هفت است
 غالب بود علی الخصوص که مرغ درین اوقات و ساعات خطی دارد
 و در ساعت نهم و دهم و یازدهم و دوازدهم نسبت او بر لون

و بزرگ بین ۲

و شکل او زحل دلیل بود و هر این چهار قسمت کنند هر قسمت سه ساعت
 قسمت اول زهره بود و دوم قمر و سیم و چهارم قمر بود
 و در ساعت باز پس از زحل دلیل قمر بود و بزرگ شخص بود و قمر
 و ساعات مستطی فلفله هم این حکم دارد و ساعات مستطی فلفله
 باب حکم قمری تر بود بدان است با یک که **شهادت آخری** چون ولادت
 مولود وقت باشد که آفتاب در حمل و ثور و جوزا باشد مولود تمام قدر
 روی و لون بود و مزاج او حار و رطب باشد و نیز فهم بود و اگر آفتاب
 در سرطان و اسد و سنبله باشد بالای میانه بود و رنگ او آینه و
 او گرم و خشک باشد و اگر آفتاب در میزان و عقرب و قوس باشد
 مولود آنم و لاغر بود و سرد دل و فرخ روی و نیکو چشم بود و مزاج او
 سردی و خشکی غالب بود و اگر آفتاب در جد و دلو و حوت بود مولود
 میانه بالا باشد فرخ روی و کران زبان و نرم پوست بود و مزاج او سرد
 و تر باشد **شهادت آخری** صورت مولود از موضع زهره نکند و در ماه پنج از مستطی
 نقطه چنانکه یاد کرده اند چه آفرینش صورت درین ماه باشد **شهادت آخری**
 اگر قمر پس از ولادت بگویند و مذکر در برج مذکر مولود باید از مانتا علی
 که خداوند رابع پیوندد یا بهر رج راجع شود و اگر بگویند مونت پیوندد علی
 و هم خداوند هم مولود با مادر ماند و اگر بگویند مذکر پیوندد در برج مونت با نوحی

پدر ماند و اگر بگویند مونت پیوندد در برج مذکر با نوحی **شهادت آخری**
وجه و اشکال و الوان مولود و نخل الاول در حمل زود در حار باشد
 و فراخ پشانی و آفتاب و اندک گوشت و نیکو ساق بود و اما بر ساق وی
 نباشد و بر دست جب و زیر بغل جب او علامت بود بسیار دوستان بود
 و مزاج او بسیار سخن بود و وجه دوم حمل سیاه چشم و ریش از سفید بود
 و نیکو در باشد و طعام بسیار خورد و فراخ چشم بود و زود چشم گیرد و خواهد
 با خلق نیکو کند و حود نباشد و بسیار دشمن بود و جسم سیاه سرخ رنگ بود
 و پس روی و بزرگ سینه و آفتاب و نیکو شکل شد و بدخبر بود و سفید
 کند و اگر آخر در حمل بود و در جهر طالع مولود پشت روی و رشت صورت
شهادت اول میانه بالا باشد و بعد الفور و اندک سخن و بزرگ چشم و
 لب و برگردن او نشانی باشد و بر ناکه او همچون و بر بلبو جب و ای هم چنان
 و سخن و بسیار دوست و خداوند لغت بود و زود چشم گیرد و خوش بود
 در وجه دوم کرد روی و پس سینه و شیرین چشم و فراخ گوش بود و بزرگ
 دوش وی مور باشد و نشانی او را بر اینجاست که بنده از ایند و زیر گوش و نیکو
 و کران زبان بود و اندامهای او مختلف شد و فراخ دهن و زود سخن
 و جسم سیاه میش چشم و نرم سخن و اندک موی و دراز کردن و نیکو در باشد
 و چشم جب و نشانی بود و بر قدم و بر پنج رندگانی کند و بر زنان غرت

چون طالع
 چنانکه
 مذکور

کمتر کند و اگر در آن درجه بود دلیل خفیان و مخانیث بود **وجه اول**
نیکو چشم و بسیار موی و بر سر و دست و پایی باشد و نیز نظر بود و زود
گیرد و بزرگ سینه و باریک تن و خرد قدم بود و در دوم و در آخر و کون
و در شیب قبل او علامت بود سیاه و شیرین سخن و اندک کوی و با ملک طالت
ناید و ازرق چشم و کم موی و بسیار سخن باشد و جسم دراز ریش و زخار
موی و باریک روی و خرد چشم و فاحش الکلام باشد و اگر در آخر و زانو پذیر
بر چشم وی افتد که بدان چشم و رتبه شود **سرطان** و **وجه اول** نیکو شخص
و نیکو روی و پوسته ابرو و دراز مین و پهن دوش بود و در زیر بغل او نشانی
باشد و یکی در زیر ساعد راست او بود و پاکیزه نفس و زیور و کافی بسیار
حیلت و در حقیقت کردن و در چشم زردی بود و وجه دوم نیکو رنگ و بر روی
نشان سرخ بود و بسیار بود و بر سر و موی بسیار زرد و چشم او گرد باشد
و نشانی سیاه بر چشم او بود و بر دهن مردم محبوب باشد و جسم بزرگ
ابرو و پهن سینه بود و باوقات از درد دل رنجور باشد و کوروی موی
بسیار بر روی باشد و خندان روی و بزرگ سینه بود **اسد** و **وجه اول**
اندک سخن و بزرگ شکم باشد و براه رفتن سر در پیش او کند و اندک شرم و بسیار
موی و در رنگ روی زرد و اما نیکو روی بود و اشهل و کپز او نیکو و پهن سینه
و باریک تن و در قدم تراجا حتر بود و بر خضمان منظر و نیز نظر باشد و وجه دوم

نیکو شخص و پهن سینه و باریک تن و دران و اصهب و بزرگ کمر و در پهن
و بزرگ قدم و جسم از اسد میانه بالا یا دراز قدم و شدید الطبع
بود و سفید روی که رنگ او باندک نایه سرخ زرد و عالم و ادیب و مایل بر نا
و در تن بسیار او را باشد **سنبله** و **وجه اول** دراز بالا و شجاع و نیکو روی
و نیکو چشم و کز مین و بر ساعد او علامت باشد و مزاج کندی و بسیار روی بود
و بزرگان رغبت کمتر کند و اندک موی و ازرق چشم بود و یا اشهل و سرخ
و وجه دوم بالا میانه و شیرین سخن و ضعیف دل و خرد و سیاه چشم و نیکو
شکل بسیار گوشت و او را صورتی زیبا بود و صاحب صوت و زکری
و حکیم و ادیب و نیز نظر و پاکیزه نفس بود و از بسیار چیزها تافان کند
و جسم بزرگ و نیکو شکل و نیکو چشم و خرد چشم و جوانمزد و کندم کون و غریبه
و سرخ موی و شیرین سخن بود **میزان** و **وجه اول** بر روی او گوشت شد
و سرخ رنگ و پاکیزه نفس و بر سر او خجی بود و بر پشانی نشانی باشد و از
میان جزیش و اقوام پروان رود و از علم و مال منفعت یابد و حکیم بود و
او را باشد در وجه دوم نیکو روی و سیاه موی و بر پشت وی اندک
نشانی باشد و کندم کون و اشهل و فراخ دهن و سبزه مین بود و در وجه سوم
دراز کردن و خرد چشم و سبزه قدم و نیکو شکل باشد و او را در چشم غلی
بود و سخن و طبع عاده باشد **عقرب** و **وجه اول** نیکو شخص و نیکو روی و طبع

نیکو

و خود انکشت و در او بود که می شش چشم بود **عطار** کندم کونی بود که اندک سبز
 زنده میانه بالا و تنگ پشانه و سترگوش و نیکو پیر و فراخ دهن و خود را
 و تنگ مور و طبع و آهسته رود و عاقل و فاضل بود **قر** سفید بزرگ و گرد روی
 و نیکو نظر و نیکو موی و روی بود و لون او صاف باشد و تن درست و کامل
 خلق بود **جمل** بسیار مور و موی جعد و دراز روی و بزرگ چشم و خود کوش و دراز
 کردن بود **نور** فراخ پشانی و دراز پیر و سوراخ بینی فراخ و چشم بزرگ و مختلف
 با خلق سترگ کردن سیاه موی ضعیف عقل و نیکو رفتار **جوزا** معتدل قیاس
 فراخ سینه و نیکو بینش و امیر و کاتب و محاسب و ادیب بود **بر**
 سیاه بزرده و غلیظ الاعضا و اسفل او اعلا و سترگ و دندان کثیر و خرد چشم
 و واسع المکین **بشد** **سند** آفتاب و آرزق بود و آواز اعلا و اسفل
 غلیظ تر و فراخ سینه و غضوب و رقیق الساقین و کریم القاب **بشد**
سند نیکو قامت و معتدل خلق و کامل التیث و عاقل و فاضل بود
نیزان نیکو صورت و معتدل القی و القامت و التیث **بشد** **عقرب** انیمیک
 و سیاه مور و خرد چشم و آرزق چشم و خرد روی و دراز ساق و قدم
 بزرگ و قام و خیره بود **نور** اشهد اللون و دراز ران و سترگ ساق
 و دراز روی و چون در قنای او نگردد نیکو تر از آن نماید که در مواجهه موی
 تنگ و سواری دوست و خداوند سستور بود **جیدی** دقیق الساقین و

اسفل روی او باریک تر از بالاروی او باشد و سلسله و پشتر چنان باشد
 روی او باروی سر بریان کرده باشد و طرف ریش او باریک و بسیار موی
ولو بالایی او میانه و خرد و خرد و یک ساق او سترگ تر بود از ساق دیگر
 اما سخی و ظاہر الدم و اللون **بشد** **حوت** فراخ سینه و خرد سر و غلیظ
 و بسیار خواب و سفید رنگ بود و در خلق او نقصانی بود و چشم او گرد
 باشد اینست اوصاف و اشکال و طبعی **بشد** **خود** و الله اعلم **بشواب** **ه**
فصل فی الدلائل الترمیمة وجودتها و زاداتها این فصل منبر بود در چهار
 قسم قسم اول مولودی بود که از مادر مرده زاید و در دنیا بقاء نمود و
 مولود حکم مادر و پدر نتوان کرد باید که دوازده ساعت بزاید تا از چهار
 او حکم پدر و از دهم او حکم مادر توان کرد و غرض در این **بشد** که بهر حال
 چون وقت ولادت افتاد شش برج فوق الارض بود و دوازده ساعت
 معوجه باید تا شش برج بگذرد اگر برج بعرف فوق الارض بود و بعضی را
 طالع و غروب نمواند که هیچ اعمتار نبود قسم دوم مولود بود که بزاید
 از مادر اما بی نژاد و تربیت نیا بد قسم سیوم مولودی که بزاید و تربیت
 یا بد اما در آن عمر نبود قسم چهارم ممتد دلیل بود اول طالع دوم
 طالع سیوم سهم السعادة چهارم مستول بر سهم السعادة پنجم آفتاب ششم
 هفتم خور و اجتماع یا استقبال معلوم ولادت هشتم مستول بر خور و اجتماع یا استقبال

قسم چهارم مولود بر نژاد تربیت
 یا بهر و عمر دراز کند ۳

و چنان باشد از اعتبار مشقات هر یکی از ایشان **قسم اول در کودکی**
که در دنیا بقایا نیاید اگر این هشت دلیل و ارباب مشقات این است که قط
 و زایل بود و نحس بر طالع مستول بود که در دنیا بقایا نیاید **دلیل بیست و یکم** اگر
 در و تد مغرب بود و هیچ سعد بر وی نظر ندارد و در او تا دغش بود مولود
 ساعتی بقایا نیاید در دنیا **دلیل بیست و دو** اگر قدر در و تد الارض بود یا زحل یا مریخ
 و در سابع نحس بود مثلاً قمر یا مریخ در رابع بود و زحل از سابع بوی نظر دارد
 مولود را از حیات هیچ نصیب نبود **دلیل بیست و سه** اگر جزو اجتماع یا استقبال مقدم
 بر ولادت بشعاع نحس میخس بود و خداوند حد نیرین میخس بود و طالع
 و ارباب مشقات نیز نوبت و خداوند سهم السعادة مولود مرده ترین
 آید **دلیل بیست و چهار** اگر ارباب مشقات نیز نوبت و موضع سهم السعادة و سهم الغیاب
 در تحت الشعاع باشند و نحس یا این نظر و اتصال نامقبول دارد و علی الخصوص
 نحس بقابل و مقارنه و ترجیح نیرین باشند مولود طمع حیات نیاید **دلیل بیست و پنج**
 اگر کواکب در سادس طالع یا در ثانی عشر و صاحب طالع کواکب نظر ندارد
 مولود نیز **دلیل بیست و شش** اگر قمر یا مریخ در وسط السماء بود مولود مرده از شکم مادر
 بیرون آید **دلیل بیست و هفت** اگر مریخ و قمر در طالع بود و زحل در مغرب و سعد یا این نظر
 مقبول ندارد مولود مرده بیرون آید **دلیل بیست و هشت** اگر قمر و مریخ در مغرب بود و زحل
 در طالع و سعد مقبول نظر ندارد مولود شبان روز شش نیز **دلیل بیست و نه** اگر برجی که

در وی قمر بود و نحس که قمر یا نحس دارد و سهم السعادة هر سه در برج حیوانا
 باشند چون حمل و ثور و جدی و اسد اگر هیلج قمر نبود در روز
 بید و اگر هیلج و کد خدائش قمر باشند با کوا و احتال این خبر خودی شیرا که کند
دلیل بیست روز بهفتم موضع قمر نکند و بمشقه دوم طالع و روز چهل
 موضع قمر و مشقه سیوم طالع و نجد او ندهد و قسم نکند روز
 سیوم اگر سعد بود یک بود علی الخصوص که موضع وی قمر بود و اگر نحس
 بود و موضع مقبول نبود بلاء نکند و تربیت زیادت نیاید **دلیل بیست و یک**
 اگر قمر ناقص القو بود و محصور میان دو نحس و سعد و نظر ندارد تربیت
 نیاید **دلیل بیست و دو** و اگر هر دو نحس و هر دو نیرین در او تا باشند مولود مرده
 بزمین آید و اگر سعدی نیرین متصل بود بمقدار تفسیر سنوی که اتصال
 مستول بخمس رسد عمر یا بد **قسم دوم در دلائل که کودک بزمین**
و بزیارت تربیت نیاید **دلیل اول** چون نیرین بطالع نظر ندارد
 مولود اندک زندگانی بود **دلیل بیست و سه** اگر قمر در نطاق فلک تدویر بالا
 مریخ گذرد در فلک تدویر و بالای آفتاب در فلک اوج ازرا که
 قمر افلک اوج نیت و آفتاب را فلک التدویر مولود اندک زندگانی
 بود **دلیل بیست و چهار** اگر قمر در سیوم درجه عقرب بود و طالع سد درجه باران اول
 ثور بود مولود تربیت نیاید **دلیل بیست و پنج** اگر محصور بود میان دو نحس و هیچ

سعد بر نظر ندارد مولود اندک زندگانی بود **دلیل** اگر زحل و مریخ در طالع
 بود و سعد و ازو ساقط بود و از برج و درجه اجتماع و نحوس بخیزد
 اجتماع یا استقبال ناظر بود مولود اندک زندگانی کند **دلیل** اگر قمر در زحل
 بود بمقابل مریخ شود و سعد بهر دو نظر ندارد مولود ضعیف التریب است و اندک
 عمر بود **دلیل** اگر خداوند طالع و خداوند خانه آفتاب و قمر و خداوند
 سهم السعادة و تحت الشعاع آفتاب باشد مولود اندک حیات بود
دلیل اگر خداوند طالع و خداوند خانه آفتاب و قمر و خداوند سهم
 تحت الشعاع آفتاب باشد مولود اندک حیات بود **دلیل** اگر راس
 و زحل و مریخ در برج رابع بود از طالع مولود اندک حیات بود **دلیل**
 اگر زحل و مریخ از مقابل یکدیگر نکرند و یکی در طالع بود و یکی در مغرب
 و قمر در وسط السماء بود یا در مغرب یا در وند الارض مولود تربیت نیابد
دلیل یا اگر قمر در حد زحل یا در حد مریخ بود و مریخ در وند بود و سعد
 بر نظر ندارد مولود تربیت نیابد **دلیل** اگر زحل و مریخ با دین
 طالع بود و قمر و شمس بوی ناظر باشد مولود تربیت و حیات نیابد
دلیل اگر زحل در طالع بود و مریخ در وند مغرب مولود اندک زندگانی
 بود و همچنین اگر زحل در مشرق بود و زهره در مغرب **دلیل** اگر شمس
 شعاع بود درجه طالع دارد مولود تربیت نیابد **دلیل** اگر قمر نحوس بود

اما ساقط بود و دیگر اکب از طالع تا دوازده سال که دور بگذرد بجز
 مولود حکم نتوان کرد و الله تعالی اعلم **قسم** سیوم مولودی که زیاده و
 باید آنرا در از عمر نبود **دلیل** اول اگر مشتری در طالع بود یا نظر کند بدو از
 تثلیث و تسدیس مولود تربیت نیکی یابد و اگر مشتری در وند بود
 یا در مایل او اندک همین حکم دارد علی الخصوص که زهره ناظر بود و هر دو از
 رجوع و احتراق مضمون باشند **دلیل** اگر زحل در وند بود یا در مشرق
 طالع مولود عمر یابد اما نه در از **دلیل** اگر عطارد در طالع بود مشتری
 در وند تحت الارض مولود عمر یابد نه در از **دلیل** اگر قمر تسدیس بود
 از اتصال نحوس و غریب نبود و اصحاب مثلثات طالع در
 اماکن خویش قوی حال باشند و راجع و محترق باشند علی الخصوص
 که در خانه و شرف خویش باشند و فاضل تران بود که قمر متصل بود بسعد
 در وند و مشتری و مریخ نحوس بود که مریخ تربیت تباہ کند خاصه در
 موالبه روزی که خاصه مریخ فوق الارض بود **دلیل** اگر زحل و مریخ
 در طالع باشند قوی حال و از شعاع آفتاب دور باشند مولود
 عمر یابد نه در از **دلیل** اگر کوکب نهاری بروز در رجوع نهاری باشند
 و لیلی شب در رجوع بروج لیلی این علامت نیکی بود و تربیت **دلیل**
 اگر زهره از نیمه برج در گذشته باشد و این برج طالع بود یا وسط

این دلیل نیکو بود در بقا و تربت و **دلیل ح** آن بود که اگر مشقات طالع در وسط السماء یا در برج یا زدهم که برج سعادت یا برج غم باشند و این قوی ترین دلائل بود **قسم چهارم در آنکه بزید و تربت** یا **بند و عمر از حق تعالی آرزائی شده** **دلیل اول** اگر که خدای تعالی باشد و کوکب تقیر ببرد و در راجع و مابط و محترق بنمود مولود عمر دراز یا بد **دلیل ب** اگر آفتاب دماه در دوم و پنجم و هشتم و یازدهم باشند مولود دراز عمر بشد و مهتر اهل و پست خویش شود **دلیل ج** اگر که در وسط السماء بود در نظر سعد و نحس اندی ساقط بود مولود دراز عمر بود **دلیل د** اگر سعد در برج رابع بود از طالع مولود به پسر رسد و عمر او دراز بود **دلیل ه** اگر مشتری در حدود خط خویش بود مولود خوشنما و زید که نیر نای خویش را بنده **دلیل و** اگر آفتاب در حدود راجع بود **دلیل ز** دراز عمر بود **دلیل ح** اگر آفتاب در طالع بود و هیچ یکی بر نظر ندارد مولود دراز عمر بود و مهتر اهل و پست خویش بود **دلیل ح** اگر آفتاب در وسط السماء بود و نحس بونی مقارن و مقابله و ترجیح نظر ندارد مولود دراز یا بد **دلیل** اگر زهره در طالع بود و هیچ ویرا نحس ندارد و مشتری را نظر بود مولود دراز عمر و حیثیت بود **دلیل ی** اگر که در طالع بود و نحس اندی ساقط مولود دراز عمر بود **دلیل یا** اگر عطارد و زهره بقرنای باشند مولود دراز عمر

و مقتدر المزاج باشد **دلیل سی** اگر عطارد و قمر در دو متغرب و یادر
تحت الارض باشند مولود در از غر باشد **دلیل سی** اگر سهم السعادة
در طالع بود یا خداوند او و او مشرقی بود خارج و مفصل از تحت الشعاع
و هیچ نخس بوی نظر ندارد مولود در از غر و نیکو زندگانی باشد **دلیل سی**
اگر قمر در سیم از ولادت و روز هفتم و روز جمل از ولادت بگذرد اگر چه در وقت
و بدان اعتبار کند **دلیل سی** اگر قمر در روز سیم ساقط بود از دوازده یا سه
بر خاطر نبود یا دلیل تربت و خاصه زحل در خانه شرف و حدیث باشد
مولود روزگار برنج کند **فصل چهارم از کتاب در احکام هیلال و**
که خدای و قانون عمر هیلال از پنج موضع طلب کند از اقباب و سهم
و جواز احتیاج یا استقبال مقدم بر طالع و درجه طالع اگر طالع روزی بود
ابتدا آفتاب کند و اگر شنبه یا ماه کند و اگر طالع اجتماع بود و جواز احتیاج یا استقبال مقدم بر طالع
بر سهم السعادة مقدم بود و نیز یک اقباب المشرق اقباب در طالع و وسط
و یازدهم هیلال بود اگر برج مذکور بود و اگر ثنوث و مستوله بر موضع وی
نظر دارد اما در برج سابع و رابع و ثامن باید که برج مذکور بود و نیز یک در بیان
باید که اقباب در برج مذکور بود و رابع مذکور باشد در وجه السعد و طالع
و از درجه رابع تا سابع و اقباب المشرق که در قمر چهارم و نهم و در یازدهم و سیم
و پنجم در برج ثنوث هیلال بود و برج سیم برای آنست که خرج قمر است

حاصل شد و در درجه حوت و شهرد سرطان و دوازده قوس و اشال این چنانکه
در جدول که این معمران داده اند موضوع شد و اتفاق زمانی چون است
درجه حمل و مپست و در درجه اسنبه و اشال این هر دو درجه که ساعت
روز در آن وقت که آفتاب در آن درجه بود یکی و مقدمات آن افعال طالع
نخاسته اند و مقرر گفته اند که طالع پدر بنکر در کدیل فرزند او راجع بود و در
دوازده طالع اصل بود که هشتم پست الولد است منحوس و فرزند
قرار نگیرد و اگر چه فرزند را بیسلاج و که خدای تو مرا فرستد باید که دلیل تحویلی
و جزوی عمر او قطع افتد گفته اند که اگر بیسلاج و که خدای باشد اگر نه
او را حقی بود در عمر از تیر بر او بقواطع و نحوس مایل نباید بود و هر مولود که
که خدای او بیسلاج او نه آفتاب و مقرر بود در درجه طالع این مولود کو تا عمر
بود و اگر که خدای تحت الشعاع بود هم این حکم دارد و سهیل بن بشر چنین ار که
از خداوند حفظ و هیچ مقدم ترا از خداوند خدیت و دیگران خانه و ظرف
بوی مقدم دارند و آنچه اتفاق جمهور برین است آنست که که خدا را که خدای
در وند عطیة کبر دهد و در مایل الوند و عطیة وسطی و در زایل صفر و کوهر
گفته اند که زواید که بر سالها که خدا را زیادت کنند اگر در وند باشند عطیة ضری
و هندی اگر در مایل الوند باشند و در عطیة صفر اگر در زایل باشند تلف عطیة
صفر و کوهر گفته اند که در وند سالهای صفر و دهد در مایل شهور در زایل ایام

13

اگر تو حال بود و اگر ضعیف بود و اگر سالهای فصل بزرگ پنجاه و هفت سال
 میان چهل و سه سال و شش ماه و شش روز و سه سال و کوچک است سال
 ثلث سال و کوچک و یک ششتر از سال بزرگ و هفتاد و نه سال میان چهل
 و پنج و نیم و کوچک و دوازده سال و یک ششتر از سال ثلث سال و کوچک
 سال و پنج از سال بزرگ و شش سال میان چهل و نیم و کوچک
 پانزده سال و یک ششتر از سال و ثلث سال و کوچک و پنج سال و اقباب را
 سال بزرگ و صد و پست میان سرونه و کوچک و فزوده و ششتر از دوازده
 سال و هشت و ثلث و شش سال و چهار ماه و سالهای بزرگ و نه و شش سال
 و دو سال میان چهل و پنج سال و کوچک و شش سال و دو سال و کوچک و پنج سال
 و چهار ماه و ثلث سالهای و کوچک و دو سال و شش ماه و سالهای بزرگ
 عطار و هفتاد و شش سال میان چهل و هشت سال و کوچک و شش سال
 و ششتر عطفیه و صغیر و سیزده سال و چهار ماه و ثلث شش سال و شش ماه
 سالهای بزرگ و قمر و صد و شش سال میان سرونه و سال و نیم و کوچک و شش
 سال و دو ماه و کوچک و یک ششتر از سال و شش ماه و ثلث سال و کوچک و شش سال
 و چهار ماه و سال که زیادت شود بر عطیه که خدای بنظر مسعود شود و زیادت
 کنند از کواکب بیشتر بود و نه هر و عطار و چون مسعود بود و بر اس که میان
 او و که خدا کمتر از دوازده درجه بود و نیز در یک و اقباب از تثلیث و

زیادت

در روز ماه
 در روز ماه
 در روز ماه

زیادت کند و زهره و مشتری از مقارنه و تثلیث و مقابل و ترجیح زیادت
 کنند و در جامع ششم این آورده است و اکثر احکام میان از ترجیح و مقابل
 سفیدین هیچ حکم نکنند و زیادت و بعضی از احکام میان بر شمس که حکم باید کرد
 و زیادت و اما آنچه نقصان کنند از عطیه که خدای مقارنه و مقابل
 و ترجیح اقباب و ترجیح بود و زحل و عطارد و جون مخصوص بود و در
 چون میان او و که خدای کمتر از دوازده درجه بود و عطار و اگر مسعود
 بود از نظر ترجیح و مقابل و هیچ زیادت نکنند و راس بنزدیک که هر
 سه سال افزایش و بنزدیک و قمر ربع عطیه که خدای و ذنب و دو سال
 نقصان کنند و بنزدیک و قمر ربع عطیه که خدای اگر زیادت کنند و نیز در یک
 قمر و طالع و در او تا دو سال و سالهای صغیر و فزاید اگر در مایل الا و تا دو و شش
 بعد سالهای صغیر اگر از مایل بود ایام بنزدیک و قمر شش و ثلث عطیه صغیر
 افزایش چون مسعود بود اگر که خدای از مایل و در یک شش باشد مقدار نور
 جرم خویش خواه آن مقابل و مقارنه و خواه از ترجیح و ترجیح آن بخش از
 عطیه و زهره یا ایام کمتر کنند و همچنین اگر بخش قبول کند که خدا را و چون
 که خدا را و چون کواکب عطیه دهد و زیادت کند اول غرر تدبیر که
 بود و دیگر هر چه بدرجه که خدای متصل بود و نیز دیگر بود او را و در زیادت و
 دو آید زیادت کند اول غرر تدبیر که خدای بود و دیگر هر چه بدرجه که خدای متصل

بودند دیگر بود اورا بود و در زیادت دو آید معلوم و ضعیف بود و مزاج او
 زیادت جوی غدار و در میلج و کدخدای اقاویل بسیار است
 آنچه مشهور بود و متداول میان ارباب این صنعت بیان کرد آمد
 اما ملک الحکم المقتدرین ابو یحییان سروی گوید که خدای الهی
 کبر و در و در مایل و تند و سطحی در زایل صغیر آنچه میان و تند و زایل مایل
 و زایل بود و میان کوب و درجه زایل یک در بطالع جمعی و عدد اصغر از عدد
 سالهای کبر میکنند آنچه با فضل بود و درجه زایل از درجه و تدی که
 این خانه زایل آن بود میکنند بطالع و این را اکل الیت خوانند
 آنچه میان و تند و مایل بود در درجه کوب از درجه خایل نقصان کند پس بعد
 در فضل ضرب کند و بر اکل الیت قیمت کند بار بعد اعداد مثبتا تبدیل
 حاصل آید اگر کوب از درجه زایل در گذشته باشد تا مایل از کبر نقصان
 پس چنانکه طالع در تیسر نگاه دارد اعداد سالهای کواکب بحسب مواضع
 دارد و عطارد یا کواکب علوی در وسط التجمع تمام باشد نزدیک مقدمان
 و در شرف کواکب خلاف است میان غم و همد همد شرف افتاده
 حمل گوید شرف قمر متفق است شرف زحل و زهره درجه میزان و شرف
 مشتری در بیچ درجه سرطان شرف جمیع عطارد و زهره متفق است همد
 گویند کوب بر درجه شرف عطیه کبر بر همد و اگر در تند و یا در مایل باشد

طری

طریق اصطفی الاسبکندری فی موضع سهم الغنیمت بنکد در هر برج کشند
اگر و تدوید مطالع وی سال گیرد اگر مایل الوتد بود ماه گیرد اگر در زایل
بود ایام گیرد و در خدافند مطالع برور افزاید اگر در و تدوید صفر اگر مایل
الوتد بود کمتر صفر اگر در زایل الوتد بود ثلث صفر بایام و با خداوند
سهم السعادة هم این کند و آنچه جمع آید قانون نهد طریق دیگر از گفته
باید این سهم السعادة بگیرد و بوضع وی غنیمت بار کند و سالهای وی باشد
کند و مستوی بر طالع بگیرد و بوضع وی غنیمت بار کند و سالهای او بایان
ضم کند یا دیگر بر یا وسط و مطالع برج طالع بگیرد و آنرا شهر بگیرد و جمعه
برهم افزاید و بتواضع و زود آید غنیمت بار کند آنچه حاصل آید عمر مولود بوده
طریق دیگر بنکد در میان هیلج و اول خمر که بنوری بود تا بجای وی چند است
از درجات بعد در دو جای آرد و ضرب کند آنچه حاصل آید مدت عمر
مولود بود و در بقا مدت ولایت در جبه وسط الساء یقوم مقام هیلج
و مستوی بر در جبه عاشق یقوم مقام که خدای و ناطق که خدای بنظر مقبول نوا
و بخوش نظر نام مقبول نواقص و این محبت و در بقا و تنویر در جبه سال
جاء محرم هیلج بود و مستوی جبار محرم که خدای و در بنا و ضعیف خردین
در جبه و آنچه هیلج بود و مستوی جبار محرم که خدای و لایبای شهر ما و حصا
که در آن سال الهی غنیمت بار کند و اندام
و خواجده

دهر بری که باشد مستولی را
بکشد و موضع وی اختیار کند

عبد الجلیل در احکام میلاد و کدخدای کتابی کرده است و من بخطوی دارم کوی
 زهره و مشتری از مقارنه و تسدیس و تیشین و ترپین و مقابله
 و سالهای کدخدای زیادت کنند و قمر از تسدیس و تیشین و عطارد
 چون مسعود بود از مقارنه و تسدیس و تیشین و قمر کویت آفتاب
 از تسدیس و تیشین زیادت کند و راس از مقارنه سه سال بزرگ
 قمر ربع عطیه کدخدای و زحل و مریخ و عطارد و آفتاب چون بخون
 از مقارنه و ترپین و مقابله و ذنب از مقارنه دو سال و زواید
 در او تا بدو سالهای صفر افزاید چون یابل لا تا دو وقت سهو چون
 در زایل بود بعد سالهای صفر ^{تحت} استخارج میلاد بر مذهب ^{استقبال} بر
 و بطلمیوس چون مولود اجتماع بود و نه در طالع آفتاب و قمر اجتماع
 و سهم السعادة و درجه طالع مذکور و انوشته برج اعتباریت
 در دوم جزو اجتماع و سهم السعادة در پنجم جزو اجتماع و سهم السعادة در هفتم
 چون طالع در ششم چون دوم در نهم آفتاب و ماه و یازدهم چون
 طالع و اگر مولود ولادت استقبال نه در طالع آفتاب آنگاه
 قمر و سهم السعادة و جزو استقبال و درجه طالع در ثانی سهم السعادة و جزو استقبال
 در سیوم قمر در چهارم قمر و سهم السعادة و جزو استقبال در پنجم همچنان در ششم چون
 طالع ششم چون دوم در نهم آفتاب و قمر و یازدهم چون طالع و سابع

وین

و چون مولود لیلی اجتماع بر مذهب بر مریخ و بطلمیوس قمر بر آفتاب مقدم
 دیگر بر قرار و استقبال همچنان چون ولادت اجتماع بود و نه بر مذهب
 و در ششم در طالع آفتاب بود و قمر و جزو طالع و جزو اجتماع و سهم السعادة
 در دوم قمر و جزو اجتماع و سهم السعادة در پنجم قمر در برج موش باید و جزو
 اجتماع و سهم السعادة بر هفتم آفتاب در برج مذکور باید و قمر و جزو اجتماع
 و سهم السعادة بر ثانی نبود و در ششم قمر و جزو اجتماع و سهم السعادة بر
 آفتاب در برج مذکور باید و در عاشر آفتاب و قمر و جزو اجتماع و سهم
 بر اعتبار مذکور و انوشته در یازدهم آفتاب و قمر در برج موش باید
 و جزو اجتماع و سهم السعادة و چون ولادت استقبال نه در طالع
 آفتاب بود و قمر و جزو طالع و سهم السعادة و جزو استقبال در ثانی قمر
 جزو استقبال سهم السعادة در چهارم قمر در برج موش و سهم السعادة
 و جزو استقبال در هفتم آفتاب در برج مذکور و سهم السعادة و جزو استقبال
 بر اعتبار مذکور و انوشته در ششم آفتاب در برج مذکور و سهم السعادة و جزو
 استقبال بر اعتبار قمر در برج موش در یازدهم آفتاب بر اعتبار قمر در برج
 موش آنگاه جزو استقبال آنگاه سهم السعادة و چون ولادت لیلی بود اجتماع
 بر مذهب و در ششم در طالع قمر اعتبار آفتاب در برج مذکور و جزو طالع جزو
 اجتماع سهم السعادة در دوم قمر اعتبار آفتاب در برج مذکور سهم السعادة

در اجتماع و سهم السعادة
 در اجتماع و سهم السعادة

و جزو استقبال در پنجم قمر در برج موش
 و سهم السعادة

در سهم السعادة آفتاب
 جزو استقبال

جزو اجتماع در چهارم قمر در برج موش آنکه آفتاب و جزو اجتماع و سهم پنجم حکم
 چهارم دارد هفتم قمر به اعتبار آفتاب در برج مذکور اجتماع سهم السعاده
 و هشتم قمر آفتاب در برج مذکور سهم السعاده جزو اجتماع در عاشر در برج موش
 آنکه جزو اجتماع آنکه سهم السعاده یازدهم حکم دهم دارد چون ولادت استقبال
 لیلی بود و مقاب و دوازدهم قمر در طالع به اعتبار آفتاب در برج
 جزو طالع سهم السعاده جزو استقبال در دوم قمر به اعتبار آنکه
 آفتاب در برج مذکور جزو استقبال سهم السعاده و چهارم قمر در برج موش
 آفتاب به اعتبار آنکه سهم السعاده جزو استقبال پنجم حکم چهارم دارد هفتم
 قمر به اعتبار آفتاب در برج مذکور سهم السعاده پس جزو استقبال دهم
 سهم و سهم السعاده و جزو استقبال در دهم قمر در برج موش و سهم السعاده جزو
 استقبال یازدهم حکم دهم **استخراج به طالع مذکور** چون اجتماع نماید
 جزو در طالع آفتاب و قمر و جزو سهم السعاده و در طالع به اعتبار در دوم قمر
 و جزو سهم در چهارم قمر در برج موش و جزو سهم در پنجم قمر در برج
 موش و جزو سهم در هفتم آفتاب در برج مذکور به اعتبار و جزو سهم
 هشتم چون هفتم دهم آفتاب به اعتبار قمر در برج موش و جزو سهم
 یازدهم چون دهم چون استقبال نماید بود آفتاب و قمر و سهم و جزو در جزو
 طالع ثانی قمر و سهم و جزو در رابع قمر در برج موش و جزو سهم پنجم چون چهارم

در هفتم

در هفتم آفتاب در برج مذکور و قمر و سهم و جزو هشتم چون هفتم دهم
 آفتاب به اعتبار قمر در برج موش سهم و جزو یازدهم چون دهم چون
 اجتماع لیلی بود آفتاب و قمر و سهم و جزو در جزو طالع در طالع دوم
 قمر و سهم و جزو در چهارم قمر در برج موش و جزو استقبال و سهم
 مثل چهارم در هفتم آفتاب در برج مذکور سهم السعاده جزو استقبال
 هشتم چون هفتم در دهم قمر در برج موش سهم جزو استقبال یازدهم چون
 دهم چون ولادت استقبال لیلی بود قمر و آفتاب در برج مذکور سهم جزو
 استقبال در جزو طالع در دوم پنجم در چهارم قمر در برج موش آفتاب
 و سهم و جزو پنجم پنجم چون طالع هشتم قمر و سهم و جزو دهم قمر در برج
 موش و سهم و جزو یازدهم چون دهم و آنکه سهم **استخراج قانون عمر بطریق**
فرخانی بطریق اگر طالع روزی بود بکیرد آفتاب را و اگر شنبه بود بکیرد ماه را
 و بکیرد تا بکیرد ام کوکب هر سی و نه در جات بعد میان هر دو اتصال بدرجات
 را استر بکیرد و در دوازده ضرب کند اگر از صد و پست زیادت باشد
 صد و پست از او بکشد آنکه کمتر از آن بوده باشد بماند تا قانون عمر بود
قانون عمر بطریق در شصت و شش مصر و قمری کوید هر کس ادریس بنفر بوده
 و در بنوکس یوسف علیه الصلوات و السلام و الله اعلم از اول حمل تا بدر جزو
 طالع بکیرد و بچینس کند تا دقایق شود و این دقایق بر هفت قسم کنند

بمنزله است

آنچه که از هفت باشد اگر یکی بود دلیل او آفتاب بود و اگر دو بود دلیل او
 قمر بود و اگر سه بود دلیل خورشید بود و اگر چهار بود دلیل او عطارد بود و اگر
 پنج بود دلیل مشتری بود و اگر شش بود دلیل زهره بود و اگر هفت بود
 زحل و اگر یک عدد باز گذارد تا این هفت صحیح بیرون آید اگر هفت صحیح
 بیرون نیاید و قسمت تمام نبود بلکه طریقیش آن بود که اگر هفت باشد
 زحل که پس میان این کوکب و درجه طالع بکشد و تخمین کند تا
 دقایق شود و از آن دقایق اول که داشت نقصان کند آنچه باشد از آن
 دلیل حیات نام کند و باز دیگر پس هفت قسمت کند و همچنان که کوکب
 نسبت و بد پس ازین کوکب باز دیگر تا بدرجه طالع بکشد و تخمین کند
 تا دقایق شود و بر دلائل حیات که یاد کردیم قسمت کند آنچه صحیح است
 بیرون آید بکشد و آنچه کسور در میان باشد در دو اوزده ضرب کند
 و بر دلیل حیات که دقایق است قسمت کند آنچه حاصل آید اما بود
 شمس آنچه کسور باشد در دو اوزده ضرب کند و آنچه از ضرب حاصل آید
 با همها بود و کسور در دو اوزده ضرب کند بر قسمت کند آنچه حاصل آید
 ساعات بود و بدین طریق قانون عمر از سالها و ماهها و ایام و
 ساعات معلوم شود **طریق عجم** اگر کسور بود بر درجه طالع دارد
 اگر چه صاحب حظ درجه طالع نبود درجه طالع هجلا بود و آن بعد

بدقیات حیات قسمت
 آنچه از آن

کذا

که خدای پسر طالع بلد درجه طالع از این که اگر بخشی قاطع رسد آنچه
 حکم قطع کند **استخراج قانون عمر از طریق هفت از اوقات و ایل هفت**
 این اقدام الا قیام از اسرار بختم است و برین ضمت کرده اند
 برش کردن و مستفیدان و طریق اینست که اجزای ساعات
 درجه طالع بگیرد و در دو اوزده ضرب کند و رفع کند پس
 قانون بنکند تا چند است و نسبت او نسبت این مقدار
 ازین عدد که در ضرب حاصل آمد بشد عمر مولود پیش از این طالع
 بودست **طریق** اجزای ساعات درجه طالع **طریق** دو اوزده
 ضرب کنیم بیاید صد و نود و شش قانون از هشت بر گرفتیم
 بیاید و پست و چهار و پست و چهار از شصت و دو خمس
 او بود و خمس صد و نود و شش بر گرفتیم بیاید هفتاد و نه بود
 تا شهر و این قانون عمر است و این طریق منسوبست به نویس
 المنجم و جدول اینست ه

را میباشند

و طالع کسور نیست

ولادت باشد **دلیل** اگر در طالع آنکس زهره و قمر در برج موش باشد
 این دلیل که حال مولود بود و حال مادر او و شادی مادر او ولادت او
دلایل ولادت و برج آن کودک اگر نحوس در دوازدهم طالع باشد آن
 ولادت برج و شجره آن بوده باشد **دلیل** اگر قمر منفرد از زحل آن لادت
 مابین و خط باشد **دلیل** اگر آفتاب و قمر جداوند طالع در برج اناث
 معوجه الطالع باشند در مولود پسران یا در برج مذکر در مولود دختران
 در آن ولادت خط و آفتاب بود و اگر زحل در و قمر بود باز این هم
 ملاک مادر بود **دلیل** اگر کوکب مقیم یا راجع در طالع بود دلیل خط ولادت
 بود **دلیل** اگر قمر با استقبال شود و میان او و استقبال آفتاب کثر
 دوازده درجه مانده باشد و هیچ کوکب دیگر رانه پیدا ما در آن ولادت
 برج رسد **دلیل** اگر آفتاب و قمر زهره در اسد یا جدی یا دلو یا
 عقرب باشد مادر مولود در این ولادت برج رسد بسیار **دلیل**
 اگر قمر در برج معوج الطالع بود بر برج یا مقابله از درون برج بسیار
 و با کثر آن بود که مادر مملک شود **فصل پنجم در احکام دلایل خانه**
 اول دلیل خانه و نطق و پیرن و نیت ای کاره و اگر غر بود دلیل اخلاق
 و عادت و بخت از غیر چنین گوید که صاحب مشقه نخستین از طالع
 خانه و طبع مولود و مراد و مکروه خداوند طالع بود و آنچه از خیر و شر بود

در اول

در اول غر و دلیل غر بود و مشقه دوم دلیل جاه و شمت و قوت باشد و میانه
 غر بود و مشقه سیوم دلیل عاقبت خداوند طالع بود در حال رفتن ازین
 جهان و دلیل مشقه بود **خانه** دلیل مال و معاش و اعوان بود
 و کسب و آرزو اعطای صناعت و اعمال و جاه اولاد مشقه اول دلیل
 مال و معاش بود و مشقه دوم دلیل اعوان و انصار بود و مشقه سیوم
 دلیل صحت و موت و شجاعت و نفقه کردن **خانه** دلیل غریب و برادر
 و دشمنان پدر و سفر نزدیک بود و دلیل بود بر نزدیک برک و انانیت
 که در آن برک نزدیک بود و مشقه نخستین دلیل مهینان آفتاب
 و خواهران بود و دوم بر میانی و سیوم بر کین **خانه** دلیل برادران و خواهران
 و عاقبت و عتبار و حساب و عاقبت و کار با پوشیدن و مساحت و
 نحوست مولود در آن جهان و دلیل آغاز پدران و دلیل دشمنان
 فرزندان بود و دلیل حسب و نسب بود و مشقه نخستین دلیل جاه و کبر
 مشقه دوم دلیل لذت و طرب بود و مشقه سیوم دلیل رستگاری
 و هدایا **خانه** فرزندان و هدایا و رسل و لذت و طرب و منافع
 و فوائد ضیاع بود و دلیل مال بران و آنچه پس از مرگ بر مولود گویند
 از خیر و ثناء و تم و غیر آن مشقه نخستین دلیل حیاته و لذت بود و مشقه دوم
 دلیل لذت و طرب بود و مشقه سیوم دلیل رسل و اخبار و هدایا

برای این که هر دو در ضاع
 و عتبار رسم عاقبت کار

خانه دوم دلیل چهارم و نون و پرستار و ستوران بسم شکافه و آنچه امید
 ندارد و دلیل بود برغم برکت کوه شسته نخستین دلیل چهارم بود دوم
 دلیل نون و پرستار بود سیوم دلیل منفعت خداوند طالع ازین که
خانه نهم زمان و شرکای و خصوم و احباده و سلاف بود زیرا که چهارم
 خانه پدر است شسته نخستین دلیل ازواج و فحاح و قوه شهوانی بود
 و شسته دوم دلیل اضداد و خصوم بود و شسته سیوم دلیل شرکت
 و مخالفت **خانه دهم** خوف و موت و مورث بود و مال ازواج و فرزندان
 و پدر و کمیت و سوم و و دایم و بطالت و کسل شسته نخستین
 دلیل مرک بود دوم دلیل کارها و مرتبه و خوف سیوم دلیل مورث
خانه یازدهم البیت المسیح و نبوت الفی و الدین و الوفا و الوفاء
 و الشرف و فيه مخرج التمسک و يدل على الزوال و ما مضى من الامور و
 الاخبار و المثل و الاغاسیب و الطوف و اخوة الزوجة و رب
 شسته الاول على الاستغفار و ما يطلب فيه من الخير و الشر و النسيئة
 يدل على العباد و المصون و على نبوت البادية و عمارة و المائدة
 يدل على العلم و الفناء و ضد **خانه سیزدهم** دلیل مال و جاه و عمل سلطان
 و رفعت بود و صورت و بهیبت و دلیل میانه عمر بود و شسته نخستین
 ازور دلیل ولایت و سلطان بود و شسته دوم دلیل عمل و شرف و

و ضیاع

و ضیاع و حرفت شسته سیوم دلیل مادران و نبات و دوام
 جاه و کارهای سلطانی **خانه بیستم** دلیل امیدها و دوستان و یاران
 و مرک پدران شسته نخستین دلیل امید کارها بود و دوم دلیل
 دوستان بود و سعادت سیوم دلیل بخا و کرم و انتفاع بود
خانه بیست و یکم خانه دشمنان و غم و اندوه و کجاست و کجاست
 زینت و جیش و زینان و شسته نخستین دلیل دشمنان بود و دوم دلیل
 بد بخت و عنا و حبس سیوم دلیل سب و استر و خرد و موافقت و اعتدال
خانه اقل و حکم آن حکم مستولی باید دانست و درین عالم
 اما آنچه جمهور بران متفق اند آنست که مزید کنم خداوند خانه را بیست
 خداوند شرف را چهار و خداوند حد را سه شسته اول را سه شهادت
 و دوم را دو و سیوم را یکی خداوند سهم السعادة را یک شهادت خداوند
 جز اجتماع یا استعجاب مقدم را یک شهادت خداوند خانه ثمر را
 یکی خداوند حد که خدا را یکی خداوند برج هیلج را که خدا را یکی خداوند
 حد قر را یکی شب خداوند حد آفتاب را یکی بروز نظر موافقت را یکی
 شهادت خداوند سهم الغیب را یک شهادت خداوند حد و زیارت
 یک شهادت خداوند ساعات معنوی را سه شهادت خداوند حد
 خداوند طالع را یک شهادت شهبه را یک شهادت اشاعه را یک

بسیار یکی و که خانه بیست و یکم

صاحب شرف آن برج را که صاحب طالع در وی بود یک شهادت
 کوکب را در توطئه در طالع چهار شهادت در توطئه الارض یک شهادت
 نیز نوبت را یک شهادت چون در خانه بود کوکب باید شرف یا
 در فرج هر یکی را یک شهادت کوکب که او را تشریف موافق بود
 و آنکه او را تعزیه موافق بود چون مشرق بود یا در مغرب شهادت
 سرک بود و بودن کوکب در نطاق رابع که صاعد بود روی بصود
 دارد سه شهادت دارد چون باطل بود روی بصود و در یک شهادت
 بود اگر زحل بطالع مستوی بود یا از شملیات طالع یکی زحل بود
 مولود احمق و جاهل و بددل بوده بخجل و حق و کذاب و کاهل بود
 اگر مشتری بود مولود دین دار و عالم و حیدم و صادق و امین و بخیر بود
 و کشاده روی و پارسا و اگر مزج بود مولود شجاع و سفیه و خائن
 و در هر طبع و کذاب بود و اگر مستوی آفتاب بود مولود مسکین و کشاده
 روی بود و قاهر و اگر زهره بود مولود کشاده روی و متود و تود و
 خلق و اگر عطارد بود مولود بلیغ و ادیب و منطبق و صاحب فهم
 و صاحب ذهن و صاحب و کاتب و اگر قمر بود ضعیف و عاجز
 و غام و شتاب زده بود هر کدام کوکب و سه کوکب که حظوظ
 دارند در طالع دلایل ایشان را یکدیگر امتزاج باید داد و ان شاء الله

مستوی

مستوی بر مکان عطارد و قمر و لادت بگیرد و بکشد تا از ارباب بیوت
 و شرف و حدود و وجوه و شملیه و در میان و نیمه که خط شمس
 دارد از کوکب اگر از زحل بود و قمر حال بود مولود قوی حال بود قوی
 راس و تدبیر بود و بعبید الغور و اگر زحل مخمس بود مولود حقیر و دنی
 الهمت و از مردم کناره گیرد و اگر شریک او مشتری بود و زحل قوی
 حال بود مولود خیر و مکرّم و محترم و طریف و خال کور و پیر افشایی
 و فرزندان خویش را دشمن دارد و اگر شریک زحل مزج بود و زحل
 قوی حال بود مولود خصومت کنند و حال گردان بشد و فتنان آخر
 مراد های او بخیر حال آید و سخت دل و بد محنت بود و اگر زحل مخمس
 راه زن و دزد و عیاری بشد و اگر شریک زحل زهره بود و زحل مسعود
 مولود زنان را دشمن دارد و التفات او بخت نچ بود و حدود باشد و اگر
 که با وی کنند نداند و منفرد بود بر خویش و پارس بود و با جمیت
 و غیرت بشد و اگر زحل مخمس بود مولود حریص بود و بر جماع نکو
 در پیش کار با و مجامعت کردن دوست دارد با مردمان برادر است
 اگر شریک زحل عطارد بود و زحل قمر حال بود مولود بحث کنند
 بود از کار های نکو چید در کار های نمانی صاحب عجایب و اگر
 زحل مخمس بود مولود حق و دگریز و متعص بود اقرار خویش را

منجوس بود مولود خبیث و کثیر احمیل و فحاش بود و اگر عطار
 مستول بود بر مکان خویش و مکان قمر و عطار مستول بود مولود صاحب
 خاطر و حافظ بود و عسوم آسمانی و امیر از بانی شناسد و داند و اگر عطا
 منجوس بود مولود مکار و بخیف و احمق و سرکش و الا شغال بود و اگر عطا
 بسیار افتد و باقی بازان مناسب میدید **دلیل اول**
 اگر مریخ غریب و ساقط و منجوس و ضعیف بود و طالع مولود نظر ندارد
 و زحل مریخ نظر دارد یا بطالع مولود ضعیف دل بود و بخیال **دلیل**
 اگر زهره در برج بود و زحل در برج صورت مردم مولود ضعیف دل بود
دلیل اگر سهم اجرات تحت الشعاع آفتاب بود ساقط از و تدریجاً
 سهم با زحل بود مولود ضعیف دل و عاجز و سست طلب و اودار در حق
 هیچ را نباشد و هیچ حلیت بخوید **دلیل سبک** سر و نیز اگر اهرام
 در طالع بود مولود طیش و سفیه بود و غنوب شد **دلیل** اگر
 عطار در درایع بود ظاهر از تحت الشعاع و زحل و مریخ در بر ناظر بود
 سفیه و غنوب شد **دلیل** اگر مریخ در برج هفتم بود در برج غریب
 مولود غنوب و سفیه بود و متقاتل و مخاصم بود **دلیل** اگر عطار در
 در خانه خویش باشد علی الخصوص در جزا و طالع سنبه یا جوزا بود
 مولود غنوب و مخاصم و دل و سفیه بود **دلیل** اگر قمر در خانه مریخ بود

دلیل اگر زحل شب در وسط آسمان بود مولود ضعیف دل بود

مولود سریع التبریقیت دل بود علی الخصوص که قمر در صورتان بود **دلیل**
 اگر قمر مریخ پیوندد و ماه در صورت زیادت میشود و مریخ ناقص شود
 مولود بطیش و عارب و غنوب و کجج شد **دلیل** اگر سهم آسمان
 یا خداوند الهی سهم بحق یا خداوند او و قمریت المولود با ثبات بود
 غنوب و سفیه و بعید الرضا باشد **دلیل حکم** و بر دابر **دلیل اول**
 اگر عطار تحت الشعاع باشد در حوت و عقرب و سرطان و بهرام
 بر ناظر بود مولود حلیم و آهسته بود **دلیل** اگر زحل و مریخ و اقبا
 بقمر مکرر از وسط السماء مولود و قور و حلیم بود **دلیل** اگر سهم السعاده
 در وسط السماء بود در یا زهره یا زحل و اقبا یا قمر بر ناظر بود مولود
 حلیم بود علی الخصوص آفتاب در طالع روز ناظر بود و ماه در طالع
 شمس و سهم در حد سعد بود این خطا نکند **دلیل** اگر از کواکب
 بیابانی کوکب در عظم اول بر مزاج مشترک و زحل بر درجه طالع یا درجه
 وسط السماء بود مولود حلیم بود و نیکو معاشرت **دلیل و قاحت**
دلیل اول اگر مریخ از برج سابع بوطار نظر دارد مولود و قح و بی شرم
 بود **دلیل** اگر مریخ بقمر ناظر بود از سابع همین حکم دارد **دلیل**
 اگر مریخ و قمر مقارن باشند و قمر ناقص بود و در بر بود یا در
 بد مولود و قح بود **دلیل** اگر زهره و عطار در طالع باشند و مریخ

عجیب **دلیل** اگر عطار و مشرق بود و در برج تاسع مولود زاده بود
دلیل اگر زهره مسعود بود در برج نهم در برج مذکور مولود عابد و نایب
 و مشهور بزره و عبادت بود **دلیل** اگر طالع شمس بود و قمر در برج نهم
 بود و در برج ثلث مولود پارس و عقیق بود **دلیل** ریاضی
 مشترک با پنج سهم در طالع شمس در برج مذکور مولود پارس و نایب
 و فاسق بود **دلیل** اگر زهره در برج نهم بود در برج ثلث مذکور
 حال مولود پارس پوشد و جاهه پارسایان دارد و فاسق بود **دلیل**
 اگر سهم الغیب مخفی بود و در ورتد باشد و خداوند او قبول باشد
 الا که مسعود بود نظر دارد و نخوش از او ساقط بود آن مولود با خیر و عبادت
 بود و دعوت کند و آنچه گوید عمل کند **دلیل** و **صلاح** اگر سهم الغیب
 و خداوند او قبول باشد بر از نخوش مولود پارس و نیکویت باشد و اگر
 سهم الغیب مخفی بود و خداوند او مسعود و سر مولود از غایت بهتر باشد
 و اگر خداوند سهم الغیب راجع باشد مولود از مذمبه بهر عذر بهتر است
 کند اگر خداوند سهم در تاسع بود مولود پارس بود و اگر در یازدهم بود
 مولود زاهد و پارس بود و بر حمله الامر ایستاد از سهم الغیب و سعادت
 و بخیرت و صاحب او طلب باید کردن **دلیل** **باب** **برکت** و **خلا**
 مشترک در طالع و قمر در مغرب مولود در کواکب اعتقاد دارد و بود که

پرست بود **دلیل** زهره در دوم خارج از تحت الشعاع در برج ثلث
 مولود ضال بود **دلیل** زحل در ثلث طالع با قمر مولود فاجر یا تنگ
دلیل قمر در تاسع در برج ثلث مولود دهنار مولود فاسق بود **دلیل**
 زهره مخصوص میان زحل و مریخ در یک برج مولود ضال بود و مریخ در
 و مشترک در سابع مولود بد اعتقاد و بد ملت بود **دلیل** اگر زحل
 خانه آفتاب یا سهم السعادة یا جزا اجتماع و استقبال بود و در ثلث
 و مشترک بود بر ناظر بود مولود از رهبانان باشد **دلیل** اگر عطار در
 مریخ بود و در مقابله یا از ترسیع و مقابله بوی ناظر بود مولود دهری
 و معطل بود **دلیل** اگر عطار در آفتاب و قمر در برجی و جبرین
 باشند و مریخ در ترسیع یا از مقابله با یثن نظر دارد مولود زندقه
دلیل اگر زحل و مشترک یک ناظر باشند مولود فیلسوف و بین از مشرق
 او صحیح و حدس او قوی بود علی الخصوص که علو بین در طالع زهره دار
دلیل اگر عطار و مریخ از ترسیع یکدیگر ناظر باشند یا از ترکیب
 مولود حکیم و عالم و فیلسوف و عالم بچشم و بصیرت نظر و صاحب بود
دلیل اگر عطار در آفتاب بهم بود در طالع مولود حکیم و عالم
 و طالعیت و ع بود و اگر عطار در وسط السماء بود و تقسیم السیر
 و قمر از مقابله یا از ترسیع بوی ناظر حکیم عاقل و بخیر فاضل بود **دلیل**

درینم
 اگر عطارد در خانه نخست بود صاحب تصانیف بود و علم بسیار در نجوم
 و اندکی علی الخصوص که عطارد خداوند طالع یا خداوند ثلث یا خداوند
 تاسع بود **دین** اگر عطارد در طالع بود و زحل در مغرب مولود میخورد
 و بدان رفعت و بلندی یا بد **دین** اگر عطارد و قمر و زحل و آفتاب
 در طالع باشند یا در وسط السماء مولود حکیم و مجتهد باشد و از ملوک بدین
 جاه و مال یا بد **دین** اگر قمر در حد عطارد مولود عالم بود **دین**
 اگر عطارد خداوند طالع بود یا قمر در سیوم طالع بود و در صورت نخست
 مولود فاعل کوفت و اگر در برج مذکر بود و متزوج نظر دارد و طبیب بود **دین**
 اگر زحل در نیم طالع بود بر نظر متوجه می مولود منیر بود و اگر زهره باشد
 در نیم طالع بر نظر متوجه می این حکم دارد **دین** اگر آفتاب و عطارد در نیم
 طالع بود مولود منیر بود **دین** یا اگر سهم السعادة و سهم الغیبه در نیم
 یا در سیوم طالع و معوذ ازین هر دو سهم الغیبه ساقط باشند و خوش
 ناظر مولود کاهن بود **دین** اگر زحل و عطارد در سیوم طالع بود
 مولود منیر بود **دین** اگر قمر و زهره یا زحل و عطارد در سیوم طالع بود
 منیر بود و بدین که از علم نجوم مال یا بد **دین** اگر عطارد در رابع بود
 ظاهر از تحت اشعاع مولود مجتهد بود **دین** اگر زهره در سیوم طالع بود
 در برج بیسوط یا در و بال یا راجع و محترق بود مولود ساحر بود و نیز

نجات

سبقت و حیات کند علی الخصوص که زحل بر ناظر بود **دین** اگر عطارد
 و زحل در طالع بود یا وسط السماء مولود فیلسوف عالم و مجتهد بود
 بود **دین** اگر عطارد در خانه زحل بود مولود عالم و مطلع بر اسرار
 علوم و زبان آور و خطیب بود و علم نجوم شناسد **دین** اگر طالع
 میزان بود یا جبر و عطارد و زحل در نوس و ثبوت بود مولود تاجر
 و اخبار نیکو داند **دین** اگر عطارد با زهره بود در برج رابع مولود
 مجادل و متکلم بود علی الخصوص که در برج غریب بود **دین** اگر آفتاب
 در نیم طالع بود مولود مجتهد و مناظر و مدبر و اعظم و ستار نیکو دین و
دین اگر قمر از آفتاب باز کرده و بعطارد پیوندد مولود عالم و دیر
 و محاسب و حکیم بود **دین** اگر ششتر و عطارد و آفتاب یا زهره
 یا در نیم طالع باشند و طالع یا میزان بود یا قمر منیر و منیر بود **دین**
 اگر طالع حوت بود و بروز صاحب طالع ادیب و متکلم بود **دین** یا زهره
 و عطارد در وسط السماء بود مولود زریک و با فهم بود **دین**
 اگر عطارد در اسد بود در طالع روزر مولود زریک و نیز خاطر بود
دین اگر عطارد در خانه متزوج بود مولود با فهم بود **دین** اگر قمر
 بقمار زحل بود و زحل مشرق بود مولود زریک بود اما عاجز و منیر شد
 در علم **دین** اگر ماه از مقارنه زهره برگردد و بقمارنه عطارد شود

و هر دو مغربی باشند مولود زیرک بود **دلیل** اگر خریج و مشترک بقایا
یکدیگر یا تریج باشند مولود زیرک و با فهم بود **دلیل** اگر آفتاب در قوس
یا در حوت بود مولود بار بار و تدریس بود و با فهم **دلیل** اگر عطار در آفتاب
و مشترک در آن خانه بود عالم و قاضی و حاکم بود **دلیل** حفظ و کمال قوت
حافظه اگر آفتاب در حمل بود یا در عقرب مولود حافظ بود **دلیل** اگر قمر
بازهره و تریج در نیم بود مولود حافظ و مکار و محتال بود **دلیل** اگر قمر
بسطارد و تریج نظر دارد مولود حافظ بود و آنچه دانست میگوید **دلیل**
اگر عطار در اسد بود مولود زود چهره یا دیکر و دیر فوایش کند و اگر
مشترک بود در ناطق بود مولود فقیه و عالم و حاکم مسلمان بود
و الله اعلم **دلیل** **جبل و بلاء** چون عطار در ثانی بود
و تحت الشعاع مولود جاهل و آبله بود و کران زبان و تعلیم نمیبرد **دلیل**
اگر عطار در خداوند سهم الغیب بود و در ثانی طالع بود مولود جاهل
بود و کران زبان بود و تعلیم نمیبرد **دلیل** اگر آفتاب در سرطان بود
مولود جاهل و آبله و بطی الفهم بود **دلیل** اگر عطار در زحل و طالع
و مشترک در هفتم مولود خریج بود **دلیل** اگر قمر از تریج منفصل
و ناقص مولود احمق بود **دلیل** اگر قمر در سابع از مقابل آفتاب
برگردیده باشد و تریج بوی ناطق مولود احمق **دلیل** اگر سهم السعادة

و سهم الدن

و سهم الدن در سابع بود یا در ثالث و نحس بود نظر دارد مولود احمق
بود **دلیل** اگر زهره با زحل و قمر تریج عطار و تریج بود مولود احمق بود
که مردم بوی استند کنند **دلیل** اگر زحل و عطار در طالع بود و مشترک
خداوند طالع بود و در سابع مولود جاهل و احمق بود **دلیل** عقل و زای
صایب اگر مشترک نظر دارد از تشکیل مولود عاقل و فاضل بود
دلیل اگر مشترک در وسط السماء بود عطار در طالع یا سابع مولود
عاقل بود علی الخصوص که بنظر تریج نزدیک باشد **دلیل** اگر عطار
با زحل مقارن بود مولود عاقل و متدین و وفور باشد **دلیل**
اگر عطار و تریج نظر یکدیگر دارند مولود عاقل بود **دلیل** اگر قمر عطار
و زهره و تریج نظر دارند عاقل و نیکو شکل بود **دلیل** اگر مشترک
طالع و عطار در عقرب مولود عاقل بود **دلیل** اگر زحل و عطار
در و تدرعرب بود مولود عاقل و حکیم بود با وقار و نیکو زندگانی بود
دلیل **منزه و طهارت و فصاحت** اگر عطار با تریج در یک برج
مولود منزه و طهارت بود و اگر این برج ملوک بود از منزهگان
بود **دلیل** اگر تریج و عطار در خانه زحل بود یا در برج ساقط
و قمر به دو ناطق مولود مذموم را میبخشد و اگر زهره بدیشان ناطق بود
خوش سخن و صاحب نوا بود و اگر قمر با تریج و عطار با هم باشند

این حکم دارد **دلایل اثبات و تفهون** اگر زهره در وسط السماء بود
بروز و شب در وقت تحت الارض باشند مولود امین باشد **دلیل**
اگر عطارد و مشتری مقارن یکدیگر باشند علی الخصوص که یکی ازین دو
دارد در طالع مولود امین ملوک بود **دلیل** اگر مشتری بر زحل نظر
دارد و مریخ بهر دو نظر ندارد مولود عقیق **دلیل** اگر زهره در
بود در حظه از حظه خویش مولود امین بود **دلیل** اگر مشتری در
دوم طالع بود مولود امین بر اموال مردمان **دلیل** و اگر عطارد
در پنجم طالع بود مشرقه اکو و خویش نبوده امین اموال غنا بوده
دلایل اهل خیانت عطارد چون وسط السماء بود و مریخ
نظر دارد و قمر در رابع بود مولود خائن بود **دلیل** اگر قمر و مریخ
در سیوم طالع باشند مولود خائن بود **دلیل** اگر عطارد خداوند
طالع بود و یا قمر در سیوم طالع مولود خائن بود و در و این و اما
مسلمانان خیانت کنند **دلایل مردان و راه زنان** اگر قمر و عطارد
و مریخ در اوتاد طالع باشند و هیچ سعد بدیشان نظر ندارد مولود
دزد بود **دلیل** اگر زحل در هفتم طالع بود و قمر و عطارد و مریخ
بر نظر دارند مولود بکارتبه دزد گشتند و بوقت او را ببردند
دلیل اگر قمر و تدربود از اوتاد طالع و مشتری و زهره بر نظرند

مولود دزد بود **دلیل** اگر عطارد و مریخ مقارن یکدیگر باشند در
در یک ربع او قمر بدیشان نظر دارد نشانی بود و دزد **دلیل** اگر زحل
و عطارد و مریخ در ربع مغرب بود از ربع یا از مقابله بدیشان نظر
دارد مولود دزد بود و او را بیاویزند **دلایل زنانی مردان که او را**
آب کیک و شاهی خوانند عطارد و زهره چون در مغرب باشند یا
در وقت الارض مولود زانی بود و او را از زنا فرزندان باشند **دلیل**
اگر زهره و مریخ در مغرب باشند یا در وسط السماء مولود زانی بود
و خاسر و برور ملاقاتها کنند **دلیل** اگر زهره و زحل و عطارد اگر
در مغرب باشند یا در وقت الارض مولود زانی بود **دلیل** اگر زهره
در وسط السماء باشد یا در وقت تحت الارض و قمر بر زحل ناظر بود
مولود زانی بود **دلیل** اگر زحل و مریخ در سادس بود مولود زانی
بود **دلیل** اگر زهره با مریخ بود یا مریخ بدو و مریخ او در طالع روز
مولود زانی بود **دلایل فحش و زانی زنان** اگر زهره با مریخ بود
یا در مقابله و ربع او و زحل ناظر بود این سر پوشیدن زانیه و فاحشه
بود **دلیل** اگر زهره بدحال بود و مریخ و مشتری ناظر بود و صاحب
مشکله زهره در وسط السماء بود مولود زانیه و مشهور زانیه بود
دلایل بواط و میل فلامان امر اگر بر سادس بر جبر مذکور و مریخ

زحل

مولود زانی و فاحشه

و زهره در ویر بود مولود لوطی بود **دلیل** اگر زهره در خانه عطارد
 بود و منخوس بود در برج ساقط از طالع مولود لوطی بود **دلیل** اگر
 اگر خداوند ستم الاخرة عطارد بود مولود لوطی بود **دلیل** اگر عطارد
 در برج مذکور بود ناظر برج هفتم مولود لوطی بود **دلیل** اگر عطارد در
 التزوین دارد و خداوند ستم التزوین در برج مذکور بود و کوکب مذکور بود
 لوطی بود **دلیل** اگر قمر در برج مذکور بود و آفتاب و زهره از برج مذکور بود
 ناظر باشند مولود با غلمان و جوانان مختلط فساد کند **دلیل** اگر عطارد
 در برج سابع بود و زهره با و مقارن مولود لوطی بود **دلیل** اگر عطارد
 در هفتم طالع بود و زهره از عطارد ساقط بود و زهره خداوند
 طالع بود مولود لوطی بود **دلیل** اگر عطارد با جریج بود در سابع
 مولود لوطی بود **دلیل** زمان سقر اگر زهره و قمر در برج رابع بود
 این زن سقر بود **دلیل** اگر زهره در هفتم بود و پدر طالع این
 زن سقر بود **دلیل** اگر زهره و ستارگان مونت در برج
 و درجه مذکور باشند آن زن سقر بود **دلیل** ثانیث
و مواجران اگر عطارد و زحل در طالع باشند یا زهره بهم و یا در برج
 وسط السماء مولود مختل بود **دلیل** اگر نیرین در طالع حفظ
 دارند و در برج و درجه مونت باشند مولود مختل شود مگر که جریج

باقاب

باقاب نظر دارد و قمر جریج با قباب و قمر نظر دارد و قمر جریج با قباب
دلیل اگر آفتاب و قمر در سیرم طالع باشند با جریج مولود مختل
 شکل بود **دلیل** اگر زهره در برج مونت بود از برج سابع
 و مشترک بر نظر دارد و آفتاب بر جمل منخوس بود مولود با غلمان
دلیل اگر قمر در خانه زحل بود و زحل در خانه زهره بود یا در
 یا در و تدریج ارم یا در سابع و یا در و زحل هم مولود مواجر بود
دلیل اگر زهره یا زحل یا جریج در برج مونت باشند و هر دو در
 طالع حفظ دارند مولود مختل بود **دلیل** اگر مونت و پنج درجه
 سنبه علی الخصوص که نیرین و عطارد در برج مونت باشند دلیل
 مایان بود و یا نزد هم درجه قوس و مونت و یک درجه دل و دلیل
 خشر بود **دلیل** اگر طالع اسد یا حمل بود و آفتاب در آخر قمر بود
 و طالع نهارد بود مولود الذر آیه مایان **دلیل** اگر دنیب بر درجه
 طالع باشد دلیل خشر بود اگر طالع عقرب بود و عقرب دلیل مونت
 بود و دنیب بر درجه طالع و قمر مجرم دنیب سخن منخوس بود مولود
 بغا بود **دلیل** هر که انخسر در طالع بودند در خط خویش او را زدی
 نقصان بود **دلیل** اگر قمر حفظ دارد و در طالع و نیرین ان مولود
 مشکوح بود خاصه که زهره منخوس بود و قمر جریج او بود و بیشتر هر که

قمر تبرج زهره باشد مولود در کوکب و بله ریش منکوح بود نیز ریش
دلیل اگر قمر در برج ثور متصل بوده تبرج و مقابله نحس
 مولود منکوح بود **دلیل** اگر زحل در ساج بود و زهره در ساج
 در حال رجوع مولود منکوح بود **دلیل** اگر عطارد مستول بود جز
 اجتماع یا استقبال مقدم بر طالع و در وقت ولادت یا در ششم
 یا دوازدهم بود مولود منکوح بود **دلیل** اگر قمر و زهره بر
 تبرج یکدیگر باشند و قمر تحت الارض بود در برج منقلب مولود
 منکوح بود **دلیل** اگر عطارد در رحمت بود و حوت ششم طالع
 بود و عطارد راجع بود و هیچ سعدی بوی ناظر نظر ندارد مولود منکوح
دلیل اگر در برج طالع در آخر برج ثور باشد بود در حد نحس این
 بود **دلیل** اگر زنب و زهره در راجع باشند و قمر بمطرداوت
 بدین نکرده مولود منکوح باشد **دلیل** اگر زهره بود که در وجه
 اول حمل یا در وجه اول اسد بود **دلیل** اگر اقاب بود که در وجه
 سیوم حمل و وجه اول قوس بود و در وجه بهبوط قمر و در رحمت
 و سرطان در حد نحس در وجه ثور بود **دلیل** اگر قمر بود که
 در وجه اول حمل و وجه سیوم اسد و وجه اول سیوم عقرب و وجه
 سیوم سرطان و وجه اول جد بود **دلیل** اگر زهره بود که در وجه سیوم

حمل و سیوم سرطان و جد بود **دلیل** اگر قمر بود که در وجه سیوم حمل
 و اول سرطان و اول جد بود **دلیل** اگر سیوم السعاده و سیوم الدین
 مستول بر طالع در ثور و اسد و جد و نیمه اول از حوت بود منکوح
 بود و در وجه باب کتر از سه دلیل و شهادت اعتبار نماید کرد **دلیل**
دلیل اگر زهره و زحل در راجع باشد در راجع یا در وسط السما یا زهره
 بیشتر اتصال مقبول دارد و قمر از زهره و ساقط بود مولود با
 بود و کز حرام نکرد **دلیل** اگر کوکب ثابت از عظم اول از خارج زهر
 و بیشتر در طالع یا در وسط السما مولود غنیف و باک باشد و خوا
 و معروف بصلاح و خیر **دلیل** اگر زحل و زهره در اقاب و زهره
 بقر ناظر باشند از وسط السما مولود غنی و کرم بود **دلیل** اگر قمر و
 اقاب بهرج یکدیگر باشند مولود مثلف مال بود اما بدست مراد و
 میکند **دلیل** اگر خداوند طالع خداوند سیوم السعاده بود در دوم طالع
 بود مولود منید و سخن بود **دلیل** اگر زحل در سیوم طالع مولود از خوا
 و بال بخشیدن خویش بنمایان کند **دلیل** اگر زحل و اسد و زهره
 در طالع با اقاب و زهره و عطارد بهرم بود مولود بخیل بود **دلیل** اگر
 عطارد در طالع شتر شتر بود و در دوم طالع بود مولود بخیل بود **دلیل**

اگر زحل و زهره در راجع باشند
 مولود غنی و کرم است
 اگر زحل و زهره در اقاب باشند
 مولود مثلف مال است

اگر خداوند طالع بخداوند ثانی نکرد بنظر تملیث و تدیس خداوند طالع
 محبت مال خویش بود **دلیل چاره** و خدا اگر شرقی بود عطار در
 چنانکه شب نتوان دید در دوم طالع بود مولود حسود بود و حقود
دلیل اگر عطار در طالع بود پوسته بخریج و مشترک از عطار در طالع
 بود مولود حسود و حقود بود **دلیل** اگر بخت اگر زهره و زحل با هم
 باشند یا قمر در میان ناظر باشد مولود و شکسته در خویش **دلیل** اگر عطار
 با مشرک بود و عطار در و بخریج بقدر ناظر باشند مولود رخا و شکسته بود **دلیل**
 اگر قمر از زحل منفرد بود و عطار در متصل بود چهار بود **دلیل** اگر قمر در
 سابع از مقابله افتاب منفرد بود و ناظر بخت و بخت **دلیل**
دلیل اگر زهره در طالع و بخریج از تدیس و تملیث بر زهره ناظر بود مولود
 کثرت ده دور و خوش خلق بود **دلیل** اگر زهره در وسط السماء بود
 و یا در طالع و عطار در ناظر بود مولود کثرت ده دور و خوش زبان بود
دلیل اگر زهره در طالع در وجه خویش و بهرام بود ناظر بود از
 خانه و خویش مولود کثرت ده دور و متملق بود **دلیل** اگر قمر در طالع بود
 و زهره از تملیث بود ناظر و زحل بود ناظر بود مولود کثرت ده دور بود
دلیل اگر زحل در طالع شهادت دارد و در وجه طالع بود
 مولود ترش روز بود **دلیل** اگر خداوند صورت طالع بخریج بود و زحل از

تملیث

تملیث و تدیس بخریج ناظر بود و زهره از مقابل مولود ترش روز بود
دلیل اگر بخریج در صورت زحل بود در طالع و زهره بخریج ناظر بود
 مولود ترش روز بود **دلیل** اگر بخریج در صورت زحل بود در طالع و زهره
 بخریج ناظر بود مولود ترش روز بود **دلیل** اگر زهره پنجس و بطلع
 ناظر بود و بهرام یا زحل بقدر ناظر بود مولود ترش روز و گرفت بود
دلیل نشاء چون قمر ناقص بود در ضو ناظر بخریج در موضع
 نیکو مولود نشاء و جلد بود **دلیل** اگر قمر و خداوند طالع در شرق
 خویش باشند بیانداد دلیل نشاء و متملق بود **دلیل** اگر عطار در کثرت
 شرف قمر یا در خانه او بود و سبک حرکت بود **دلیل** اگر عطار در
 در وسط السماء و یا طالع و یا یازدهم بود خداوند این خانه افتاب بود
 و قمر در شرف بخریج بود مولود نشاء بود **دلیل** اگر عطار در در
 وسط السماء بود و بخریج ناظر بود یا ناظر بود مولود عاجز و پلان بود
دلیل اگر قمر خلا السیه بود آنجا خوش شوند مولود عاجز بود
 و کاهل **دلیل** اگر قمر و زحل مقارن یکدیگر باشند در تشریق مولود
 کاهل بود **دلیل** اگر قمر از مقارنه زهره بخریج پیوندد و در شبانگاه
 غایب بود مولود کاهل بود **دلیل** اگر قمر از مقارنه عطار و بخریج پیوندد
 و هر دو در تشریق خویش باشند اجابت مولود کاهل و متملق بود

و در ناظر مولود نشاء بود
 در هر در آنجا
 ناظر بود
 اگر زهره در صورت زحل بود
 و زهره در بخریج

دلایل بسیار خردی اگر هیچ در دند رابع بود مولود بسیار خرد
و بدان سبب چهار شود **دلیل ب** اگر طالع اسد بود و قمر در وی
مولود فراخ شکم و بسیار خوار بود **دلیل ج** اگر هیچ در طالع
بود یعنی طالع عقرب بود و هیچ در قوس مولود فراخ شکم و اکول
بود **دلیل د** اگر زهره در راجه اول اسد بود در مکانی بد مولود
اکول بود **دلیل هـ** اگر هیچ در نهم طالع بود قط از مشتری و زهره
مولود غم بود **دلیل و** اگر قمر در طالع بود قمر از کوکب در طالع و قمر
بود بکوکب در طالع و قمر در رابع بود مولود غم بود **دلیل ز** اگر طالع
عقرب بود مولود غم بود در مکانی بد اگر هیچ و آفتاب در یک
برج بود مولود بد مکان بود **دلایل پاکیزه** اگر زهره ناظر بود بر قمر از
مشترک مولود پاکیزه بود **دلیل ح** اگر مشتری بر زهره ناظر بود از رابع
مولود پاکیزه و زیاده بود **دلیل ط** اگر قمر در رابع بود از زمین زهره و شمال
مولود خداوند تربیت و تنعم بود **دلایل شکی** چون سهم السعاده
در جبر بود مولود غم است و موزون بود **دلیل ی** اگر قمر با زحل هم در
بونو یا در وسط السماء و مشتری بدین ناظر بود مولود غمناکی بوده
دلیل ج اگر مشتری در طالع و زحل ناظر بود بر و هیچ ساقط
از طالع مولود غمناک و موزون بود **دلیل د** اگر قمر با مشتری هم بود

و بهرام

و بهرام نظر ندارد و قمر مشتری در و تدا باشند مولود غمناکی بخرد
باشند **دلیل شتاب زده** اگر هیچ در طالع بود به نظر مشتری
مولود شتاب زده **دلیل ب** اگر قمر در طالع بود و طالع حمل یا کبد
یا قوس بود و مشتری در رابع بود و قمر بر متصل بود مولود شتاب
و هیچ باشد **دلیل ج** اگر هیچ در رابع بود و در خانه و خویش یا
در حدود و وجه خویش مولود شتاب زده بود و بخواه اقب نظر
کنند **دلیل د** اگر هیچ در برج رابع بود و قمر بر نظر ندارد مولود اندک
نظر بود در عواقب **دلیل هـ** اگر قمر و خداوند طالع در رابع بود
و هیچ بدین نظر دارد و مشتری بدین نظر ندارد مولود بطیج
و شتاب زده بود تمام سخن در آداب و اخلاق مردم **دلایل**
کسانی که عیاشی از صدمت بگذرد بعضی برین انکار کنند
و برین انکار بناید کرد از طریق عقل و شرع اما عقل حکما گفته اند
ما را بر آنچه هر چه محدث است عدم و فنا و تغییر و تبدل برود و
جسم و قهر جماد متناهی اند و بران دلیل است که چه مدت باید
بماند و شایع عمر هزار سال و زیادت بیان کرده است و در نجوم
دلیل است زیادت از صد و پستل انکار آن و بهر ندارد **دلیل**
اول اگر طالع اسد بود و آفتاب در و بود و مشتری در و

افق الزهره	المسكوك	المشتري
عطارد	۱	۲
۳	۴	۵
۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱
۱۲	۱۳	۱۴

این بود

زحل	عقرب	قوس	مشتري
دلو	اسد	سرطان	حمل
حوت	میزان	ثور	جوزا
مهر	سرطان	اسد	مشتري

زحل	عقرب	قوس	مشتري
دلو	اسد	سرطان	حمل
حوت	میزان	ثور	جوزا
مهر	سرطان	اسد	مشتري

با نژده درجه و زهره در سرطان و قمر در جوزا و عطارد در اسد
 و زحل در قوس و مریخ در جد و اقاب عطیه کبر در جد و قمر
 قمر و اصغر سیف اید میت و پنج ل این جمله صد و هفتاد و هفت
 سال باشد **دلیل ب** چون قران علوین در برج دلو و میزان
 و جوزا افتد کواکب هیچ عطایای وسط و صغر نمند و عطر
 و کبر افزایند **دلیل ج** اگر طالع حمل بود و مشتری از قوس بوزنظر
 و اقاب در حمل بوزنظر و قمر در جوزا یا طالع سرطان بود و مشتری
 در و زهره و اقاب و عطارد در و زهره بوزنظر و مشتری در سرطان
 با قمر این همه لایل است بریادتی از صد و پست و الله اعلم **فایده**
اول کواکب را که بعد از کواکب بعد از درجه طالع براید اگر سعدی
 سعادت بر اخلاق و احوال غالب بود و اگر نحس بود نحس است
 بر احوال و اخلاق مولود غالب بود و هر کواکب که بود بر درجه
 طالع دلیل بود بر اخلاق و سهام و کواکب در بوییت و حدود
 و وجه و اثنا عشرت و نسبیت بوضع خویش گفته آید **دلایل**
عفت فرج توان اقاب و زحل دلیل خاصه که در طالع حفظ دارد
دلیل ب بودن عطارد در بیت در حال رجوع مریخ قمر ناظر **دلایل**
عفت فرج سه کبر میان مریخ و زهره بر زمین زهره و مریخ نشین از

طالع

خط در جدول است

از طالع بکنند اگر مشتری بوزنظر بود و عطارد در جد و مشتری در
 عطارد در طالع حقی دارد و اثنا عشریه عطارد در خانه دیشتری بود
 عقیف الفرج بود **دلیل ج** اثنا عشریه زهره در خانه مشتری دلیل
 فرج بود **دلیل د** اثنا عشریه مشتری در خانه زهره دلیل عفت فرج
 و نکاح حلال بود **دلایل تحت الفرج** اگر عطارد مستول بود بر طالع
 و در عقرب بود مولود خجست الفرج بود **دلیل ب** اگر مریخ نظر بر درجه
 سهم العفاف دارد مولود خجست الفرجین بود **دلیل د** اثنا عشریه
 زهره در خانه مریخ دلیل تحت **فایده** فرجین بود **شماختن کند مولود**
بکدام صنعت حاذق تر است مستول بر طالع اجتماع یا استقبال
 مقدم میک هرچ آن کواکب بر آن دلالت کند مولود بر آن حاذق تر
 بود **شما** اگر طالع اجتماع مقدم سنبه بود و عطارد در عقرب بود
 مولود از دپیر اهل صلاح روزگار بود و اگر در قوس بود از ان
 قضاة و اگر در جد بود از ان دهقانان و برین قیاس و انکشاف
در استخراج نام طالع مولود اگر برج مستور الطالع بود دلیل از صاحب
 طالع و حد خداوند طالع طلب کن و صاحب شرف و صاحب شمشه
 و صاحب سعت این پنج دلیل بگیرد اگر طالع شرف هیچ کواکب بود
 چون دلو و اسد و عقرب خداوند شمشه اقاب را بگیرد بر و زهره

این طالع مستول بر طالع اجتماع یا استقبال
 مقدم میک هرچ آن کواکب بر آن دلالت کند مولود بر آن حاذق تر
 بود **شما** اگر طالع اجتماع مقدم سنبه بود و عطارد در عقرب بود
 مولود از دپیر اهل صلاح روزگار بود و اگر در قوس بود از ان
 قضاة و اگر در جد بود از ان دهقانان و برین قیاس و انکشاف
در استخراج نام طالع مولود اگر برج مستور الطالع بود دلیل از صاحب
 طالع و حد خداوند طالع طلب کن و صاحب شرف و صاحب شمشه
 و صاحب سعت این پنج دلیل بگیرد اگر طالع شرف هیچ کواکب بود
 چون دلو و اسد و عقرب خداوند شمشه اقاب را بگیرد بر و زهره

ثالثه اقرار یک دیش بیکر یا در خانه بود یا در شرف یا در شیشه یا در قد
و بران کوکب که در مرکز بود یا بطالع ناظر بود هیچ التفات نباید کرد
الا بغیر وقت پس باین اعتبار دلیل باید است آورد چون دلیل باید است
آورد بر وجهی که مذکور شد تا دلیل کدام کوکب متصل است یا از
کدام منفصل است بیکر تا از درجات اتصال چند است یا درجه اتصال
چند است آنرا نگاه دارد و بیکر تا این اتصال و انظار ان تفسیر
یا از تثلیث یا از ترجیح اگر تعیین بود چهار حرف بود و اگر از مقادیر بود
هفت حرف بود و اگر از تثلیث بود پنج حرف بود و اگر از تسدیس بود
سه حرف است اگر دلیل در برج ثابت بود اسم مفرد بود و اگر از تسدیس بود
سه حرف است اگر دلیل در برج ثابت بود اسم مفرد بود و اگر در صحن
ذو جبین بود مرکب بود و اگر متقلب بود نام ناقص بود **مثال** شش تن
حروف که اسم از یک مرکب است از برج سهم السعاده بگیر تا برج طالع تا
چند برج متعاقب میان هر دو آن عدد در همان اسم است و متوجه از جد
بود تا سرطان و مستقیم و منسوبه از سرطان تا بجد اگر مستوله خداوند
طالع نزدیک بیکر تا نام این منزل از منزل فر که کوکب در وی است
کدام است حروف آن نگاه دارد پس حروف آن برج نگاه دارد
و جمیع کند **مثال** این طالع محل است مرتج در وسط السماء در جدر

بطالع

بطالع و منزل فر که مرتج در وی بود بیکرستم تا یلی جمیع کردیم **نوع** ام و حروف
مرتج **نوع** پس ششده مرتج را طلب کردیم یکی سنبه بود و دیگر
حرف سنبه و شور بیکرستم پس حروف جدر بیکرستم و جدر نگاه داشتیم
پس بیکر نگاه کردیم حروف منزل او بیکرستم و حروف هر دو ششده مرتج او
چنانکه با مرتج کردیم بیکرستم و جدر نهادیم هر حرف که شهادت بیشتر است
اینکه درین شمار ما او بیشتر بود آنچه مرتج ایشان در حلق نزدیک شد
از حروف بدل شصت و دو هر کوکب که بر تثلیث دلیل شد از حروف
بگیرد اگر اصل مستوله بود اسم پنج حرف بود اگر مرتج بود چهار حرف و اگر
آفتاب بود سه حرف عطار و پنج حرف و اگر دلیل در برج جبین
بود و آن برج و تد بود اسم مرکب بود چون عبد الله و در پارسی
هرگز و اگر دلیل در برج متقلب بود نام یکی بود اما ناقص بود یا حروف
حل و اسد و قوس و جدر و دلو و حوت هر سه حرف دلیل شد
باشند جز او عقرب دلیل چهار حرف سرطان و میزان پنج حرف
مشتراک هر حرف و درین نام بود چون اسمعیل و غیره اگر مشتراک
بود چنانکه یاد کردیم نامش از نام خلفا یا انبیا و زما باشد و اگر مشتراک
در تاسع باشد بکثرت معروف بود اگر صاحب الطالع مشتراک بود
در طالع بود نام مرکب بود از فتح یا از نصرت اگر کثرت بود یا اسم

اگر نه سه بود چهار حرف

ابو الفتح

یا ابو نصر یا ابو الفکر باشد اگر دلیل زهره بود یا آن نامها وسط بود اگر دلیل طالع بود در شرف خویش نام موسی یا عیسی بود دلیل آفتاب بود و در طالع بود در شرف خویش نام آن نامها بر ملوک بود اگر سهم السعادة بطلع نام بود اسم حروف زاینه یا ناقصه چون سلیمان و یارون خواه که الف در آرد در خواه که بطلع بطریق دیگر حروف خداوند طالع را بیک حرف حساب طالع را هر کدام که دلیل باشند و حروف آن برج را که در و بود که آن بهم دلالت کند اگر دلیل در همو ط خویش بود در برج تا سبع از آب بی انبیا علیه السلام بود یا از ان خلفا رضی الله عنهم و آئید و اگر خواه که بدانی که کدام حرف مقدم تر است و کدام متوسطه کدام تاخر در دلیل که اگر در وجه بود از برج نام آنکس اول حرف این منزل بود و اگر در وجه آخر بود حرف آخر از منزل بود و اگر دلیل طالع بود نام چون بحر و عمر و عمرو و امثال این که برین تعلق چون بوزاب و امثال این و اگر در ثلث بود خلیل و پافر و امثال این و اگر در رابع بود هفنان و ثنابت و ریحان و امثال این اگر و اگر در فاس بود نام ولید یا ظریف یا مدیر یا تحفه یا امثال این که مشهور باشد چون ابن الاثیر و ابن الاغالب و امثال آن و اگر در سادس بود عسید و عبید و زکی و هند و عبد الله و عبد الرحمن و غیره در وی بود و امثال این و اگر در سبع بود نام مرد بود که بر زن نهاده یا نام زنی که بر مرد نهاده

چنانکه

چنانکه اندر عراق مردان را عزیز نام کنند و این در هر کس خاص نام زن و بعضی کنیزکان را قلیغ میخوانند و مردان را هم این برجه نام بود که مردان را و زنان را نشاید و در عرب مثل این بوده است چون میهند که هم نام زن نام بوده و هم نام مردان چون میهند بن ابی طالب بر این در حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم بود اگر در ثامن بود چون شجاع یا طالم و در عرب این نام بوده است انحرث ابن طالم و یا امثال این بود اگر دلیل در شرف بود نام از معانی علو و رفعت بود چون علی و علا و رافع و عالی و غیره اگر دلیل در یازدهم بود اسم اسمی بود چون محبوب و حبیب و خلیل و صدیق و بشیر و بشارت اگر دلیل دوازدهم افتد نام چون غنایت و امثال این و این قانون صاحب حدس را بنایت افتد و هر که حدس ناقص دارد بنیادت ازین همیشه نشود و الله تعالی اعلم

از گفتار بطلمیوس طالع نگاه دار و پس شمار درجه طالع تا بدان طالع درجه که خداوند طالع است و از درجه خداوند طالع بشمار تا نایل درجه محل و از پس هر دو حساب کمتر از پشتر بپس کن آنچه باقی ماند از آن بیست و هشت کمتر تا بیکتر تا بکدام حرف موافق افتد از حرف مجسم آن حرف اول آن نام باشد بر چهار نویسی پس در طالع ضرب کن در چهار صد و بیست آنچه از وی بیرون آید بر چهار

بر اندر

آنچه حاصل آید پست و هشت مرافق آنجی کمتر از پست و هشت باشد
 بجز تا یکدام حروف موافق از حروف معجم آن حروف آن نام بود
 و پست و هشت حروف معجم است **آخر پس** بکبره درجات خداوند طالع
 اگر بطالع ناظر بود و ضرب کن از سیصد و هشت آنچه بیرون آید
 پست و هشت نقصان کن آنجی کمتر از آن باشد آن حروف
 حرف سیوم بود پس اگر صاحب شرف بدرجه طالع ناظر بود
 درجات او را ضرب کن در دویست و هفتاد و پنج آنچه بیرون
 آید بر سه قسمت کن آنجی از قسمت بیرون آید پست و هشت
 نقصان کن آنجی از پست و هشت کمتر باشد بجز تا یکدام
 حروف موافق است از حروف معجم باز آن دیگر ضم کن پس
 بجز تا یکدام و نه مثله اگر بطالع ناظر بود درجات او را ضرب کن
 در سیصد و سر آنچه بیرون آید بر هفت قسمت کن پست و هشت
 بقیه آنجی باشد بجز تا یکدام حروف موافق بود از حروف معجم
 پس بجز تا یکدام و نه مثله اگر بطالع ناظر بود ضرب کن درجات او را
 اندر هزار و دویست و پنجاه آنجی بیرون آید قسمت کن بر سه آنجی
 بیرون آید پست و هشت مرافق آنجی کمتر از پست و هشت باشد
 بجز تا یکدام حروف موافق از حروف معجم پس بجز تا یکدام و نه مثله اگر بطالع

ناظر بود ضرب کن درجات او را در دو هزار و چهار صد و هشت آنجی
 بیرون آید قسمت کن بر هفتاد و پنج آنجی بیرون آید پست و هشت
 آنجی کمتر از حروف پست و هشت باشد بجز تا یکدام حروف موافق
 افتد از حروف معجم پس ضرب کن درجات طالع را اندر
 درجات صاحب طالع آنجی بیرون آید پست و هشت از هفت
 آنجی کمتر از آن باشد بجز تا یکدام حروف موافق بود آن حرف بکبره
 این حرف آخر حرف نام صاحب طالع بود و الله اعلم
طریق دیگر قدرانی گوید که دلیل آفتاب بود نام نام ملوک بود اگر
 ماه بود نام با سم عید بود اگر عطارد بود نام روم بود اگر زهره
 بود نام مظهران بود و اگر مریخ بود نام پارسیان و اگر زحل بود نام
 هندوان بود و اگر مشتری بود نام مغیران و نام خلفا اگر اتصال
 ستارگان بدلیل آفتاب تئلیت بود نام آن پنج حرف بود اگر تریج بود
 اگر قیامیه از چهار حرف بود اگر دلیل هیچ کواکب اتصال ندارد و هیچ
 و ترکیب از طالع یا وسط السماء ترکیب از چهار حرف بود اندر
 او هفت حرف اندر چهار حرف اندر پنج از پنج حرف اندر پنج
 و در جسد بی نام مرکب بود چون عبد الله اندر برج مقبل نام مقبل
حروف برجاهل **او** **التورک** **الحوزا** **اح** **الشرطان** **دنه** **الکدر**

اگر زرقه و بویست
 حوت یقوت ۲

رس المیزان **سج** العقب **سج** القوس **سج** الجدي **سج**
الدوس **سج** الحوت **سج** حروف کواکب الشمس **سج** القمر **سج** الزحل
دع المریخ **سج** الزهرة **سج** عطارد **سج** دلائل موالید
پیغمبران علیهم السلام و احباب کرامات در عهد که پیغمبران علیهم السلام
بوده اند دلائل ولادت ایشان این باشد و در عهد ما که نبوت
ختم افتاده و حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم **دلیل** او
و احباب کرامات بود و احباب مذاهب این را نیز دلیل بود
آفتاب سهم الغیب جزو مقدم با سهم السعادة طالع دلیل اولی
آفتاب سلیم بود و سهم الغیب و صاحب او جزو مقدم و صاحب او
و سهم و طالع از نظر قریح و زهره و اتصال بزنب و محایات
و مقابله عطارد اگر این دلائل منحوس بود منبر **دلیل** اگر طالع
قوس بود و آفتاب و مشتری در اسد مقارن و سهم الغیب در قوس
و قمر در اسد و جزو مقدم در اسد اگر مستوی برین دلائل مریخ
سج و کذاب بود **دلیل** آفتاب در تاسع قور حال یا جزو
سهم الغیب قور حال و عطارد مغرب **دلیل** و عطارد در محاق
از درجه تاسع بود در برج میزان خاله السیر و او را طالع خط بود اگر
مریخ و زهره بر ناطق بود تا پنج و **دلیل** سهم کذا افتا

یا در

یا در برج شرف او بکند و شب از قمر تا در برج شرف او و اگر افتا
این سهم قور حال بود از مریخ دور و از تریح و مقابله زحل موصول
بر ان دلالت کند **دلیل** کیمیا کردن هر که صاحب طالع او عطارد
بود یا مستوی بود بر طالع که در طالع خطی خط دارد و در تاسع منتهی در برج
میزان و مشتری بر وی ناطق و مشتری در بیت المال خط دارد یا بطلان این
کسر اکیمیا بکند فی نیکتر کرد **دلیل** طالع جوزا بود عطارد در درلو
مشتری صاحب شرف پانی از قوس منتهی عطارد **دلیل** و هر که
آن دلیل مساعدت نکند مریخ و مال ضایع شود و الله اعلم **دلیل** کیمیا
که در حال طفولیت حاله عجب از ایشان حاصل آید باشد و ایشان
شوم باشند بر اهلیت خویش اگر طالع میزان باشد در برج مشتری و زحل
و عطارد و مریخ در در میزان مولود پیش از چهل روز عجب پرورید آید
و مبارک نبود **دلیل** اگر طالع سنبله بود و کواکب جمله میان کیمیا
و تاسع بود بیت و یک در برج مریخ بدین در برج مشتری در سن خا
در بیت و دو در برج و درین خانه در بیت و سه در برج زهره در
چهار در برج مرک او نطفی باشد و از عجایب بود و از مکر فزاید
او در دشت چمن کوبیده کسرا که طالع او چمن بود حق قالا او را
درین مرک و بدین زند کند و عمر یا بد چمن از اعجاز پیغمبر باشد

احکام از ثوابت سود و نخوس که بر تحقیق درجه طالع و عاشر فتنه
 هر ثابت که مزاج زهره و عطارد بود در عظم اول و ثانی بود و در درجه عاشر
 و طالع افتد و یا باینترین و ستم السعادة دلیل کند مولود معروف
 و مشهور بود و غنر و مکرّم و عالم و محترّم و حکیم و شاعر بود و بسیار خدم
 دارد و مظاهر و اوزار خویش و غنای دوست دارد و حاضر جواب
 بود و حال در کارها و مبارک پادراست کور و سخن بقرار گوید
 و شیرین سخن و پاکیزه نفس بود و ثوابت المودة باشد علی الخصوص
 که مزاج شرقی بود فوق الاثر و زهره ناظر بود و اگر زحل یا مریخ
 در طالع بود حکم این باطل شود و اگر زهره و مریخ از چهار طالع باشند
 یا در درجه فتنه یا یکی از این ثوابت باشند یا یکی از این سیع زهره
 و مریخ و ثوابت در خانه هفتم بود و در درجه هفتم این احکام محکم
 معکوس گردد و باطلا و ریخ بدل شود و اگر مشترقان این ثوابت
 باشند یا در درجه دقیقه ناظر بود سعادات زیادت شود و اگر بدل
 مشترق عطا رد شود مولود صاحب خط و صاحب کرامات بود و م
 در چشم و اگر طالع شرب بود عطارد بدین حال بود و در برج هبوط
 و وبال خویش یا راجع بود یا محترق مولود خداوند نیز نجات
 و زرقیه و عجایب بود و الله اعلم بالصواب **اگر کوکب در عظم اول**

دشانه

و ثانی بود بر مزاج مشتری و عطارد مولود نیکبخت بود دوست
 دارنده خدای شدید البطش بود بزرگ نام و بزرگ قدر و بسیار تجربه
 و دوست دارنده علم بود و مال بسیار جمع کند علی الخصوص در توانمند
 و موالید بی ضعیف تر باشد **اگر کوکب بر مزاج مشتری و مریخ**
بود مولود از انجمله بود که بر لشکر فرمان دهد و بزرگ نام بود و در
 بسیار تصرف کند خلق از نور خاف بود و همسکین را کردن ننهد و مال
 بسیار دارد و ملج و شادوست دارد و عاقبت کار او بخیر بود
 و پاکیزه اطوار و اخلاق باشد و این کوکب دلیل موالید ملوک
 و خداوندان محانت بود **اگر کوکب بر مزاج زحل و مشتری بود** مولود
 توانگر و بسیار مال بود و ضیاع و عمار بسیار دارد و عمارت فراوان
 و حبس و مکرّم بود و معین و پارس و اگر این کوکب در قوس بود
 مولود در خان و اسب دوست دارد و علم ریاضت دوست دارد و بر ا
 و ترکانان و اعراب و بادیه و اهل صحرا امر و فرمان دهند بود **اگر کوکب**
بر مزاج مریخ تنها بود صاحب خرد و خصومات بود و غصوب و مستکبر
 بود و شدید البطش و چون مولود نهار بود در رحم و سخت دل باشد
 و مخالف اهل دین و ورع بود و کسب حرام بسیار کند و سفیه و نجف الغافل
 بود و عاقبت کارش بخیر نبود و اگر بر درجه عاشر بود دلیل غلبت

دریاست بود و بلند تر در امور دنیا اما عاقبت بخیر بود **اگر بزواج مشتری**
و عطار بود مولود نیکو ادب خوش خلق بود و عبادت بسیار کند
 و کثیر الجماع بود و بسیار بخت و دوستی بسیار دارد و نکبت بسیار
 مال بود و نیت نیکو کند و اگر مولود شیر بود چنگ و شریف و معروف بود **اگر**
کوکب بزواج تریخ و عطار بود مولود در شکر فرمان دهر و بزرگ نام
 و اموال در شهوات بسیار خرج کند و پاکیزگان و غلامان مختلط
 کند و بلند آواز بود و سوختن بدو غلبه بسیار بود و اگر مولود
 نهار بود دلیر و اندک رحم و غضب بود و بر خلق استخفاف کند
 و شفاک بود و خلق ویران نمایند و عاقبت کار او بخیر بود
اگر کوکب بزواج زهره و مشتری بود مولود تمام خلق و پاکیزه افرا
 و جمع کننده مال و طاهر دوست دارد و عاقل و حسیب و از مال زنان
 روز میزند و راست گوی و بخیر و اصب بود و ضعیف مزاج و اگر
 قریب این کوکب تا بوزن ناز بود **اگر کوکب بزواج زهره و زحل** بود
 مولود نکبت بود و معروف و مشهور و عقیف و عالم با سرار الا
 بزرگ سخن گوید و زبان مشغوف باشد و برایشان خرد کند و چون بداد
 بر آید باز شود و او را مال بسیار ضعیف دارد و عالم بود بخیر و اقبال
 این **اگر کوکب بزواج تریخ و زهره** بود مولود را بسیار ضعیف بود

بزرگ و بخت

دال

و بر شهر بسیار حکم کند و مال کند و معروف و مشهور بود و بیشتر
 کوکب بقارنه قمر و سیم السعاده باشد و مولود بیب اموال زن
 مشایخ و فواید یابد و اگر طالع زنی بود توانگر و کوتاه غریب و فقیر
 و دوست دارند مردان بود و او را بدین سبب رنج و بلا رسد
احکام درجات طالع این احکام هم بدرجات طالع و خا
 اول تعلق دارد زیرا که درجه طالع مبدأ خانه اول بود و این
 از آن درجه باید گرفت که صحیح افتد و کسور مثلا اگر درجه طالع
 سیزده درجه باشد افتد و بیت دقیقه درجه طالع چهاردهم
 درجه تمام نباشد چنین گوید که درجه طالع شصت دقیقه باشد و
 در چهاردهم درجه بیت دقیقه پیش نیت اگر حکم از این درجه
 چهاردهم کند خط باشد زیرا که هنوز چهل دقیقه بر نیا مد است
 و اگر حکم از سیزدهم مفرد کند هم خط باشد زیرا که این درجه تمام
 بر آمدن است و فوق الارض است پس این حکم متمم باید کرد از
 درجه سیزدهم و چهاردهم تا بتقیب افتد و گوید هر گفتند که در
 چهاردهم کمتر از سیزدهم حکم از سیزدهم باید کرد اگر سر است بود
 حکم از هر دو باید اگر از سر دقیقه پیش بود حکم از چهاردهم باید کرد و اندک
 حکم و القواب **برج حمل درجه اول** پارس و تنگ عیش بود و روا

دنی کند

بود که در پرده مادر عاق شود **درجه بیست** ناقص عقل بود و ستون
 را دوست دارد و پاکیزه نفس و لباس نباشد **درجه بیست و یک** فاسق
 و خبیث و محتو و تنگ عیش بود **درجه بیست و دو** نیکو اخلاق و مقبل بود
 و اگر عالم بود طبیب بد معالجه و اگر جاهل بود بطله نخل طلت کند **درجه بیست و سه**
 دراز بالا و سفید و نیکو شخص بود **درجه بیست و چهار** و با وفا بهیت
 و دراز غر بود **درجه بیست و پنج** نیکو تدبیر و مزاج بود و خواهش نیکو بیند و
 عجایب خبر دهد **درجه بیست و شش** فضول باشد و علم دشمن دارد **درجه بیست و هفت**
 اندک عقل بود اما حفظ تمام دارد از مال و خردت **درجه بیست و هشت** عالمی است
 و تیز خاطر بود اما در کار جماع مبالغت بسیار کند و هر کس در دست
 بود **درجه بیست و نه** عاشق بود و طریف و شادمان و با محرومیت تمام بود
 الا که کفاح او پسندین نبود **درجه بیست و ده** عاقلی بود الا که از دروغ
 استعاضه یابد **درجه بیست و یازده** گاهن بود یا میخ یا فال کور و از جوانان بهره
 تمام یابد **درجه بیست و چهار** عاقل و بار بار بر میسر بود و را را خطا کمتر است
درجه بیست و پنج مجادل و فراوان حجت و نیکو سخن و سخن و کریم بود و او را
 کمتر خبر یابد و جمله بخشد **درجه بیست و شش** فاسق و دروغ زن بود اما صفا
 بسیار بدست و بر آید و حجب دست باشد **درجه بیست و هفت** درویش و تنگ
 باشد الا که مال دنیا نزدیکی و زیادتی قیمت ندارد **درجه بیست و هشت** پیشو و پرست

بالصواب
 بجز در

دانش

و تقاضا و مصور و کاریز را ندور و او بود که عاقبت در آب میرد
درجه بیست و یک کرامت دوست و رعنا و نیکو منظر و زبان آرد
 بود **درجه بیست و دو** صابر بود بر نوائب اما بسیار رنج و بسیار کوشش
 و عقل او تمام نبود و در بیشتر چیزها سبک سار بود و ثابت بود
 و حال گردان بود **درجه بیست و سه** شجاع و کریم و دراز بالا بود و دلیر
درجه بیست و چهار بد بخت و تنگ معیشت و بد صناعت بود **درجه بیست و پنج** دلیر
 و تنگ روز بود و ندانند که قوت از کجا شود **درجه بیست و شش** ضعیف
 بود و در یک آن از بر و صفائی و تیز چشم در همه کارها **درجه بیست و هفت** شریف
 انفس و صورت و جلد بود و اما از خدا ترس **درجه بیست و هشت** بزرگ
 قدر و عظیم الخلق و فراخ روز بود و نیکو طبع بود و موفق در هر کار
درجه بیست و نه بد بخت و ضعیف بدن و زرد رور و در آب غرق و ساق بود
درجه بیست و ده مرزوق بود و از کزید و بهره بدست عیش پزند و هر آن
درجه بیست و یازده برین درجه بیشتر زنان را پسند که عیال شوهر بود و بدو فقر
 کند **درجه بیست و چهار** این درجه درجه انسان و ولادت آن نیست اگر
 برین درجه مولود زاید کرد و درشت روی بود **درجه بیست و پنج** اول
 و تنگ و محروم بود و پیوسته کار کند که از زبان داند و شود
 نبود **درجه بیست و شش** بد بخت و تنگ حال و اندک عقل بود **درجه بیست و هفت** کاهنی بود

که او را در میان ذکر سر بود دروغ به صورت راست جلوه کند **درجه ۱۰**
 چون بهایم بود اما آخر عمر او بسکت گذرد و عاقبت او خیر بود
درجه ۱۱ شجاع بود و مقتدر بر کارها و ظالم و باک ندارد که رزق از
 کجا طلب کند **درجه ۱۲** و باخیر و خفیه و عظم بود و صالح و بسیار گوید و
 تفرغ و عبادت بسیار کند و دعای او مستجاب بود **درجه ۱۳** ضعیف
 و کامل و اندک حلیت مرحوم بود **درجه ۱۴** عالم بود و ریح الذکر و بعلم
 مشغول باشد و رواد بود که توب و مستم زبان باشد و کودکان و
 بمؤدنی درجه یابد **درجه ۱۵** رفیع القدر بود و تیز خاطر و ذکر او حسن و
 او نیکو بود **درجه ۱۶** اندک قوه و کوه ماه عمر بود **درجه ۱۷** یا رشت خلق
 و بر سر و ساق او پیر بود و در پای او قوت نبود و در آخر عمر بلند نام
 و بزرگ شد و بود **درجه ۱۸** شد بد القوه و تیز خاطر و مکار بود و روز
 مندا از هر چه طلب کند و جوید **درجه ۱۹** تمام خلق و بسیار علم و کریم
 در از غر و نیک بخت بود و سفر و حج کند بارها **درجه ۲۰** طایر بود عالم
 سخا سال و ادویه مفرد و مرکب و مردمان را از در منفعت بود **درجه ۲۱**
 خیر و پاک نفس بود و متوکل بخدا و تقبل و بهر مند بود **درجه ۲۲**
 نیکبخت و توانگر و عیش او مانند عیش ملوک بود و بلند قدر شود و وفات
 او در سعادت بود **درجه ۲۳** نیکبخت و در از غر و بهر مند بود از سعادت

دنیا و در از بالا بود **درجه ۲۴** متوسط الحال بود و مستغنی و محترم گردد در آخر
 عمر خویش **درجه ۲۵** تدبیر صواب کند در کارها و اسرار نگاه دارد اما
 بد دل و ضعیف بود **درجه ۲۶** فقیر بود و عالم و فاضل و آخر عمر او
 در علم و حرمت بهتر از اول بود **درجه ۲۷** حال او نیکو بود اما از پند
 بند پس از شهرت شهر را انتقال کند **درجه ۲۸** ضعیف جسم بود
 و اندک حلیت پس منزله تمام یابد در آخر عمر و بدان منفعت یابد
درجه ۲۹ کم کرد و یاکران کوشش و کارش کند یا صانع کند که باب
 و آتش حاجت بود **درجه ۳۰** ناقص الجسم بود و خود را و زیرک و تدبیر
 صایب و کار محکم کند **درجه ۳۱** بد بخت و حرب و ست و غارت
 کنند و از اهل سلاح بود و در دل او هیچ رحم نبود **درجه ۳۲** مکار
 و خبیث روزگار در علم و غیر بخت و طلیعات بکار برده
درجه ۳۳ مفر بود و شهرت بسیار کرد و رواد بود که رسالت
 ملوک کند از شهرت شهر **درجه ۳۴** خیر بود و دستهای غرا و کارش
 نیکو بود و مصلح و در آخر عمر منفید و فاسق شود **درجه ۳۵** در جهل و خیر
 باشد و رواد بود که غدد و دزد و یا سازد و از ان معاش کند **درجه ۳۶**
 در از بالا نبود اما تدبیر نیکو کند و پارس بود و رواد بود که خادمی
 پارس بود یا عیثین و اندک علم بالقصوب **درجه ۳۷** ریح الجوز از **درجه ۱** اول

عاقبت چسبید بود و سخن بصواب و حکمت گوید و اما از مال روزی نرسد **درجه**
ب سخن و گویم بود و احوال او از نیک بید میگرد و از بد بید نیک
یک حال نماید **درجه** رفیع القدر و راست کور و مبارک بر هر کسی
و بر اخنه و ملوک بود **درجه** آدم بود محبت خیر و صلاح و سخن بخیر و مهربان
گوید و عاقبت او بخیر بود **درجه** دروغ زن بود و در روز هیچ خیر نبرد
و عمر دراز یا بد در بی حرمت **درجه** و بد میشت و در ویش بود و حرام
بجالت دارد و مقرر بود در پیش **درجه** زکرام بود در میان مردم و ده
دارند او را در میان مردم **درجه** نیکو اخلاق و بزرگوار عظمی کجایات
دوست دارد و او را از همه محترم دارند **درجه** معلم بود یا موبد
و تمام عقل نبود و دنیا او را بود **درجه** مکی بود جبار و سخت دل و
خونریز و هیچ رضای خدا را نگاه ندارد **درجه** یا بر غنا و درویش
رحیم بود و در اشل خویش حسود و عالم محترم **درجه** سبک روح و ده
طبع و شاد دل بود و پارسا و نیکو اخلاق **درجه** بد بخت و اندک عمر
و عاق در مادر و پدر و عاقبت او بدین بود **درجه** بد فربه و بزرگ شخص
و ناقص عقل بود و کار می کند که مردم بر او انگیزند **درجه** خوش زن گمانی
و مردمان را کاذب نماید که ایشان را سود بود **درجه** بود درجه ایست که بدین
درجه بود کمتر تربیت یابد و آنچه یا بد ناقص باشد **درجه** زکرام مردی بود از

الدین

در دنیا و راغب در آخرت و اگر زنی بود پارسا و با منفعت بود **درجه**
در ایست که بدین درجه مکی رحیم و عادل و اهل محبت او را پسندند و اما
از وی نفع نیابند **درجه** جایی بود منجبت و خوشتر غلط افتاده که
همب یگان بر بخاند **درجه** میان مردم صلح آفند و توسط کنند
و حتی شناس و نیک دوست بود **درجه** کابرش خوشتر استم کند و
روزگار بیشتر در از کتاب مظاهر و منعی کند از **درجه** اندک عمر و
با عقل و رای بود و از عقل و را بر خویش بر خوردار نیابد **درجه** کابرش
دیرینه نکرد و باز زمان و غلامان فساد کند و از آن خوار شود **درجه** که
در پای و زانو و سر نمی باشد و پارسا بود و نیکو خاطر و سخن علوم
نیکو گوید **درجه** چون ستور بود بد عقل و بد قیاس **درجه** که عالم بود و پنا
کار با منصف و انصاف خلق از خویش بدید و نیکبخت بود
درجه زکرام و گریان را دوست دارد و محبت فعل جیل و غیرت
بود **درجه** متدین نبود و اعتقاد دارد نه سخن او را در ده چهره
شک بود **درجه** کله بد حال بود و محتاج بجای و حیر یا مصلی دوز
بود **درجه** سفید ریش چشم وی افتد که چشم وی بدان تباها شود
برج البطلان در **درجه** اقل مقبل بود در کارهای دنیا و بر اندامهای او
عیوب بسیار باشد **درجه** بد سخن و پست یار بود و یا نال و خواهان ملهو

و طرب **درجه** بر یک چشم او عیب بود و فراوان خدمت و متور بود
 و مسکن خویش و کار مال او برقرار نباشد و تلف شود **درجه** در اعضا
 نقصانی بود و بدیش در وی زیادتی فلاح نبود **درجه** دروغ زن و
 حیلت و او را عیبها بود و فو حش بسیار کند **درجه** در نیمه عمر و اول
 روزگار او بشو لین بود و اما در آخر کار او قوی شود و محترم گردد **درجه**
 بسیار فرزند بود و بسیار مال و دوست دارن و علم و اخبار بود و قوی
 او ایل سخت دوست دارد **درجه** در خویش جوان اندو کین بود و در آخر
 عمر او را رنج رسد از آهین **درجه** در ویش بود و لطیف الحکما
 نگاه دارد و عیال او در آخر عمر بسیار شود و کسب کند **درجه** در پادشاه
 بود جبار مطاع به عقل و بی دین اما روز رسد بود **درجه** یا مرد در آخر
 بود و حسود و بدینست و اهل علم را بسبب علوم دوست دارد و فرزند
 او در آخر عمر زیادت شود **درجه** در حلیه بود و دوست دارن خیر است
 و ادیب و مقبل و عالم در کارها **درجه** مرد را رسا بود و همیشه با خدا
 و تعزس میکرد و تو میکند و مردم در حق ورنیکو نکوسند **درجه**
 کوتاه عمر بود و تیر انداختن دوست دارد و بار بار ب سلاح مخالفت کند
درجه بیملکی بود حلیه نیکو سیاست الا که هیچ اعتقاد ندارد **درجه** یو
 حکم **درجه** با نرد هم دارد **درجه** بیملکی بود که نومن اهل ملک است او را

از افکار

از افات بسبب ملک او مدت ملک چهار سال و چهار ماه بود **درجه**
درجه در ویش شد و کامل و لا محبت خیر و عمل سیک بود **درجه** در حکم و عا
 بود و اعمال پر اکنند و رحمت کند بر خلق و با ایشان چنان کند **درجه**
 زاهد بود و صفا اثر خراج و تیز خشم بود و امر معروف و نهی منکر کند
 مدبر شتر و نا خوشتر زاهد و رجم و سحر بود و باز رکانه که او را اعلان بود **درجه**
 که باز رکانی گنند اما این شخص غایت اندیش نباشد و مال کنی ندارد
 و ذخیره نکند **درجه** متوسط الحال بود در معاش و یکن که حساب
 مقابلتر یا صاحب مدبر باشد و معنی او بد بود **درجه** صاحب صفا عتر بود که
 بدست تعلیق دارد یا زکر یا رنیکو یا قاشش یا کارا هین گنند و از آن
 نام و مال یا بد **درجه** کج بود و عیب و پشتر در عر خویش حرام خوردن
درجه که کاتب و صاحب و مدبر امور باشد و در آخر عمر کار بزرگ
 بدست او را بر **درجه** کوی سراج یا خرازا یا ختام بود و پارس و عیب
درجه که یا کنگ یا کران زبان بود و عالم بعبادت و سیر سراج **درجه**
 عیش او از صنعت او بود و پوسته نیکو دل و محبت خیر و اهل خیر
درجه که اندک عمر بود و یکن که مرده بزمن آید خصوصا که قمر ناقص
 بود **درجه** که حجام یا طبال یا مسخر باشد **درجه** که در جلال و بیرون
 و قاطع و خاین بود کجلا مردمان **درجه** زیور و تیز خاطر و قتال جو نیز

و مفید بود **درجه ۱۳** درویش و بد عمل و مفید و دراز بود و چشم او
 در آخر غریبه شود **درجه ۱۴** ملکی بود و انکه اما معطل در دین و شرع
 و اعتقاد ندارد و سخت دل و بی رحمت بود **درجه ۱۵** صاحب قوت
 بود و عیش او در رفاهیت بود و فرمان در چندین پراهل جهان و ولادت
 دارا بن دارا اب برین **درجه ۱۶** بوده است **درجه ۱۷** و **درجه ۱۸**
 و کریم و بسیار خیر و دوست خدای تعالی و پیغمبران و فرشتگان
 بود **درجه ۱۹** مبارک و پارس و تربت و تربت ملوک دارد
درجه ۲۰ بزرگ بخت و فراخ دل و با حرمات و مظهر رحمت
 دشمنان خویش الا که ظالم بود **درجه ۲۱** ملکی شد و انکه و در آخر
 عمر نیکی بخشد و بر بلاد و مواطن بسیار فرمان دهد **درجه ۲۲** کجای
 و بر پشت او عیسر بود و بر بدو مادرشوم باشد **درجه ۲۳** یا بلند بخت
 و با حرمات و محترم و آلا که شکر شریعت **درجه ۲۴** مبارک بود
 و دین و دنیا او را مساعدت کند و عالم با سر او عارف با کرم تمام
 باشد **درجه ۲۵** توانگر و بد خلق بود و عادت و مکر شریعت **درجه ۲۶**
 مرده از شکم مادر برون آید و شوم بود و مادر ولادت بیمار بود
درجه ۲۷ او را عیوب بسیار بود نه معتدل مزاج بود در شرف
 و نه عاقل **درجه ۲۸** یا دشت هر بود فیلسوف و بزرگوار و او را پیران

بلند

نهند و دراز عمر و مظهر بود **درجه ۲۹** ادیب و پارسا و دراز عمر باشد
 و اگر زن بود با عقل و تدبیر و دراز بود **درجه ۳۰** متدین و پارسا و دراز
 عمر و ملک روزی بود و آخر عمر او از اول یک کوه کرد **درجه ۳۱**
 ناقص العقل و احمق و شتاب زده و ناخوش بود و کوتاه عمر و درویش بود
درجه ۳۲ عابد و زاهد بود و بخت بخت کوی و دراز بود و اگر زن بود
 نیکو اخلاق و پارسا بود **درجه ۳۳** ادیب و کریم و بخت بود و اگر
 زن بود میراث بزرگ یا بد که بدان توانگر شود **درجه ۳۴** شرف و شرف
 و بد رنگ و در بد بهره باشد **درجه ۳۵** ناقص خلق و ناقص اعضا
 و اگر زن بود توانگر بود **درجه ۳۶** اندک عمر بود و اگر عیال بد مسعود
 در نفس خویش اما منحوس در مال و رزق بود **درجه ۳۷** عمر او در رنج
 و سخت گذرد و در ادبار و محنت بود **درجه ۳۸** راست کرد و مصلح و
 مذکر و اعطای بود و خلق را بخیر دعوت کند و قوت او روز بروز
 باشد **درجه ۳۹** عاقل و حکیم و توانگر بود و فراخ روز و خلق از
 فضل او شاد باشد **درجه ۴۰** بادشهر بود در اول پس مذکور و محسوس
 شود تا میرد **درجه ۴۱** شرح و پمار و قبیح المنظر بود **درجه ۴۲** اندک عمر
 و کوتاه بالا و رو بود که شش سال نرید و این **درجه ۴۳** شوم بود و محسوس
درجه ۴۴ اول توانگر و نیکو اخلاق و دراز عمر و بسیار فرزندان

و شرف و رزق

بود و با خلق احسان کند **در مرتبه** فیلسوف و مبارک و بسیار منفعت
و محبت خیر بود **در مرتبه** رفیع القدر و عظیم الشان بود و ذکر او در دنیا
در میان خلق با نذر **در مرتبه** عقیق و عاقل بود و از انقیاد نفس خود
جز با استخراج کند که خلق بدان منفعت گیرند و خلق و بر تبرک کنند
و در سر او علقه بود **در مرتبه** زاهد بود و خلق و تنهار جوید و خلق بوی
تغریب و تبرک نمایند **در مرتبه** یارب و محبت الدعوی بود و امر
معروف و نهی منکر کند و او را دشمنان باشند که او را طلب او کنند و او را
بگریزند و در غربت باشند **در مرتبه** با نذر کافی بود و در زمین از مال دنیا
و او را پسران و کوشکان باشند و پدر بایشان قوریل بود **در مرتبه**
عالم بود و حکم و فیلسوف و اختراع کند از اهل نفس خویش تن جز بمانی که
خلق بدان منفعت گیرند و او را مال و زر کمتر باشد و از آنچه باشد
بیشتر بنامند **در مرتبه** ملکی بود بزرگوار و عظیم الشان و له درشت خوی
و در از آنکه در آخر عمر ضایع و منقطع بود **در مرتبه** یکنج و مبارک و
خیر و خلق را از قیاح و وقایع منع کند و خود هیچ نمکد اما اندک شمر بود
در مرتبه اما هر که مبارک و عالم و تنهار بسیار بدست و بر با صلاح آید
و خلق بسیار بسبب و در امایش باشند و ضعیف مزاج بود
در مرتبه عقیق و فاضل و دوست دارن از زمان و سخن کمتر گوید

در دنیا

در مرتبه ملکی بود بخیر و بیشتر از آنکه دنیای خجسته بیاید و بلند نام شود و طبع
اندک خورد و در معن و شکم رنج رسد **در مرتبه** عالم بود فیلسوف که
علم شرح داند و هم حکمت و کتب بسیار تصنیف کند و مطالع و مقام
خویش در آخر عمر بنام بد مصنف این کتاب چنین گوید که در مرتبه طالع
و در مرتبه ششم که یاد کرده اند در مرتبه طالع شرف الزمان شد اما هر که
رحمه الله تعالی **در مرتبه** اندک عمر و بد حال و خیر بود در نفس خویش و
بسیار دارد و عیش بسبب دشمنان بر او منقض کرد و دو عاقبت هلاک
او بدست دشمنان بود **در مرتبه** حلال زاده نبود و بسیار دشمن بود و بر
دشمنان ظفر یا بد و هر چه از ایشان بود بر زمین باشند بایشان رسد
و دور رفته باند پس جگر او از این کشند **در مرتبه** بر مادر و پدر عاق بود
و کارهای او بیشتر بروقی مراد بود و در تجارت شود و مکرش فحاش بود
در مرتبه مکر شراعی بود و اعمال شراعی کمتر که دارد و ثروت او و ثروت
عیال او از دهقانی یا از باغ و بوستان باشد **در مرتبه** و کید و کفر
و زینت و تجمل دوست دارد و طبع و عادت بلبه دارد و نیکوکار
بود **در مرتبه** چشمهای او دوزخک شد مکار و فحش بود و در دنیا
تمام بود و کوتاه عمر و بختا بد **در مرتبه** ملکی بود بخیر و منصف پس نشا
شود جاکر که او را ندانند و زاهد شود جاکر بعد از جهل **در مرتبه**

ما بعد از این بود

کاهن و زبیریک بود و پیش از گمانت و اخضر خویش بخواب بند و خردید
 از کارم و اورا در آن اخبار خطا کمتر افتد **درجه یک** بد طبع و حسود و شتاب
 زده بود و بود که تا دیب و تعلیم کند و خلق از او منفعت یابند
درجه یک روا باشد بر نیر و این درجه توان باشد خصوصاً که دو
 اینجا باشند یا نزدیک بدین درجه **درجه یک** خبیث و عاقل و محتاج بود
 و خلق او را دشمن دارند و مال او بزدند و بود که مایل بود **درجه یک**
 در خلق و در نقصان و بود که نرید و بر مادر و پدرش بود **درجه یک**
 اندک عمر و کوتاه بالا بود که ایشان روزی پیش نرید و رو بود که
 سال نرید و این درجه شوم بود مگر که عطار و یا شتر اینجا بود **درجه یک**
 محبت غلامان و فقیه بود و مشهور بلوا طرأ اعمال خیر کند و فقرا
 نیکو دارد **درجه یک** خبیث و ملعون و محتال و مکار و منکر کار بود و
 شرع و حسود و سبک را خیر نخواهد **درجه یک** معطل بود و در عمر خویش
 هیچ راحت نه بیند و هیچ کس را هیچ تصدیق نکند و مردم را نگوید
 و بدگوید و بدخواه مردم و لیم و محتش و اگر زهره بدین درجه ناظر باشد
 لوط بود و اگر هیچ ناظر باشد و اگر زن باشد سحابه باشد و اگر
درجه اول شتاب زده و در کسب مال خستیا کند و حق
 مردم بخداع و مکر باطل کند و حرام خواند و روزی او پیش از حرام

درجه یک اندک عقل و اهرج و تنگ روز و پیش و در تیر ما خطا
 کنند و کار او مستقیم نبود **درجه یک** بسیار بیمار بود و اندک عمر
 و یکین که بعد از شش سال هلاک شود **درجه یک** زشت روز و چشم او
 زشت و برون گردید و حرام خوار و بدخور و کایل و بد خیر بود **درجه یک**
 اندک عمر بود و الا خیر بود و در نفس خویش و کار بد روز و نیک کند
درجه یک پدر و مادرش بعد از دواست از دلاوت او بدید و چون
 او بزرگ شد و قبل و خیر بود **درجه یک** بزرگوار و توانگر و مکرّم بود و اعمال
 بد کند در نیمه عمر اول پس درویش و حقیر و محبّال شود و در از عمر
درجه یک خطیب است و پاک دل بود و نیکو نیت اندک حلیت در شب
 معاش و عاشقان **درجه یک** شریک بود و مال بد و بد و بد و بد و بد و بد
 برسد میرداما بد عهد و وفا و بد زندگانی **درجه یک** کرم طبع و محبت
 بود در دل مردم و مادر و پدرش در حال طفولیت و فرمان یابند و شتر
 از طرف پدر او را پرورد و در نعمت و راحت افتد بسبب دوستی از
 دوستان او و خوش زندگانی و مرفه و خلق بسیار او را متابعت کنند
درجه یک توانگر و پارسا و نیکو تدبیر و درست مزاج و با و تمنا
 نیکو زندگانی کند و از تجارت روزی منتد بود و مبارک و نیکو اخلا
درجه یک عاقل و بخیر و نیکو اخلاق و بسیار خوار و در جلاله از علم نرید

زیارت قبر و سعادت بیت و بر سر شا کویند و الله اعلم بالصواب
درجه اول مقبول قول بود میان مردم انباشت بود
 بود در کارها و بجزار قضا و ملائکه و حشر و نشر ایضا قور ندارد و دین
 زلف نبود **درجه دوم** فیلسوف و مبارک و محبت خیر و بسیار
 منفعت و نیکو تدبیر و سیم الی نیت مقبول و از انکار بود
درجه سوم نیکبخت بود و آمانی او و محقق شود و ملکی عظیم او را میا
 کند و چنین گویند که درجه طالع سلیمان پیغمبر علیه السلام بوده
درجه چهارم ریاست و تقدیمی یا در برادرین و ملت و چون ببرد و از
 چهار صد و پست ل بر اوقات کند **درجه پنجم** ملکی بود رحیم و نیکبخت و بر
 دشمنان مظهر و دوست دار خلق و احلاق و آداب او در تواریخ
 بیا و در **درجه ششم** نیکبخت و خیر بود و میراث بزرگ یا بد و نفقه
 سزد و عاقبت کارش بخیر بود **درجه هفتم** مبارک و نیکبخت بود
 و علوم و صنایع نافع بود بر منسوب بود و قهر با و بر عداوت کنند
 و او از ایشان بر بخور شود و اما برایشان نظر یا بد **درجه هشتم** آزاد مرد و
 و از تجارت روز رسید باشد و مال بسیار بدست آورد و خرج نیکو
 برد **درجه نهم** بسیار مال و نیکو تدبیر و بسبب دین و بجمع نفقه کند
درجه دهم مخیف بود و از سلطان رفعت و منزلت یا بد و عیال او

بسیار

او بسیار شود و عادل و منصف بود **درجه یازدهم** نیکو طاعت و فراخ روزی
 و مکر و ذکا و زرق بود **درجه بیستم** بخیر و بسیار مال و پاکیزه نفس بود
 و لهو و طرب دست دارد و زن بسیار کند و مال بایشان نفقه کند
درجه سی و یکم محبت علوم بود و در طب بسیار نظر کند و بدین سبب مال
 و دوستان بدست آورد و در آخر عمر متغیر شود **درجه سی و دوم** ملکی بود که
 شرف و رفعت یابد و بیشتر از مقاصد یابد و افغانی کند که بدین سبب درگاه
 باقی ماند **درجه سی و سوم** منصف بود در معامله و او را سپهران باشند و نیکو دوست
 بود و کارهای و بیشتر و شایسته بود **درجه سی و چهارم** متغیر و مؤمن و معتقد بود
 و سیم از اوقات **درجه سی و پنجم** مصلح خدای تعالی بود و بر طاعت و عبادت
 خدای تعالی و از هیچ مخلوق پاک ندارد **درجه سی و ششم** در اول عمر بسیار بخلیط
 و افغان بدست و توبه کند **درجه سی و هفتم** شجاع و علم و باور بود و دولتی یا بد
 در دین و دنیا و چنین گویند در **درجه سی و هشتم** طالع حضرت روضه رضوانه
 مرتضی رضوانه علیه السلام و گرم الله وجهه بوده است **درجه سی و نهم** چهار ناک بود
 و بر تن او عیبه بود و فاسق و فاجر بود پس توبه کند در حال وقت
 خویش **درجه سی و دهم** قاطع رحم و بد اخلاق بود و با مردم الفت کمتر کرد
درجه سی و یازدهم در زمر بود راه زن پس او را بکینه و توبه نکند **درجه سی و بیستم** ملکی بود
 مخفی متحفظ بشرائع و با همسایگان نیکو نماند **درجه سی و یکم** که خبیث نیت و سخت

درجه کا

وانک وفا و مدت عمر بدخت بود **درجه** که چهارشون بود و او را
 در ساقی رنج برید آید و ازان ببرد **درجه** که در درون خیر بود و او را
 و مادر و برادران از درون رنج برهند و باشد که مادر یا پدر یا بیک
 و در غربت ببرد **درجه** که نام و مخی نقل کنند باشد و هیچ نمی
 نتواند داشت و غماز بود و پاک ندارد از هر چه بگوید و هر چه از او بگویند
 و هر کس که او را شناسد دشمن دارد **درجه** که کذاب بدخت دل بود
 و هر کس بدو عاقبت بخیر **درجه** که بدخت و طبع و بر زبان دوستان
 ندارد و خویشان او را دشمن دارند و عاقبتش بخیر بود و این **درجه**
 و که از آن باشد یا دلیل کسر که از مادر و پدر بگریزد و اهل **درجه** که
درجه که شریف و توانگر و عظیم القدر بود و مبارک و در کارها بسیار کفایت
 و عاقبتش بخیر بود **درجه** که توانگر و ضعیف القدر و بسیار مال و از
 علم و دین نیکو سیرت بود **درجه** که مبارک بود و خلق تو را دوست
 و محتاج الیهم باشد **درجه** که وکیل و لایط بود و مبارک و فراخ روزی
 و اصطلاح معروف کند **درجه** که راهبر در دنیا و راغب با جوده و او را
 تعزیر طلب بود **درجه** که توانگر و بلند قدر و بسیار ضیاع و اطلاق
 تجارت روزگار است بود **درجه** که وزیر بود و ضعیف القدر و الشان محبت
 خیر بود و او را بستاند در هر کار و در عاقبت سرای او را غارت کنند

و غلامان او را بکشند **درجه** که مطیع خدا قیام و محبت عبادت و پشاز
 مراد با یابد **درجه** که عابد و مسعود و حامل الذکر بود و محمول دوست
 دارد **درجه** که با حکما و مهندسان اختلاط کند و حکم بود و هیچ
درجه که محمود و السیرت باشد و مانند بلوک در غربت خویش
 و سفر دور کند که بدان انتقام یابد و بسکلت باز آید و او را دشمن
 مبارک بی باشد **درجه** که خیر مصلح بود و اعمال ابرار کند و خلق از او
 منفعت یابند و شش خط علوم بود **درجه** که عالم بود بشرایط ادیان و
 حافظ علوم و امین در کار دین بود و مفسر مسلمانان و اهل محبت
درجه که شکر بود و هر چند حرکت بیشتر کند شقاوت او بیشتر شود و
 غربت میرد **درجه** که شوم بود بر مادر و پدر خویش تا جمل و بعد از آن
 توانگر شود و عیش او چون عیش آباء و اجداد بود **درجه** که غافل بود
 و زندان بانی کشد یا آهنگر و یکم که خاشاک و خاکش و دار و روزی
درجه که محنت بود و مرک او در سوار و خیر بود **درجه** که عالم و محبت
 خیرات و مخم و مهندس بود **درجه** که متون بود و او را هیچ راز
 شایسته نباشد و برد لها کران بود و برنج شک میرد **درجه** که مبارک
 بود در حق خویش و شوم بر دشمنان و غایب بیکس نبود و ناکا میرد
درجه که یکی ضعیف بود در طرف و نافذ الامر و انکم نباشد و در عبادت

کامل و مرکب بود درجه یک ناقص عقل و دراز عمر بود و هیچ اندیشه
در حق نمکند که نه بر وی و بال بوده همیشه بر خود خشم ناک بود و روا
بود که زن ویرا از در بر پند **درجه یک** آورا عهدها بود بر تن و هیچ
و مانند این **درجه یک** مذکور و شوم بود پدرش او را بر اندر از
مرک مادرش **درجه یک** بدگوی و عام و غماز بود و خست
الدم در غم و هم روز گذارد و از آنچه او بدان حاجت نبود
بسیار بحث کند **درجه یک** بدبخت و پشاش او خیز نبود **درجه یک**
خدا بود و اعمال بد کند و روزگار بد کند و یکی که در آن میرد
درجه یک زشت خور و طبع و هلاک حیوانات خواهد **درجه یک**
خیش و بد اعتقاد و بد بخت باشد **درجه یک** عمر **درجه یک** رحیم
و جرب دست و زود عاشق شود و نیکو صورت و نیکو بدن و خوش
بود و ده تانیه باز پس قوس دلیل ولادت فاسق یا فاسق بود
والله اعلم بالصواب **درجه اول** بد افعال و نیکو
و هیچ بهتر نشود تا او را بکشند یا بمرد **درجه یک** سخاس یا ستوریان
پس عاقل پس باید از سلطان **درجه یک** قاطع طریق و شغال دما
و سخت دل و تنگ روز بود **درجه یک** بسیار اندیشه و کامل بود و اعمال
دشمن دارد **درجه یک** شوم بود بر مادر و پدر و بد اخلاق و بدیش بود

درجه یک کنگ یا معیشت بود **درجه یک** یتیم ماند از مادر و پدر و او را
جیش تربیت کند و دراز عمر بود و در رنج و محنت **درجه یک** خشم نبود
میان خلق خوار و حقیر بود و هیچ خیر نیابد و از کسبکی هلاک شود در
جس و پس از مرگ او در جیل خیزد **درجه یک** ناقص خلق بود اما زین
و با تحصیل و نیز فاطر بود **درجه یک** بخیل بود و خست پر و خست زن و کج
و معاش او از آنجا بود و بچاه ملک در درویشتر پس حال او یک شود
درجه یک ناقص خلق و نیز فاطر بود **درجه یک** دلیر و قور دل باشد و پاک
ندارد از هر چه گوید و شنود و بچم و اندو میرد **درجه یک** ساعی و غا
و فضول در کار که او را بدان حاجت نبود **درجه یک** حرام زاده
و ناپاک زاده بود **درجه یک** یاشل بود یا ناقص اعضاء و عظیم
همت و عاجز بود **درجه یک** پاوش پشگل که با دشمنان قاتل کند
و همیشه برایشان مظفر شود و هفتاد و یک سال اندام نافذ الاثر
و او را از طهارت و لشکر بر و مستول باشد **درجه یک** پمار شود
پشت از غم خویش یا هفت و عت زید یا همت روز یا همت ل
درجه یک پاوش هرگز کوار و بار و تدبیر قور بود و در کلیات
امور رحیم و منصف و با عدل باشد و از خاندان ملک بود و درجه
طالع سلطان معز الدین بخراهن بوده است **درجه یک** مختصر بوده است

درجه یک

درجه یک

بسیار خوار و روزگار راحت گذرانده و سماع دوست دارد و بود که
منظرب باشد **درجه یک** زاید الخلق و عظیم شخص باشد و باریک و سبک و صاف
بود و عمر دراز یا بد در راحت و لذت اما او را دوست نبود **درجه یک**
احوال او میانه بود اما هرگز جانشینش او نبود **درجه یک** منجوس و شقی
و بی خیر بود و در غیبت مردم زانید و کوب و کدوب و هیچ جسم بود و عمر
دراز یا بد در ریخ و سخت **درجه یک** پادشاه بود که ملک او اندک بود اما
مستط بود بر ملک خویش و با و نیکو سیات و نیکو سیرت بود اما اقبال
و اندک مال و اندک دخل بود **درجه یک** ملکی کوتاه مدت بود و هیچ منفعت
نیابد و در ملک او آفتها و خصومتها افتد **درجه یک** خرد و آهوج و منور و با
بامید و هر نصیحت که او را گویند بپذیرد و با شرف و جلال و اہمیت
درجه یک کو شرف و شوم و بد اخلاق و حرب دوست و نیکو اعمال و کارگاه
لطیف کند **درجه یک** یا خراز میوه و باغبان یا ناظر و منک عیش و شبت
بود **درجه یک** منجوس و تنگ روز و شوم بود بر تن خویش و بعضی از آن
امید دارد و بیاید و وفات او را سبب او باشد **درجه یک** بدل بود
و وقت و لیر و وقت را بهمار بود در اخلاق **درجه یک** هر چه در آخر حدیث
و گذران تا باشد و آخر عمر او قتل باشد و الله اعلم بالصواب **برج الدلو**
درجه اول امکان بود و دعوت کشنده بخیر و اہل روزگار تو توبت کنند و بخی

علی	التی
جلیل	السلطان
من	السلطان
السلطان	السلطان
السلطان	السلطان
السلطان	السلطان
السلطان	السلطان
السلطان	السلطان

و خلق بسیار راه یابند **درجه یک** پادشاه هر قدر و بخت و نصرت
در پیشتر احوال بگذر ثمنان و بسیار مال و بسیار دخل شد **درجه یک** سفید
جاء و منزلت بود و در کتب نظر کردن دوست دارد و طیب بود و در
خویش آنچه جز او باشد نیابد **درجه یک** توانمند بود که عیش او عیش
ملوک بود و معاش او از دهقان بود **درجه یک** در اول عمر خویش در پیش
بود و در آخر عمر معین شود و دراز عمر و ناظر در کتب بود و مبارک صحبت
و این **درجه یک** مبارک است **درجه یک** ساحر بود و دراز و حاذق و آخر
عمرش بهتر بود از اول عمرش است عجب و حرب دست و ابله
و آهوج **درجه یک** ملکی بود و در سلطنت خویش و رحم بر رعایا و خیر است
بسیار کند **درجه یک** از عمل و صنعت دست خویش توانگر شود و صنعت او
تراحم یا حیاطی یا سلاخ کردن بود **درجه یک** در اول عمر درویش بود و بعد از آن
منزلت ملوک باید و بر خلق بسیار تقدم یابد و اتباع او تا و آخر وقت
مانند و در سبب او جوانی نبشت و در محراب اندک اندک کند و چنین
این **درجه یک** طالع موسر و سیرت علیہ السلام **درجه یک** زاهد بود و در دنیا
راغب در شہر و ملائکہ و از لذات و زخارف دنیا جز نخواهد دید
و ناپس بود **درجه یک** خرد و کریم و راغب در خیرات بود و حواجر و تحلل
دوست دارد **درجه یک** نیکو را و نیکو منظر و بر عبادت مقبل بود و

درجه یک

امرا اسلوم بود **درجه یک** ملکی بود در دست سپاس سخت دل نه رحمت در دل
و نه عدل و انصاف دارد و از عمر و ملک و مال برخوردار نیست **درجه یک**
ملکی فاسق و فاجر شر تر بود و هیچ خیر نیابد تا بمیرد **درجه یک** در ویش و زور
و عاق در مادر و پدر سماع و بطالت و کاپایی دوست بود **درجه یک** ملکی بود یا
وزیر ملکی بود نیکت پس میرد در سعادت تمام **درجه یک** چون برین طالع
ملکی بخیر جواد طویل العمر بود **درجه یک** ملکی دین دار بود و محبت علم و علم
درجه یک مؤمن و نیکبخت و نیکو سیرت بود **درجه یک** اگر کار بود و در زبان
گرائی بود و نیک که خوشتر باشد **درجه یک** کاهن و مجسم و مشبهت علوم بود
درجه یک اورا و سوسه بر مزاج غالب باشد و سخنان با فایده و نکات
گوید **درجه یک** مبارک محمود و نیکو طریقت و رئیس اهل بیت قوم
خویش باشد و میان خلق مطایع بود **درجه یک** غریب نیک و دراز عمر
آورد و قهر تمام در میان خلقش بود **درجه یک** در کتب ناظر بود و اخبار
اخم ماضیه دوست دارد نیکو را و نیکو حکمت بود و دستبساط علوم
و شکر مبارک درین جهان و دران جهان **درجه یک** باز گانی بزرگوار بود
و اورا سماع و اموال بود **درجه یک** حکم و عقیق و اندک سخن و عاقل و
از هر سلامت یافته باشند **درجه یک** ضعیف عقل و حال الذکر بود **درجه یک**
شکر و احمق در روز خیر بخند و این درجه بهایم است و اگر آدم زاید برین

درجه مانند بهایم بود **درجه لوح** اولی ملک عظیم الشان بود
 و از او برتر سدر عیال و لشکران بود و محتاج نبود در آنچه درست خلق
 تا خدمت و پشت لب بر سر تنفر شود **درجه بیت** حلیم و فقیه و عقیق
 بر اکثر خلق بود **درجه آتش** صالح و عقیق بود و کس از او برتر نباشد
 دشمن بود و معاش از قصه لغت و مجلس داشتن و تعلیم کودکان بود
درجه آه حال او میانه بودند درویش و نه توانگر بود و عمر دراز یابد و دول
 نبود و هیچ آزار نکند و حاذق بود باوان ادویه و طبیب **درجه آه** آهوجر
 شتاب زده و سخن زود گوید و مطیع بود و پر حیاقت و بر آنکه او را زیان
 دارد **درجه آه** رئیس بود مطاع و قاعد و نوامیس نهند و در میان خلق او را
 بدین سبب تعظیم بود چون تعظیم ملوک **درجه آه** کران زبان و نمائند
 بود **درجه آه** امن درجه احتمال و ابلهان بود **درجه آه** صاحب قلات
 و غایب بود عیان مردم و بدبخت بود و کارهای آجانبی او تباها بوده
درجه آه از دایمان خلق بود و در عقیق او شهر بود **درجه آه** کارکنان زبان
 و کند فهم بود **درجه آه** حرب دست و رحیم باشد و ضعیف عقل و کار
 برای خویش کند و چشمش را خشنی رسد و روزگار بکروچیل کند از اندوخابد
 و شکر و مصنف کتب بود **درجه آه** بازار کافی با نعت و عیش و آسودن
 عیش ملوک بود **درجه آه** باکر و خست و ذکا بود **درجه آه** درویش بود چنانکه

و مطاع م

יום

سال پس توانگر شود و مکار بود پس از پمار میرد که در خلق او بود
درجه یک بود چهره دست و پیکت و پارس بود و کارها زود بردست او
برای که خلق قیامت کنند **درجه یک** عالم و فاضل و پارس بود و حکیم
و نیکو زید و عاقبت او بر شهادت **درجه یک** فقیه و زاهد و زهد
نامین در اصطلاح معروف و چیزها بد از جا نکر که امید دارد
و حق سبحانه و تعالی او را کفاه دارد **درجه یک** ملکی ضعیف بود و
و نیکو سیرت و او را در چهره حق م بود **درجه یک** وزیر عادل بود
و عاقبت او کشتن بود و این درجه طالع وزیر مختصر عراقی بوده
و عاقبتش چنین بود **درجه یک** متوسط الحال بود و خرب دوست و دشمن
ازین بود و حال او میان باشد **درجه یک** اهل علم و صلاح بود و حال او
باشد **درجه یک** درجه بد مکان و خادمان است و هر که برین درجه
تدرست بود **درجه یک** روز و راز مخدومان و خدمتکاران بود **درجه یک**
صلاح بود و اهل منزل و روزگار گذرانند **درجه یک** نیکبخت و عقیف و رحیم
و مبارک بود **درجه یک** توانگر و کسبش بود و مال و اموال بسیار
جمع کند و او را در هر شهر تجارت و ضایع و مال و فاضل بود **درجه یک**
و فقیه و عالم و حود و صاحب نظم و نثر بود و در ابتدا معاوضت
کند پس در آخر ازین زبان مال غنمهت بپاک شود و این درجه طالع امام

موتی

صوفی بوده و حال او چنین بود **درجه یک** واضح مذمت و عقیدت و غیر
از مردم او را اجابت کند و ذکر و تصانیف او میان خلق باشد **درجه یک**
پای او افکار بود و واعظ و مجلس و عظم دارد و بظاهر از اهدای دورا
ترین خلق بود در دنیا و آنچه جمع کند از دنیا بوارث بگذارد و در احکام دین
بسیار واقف و بل مختلفه اما نه آن بایک مردم که جمهور بران متفق اند
و نه درجه طالع موالید که درجه آن مصدر بود و محقق بدین اعتبار
کردم و الله سبحانه تعالی اعلم و انکم قایم خداوند طالع دلیله بود مولود
و بقای او صاحب صورت و دلیل آن بود که مولود را و چاهیت و فقرت
است و در میان مردم و صاحب شرف و دلیل چاه و بزرگوار و صاحب
حد دلیل آن خانه بود که مولود را در اینجا ولادت بوده است اگر صاحب بود
بنای بلند و نیکو بود و اگر باطل بود دلیله خانه مختصر بود و خداوند حد
نشان داند که مولود ازین سرار و ازین شهر تحویل کند یا نه و اگر
صاحب حد در تاسع بود مولود از شهر خویش بجزیت افتد و اگر در شانزده
بود در غربت هلاک شود و اگر در طالع بود هرگز از شهر خویش بیرون
نشود و این از اسرار احکام نجوم است تیسر آفتاب دلیل ارتفاع قدر و
و منزلت بود و دلیل بد بود تیسر قمر دلیل امراض و اسقام بود
و هر پنج که بروج و جبروی رسد دلیل ترویج بود تیسر سهم السعاده

تیسر سهم السعاده

دلیل سعادۃ و ارتقاء و احوال و ملک و شرف بود تیسیر و سطر السما
دلیل اعمال و صناعات و آنچه مساعدت کند از نعمت و حرمت بود
تیسیر زحل و دلیل عزت و در تعویق کارها و امر اهل استقام و اخراج و امور
اجداد و آباء و خواریش تیسیر مشتری دلیل هداقت و وفقت و بلذیر
قدر بود نزدیک ملوک و آنچه مساعدت کند تیسیر مریخ دلیل کجای و عس
و عشق و منافع از جهت زنان و خصوصیات و حال بود تیسیر زهره دلیل
عروس و محبت و کفاح و فرج و محش و دل و میل بزنان و کینه کان
تیسیر عطارد دلیل ادب و علم و منافع دلیل زهرگان و برادران
برادر که تیسیر راس و ذنب دلیل آن خانه بود که وقت ولادت
آنجا بوده باشد **دلائل قواطع عزراکب و شفاعات و درجات این**
اگر چه در او احکام میسلاج و که خدا بایست آورد اما تا مقادیر اعلا
معلوم نشود احکام دوازده خانه بنیان نتوان کرد زیرا که بود که کسی که
عمر ندارد چه کند آنکه او را فرزند بود او را احکام فرزند نتوان کرد و اگر تیر
عمر چندان نرزد که او را زن دهند و بخت بلوغ نرسد او را احکام تزویج و اعداد
آن بیان نتوان کرد و همچنین خانه عیاه و عمل سلطان پس لابد از پیش
قواطع عمر باید بدین آنگاه احکام دوازده خانه بنیان کرد پس آن احکام
و این احکام قواطع نیست عنت که گفتیم در خور است **فصل استدلال**

بر اوقات

بر اوقات نکبات و الیه و قطع اعمار آن از سه دلیل توان جست
اول تیسیر قواطع دوم استقالات سیم از فساد دلائل که هر یک
و اصل دیگر است درین باب و آن آنست که اگر عطیة قو بود و
زواید قو تر تیشرات قواطع و استقالات و فساد دلائل که
در آن اثر کمتر کند و اگر خلاف این بود قطع کنند و اگر تیسیر قواطع
و استقالات نزدیک بود یا نه یا عطیة که خدا ایستاد یا دوس **فصل** ^{کند}
و اگر نزدیک بود تمام عطیة که خدا و آغاز زواید نیز هم قطع بود
و اگر تیسیر قواطع دیگر رود دلیل موافق بود یا نصف یا ثلث با و بهر
عمر هم قطع بود و اگر دلیل موافقت در قطع حیات قطع بنا
و سه قطع بگذارند که اثر آن یا نه و آن سبب هلاک و قطع بود یا نه
عمر و چون که خدا ضعیف بود در نصف عطیة و ثلث و ثلثان او هم
قطع بود پس دیگر **فصل** و قواطع بعضی کوکب بود و بعضی سهام
و بعضی مواضع فلك منقسم شود بمختیر و ثوابت و توانی مخم قواطع
از کوکب مختیر و پنج بود و بطبیعت و آن زحل و مریخ اند و دویض و آن
شمس و قمر اند و یکی بخاطر و آن عطارد است و اما ثوابت یا زنده یا
میت از آن نیز چون دبران و قبل الاید و مائنه الاید و منکب
الجوزهر و راس الاید و قلب العقرب و منکب الفرس و راس الغول و کجای و ثوابت

پنج است جت پریشانی در اسب و انالی من القوله و عیال الی
 و صدر السلطان و شبیه بیجا و روح الثبه و کینه الدجاجة و توانی بخوان
 نیازک است و ذات الحمة اما قاطع موضع بعیر طبعی است و بعیر غریبی
 قاطع طبعی نوزده است درجه مغرب و درجه چهارم و درجه ششم
 و درجه هبوط آفتاب و تریج و مقابله او و درجه هبوط قمر و تریج
 و مقابله او و موضع راس و موضع ذنب و مقابله و تریج راس و مقابله
 و تریج منحنی و ملحقی تحدیحین و چون هر راس و منحنی و عطار و درجه
 ایشان و درجه هبوط هر کد که چون که خدا بود بر وزن برغیر و مثلاً
 چون عطار د که خدا بود یا نوزده درجه حوت بر وزن قطع کند اما عطار است
 درجه طالع و درجه اجتماع و استقبال که پیش از ولادت بود
 و آن درجه که پیش از ولادت تریج نیرین بوده باشد و تریج
 و مقابله عطار و اما سهام یکی سهم الموت است و دوم سهم
 و التشرع و ثلثه و دیگر سهم التنبیه الخ و **فصل** انجا که تیسیر از نحس
 بحد نحس آید قاطع بر جملة هیلاجات بر آفتاب ماه و سهم السعادة و
 در طالع و اگر هیلاج و که خدا قور باشند و غریب بود بکثیر بود مانند
 ملک آفتاب در محل و پس قطع کنند مکر در حد نحس یا شعاع نحس بود و
 چون در جای سعد و حد سعد و شعاع سعد بود و همچنین ماه در نور و طالع

و سنبله

و سنبله که فرج طبعی است چه خانه سیم ویت و شرط بودن ماه
 در سنبله آن بود که در حد سعد بود یا نظر نحس و اگر قمر در سنبله و غیر آن
 در حد عطار بود و زیرا که میان عطار و قمر خلاف باشد و اگر زحل در حد
 بحرم قمر رسد و زهره که خدا بود قمر بر وزن قطع کند و قمر در حد
 کند چون درجه طالع هیلاج بود و عطار قطع کند الا وقتی که با نحس
 آمیخته بود و این نحس اگر ثوابت بود یا از متحیره روا بود و ثوابت
 نحس بر هیچ هیلاج قطع نکند الا بعد از تمام عطیت غرور و او بود که
 تاثیر نحس که تیسیر بر رسد جابه و حرمت و منزلت دهد اما وانی
 نجوم از آن دو ذاب و چون قطع بود چون ماه اول در طالع بدید آید
 یا دیگر ملک است و بشان رسد و شرط آن بود که پس از ولادت تا نوزده
 بود و اگر جانی بود که طالع درین حد بود بر وزن قطع این درجه خانی بود که
 نحس نظر دارد بر وزن **فصل** درجه طالع قاطع بود بر وزن و سید علی
 جبار که دیگر او این معنی را با بحریت کرده و قطع نیفتاده الا وقتی
 که درجه طالع قریب بود بر اس یا بدنب یا در خانه و حد نحس بود
 و جزو اجتماع و استقبال سهم قطع نکند الا بدین شرایط که یاد که آمد
 یا جزو بر درجه سابع و ثامن و رابع بود و درجه تریج نیرین که پیش از
 ولادت باشند بدین شرط قطع کنند و درجه غارب قاطع بود

قاطع بود

فصل ۲

بر هیلجا بکنر بر قمر و جمیع احکام میان برین متفق اند و صاحب طالع و مشتری
 که که خداه بود هم قطع کند و در جبر طالع قاطع بود بر هیلجا و که خداه
 مکر زحل اگر زحل که خداه بود برود قطع نکند احکام میان متقدم چنین گفته اند
 که چون هیلجا تیسیر در جبر راجع رسد و سود برین در جبر باطل باشند
 و قانون عمر تمام و قوت برود قطع عمر نیست اما جان خود که از آنکه صاحب طالع
 در جبر یا در جبر نکند محبوس کنند و در جبر هبوط آفتاب بر آفتاب قطع
 کند و بر سهم السعاده و بر جبر او اگر سعیدین نظر دارند و در خوف نکند
 افتد و این مجرب است و در جبر هبوط قمر و تریج نحس و قاطع باشد
 بدان شرایط که یاد کرده اند و راس قطع نکند مگر برترین جبر و در جبر
 هیلجا و که خداه قطع کند مگر زحل که او را یا زحل غایب است
 و وقت باشد که قران زحل و زنب سعادت و مگر را که مستول طالع
 او زحل بود و چون زهرات کوکب ارباب باشد برایش قطع کند
 و بلقی حد نحس قطع نکند الا دفتر که قانون عرفان برین باشد **فصل**
 اما انتقالات بر سه وجه بود انتقال تیسیر بود مگر دیگر انتقال تیسیر بود
 در تدبیر بعضی از کوکب سیوم انتقال تدبیر بود در قسمت بعضی از کوکب انتقال
 تیسیر مگر چهار گونه بود انتقال تیسیر از حد نحس در نحس دیگر انتقال تیسیر از
 برج بابل برج و این زبان کار هیلجا بود و در دلایل دیگر انتقال تیسیر

از

از حد کوکب که تریج زحل در آن حد کوکب بود جدا شدند در اصل ولادت **اما**
 انتقال تیسیر در تدبیر بعضی از کوکب پنج وجه است یکی انتقال تیسیر بود از حد
 سعد بخدش در تدبیر نحس دوم انتقال از حد نحس بخدش و تدبیر در حد
 نحس تیسیر شود و این محب ترین دلایل بود و دیگر انتقال تیسیر از حد
 بخدش در تدبیر نحس و دیگر انتقال تیسیر از حد نحس بخدش و تدبیر سعد
 بخدش و دیگر انتقال تیسیر از حد نحس بخدش در تدبیر کوکب نحس و خط یا
 بعضی اما انتقال در بعضی قسمت و بعضی از کوکب دو گونه است انتقال
 تدبیر از حد نحس بخدش و این محب تر باشد دیگر انتقال تدبیر
 از سعد بخدش در کوکب نحس بعضی خط **اما ف** و احکام سالها بر سه گونه
 بود یا فساد دلایل سال بود یا زج کوکب مگر او یا فساد امکانه و اولاً
 بود و یا بطالع بعضی از کوکب بود بجهان دیگر **اما** آنچه فساد اولاً بود پنج بود
 فساد قسم و سال خداه و صاحب طالع تحویل و صاحب دوز و صاحب
 فردار **اما** فساد اولاً امکانه هفت بود فساد قسم و قسم و جابجاء
 هیلجا و برج آنها و بودن سال خداه صاحب طالع اصل و صاحب
 آنها یا صاحب یا صاحب طالع تحویل یا فساد قسم و اولاً و تحت
 آن با اینها بر جبر رسد که در وقت ولادت زحل در وروده باشد
 اما شرط فساد قسم آن بود که قسم چون سعد بود و یا نحس و در اصل

سعد بخدش دیگر انتقال تیسیر از حد

نحس دیگر انتقال تیسیر از حد
نحس در تدبیر

بطالع

و تحویل ساقط بود از سعد و در سال منخوس بود و در قمر و سال خدا منخوس
باشد یا در قمر یا منخوس دلیل قطع بود **اما** سال خدا در وقت ولادت
و وقت تحویل منخوس بود یا بقایا دلیل اکت برزک بود اگر این
منخوس راجع بود یا محترق این اکت بیشتر باشد و اگر سال خدا بیشتر
بود و تحت الشعاع در اصل و تحویل و اکت منخوس بود بیم قطع بود اگر
باشد و سعد و در سال خدا منخوس بود و قمر با وی بدر حال بود و بر سر یکدیگر ناظر بود و بیم
قطع بود و اگر سال خدا منخوس بود بشعاع منخوس و بر سر یکدیگر ناظر بود و بیم
بشعاع این منخوس منخوس بود و سعد و ناظر باشد دلیل قطع نشود **اما**
چون صاحب تحویل منخوس نبود و در وقت و صاحب طالع اصل منخوس
هم ازین منخوس دلیل قطع بود چون صاحب طالع تحویل منخوس بود و اینها
از تیره و بیایاج بدین منخوس رسیده بشعاع سعد و دلیل قطع بود حکم صاحب
دوره حکم صاحب سال خدا باشد ایش زاهر و با یکدیگر شریک باشد **اما**
فرز او چون فرزند بزرگ ترنج بود و کوچک اکتاب و هر دو درین ملک
یا در اصل ولادت منخوس باشند قطع بود و همچنین چون فرزند بزرگ عطار
بود و کوچک زحل بدان شرط که یاد کرده آمد اگر فرزند بزرگ عطار بود
و کوچک قمر همین که دارد برین شرط که یاد کردیم چون فرزند بزرگ را
بود و فرزند کوچک قمر هم قطع بود اما شرط اول و اولی که نه منخوس

م

فاسم منخوس بود و درین حد که قمر بود حد سعد نبود و در حد این منخوس هیچ
اصل یا اینها بود یا تحویل و منخوس در تحویل یا مکان خویش رسیده نظر
سعد و اصل و تحویل نیم قطع بود و چون سال خدا قمر و سعد باشند از
منخوس در تحویل و طالع تحویل این ملک درجه مغرب بود و یا درجه این
منخوس طالع و یا غارب بود نیم قطع بود درین سال چون صاحب طالع
تحویل سال صاحب طالع اصل بود و صاحب راجع هر دو را منخوس بود
و صاحب شام منخوس بود و اینها بر راجع و یا شام بود نیم قطع بود
چون اینها سال بیکان زحل رسد و این برج طالع تحویل بود و زحل
و منخوس نظر عداوة بدین درجه ناظر باشند و هیچ سعد ناظر نبود
بیم هلاک بود **اما رسیدن کواکب بیکان یکدیگر** چون شمس و زحل
بود بر طالع اصل و موضع اکتاب رسد در وقت تحویل و بیشتر سال
خدا یا فرزند یا صاحب دور باشد یا صاحب تحویل باشد بیم
هلاک بود و همچنین زهره و آنجا که قانون غریب یک سینه باشد
یکش هلاکیت بود و اگر چه ضعیف بود که قانون غریب رسد اما
جانبخار بر تیرات مسعود بود اندک عمر یا بد و چند آنکه دلائل
تحویل یا منخوس ضعیف است که قطع کند **فصل** و ضرر قواطع و غیره
را باشد لیکن عتبار بکرد و جرم زحل و منخوس و ترنج ایش و قمر بود

برجه میلعات و قواطع باشند بطبع و جرم زحل آفتاب را زیانکار بود
 چون آفتاب هیلج و طالع روز بود تیسره آفتاب جرم زحل یا تریج
 اورس در روز و قطعه عظیم باشد و همچنین درجه طالع و جرم حریج در طالع
 شرمه را با فایت زیانکار باشند و همچنین سهم السعاده را و تیسره سهم
 که هیلج بود چون جرم یا تریج و مقابله حریج و طالع شرمه زیان ندهد
 و عاقبت ندارد و همچنین آفتاب و جرم هیلج بود و جرم ذنب سهم السعاده
 بود و سمات چنانچه تیسره و ثانیان رسد دلیل قطع باشند و دلیل
 ناپائیز و مکتب الفرس خاصه آفتاب را مفر باشد چون تیسره یا بر رسد
 خصوصاً که آفتاب خداوند رابع بود و چون درجه هیلج تیسره و مقابله
 و تریج ایش و راس و ذنب و عطارد چون در خلط نحس بود و تریج
 و مقابله او با فایت زیان کار باشد و چون قرص خداوند هاشم باشد
 یا سوله بر عاشر و تیسره و قبل العقب رسد یا هلاک بود و سهم السعاده
 تیسره را با فایت مفر باشد و قطع کند و روح القضا به از قواطع ثابت
 برقر **فصل** اما سهم السعاده سهم تیسره است هر چه تیسره را زیان دارد
 او را زیان دارد آنکه در جرم که بر سهم السعاده قطع نکند و سهم السعاده تیسره از درجه ثانی
 پنج رانند و تیسره نباشد و طعنه حریج باشد و انتقالات او را فریبناشد و از قوا
 اضعاف یا تضاعف نشد و جرم را چه زیانکار تر از قبل باشد و این در روز حکام است و گفته اند
 این طالع ۳

نیمه

تیسره و چون هیلج باشد قبل السعاده رسد و جرم سعادناخ نبود و جرم
 قطع طریق نبود اما درجه طالع تیسره قطع درجه قمر از درجه طالع بود که درجه
 طالع بود قطع کنند خاصه که قمر محو شد بود و سیاحت و توانی نجوم
 و ذوات بحیه جز در درجه طالع قطع نکند و آفتاب چون مسعود باشد
 درجه طالع او را قطع نکند **فصل** و اما اسباب قطع هر یک از این که
 قاطع بر هیلج زحل بود حرکت از حاق حقایق و جمل باشد یا از امر
 که از برودت بود و از استحقاق و سود او از ثانی استحقاق یا ثانی
 افتادن بود و اگر زحل در هر دو فصل مساعد بود از صلب یا از جای منفادان
 بود اگر باطل بود از آن بود که او را در جای طالع یا باز در آن درجه
 صاحب رابع را در حرکت شهادتی بود اما حریج دلیل کشتن و ریشها و بانی
 سوختن و از رک و حجامت و از اعراض گرم بود و راس الغولی و قبل
 العقب بر کردن زدن و کشتن دلالت کند و اگر حریج مساعد بود دلیل
 بنایا نه کشتن و نمکوف در او و حریج بود اگر باطل بود دلیل حرکت بود
 او را حلق بر بند یا یک روز نرسد نهان اما سیاحت یا تیسره دلیل غم و اندوه
 و فقرت بود و ناپائیز و احتشال این بود اما درجه غارب که از درجه
 هفتم بود که هیلج پیشتر آنجا رسد دلیل بر کج بود و هلاک از جهت زمان
 و از جهت خصوصیات و اگر حریج ندان نظر دارد اینک در میان جنگ کشته شود

و کافی تیز خاطر و غواض علوم بکثرت خویش استنباط کند و شیرین سخن
و کریم عهد باشد و بسیار کفاح و معتقد و مایل بزبان خاصه سخن فوق
الارض بوده و زهره ناظر و اگر مریخ در طالع بود این سعادت و اخلاق
ناقص بود و اگر این کوکب بر درجه هفتم افتد و مریخ یا زهره در کن
بود ثوابت بود شخصی سخت بود و بر جلد چون زهره یا مریخ در او نماند
باشد یا ثوابت سعادت ثوابت بخیرست بدل شود و این از اسرار
این صنعت است که اگر مشتری یا یکی از این ثوابت مقارن بود
خیر و سعادت افزاید و دلیل ریاست و مبارکه بود تمام و اگر عطارد
بود حکمت نیکو بود این کس را محترم بود چشم مردمان و اخلاصه
ولادت این کس در اقیام عطارد بود و اگر این ولادت بشیر بود و کس
مستمر باشد و نیکیات طلسمات و مجاریت و بر آید **فصل**
اگر اکلیل بود یا نیکو و همکار راجع بود مولود شد بدین بطش و بعد القوت
والقیات بود و بسیار بخت و محبت علم و هنر بود مال و روان درست
آرد و ذخیره نهد و در موالبید نهارد ولایت سعادت باشد از این
بود که در موالبید لی و الله اسم **فصل** قلب الاسد و قلب النمر
و کلب عیون بود این کس بسیار و لشکرش و خداوند اقطاع و ولایت
باشد و خلق را از او منفعت بود اما تجارت و قمار بود و مدح و ستایش

و حرکت عاقبتش نیکو بود و بر اعدا منظر بود و این دلالت ملوک و امارت
فصل اما عین الثور و عین الزمان و راس الغول بود مرد همتان و محترم
بود و کارهای بزرگ برت و بر آید و جیه و مکرم و عقیف بود و عین
دلیل میکند بر غان بخار و سپان و یوز و ملک شکار و غیر این و
کفاه داشتن است **فصل** در احکام شقائق طالع و نیز نوبت و کنی
بزرگ در سعادت احکام شقائق طالع و شقائق نیز نوبت است
اگر ارباب شقائق مسعود باشند هر شقیه مولود مسعود بود خاصه که
در وجه اول از برج باشند و اگر در وجه آخر برج باشند زیر دستی یا قهرمان
یا دبیر بود اما از ان کار سعادت یابد و اگر ارباب شقائق نیز
نوبت در پنجم و یازدهم باشد حال او میان بود و اگر در ثانی و ثانی
باشد نه تو انکر بود و نه در ویش و بدویشی مایل تر بود حال او در ثانی
و تاسع بود نیکو زندگانی و متواضع و تیز خاطر و فاضل بود و اگر ششم
و دوازدهم بود بد حال و منحوس بود و اگر باز این نوبت ذاتی و غیر
دارد در این دو خانه بدید بد بخت بود و اگر ارباب شقائق نیز نوبت
نهم در او نماند و خانه شرف باشد اما شماع نحس نحس باشد نیز اگر
و در وجه یابد اما با مریخ و محنت و دخل اندک و بزرگترین سعادت بی از
شقائق را آن بود که در گور در برج زکوره باشند و از نوبت در برج

مسعود باشند
در وجه اول از برج
کریه و یزد اول از برج

ارباب مستقیم شرف در شرق این غایت این سعادت این لایزال بود
اول بر وجهی در وقت و از مشقات هر کوب که فوق الارض بود دلیل اول طلوع وسط
السماء دلیل اول غروب شمس دلیل اول کولت رابع دلیل اول غروب و اگر
طالع در شرف غایت بود جاده دهد و اگر در بروج بود که شرف کوکب دیگر بود
که و بال و همیوط او نبود هم شرقی و سعادت و در چون عطار در جبر
و میزان بود و مرغ و زحل در سنبه و آفتاب بر درجه شرف و مشرق
بر درجه شرف آفتاب بنایت سعادت دهد و اگر نیز نوبت بر
شرف شتر بود مولود بلند است و عزیز القدر بود و او را جاده و زکری بود
اگر بر درجه زهره بود بخیر و نیکو خلق بود و اگر بر درجه شرف قمر بود نیکو
شمال و اگر نیز بر درجه شرف عطار باشد ادیب و فاضل عالم
بود **احکام مولود ملک دلیل اول آفتاب** بر درجه طلوع بود مشتری
از تدیس با ارتکبیت بود و نظر مشتری قمر حال مولود پادشاه
مظفر عادل حلیم متدین نیکو نام نیکوخت بود **دلیل** اگر طالع عقرب
یا سهم السعادت در میزان یا در ثور و زهره در حوت که پنجم عقرب
یا در ثور که پنجم جد است و تحت الشعاع نبود مولود ملک مطاع نیکو
خلق متواضع بود و خلق انعدل و در حوت آسن و در جمایت امر قمر
و اسوده باشند چون زحل طالع بود مولود خایف و غلیظ و جانی

احکام مولود ملک دلیل اول آفتاب

علو کرام صوالیه

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
۲۹	۳۰	۳۱	۳۲

دلیل

و کثیر الشرب بود و شوم بر اهل مملکت خویش و اندک رحمت بود **دلیل** اگر شتر در وسط
السماء باشد مستقیم السیر بود زاید در نور و مقبول بود از آفتاب مولود
از اشراف ملک و عظم باشد و معید و معظم و مکرّم بود و او را پادشاه بود
دلیل اگر نیز بر در وسط السماء باشد و مسعود باشد بنایت ناطق و نیکو
سقط مولود امیر نافذ الامر مطاع باشد دلیل اگر آفتاب با زهره
باشتر باشند یا قمر و زحل در بدین ن از وسط السماء مولود ملک عظیم
از ملک اقیم باشد در عز و کرامت زید و مکمل او بعد از و بعقب
وی سپد دلیل اگر قمر با آفتاب نکر در نظر مقبول و زحل و مرغ نظر
مقبول و قمر در وسط السماء بود مولود از امر او ملک که صاحب ملک
و مظفر بود **دلیل** اگر سهم السعاده مقبول بود و مسعود بود ناطق بود و نیکو
ساقط بود مولود از امر او ملک باشد **دلیل** اگر آفتاب در طالع بود
یا در مغرب و نحس از در ساقط بود مولود ملک بود مستط ناطق الامر
دلیل اگر مشتری و زهره و عطار در طالع یا وسط السماء بود آفتاب
از تسلیت بدین ناطق و نحس ساقط بود مولود نافذ الامر بود **دلیل**
اگر زهره یا مشتری بود و زحل بنظر ناطق در وسط السماء مولود ملک جبار
و مصور و عابد و معتبر بود **دلیل** اگر آفتاب تحت الارض بود در
بروج چهارم و مشتری در وسط السماء مولود ملک بود از اهل بیت مملکت

و نیکو تدبیر و کار او برقرار و قافون بود و بر اینها مستول **دلیل** است اگر
 سوره از عظم اول و ثانی در درجه طالع یا در وسط السماء یا با آفتاب بود
 یا با قمر باشد و یا با سهم السعاده مولود باشد هر موقع تمام ملک و
 قاضی قریب شد و بدین طبع باشد و عزت اندوز آمده موفی در خیرت
دلیل یا اگر در درجه قمر و در لیل و در لیل و در وسط السماء
 مولود یافتد یا صاحب طالع و بر هم یا صاحب وسط السماء
 او هم مولود اگر عمر یابد ولایت و سلطنت یا بد **احکام موالید امراء**
و دلائل **دلیل اول** چون آفتاب و شتر ناطر باشند یکدیگر را در
 مولود صاحب او امر و فواید بود **دلیل** چون مولود در آفتاب در وسط
 بود مقبول مولود در شهر خویش صاحب فرمان بود **دلیل** اگر قمر
 بود در نور و عدد مقبل بود بسعور در برج دوم و بهر برج شتر بود و پنج
 و زحل اندر ساقط بود مولود معروف و مذکور بود و از ولایه و امرای اقالیم
 باشد **دلیل** اگر صاحب مثلثه نخستین آفتاب بروز و آن قریب از آن
 برج بود تا نیمه برج بطالع از بلد و در آنجا محسوس باشد و در و تدبر بود
 مولود بید القوت و صاحب ولایت بود و او را اعیان و شایع
 و انصار و کتب و خدم بود و او را خفته و کمر شتر بود و خارج استانی
دلیل اگر آفتاب در و تدبر و مغرب بود و پنجس از و در قطب بود

دلیل

و سعوز ناطر مولود خداوند ولایت و سر پرده منصب بزرگ بود
 و با خرم و سیات بود **دلیل** اگر زهره بیشتر در برج و زحل هم بود و قمر
 ناطر باشند در وسط السماء مولود و الم بود با خرم و کرم و او را در ملک آن
 اقلیم خط بود **دلیل** اگر آفتاب و قمر در طالع باشند یا در وسط السماء
 و سعوز برایشان ناطر بود و نیزین در خانه خرج باشند مولود از ولایه
 نفوذ بود و عیس و منبع و قاهر و دست کش و قبل و حبس و اطلاق
 بود **دلیل** اگر شتر و آفتاب بنظر مثلث مقبول یکدیگر بیوند
 مولود و الم رفیع القدر و غنی و نیکوخت و با خرم بود **دلیل** اگر شتر در
 وسط السماء قوی حال بود مولود از اشراف و ولایه بود بر جمعی
 خویش صاحب فرمان بود **دلیل** اگر زحل مستقیم السیر بود در وسط
 السماء در موالید نهار مولود صاحب ولایت بود اما کار او بر پنج و دل خوش
 بود **دلیل** اگر عطارد در وسط السماء بود و شتر ناطر بود
 و مولود از قضاة و ولایه احکام و اصحاب نظام باشد و ابرار میان خیرت
 نیکو بود و برافت و رحمت و انصاف و احسان و عدل اگر آفتاب بود
احکام موالید سر مکان **دلیل اول** چون قمر با زهره هم بود و پنج و
 از مثلث بدین ناطر بود مولود کش و کش و مذکور و معطر بود و از
 ملک بدین قدر منزل و جاه یابد **دلیل** چون زحل با شتر ناطر

بود و میج در طالع و یا وسط السماء مولود در غیر منظم و منظم باشد بر اعدا
 و از اهل سلاح بود **دلیل** اگر میج در طالع بود و در خط طالع نشین بود
 مولود مدبر و خوب و صاحب سلاح بود **دلیل** اگر میج در وقت الاربع
 بود و مشتر در وسط السماء مولود پسر و جنگ و از اهل سلاح بود
دلیل اگر قمر و مشتر در تثلیث یکدیگر باشند تثلیث مسعود بود
 خداوند لشکر و سپاه و جنگ علی الخصوص که هر روز در بروج مذکور
 باشند و همچنین از تثلیث آفتاب و مشتر در بروج مذکور این اقتضا
 کند **دلیل** اگر مشتر صاحب طالع بود و در نیم طالع بود و در صورت خوش
 با سیم الغیب مولود در کار از ادب و ادب حروب ماهر بوده باشد
 و پیغ و قهر بر خلق مسلط شود **دلیل** اگر در محل و میج در تاسع طالع
 بود خارج از تحت الشعاع و سهم السعادة ناظر و سهم در طالع مولود
 از سپاه سالاران و شجاعان روزگار بود اما بیشتر کارهای بظلم و
 مخالفت حق سبحانه و تعالی بود **دلیل** چون میج در وسط السماء بود
 قمر حال مولود از فرد مایکان بود پس ذکر و جاهر باید از جهت کثرت
 و ادب تجارت **دلیل** اگر ثوابت از غلظت دوم بر مزاج مشتر
 و میج در درجه و وسط السماء افتد یا با شمس و قمر هم مولود بسیار
 جنگ کند و قلاع و حصون بکشد و همچنین هر ثابته که از اعظم اول بود

بر مزاج

بر مزاج میج و عطارد این مولود را می صایب دارد در قتال و در الیه
 لیلی اثر بیشتر کند و اگر نهار بود ظلم و عسوم و محترق البلاد
 و محترق البلاد باشد **دلیل** چون سهم السعادت میان میج
 و مشتر بود مولود مشهور بود بجهت و حرب و پسر در قتال
دلیل یا زید هم اگر میج در وسط السماء بود و صاحب طالع بود و قمر
 بوجز ناظر بود مولود را حظ تمام بود از شجاعت و آحاد را بنزدیک و
 پس خطر نبود و کار را بر خط ناک کند **دلیل** قمر در وسط السماء و آفتاب
 در طالع و دلیل شجاعت و قوت خطش بود و الله اعلم **الحکم بالله**
کتاب دلیل اول چون عطارد و میج با زهره در طالع یا وسط
 مولود کتاب بود و زهره یا بدو هر چند عزیمت یا بدو میشود منزل
 افزون میکرد **دلیل** اگر مشتر با عطارد بود و آفتاب مشتر
 ناظر و مشتر و عطارد در وسط السماء باشند مولود از کتاب و لوگیا
 و بهره تمام یا بدو بود که مقدم کتاب بود و مال بسیار او را از هر جهت
 شود **دلیل** چون قمر و ربع آفتاب بود و مشتر بوجز ناظر بود و عطارد
 مسعود بود و قمر بوجز ناظر بود مولود از دیر و استیفاء و وزارت **دلیل**
 چون مشتر در وسط السماء بود و عطارد از ربع بوجز ناظر مولود سهم
 بود و هم **دلیل** چون مشتر و عطارد مقارن یکدیگر باشند و هر

و همچنین در عاشر **دلیل ج** اگر عطارد در طالع بود و نحس از وی ساقط
 و قمر قوس ناظر مولود بحکم و فضل بر اقارب خویش رجحان یابد **دلیل د**
 اگر نیشین اجتماع باشد در او تا در بر مولود نماید و از آباء و اجداد
 بزرگ بگذرد **دلیل ه** اگر مشتری و زهره بر تریج یکدیگر باشند مولود
 هسته و بهتر اهل و بیت خویش بود **دلیل و** آریاست و سعادت بود
 اگر مشتری و زهره در طالع باشد **دلیل ز** اگر مشتری و زهره در طالع باشد
دلیل اول زحل چون در و تدربود با قیاب هم مولود را بغیر و شسته و مملوک
 بود **دلیل ب** اگر قمر در دوم طالع بود یا بخیر مقارن مولود ثبات بر بند
 و برده گیرند و اگر سعد نظر دارد بخت یابد **دلیل ج** اگر زحل با قیاب
 بود در و تدربود و اگر شکست بود مولود را برده گیرند **دلیل د** اگر مشتری
 در او تا بود و منحوس بود و یا صاحب طالع بود ناظر نبود مولود کار ساز
 کند **دلیل ه** اگر قمر در ثلث طالع بود منحوس یا مقارن نحس و مولود نهان
 بود مولود کار بندگان کند **دلیل و** اگر صاحب طالع در و تدربود
 منحوس و زحل قوس تر بود درین معنی مولود را برده گیرند و بغارت ببرند
 و مدتی بغیرت افتد **دلیل ز** اگر قمر در سادس یا در ثانی عیال بود و صاحب
 طالع در و تدربود و یا در باطنی او بود و سعد قوس ناظر بود مولود برده گیرند
 مقارن نحس بود در و تدربود یا در باطنی او بود و سعد قوس ناظر بود مولود برده گیرند

اگر مشتری و زهره در طالع باشد
 مشتری و زهره در طالع باشد
 مشتری و زهره در طالع باشد

اگر مشتری و زهره در طالع باشد
 مشتری و زهره در طالع باشد
 مشتری و زهره در طالع باشد

و مادر در و تدربود

و مادر در و تدربود و مادر دیگر بر و تدربود و سبب کند **دلیل ب** اگر
 ولادت نماید و در و تدربود و تریج در و تدربود پس از برج آفتاب و بقدر ناظر
 بود مولود از ملا قیطه بود **دلیل ج** اگر در ولادت شتر زحل به چپ بود که تریج
 که یاد کردیم مولود از ملا قیطه بود و الله اعلم بالصواب **احکام مولود**
دلیل اول اگر تریج در طالع بود و قمر قوس ناظر مولود از مدایر
 بود و بیشتر در حبس بود **دلیل ب** اگر قمر با شتر مقارن بود و
 بود تریج مولود بلا غایب و فراوان کشد از حبس و **دلیل ج** اگر زحل
 و تریج و قمر در تحت الارض باشند در و تدربود از مدایر و محبوبان
 بود **دلیل د** اگر قمر و مشتری و زحل در یک برج باشند مولود
 به نهایت بلا کشد اما با قمر عیال یابد **دلیل ه** اگر قمر در سبب تریج
 بود ولادت نماید و مولود نکبات و شداید و خصومات بسیار
 و در حبس افتد مدتی **دلیل و** اگر تریج و عطارد در مغرب بود یا در لیل
 یا شتر مولود در اول عمر تریج و بلا کشد آنکه کاشش بهتر شود **دلیل ز**
 اگر قمر و زحل و تریج در طالع یا در وسط السماء باشد مولود از جهت زنان
 برج و بلا کشد و حبس و عمر برج دارد و بیشتر بر برد **دلیل ح** اگر عطارد و زحل
 و تریج در و تدربود و صاحب بود همچنان **دلیل ط** اگر تریج در و تدربود و
 شتر بود مولود و عمر در تریج و محنت و شدت گذارد و ایس نهایت

محبت علی الخصوص در حوت **احکام موالید آن جهانی در عقوبت آن**
 جهانی و سعادت جزایا علیهم السلام نمی رسد اما چون آنکس میان این
 باب نمی گویند اند از حد صناعیت یاد کرده اند **دلیل** اگر چه در حوت
 رابع سعد بود و صاحب تاسع با صاحب طالع بود مولود سعادت
 یا بد و کار او بر توبه و زود بود و صلاح ختم افتد **دلیل** اگر چه بر ششم هم بود
 و بهین حکم دارد **دلیل** اگر بیشتر در رابع حظ دارد و در برج رابع بود
 دلیل سعادت است بود **دلیل** بودن ثوابت در عظم اول و ثانی بر پنج
 مشترک بر درجه رابع و ثانی دلیل سعادت است آخرت باشد اگر ششم و سیم
 سعادت از طالع مسعود بود دلیل آن جهانی بود و اگر نحس بود دلیل شقاوت بود
احکام موالید اشقیای آن جهانی دلیل اول قنبر رابع و ثانی نحس
 خاصه زحل و در طالع نحس دلیل بودن صاحب خامس که دلیل باشد
 الموت است نحس و از نحس **دلیل** استیلا بر نحسین بر طالع
 و رابع و ثانی و موضع سهم السعادة **دلیل** بودن سهم الموت در حفظ
 نحس دلیل بودن سهم الحاقیه در حفظ نحس و اندک قیاس هم باشد
کفایت دوم دلیل مال برج دوم است و خداوند سهم المال و خداوند
 و بیشتر و موضع سهم السعادة و صاحبش پس از قوه دلالتی نظر
 ایشان بطالع و صاحب طالع نظر مقبول بود دلیل بود بر بودن مال و

محمود دلیل بود بر یافتن مال و آب فی و عکس آن دلیل بود بر روز تنگ
 و دشواری یافتن مال تیرین نظر مقبول بیت المال مستوله بود دلیل
 مال بسیار بود سعادت مستوله بر سهم السعادة دلیل مال بسیار بود
 و اگر دلیل مال مستوله نشاند و بر موضع سهم المال و بر موضع سهم
 زحل بود مال مولود از دهقان و سبها و مستغلات بود اگر مشترک
 بود از قهر مانع و قضا را خیر و اگر تیغ بود از ترس سبک و کار لشکریان
 و هر که را تیغ در ثانی بود حرام خوان بود و مالش بیشتر حرام بود و هر که را
 زنب در ثانی بود همیشه او را وام بود اگر آفتاب بود سبب مال او
 ملوک باشند و اگر زهره بود از پادشاهان و زنان و دوستان اگر عطارد
 بود از هم و بازرگانی بود و اگر قمر بود از رسالت و سفر بود و راه رسید
 خداوند ثانی در طالع و مقبول در جایگاهش خواسته آورد به رنج و اگر
 نامقبول بود طالع و امید و طلب بود فحش اگر خداوند طالع
 در ثانی بود دلیل بود بر طلب کردن پس اگر مقبول بود مراد
 حاصل آید و اگر مقبول نبود مراد حاصل نیاید نیزین چون در
 و تند باشند و در برج مذکور یا شمس بر روز و قمر شب فوق الارض
 بود و ناظر باشند بیکدیگر مولود بسیار مال بود روز سیوم از اول
 بیکر موضع قمر روز هفتم بیکر که این دلیل میانیه عمر بود روز چهارم

بنکر اگر قدرین ایام مسعود بود هر صاحب طالع در سعادت مال کند
 زاید و اگر اول منجوس بود در کودکی منجوس بود و اگر روز هفتم منجوس
 در جوانی منجوس بود و اگر در هفتم منجوس بود در پیری منجوس بود و اگر
 مابین ابواب **موالید تو اگران** چون زحل بتسلیم آفتاب بود
 و مشتری بوی ناظر مولود میمون بود **دلیل ب** چون زحل و زهره بتسلیم
 یکدیگر باشند و مولود نهار بر مولود فراخ روز و در از غروب
 و بزین و فرزندان شود **دلیل ج** چون صاحب سهم السعاده ناظر
 بود از خامس یا حادی عشر مولود تو اگر و بسیار مال بود **دلیل**
 و اگر سهم السعاده یا صاحب او در طالع بود مشرق خارج از
 تحت الشعاع مولود بسیار مال بود علی الخصوص که منجوس بوی
 نظر ندارد و مولود مال بسیار بنهد و ذخایر دارد **دلیل ه** اگر صاحب
 حادی عشر در طالع بود مولود مسعود و صالح العیش و غنی و کثیر
 بود **دلیل و** اگر آفتاب بسهم السعاده از بتسلیم یا از بتسلیم
 ناظر بود مولود در دنیا بهیچ وجه خست نبود و غنی او مینماید و علی
 که منجوس از هر ساقط باشد **دلیل ز** اگر زهره بتسلیم مشتری
 بود میمون بود علی الخصوص که زهره مقبول باشد **دلیل ح** اگر مشتری
 پیوندد و منجوس از هر ساقط بود مولود را مال بدست آید که نبرد

پوندد

و پیوندد و عمر بسیار خیر گذارد و از جهت مال مذکور بود **دلیل ط** اگر
 مشتری در خانه فرمود یعنی در سلطان و منجوس ساقط بود مولود احوال
 ذخیره کند و بیشتر مال او از سفر بدست آید و همیشه تو اگر بود ناظر
 غیر **دلیل ی** اگر حطین قمر مقارن بود در اوقات مولود در کار بخیر
 گذرد و نعمت استانی گذارد و بنایت خوش عیش بود **دلیل ک** اگر
 آفتاب بازهره بود و عطارد و زحل و قمر با وسط السماء ناظر بود
 مولود تو اگر بود و متع عمر که داشته باشد مال او مرفاید **دلیل**
 اگر زهره یا مشتری بهیچ بود و قمر بتسلیم ناظر و منجوس ساقط مولود
 تو اگر بود **دلیل ج** اگر مشتری در طالع بود و زحل در سابع رزق و
 بر مولود مقابل بود و از مال بر خور دارد یا بد مال بسیار و احوال
 آید **دلیل د** اگر زهره بتسلیم یکدیگر باشند مولود تو اگر در سابع
 و دائم الثبات باشد خاصه در سیلان و اقیاب در برج مذکور بود
دلیل ه اگر آفتاب و زهره با قمر در وسط السماء باشند مولود غنی و
 مرفه و صحیح البدن باشد و اشراف او را نیکو دارند **دلیل و** اگر آفتاب
 یا مشتری بود و قمر ناظر بود در وسط السماء مولود تو اگر بود و فراخ
 روز و **دلیل ز** اگر آفتاب و عطارد یا مشتری بود یا بیشتر ناظر
 باشند از وسط السماء و منجوس ساقط بود مولود بسیار مال بود مسلط

از طرف جنوبی و در جهت جنوبی

بر رعایا و وجه میان شهر خویش **دلیل** که اگر آفتاب بفرمان باشد
از طالع یا از ربع و نحو سن ازین ساقط مولود میمون بود **دلیل**
اگر سهم السعاده و صاحب او برایشند مولود مال بسیار یا
و همه عمر در مال و نعمت گذارد **دلیل** که اگر صاحب بیت المال
چند از طالع شوند پوستر مقبول مولود مالدار بود **دلیل** که اگر آفتاب
مشرق بود و قمر مغرب و مشتری و عطارد و تار و دیا در شرف
مولود از آنجا و غفل باشد **دلیل** که اگر کس با مسود بود و آفتاب
نظر دارد از بحر ملک مولود روزگار پادشاهان دارد **دلیل** که اگر زحل
باز جنب هم بود و آفتاب بدین ناطق بود مولود مال حرام بدست آرد
از نا وجه **دلیل** که در مولود لیلی اگر قمر در وسط السماء بود زاید
در حساب مسود مولود مال دار بود **دلیل** که اگر صاحب طالع صاحب
بیت المال بر درجه شرف کوکب بود آنرا چه بهبوط یا بال باشد
میرج در بیت و هفت درجه حوت که شرف زهره است و بر بانه
درجه پسند که شرف عطارد است و زهره در پانزده درجه سرطان
که شرف مشتری است و عطارد در بیت و یک درجه میزان که شرف زحل
و بیت هشت جد که شرف مشتری است و اشال این دلیل مال
و سعادت بود و نیکوترین آن باشد در تیرین اگر در درجه شرف مشتری

بنابر

نباشد بر درجه شرف یک که باشد مثلاً قمر بنورده در درجه حوت آفتاب
بسه درجه ثور اگر در شرف زهره بود و مشتری و نیکو خلق بود اگر در درجه
شرف زحل باشد حلیم و کسب باشد و اگر در شرف مشتری بود بلذت
و بزرگ قدر و توانگر بود و اگر بر شرف قمر بود مریض و محجود و اگر در شرف
عطارد بود ادیب و عالم بود و الله اعلم سبحانه اعلم **احکام مولود**
دلیل که مال طلب کنند و نیاید **دلیل** اول چون صاحب طالع از صاحب
بیت المال منفرد بود مولود برنج و طلب مال و کار کردن روزگار
به فایده **دلیل** که اگر صاحب بیت المال از صاحب طالع منفرد
بود مولود دهم کند و مال نیابد **دلیل** که رجوع صاحب ثانی یا حقیقی
او یا پوستر **دلیل** که بودن سهم المال در مقابل و ترجیح نیک
مولود روزگار برنج گذارد و در روز سر بر روی بسته باشد **دلیل** که چون
صاحب ثانی بخش بود خاصه زحل و صاحب طالع بود پوستر و دران
بخش که صاحب ثانی بود صاحب طالع را قبول نکند مولود
با کلفت و مشقت بود و از شکر مشتری مرکب بزرگانی خستیا رسد
دلیل که اگر صاحب مثله آفتاب بخش بود در موضع او نولد
یعنی که در بهبوط یا در و بال بود و نیکو خلقی ناطق بود مولود از مال بزرگ
بود و اندک نصیب باشد **دلیل** که اگر سهم المال در ثانی بود از طالع

اگر کس با مسود بود

و صاحب ثانی را قوتی و شهادتی بود در دلالت بر مال مولود در بروج
و بد حال و نمک شرب بود **دلیل** اگر صاحب ثانی در موضعی باشد
و در برج ثانی بخسود یا شعاع خسر و آفتاب ناظر بود از تیشک
یا ترسیع یا قضا به مولود در برج بسیار رسد در طلوع و غروب **دلیل**
اگر زحل در طالع بود و طالع شمس بود مولود ثانی یا بدالایق چنین
و کدین خاصه که زحل در خانه و مشرق خویش نبود **دلیل** چون کسی
در او تاد بود و مسعود ساقط و در برج غریب مولود در ویش و محتاج بود
اگر با تیرین و سهم السعاده فخر بود مولود چنان بود که مردم او را
صدقه دهند و از آن زندگانه کند **دلیل** سیلا چون زحل و جیخ
در وسط السعاده باشد یا فقر و مسود بر پیشان نظر ندارد مولود فقیر محتاج
باشد و از مردمان مال کند و با شطام زندگانه کند **دلیل** اگر جیخ
بقر از ترسیع ناظر بود یا از قضا به مولود بد بخت و محتاج بود **دلیل** اگر
آفتاب و قمر و سهم السعاده و طالع بر شکی باشد که ارباب بیوتا
ایشان برایشان ننکند مولود در ویش باشد و در برج و محتاج نیست
کنانند **دلیل** اگر صاحب و تدمغرب و صاحب ثانی در طالع و صاحب
و مالارض بافتاب ننکند در طالع روز و بقدر طالع شمس ساقط بود
از او تاد مولود فقیر و محتاج بود و بد بخت و محتاج بود و بد بخت میگرد

دلیل

دلیل اگر سهم السعاده مخس بود و مخس از سابع و روزی ناظر بود
و سهم السعاده بروز بافتاب ننکند و شب بقدر و مسود روز نظر ندارد
بود که از مکتب بود **دلیل** اگر آفتاب در طالع روز در ششست
خویش بود و مخس ساقط از او تاد مولود محتاج و مسکین بود **دلیل**
اگر جیخ در حدی عشر بود در طالع مولود فقیر و محتاج و بد بخت بود
دلیل اگر زحل با قمر بود یکی از او تاد و جیخ ناظر بود و بر مولود محتاج و فقیر
و بد بخت بود **دلیل** اگر صاحب اجتماع یا استقبال ساقط بود و جیخ
در ششم طالع مولود فقیر بود **دلیل** اگر صاحب سهم السعاده در
یا در دو از دهم بود قمر و بر ناظر بود و مخس در او تاد یا در مایل الاوتاد
مولود فقیر و محتاج بود **دلیل** اگر قمر مسود و محصور بود میان نحسین
و خسر و یک روز ناظر بود مولود فقیر و محتاج بود **دلیل** اگر سیلا ساقط
بود و مخس بر ناظر باشد **دلیل** فقر و حاجت و تفاوت بود **دلیل**
اگر صاحب او تاد و صاحب ترسیع ثانی از او تاد ساقط باشد
دلیل فقر و حاجت ثانی بود **دلیل** اگر قمر از ترسیع و معاظر آفتاب
با جیخ باز گردد و بر جیخ بود دلیل فقر و حاجت بود **دلیل** اگر قمر
ساقط بود و از جیخ منفرد دلیل تفاوت و بد حال بود **دلیل**
اگر در برج ثانی بخسود و صاحب ثانی مخس بود دلیل فقر و فاقه باشد

مستند دم ۳۴

دلیل اگر صاحب سهم المال و صاحب طالع ساقط و منحوس باشند
 شقاوت و بد بخت بود **دلیل** اگر ارباب حدود و قریه ساقط
 یا محترق باشند و سود بیش از نظر ندارد دلیل درویش و بد بختی
 و اندک سهم بلعوب **دلیل** احکام که مال باید و آنچه بماند
 هرگز ایت المال بر خرابت بود مال بسیار بود و با وی بماند اگر بر بحر
 زنجیرین باشد بعضی بماند و بعضی نماند و اگر بر ج متقلب بود مال او
 هیچ بماند **دلیل** دیگر سهم المال نکرد و صاحب او و صاحب طالع
 اگر هر دو یا یکی ازین بیعت المال هرگز و از نیکو مال بماند و اگر
 ساقط باشند ازور نباشد **دلیل** مال باید از سهم المال بکشد و
 بیعت المال عطا هر چه از صدقیت بیشتر بود صدقیت از وی
 سکن آنچه بماند آن وقت بود از آن که در آن ملک مال باید
دلیل اگر مال مال در طالع بود مولود مال در جوانی باید در شرف خیر
 و اگر در دوم بود از موارثت یا بد و اگر در سیم بود از سبب نجوم
 و علم یا بد و اگر در چهارم بود از خویش و تحت الارض بود از پدر
 و کارهای دیرینه و اگر در پنجم بود در آخر عمر یا بد سبب غطا و انشرا
 و اگر در ششم بود از عبید و ناک یا بد و اگر بر سابع بود در آخر
 عمر یا بد از خصومت و موارثت و اگر در ثامن بود از موارثت یا بد

و اگر در ناسع بود از اوقاف مساجد و اشل آن یا بد و اگر در دهم بود
 بود در جوانی یا بد بخت و خداع و اگر در یازدهم بود از ملوک و اشراف یا بد و اگر
 در شانزدهم یا بد بخت و خطی نبود و اگر از مال **دلیل** هر که مال را
 ازینانی میسود یا بر سهم المال یا بد آن برج که مستول بر خانه دوم در آن
 باشد مال دلیل امانت مال بود **دلیل** اگر مستول بر دلائل مال فوق
 الارض یا شرقی در اول عمر یا بد و اگر تحت الارض بود غلبه در آخر عمر یا بد
دلیل اگر مستول بر ج اجتماع و تقابل قور حال بود مولود و هر
 با مال و نعمت بود و اگر صاحب طالع یا سهم السعادت و مسعود بود
 در طالع در تبه دای جوانی کار او بهتر شود مثلثات سابع و غیره نسبت را
 بسکت تا در کدام موضع اندو و او را پیش بس لمان و ایشان بحسب
 بدانند تا اوقات سعادت و شحمت بتواند دانست **دلیل** کسانی
 که از راه ظلم و غصب مال طلب کنند اگر زحل و مریخ قوی حال باشند در
 عشر سهم السعاده مولود حرام خوان بود **دلیل** اگر مستول بر دلائل مال
 مریخ بود مولود حرام خوان بود **دلیل** قلب القرب یا عین الثور بر برج
 ثانی یا سیم المال یا مستول بود بر درجه مال مولود حرام خوان بود
دلائل که گنج و مال یا بد **دلیل** اول اگر زحل در برج رابع بود و آن
 خانه بیشتر بود و زحل در آن برج قور حال بود و بطی السیر در اوایل سال

مولود مال مدفون یا بدو **دیل** اگر بیشتر دروندت الارض بود و زهره و نوباط
بود هیچ مشترک بشرط ناطر نمود مولود کجرا یا بدو **دیل** اگر صاحب ثانی از طالع
بکوبن سعد میزند و در رابع طالع بود و زهره و تدبر بکوبن که در وسط السبا بود
مولود در السرا کارهای مخزن مختلف شود و مال مدفون یا بدو کجرا به بدت
و رافت **دیل** اگر صاحب طالع در طالع بود و بیشتر فرخوش بود
دید از و نجات الارض مولود مال مدفون یا بدو **دیل** اگر زهره صاحب
ثانی بود از طالع و دروندت الارض بود و قمر از برج مشترک بود ناطر نمود
مال مدفون یا بدو از زیر زمین پیر و کسند **دیل** اگر صاحب ثانی از
طالع عطارد بود و دروندت تحت الارض بود مولود در ارض فرخوش و بعد
غور و امض امور استخراج کند کارهای تانی او را آشکارا شود و مال
مالها پر کوشیدن بدت آورد و صاحب خاطر بود که اسرار خودم استنباط
کند و تصانیف سازد و کارهای بزرگ بدت و برآید **دلائل** که فی کاز
اموارث **حفظ** یا **بند** قمر و ابن الثور باشد و در موازین بودی در شام
زاید در حساب و بیشتر در حد عشر از طالع مولود از موازین مالها یا
دیل اگر صاحب شامز در وسط السما یا در برج یازدهم باشد قمر
حال مولود از موازین نصیب یابد الا که درست بنماید **دیل** اگر
مشترک در ششم طالع بود قمر حال زاید در حساب مولود سعادت یابد

ارحوام

از موارث علی الخصوص که زحل و مریخ نظر ندارد **دیس** اگر صاحب
سعد بود و صاحب ثانی بودند و اتصال قبول از مال مردگان
یا بد اگر طالع روز شود و زحل در ثامن ^{طالع بود} و سعد بر زحل ناظر بود هر وقت
انتهای ششم رسد یا تیر بخد زحل مولود مال یا بد از موارث **دیس**
اگر صاحب ثامن در وسط النهار باشد و زحل مال بسیار یا بد
از موارث **دیس** اگر شش در دروند از او تا بد طالع بود و قی
مولود خف سلف بود و موارث اسلاف و بر بدت و بر ماند
و اذن بر بخور دار یا بد **دیس** اگر سهم المال در ثامن بود طالع
مسعود بود و صاحب او قور بود و یا در برج ثانی بود یا صاحب
اتصال دارد و اتصال مسعود مولود اعمال موارث کند و از آن یا بد
دیس اگر صاحب سهم السعاده در ثامن طالع بود و صاحب او
بین برج ناظر بود و صاحب بیت المال بدش ن ناظر مولود از
اسباب مردگان و کار ایشان زید **دیس** اگر مسعود بر در
ثامن باشند از طالع و صاحب طالع ساقط مولود مال یا بد و از آن
بر بخور دار نیاید و میرد و از آن مال بفرزند آن اورسد **و اما**
کسانی که اقصای عقارب اگر زهره در وند الارض بود و نحس بودی
نظاره در مولود از ضیاع و عقارب روز نمند بود **دیس** اگر زحل باز

دلیل اول

از تسلیت بطالع نظر بود و قوی حال بود مولود عمارت و دهقانی
 کند و از آن برخوردار میاید علی الخصوص که در پنج **دلیل** **ج** اگر زحل
 در بیت المال بود و در طالع یا در خانه مشتری روی ناظر و انحصار دارد
 مولود را ضیاع و عقار طالع بود **دلیل** **د** اگر زحل در وسط السما بود
 و مستقیم السیر بود و بر حال مولود را ضیاع و عقار بسیار بود عمارت
 و دست دارد و بنای ضیاع سازد **دلیل** **ه** اگر کوکب یا بانی که در غلظ
 ثانی بود از مزاج مزاج و زهره در طالع یا در وسط السما یا باقیات یا
 قمر مولود نیکبخت بود و از ضیاع و عقار روزی منهد بود و کوکب که
 و با غما سازد و کاریز با بردست و مرآه دان و کشاده شود **دلیل** **و**
 اگر آفتاب یا ثوابت آنجا بر غلظ اول بود بر مزاج مشتری و زحل
 بر درجه طالع یا بر درجه وسط السما یا با نیرین افتد مالی صاحب
 طالع از ضیاع و عقار بود و بدین سبب ریاست و بلند درجه باید
دلیل **ز** اگر مشتری منفرد شود از آفتاب و متصل شود در حال مولود
 و دهقانی نیکبخت بود و از آن سبب او را منافع و فوائد حاصل آید
دلیل **ح** اگر زحل در وقت مغرب بود و این برج خانه مشتری بود
 و مشتری را از ویران الارض بود متصل بود مولود را ضیاع و عقار
 و دهقانی بدست آید **دلایل** **کسانی که خان و مان این خراب شد**

اگر

اگر زحل در وقت مغرب بود و قمر از رابع بر ناظر خان و مان مولود
 خراب شود **دلیل** **ب** اگر مزاج در وقت مغرب بود و قمر از رابع
 بوی ناظر و نحس خان و مان مولود بسوزند و پنجین مانع و ضیاع
 او خراب کند **دلیل** **ج** اگر آفتاب و مزاج و جوز و زهره در پنج
 رابع از طالع آن خانه که مولود را از اینجا ولادت میسر بر ایشان
 نظر دارد خان و مان ضیاع مولود خراب شود **دلیل** **د** نیکو که
 قمر بیت و چهار درجه بگذرد از مقوم وقت ولادت اگر بخت
 مزاج رسد مولود از خان و مان ضیاع پیفتد و مسکن و وطن آبا
 و اجداد او خراب شود **دلایل کسانی که از بنده روزی منهد شد**
و از آن اقبال بدست آورد **دلیل** **اول** اگر عطارد در موضع محمود
 بود از فکر و سعود بر ناظر باشند و نحس ساقط مولود از بند
 روزی منهد بود و بر خرید و فروخت او سود کند **دلیل** **ب**
 اگر سهیم العنید در وسط السما بود صاحب او صاعد بود در فلک
 اوج یا تدویر و سعود بر ایشان نظر دارند مولود را بسد کان یا
 باشند و از ایشان منافع و فوائد یا منهد **دلیل** **ج** اگر صاحب کل
 از طالع سعود بود در وقت مدبر و مسعود دلیل انتفاع بود و بدین مکان
دلیل **د** چون زحل در موضع نیک بود و مسعود بود و مسعود بوی ناظر

و زحل صاحب طالع یا صاحب ثانی متصل بود اتصال سعدی ایشان
متصل باشد مولود را بنده گان و خدم باشد و از ایشان روزی میزند
بود و خوانند یا بد **دلیل ۴** اگر مشتری در ششم طالع بود و صاحب
سادس با عطار د بود و در وقت مولود از اموال عبید روزی میزند
و خوانند یا بد **دلیل ۵** اگر عطار در برج ثانی عشر باشد و سعدی د بود
ناظر بود مولود را از عبید سعاده باشد معاش از جهت عبید بود
و مال مختار باشد و **دلیل ۶** اگر زهره در وسط السماء بود
و هم ناظر بود و بقدر ناظر بود و در بیت العبید مولود از عبید سعاده یا
دلیل ۷ اگر صاحب بیت العبید در عاشر طالع بود یا در عاشر صاحب
طالع مولود بر بندگان بزرگ نام خیرند و او درجه ایشان بلند
کرد اند **دلایل نخست عبید دلیل اول** و اگر صاحب سادس
در سابع بود یا تحت الارض مولود را بنده گان هیچ بنزیند و بنده
دلیل ۸ اگر سادس بود مولود بر بندگان زیان کند و این بقا
موجب است **دلیل ۹** اگر مشتری در پنجم در ششم طالع بود مولود
فرزند خویش را ببرد و شد **دلیل ۱۰** اگر عطار در در وسط السماء
به برج دوج بین مولود را حار ببندد که و نمند مکر دارد **دلایل**
اگر مال مولود از جنس بود مستول بر موضع سهم السعاده طلب کند

الافز

دلیل اول

اگر زحل بود مال از فلاح است و ضایع و تجارب بجا می آید و اگر
مشتری بود از دایع و امانت و قمار به بود و از بیعت عبادت
اگر مریخ بود از ریاست حکومت اگر زهره بود و از زنان و عطای
ایشان اگر عطار د بود از حکمت و کتاب **دلایل سعادت اگر**
اگر زحل در طالع روزی در ششم اخویش باشد مولود را استوران
باشند و از ان منافع یا بد خاصه که در برج ذر اربع قوایم باشد
دلیل ۱ زحل در وقت مغرب در برج ذر اربع قوایم و مشتری
بهر ناظر از برج ذر اربع قوایم دلیل خیر سعادت بود از دوا
دلیل ۲ مریخ در طالع شبر در چهارم طالع و برج از برج دوا
مولود امش از آخرت لار و کار استوران بود خاصه که مریخ مشتری
بود **دلیل ۳** اگر طالع قوس بود و مشتری مریخ بود یا یکدیگر نظر
مقبول دارند از برج ذر اربع قوایم مولود استوران نیکو دارد
و از ان روزی میزند بود **دلیل ۴** اگر مشتری بهر بود قبل نومح
بود مولود را در دوا ب رغبت بود و از ان منفعت یا بد **دلیل ۵**
اگر اثناعشر یا کواکب در برج ذر اربع قوایم باشند علی الخصوص
اثناعشر یا اقصاب و طالع و سعدی ایشان نظر دارد مولود از دوا
روزی میزند بود **دلیل ۶** اگر نیریز و سهم السعاده و صاحب اجتماع

و استقبال در بروج ذی اربع قیام باشند مولود از دوات و ارتباط از دوات
 بود **دلیل ج** اگر مریخ صاحب طالع بود و صاحب برج اجتماع و در
 نیکو بود از طالع و سعد بود بر ناظر از امان قیوم مولود ارتباط دوات
 کند و از ان رزق و روزی باشد بود و برابر مباحات مستوران دارد
دلیل ط اگر مریخ در موضع محمود و در بروج بهایم و مشتری بر روی ناظر
 بود مولود از انواع بهایم دارد خاصه که در ثور و جد بر باشد و را
 است و است و اشترو کا و کو کند بود **دلیل ی** تا به شهر اگر مریخ تا
 عشر از مثلثات باقی باشد و زحل در مریخ مولود را از ستوران
 رنج و زیان رسد **دلیل س** در تجارت **دلیل اول** اگر مشتری
 و مریخ بر تقابل یکدیگر باشند مولود از تجارت روزی بود **دلیل ب** اگر عطارد
 در طالع روز در سادس طالع بود و مشتری بر روی ناظر و نحس از وی
 ساقط مولود تا جبر بود و از تجارت روزی باشد **دلیل ج** اگر
 عطارد در برج تاسع بود از طالع و نحس بود بر ناظر و آن سعد که
 بود بر نظر دارد شرق بود مولود تا جبر بود و بسیار حرکت و روزی باشد
 از ان بود **دلیل د** اگر عطارد در سرطان بود سعد بود مولود تا جبر
 بود **دلیل ه** اگر عطارد در خانه از بهر بود سعد مولود از تجارت
 روزی باشد بود **دلیل و** اگر عطارد در بیت زحل بود سعد مولود تا جبر
 و مریخ و زحل در یک برج بود مولود بلا در مریخ و جبر شد **دلیل د**

اتما بد معامله بود **دلیل ن** اگر در بیت عطارد بود سعد مولود از
 خرید و فروخت روزی باشد بود و از تجارت روزی باشد **دلیل ه**
 اگر عطارد در خانه مشتری بود مولود تا جبر بود نیکو است و از ان رزق
 یابد **دلیل ی** موالید کسانی که عیش ایشان وسط بود اگر سهم السعاده
 منحوس بود و سعد بود بر ناظر حال مولود میان بود **دلیل ب** اگر صاحب
 مثلثه نیرین در آخر اوتاد بود و در مایل الاوتاد مولود را حال
 بود **دلیل ج** اگر صاحب طالع و طالع وسط السعاده صاحب حادی
 عشر بعضی سعد باشد و بعضی نحس کار صاحب طالع میان بود
دلیل د اگر کواکب نه در طالع نه در مریخ بود نیکو کند و اگر یکی
 نظر کند در طالع شهر و بعضی سعد باشد و بعضی نحس حال مولود میان
دلیل ه اگر سهم السعاده در حد و سعد بود و صاحب سهم السعاده
 منحوس بود و صاحب طالع راجع بود یا غریب یا در موضع ضعیف
 حال مولود میان بود **دلیل و** موالید **منحوسان و مدبران اول** چون مریخ
 بیشتر مقارن بود و مریخ متصل بود مولود در اعدا و احوال
 و شکست **دلیل ب** چنانچه مریخ و زحل و قمر در برج و تدالان
 بودند مولود احوال و احزان و محوم بود **دلیل ج** اگر قمر بیشتر
 و مریخ و زحل در یک برج بود مولود بلا در مریخ و جبر شد **دلیل د**

اگر در سوت مرغ بود و در مولود نهار مولود نکبات و اهل شایه
بود و عیش او ناخوش بود با مرغ و محنت **دلیل** که اگر مرغ و عطار
در مغرب باشند و در الارض بیشتر مولود را عذاب و بلا رسد و محتاج
و فقیر **دلیل** و اگر زهره و زحل و مرغ در طالع یا وسط السماء باشند
مولود را بلا و نکبت و آفت رسد در سال که اینها بین برج رسد
دلیل اگر عطار و زحل و مرغ در دوازده منز باشند مولود را نیکو
و احترام رسد و او را با این برچاند **دلیل** اگر عطار در قمر ناطق
از تربیع و نحس دیگر برایش نظر دارد **دلیل** بند و عذاب سخت بود
دلیل اگر مرغ در خانه مشترک بود و نحس مولود را حبس بود و ناقص
بود **دلیل** اگر آفتاب و قمر با مرغ باشند یا بر از مقابل و تربیع ناطق
از آنجمله باشند که او را با بند و سلسله گرد باز بر بکشد و طعام بر او نرساند
طلبند و خواست کنند **موالی که بی کمال باشد حال ایشان بد بود**
سعادت یا بد **دلیل اول** چون نحسین و تند و سود در ثانی مولود در اول
عمر شقی بود و با خنوع بود **دلیل** با رباب مثلثات نکر اگر
یکی در خانه دیگر بود مولود از بد بخت و درویش تو انگر افتد **دلیل**
اگر ستم السعاده نحس بود و صاحب او مسعود بود آخر عمر مولود از
اول بهتر بود از بر آنکه ستم السعاده **دلیل اول** عمر است و **دلیل** صاحب او

بنظر

نیکو آخر عمر مولود **دلیل** اگر برج اجتماع یا استقبال مقدم بر طالع نحس
بود و صاحب او در موضع نیک و مسود بود نظر باشند **دلیل** شدت بود
در اول عمر و سعادت در آخر عمر **دلیل** اگر برج قمر در وقت ولادت
بس از سه روز نحس بود و صاحب او مسود بود و قمر حال مولود را
بود در اول عمر و تا انگر در آخر عمر **دلیل** اگر یک نحس در طالع بود
نحس در سال مولود در اول عمر در برج باشد و در آخر عمر سعادت
بر و رکتا دهند **دلیل** اگر مشترک در وند الارض بود و در طالع نحس
بود مولود در حال در جوانی و نیک حال در پیری **دلیل** اگر مرغ و زحل
و آفتاب قمر نکرند مولود را در میان عمر شقی بود و در آخر عمر فاجعه
یا بد **دلیل** آفتاب زهره قمر ناطق باشند مولود در اول عمر غریب و در آخر
عمر آسایش و نعمت و راحت پند **دلیل** اگر صاحب مثلثه نحسین طالع
و آن نیز نوبت نحسین باشد و دیگر مثلثات مسعود مولود را ابتدا عمر
بود و در آخر عمر نیک بود **دلیل** اگر کسر راجل در طالع بود و نحسین
مولود غیر سال در برج و بلا بود بس کار او نیکو شود و نعمت است آورد
و الله اعلم **دلایل کسانی که از نعمت و قبول باد با وفا هستند**
اگر ارباب مثلثات نیز نوبت در اماکن قمر باشند یعنی در خانه و غیر
و نحس برایش مستول باشند کار مولود در آخر حیات بود **دلیل** اگر

و هیچ در پست المال باشند مولود در برج **دلیل** است اگر
 قمر بخانه زحل بود در وید مولود از سعاده بفرقت و ذل افتد و اگر با
 بود محبت با و غدر کند و او را بکشد **دلیل** اگر هیچ و زحل در
 اتا و بوزیا در مای الا و تا دیکه مولود با قمر تبا شود **دلیل** اگر سهم
 و صاحب او ساقط باشند از آفتاب سعادت مولود در آخر عمر ناقص شود
دلیل اگر سهم السعاده و صاحب او قمر باشند الا که خوشترین
 از ترجیح و مقابله نافرود و برایش مستولی بود مولود در اخطاط درجه
دلیل اگر برج اجتماع یا استقبال مقدم بر طالع مسعود بود و صاحب
 ایشان محسوس اول عمر مولود بهتر از آخر **دلیل** اگر برج ثانی
 یا ترجیح و مقابله بخیر بر نافر زحل بود مولود بزیان آید و تبا شود
 و با صلاح نیاید و اگر این محسوس بوده تبا هر کار او از بسندگان بود
 و از خاندان و اگر هیچ بود از مسکنان و از باب لجاج و در دانی اگر
 آفتاب بود از ملک و پدران و کار را قسیم اگر عطار در بود از کت
 و وزیر او حکم و کذب بود از ناسان و به اصل مردم **دلیل** اگر غرور
 وسط السما بود و دیگر در برج چهارم حالش بر شود و جدا از بزیان شود
سفر دیگر درین باب **دلیل** اگر مستولی بر طالع صاعد بود و در
 اوج و ترویکه و در بهبوط دارد مولود از بلند درجه با و باز افتد

قوت تر از قمر گرفته اند اگر قمر از سیر اکبر سیر اوسط رو و حال مولود میانه باشد
 اگر از سیر اوسط سیر اصغر رو و مولود در حال بود اگر از سیر اصغر
 اکبر رو و مولود غنی و محترم و شریف بود و اگر قمر بوقت ولادت
 و حشر بود و هیچ کوب اتصال ندارد مولود و حشر بود و در میانها
 و کوهها گرد و اندک قالا اعلم **احکام برج سیم در شش حق آنکه این**
مولود فرزند مادر و پدریت یا نه دلیل اول اگر شش نخستین طالع
 در طالع مولود اول فرزند از مادر و پدر بود و پنجمین اگر عاشر بود یا اول
 بود یا چهارم و اگر در هفتم بود یا اول یا هفتم **دلیل** اگر میان وسط
 و طالع کوکب نبود مولود فرزند **دلیل** اگر زحل در طالع بود بکلیه و اقیم
 بود **دلیل** اگر آفتاب در طالع بود مولود بکراهه و آسیه بود و
 اخوان و اخوات بلند **دلیل** اگر رب ثلث الاخوت یا سهم الاخت
 در طالع بود مولود در هیچ خواهر و برادر نماند اگر چه باشد اگر عقیق
 بود او را هیچ خواهر و برادر نبود و اگر عقیق نبود خواهر و برادر سر بود
 اما بنامند **دلیل** اگر خداوند ثالث در برج بسیار
 بود و مسعود بود نافر بود مولود در خواهر و برادر بسیار بود **دلیل**
 اگر راس در سیم طالع بود و شتر و آفتاب و زهره بود نافر دارند
 مولود را خواهران و برادران بسیار باشند و برایش نشاد شود

خفین بود
 غرض از این

دیل ج اگر سهم الاخوة در او تا بود قوت حال مولود خواهران و برادران
 باشند از اهل بسیار و مردوت **دیل د** اگر مستولی بر سهم الاخوة در برج
 بسیار بود فرزند مولود اخوی بسیار باشند و اگر در وقت تولد
 بود او را خواهران و برادران باشند برادران کمیتر و اگر فوق الارض
 بود برادران و در مهنه **دیل ه** اگر مشتری و زهره و عطارد و قمر
 باشند در برج مونس مولود را خواهران باشند و اگر در برج مذکر
 باشد برادران باشند **دیل و** اگر صاحب بنت الاخوة قوت حال
 بود و شرف و سعادت و بر نظر دارند مولود را خواهران و برادران
 باشند **دیل ز** اگر صاحب مثلثه نخستین مرتبه در برج بسیار
 بود مولود را خواهران و برادران بسیار باشند **دیل ح** اگر
 قمر مستولی باشد و خانه سیوم مولود را خواهران و برادران بسیار
 باشند **دیل ط** اگر صاحب مثلث صاحب سهم الاخوة در طالع یا در وسط
 باشند مولود را خواهران و برادران باشند و اگر مشتری در برج سیوم
 و سهم الاخوة زهره باشد و در برج مونس بود مولود را خواهران باشند
 برادران و اگر مشتری منفرد بود و ولادت مولود را خواهر
 بود برادران و در مهنه و اگر زهره منفرد است از زحل و مشتری خواهر بود برادر
 از دیگر **دیل ق** هر وقت که مستولی بر برج سیوم و بر سهم الاخوة قوت

از شرف و در وقت

بود صاحب در فلک اوج و تدویر مولود را خواهر و برادر بسیار بود
 چنانچه **دیل ر** اگر در یکی برادر و خواهر و هلاک است **دیل س** اگر صاحب مثلثه طالع
 و صاحب مثلثه ثانی در برج ثالث باشند در مواضع یا اهل مونس
 مرکز ایران و برادران بود **دیل ب** اگر زحل و مشتری و آفتاب در برج
 اناث باشند و در مواضع زایل و مونس دیل مرکز ایران و برادران
 مولود بسیار که مونس بود **دیل ج** اگر سهم الاخوة مقارن زحل بود
 یا زحل از برج مونس بر نظر بود خواهران و برادران مولود بنامند **دیل ه**
 اگر زحل و مشتری بر سهم الاخوة ناظر باشند و به وجه نظر دارند و مونس
 بر سهم الاخوة مستط باشند مولود را خواهر و برادر بنامند **دیل و**
 اگر کوکب متحیره میان طالع و رابع بود مولود را برادر و خواهر
 که باشد از شکم میفتند و هلاک شود **دیل ز** اگر صاحب مثلثه طالع
 فوق الارض بود و مشتری و مقابله مونس مولود را خواهر و برادر هلاک
 شوند **دیل ح** اگر مونس در وسط السما و طالع باشند خواهران و برادران
 مولود هلاک شوند **دیل ط** زهره با زحل تحت الارض دیل مرکز ایران
 بود و زحل سهم الاخوة یا با صاحب اوج تحت الارض دیل مرکز ایران
دیل ق اگر صاحب سهم عطارد بود و مشتری و زحل بر سهم ناظر باشند
 نظر نامقبول اما غرض او هلاک شوند و اگر مشتری و مونس بود او مستط

اگر صاحب مثلثه در مونس است
 بر قوت ایران و برادران و خواهران
 دیل ج بر مونس ۳

دلیل یا اگر قریب بخیر بود در برج سیوم خواهران و برادران مولود هلاک
 شوند **دلیل** اگر صاحب بیت الاخوة در ثانی طالع بود مولود
 از خواهران و برادران میراث یابد **دلیل** اگر سهم در ثانی
 طالع بود و قور حال بود و صاحب طالع فاسد بود خواهران و برادران
 مولود از و میراث یابند آفتاب و زحل برادران و خواهران
 بزرگ مشترک و منج و دلیل اوساط و عطارد و دلیل اصغر و الله اعلم
در طالع تحویل اگر صاحب ثالث در عاشر اصل با انتها با تحویل بود
 منخوس آن سال بیشتر از خواهران و برادران او هلاک شوند زیرا که
 عاشر ثامن ثالث است **در احوال برادران** اگر صاحب ثالث
 چون قور حال بود و ظاهر بود و از مشاع آفتاب و این برج خانه
 ماه یا شرف ماه بود و قمر بر بود از منخوس مولود را از خواهران و برادران
 نیک افتد و ایش تراهم از و سهم نیک افتد بایکدیگر میبخشند
دلیل اگر آن کوکب مستول بود و دلیل برادران ناظر بود
 بیسلاج و مستول در طالع دلیل اتفاق بود میان برادران و خواهران
 دوستی میان ایشان **دلیل** اگر صاحب ثالث در شرف خویش بود
 و راس یا مصدر و کور در ثانی بود مولود از اقارب خویش بسیار دی
 و کرامت خواهد **دلیل** اگر سهم السعادة در چهارم طالع بود و مولود

از خواهران

از خواهران و برادران سعادت بسیار یابد **دلیل** اگر سهم الاخوة
 در ثالث یا در تاسع یا در عاشری شود و خواهران و برادران مولود
 با و مر و اساکسند و ایش ترا از یکدیگر منفیع بود **دلیل** اگر صاحب
 سهم الاخوة تدبیر صاحب طالع دهد مولود مقدم برادران و خواهران
 خویش بود و لهذا در مقدم دانند و طاعت دارند **دلیل** اگر سهم
 الاخوة در خانه دخا پس بود مولود خواهران و برادران باشند برادران و خواهران
 طاعت و فرمان او باشند **دلیل** اگر سهم الاخوة در ثانی طالع بود
 که بیت المال مولود است معاش برادران و خواهران مولود از نفقت میا
 بود **دلیل** اگر صاحب بیت المال تدبیر صاحب ثالث نیست و
 بود دلیل خواهران و برادران منخوس دلیل که خواهران و برادران
 و معاش بسبب مولود و بجهت و رزق ایشان حق قتل در و رستند
 خاصه که صاحب بیت المال سعد بود **دلیل** ختن شرف و وسیع
از برادران و خواهران بار باب مثلثات ثالث نمرد و اول ثانی
 و ثالث مثلثه و نخستین دلیل برادران و خواهران مهین بود و دلیل
 میانگی سیوم دلیل کین هر کدام که قوی تر بود بران جهت حکم سعادت
 کند و هر کدام که ضعیف تر و منخوس تر بود بران جهت حکم نخواست کند
 و از باب مثلثات مستول بر مکان ثالث و سهم الاخوة هم این حکم دارد

بیشتر از صاحب

در شناختن تفاوت مخالفت میان برادران دلیل اول اگر زحل
 با مریخ بهم در ثلث بود بوی ناظر بود مولود از خویش ن غولیش برنج بود
 و میان ایشان عداوت بود **دلیل ب** اگر زنب و مشتری و زهره
 هر سه در سیوم طالع باشند مولود در انکبت رسد از خویش از بی
 برنج و بلا پند **دلیل ج** اگر زحل و آفتاب و مریخ و قمر بنظر عداوت یکدیگر
 نکرند مولود را رنج بسیار رسد از خواهران و برادران **دلیل د** اگر صاحب
 ثلث در دو از هم طالع افتد مولود را خصوم از خویش ن و خواهر
 و برادران بود **دلیل ه** اگر صاحب طالع و قمر در یک برج باشند میان
 مولود و آقا رب خویش ن خصومت بود **دلیل و** اگر صاحب ثلث
 از صاحب طالع منفرد بود برادران مولود بوی استخفاف کنند و
 دوست ندانند **دلیل ز** اگر ثلث طالع ثور بود یا میزان و حریج
 بین موضع ناظر بود مولود را از خویش ن رنج رسد پیوسته عوانید
 معالج او طلب کنند و نشو کنند **دلیل ح** اگر عطارد و زهره در برج
 طالع بود مولود را خصومت و بلا رسد از آقا رب **دلیل ط** چون صاحب
 ثلث در سادس بود مولود را خویش ن ناکس خیزند و از ایشان در بلا
 و رنج بود که برسدگان کنند **در سعادت و شقاوت دلیل اول** اگر صاحب
 و صاحب سهم منجس باشند حال خویش ن مولود بد بود **دلیل ب** اگر سهم

در ثلث

در ثلثی از طالع بود تحت الشعاع آفتاب اخراج مولود چهار شود ناقص
 و رنجور باشند **دلیل ج** اگر سهم الاخوه منجس بود در سادس منجس
 برنج بود از برادران و خواهران مولود بعضی باشند که برنجند که برنجند و بعضی
 باشند **دلیل د** اگر سهم الاخوه در ثلثی عشر بود صاحب او را شهادت
 بود در برج دوازدهم و بدان برج مگر برادران مولود کار ناما را یک
دلیل ه اگر سهم الاخوه و صاحب او در بیت السفر بود منجس برادران
 مولود بغیرت افتند و از یکدیگر جدا شوند **دلیل و** اگر صاحب طالع و
 بیت الاخوه نکرند و صاحب سهم الاخوه نکرند هرگز میان مولود و برادر
 و خواهران اجتماع نبود و از یکدیگر جدا افتند **دلیل ز** اگر سهم السقا
 در ثلث طالع بود و نجر از ترسیع یا از مقابل یا از تقارن او را منجس
 دارد که برادران مولود بد بود و نکرند و در ویش باشند **دلیل ح** اگر
 مستول بر دلایل برادران منجس بود ایشان ن عداوت باشند و الله اعلم
 بقعوب **در شناختن اعدا در برادران و خواهران مکرر و موقوف** از
 شدت اول طالع و لادت بگیرد اگر فوق الارض بود یا بطالع چنانکه
 برج مثله و طالع ازین حساب بسیار آن بروج حساب کنند
 میان ایشان بود هر برج را یک عدد گیرد اگر برج ذوج بین بود و اگر
 اگر کوکب درین برج بود آنرا هم یکی گیرد و اگر صاحب ثلث تحت الارض بود

ایشان را

بکنند و بدو که عداوت و دردی
 و طعنه و امثال این کارها

۲ الاقوة ۲

۳ اگر برج از طالع تا بزرگتر درین حساب و هیئت اگر برج **ب** ثالث چیدین
 بود یا صاحب او در برج چیدین بود مولود را خواهری یا برادری
 باشند از یک مادر و پدر خاصه که سهم و صاحب او در برج چیدین باشند
دلیل ۳ صاحب مثلثات پیت الاخوة نکرد اگر در اقامت سود
 باشند و از باب این است م قوی بود در برج عظیم نباشند مولود را
 خواهری و برادران بسیار باشند **دلیل** ۴ اگر درجه سیوم بر درج
 مذکور افتد و برج مذکور کوکب مذکور درین برج اکثر برادران باشند
 اگر مونس بود و درجه مونس درین برج افتد یا صاحب او در برج
 مونس بود اکثر خواهران باشند **دلیل** ۵ سهم الاخوة را و برج و درجه
 و صاحب او را و موضع صاحب طالع و برج و درجه آن اعتبار کنند در
 و تاغیت و بران حکم کنند محمد بن بشیر فرمائی گوید اگر خواهر که بدانی که
 فرزند که پس ازین فرزندان آید بکدام روز باشد بکدام صاحب
 در کدام برج است در آن روز که صاحب آن برج بران دلالت
 یا صاحب شرف او روز ولادت برادر یا خواهر بود مثال طالع میزان
 مستولی سیوم مشترک و مشترک در محل حکم کن که آن دیگر فرزند روز
 سه شنبه زاید که روز پنج است یا روز یکشنبه که روز آفتاب است و اگر
 مشترک برین مثال فوق الاض بود حکم کن بر شکر که برنج منسوب بود

۴

یا شکر که منسوب بافتاب بود و الله سبحانه و تعالی اعلم و احکم همه شهادت می کند و بنشیند
 شهادت بر زیادتی برادر و خواهر حکم کند و اگر متساوی باشند یعنی
 ازین نمی ازان **دلیل** ۶ اگر زهره و عطارد و مشتری مسعود
 باشند خواهران باشند و موضع قمر و مذکور بر برج مذکور برادران باشند
 و در برج و باعتدال آن اعتبار کنند **شاخص** ۱ که بعد ازین مولود
مادر و پدر را دختر باشد یا پسر صاحب ثالث نکیر بتو
 بر صاحب ثالث اگر کوکب مذکور بود در برج مذکور پس از او بر آید
 و اگر کوکب مونس بود و در برج مونس دختر آید **دلیل** ۲ اگر
 مستولی مذکور بود در برج چیدین مذکور بسیار فرزند افتد و
 آید و اگر در مونس بود و دختر آید تو امان **دلیل** ۳ اگر ماه زهره
 یا زحل سیوند دلیل بود که مادر او بعد از او فرزند نرسد و اگر بود از
 صنف او نبود مثلاً اگر او پسر بود بعد از او پسر نبود و اگر دختر بود
 بعد از او دختر نبود و گفته اند که زحل سیوند بعد از او پسر نبود و اگر
 زهره سیوند دختر نبود و آخر فرزند مادر او بود **دلیل** ۴ بقدر مذکور
 تا بعد از ولادت بکدام کوکب می سیوند و در کدام برج است بران
 حکم کن و الله سبحانه و تعالی اعلم **در زوادر احکام** در برج سیوم اگر
 صاحب ثالث یا سهم الاخوة در طالع بود مولود فرزند او را خواهر و

در برج مذکور برادران باشند
 و اگر در برج آفتاب باشند

نباشد یا نماند بروج کثیر الاخوة والولد سلطان و عترب و حوت
عواقر اسد و سنبه و جد و دلو و قوس و میزان و حمل و ثور و جوزا
میان اگر صاحب آن برج که در ویر باشد در بروج بسیار فرزند
بود و او را خواهر و برادر بسیار بود و همچنین سهم الاخوة اگر قدری
کثیر الولد بود مادر مولود را فرزندان بسیار بود و اگر قدری عترب بود
خاصه در درجه بیسوط مادر او را هیچ فرزند را نیاید اگر طالع برادر
و یا خواهر برج بود که در آن برج این مولود را اسعد بوده باشد آن
خواهر و برادر بنید و برج فرزند همچنین است و اگر برج خوش بود و بخلا
این بود رب پیت الاخوة بیکر تا چند سحر بوی فصل است آن
برادران و خواهران بود اگر قدری اسد و قوس بود و طالع مولود
این مثلثات بود و طالع مولود آنکه برادر و خواهر بود اگر در برج خوش
و طالع این مثلثات بود مولود را فرزند بسیار بود اگر آفتاب در طالع
مولود از خوشی نماند بهره بود خانه چهارم سخن در شرف پدر اگر مستوی
بر برج چهارم در و تیر بود یا مایل الی الوند در خانه یا شرف یا حد شش
پیر مولود شریف بود برج موضع مستوی بر این و اگر هم چنین بود
و صاحب همچنان بود و دلیل اگر مشتری در رابع بود خانه خوشی یا
شرف پدر آن مولود بزرگواران بوده باشد و بود که از این و قصه و حقا

باشد دلیل؟ اگر صاحب سهم الایا یا در و تیر بود از او تا دمسود و قوی حال
پیر مولود بزرگوار بوده باشد دلیل اگر سهم الای یا سهم الام در خد و
خامس و ناسع و ثمان باشد و مادر مولود شریف باشد بزرگوار دلیل اگر صاحب
رابع هم در و تیر بود و قوی حال پیر مولود بزرگوار بود دلیل اگر آفتاب در خوشی
و دمسود و فلک اوج دور از خوش و بطالع پدر مولود پیر مولود در و تیر
بزرگ نام و بزرگ قدر بوده باشد دلیل اگر دلائل پدر در وسط السماء باشد و قوی حال
یا در طالع اصل که وسط السماء رابع است قوی حال پیر آن مولود و شرف بزرگان
بوده باشد دلیل اگر مسود بدرجه اجتماع مقدم نظر دارند پیر مولود شریف باشد و اگر در
دستقبال از جزو گرفته باشند مادر مولود بزرگوار بود دلیل اگر برج چهارم
آفتاب و زحل و شتری نظر مقبول دارند پیر مولود بزرگوار بود و اگر قمر و زهره نظر
دارند مادر از پیر شریف بود دلیل اگر زحل در سید بود و در و تیر الی دهم راجع
و محرق بود و مسود و نظر دارد مولود ممتز زاده بود یا فراوان او را حال دلیل
اگر طالع برجی خوش و زهره در وی مادر مولود از پیر شریف بود و بزرگوار تر و آینه خانه
اعلم شناختن قریب یا دور پدر دلیل اول چنان مشتری در دوازدهم طالع بود و در
خط خوشی اصل بود دلیل اگر سهم الای یا تیر و در ثمان و غلط طالع افتد در
خط خوشی پیر مولود ناکس بود و اگر سهم الام و صاحبش هم این دلیل بود دلیل
اگر طالع اسد بود و قمر در عترب دلیل ناکس مولود بود اگر خداوند خانه قمر از

استقبال مقدم دارند

میرا

زایل بود و نه مسود مادر او نبوده یا فرومایه بوده باشد **دلیل** اگر طالع سرطان بود
 آفتاب در میزان بر مریخ بود فرومایه و بد اصل باشد اگر زهره صاحب میزان در
 زایل بود منجوسه دلیل آن بود که بسنده یا ناکس بود **دلیل** اگر خداوند خانه
 آفتاب یا خداوند سهم الا با یا شتر عشریه یا آفتاب یا باز باب ثلثات
 آفتاب در برج ششم باشد و نحس برایش ناظر باشد
 پدر مریخ ناکس و حقیر بود **دلیل** اگر اثناعشریه مریخ در برج سادس
 بود و مقبول نبود پدر مریخ و نبیند بود یا که که گریه کند **دلیل**
 اگر صاحب برج ثانی عشر با آفتاب بود مریخ و نبیند بوده باشد
دلیل اگر نحس در برج اجتماع و استقبال نکرد و شعاع بر آن
 دارند پدر مریخ و ناکس بود **دلیل** اگر آفتاب با زهره بود در برج
 مؤنث پدر مریخ و ناکس بوده باشد **دلیل** اگر برج اجتماع یا استقبال نبیند
 بود مادر مریخ و ناکس بود **دلیل** اگر نحس در مریخ و طالع رابع بمقابل یا رابع
 مادر مریخ و ناکس بوده باشد خاصه که مسود ساقط بود **در آخر**
مادر پدر اگر ماه از اجتماع یا استقبال با آفتاب متصل باشد نحس مسود
 ساقط باشد و نحس بر حال پدر و مادر مریخ از یک صنف نباشند و
 بی حب باشد **دلیل** اگر نیرین در برج منقلب باشند پدر و مادر مریخ
 از یک صنف و از یک شهر نباشند خاصه که طالع بر خیر منقلب باشد

دلیل

دلیل اگر نیرین را بیکدیگر نظر نباشد و نه بطالع این دلیل کند **دلیل**
 چون آفتاب در چهارم این برج بود که مریخ در وقت ولادت در مریخ
 بهسم بران که یاد کردم حکم کند **شناختن دوست و دشمن میان**
مادر و پدر و فرزند دلیل اول اگر آفتاب در موالید روزی
 در حد مریخ بود و در موالید شتر مریخ در حد مریخ و نحسین هر دو
 بران ناظر باشند و مسود ساقط پدر مریخ و در مریخ و نحسین هر دو
 پسند و میان ایشان عداوت و خصومت بود **دلیل** اگر
 سهم الا با و الا سمات در ثانی عشر طالع بود میان پدر
 مریخ و عداوت و معادات بود **دلیل** اگر صاحب طالع
 رابع ناظر بود یا آفتاب بر مریخ و نحسین میان این فرزند و پدر
 بود **دلیل** اگر آن نظر که یاد کردم بقمر و زهره بود با سهم الا
 عداوت بود میان فرزند و مادر **دلیل** اگر آفتاب در مریخ بود
 از اوقات خاصه در وقت تحت الارض و مریخ از مقابله بوی ناظر
 مادر و پدر مریخ و در مریخ و زهره و مریخ تربیت نمکنند و بیفکنند
دلیل اگر زحل مشتری نظر دارد از مقابله دلیل بغض مادر و پدر
 بود او را با سزکاری میان ایشان **دلیل** اگر آفتاب و ثلثات
 در مکان بر بود و نحس از مریخ و مقابله بوی ناظر مادر و پدر مریخ و را

فرزند پدر را از مادر دارد
و اگر از پدر را از مادر ندارد
بر طایفه و قبیله

و شمن دارد و هیچ تربیت نکند **دلیل ج** اگر آفتاب در بیت الابا و حنا
و مپستوله بطالع محترق بود پدر فرزند را کمتر رساند تا هلاک کند **دلیل ط**
اگر دلیل طالع از دلیل بر منفرد بود پدر فرزند را دوست ندارد **دلیل ک**
اشا عشره زحل در خانه آفتاب دلیل بود که پدر بدخوی بود در خانه
ما در بدخوی بود **دلیل یا** اگر قمر زحل در این فرزند را دشمن دارد
و اگر آفتاب در طالع محترق بود پدر او دشمن دارد **دلیل هـ**
فرزند مادر و پدر دلیل اول اگر زهره در ثانی بود از طالع و آن برج خا
آفتاب بود مولود پدر و مال او شد و شود **دلیل ب** طالع جوزا
بود و زهره در سرطان از مادر و مال او در سن بود و از خوشی
مادر **دلیل ج** اگر مشتری مقارن آفتاب بود مولود از مادر و پدر
شادی و مال باید **دلیل د** اگر زحل قمر حال بود و صاحب خانه او را
مسعود دارد مولود از پدر روزی میزند بود **دلیل هـ** اگر زحل
تبعیث و تدیس آفتاب مسعود بود مولود نصیب تمام یا بد
از مادر و پدر بوی بزرگ نام شود **دلیل و** اگر زحل و مادر شمس
طالع بود مولود از مادر و پدر میراث یا بد اگر صاحب مال طالع پدر
بصاحب پدر یا مادر و میراث آن از پدر میراث یا بد **دلیل ز** اگر قمر در سیم
زنی بود که زن را و میانه **دلیل اول** اگر قمر و سیم الام و زهره قوی حال

بنانه

باشند پدرش زن دیگر کند بدان سبب غیرت و برج مادرش رسد اگر
این دلایل در پنج عسید باشند چنانچه قمر و سنبه و جبر که نیک و خرد اگر
در بروج حرایر زنی آزاد کند **دلیل ب** اگر سیم الام و هجده سال
باشند میان پدر و مادر مولود تقویت افتد **دلیل ج** قمر و سیم
دلیل افتراق مادر و پدر بود قمر و سیم زهره و زحل و مقارنه و نیزین
دلیل آن بود که ناخوشتر با یکدیگر زندگانی کنند **دلیل د** اگر فرزند
مال مادر و پدر تلف کند **دلیل اول** چون اشا عشره آفتاب در ثانی و طالع
افتد مولود مال مادر و پدر تلف کند **دلیل ب** اگر زحل در و در طالع
بود و سیم ناظر بود مولود مفد مال مادر و پدر بود **دلیل ج** اگر برج دهم
آفتاب نحس بود مولود مال مادر و پدر تلف کند **دلیل د** اگر زحل بقر از سابع
نکر مولود مال مادر و پدر هلاک کند و مادرش سبب او هلاک شود **دلیل هـ**
اگر آفتاب و زحل مقارن باشند مال مادر و پدر مولود تلف کند و بدین
سبب هلاک شود اگر آفتاب مقارن قمر بود و قمر سیم ایشان بود مال
پدر مولود بزیان آید **دلیل و** اگر آفتاب در سیم طالع بود یا در دوازده
و حیح قمر ناظر مولود مال پدر و مادر تلف کند **دلیل ز** اگر قمر در سیم
در دوازدهم بود و قمر ناظر مولود مال پدر و مادر تلف کند و الله اعلم **دلیل**
علل مادر و پدر اگر آفتاب و مشتری او شب در سادس شنبه

پدر مولود زین بود اگر قمر زهره بود مادر مولود زین بود اول اگر بر
 دوم از موضع آفتاب نخر بود مولود پدر مولود مادر بود و اگر شب
 بود و زحل همچنان اگر قمر زهره بود مادر مولود بود **دلیل** جفت
 دلیل پدر بود جز استقبال دلیل مادر اگر مستول برایش در سادس
 طالع یا سادس ایشان بود پدر و مادر مولود بیمار باشند و ناقص **دلیل**
 اگر زحل محترق بود دلیل آفتاب یا از آفتاب که پدر مولود
 را رسد علی الخصوص که طالع شیر بود **دلیل** بودن آفتاب در نیم
 در طالع روز دلیل فضل و علم پدر بود اما ناپا بود پدر **دلیل**
 اگر آفتاب از صاحب سادس یا از صاحب ثانی عشر یا ثامن
 منحس بود پدر مولود را عیوب بود **دلیل** و اگر قمر منفرد بود از
 زحل مادر را بیمار بود **دلیل** و اگر مریخ بقا بود شرقی در چشم
 مادر عیوب بود **دلیل** چون مریخ بقا بود آفتاب بود سبب مرگ
 بود و دو دین او خلع کند **دلیل** اگر زحل از عاشر بر آفتاب
 مشرق پدر مولود را جذام یا برص یا امثال این عیوب بود **دلیل**
عمر و پدر که زحل مستول بود بر درجه قمر مادر کوتاه عمر بود **دلیل**
 مستول بر موضع آفتاب یا که خدا عمر پدر نهد و بزوااید و بنواقص
 بجا بود **دلیل** خداوند خانه قمر نیز مستول بر موضع قمر دلیل عمر مادر

اگر زحل مستول بر جاذب
 عمر پدر کوتاه بود

موضع و رنگه دار و عطیه وی بحسب موضع بگیرد و بنظر سعد و نحس
 زواید و نواقص اعتبار کن **دلیل** خداوند سهم و صاحب
 میت سهم هر کدام که قمر تر باشند و سهم ناظر باشند که خدا عمر پدر
 و مادر باشند و موضع و عمر اعتبار کند و بزوااید و بنواقص
 عطایا بجا بود **دلیل** سهم الالب اگر در وقت بود هیلج بود و ناظر
 بوزن از باب حفظ که خدا عمر بدان وضع نهد و همچنین سهم الالب
 و این از اسرار احکام است و وجه رابع هیلج عمر پدر است
 بوقت ولادت ناظر بوزن هیلج و همچنین بود وجه عاشر دلیل عمر مادر
 و مستول که ناظر بود که خدا و بزوااید و نواقص اعتبار کند
 و که خدا و مادر پدر بدین اعتبار که گفتیم در بیشتر مواکید الهی
 صغر و بزرگی نهایت خیال باشد و سطر دهر اگر در وسط الرجوع
 سالها صغر و بزرگی نقصان ثلث و اگر اوایل رجوع بود ثلث سالها
 کوچک نقصان باید کرد از سالها صغر **دلیل** اگر صاحب خانه
 آفتاب در تاسع بود بروز صاحب او در وقت خاصه در طالع
 یا وسط السماء مولود را پدر عالم بود و معروف بعلم **دلیل** اگر صاحب
 خانه آفتاب از کوکب علور بود از علوم غوامض خبر دهد و اگر
 سفی بود از علوم ادب و منطق و استیفاء غیران بر حسب دلالت

که خدا ۳

نکته

زهره و عطارد و قمر و زحل در بر یا مخالف اگر
 صاحب طالع قور حال تر بود از صاحب طالع و دلیل بر مودت و از پدر
 بزرگوار تر بود و اگر ضعیف بود از پدر کمتر بود **دلیل** اگر آفتاب
 و صاحب خانه، او در اوت و تابستان قور حال و صاحب طالع
 برایش ناظر بود اگر این و قمر بود مودت و دل بر بود اگر این و قمر
 خانه یا شرف صاحب طالع بود از پدر فاضلتر بود اگر در مایلی یا
 در زایلی بود از پدر کمتر بود **دلیل** آشتا عشره نیرین بیکر اگر در وسط
 السما افتد پدر از فرزند فاضلتر بود **دلیل** جد و جد را
 از سابع نکرند که چهارم چهارم است و همچنین که بر برج چهارم و
 بر برج ششم میگذرد بر برج هفتم و مستوی بر برج ششم را و فانی
 جفت همین است زیرا که در دهم دهم است و دهم دلیل مادر است دهم
 دهم آفت است از پنجاهم بر جبهه حکم کند هم بر جبهه و اندام **دلیل**
مرک مادر و پدر و پسر و دختر در دلیل مرکب فجا بود پدر را و زحل
 از سرطان دلیل مرکب فجا مادر را **دلیل** مرکب در سرطان مادر
 میرود پیش از مرکب چشم چپ او تباها شود **دلیل** مرکب در سنبل
 تا مقبول بقدر نکرده و قمر در برج غریب بوده مادرش از وجع الام
 میرود **دلیل** مرکب در سابع بود و با قاف و قمر ناظر بود پس

کند که ۳

دلیل ۴

زهره و عطارد و قمر و زحل در بر یا مخالف اگر
 زهره و عطارد و قمر و زحل در بر یا مخالف اگر

۴

کینه
 بر که میان فرزند و مادر و پدر تفرقه افتد **دلیل** اگر آفتاب مقابل
 زحل بود پدر مودت و از اسهال میرد اگر قمر بود مادر **دلیل** سهم الام
 با قمر در حوت و طالع اسد و قمر متصل برج از مقابل و زهره
 مشترک در میزان مادر در روز میرد **دلیل** سهم الابا در ثانی و ثانی
 و سادس و ثانی عشر و صاحبش از وی ساقط و از طالع پدر در
 میرد **دلیل** اگر زنی با سهم الاب و برج آبی در دریا
 یا در آبی غرق شود اگر در برج آتش بود آتش بسوزد اگر برج خاکه از آتش
 هلاک شود **دلیل** مادر و پدر و خواهران و برادران سهم الام
 الام و سهم الاخوة را تیسیر بر اند چون بجبهه یا تریم یا مقابل بخشد
 دلیل مرگ ایشان بود برابر دلیل مادر بروز موضع قمر او سهم الام
 و شب زهره و سهم را بر اند هر یک که رسد دلیل خوف ایشان بود
دلیل هر وقت که نیرین تیسیر بخشد رسد سهم هلاک مادر و پدر
دلیل چون زحل تیسیر خویش بخشد او حد سهم الاب یا خدا
 حد سهم الام رسد بنور یا بجم دلیل ایشان بود **دلیل** انهاء
 سهام الام، سهم الاب و تیسیر سهم موت الاب بر اند هر برج را
 ثانی چون ثامن خانه سهم رسد یا بجم نخستین **دلیل**
 تیسیر سهم موت الاب بر اند اگر شعاع نخور رسد یا بخور تیسیر

دلیل و فانی بر او ۳

بوسه دلیل مرک پدر بود **دلیل** و در چهار راج و عاشره دلیل
 و شعاعات ایشان براند آن وقت که بچشم نخستین رسد دلیل مرک
 ایشان بود و الله سبحانه و تعالی اعلم **دلیل** شاخت **دلیل** یا **دلیل**
از پیش میزد اول بکر تا بعد از ولادت کدام سهم از پیش میزد
 خواهد اگر سهم لاب بود از پیش پدر میرد و اگر سهم لام بود از
 پیش مادر میرد **دلیل** ب اگر زحل و آفتاب منخوس تر از قمر و زهره
 بود پدر پیش میرد و اگر سهم لام بود از پیش میرد و اگر قمر بود
 بر قلب **دلیل** ج اگر آفتاب در آخر درجه بروج افتد پدر از
 پیش میرد و اگر قمر بود مادر **دلیل** د اگر بهرام با کیوان در یک
 بود منخوس هنوز بر نیامده باشد پدر از پیش میرد **دلیل** ه اگر زحل
 نور بر سهم لاب دارد پدر از پیش میرد و اگر بر سهم لام مادر
حکایت مز رکبا بداند داشت در طالع او قمر مقارن زحل بود و در
 تحت الشعاع آفتاب بر سر جیج مادر و پدرش در سنه ثلاث
 و اربعین بیک عتبه دند چنانکه هر دو جان بیکبار از آن سر برودند
 و اگر جیج از عاشر مشرف بود بر زحل پدر پیش از مادر میرد **دلیل** ث
مادر و پدر دلیل اول اگر باب حدود نیرین تحت الشعاع یا
 منخوس مادر و پدر مولود در ویش باشند **دلیل** ث چون منخوس در وید

شدن

پیش از زهره آفتاب طالع بود

مخبر

مغرب باشد نیرین ناظرین هر نظر که باشند پدر و مادر مولود در ویش
 باشند **دلیل** ج چون آفتاب در سابع بود منخوس بر ناظر و یا قمر
 همچنین باشد پدر و مادر مولود در ویش باشند **دلیل** د اگر در هفتم
 زحل بقا بقا آفتاب بود پدر مولود را ملا با مادر و اگر قمر مقارن
 یا مقابل جیج بود مادر **دلیل** ه اگر در هفتم جیج آفتاب
 منخوس بود دلیل بد بخت بود و اگر قمر در سیم طالع بود که ششم عاشر
 و با یک عقد بود مادر مولود بد بخت بود **دلیل** و بودن منخوس در
 که خانه آفتاب است دلیل شفا سر پدر بود و بودن منخوس در
 که خانه قمر است دلیل بد بخت مادر و منخوس تر آن بودن که زحل
 بشب در خانه ماه بود و جیج هنوز در خانه آفتاب **دلیل** ز
 اگر زنب در اسد بود دلیل بد بخت پدر بود و جیج او و اگر در سرطان
 بود دلیل ریج مادر بود **دلیل** ح اگر قمر مقارن زحل بود و دلیل
 و بیچار که مادر بود **دلیل** ط اگر میلا استقبالی بود و قمر نور استقبال
 بقارنه جیج پیوند دلیل ملا و آفت مادر بود **دلیل** ق
 فرزند چون شتر و زهره و عطارد و قمر حال باشند در طالع
 مولود را فرزند بود **دلیل** ب چنانکه ثنیلث یکدیگر باشند مولود
 فرزند بود **دلیل** ج چون زحل در وسط السماء بدستقیم و شتری

عینین ۲

و شتر روی ناظر دلیل بسیار فرزند بود **دلیل** در ارباب مثلثات
 شتر روی اول و ثانی قوس حال و مسعود باشند دلیل بسیار فرزند و
 نیکبختی ایشان بود **دلیل** اگر در نیم طالع مسعود بود و صاحب
 نیم مسعود بود مولود اول بسیار بود **دلیل** اگر شتر در طالع
 بود و نیم در مغرب مولود را فرزندان باشند نیکبخت و نیکو فال بود
دلیل اگر در وسط السماء برج بسیار فرزند بود و در آن برج کواکب
 سعد بود چون شتر و زهره و عطارد در مغرب بود مولود را فرزند
 نیکبخت باشند **دلیل** چون سهم اول در و ثانی از او تاد و قوس حال
 بود صاحب او مولود را نسلی بسیار بود **دلیل** اگر عطارد در طالع
 و قمر در مغرب مسعود ایشان ناظر و نحوس قوس مولود را فرزندان
 بود و شاد بود و فرزندان **دلیل** اگر اولاد در طالع یا در وسط
 یا در یازدهم باشد مولود را فرزندان بسیار بود در جوانی و اگر دلایل
 در دوم و هفتم و نهم بود فرزند بود اما در سراسر اگر دلایل بود در
 بروج و ارباب مگر بود فرزندان پسران باشند اگر بروج و ارباب
 انات باشند دختران باشند و اگر مختلط باشند از هر دو صنف
 باشند **دلیل** دلایل در بروج بسیار فرزند بود و کواکب فرزند بود
 مولود را فرزندان بود کواکب فرزندان شتر و زهره و قمر است و اقفا

دری

و زحل و قمر و دلیل اندک فرزند بود عطارد اگر مشرق بود دلیل کثرت
 فرزند و اگر غریب بود دلیل اندک فرزند بود بروج بسیار فرزند سلطان
 و مغرب و حوت بود و بروج عقیم جزا و اسد و جد و سنبل
 و اول ثور حیانه میزان **دلیل** اگر شش و نهمین مشتری
 شرقی بود فرزند بود بعد از ثوبی در و همچنین اگر مشتری در قوس
 یا در خانه مولود فرزند فرزند را چند و همچنین اگر عطارد در خانه
 مشتری بود **دلیل** اگر مشتری در شرف یا در خانه مولود فرزند را
 چند و اگر عطارد در خانه مشتری بود **دلیل** اگر صاحب شش
 مشتری در برج ذوبین بود دلیل کثرت اولاد بود **دلیل**
 اگر مشتری و زهره و عطارد از نحوس محوس باشند و قوس
 باشند مولود را فرزندان باشند و اگر نحوس در و بال باشند
 مولود را فرزند نبود **دلیل** اگر سهم اول فوق الارض بود
 بری از شش و نحوس و ثوب مولود فرزند بسیار بود **دلیل**
 اگر صاحب خمس در برج ذوبین بود از زمان برآیند فرزند
 بود **دلیل** قمر در نیم قوی حال دلیل بسیار فرزند بود **دلیل**
فرزندان اگر صاحب پست زهره در عاشر بود از طالع
 مولود را فرزند چار و نه بود نه کامل خلق **دلیل** اگر مستول بر دلیل

باز در

اگر مشتری صاحب شش
 در خانه شش

اولاد و سهم الاولاد در عاشر باشند که سادس فاشن پنجن دلیل کند
دلیل سهم مستول بر فاس یا سهم الولد مستول بر پدر در سادس طالع
 بود همین دلیل کند **دلیل** چون اولاد در دوازدهم افتد اولاد ناقص
 باشند و چهار و از آن چهار ملک شوند که این خانه دوازدهم فاس است
دلیل عقیم و اندک فرزند مستول بر سابع طالع مولود اندک فرزند عقیم
 بود **دلیل** سابع طالع دلیل عقیم بود **دلیل** چون مستول
 بر فاس در برج عقیم بود منخوس مولود عقیم بود **دلیل** و زهره بخانه
 زحل دلیل اندک فرزند بود **دلیل** مستول بر سابع یا تربیع زحل و نخوس
 بود ناظر دلیل قلت فرزند بود و بود که این کس را فرزند نبود **دلیل** و
 چون نخس در خانه پنجم بود اگر صاحب فاس منخوس بود با حراق
 یا بهبوط یا وبال یا مقابله و مقارنه و تربیع نخس مولود اندک ولد بود
دلیل و اگر در زحل یا در میزان بود مولود اندک فرزند بود
دلیل اگر سیم الولد مقارن زحل بود مولود اندک فرزند بود
دلیل اگر نخوس بر شتر و زهره و عطارد مستول باشند
 مولود را از مرک فرزند برج نرسد **دلیل** یا اگر مستول بر برج پنجم ثالث
 و تدبر بود مولود عقیم بود **دلیل** اگر زحل در طالع بود و زهره در
 شتر برین نظر ندارد مولود عقیم بود **دلیل** یا اگر صاحب شش

دلیل اگر سیم الولد نخوس بود در خانه دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم

شتر

مشتور و سیم و تدبر بود محترق بود تحت الشعاع مولود عقیم بود **دلیل** یا
 سهم الولد در ثانی عشر و سادس بود مولود عاقر بود **دلیل** یا اگر زحل
 یا سهم الولد بود مقارن یا در یک برج باشند مولود عاقر بود **دلیل** یا
 اگر آفتاب در برج عاقر بود مولود عقیم بود **دلیل** یا اگر مستول بر
 ولد ساقط بود و سعد بود ناظر نبود و نخوس بود ناظر بود مولود را
 هیچ فرزند نباشد و آنچه باشد اندک عمر باشد و میرد و هیچ فرزند
 از و مر باز نماند **دلیل** اگر سیم و سابع و سابع و سابع بود و آفتاب منخوس بود بود
 عقیم بود **دلیل** اگر عطارد و منخوس و جوزا برج پنجم بود مولود عقیم بود
دلیل اگر پنجم دلو بود و زحل منخوس بود مولود را فرزند نبود **دلیل** یا
 اگر پنجم جد بود و زحل منخوس بود مولود مرک فرزند پند **دلیل** و معرفت اعلا و
 ولد بکر و صاحب شش شتر اول و دوم اگر فوق الارض باشند
 در یک برج ازیشان بشرد تا بطالع هر چه میان ایشان بود آفتاب
 بر وجه آن عدد فرزند آن بود و اگر در یک برج باشد هر که تو حال
 تر بود از و بر یکدیگر تا از آن کوکب که مستول بود بر یکدیگر شتر اگر
 فوق الارض بود از و تر تا بطالع یکدیگر میان ایشان برج دو جسد
 بود و یکدیگر آن برج را و اگر زهره و شتر در میان این کوکب طالع
 باشند دو عدد دیگر یکدیگر و اگر زحل و مریخ بود دلیل مرک و فرزند بود **دلیل** یا اگر مستول بر موضع او

اگر منخوس باشند دو فرزند بچند و تا خلع باشند اگر دیس ولد چنانکه گفته شد
 بود از طالع بود تا بویشتند و دو چیدین را دو کید دیس دیگر اگر شکسته
 مشتر را در وسط الساطع یا بدو را چهار فرزند بود اگر در وقت مغرب
 هفت فرزند بود خاصه که سابع حمل بود **دیس** و هم موضع سهم الولد
 و موضع مستوی برور از موضع خداوند سهم الولد تا موضع سهم الولد
 بگیرد آنکه میان ایشان بود از اعداد بروج آن عدد اولاد بود **دیس**
 بگر تا چند کولب بروج بچند نظر دارد بعد از آن کولب فرزند بود **دیس**
 اگر حوت بروج بود از طالع و مشتر در مکان صالح مستقیم بود مولود را
 دوازده فرزند بود **دیس** اگر سرطان پست الولد بود و تقریر موضع صالح
 زاید چک حساب و ضو مولود را شازده فرزند بود **دیس** اگر عقرب
 پست الولد بود و مریخ در مکان صالح مستقیم التیر مولود را چهارده فرزند
 بود و هر شمس روان داشته است دین باب سخن گفتن تا خفت
 زبان پیدا نیاید **دیس** اگر حمل بروج بچند و مریخ منخوس بود
 مولود فرزند بعد از سر بچند و او را عدد فرزند که بماند دو باشد بچند
دیس اگر بچیم میزان بود و زهره منخوس بود مولود را دختران
 که ازین بروج و عار پند **دیس** ط اگر ثور خانه بچند و زهره در
 بود از مولود یک فرزند پیش باز نماند **دیس** بگر تا مشتر از طالع یا

یا سابع یا عاشر یا پست الولد یا پست الرجا سهم الولد هرگز دایه اگر
 از طالع نکر و سهم از تریج را چهار فرزند بود از تلیث سه فرزند بود
 از تدریس دو بود از مقابله سه اگر از شرف خورشید هفت عدد بود
 از پست سه از ثامن و پست السفر از هر یکی دو و از دیگر خانه از هر
 یکی تریج از تریج و طالع سه و در از تلیث و تدریس دو از مقابله
 از وسط السما و پست الرجا یکی از هفتم و و تحت الارض یکی از
 هر خانه دیگر که باشد یکی و در از شرف خورشید تریج چهار از تلیث سه
 و تدریس و تلیث سه و در از مقابله بچند و از طالع و نظر تریج سهم
 دو و در از تلیث از مقابله و تدریس دو از وسط السما و پست الرجا
 و از پست الافواج یکی از خانه و شرف از تریج و تلیث و مقابله
 از تدریس دوازده از طالع و تریج و تلیث سه از تدریس دو از مقابله
 چهار از پست الثور و و تحت الارض و پست السفر و پست المال دو از
 دیگر خانه یکی از بروج شرف خورشید تریج چهار از تلیث سه از
 تدریس چهار از مقابله هفت از دیگر خانه یکی عطار از تریج و
 دو از تلیث سه و از مقابله سه از تدریس یکی از وسط السما و پست
 الرجا از شرف یا از خانه یا از تریج و تلیث سه از تدریس دو از مقابله
 بچند از دیگر مواضع یکی اما در خانه دوازدهم اگر مشتر در بود سهم ناظر

و مشترق قریب بود و این نظر از تربیع و تثلیث بود سه دهر اگر از مقابل
 بود چهار دهر اگر از تسلیم بود دو دهر مریخ از بیت الاعداء چنانکه
 گفتیم از تربیع سه دهر بفرمان خدای از تسلیم و تثلیث دو از مقابل
 سه دهر از تربیع و مقابل و تثلیث در بیت الاعداء قریب حال سه از
 تسلیم یکی و همچنین زهره را آفتاب از سابع و دو از دهم و حفظ
 خویش از تربیع و تثلیث و مقابل یکی دهر از تسلیم دو و همچنین زحل
 و هر دلیل که نفس بود از ان فرزند شدی نه پند و هر چه سعد بود از ان
 بر خور داری یا بد و الله اعلم **در وقت فرزند دلیل اول** اگر قمر تحت
 مشترق رسد یا انتها مشترق برج مشترق رسد و موضع او دلیل فرزند
دلیل ب اگر مشترق برج بیت الولد رسد یا برج سیم الولد رسد
 بود **دلیل ج** اگر مشترق یا شاعر به اخیش رسد هم دلیل فرزند بود
دلیل د اگر صاحب بیت الولد با شاعر آید و در ان برج حفظ دارد و صاحب
 بیت الولد از کوکب علیرود آن دلیل فرزند بود **در بر خور داری**
یا قمر بفرزند اگر زحل و زهره در میلاد روز به تثلیث یکدیگر شبند
 مولود را از فرزند بر خور دار بود **دلیل ب** اگر مشترق زهره بر
 تثلیث یکدیگر باشند مولود را از فرزند آسایش بود **دلیل ج**
 اگر مشترق قوی حال بود در وسط السماء مولود قوی حال بود و بفرزند

دلی

دلیل د اگر زهره در طالع بود و مشترق در مغرب مولود را فرزند ان
 باشند که بیش از روشن چشم و خوشندل باشد **دلیل ه** اگر سیم الولد
 در طالع بود و صاحب او بر از نخوس اولاد مولود یار باشند با درو
 و ایش از افضل و بهتر باشد و مولود ایش از منافع یابد **در برج تسلیم**
مولود از فرزند اگر زحل مثلثات خویش شد و مریخ بر ناظر از تثلیث
 مولود بفرزند بخت کرد و اول اگر زحل بر مقابل مریخ بود مولود بفرزند
 شد دل نشود **دلیل ب** اگر زحل و زهره در مغرب بود و طالع شهر بود
 مولود از فرزند بر خور شود **دلیل ج** اگر زحل در سبوت زهره بود
 مولود از فرزند بر خور دار نیاید **دلیل د** اگر مریخ در وند مغرب
 بود قمر بوی ناظر مولود از فرزند بر خور پند و اورا کثبت رسد بر خور
دلیل ه اگر زحل در طالع بود و قمر از مغرب بنحوس ناظر و از سعد
 مولود از فرزند بر خور پند **دلیل و** اگر سیم الولد و مشترق بود هیچ کوکب
 بر ناظر نبود از سعد مولود را هیچ قمر بفرزند نبود و اول فرزند او خط
 شود **دلیل ز** اگر سیم الولد در طالع بود مولود جفا پند از فرزند
 عاق شود **دلیل ح** اگر سیم الولد در سابع بود همچنین دلیل کند **دلیل ط**
 اگر مستور به بر خور دهم بود در هیچ مولود را از فرزند بر خور
 و فرزند ان با ورمعا دات کنند **دلیل کی** که فرزند دیگر ان را بر خور

خداوند دوازدهم در فاس و سهم السعادت در دوم و خداوند دوم
 در پنجم مولود فرزند غیر برود **دلیل ب** اگر عطارد و زهره در ربع
 طالع بود و این خانه بیشتر بود مولود فرزند غیر برود و اندک
 عز و جل چشم و اعلم **شناختن آنکه فرزندان مولود قور حال باشند یا**
دلیل اول اگر بیشتر در طالع بود قور حال بود و مولود را فرزندان بزرگ
 قدر و با حرمت ببال باشند **دلیل ب** اگر سهم الولد در دوم طالع بود
 و مسعود قور حال بود فرزند مولود از بزرگان روزگار بود خاصه که
 صاحب سهم بر بود از نحس قور حال بود **دلیل ج** اگر سهم الولد در ثانی
 و ثالث طالع بود مسعود مولود را فرزندان مال دار باشند و از خویشتن
 منفعت یابد **دلیل د** اگر سهم الولد در رابع طالع بود و مسعود بوزن طالع
 باشند مولود را فرزندان بزرگوار باشند و بدرجه آبا و اجداد رسند و از
 اموال و اسباب اجداد روزگار رسند باشند **دلیل ه** اگر سهم الولد
 در پنجم باشد و مسعود بوزن طالع یا متصل باشد مولود را فرزندان بزرگوار
 بانام و ذکر جمیل باشند **دلیل و** اگر سهم الولد در ششم طالع بود قور
 و مسعود بوزن طالع اولاد مولود اطباء باشند **دلیل ز** اگر سهم الولد
 در ششم طالع بود فرزند او میراث پدر یابد **دلیل ح** اگر سهم الولد
 در نهم بیشتر قور حال مولود را فرزندان باشند از اهل دین و ورع **دلیل ط**

اگر دسیل

اگر دلائل فرزند قور حال باشند در خانه و شرف و مسعود بنظر کو اگر
 مولود را فرزندان قور حال و بزرگوار باشند اگر دلائل فرزند از دلائل
 طالع قور حال تر بود و فرزندان مولود از پدر قور حال تر و محترم تر
 باشند و معروف تر **در بد بختی فرزندان** اگر مریخ و زهره با قمر باشند
 یا بوزن طالع باشند مولود را فرزندان مذکر باشند **دلیل ب** اگر مریخ در طالع
 بود و قمر در مغرب مولود فرزندان جاهل و احمق و ناخلف باشند
دلیل ج اگر بیشتر در زحل در طالع باشند و مریخ و عطارد و زهره
 در وسط السماء فرزندان مولود ناخلف باشند **دلیل د** اگر سهم الولد
 در رابع طالع بود که بیت اعدا بویست الولد است و نحس بوزن طالع
 مولود را فرزندان بد بخت باشند و همچنین در عاشر که ششم بخت
دلیل ه اگر سهم الولد با دلیل ولد از ششم طالع بود منخس
 مولود را اولاد ناقص خلق و ناقص عقل باشند **دلیل و** اگر استواء الولد
 و سهم تحت الشعاع بود مولود را فرزندان بی بود که کس او را نشناسد و
 او هم او را نداند **دلیل ز** اگر مریخ و زهره بقمر نکرند از تملیک مولود
 فرزند خویش را نداند و از ویران شدن ار کند و فرزند او و لک الملائکة باشد
دلیل ح اگر دلائل ولد منخس باشد و در مبط و وبال و رجوع
 و کثیر اولاد اشتیا باشند **در مرک** فرزندان اگر زحل و مریخ در پنجم طالع بود

یا از ترجیح و مقابله بوزن ناظر بود اولاد مولود را مرکب بود **دلیل**
 چون صاحب خاص در برج از دهم بود که بیت الموت تولد است **دلیل**
 سهم السعادة در ثامن مولود را هیچ فرزند نبود که میرد **دلیل** اگر
 آفتاب در خاص در برج از طالع مولود را چه فرزند نبود که میرد
دلیل اگر آفتاب و زحل و عطارد بقدر ناظر باشند از وسط السماء بود
 را فرزند آن بمیرد **دلیل** اگر زحل یا ترجیح بود در طالع یا در دند تحت
 الارض مولود را فرزند نمیرد **دلیل** اگر صاحب بیت الولد و سهم الولد
 در ثامن طالع بود فرزند آن مولود پیش از دهم بمیرد **دلیل** چون
 ترجیح و عطارد در مغرب باشند یا در وسط السماء مولود فرزند خویش را
 دفن کند **دلیل** اگر مشتری در رابع بود یا در سابع و نحس مقدار
 یا مناظر باشند بوزن ترجیح و مقابله یا محرق یا باطل **دلیل** اگر فرزند
 بود **دلیل** اگر نحسین مقدار صاحب بیت الولد صاحب ثامن
 خاص یعنی صاحب یازدهم متصل بود اولاد او میرد **دلیل** اگر آفتاب
 مثلثات مشتری محرق و باطل بود یا جماع نحس دلیل موت فرزند بود
دلیل اگر سهم الولد در بیت زحل بود و نحس بوزن ناظر بیشتر فرزندان و مرگ
 شوند احوال خانه **دلیل** ششم سخن در بندگان یا بنده باشند یا بیج
 ششم نکرو صاحب مثلثه نحسین و دهم بیج و عطارد و سهم العبد

و مشتری

و مشتری برین دلایل اگر مسعود باشند صاحب طالع متصل باشند
دلیل اگر عطارد در شرقی بود در برج دوجیدین یا منقلب و قوی
 بنده **دلیل** اگر مشتری در سادس بود صاحب سابع یا عطا
 در وقت مولود را عبید بود و ازین ن منافع یا بد **دلیل** اگر مسعود
 بطارد مناظر باشند و عطارد قوی حال بود مولود دین و منافعی
دلیل اگر سهم العبد در برج عطارد بود و مسعود بوزن ناظر و ما
 او قوی حال مولود عبید و خدم بسیار بود **دلیل** اگر صاحب دکن
 بوزن فصاحت طالع دهد و قمر بدیشان مناظر بود عبید بود و اگر در
 برج ششم مذکر بود غلامان و اگر مؤنث بود کنیزگان باشند
دلیل اگر قمر در سنبله بود و سهم السعادة در رابع یا قمر
 بوزن ناظر بود و عطارد در نظر مقبول او را بندگان باشند که تجارت
 کنند و او را ازین ن منافع بود **دلیل** اگر قمر در ثور بود و عطارد
 در سنبله یا در جد و منبره و قمر از دهم سیکدیکر ناظر باشند بندگان
 این مولود بزرگ قدر گردند و مراتب یابند و او را ازین ن منافع
 افتد **دلیل** اگر قمر در ثور بود بر ترجیح یا مثلثات مشتری
 ازین ن ماقط مولود از عبید منافع یا بد **دلیل** اگر صاحب بیت
 بطالع و سهم العبد از مثلثات یا تیسین نکرو بندگان او را داد

و بر سوسود باشند و بود که او را از بلا نجات دهند **دلیل** **دلیل**
بندکان زحل در سیم یا در دوازدهم بندکان به روز **دلیل**
 اگر صاحب سادس در ساج بود یا تحت الارض بود بندکان او
 بمیرند **دلیل** اگر ذنب در سادس بود بندکان خائن باشند
 علی الخصوص هندوان **دلیل** اگر قراوند آفتاب ساقط بود و از
 مشترک او را چه بندن شایسته نبود **دلیل** اگر مریخ در وند خانه عطارد
 بود نیز در قوس و حوت مولود از بندکان زیادت منفعت نمود
 خاصه که عطارد با مریخ منجس بود **دلیل** اگر سهم العید و صاحب منجس
 باشند در برج منقلب مولود از بندن هیچ رزق نمود **دلیل** اگر سهم
 العید مقابله قمر بود و زحل و مریخ با قمر یا مریخ و مقابله قمر مولود را خطا
 بود از بندکان خویش **دلیل** اگر سهم العید در سادس بود یا در
 یا در ثانی عشر و نحس با عطارد بود مولود همیشه از بندکان ترسد و
 ایشان را در بند دارد **اصناف بندکان** خانه را زحل دلیل هندوان
 خانه را مریخ دلیل بندگان باشد خانه را مشتری دلیل رومیان باشد و
 که جیان خانه را عطارد دلیل جمعی صاف بندگان باشد و اگر قمر در
 بود بتسلیم سهم العید و سهم السعادت یا بر مریخ بندگان او را
 از جانب دریا آورند **دلیل** در ساج سبب علل مولود اگر سادس

دهم

و صاحب رطب باشند بهار مولود از بلغم بود خاصه که زحل مستوی
 باشد یا بریش نماند بود اگر آتش باشند حرارت و صفرا اگر زهر
 مستوی باشد بر سادس بیمار مولود از فراوان خوردن و مجت
 با فراط کردن و اگر قمر مستوی بود در برج سادس و مریخ المذکر و الک
 بود مولود **دلیل** اگر قمر در سادس بود مریخ منجس دلیل ناپاک بود
دلیل اگر منجس در برج دوم باشد در مریخ یا وبال و سوسود
 ازین ساقط بود دلیل خلل چشم باشد **دلیل** اگر آفتاب خد او
 سادس بود و منجس بود دلیل ناپاک بود **دلیل** اگر صاحب طالع
 در سادس بود و صاحب سادس بر درجه طالع منجس و سوسود
 ساقط دلیل ناپاک بود **دلیل** اگر ذنب بر حاسق در طالع
 بود به نظر سوسود دلیل ناپاک بود **دلیل** اگر مریخ صاحب سادس
 بود و در طالع بود در برج منقلب سوسود از ساقط دلیل ناپاک
 بود **دلیل** اگر آفتاب قمر در ثلث طالع بود یا در ثلث طالع
 بود یا در ثلث او تا دیگر و مریخ در وند بود دلیل ناپاک بود **دلیل**
 اگر منجس بر نیزه نظر باشند از مریخ و مقابله دلیل ناپاک بود **دلیل**
 اگر نیرین در درجات دهم بود یا افتد و سوسود نماند بود مولود
 ناپاک بود **دلیل** اگر آفتاب در هفتم بود از طالع و طالع مریخ پس از قمر

بود دلیل یا پنهان بود **دلیل** یا اگر آفتاب در دوازدهم طالع بود و از
 برج خانه زحل بود و آفتاب خداوند سهم السعادة بود مولود نا پنهان
 بود **دلیل** یا اگر آفتاب عند الولادة منخوس بود یعنی دین مولود از
 حد قدیر و دل افتد دلیل یا پنهان شریف بود و میل کشیدن و اقبال این
درجات که نیرین چون اینجا باشند دلیل خلل چشم بود و از پنجم درجه
 یا دهم و سرطان از نهم یا پانزدهم در اسد در هفتم در جرجیت
 و هفت و نهم و دهم در عقرب درجه هفتم و نهم و دهم و نهم
 سیم در قوس درجه اول و سیم و هفتم و نهم و دهم و نهم و دهم
دلیل یا اگر قمر زاید بود در روضه و پنج منخوس بود یا ناقص بود در
 آفتاب در میلاد روز منخوس بود و آفتاب مسعود چشم جب او نا پنهان بود و اگر
 او نا پنهان بود **دلیل** یا اگر در میلاد منخوس بود فوق الارض چشم جب
 او خلل کند **دلیل** یا اگر آفتاب در میلاد نماز بود و تحت الارض
 چشم راست خلل کند **دلیل** یا اگر از نیرین یکی مستول باشد
 بر برج سادس و منخوس باشد دلیل خلل چشم بود و اگر قمر بود چشم
 جب خللی دارد و اگر آفتاب بود چشم راست **دلیل** یا اگر پنج
 مستول بود بر برج ششم و بر درجه طالع بود و مشترک و زهره و زحل

در جدی در بیست و نهم
 تا آخر برج در روضه و پنج
 و یکم و دوم و نهم

نظر

نظر دارد و دلیل خلل چشم بود **دلیل** یا نقطه چشم اگر مقدار پنج بود
 چشم مولود نقطه بود **دلیل** یا اگر زهره استیلا دارد بر برج سادس
 و در طالع بود و منخوس بود نظر ناقص بود و اگر چشم مولود در روضه و پنج
 ناک و اگر قمر با استقبال بود و بر مقابله و تربیع منخوس بود و چشم مولود
 نقطه و سیاه و خللی بود **دلیل** یا اگر قمر چنان مقدار زحل بود و نقطه
 دلیل احمد بود **دلیل** یا اگر آفتاب و قمر از برج منقلب باشند و
 ساقط از طالع متصل منخوس و مسعود مولود احوال بود **دلیل** یا اگر
 میلاد نماز بود و آفتاب منخوس بود در روضه و پنج و مشترک بود نماز
 مولود احوال و آبر بود **دلیل** یا اگر قمر در میان ثور یا در نهم در سرطان
 یا درجه اول قوس مولود در چشم خیر کند **دلیل** یا اگر طالع میزان بود
 و قمر در طریق محترق بود و آفتاب در درجات مطلقه مولود ضربه
 چشم بود **دلیل** یا اگر آفتاب فوق الارض بود بر برج زحل و مشترک
 چشم بود مولود را **دلیل** یا اگر مولود را با قمر در درجات زمانیت
 یا آفتاب چشم مولود ضعیف بود **درجات** نظر در روضه و پنج و ثور طکل
 سرطان طک اسد به ماس **ح** مدله بود **دلیل**
ح طک کا و عقرب کا کب در قوس کا کاک **ح**
 در جدی ماس **ح** مدله در دلو اب **ح** دلیل

از در نقطه ۳

اگر قمر ناقص بود در منو و زحل و مشتری بر سر نظر دارند دلیل نقصان بود
دلیل و اگر نحسین در برج دوم از موضع آفتاب باشند و قمر از مقابل
 یا ترسیع برایشان نظر دلیل ضعف و خلل چشم بود **دلیل** ز اگر قمر
 بین نحسین باشد و صعود بر نظر دلیل ضعف بود **دلیل**
 اگر قمر در قوس بود ترسیع یا مقابل زحل دلیل ضعف بود **دلیل** اگر
 قمر از اجتماع یا استقبال ترسیع یا مقابل نحسین بودند **دلیل**
 اگر قمر در منو اند بود اما نحس بر نظر باشند در بقول ضعیف بود
دلیل اگر قمر و آفتاب در درجات مظلمه باشند تحت الشعاع دیگر
 یا بطراز فلک ششم مولود آید **در خوش و ناخوش روی زمین** هر که
 طالع حمل بود کف بقل بود و نمک و اندک خوش بود اگر در میانه حمل
 دلیل خوش بود آخر دلیل ریح النخیل نور کف پای بود او را
 جویا پاکیزه و خوش بود سرطان کف دلمان و کف بقل بود و بین
 اول اسد و حیانه اسد و آخر او بهتر بود سنبه و میزان هر دو
 بود و پاکیزه عقرب را کف خایه و اندک بود خوشی ششبر تا که عقرب
 آما چون عرق کند خوشی ناخوش بود اندک بود ناخوش بود و دلو
 اول خوشی و پاکیزه بود آخر نیز او کف بود حوت ناخوش بود
دلائل عیوب و امراض بر اندک هر که کثر پابر بود طالع او آخر حمل بود

محصور

در ترسیع و ترسیع و مقابل
زحل و دلیل و ضعف بود
دلیل و ترسیع

کنده بود

و مریخ در اینجا هر که سیاه جوده و مریخ بود قمر او را در حمل بود زحل
 در ثور هر که کثر دلمان بود و زهره در قوس دارد و عطارد در سرطان
 مریخ حیوان ایشان هر که مریخ در جد بود قمر در دلو در پا و عقرب بود
 هر که زحل در حوت بود و مریخ در آخر دلو یا زهره بزرگ پای بود
 و اگر زحل در میزان بود و زهره در عقرب انشع بود و اگر زهره
 در حوت یا در عقرب باشند یا زحل و زهره در حوت بود مولود
 کران سیاه بود و هر که طالع جوزا بود و زحل و عطارد در ورج و
 و هر که طالع حوت بود زحل و مریخ در ورج بود و هر که طالع عقرب
 بود و زحل و مریخ در ورج و هر که طالع قوس بود و زحل در ورج
 با عطارد به چشم چپ او سقیم بود و هر که طالع دلو بود و زحل و
 زهره در ورج چشم راست ایشان ندارد و هر که زود پیر شود طالع او سنبه
 و قمر در ورج هر که پیر شود طالع او میزان بود و زحل و زهره در ورج
 و هر که چهار مرکز اوتب و بکره بود طالع او جد بود و مشتری در ورج
 و هر که طالع او آخر جد بود و زهره در اینجا میزد و هر که زهره
 اگر در وقت ولادت او تحت الشعاع بود او از درد نرسید و هر که
 طالع دلو بود زحل در ورج در آب میرد و هر که طالع آخر حمل یا جد
 و مریخ و زهره در اینجا بود او را سباع خورد و هر که طالع عقرب بود

و عطارد و مریخ و زهره در طالع دارد او را در پیش بطلان است
 کنند و هر که طالع حوت و حمل بود و اقارب و مریخ در اینجا باشد
 بسوزد و هر که طالع یا قو یا جبر بود و مریخ در طالع دارد او را
 با هم کشند و هر که طالع میزان بود و زحل و زهره در در خانه
 بر وی وی افتد و هر که طالع جبر بود و زهره و قمر در در خانه
 او از بنای بلند بختد و هر که طالع دلو یا قو بود و ستریل بود
 و هر که طالع اسد یا قو بود در پیش او موب بود و هر که از زحل در
 یا در جبر بود طریقه کوشش او منجر بود و هر که از زحل در سنبه بود
 چشم سفید بود و دین او روشن بود چون او را قمر مشترک
 در اسد بود و زهره در سنبه و هر که از زهره در جوزا بود و احوال بود
 و طالع جوزا بود و هر که عطارد و مریخ در قو بود و زحل در حمل
 ناپسند بود و هر که مریخ یا زحل در طالع بود و هشتک بوضو از آن بودی
دلیل که چون عطارد صاحب دس بود منجر از مریخ یا مقابله
 زحل مولود کرد و **دلیل** ب که اگر قمر خلی بود و مقارن مریخ در سپاس
 مولود کرد و **دلیل** ج که عطارد در ششم بود و میلاد یابی ظاهر
 تحت الشعاع بود مولود اتم باشد **دلیل** د که عطارد در پوت
 زحل بود و زحل از تریج و مقابله بوز ناظر مولود کرد و **دلیل** ه که اگر

اعراض

بوز زهره

در عاشر طالع بود منخس مولود کرد و **دلیل** و اگر عطارد صاحب
 سادس بود و منخس بوز ناظر دارد نظر ناقص بول و سعد و سا
 بود مولود کرد و **دلیل** گ که در زحل زبان و آواز اگر عطارد در
 بود که صوت ندارد چون سرطان و عقرب و حوت و تحت الشعاع بود
 ناظر بقمر مولود کند و اگر در عقرب بود آتش بود و اگر عطارد
 صاحب سادس بود و منخس بوز ناظر بود از مقابله و در مریخ بی
 بود مولود کند و **دلیل** ب که عطارد مقارن زحل بود و منخس
 بوز ناظر بود و **دلیل** گ که اگر عطارد در پوت زحل بود و منخس
 مولود نشاء بود و **دلیل** د که زهره در عاشر بود و عطارد مقابل بود
 بوز زحل در زبان مولود عیس بود و **دلیل** ج که اگر قمر در اول درجه جبر
 یا در آخر درجه جبر باشد منجر بوز ناظر خاصه زحل مولود را
 جبر بود و **دلیل** ب که اگر قمر در ثالث طالع بود زحل بر دست
 و زحل با بط بود و طالع حمل یا عقرب و مریخ در برج موعود
 بود و عرض مریخ اندک مولود را جبر بود و **دلیل** ج که اگر قمر
 بدان اجتماع ناقص بود در وضو متقل بوزل و سعد و زور سا قاطع بود
 مجزوم بود و **دلیل** ب که اگر قمر در حمل و مریخ یا در قو بود و زحل در
 باور مولود مجزوم بود و **دلیل** ج که اگر زحل و مریخ و قمر و زهره در

یا در صد و او

الشیخ

اصدک

اصدک

اصدک

یا در سرطان یا در عقرب باشد منخوس دلیل جذام بود **دلیل د** اگر مشتری
 خداوند ششم بود و منخوس بود بر ناظر دلیل جذام بود **دلیل ب** اگر زهر
 با منخوس بود در و تدبر و ج آبی نمود ابرص بود **دلیل ب** اگر قمر از زحل
 بود در حمل یا سرطان یا عقرب یا جدرب یا جوت دلیل بقی و برص بود
دلیل ج اگر طالع حمل یا سرطان یا عقرب یا جدرب یا جوت بود سهم
 یا سهم الغیب هر دو بر درجه طالع دلیل برص بود **دلیل جنون** اگر مریخ
 در و تدارض بود و آفتاب از ترسیع یا بقا به بود ناظر دلیل جنون بود
دلیل ب اگر قمر با زحل مقارن بود در طالع و عطارد با زحل هم در
 بود و مریخ از سابع بریشان ناظر مجنون مولود بود و سعد و ساقط دلیل
 جنون بود **دلیل ج** اگر عطارد با زحل هم در طالع بود و مریخ از سابع
 بریشان ناظر مولود مجنون بود **دلیل د** اگر مریخ میان آفتاب و قمر بود
 در یک برج مولود مجنون بود **دلیل ه** اگر قمر طالع و زحل در و تدارض
 السما و عطارد در سابع مولود دیوانه بود **دلیل و** اگر قمر مقارن بهرام
 بود در و تدارض و عطارد از سابع بریشان ناظر مولود ناقص عقل بود
دلیل ز اگر منخوس طالع نظر دارد و سعد و ساقط بود مولود مجنون بود
دلیل ح اگر آفتاب بروز و قمر شب مقابل ارباب مثلثات خویش
 باشد مولود ناقص عقل شد **دلیل ط** اگر زحل ناظر بود و صاحب اجتماع

و باطل

و استقبال و قمر ناقص بود در حساب سعد و ساقط بود مولود دیوانه بود
دلیل ی اگر قمر از اید بود در روضه در قوس یا در حوت و مریخ بود
 ناظر بود مولود دیوانه بود و شیدا **دلیل یا** اگر قمر در برج طالع یا
 مریخ بود و زحل در برج و هیچ سعد بر زحل نظر ندارد مولود دیوانه
 بود و اگر زحل در برج و عطارد با قمر در طالع مولود ناقص عقل بود
دلیل ب اگر عطارد منفرد بود از صاحب طالع مولود مجنون بود
دلیل ج اگر آفتاب که دلیل عقل است منخوس باشد در سابع طالع بود
 در حد و منخوس مولود دیوانه بود **دلیل د** اگر قمر با طالع منخوس شد
 و طالع مریخ و عطارد با ایشان مخالط بود دلیل جنون بود **دلیل ه**
 اگر قمر و آفتاب اجتماع باشند در برج ششم منخوس بریشان ناظر
 باشند و سعد و ساقط مولود مغتوه بود و در برج سابع همین حکم دارد
 اجتماع نیرین **دلیل ف** اگر قمر مقارن زحل بود در و تدارض
 و تحت الشعاع بود دلیل استرخای عصب و فاج بود اگر برج سابع
 منخوس بود در دوم طالع و زحل بود ناظر و مشترک از وی ساقط
 مولود در فاج بود از ملغم رنجور بود **دلیل ق** **دلیل د** در آفتاب
 چون خداوند ششم بود منخوس مولود از دل رنجور بود
دلیل ب اگر مشترک منخوس بود بر زحل تحت الارض دلیل خفقان

دلیل در اثبات این که دلیل ضعیف است

و نه برهان

دلیل برهان

نقص

در پنج دل بود **دلیل** که اگر مشرق و مخرج و زحل در رابع طالع باشند
و میلاد نهارد باشد دلیل ضعیف دل بود **دلیل** اگر **دلیل** اگر
سادس طالع خانه مشرق بود از مخرج اولی خزان و برج بود اگر **دلیل** اگر
دلیل اگر صاحب سادس مخرج و از مخرج منخوس بود دلیل ضعیف
جگر بود **دلیل** اگر مخرج در طالع بود و مخرج منخوس در جگر بود
دلیل اگر مخرج و صاحب طالع منخوس باشند از مخرج مولود را
یرقان و علی کسب بود **دلیل** اگر آفتاب در عقرب بود دلیل
اوجاع الکبد بود **دلیل** اگر مخرج صاحب سادس بود جگر
منخوس بود و سعد و ساقط بود دلیل در طالع بود **دلیل** اگر صاحب
طالع در ربع بود و منخوس بود بر مخرج طالع بود **دلیل** اگر
اگر صاحب طالع زحل فاسد و محترق بود در موالید نهارد و منخوس
از مخرج در وقت الارض دلیل چهار بود **دلیل** اگر صاحب طالع زحل
بود و منخوس بود مولود را بیمار از مخرج طالع بود **دلیل** اگر **دلیل** اگر
بود در پوت زحل و میلاد لیلی بود دلیل مرض بود از سعال و غلظ
الطحال **دلیل** اگر مخرج منخوس بود در وقت الارض مولود را از دل
برج بود **دلیل** اگر زهره خداوند ششم طالع بود و او منخوس
از زحل در برج از مخرج نارد دلیل و جع الزیة بود **دلیل** اگر مخرج

وقت الارض

تحت الارض از مقابله زحل و مقارنه و ترسیع او دلیل کی نفس
و زحل المریه بود **دلیل** اگر خداوند ششم در طالع بود
در برج منقلب بود و زحل بدین نظر مولود از شکم رنجور بود
دلیل اگر زحل در حدود زهره بود مولود از شکم رنجور بود
دلیل اگر مخرج سادس منخوس بود و صاحب او تحت الشعاع
بود در سادس یا در ربع او را از شکم رنجور عظیم بود **دلیل** اگر
اگر سهم السعاده و صاحب طالع و مخرج منخوس بود در هفتم طالع
در شکم بود **دلیل** اگر سهم المریض در برج بود که دلیل در شکم
و منخوس بودی ناظر باشند دلیل برنج باشد از شکم **دلیل** اگر
اگر زحل و مخرج در سادس یا در زمانه عشر بود مولود ضعیف بود
و از رنجور باشد **دلیل** اگر آفتاب در میلاد لیلی منخوس بود
تحت الارض مولود را در مریض بود **دلیل** اگر **دلیل** اگر
منخوس مولود از مریض و دل رنجور بود **دلیل** اگر **دلیل** اگر
تحت الشعاع آفتاب بود منصرف از زحل و زحل در وقت
بود و مریض در وقت مولود از این علت رنجور بود **دلیل** اگر
اگر منخوس در او تاد بود و نیزین ساقط باشند در زوایل دلیل
این علت بود **دلیل** اگر زهره در طالع بود و زحل بر مخرج

سبب این که دلیل ضعیف است

دلیل حصاة و اشغال این بود **دلیل** د اگر دلیل امراض زحل بود
و قمر بر ناظر متصل بود دلیل حصاة بود و جرب شانه و اشغال
این **دلیل** اگر صاحب سادس منحوس بود و از دلایل زحل
دلیل این علت بود **در انقطاع انجماع و عت** زهره چون مقدار
زحل بود در وسط السماء عتین بود **دلیل** چون قمر با زحل بود در
و زهره بر ترجع بدین ناظر بود مولود عتین بود **دلیل** اگر زحل
در برج ششم یا دوازدهم بود و این برج دلیل نم و رطوبت بود
مولود عتین بود **دلیل** د اگر زحل در حد زهره بود منجوس بود
و مولود در انقصانی بود در تیفن خاصه که زحل در طالع و یا هشتم خطی دارد
دلیل اگر قمر از زهره منفرد بود و بطارد متصل و زهره و عطارد
هر دو مغرب باشند دلیل نقصان بود ازین کار **دلایل** زحل اگر زحل با
آفتاب بود در وقت الارض و آفتاب بمکوف نزدیک بود و عطارد
با زهره درین خانه باشند مولود خضر بود **دلیل** ب اگر قمر و زهره
باشند در برج سادس و دوازدهم و زحل بر ترجع ایشان باشد مولود
خضر بود **دلیل** ج اگر زحل مرتفع باشد زهره و قمر و مرغ بدین
ناظر باشند مولود در جوانی خضر کنند **دلیل** د اگر آفتاب در وقت
بود با زحل و زهره و عطارد بهم مولود خضر بود **دلیل** ه اگر سیلا در نهار

دلیل

و برج سه بود و آفتاب و زهره در طالع بود مولود خضر بود
و هر شهر که طالع آن شهر و ولایت برین شکل بود که آفتاب
و زحل و زهره و عطارد از او تا بدرجه رابع باشند از آن و لا
خضر فراوان خیزد و هر که طالع برین هفت بود او مقدم خصیان
دلایل خانی چون کوکب مذکور در برج مونث در ربع مونث
و باوی کوکبی بعضی مذکور غلبه و پیش از آفتاب بود بعد از شاد و
درجه مولود الت زنان و مردان دارد و صورت او مرکب بود
از صورت مردان و زنان هر که طالع قوس بود و مشترور
در طالع بود و قمر از یکی منفرد و دیگری متصل و مرغ بدین ناظر
مولود خضر بود **در الوالد عاقر و عقیم** زحل در طالع بود و زهره
در وقت مغرب مولود عاقر بود قمر زهره در برج عاقر باشند و
مرغ بدین ناظر که سیلا از زنان بود و زحل در مغرب یازده
السماء و قمر و مشترور بر ناظر باشند و سیلا در آن زمان بود آن
زن بار هرگز نکیر و آبستن نشود و زراید و اگر زحل بر زهره مستول
بود و قمر در برج ششم بود مولود عاقر بود و اگر مرغ و زحل در سادس
طالع باشند در برج رطب مولود عاقر بود **در عضو علت و مرض**
مشا ختن اگر مستول بر برج مرض در اول برج بود مرض در اعلا

بود با زحل و زهره و عطارد

اگر بر نیمه برج بود در میان تین بود **دلیل ب** اگر در آخر برج بود در
 اسافل بود **دلیل ج** اگر سهم الزمانه در هر برج بود مرض اران
 عضو بود که آن برج بران دلیل بود **دلیل د** اگر در محل و مخرج در
 سادس یا در ثانی عشر بود زیانت آن مقدر بود **دلیل ه** اگر مخرج
 در برج ذوق پدین بود منخوس و دلیل مرض بود **دلیل و** زانده اعضا
 بود و اگر در برج منقلب بود ناقص الاعضا بود **دلیل ز** که اعضا
ایشان بشکند یا ببرد اگر سهم المرض با دس هم بود به نظر سعه
 مولود از بالا سفتد و عضو اران بشکند و اگر قریبا سهم الزمانه
 هم در ثامن بود و محل برایش ناظر از جای سفتد یا بنا بر برود افتد
 و عضو اران و بر بشکند **دلیل ب** اگر مخرج در سابع بود در برجی
 مقطوع الاعضا بر مقابله قمر ناقص در عضو منخوس ببرد
دلیل ج اگر قمر در یازدهم قوت خورشید در دهم عضو اران
 بشکند **دلیل د** اگر سهم الزمانه و قمر در یازدهم بود و مخرج
 در دوم طالع مولود را عضو بشکند **دلیل ه** اگر در ثور بود یا در
 برج مقطوعه الاعضا و مخرج در عقرب بر مقابله در عضو
 اران مولود ببرد **دلیل و** چون سهم السعاده و سهم الحزن و ارباب
 ایشان منخوس باشند در قوس و دلو و حوت و جد و مولود را نقص

یا اكله

یا اكله که دست و پای و پختد اگر منخوس این سهم در جوزا و سرطان
 بود دلیل قوت تر بود **در شناختن آنکه زیانت در کدام جانب بود**
 آن کوکب که دلیل زیانت بود اگر میان عاشر و طالع و میان
 رابع و سابع بود زیانت در میان خمس بود اگر در مقابل این
 بود در ناحیه چپ بود و اگر آن کوکب که دلیل زیانت است
 در برج مذکور بود زیانت مقدم بود اگر در برج منخوس بود در مؤخر
 بود و در برج نهارد مذکور دلیل اورام ایض و احمه بود و دلیل دلیل
 اسود و **دلیل اوقات و شناختن زیانت** اگر آن کوکب
 دلیل زیانت بود میان طالع و وسط السماء بود زیانت در اول عرب
 و اگر میان وسط السماء و برج هفتم بود در میانه و غیر بود و اگر از
 بیت الفرس تا خانه چهارم بود زیانت در آخر عمر بود دلیل زیانت
 اگر شرقی بود زیانت بود در بدایت بود و اگر غرب بود در آخر
 عمر و اگر خداوند ششم در ششم بود زیانت در صغر بود و اگر سهم
 السعاده در محل منخوس زیانت در نیم بود و اگر در ثور بود در
 و پنج و اگر در جوزا بود در پل میتم و اگر در سرطان بود در دل
 یازدهم و اگر در اسد بود در دل دوازدهم و اگر در سنبله بود
 در دل ششم و اگر در میزان بود در دل سیم و اگر در عقرب بود

در جانب راست بود

اگر در کله تا اول در میانه

اگر در رابع بود در مؤخر

در سال پانزدهم و اگر در قوس بود در سال چهل و دوم و اگر در صدی بود
 در سال پنجاهم و اگر در دلو بود در سال سی و هفتم و اگر در حوت بود در
 چهاردهم و شرط است که هیچ سعد به هم نماند بود **دلیل کسائی که**
ایشان کوتاه بالا باشند قدر اقل نیمه برج بود که مقوم او پستوز
 درجه تمام باشد و این برج چهارم باشد مولود کوتاه بود و چون
 قدر در آخر برج بود متصل به جمل یا کوکب در آخر برج مولود کوتاه بود
دلیل مکرر زهره در سال دلیل آن بود که مولود در اثنان دست
 ندارند **دلیل ب** زهره در برج منقلب منجس مولود بود و اگر
 اینجا و مذکور الکفاح و منقبض الی الفی بود **دلیل ج** قدر خانه
 زهره مولود نیز دیک خلق مختل بود و اما زمان او را دشمن دارند
دلیل د زهره در برج صاحب طالع در طالع بقا به یکدیگر
 و قدر با زحل در ترسیع طالع و زهره مولود در اثنان دشمن دارند
 و او مشین النطفه باشد **دلیل ه** در برج بسیار الکفاح مولود
 شقی بود **دلیل ب** زهره در وجه دوم جزا مولود بسیار الکفاح
 بود و لا عقیق بود **دلیل ج** زهره در اقل وجه است منجسه مولود
 بسیار شهوت و اکل بود **دلیل د** زهره در جبر در صورت دوم
 منجس مولود الکفاح بود و بدان قضیت شود باوقات **دلیل ه** زهره

متصل

در دلو مولود شقی بود **دلیل و** زهره در حوت منجسین بود
 و مکرش بدین سبب بود **دلیل ز** چون زهره جدا دند
 سایه بود و منجس بود از مریخ دلیل غلبه حرص بود بر زمان
دلیل ح چون زهره در میانه حمل بود و مشترک عطارد
 بوی ناظر مولود شقی بود **دلیل سل** علی مقعد زحل در
 دوازدهم طالع دلیل بوا سیر بود مریخ در مواضع اجتماع و استقبال
 مولود صاحب بوا سیر بود و مولود مصفا چون صاحب طالع
 در سابع بود با مریخ یا با ترسیع مریخ مولود را از بوا سیر مریخ
 مقعد مریخ رسد و اگر زحل در طالع بود و مریخ در وند مغرب
 مولود در این بوا سیر بود و چون صاحب سابع خرس بود
 و در سابع طالع هیچ سعدی بوی نظر ندارد مولود را از اسفل
 رنج بود چون در میلاد نهاری زحل در برج سابع بود مولود
 را بوا سیر و وجه الرحم باشد و اگر سهم السعاده با مریخ
 در عقرب مولود از مقعد رنجور بود **در وجه الامعا**
 مریخ در عقرب بود و شهادت مشترک زهره و عقرب
 برج طالع بود دلیل قروح امعا بود **دلیل ب** چون
 مریخ در میلاد نهاری با ذنب بود در برج چهارم

دلیل بر اینست که طالع در قیاس قیاسی است

دلیل قروح امعاء بود **دلیل** ج زحل و مریخ در سادس
 و دو از دهم قروح امعاء بود **دلائل علی**
اس قمر در ثانی طالع در برج رطب بمقارنه
 زحل و زحل یا بطل مولود و عظم الخصبه شد
دلیل اگر زهره با مریخ باشد در ثانی عقرب بود
 و زهره تحت الارض بود مولود دینه بود **دلیل** اگر
 زهره و قمر و مریخ در ثامن بود در زهره خصیه مولود
 علق بود خاصه که مشترک فقط بود **دلائل اصل**
 چون طالع اسد یا سنبله بود یا عقرب بود مولود
 اصلع بود چون طالع سرطان بود بصرام
 در وی با قمر و مریخ بر تریج یکدیگر باشند
 یا بر مقابله مولود اصلع بود **دلیل** اگر سهم
 السعاده و سهم الورع و الدین و مستولی
 برایشان در وقت ولادت در حمل بود مولود
 اصلع بود و اگر سهم السعاده و سهم الغیبه مستولی
 برایشان در جدی بود مولود را بر سر موی
 اندک بود **دلیل** ج اگر مشترک در دوازدهم بود مولود

اصلع

اصلع بود **دلائل** اگر قمر و زحل بود زهره در خانه زحل مولود قدر و آفر
 بود و کند انقباض در جدی و **دلیل** عطارد صاحب سادس بود
 مولود لیس بود و مبین البرج **دلیل** ج زهره در خانه قمر کند انقباض
 و مبین البرج بود **دلیل** ج زهره در پوت مشترک مولود مبین البرج
 و قدر باشد **دلیل** ج زهره در پوت مانر در جدی و زحل همین دلیل بود
دلیل و طالع حمل و قمر با زحل در طالع مولود لیس و مبین البرج بود **دلائل**
ضعیف بدن قمر محترق بود ناقص بود در ضو و منصرف از نخی قریه
 مولود ضعیف البدن **دلیل** ج آفتاب در طالع بر نطق ثانی بر فکافج
 و زحل تریج یا مقابله وی مولود ضعیف بود **دلیل** ج طالع سرطان
 و قمر در طالع متصل زحل مولود ضعیف بود **دلیل** ج آفتاب ساو قط
 از طالع و مریخ در مبطوط در برج زایل و قمر تریج یا مقابله زحل مولود
 ضعیف بود **دلائل** او جاع زحل مفصل قمر در سهم الزمان در ثانی
 طالع و مریخ از مقابله بدیشان ناظر مولود را کسر افتد و خلعی **دلیل**
 قمر مقارن مریخ بود در و تدوین مفصل مولود بر بند **دلیل** ج قمر در
 برج منقطع الاوصال بود و مریخ بوی ناظر بود از سابع همین دلالت
 کند **دلائل** کوچ و اندک موی روی طالع چون حمل و سرطان و عقرب و جدی
 و حوت بود و سهم السعاده در و بود مولود اندک موی روی بود

بدرجه بیست و نه از جانب
نورانی از جانب

وزان خلل در جانب جبب دلالیت کند و تحت الارض بر جانب است
الحکم خانه به قلم دلائل ترویج اگر کوکب که طالع و زهره بود طالع باشد
 سابع و صاحب سهم التوویج و صاحب او زهره و ابواب
 و اگر زهره از ترویج منحوس بود ویل زنا و فحشاء و امثال این بود و اگر
 مشترک مسود بود ویل صلاح و عفت زنان و امثال این و اگر زهره
 بزحل منحوس بود ویل تنج و انقطاع نسل بود از موالید کسی که عیب
 اگر سهم التوویج بد حال بود و زهره در اربع مذکور بود بد حال مولود
 در غایت گذارد و اگر ارباب مشقات زهره بود ناظر نباشند
 و نه بوسط السماء مولود هرگز زن نخواهد و اگر مشقة سختین زهره در
 منحوس بود در اربع و درین برج غریب بود مولود بزنان انحرافین
 شود و زن کمتر کند و اگر زهره منحوس بود و بقدر ناظر بود و بطالع نکرده
 و زحل در برج هفتم زهره بود و نظر مشترک مولود زن نکند و اگر سهم
 در برج دوازدهم بود و منحوس ناظر بود و مسود ساقط و یا محترق و
 تحت الشعاع بود این مولود هرگز زن نکند **در موالید کسی که ازواج او**
عقائیف و حرایر باشند صاحب سهم در سابع زنی مولود باریک بود
 و مشدیده **ویل** مشترک زهره و عطارد در سابع زن مولود با جمال و
 بود و مولود از وی بهره مند بود **ویل** خداوند تبارک و تعالی در سابع مولود

ویل در زیانت از حلیل زحل و مریخ و عطارد با مشترک زهره در اربع
 محمول در ازبای افتر پس چون منحوس بزحل ناظر بود و زحل در ثانی مشترک
 بود یا سادس مولود از او بود **ویل** چون مریخ در اس اقبال مریخ
 ششم طالع باشند مولود در پای خلل بود **ویل** چون سهم السعادة
 و سهم الجبارة و مستول برایشان در قوس یا جدی یا دلو یا حوت بود مولود
 فقر بود یا اگر در پای افتر **ویل** اگر قمر محلی بود در برج سادس از طالع
 و اتصال او مریخ بود از مقدار مولود پای افتر بود و اگر مریخ در زحل
 و مریخ در ثانی بود از طالع دلیل علت و مریخ بود در پارس **ویل** اگر سهم التوویج
 در دوازدهم طالع بود منحوس بود ناظر بود دلیل زیانت بود در پای و
 اعرج یا تعقد **ویل** اگر برج منقلب بود مولود اخیف بود **ویل**
 صاحب در دوازدهم بود یا منحوس یا ترس و مقابله دلیل خلل پای بود
ویل اگر اقبال و قمر و زحل در برج سادس از طالع بود او را
 از خشکی و تشنگی پای خلل کند و بود که از فقر است و اگر مریخ در سیموم
 طالع در حد حوت در پای او خلل بود **ویل** اگر برج منقلب بود یا
 بود یا مختلف بخندین **ویل** اگر زحل در سادس بود مولود در اربع
 و بطنم رنجها بود و یا از فقر عیب ناک شود خاصه که میل و لیلی بود در
 اعضا که در ان عیب و خلل بود **ویل** اگر دلائل مرض و عیوب و عاشر

وزان

در غربت زن کند و آن زن پارس و باهنر بود **دلیل** و اگر زهره
در وسط السها بود و سعد و بر ناطر بود و نحس ساقط مولود زن کند یا
و نسب و او را از آن نیکوتر رسد چون زهره از تحت الشعاع دور
بود و در معتم خانه و خویش بود و سعد و از او نادی یا از مایه الاوتادی
نظر دارد مولود را زان با عفت و با جمال باشند خاصه که مشتری ناطر
بود **دلیل** اگر سهم التزوج در عاشر بود از طالع و صاحب او بر بود
از نحس مولود زن معروف بزی کند منسوب بخیر و صلاح و عفت
دلیل اگر صاحب او سعد بود از اولاد رؤس و عفا و
بود **دلیل** اگر سهم در ربع بود از طالع سعد مولود از نجاشان
خویش زن نمی کند با جمال و عفت **دلیل** اگر سهم التزوج در ربع طالع
بود مولود زن کند زیاد از وی کمتر و اما تو اگر با عفت بود **دلیل**
اگر مشتری بقدر نکرد از ثلث یا ربع و زهره در دوازدهم بود یا در ششم
را زنان باشند از اهل خیر و صلاح و عفاف **دلیل** اگر سهم عفاف
المرأة در خانه سعد و سعد برایش ناطر دلیل عاف زن بود **دلیل**
اگر مشتری خداوند سهم التزوج بود از وقت مغرب مولود بهمال
زنی کند که از اقارب خویش و این بغایت مجرب است و اگر زهره خداوند
سهم التزوج بود و در ربع طالع بود مولود زن کند از جهت لود و طرب و اگر

خداوند

خداوند سهم التزوج عطا رد بود و در ربع بود مولود
زنی خواهد از جهت استنزا و مسخر که **در شناختن**
آنکه زنی شوهر کند از کدام صنف مردم بود اگر
مترج در خانه زحل بود یا بر ثلث زحل زن شوهر
پیر کند و اگر در خانه مشتری بود شوهری عاقل
و زیبا کند و اگر در خانه عطارد بود شوهر ستونی
یا دیر یا تقاش کند یا با زرکان و اگر در خانه زهره
زهره بود شوهر نیکو روی و خرم خواهد کند
و اگر در خانه آفتاب بود شوهر معروف و
محتشم کند و اگر خانه قمر بود شوهری زک
یا قفر کند خاصه که مشتری ناطر بود اگر صاحب
مثله مترج بود مترج در برج ثابت بود یک شوهر
پیش نکند و اگر برج منقلب باشد زیادت
و خداوند مثله مترج دلیل ازواج بود
بر آن حکم باید کرد و اگر زهره و مترج در حد یکدیگر
باشند و یکدیگر ناطر این زن در نکاح کردن
رسوا شود و اگر زهره شوند باشد بترج مترج

این زن شوهر را دوست دارد و شهوت پرست شد
 زحل چون بازهره بهم بود یا با ترسیع و مقابله
 بود چهار زون و نارایند بود و اگر مریخ به سهم
 التزوچ ناظر بود از ترسیع یا مقابل خداوند
 طالع نکاح پنهان کند و از آن برج پنهان
 و اگر سهم التزوچ در خانه مشترک بود و زمان
 شاد شود و زن از شوهر شاد شود و اگر
 سهم التزوچ در خانه زن شوهر جوان کند
 یا شوهر زن جوان کند **دلایل کفی که زن**
ایشان پارسا باشد اگر بروج سابع خانه
 سعدی بود و سعدی بوی ناظر زن باشد و اگر بروج
 این بود ناپارسا باشد **سهم مخاف المرأة** در
 بروج و بیوت خمس من خمس بنظری خمس زن
 ناپارسا بود و اگر طالع سهم التزوچ این باجج
 بهم بود زن ناپارسا بود عطار در زهره چون
 در حمل یا مغرب باشند یا در درجه وسط السما پارسا
 بود و اگر زهره و قمر در سابع یا در جدی یا در وسط السما

شوهران بخشد و اگر سهم التزوچ با زهره بود و در اول و از زمان

بود زن پارسا بود و اگر زهره با مریخ بود و یا در جدی
 مریخ از ترسیع یا از مقابله ناظر زن پارسا
 بود و اگر زهره در خانه یا در جدی مریخ بود و مریخ
 در خانه یا جدی زهره زن ناپارسا بود و بدان
 رسوا شود و اگر آفتاب یا مریخ ناظر باشد و شرقی
 و اگر عطارد یا شد پنهان باشد **دلایل کفی**
که با زن از طریق نامعهود معاشرت کنند
 هر که که زهره در وسط السما بود و عطارد و مریخ
 بزهره ناظر و سعدی ساقط وی با زنان
 بخلاف معهود رود و اگر این برج منقلب بود
 و برجی بسیار شهوت بود و طالع آن زن با
 بود و قمر بدین سه کوب ناظر بود آن زن
 این معنی خواهد از غایت شهوت و اگر قمر
 در ثور و حوت و جدی و حمل بود و عطار در زهره
 مقارن بود با یکدیگر باشند این زن برین صفت
 باشد **دلایل کفی از جنس زنان که با مردان می زن**
کستنج باشند هر زنی را که طالع خانه سعد بود اما

خاصه که

آن زن با طبع بود و اگر زهره
 صاحب طالع بود و عطار در جدی
 مقارن بود با یکدیگر

زهره و قمری بیکدیگر ناظر باشند در برجی مؤنث با مردان
مخالفت کند بضرورت اما زنا نکنند و اگر زهره
در هفتم بود بر مقابل قمر هم این بود و اگر در آرد
یا جدی یا دلو بود مشتری بوی ناظر با مردان
گستاخ باشد اما هرگز شوهر نکند و او را فرزند نبود
در شناختن تزویج مرد و زن در کدام وقت افتد
اگر مشتری بخداوند خانه و مستولی بر مکان زهره
رسد علی الخصوص که از ایشان هر یکی حظی دارد
بطالع یا بیت الا زواج در آن سال تزویج بود
دلیل ب اگر درجه انتها سالی بسهم تزویج
رسد هم دلیل تزویج بود و اگر زحل ناظر بود آن
تزویج را بطلیق زود افتد **دلیل ج** اگر سهم
التزویج بمکان مشتری یا زهره رسد یا زحل
که مسعود و قوی حال بود و مستولی و مکان
سهم التزویج دلیل تزویج بود **دلیل د**
اگر مشتری بمکان زهره رسد دلیل تزویج
بود اما اگر مشتری بمکان زهره رسد دلیل تزویج بود

اما این زن پاکیزه و کدبانو نبود **دلیل ه** اگر قمر مستولی بود سهم
التزویج و قمر زهره رسد دلیل تزویج بود اما این زن میبرد
دلیل و اگر مشتری بسم التزویج رسد دلیل تزویج نیکو بود
در شناختن تزویج که در جوانی افتد اگر زهره در طالع شرقی بود
مولود در جوانی زن کند اگر غربی بود در سیر اگر زهره در ربع اول
در جوانی تزویج کند در دوم در میان در سیم در کمونیت
در سیر در موالید زنان اگر قمر شرقی بود در جوانی تزویج کند اگر غربی
بود در سیر اگر اقارب میان طالع و وسط السه بود آن زن در جوانی
شوهر نکند اگر در یکدیگر ربع بود آری تر شوهر نکند یا شوهر بر نراند
کند و قمر در موالید رجال اگر در ربع شرقی بود در جوانی زن کند
و اگر غربی بود در سیر و اگر در ربع غربی بود در خانه زهره منحوس
چون غول را خواهد که از ایشان عار بود و اگر در برج ذی جدی بود
زن بسیار کند و قمر در طالع مردان دلیل زن بود **دلیل ه**
آنکه زن از پیش مرد یا شوهر اگر خداوند مثلثه نختین زهره را
در وقت مغرب یا در تحت الارض محسوس شوهر از او رساقط هنر
که مولود کند میرد و او را هیچ زن بنماید و اگر در طالع زن افتد
شوهر میرد **دلیل ب** اگر زهره در هفتم یا در چهارم بود و محسوس

اگر در ربع دیگر بود

بوی ناظر و مشترک ساقط زمان او میرند اگر در زمان مریخ در سابع
یا در رابع بود ساقط از سعد و محسوس شوهران او میرند یا یکشند
دلیل ج اگر زهره در برج غلبه بود و محسوس بوی ناظر زمان او میرند
دلیل د اگر زهره در ثانی عشر یا در ثالث بود و مشترک از سابع
بوی ناظر هر زن که مولود کند میرد **دلیل ه** اگر خداوند سابع در زمان
بود یا خداوند ثامن در سابع هر زن که کند از او جدا شود بزرگ یا
بطلاق و این بنایت بر تجربت **دلیل و** اگر زحل در سابع بود زمان
او میرند از امراض زحلی و اگر مریخ بود از درد زن یا امراض عجزی
دلیل ز اگر زهره بر ترجیع یا مقابله یا مقارنه محسوس بود و قمر مریخ
محسوس بود با هیچ زن پدیدار نبود و اگر زنی بود با هیچ شوهر پدیدار
نمود و قرار نگیرد **دلیل ح** اگر سهم التزویج در سابع یا رابع بود
و محسوس پیش ناظر زمان او میرند و بالایش از زیادت روزگار
نگذرد و الله اعلم بالصواب **دلیل ش** شاختن آنکه میان زن و شوهر
موافقت باشد یا نه اگر در یک طالع زهره آنگاه بود که قمر در دیگر طالع
و قمر در آن طالع آنگاه بود که زهره این دیگر کس میان بنایت دوستی
و الفت بود و خاصه که قمر از تیس یا تیشیت یکدیگر ناظر باشند
دلیل ب اگر آنجا مقوم آفتاب یکی است در دیگر طالع سعدی

صان

میان ایشان دوستی تمام بود **دلیل ج** اگر قمر این مولود ناظر قمر دیگر
از تیشیت یا از تیس میان ایشان موافقت تمام بود **دلیل د** اگر دو
یک بر یک باشند در طالع ایشان مثال این چنانکه یکی زهره در ثانی
بود و دیگر را شتر یا هم آنجا میان ایشان خصومت بود و بلا سببند
از یکدیگر بچین اگر در موضع سعدی محسوس بود در طالع دیگر **دلیل و** اگر در
یکی موضع آفتاب باشند در طالع دیگر میان ایشان از زن و شوهر
اتفاقی باشد و عمر هر یک دیگر بمانند و اگر نیت بر ترجیع یکدیگر باشند
میان ایشان زیادت اجتماع و الفتی نباشد **در دلایل زنان**
و شوهران که خصومت کنند یا صلح کنند یا نه اگر محسوس بر ترجیع
ناظر باشند یعنی که قمر یک طالع بر ترجیع یا مقابله محسوس بود در دیگر طالع
میان ایشان خصومت بود که البته صلح نپذیرد **دلیل ج** اگر قمر این
طالع یکی بر ترجیع زهره بود در طالع دیگر آن جهت ناپایب هر زن
که مفارقت افتد میان ایشان صلح نکنند **دلیل د** اگر طالع یکی حمل
بود و آن دیگر سرطان و طالع یکی ثور آن دیگر اسد که سنبه بود آن دیگر
حوت و طالع یکی جوزا بود و آن دیگر سنبه بود یا قوس و جدو که سنبه
هر که صلح نکنند **ترویج زنان شایسته** اگر عطار دوازده بود در
رابع و مریخ پیش ناظر بود زن سلیطه بود و جادوگر کند **دلیل**

صاحب کتاب
تبرکات
میرزا محمد
نور محمد

اگر زهره در جد بر باد در سلطان بود و این دو خانه رابع طالع باشد
 مولود زن ناکس کند از مطربان و ناکس **دلیل** ج اگر زهره در
 الارض بود و این برج دلو بود و قمر از ترجیح یا مقابله بوزن طالع بود
 زن نشایسته کند **دلیل** د اگر زهره در ساجس طالع بود مولود زن
 ناشایسته کند و از آن رج نهند **دلیل** ه اگر زهره در ثانی عشر طالع
 مولود زن عیب ناک کند و ناکس **دلیل** و اگر عطارد در ساج
 بود مولود زن کند فریضه و ناکس و سوجه **دلیل** ز اگر اوقات
 قمر حال در ساج بود مولود زن کند زور دست خویش که او را طاعت
 نبرد و از فرمان او بیرون شود و با این همه فاجعه بود و از آن گشت
 ندارد **دلیل** ح اگر خداوند ساج بصاحب ثامن نکند و این برج ثامن
 بود مولود زن کند بد اصل و اگر این برج دوجب دین بود و زن
 برین صفت و اگر منقلب بود زن بسیار کند **دلیل** ط اگر ساج
 بود و با زحل و عطارد و زهره مولود زن کامل کند که دو شوهر اول
 وی داشته بود **دلیل** ی اگر سهم التزویج مخصوص بود و ساج مخصوص مولود
 زن کند ناشایسته و همان کن **در تزویج پره زنان رشت و فائز**
 اگر راس در برج ساج بود یا زحل و مرجع بوی ناظر باشد مولود پره
 را بخواهد و اگر **دلیل** ب اگر ارباب مشقات زهره در پنج پس

کامل

وزن نام

در ثانی

در زوایل و تحت الشعاع باشند این کس بحمت و گنجان بود بر فوج زن
 راضی بود و از آن کسب کند **دلیل** ج اگر زهره با زحل بود در جد و در
 یا در جد و مرجع زحل از ترجیح و مقابله یا نظیر مولود پره زنی را بزنی کند
 که عیب دارد **دلیل** د اگر زهره در ثانی یا در ساجس طالع بود مولود زن
 ناشایسته کند و از آن رج نهند **دلیل** ه اگر زهره در ثانی عشر طالع
 بود مولود زن عیب ناک بود و ناکس **دلیل** و اگر مشتری
 و زهره در تحت الشعاع باشند در برج عاشر مولود زن بسیار کند
 را بزنی کند **دلیل** ز اگر خداوند سهم التزویج زحل بود و در خانه و
 بود مولود پره زن را بزنی کند و اگر خداوند ساج زحل بود این
 زن را مادر و شوهر بهم زاد بود یا از و برادر بیشتر بود **دلیل** ح
 اگر در و تدفیر کبر بود از کوکب عوم و در تزویج شهادت و صا
 ساج بعضی از کوکب عوم بود و دلیل تزویج پره زنان بود **دلیل** ط
 مستول بر دلایل تزویج زحل بود و مغرب بود دلیل پره زنان بود **در تزویج**
کنیز کان و کنیز کان زهره در ثانی عشر زحل و مرجع بوزن طالع مولود
 کنیز و کنیز کان و اولاد ایشان را بزنی کند و از ایشان رسوا نهند **دلیل** ی
 اگر خداوند ساج در ثانی عشر بود و خداوند ثانی عشر در ساج مولود کنیز یا کنیز کان
دلیل ج اگر صاحب ثانی عشر در ساج بود و در ثانی عشر را بزنی بخواهد و عرت

دلیل اگر سهم التزوچ در برج ثانی بود از طالع و صاحب او بر سر بود از نحوس

و او را شهادتی بود مولود کینه که مالدار که از وی منافع یابد بخواجه **دلیل**

اگر سهم التزوچ در برج سیم بود از طالع مولود کینه که از ان بنی کند و سیر

دلیل اگر زحل یا زهره در خانه او بود و این خانه او بود و این خانه طالع

اصلی بود مولود کینه که فرومایه بخواجه **دلیل** اگر صاحب طالع عطار بود و

در برج سابع از برج نحوس بود مولود کینه که در زمین بخواجه **دلیل** اگر زحل

در قمر مغرب بود یا توسط السما و این برج با سید یا جبر بود و قمر شمس

بوی نظر ندارد مولود کینه که ناپار سا بخواجه و زن کند **دلیل** اگر زهره در خانه

آفتاب بود مولود مهره مند بود از تزوچ و بران جهت روبرو **دلیل** و همچنین

در زمان شایسته و کینه کان و زن زادگان را بخواجه و از ان غشت نام حاصل **دلیل**

در آنکه زن شوهر را یا شوهر زن یا پدر فرزند یا فرزند پدر را محبت دارد یا

اگر سهم الاضطراب و الاصل در یک برج باشند یا در مقابل یکدیگر یکدیگر را دشمن دارند

و همچنین اگر برین خانه یک کوب باشند اگر موضع آفتاب فرزند موضع سهم

مدر بود یکدیگر را دوست دارند و میان در فرزند از قوس سهم الامتات اعتبار کنند و

اگر سهم التزوچ التما در برج مضطرب افتد یکدیگر را دوست دارند و اگر میان دو سهم التزوچ

خصومت وقت بود و اگر بخاطر و همچنان که طالع شوهر را سابع طالع زن بود و میان

محبت بود و اگر سهم التزوچ شوهر را در قوس سهم التزوچ زن در سینه شوهر زن را مطیع بود

و

و اگر سهم التزوچ مرد در سینه بود و از ان زن در قوس مرد را مطیع

بود و اگر سهم التزوچ سیم التزوچ ناظر بود و هر دو طالع جوزا باشند

بدان شخص سه سال میان ایشان طلاق و جدایی افتد

باعتبار الله عزوجل **دلیل** در سیلا و کسب با هم خوش میگویند

زهره و عطارد در طالع و طالع خانه زحل یا خانه زهره **دلیل**

که مولود با محارم خویش میگویند **دلیل** اگر برج ثالث محل عقد

بود و زهره و مریخ بدان برج ثالث ناظر باشند مولود با زنان

برادران و زنان دوستان ناخاطبی کند علی الخصوص که زهره

در حد مریخ بود و مریخ در حد زهره این حکم کمتر افتد **دلیل**

سهم التزوچ در ثالث مولود با خواهران نسب یا رضاع میگویند

دلیل اگر سهم التزوچ در خامس بود نحوس و سعد از و سابع

مولود با فرزندان و یا با خواهران و خواهر زادگان و برادر زادگان

محبت کند یا با فرزندان خویش **دلیل** اگر سهم الولد در سابع

بود مولود کسی را بنی کند که فرزند او بود یا بجا فرزند و زودت را که

واضع ملت محوس بود و سهم الولد قمر حال در سابع از ان بود که و کفاح

فرزند ان برای راحت خویش میباید **دلیل** اگر سهم التزوچ

ناظر بود یا مقاران و رب السهم با سهم مولود با حالات و خویش ن

بود در حد سابع و سابع

مادف د کند و اگر هیچ ناظر بود از آن بلا و رنج **دلیل** ز اگر افتاد
 در سوت مشتر بود مولود با زن پدر و خویش عزم و کینه کان پدر
 کند و با زن پدر **دلیل** ج اگر زهره در خانه زحل بود علی الخصوص حیدر
 مولود با کینه پدر و زنی که از ایشان شیر نخورن باشند فساد
 کند **دلیل** ط اگر در خانه مشتر بود و بر جگر بود با پدر خویش لواط
 کند خاصه که قرا از مخرج منخوس بود و اگر مولود زنی بود پدر با و رفسا کند
 یا برادر شوهر اگر آفتاب در حدود زهره بود منخوس مولود با مادر یا
 با کتک مادر بود **دلیل** یه اگر قمر در برج سابع بود و این
 برج موش بود و زهره ناظر بود و آفتاب از مقابل بر ایشان ناظر
 بود مولود میان دو خواهر در کنج جمع کند **در توالید کسانی که کنج**
پنهانی کنند چون صاحب سابع تحت الارض بود یا تحت الشعاع
 آفتاب مولود تنویر پنهانی کند **دلیل** ب چون خداوند ستم تنویر
 در خانه هفتم بود مولود کنج پنهان دارد و اگر خداوند ستم تنویر
 در سابع بود مولود کنج پنهانی کند **دلیل** ج اگر زحل و قمر
 در سادس طالع بود مولود از زنان پنهانی کند و نخواهد که هیچ بران
 مطلع بود **دلیل** د اگر شتر زهره ننگر و نه بهر التنویر
 و نه سابع طالع و نه بخداوند سابع مولود کنج پنهانی کند زیرا که شتر

نمان

نهانها آشکارا شود و زحل دلس نهانی بود و مشتر **دلیل** شکار بود
دلیل ه اگر زهره در ثلث طالع بود و شرقی بود و در حدود شتری
 یا در حدود خویش مولود زن پنهانی نخواهد و از آن توانگر یا بد
در سعادت بزنان و شادان قبل ایشان چون عطارد در طالع بود
 اندر برج موش مولود از زنان مال و خیر نفع یابد **دلیل** ب چون
 سهم السعاده در ثلث طالع بود و مشتر روی ناظر از ثلث قریب
 و مقابل مولود نفع و جاه یا بد از جهت زنان **دلیل** ج زهره
 و مشتر ناظر و نخوس سابع قطره زهره در رابع در برج ثبات باشد
 مولود نکحت بود از زنان **دلیل** د اگر خداوند سابع **دلیل** د اگر خدا
 سابع در خامس بود و مسعود بود مولود از زنان توانگر و فواید یابد
دلیل ه اگر زهره در برج خامس بود در فرج خویش و کمال مولود
 از زنان شادی پند **دلیل** و زهره در ثور مغرب مسعود مولود کنج
 باشد **دلیل** ز عطارد در سابع از موالید شتر مولود بزنان شاد شود
 و از ایشان منافع یابد **دلیل** ج زهره در برج سابع از طالع بقاره
 مشتر یا ثلث و تسدیس و ترسیع او مولود میمون التزویر باشد
 و از اموال زنان روزیست بود و بوجوایشان مال و جاه یابد
دلیل ط اگر راس و زهره و عطارد در خامس و طالع باشد

بیشتر از سعادت مولود از جهت زنان بود **دلیل** اگر سهم التزوج
 در سابع طالع بود و مسعود و قمر حال بود و تزویج مولودیکو حال بود
دلیل یا اگر سهم التزوج در حادی عشر بود مولود زانی را بخوابد
 که پیش از خواب برایش عاشق باشند و از ایشان منافع یابد **دلیل**
 اگر سهم السعاده در برج سابع بود و مسعود و نحس سابع قطع مولود نکاح بود
 بزنان و از ایشان کرامت یابد **دلیل** اگر زهره در خانه مشتری
 قمر حال مولود بسبب زنان نکاح بود **دلیل** در پنج موله زهره
 در ثانی عشر تزویج مولود بود **دلیل** زهره در دوم طالع
 نه در و نحس زهره ناظر مولود بلا پند از زنان **دلیل** زهره در
 با زحل و مریخ هم یا تزویج و مقابل ایشان مولود بربک زن میکند
 و هر یک حسدی زنی کند و از آن بلا رنج و سخت کشد خاصه در برج
دلیل اگر زهره در و تد رابع بود و نحس بوز ناظر مولود و زنی
 الکاح بود آفتاب را در و تد ارض بر خوردار نبود مولود را
 از زنان **دلیل** اگر قمر با ستیاق بود بقاره و مریخ در سابع طالع
 و این برج خانه زهره بود مولود از زنان رنج و غم و بلا پند
دلیل اگر زهره در اوج بود در سابع طالع و نحس بوز ناظر از
 تزویج و مقابل مولود بزنان میبخت شود **دلیل** اگر زهره در اوج

در ثانی

در سابع طالع و نحس بوی ناظر از تزویج و مقابل مولود بزنان سخت
 شود **دلیل** اگر سهم التزوج در سابع طالع بود و نحس از قبل
 زنان مولود قضیت و لقب و رنج پند **دلیل** اگر سهم التزوج
 و سابع طالع بود و نحس کفاح مولود مذموم بود **دلیل** سهم التزوج
 در ثانی عشر طالع و نحس دلیل رنج و الم بود بزنان **دلیل** یا سهم السعاده
 و نحس دلیل غم تمام مولود بود بزنان و بیشتر از تزویج او فاسد و زوی
در موله و حرکت زنان قمر در برج رابع از طالع بود و نحس بوز ناظر
 مولود مصایب زنان پند **دلیل** زهره در برج رابع بود از طالع
 و زحل و مریخ بوز ناظر مولود حرکت زنان خویش پند اگر برج منقلب بود
 فراوان زنان او هلاک شوند و اگر مریخ و زحل با زهره هم در رابع
 جسم این حکم دارد و اگر خداوند سابع در ثانی موله در اوج زن بخاند
 و جمله هلاک شوند **دلیل** اگر قمر از موله مریخ در گذشته بود و نشو
 بقابل زحل و زهره و ایشان در مغرب باشند مولود بسیار کفاح بود
 و زنان او جمله هلاک شوند **دلیل** اگر زحل در برج سابع بود از طالع
 و مولود دلیل بود و زهره و قمر با و مقدار بود زنان هلاک شوند
دلیل اگر زهره و مریخ و عطارد بوز ناظر باشند مولود مصایب
 ازواج پند **دلیل** اگر زهره در سابع بود و نحس بوز ناظر بود و مسعود

احتکار

مک زنان مولودیکو

مولا

ساقط بود مولود زنان خویش را دفن کند **دلیل** اگر صاحب سابع محرق
بود یا با بطی راجع و در ثانی طالع بود مولود زنان دفن کند
دلیل اگر سابع ثامن نحس بود و صاحب سابع منجوس بود از نظر
عطار و مریخ و مشتری ناظر بود مولود زنان خویش در حیات و
بکشد **دلیل** اگر زهره در خانه خویش بود مولود از زنان
بلا بپند و بیشتر از عشق و غیرت هلاک شود **در عدد زنان** بیشتر از
برج وسط السما تا زهره بعد کوکب که میان هر دو بود عدد زنان
مولود بود **دلیل** اگر طالع آن زنان بود از درجه وسط السما تا زهره
مریخ در وسط السما بود از مریخ تا مشتری بیشتر هر که میان ایشان
بود از کوکب اعداد شوهران بود **دلیل** تا مشتری تا سحیح از مرک
چنان نترسد که طبقات عطار در زیر آن خانه حرکت ایشان
بود سرج زحل و مریخ و هر که طالع حمل بود خداوند طالع و خداوند
ثامن یکی بود این کس از مرک نترسد و پاک ندارد و هر که طالع
او میزان بود و صاحب ثامن او زهره خداوند طالع او بکشد
و سبب او بود **دلیل** کسی که مرک ایشان سبب بیمار بود چون صاحب
ثامن مریخ بود و آفتاب در برج مانی بود مرک مولود از اسهال علت
مشک بود و درجه از غلظت حرارت و رطوبات بود **دلیل** اگر مریخ

کسی که طالع او زهره در خانه خویش بود مولود از زنان خویش را دفن کند

در طالع او سحیح

صاحب

صاحب سابع بود و تحت الشعاع بود مولود از در شکم یا از در غنچه
از اعضا میرد **دلیل** اگر آفتاب بر کسوف بود و خداوند ثامن
و تدریج بود بیمار در روز و شب هلاک شود از آن **دلیل**
اگر مریخ منجوس بود در وقت سابع حرکت مولود از غنچه و قیوح و ارام
دلیل اگر آفتاب در برج طالع بود و در مغرب و مریخ در وسط
و تدریج و مشتری بر ایشان نظر ندارد مرک مولود از حرارت یا
احتراق بود یا کیوسات باشد **دلیل** اگر مریخ با مریخ بود در سابع مرک
مولود از عاف و علل خون بود **در آنکه مرک او بد بود** چون مریخ
در طالع بود و نحس بوی ناظر یا مریخ منجوس متصل صاحب طالع مرک
مولود بد بود و برادر و مریخ میرد **دلیل** اگر مریخ در ثانی عشر بود و نحس
بوی ناظر بود و مریخ با یکی از نحس صاحب ثامن مرک مولود بود **دلیل**
اگر زحل و مریخ و عطار و مشتری و زهره در رابع بود مرک مولود
صعب بود یا بجز بسیار **دلیل** اگر مریخ در ربع بود و بقدر ناظر
نظر کند باشد مرک مولود بد باشد **دلیل** اگر نحس بعد از سابع
برآید و بقدر ناظر بود از او تا مولود را مرک بد بود **دلیل** اگر
ارباب قنات رابع منجوس بود و نحس بر ایشان ناظر بود و در
اماکن بد باشد و مریخ و سکرات حرکت مولود با رنجی تمام بود و جان

در سابع

بود در شوار بود **دلیل** ز اگر مشرور زهره در شام طلوع بود مرک او
 بود و بارنج تمام بود **دلیل** ج اگر زحل در طلوع شمر در شام بود باج
 و بار صعب بود **دلیل** ط اگر مستوله بر جزا اجتماع یا استقبال
 متقدم بود بر ولادت و ارباب مثلثات ایشان منخوس باشد
 و منخوس برایشان فافظ در اندر مرک مولود زشت بود و بارنج و الله
 اعلم و حکم **در مرک** فی اگر اس و تریخ در رابع طلوع بشود مولود
 فی میزد **دلیل** اگر صاحب مثلثه نخستین از برج رابع نه در خانه پیش
 بود و صاحب ثامن در موضع بید منخوس نظر منخوس و منخوس
 ساقط مولود فی میزد **دلیل** اگر مرک در سرطان بود منخوس نظری
 منخوس مولود فی میزد که ناکاه او را بکشند **دلیل** ه اگر زحل در
 بود و آن برج متقلب بود و صاحب طلوع بود مولود ناکاه میزد
دلایل که در آب غرق شوند زحل چنانچه خداوند برج ثامن بود
 و در برج مای بود و منخوس بر ناظر بود مولود در آب هلاک شود و اگر
 زحل صاحب ثامن بود و زحل بود در برج مای مولود در آب هلاک شود
دلیل ج اگر صاحب ثامن و صاحب او نکرد و بسهم الموت و صاحب او
 و زحل و صاحب مثلثه برج رابع اگر این دلایل جمیع یا بیشتر از این
 برج مای باشد مولود در آب هلاک شود و منخوس در وسط السماء بود یا فقر

سیم اگر منخوس در این بود
 نوی حال راجع به مولود بود
 در آب هلاک شود

برج مای که بود مولود در آب میزد یا از باران هلاک شود **دلایل** که در آب غرق شوند
 صاحب برج رابع در سابع در برج نادر بود مولود با تاش بسوزد و فقر با منخوس در برج
 ثامن مولود بر تاش بسوزد و فقر صاحب سابع بود و تریخ و آفتاب بر ناظر باشد
 یکی در سابع و دیگر در عاشر مولود با تاش بسوزد و اگر در درو تر بود از او تا و یا در درو
 و مشرور از وی ساقط و بر نادر و منخوس بر ناظر مولود با تاش بسوزد و **دلایل**
که در آب غرق شوند اگر آفتاب به برج ثامن و غریب منخوس بود و صاحب
 منخوس بود یا نظر منخوس مولود از بالا برفت و اگر فقر در درو تر بود از او تا و ثامن
 و مشرور در برج غریب در زوایل برج ثابت از منخوس مولود از بالا برفت
 و اگر زحل مستوله بود در برج ثامن و در سابع طلوع بود و از برج ارض بود و آفتاب
 در درو تر بود از موضع مرتفع برفت و اگر صاحب برج سابع منخوس بود در درو
 و فقر منخوس بود مولود از بالا برفت و اگر تریخ و مشرور در منخوس بود و سحر و تریخ
 ناظر نبود مولود از مکان بلند برفت و اگر فقر در وسط السماء بود و منخوس بر ناظر بود
 بنای بلند مولود در بلند برفت و از آن جهت هلاک شود **دلایل** که در آب غرق شوند
بیم هر که اطلالع جزا بود و زحل در طلوع با فقر و قشون بمقارن زحل و تریخ از جمل
 بترسج زحل وی از آب میزد هر که اطلالع سحر و زحل در وی و آفتاب در جمل تریخ با تریخ
 که صاحب ثامن است در جزا مقارن از آب میزد و هر که اطلالع جزا بود و فقر طلوع
 بر تریخ آفتاب و عطارد در درو بمقارن تریخ او از آب هلاک شود و هر که اطلالع جزا بود

و م اگر نه
 سیم اگر دلایل مای بود
 ناری باشد مولود بر تریخ بود

و قدر ساس درجه ثور و شتر در دلو و قمر ترسیع و هر آفتاب باز جل در جبر در درج
مطلوبه بود و را خط بود از آنکه چشم او از آنکه تبا شود و اگر طالع بود آفتاب در دلو و قمر
در ثلث در جبر و عرت بقا به همین و شتر و عطارد در جل ساقط از نیزین و قمر در شنبه
مقیم در دوازدهم درجه قمر از مقابل آفتاب بگذرد بر درجه بیست و پنج را پسندارند
تسلیس آنکه ساس با بلیمیر و چون تسلیس به سلج با درجه طالع میزان با نیزین ترسیع هر شخص
رسد یا مقارنه زحل و ترسیع حریج یا مقارنه حریج و ترسیع نحسین و ازین دوس
دلیل نام بود مولود از آنکه بلیمیر و **دیس** که کشت زانهر و مند اگر صاحب برج نماز
در برج غریبه بود و منطرح زحل نحس در عرت یا بر طانی یا حوت بود مولود را مگر زود یا حیوانی
قابل **دیس** اگر زهره صاحب نماز بود و از حلیت دار و زانی میر **دیس** اگر زهره خواجه
شمار بود و نحس بود و برج نماز نحس بود و از زمره میر و از خرد **دیس** هر طالع ثور بود و زهره
در طالع و قمر ترسیع زهره ای که را دشمن دارد و چه در آن بیک شود **دیس** که
اش زانیم و بخورد خواجه نماز از طالع اگر باز جل بود و طالع مولود را ساقط بود و مولود
و غیر آن وقت دارد **دیس** السعدی زان از طالع بود و منظر بود طالع و سم السعدی و در آن
دیس چون قدر در دلو و یا در ماه اول و شتر در درجه زانیم و در درجه زانیم و در درجه زانیم
سابع بخورد **دیس** چون قمر بقا باز جل بود و قمر در وسط السعدی و این ساج از دواب بود باشد یا هر چه
مولود سابع بخورد **دیس** که کشت زانیم و بخورد خواجه نماز از طالع اگر باز جل بود و طالع مولود را ساقط بود و مولود
در جل بر نیم جبر و شتر در دلو و عطارد و حلیت ساس با بلیمیر و هر آفتاب و قمر در عرت ساس با بلیمیر و هر آفتاب و قمر در عرت

کوزن

خوردن بید و هر که طالع جوزا بود و شتر و زنب مقارن در طالع و شتر
و عطارد در مولود مقارن و قمر در عرت مقارن حریج و زحل
در میزان و زهره در جبر در ثامن بر ترسیع زحل از خربسای
خوردن بید **دلیل** آنکه او را بردار کنند و یا گردن زنند
صاحب بیت الحیوة چون در سابع طالع بود و حریج صاحب
سابع بود مولود را گردن زنند **دیس** چون حریج در وقت عاشر
بود از طالع و قمر در سابع بود و سعود بقا منظر نبود مولود را در در
بکشند **دیس** چون خداوند خانه و همغم آفتاب بود و در ساس
طالع بود و نحس و قمر متصل بود و نحس یا با سدا حراق مولود
را ملک بسات بکشند **دیس** اگر زحل یا حریج در وقت بود و دیگر
نحس در مقابل این در وقت تحت الارض مولود را بکشند و یا بردار
کنند **دیس** اگر آفتاب منکف بود در برج سابع و سادس
از طالع و هنوز ساعتر از کسوف نگذشته باشد تا وقت ولادت
و قمر مقارنه یا ترسیع و مقابل حریج بود مولود را عیاران و در در
بکشند **دیس** اگر حریج در وسط السعدی بود در خط طالع خویش خاصه
در مولود نماز و قمر در عرت بود و سعود از وی ساقط مولود را
بکشند **دیس** اگر زنب در ثامن طالع بود و شتر و زهره زحل

المقام

با و بود مولود را بظلم بکشند و روا بود که برادر کنند اگر برج به واسطه بود
دلیل اگر مشتری در طالع بود و قمر در مغرب و مریخ از ترسیع ناظر
 بود مولود را به تیغ بکشند **دلیل** اگر زحل و مریخ در مغرب و یا قمر
 الارض بود عاقبت مولود قتل بود **دلیل** اگر زحل و مشتری و عطارد
 و مریخ در طالع بود مولود را در صف جنگ ناکاه بکشند **دلیل** یا اگر
 قمر در مغرب بود و مریخ در قمر الارض مولود را بکشند و یا برادر کنند
 و اگر مریخ در ثامن بود و زحل او را بشیر بکشند و همچنین اگر مشتری بر ثامن
 مریخ و زحل بود **دلایل کسانی که بدست خویش خود را بکشند** شمس قمر
 و مشتری و زهره چون در برج وسط است و زحل بر آنجا ناظر و مریخ
 و خاصه که یکی از ایشان صاحب ثامن بود مولود خویشش تحقیق بکشد
دلیل چون صاحب سابع او و صاحب ثامن بود و صاحب سابع از طالع
 سابع می نگیرد مولود خویشش را بکشد و حکیم فاضل محمود خوارزم در مد
 نظر مبرور در سنه عشرين و خمسماية خویشش را که بر د قلم تراش
 بکشت و طالعش برین شکل بود **دلیل** چون زحل و مریخ در
 عاشر بود از طالع و خداوند طالع منجس بود و قمر منفرد از صاحب
 طالع در برج که بطلال بکشد مولود خویشش را بکشد **دلایل قتل**
با سبب زمان سهم التزوج در ثامن و صاحب ثامن منجس

بدر و فلز این

مولود را

می بود را بسبب زمان بکشند **دلیل** اگر مشتری بر برج سابع و زهره
 بود و در سابع طالع بود مخصوص میان دو شخص مولود را بسبب
 که بکشند **دلیل** اگر زهره در سابع طالع بود و قمر در طالع
 منجس بود ناظر مرک مولود بسبب زنی باشد **دلیل** اگر بجای
 زهره مشتری باشد یعنی که مشتری در سابع طالع بود و قمر در طالع
 و منجس بود ناظر مرک مولود بسبب فرزند او بود و فرزند او را
 بکشد **دلیل** اگر مریخ در سابع طالع بود و قمر در طالع و منجس
 بود ناظر مولود را برادران بکشند **دلیل** اگر زحل در طالع بود و زحل
 صفت که یاد کردیم مولود را بکشد **دلایل کسانی که مرک ایشان**
نهانی بود صاحب مثقاله رابع اگر در رابع یا سابع بود مولود پنهان
 می رود و کس او را دفن نکند و برور نماز نکند **دلیل** اگر صاحب ثامن
 تحت الشعاع بود مولود پنهان می رود **دلیل** اگر خداوند برج عاشر
 از طالع و برج یازدهم و سیوم منجس بود و قمر متصل بود منجس
 خویشش در گستان پنهان می رود چنانکه او پیدا نبود **دلیل**
 اگر خداوند ثامن و خداوند سهم الحماة **دلایل مرک** که او بکشد
 بر ثامن در برج رابع بود تحت الارض یا تحت الشعاع اقباب
 مولود پنهان می رود **دلایل کسانی که در وطن خویشش میزند** صاحب ثامن

از طالع چون در ثامن بود در خانه خویش مولود در وطن خویش میرد
دلیل چون صاحب ثامن و برج ثامن مسعود باشند مولود در وطن
 میرد **دلیل** چون مشتری و زهره از ثلثین مولود در خانه و شهر
 خویش میرد **دلیل** **یک** که در غربت میرند خداوند ثامن در ثانی
 عشر مولود در سفر میرد و چون صاحب برج رابع در برج هبوط
 یا وبال یا سادس یا ثانی عشر بود یا ثامن مولود در غربت میرد
 و چون قمر در برج سابع بود یا سیلا در تبار و تحت الشعاع بود
 متصل بخمس مولود در غربت میرد و چون زحل خداوند ثامن طالع
 بود و مریخ ناطر بود در برج غربت میرد و چون مشتری خداوند
 ثامن طالع بود و نحس بود و برج ثامن نحس و مشتری در برج
 غریب مولود در غربت میرد و چون زهره و زحل و مریخ و قمر در ثامن
 بود مولود از تشنگی و کرسکی میرد در غربت و سیاح و اوجاورد
 و چون صاحب ثامن در برج بود که در اینجا اورا حفظ نمود مولود
 در غربت میرد و چون آفتاب در وسط السماء بود و مریخ ناطر
 در مقابله مولود در غربت میرد **در اوقات** هر که در اجتماع
 نماید در استقبال میرد و هر که باستقبال نماید با جمعی میرد و ارباب
 ازین بخداوند ساعت ولادت بود از ساعات موعده ارضاء و

مهر
 طالع
 در ثامن
 در خانه
 مولود
 در وطن
 خویش
 میرد
 دلیل
 چون
 صاحب
 ثامن
 و
 برج
 ثامن
 مسعود
 باشند
 مولود
 در
 وطن
 میرد
 دلیل
 چون
 مشتری
 و
 زهره
 از
 ثلثین
 مولود
 در
 خانه
 و
 شهر
 خویش
 میرد
 دلیل
 یک
 که
 در
 غربت
 میرند
 خداوند
 ثامن
 در
 ثانی
 عشر
 مولود
 در
 سفر
 میرد
 و
 چون
 صاحب
 برج
 رابع
 در
 برج
 هبوط
 یا
 وبال
 یا
 سادس
 یا
 ثانی
 عشر
 بود
 یا
 ثامن
 مولود
 در
 غربت
 میرد
 و
 چون
 قمر
 در
 برج
 سابع
 بود
 یا
 سیلا
 در
 تبار
 و
 تحت
 الشعاع
 بود
 متصل
 بخمس
 مولود
 در
 غربت
 میرد
 و
 چون
 زحل
 خداوند
 ثامن
 طالع
 بود
 و
 مریخ
 ناطر
 بود
 در
 برج
 غربت
 میرد
 و
 چون
 مشتری
 خداوند
 ثامن
 طالع
 بود
 و
 نحس
 بود
 و
 برج
 ثامن
 نحس
 و
 مشتری
 در
 برج
 غریب
 مولود
 در
 غربت
 میرد
 و
 چون
 زهره
 و
 زحل
 و
 مریخ
 و
 قمر
 در
 ثامن
 بود
 مولود
 از
 تشنگی
 و
 کرسکی
 میرد
 در
 غربت
 و
 سیاح
 و
 اوجاورد
 و
 چون
 صاحب
 ثامن
 در
 برج
 بود
 که
 در
 اینجا
 اورا
 حفظ
 نمود
 مولود
 در
 غربت
 میرد
 و
 چون
 آفتاب
 در
 وسط
 السماء
 بود
 و
 مریخ
 ناطر
 در
 مقابله
 مولود
 در
 غربت
 میرد
 در
 اوقات
 هر
 که
 در
 اجتماع
 نماید
 در
 استقبال
 میرد
 و
 هر
 که
 باستقبال
 نماید
 با
 جمعی
 میرد
 و
 ارباب
 از
 این
 بخداوند
 ساعت
 ولادت
 بود
 از
 ساعات
 موعده
 ارضاء
 و

ساعات

ساعات آفتاب بود حرکت یوم الاربع یا لیلته الاحد بود و اگر
 قمر بود حرکت یوم الخمیس یا لیلته الاثنين و اگر زحل بود حرکت یوم الثلاثاء
 یا لیلته السبت بود و اگر مشتری بود حرکت یوم الاحد یا لیلته الخمیس بود
 و اگر مریخ بود حرکت یوم الجمعة یا لیلته الثلاثاء و اگر زهره یوم الاثنين
 بود یا لیلته الخمسه و اگر عطارد بود یوم السبت یا لیلته الاربعاء و
 بود حرکت یومی حرکت یکدیگر وقت حرکت آن روز یا آن شب بود که
 آن کوکب بدان دلالت کند **حکمه** **خانه** **نهم** اگر صاحب تاسع طالع
 قمر حال بود و آن نحس ساقط بود سفر مولود در اموال و موافق بود و با
 بود و با قوت دل **دلیل** اگر قمر در سیوم طالع بود شرق طاهر آن
 تحت الشعاع مولود با تنفرا ارتفاع یا بد **دلیل** اگر قمر در بیجم طالع
 بود و مشتری و مریخ ناطر باشند دلیل طوطا و شاد بود در سفر
دلیل اگر مسعود در تاسع طالع بود مولود بسفر ارتفاع یا بد و سیف
 کند الا که از آن شادی یا بد خاصه که صاحب تاسع مسعود و قوی حال
 بود **دلیل** اگر آفتاب و زهره و عطارد در تاسع بود از طالع
 مولود در امانت بسیار بود در سفر **دلیل** اگر قمر در برج ثامن شب
 و آن برج تاسع بود از طالع مولود خداوند آن تنفرا بسیار بود و بزرگ
 و سعادت از سفر یا بد **دلیل** اگر قمر و خداوند خانه او در بیت السفر بود

مسعود مولود صاحب اسفار بود و بسیار منافع یابد از سفر خاصه که
 قمر و زهره درین خانه مسعود باشند و اگر صاحب طالع در تاسع بود
 و صاحب تاسع در طالع مولود شاد دل بود و سفر و در آن فواید
 فراوان یابد **دلیل** اگر قمر بعد از ولادت در روز سیوم مسعود
 بود و بعد بر میخیزد و این سعد قمر بود و شریقه بود مولود و مسعود
 منفعت بود از سفر اگر این کوکب بخش بود و شریقه بود فاما در حفظ
 خویش بود مولود سفرهای دراز با منفعت و تسبیح بسیار در افاق **دلیل**
 اگر صاحب تاسع در و تدر بود و قمر حال بود و نحس از و ساقط بود مولود
 مسعود بود در سفر و در آن رفعت و کرامت و نصرت و سعادت یابد
 و بهتر و فایده از هر غربت یابد نه در خانه **دلیل** اگر سفر کند و باز
 بخانه نرسد چون شتر و زهره در خانه طالع بود مولود در اولاد
 در سفر بود و هرگز هیچ جای متوطن نشود **دلیل** چون عطارد در وسط
 السما بود ظاهر از تحت الشعاع و هیچ تقارن و بود یا بر ناظر
 مولود از وطن خویش هجرت کند و هرگز باز آنجا نیاید **دلیل**
 اگر زحل در سرطان بود و هر دو برج و زحل طالع است مولود بود مولود
 بسفر شود البته باز نیاید **در آنکه سفر کند و باز آید** زحل چنانچه در خانه
 خویش بود بسفر و در دشت رود و اما زود باز آید و چنانچه در طالع

داورا

و او را خراشتر بود در خانه سفر مولود سفر دراز کند اما با وطن رسد
 و اگر زهره یا شتر و عطارد بقمر خمر کند مولود اسفار بسیار کند
 و لیکن بقیت با وطن خویش آید و اگر عطارد در خانه و مریخ بود سفر بسیار
 کند اما بقیت با وطن آید **دلیل** کسی که سفر آید **نرازیان**
داور نحس چون در ثلث طالع بود و صاحب طالع فاسد بود
 مولود از سفر بگریزند و امور مکرره در سفر ببردند و چنانچه
 در ثلث طالع بود در میلاد و نهار و نحس بود ناظر بود و برج
 ثلث برج مذکور بود مولود از سفر بگریزند و نمکته ها در سفر بود
 رسد چون مریخ در خامس طالع بود و قمر بتسلیم یا تسلیم است
 ناظر بود مولود سفر بسیار کند و از آن رنج و بلا پسند اگر قمر در
 سابع طالع بود و میلاد روز زحل بود مولود در سفر بچار شود و بلا در سفر
 ببرد رسد اگر زحل و زهره و مریخ و قمر در خانه سفر بود مولود را
 در سفر رنج رسد و از فواید سفر محروم بود اگر مریخ بطالع ناظر بود
 از تسلیم و قمر بقا رنج مریخ بود مولود اسفار با بهول و با صفا
 افتد و از آن رنج پسند اگر مریخ در خانه عطارد بود مولود اسفار
 بسیار کند و در آن زیادت فایده و منفعت نیابد اگر صاحب
 بیت السفر تحت الشعاع بود مولود در سفر بکند از وطن بخوی

در زهره

بگیرند اگر صاحب بیت السفر در برج مائمه بود و صاحب طالع از
منحوس بود مولود سفر دیکند و احوال و بلا کشد از دریا اگر صاحب
در برج مائمه بیت السفر منج بود و صاحب طالع مائمه بود و سعد ساقط بود
بلا کشد در سفر اگر ارباب مثلثات آفتاب بروز و آن قدر در
شیر ساقط باشند و از نیرین و زایل او نماند و منحوس باشند مولود
در سفر منج و مشقت کشد اگر دلائل سفر منحوس باشند در طالع مولود
در سفر چهار درخت و درج کشد یعنی خصوص در آنکه دلائل تحویل
و اسباب آن باز خواند اگر مستول بر خانه و سهم سفر منحوس بود
در برج مائمه مولود سفر دیکند و از آن ملا و درج بوبر رسد خاصه
آن نخست از نخل بود اگر از چرخ بود از در دان و اهل سلا کشد
و اگر این اول در برج ارض بود این سفر در میان بودی کشد اگر صاحب
طالع در برج بیت السفر دارد مولود سفر دوست دارد و از آن
زیادت منفعت نیابد اگر صاحب بیت السفر بتیض صاحب طالع دهد
مولود در سفر کردن مضطر بود و هیچ خستیا نبود او را در سفر اگر صاحب
طالع منفرف بود از صاحب بیت السفر مولود سفر دشمن دارد و اگر
صاحب سفر منفرف نبود از صاحب طالع مولود سفر دوست دارد
و همیشه بر غم سفر باشد اما او را سفر کمتر موافقت نماید و بیشتر از

این مواضع را شنید

برابر

هر ساز که کند در سفر باطل شود تا سفر از کدام نواح کشد اگر نیرین
اربع شرق باشد مولود سفر بجانب مشرق و قبله کشد و همچنین دلائل
سفر در اربع غرب باشد در جانب شمال و مغرب و اگر در برج دو
و منقلب باشند زود از سفر افتند و اگر در برج ثابت و برادر
افتند تا کدام جهت موافق تر افتند **نکته** اگر کوکبی تر است آن
ناحیت که این کوکب بر آن دلالت کند او را موافق افتد اگر ارباب
خانه نیرین و صاحب طالع در بسوط و وبال باشند هیچ جانب
خستیا سفر نیابد کرد اگر چرخ در دوم طالع مولود از بیم و هر کسی
بیاید که بخت و جانب مشرق او را اولیتر بود **دلیل دیگر** اگر صاحب
تاسع سعد بود و در طالع بود مولود پاک دین بود و اگر نحس بود مولود
بد اعتقاد بود و خصومت کند در اعتقاد خویش اگر عطارد در خانه
بود مولود متدین بود و اگر آفتاب یا قمر در تاسع قمر حال مولود
اعتقاد بود اگر کوکب از طالع ساقط بود و قمر و عطارد بیشتر
ازین سه کوکب دو بیکدیگر مقارن یا متصل مولود نیکو اعتقاد بود
اگر کوکب از طالع ساقط بود و قمر و عطارد بیشتر ازین سه کوکب
دو بیکدیگر مقارن یا متصل مولود نیکو اعتقاد بود اگر سهم السعاده
و سهم الغیب و سهم الدین از بسویت و حدود سعد باشند مولود پاک دین

اگر برج تاسع از بیوت سود و ثبات بود و میخ در درون بود
وی مولود پاک اعتقاد بود اگر خداوند ثالث و تاسع از نحوس بری
بود مولود پاک پس بود اگر اس در ثالث یا در تاسع بود مولود
بعبادت و زهد معروف بود اگر خداوند تاسع بر تثلیث صدر
بود و آفتاب از قیس یا تثلیث بود ناظر بود یا قمر مولود نیکو
مذهب بود اگر قمر در تاسع یا در مقدار نه عطارد بود این کس امام
مسلمان بود و متورع و حسن عقیدت خلق بود اگر قمر در خانه
مشترب بود یا مشترب هم بود در تاسع و اگر مشترب بود تنها در تاسع
و قمر حال هم دلیل تقوی و حسن عقیدت بود چون سهم الدین مشترب
متصل بود مولود نیکو اعتقاد بود چون برج نهم شرقی مشترب یا شرق
آفتاب یا شرقی زهره بود مولود نیکو اعتقاد بود **درین مقدار** اگر عطارد
در خانه زحل بود و هر دو در طالع حقی دارند متافون بود طالع هر دو در
خلاف باطل بود اگر عطارد در نهم بود و در اینجا حقی دارد و میخ
بر تریج و هر دو مولود دین باطل دارد اگر برج تاسع منقلب بود
و صاحب او در برج منقلب مولود بربک مذهب قرار نگیرد
اگر ذنب در ثالث یا تاسع بود و سهم الغیب نحوس بود و صاحب
تاسع نحس بود مولود متخیر بود و برج مذهب قرار نگیرد چون سهم الدین

مقارن

مقارن بود با میخ یا تریج و مقابله او مولود بد اعتقاد بود اگر
مستول بر تاسع و سهم الدین میخ بود مولود بد اعتقاد بود خانه
که از نظر مشترب دور بود اگر عطارد در تاسع مقارن زحل بود
مولود بد اعتقاد بود اگر زحل مشترب در نهم مقارن باشند و یا میخ
و زحل با نجس یا ذنب دلیل اعتقاد بد بود اگر سهم الدین در ثانی
و ثانی و ثانی و ثانی عشر بود دلیل اعتقاد بد بود و مقابله و اگر
نحوس بود منافق بود زحل در خانه و مشترب دلیل اعتقاد بد بود
خاصه که راجع یا نحوس بود **دلایل کس که از مذہب پیروی انتقال**
کند اگر مستول بر برج نهم راجع بود مولود از مذہب اصلی خویش
انتقال کند اگر با رجوع نحوس بود از آن مذهب حفظ نماید اگر میخ
در تاسع بود در برج منقلب مولود از مذہب بدیز انتقال کند اگر عطارد
در خانه زحل و میخ بود راجع و در طالع حقی دارد مولود از ایمان
بر گردد و مرتد شود **شخص کی که خواست که پیوند خواهد بد کرد**
سهم الغیب نحوس بود مستول بر طالع و عطارد بود و مشترب
ناظر بود خواها پیوند که راست باز خواند و تعبیر حاجت نیاید
دلیل اگر مشترب در تاسع بود در میلادش پیوند مولود خواها پی
در رخ پیوند با بول و هر تعبیر که کند راست نبود و اگر مشترب

درین خانه محقق شود دلیل و اثبات عجیب بود **دلیل** خداوند
 تاسع دریا زدهم دلیل خواهر نیکو بود و تعبیر داشت و گزارش دین
دلیل اگر عطار با قمر بود در برج تاسع در جوزا یا سنبله یا میزان
 یا ثور و سهم الغیب با و بود خواهر نیکو چند و از غایب خبر دهد
دلیل **دلیل** که از علم منفعت و غزوة یا خبر عطار در حواله در
 حفظ دارد یا در برج نهم یا سیوم و مشترک بود نظر دارد و اگر آنکس از علم
 منفعت و حرمت و دولت یا بد **دلیل** اگر قمر و قوس یا حوت
 بود و ازین دو برج یکی تاسع طالع بود و میلادش بود مولود او در
 خویش بهره یا بد **دلیل** اگر عطار در تاسع بود و مشترک بود نظر
 و مشترک قوی حال و عطار در قمر حال مولود از علم خویش بهره تمام یا بد
دلیل اگر سهم السعادة با سهم العلم مقارن بود در ثلث یا تاسع
 و سعد برایش ناطق بود نظر مقبول تر مولود از علم برخوردار یا بد
 و همچنین دلایل صنف علوم پیش گفته آمد است **احکام** **دلیل**
 اگر میان مثلثات نیز نوبت نکند اگر قمر و قوس یا حوت یا سنبله مولود در حواله
 و حرمت بود و هر کدام که قمر حال باشند در آن مدت محترم بود مثله
 اول و دوم میان سیوم آخر وقت مثله نخستین را نیم از غزوة
 و مثله دوم را ثلث و مثله سیوم سدرس **دلیل** باکر و حنث

ادامه

در قمر بود و مرجع بروز در قمر بود و آن و تطلع یا وسط السماء
 بود مولود با جاه و حرمت و ولایت بود چون از سالها که کوچک
 زحل با مرجع و مدت ولایت چند تطلع آن برج بود ماه یا سال بود
دلیل مرجع چون دلیل عمل بود در او تاد بود مولود از جهت عمل
 مصادق و مطابقت و قید و حبس گشته **دلیل** اگر زحل در او تاد
 بود و دلیل عمل بود مولود بحس و عذاب از جهت عمل مستحبی شود **دلیل**
 چون خداوند حدی درجه عاشر رسد بیشتر درجه با شرف خداوند
 عاشر دلیل عمل بود **دلیل** اگر تیسیر درجه طالع با آفتاب یا هیلاج محترم
 خداوند عاشر رسد یا بجای شرف عاشر در آن مدت ولایت و علمی
دلیل در شرف و ولایت درجه وسط السماء مقوم مقام هیلاج قاعده
 بود مستوله بر و مقوم مقام که خداوند ناطق بود بر پیغمبر اندو که پدید
دلیل بجا نیر نوبت درین باب اعتبار کند همچنانکه بعضا اعتبار
 کنند **دلیل** مدتی ولایت خداوند ناطق درجه عاشر جزو قران با طالع
 قران اعتبار کند و آنرا هیلاج نهد و که خداوند مستوله بر آن درجه
 و بر صد و پست سال هیچ دولت درین ایام هیچ اعمال نکند
فصل صنایع و حرفه از برج عاشر یا بد نیر نوبت **دلیل**
 صنایع و حرفه ازین خانه گفته اند **دلیل** بجان و مفران

دلیل که از علم منفعت و غزوة یا خبر عطار در حواله در

بدان ناظر بود و زهره در برج ماسر بود مولود ناس بود و اگر آفتاب
 دلیل عمل بود و مشتری در شرف و زهره با حرج در طالع مولود
 و فانیند فروشند **دلیل تراوان** اگر زهره در وند سابع بود و قمر ناظر
 بریش ن بود مولود نرادر بود و اگر حرج در سابع بود و زهره در طالع
 بود و قمر بریش ن ناظر مولود نرادر بود و معکس او ازین بود **دلیل**
دقتی اگر حرج دلیل عمل بود و در پست العمل بود و در برج حیوانی دلیل
 قصابی و خرا از رخا صه که مشتری در برج حیوانی حرج نظر دارد اگر
 زهره از برج حیوانی نظر دارد کا و کشد **دلیل ضا** اگر حرج دلیل عمل
 در عاشر بود در برج حیوانی و زهره از برج بون ناظر مولود درک زن
 و اگر عطا رد نظر دارد و حرج دلیل عمل بود در برج حیوانی و زهره ناظر
 استاد بود که از ان منافع یابد **خبا زان و طب خان** اگر حرج دلیل عمل
 بود و در برج حیوانی و زحل از برج ناری ناظر بود مولود خبا زو با حرج
 بود اگر برج ماسر بود روشن کرد بود **دلیل صیفیان** چون آفتاب
 عمل بود و صاحب ثانی تدبیر بود در ابرج ناری مولود صیف بود
 و اگر ناظر بود از صیارفه مسوک بود و اگر زحل در حمل بود و آفتاب
 از قوس بود ناظر مولود صیف و زکر بود و اگر صاحب ثانی یا زحل
 بود و آفتاب از اخر قوس ناظر مولود زرا از معادن بیرون آورد

ترج

و اگر آفتاب از اسد ناظر بود سیم کوب بود و اگر از اول قوس
 ناظر بود عمل برای ضرب کند از معتبر و ضلعی و غیران اگر زهره دلیل
 عمل بود و با آفتاب بود مولود جوهر بود و اگر حرج بریش ن ناظر دار
 کیمیا کرد مولود اگر صاحب عمل زهره بود در برج ماسر و حرج از
 برج ناری بود ناظر بود مولود در حجاب و مردارید و ب فروشند اگر
 در برج ثانی دلیل عمل بود و زهره بون ناظر مردارید فروشند قیمت
 اگر زهره دلیل عمل بود و در جوزا بود با زحل مولود جواهر میانه فرو
 نه قیمت و نه سقط اگر زحل در برج ماسر بود و کوکب بون ناظر بود کوشش
 و صدق و چیزهای ب قیمت فروشند **در آب کینه کران** اگر زهره زحل
 بود و در حمل بود مولود انکینه کرد اگر زحل در ثور بود و زهره بون
 ناظر از سرطان و حرج از برج ناری انکینه منتوش کند **سفال فریمان**
و غا دان اگر زحل در ثور بود و زهره بون ناظر از سرطان و حرج از برج
 ناری مولود کاسه فروشند اگر آفتاب نکرد از سرطان و حرج از برج
 ناری خم و سبب کند و فروشد اگر قمر نکرد از سرطان سببهای سبب و اصفه
 فروشد اگر مشتری نکرد از جد زحل هم این دلیل بود اگر زحل نکرد و زهره
 بون ناظر بود از جد زحل دشت پخته و کج و آنگ کند و فروشد البته
 اعلم **دلیل کلحن تابان** اگر زحل در حمل بود و جمده کوکب از در ساقط

برج مولود که مابه تاب باشد اگر صاحب عمل بخرد و بخوس در زمانه و مرغ بوی
 ناظر و از برج ماهر مولود آتش که مابه تاب باشد اگر مشتری نظر دارد آتش خشت
 و کج مابه **برج ماهر** اگر مرغ دلیل عمل بود و برجل ناظر بود از برج ماهر
 مولود ماهر فروش بود اگر دلیل در برج ماهر و بهرام از برج ماهر بوی ناظر
 بود مولود ماهر فروش بود اگر دلیل عمل عطار بود و ماهر ناظر بود از
 برج ماهر مولود ماهر خرد و فروش بود و اگر بجای مشتری عطار بود
 ناظر بود ماهر بزرگ فروش بود اگر دلیل در برج ماهر بود و بهرام از برج ماهر
 بود و بهرام از برج ماهر بوی ناظر بود مولود ماهر خرد و فروش بود اگر دلیل
 عمل ماهر بود و ناقص الضو بود و مشتری بوی ناظر بود از برج حیوانی و مشتری
 مغفله بود مولود ماهر شور و بزرگ فروش بود **در مرغ فروش** چون صاحب
 دلیل عمل و عطار بود بوی ناظر از برج حیوانی دلیل بیع باز و مرغ بود اگر در
 ناظر بود دلیل بیع کبوتر و مرغ و در ارج بود اگر مکان زهره ماهر بود دلیل
 مرغ خانگی و اگر در برج از بروج آبی بود مرغ آبی فروش بود اگر فصل در برج
 از بروج آبی بود کلاغ و زاغ و امثال این فروش بود و اگر دلیل عمل
 عطار بود و تنها و تحت الشعاع بود دلیل بیع کج شک و سمانی وجود
 و امثال این بود **در نجاسان ستوران** از ستوران و ستوران و کوهستان
 اگر مشتری دلیل عمل بود و صاحب سادس بوی ناظر بود از برج ذو ارج و قوام

مولود شتر و اسب فروشند و اگر مشتری دلیل عمل بود صاحب سادس
 زهره بود و بوی ناظر بود مولود شتر فروشند و اگر مشتری دلیل عمل بود
 و عطار و صاحب سادس بود و بوی ناظر بود مولود خرد و فروشند و اگر
 بجای عطار و ماهر بود مولود کاه و فروشند و اگر بجای قراقاب بود
 یعنی که مشتری دلیل عمل بود و آقاب صاحب سادس و ششم بوی
 ناظر مولود و اسب و شتر فروشند و اگر دلیل عمل شتر بود و **برج**
 کوب بوی ناظر بود مولود کوهستان فروشند و اگر صاحب ثانی بجای
 صاحب سادس بود مولود کوهستان فروشند و اگر مکان صاحب ثانی
 صاحب تاسع و ثالث بود و برج ذو ارج قوام باشد مولود شتر و شتر
 و ناست فروشند و اگر صاحب سابع متصل بود بیشتر یا شتر
 بوی متصل بود یا صاحب رابع مولود مسک شکار و بوی فروشند
در نجاسان چون شتر صاحب بیت و عمل بود و صاحب
 سادس بوی ناظر بود از برج حیوانی مولود نجاسان بود و اگر فصل
 سادس زهره بود مولود کینه کمان مغفله فروشند اگر فصل سادس
 بود یا زحل کینه کمان جبهه و سندر و هندی فروشند و اگر بجای زحل
 بود کینه کمان و غلامان خرد و فروشند و اگر بجای عطار و ماهر بود یا آقا
 احرار را فروشند زیرا که نیرین دلیلند که نباشند **دلیل و باغان**

بود از سنبه کجند فروشد و اگر آفتاب باز حل نکند و از سنبه و حل
 در نور بود مولود سیه و غده فروشد و اگر قمر باز حل بود در نور بود
 چرب فروشد و اگر زحل در نور بود قمر از جبر روی ناظر فروشد و اگر
 آفتاب از جبر ناظر بود کسند فروشد و اگر آفتاب از جبر ناظر بود کسند
 فروشد و اگر قمر از سنبه کجند فروشد **در کجند و صوف و پلاس**
و غده فروشان چون کوبک عمل در برج حیوانی بود و این کوبک در سینه
 مرک بود مولود پشیم و موی حیوانات فروشد و اگر بیشتر ناظر بود
 طلیسان و کجند غین فروشد و اگر زحل بود پلاس فروشد و چل و شاکل
 فروشد و اگر ناظر عطارد بود و کوبک عمل بود غده و جابه خواب فروشد زهره
 و اگر زحل در نور بود دلیل عمل بود و قمر از عقرب یا حل بود ناظر بود مولود
 صوف و کجند فروشد **در بزبانان** چون زهره در طالع بود یا در وسط السما
 در برج ثابت و عطارد در ناظر برج ثابت دلیل بزبان و جابه زهره
 فروشد و اگر یکی در برج ثباتی دیگر در برج حیوانی یا نجم و کتان فروشد
 و اگر زحل در جبر بود و عطارد از سنبه بود ناظر مقتدر و جابه زمان
 فروشد و اگر عطارد باز حل بهم بود در جبر کرباس بار یک درشت
 فروشد و اگر بیشتر از میزان زحل ناظر بود خزه فروشد و اگر قمر از
 میزان ناظر بود دستار فروشد و اگر زحل در نور بود و عطارد از میزان

و پست فروشان اگر زحل دلیل عمل بود در نور و بیشتر در ناظر
 مولود چرم فروشد و اگر زحل دلیل عمل بود در نور و حرجی بود ناظر
 از برج حیوانی نکرد پست روبا و مورو و امثال این فروشد و اگر
 آفتاب نکرد کجند و امثال این فروشد و اگر زحل دلیل عمل بود و مشرقی
 از جبر او ناظر بودیم فروشد **دلیل و ارقان و صافان** اگر زحل دلیل
 عمل بود در نور و عطارد از جبر او ناظر مولود کتاب فروشد بود و اگر
 بیشتر دلیل عمل بود در برج حیوانی و عطارد در ناظر مولود پست کراسه
 کند خاصه که طالع سرطان بود و عاشق حل از سحوت و اگر زحل در جبر بود
 و عطارد از سنبه بود ناظر مولود کاغذ و کتاب فروشد و اگر عطارد
 راجع بود جمله کتب کند و اگر حرجی مشابه بیشتر بود در او تادیکاری
 برج نازکی در برج حیوانی و عطارد خارج مولود مجتهد بود **در خیاط**
و آرد فروشان عطارد و حرجی عمل بود در برج ثباتی و زحل در ناظر
 بود از برج ثباتی مولود خیاط بود و اگر زحل دلیل عمل بود و در جبر بود
 قمر از نور بود ناظر بود مولود خوب فروشد و اگر عطارد صاحب عمل بود
 و باز حل در جبر و قمر از سنبه بهر دو ناظر بود مولود عکس و خوب فروشد
 و اگر زحل دلیل عمل بود و در نور بود هیچ کوبک بود ناظر بود مولود عکس
 فروشد بود و اگر بیشتر ناظر دارد جمله خوب فروشد و اگر ناظر زحل حرجی

بوز ناظر مولود جامه فاخر فروشد و اگر بیشتر با زحل در جدی مولود خفایان
 فروشد و چون در بیشتر فرسج نمود قرآن بیشتر و زحل او را جز نفع
 خفایان فروشد و اما از آنجا ترقی کند و نیز از آن رسد و اگر
 زحل در ثور بود و بیشتر از سنبله بوز ناظر و زحل دلیل عمل بود مولود
 که با بس در شست و خفایان فروشد **در دهقان و برزگران**
 چون عطارد و زهره در وسط السما بود در برج ارض و زحل بر پیش
 ناظر از برج ارض یا مای مولود بزرگ بود اگر دلیل عمل زحل پیوندد
 از بروج منقلب مولود بزرگ بود و اگر زهره دلیل عمل بود و مریخ بوز
 بوز ناظر بود و مریخ از آفتاب ساقط بود دلیل بزرگ و دهقانی بود
 اگر زحل دلیل عمل بود و در ثور بود مولود بزرگ بود اگر زحل دلیل عمل بود
 و در برج همبوط یا وبال بود قمر از برج مائ یا اینزله مائی رطب بوی
 متصل بود دلیل دهقانی بود باب چاه و مریخ تمام **در ریحان فروشی**
 چون زهره دلیل عمل بود و زحل پیوندد و زهره در عقرب بود یا در سرطان
 مولود ریحان فروشن بود چون زحل در ثور و زهره از سنبله ناظر بود
 مولود ریحان فروشد و چیزهای خوشبوی چون زهره در سنبله و زحل
 از سرطان یا عقرب یا حوت بوز ناظر بود مولود ریحان فروشد
در تره فروشان چون زحل در جدی بود و قمر از سرطان بوز ناظر

مولود

مولود تره فروش بود چون عطارد در برج مائ بود و قمر بوز ناظر و
 بوی اتصال دارد از برج نباتی خربزه فروشد مولود و تره و خربزه
 قمر بوطارد و ناظر بود و عطارد در طالع بود در برج نباتی و قمر در
 الارض مولود تره و کنگر و شلغم و خجندر فروشد **دلائل مریخان**
 چون زحل در جدی بود و مشتری در سرطان بوز ناظر مولود مین فروشد
 و اگر زحل در جدی بود و مشتری در حوت بوز ناظر مولود اکو و آجیر
 فروشد و اگر زحل در جدی بود و مشتری در ثور بوز ناظر مولود
 میوه فروشد و اگر زحل در جدی بود و مریخ در سرطان مولود میوه
 فروشد چون غناب و فندق و جلقون و غیر آن **دلائل سیلوران**
 اگر طالع یکی از کواکب مائی بود و مشتری و زحل در وند تحت الارض بود
 سیلور بود و اگر دلیل بر عمل زهره بود و زحل و همدو در خانه نحش
 باشند مولود سیلور و دارو فروشد و اگر مریخ در موضع عمل بود و زهره
 از برج نباتی بوز ناظر بود و مریخ در برج مائی بود مولود دارو یا مریخ
 فروشد چون سره و مردار کبک و اشال این و اگر مریخ دلیل عمل
 بود و از ثور یا از سنبله زحل مکرر مولود سیلور یا مختصر بود و اگر زحل
 تحت الشعاع آفتاب بود در جدی دلیل عمل بود مولود مازو و پوست
 نار و ملبوط و اشال این فروشد و الله اعلم **دلائل عطاردان** اگر زهره مائی

در حفظ از حفظ خویش در منزل طب چنان صورت مردم مولود عطار
 بود و اگر زهره دلیل عمل بود و برج عمل میزان بود و زحل از جبر نور
 بود مولود عطار بود و مشک بود و غیره فرود شد و اگر زهره دلیل
 عمل بود و در برج بود بر صورت مردم مولود عطار بود و اگر زهره با جبر
 در جبر بود و جبر برج عمل بود مولود عطار بود **دلیل رستن تابان**
 اگر زحل در خانه عمل بود و در برج دو جبرین و بعضی از کواکب که
 دلیل صنعت بوده بود و نور ناظر بود مولود رستن تاب بود خاصه که
 بهرام نظر دارد و اگر زهره نظر دارد کتب تاب و اگر آفتاب نظر دارد
 و افکار است تاب و اگر نظر بیشتر دارد رستن کشته تاب و اگر ناظر
 مستند آفتاب بود نور ناظر و اگر زحل مستند بود بدلات و در برج حیوانه
 بود مولود رستن سحر تاب و **دلیل سیاهان** زحل چون در طالع
 بود و برج در سابع دلیل سیاهان بود و ازین بود که صیتا و مدبر بود
 که زحل در طالع دارد و برج در سابع چون عطار در ثالث از طالع
 و برج در سابع بود مولود صیتا بود چون عطار در دو قمر در سابع بود
 و قوس اول در جاحوت مولود برج شکار و یوز و سگ صید
 چون قمر در استقبال در ثور با عطار مولود بچ و باز صید کند
 و اگر قمر با عطار در برج از برج آبه دلیل صید ماهر و صید دریاد بود

دلیل

دلیل طب زهره و برج چون تریج یکدک باشد و یا زایل باشند
 از او تا مولود طبیب بود چون تریج و عطار در ربیوت زهره
 بود یا جبر زهره دلیل طبیب بود چون تریج دلیل عمل بود قوی
 متصل بود در برج حیوانی دلیل علاج و طب بود و اگر کواکب نظر
 ندارد دلیل جراح بود و اگر تریج دلیل عمل بود و زحل بر سر بودند
 از برج حیوانی دلیل علاج بوسه و خنک بود و اگر زهره ناظر بود
 دلیل جراحی بود و اگر تریج دلیل عمل و آفتاب در برج حیوانی
 بر متصل دلیل کتالی بود و اگر قمر بود دلیل کندن دندان بود و اگر کواکب
 اعمال در وسط السماء بود بر برج حیوانی و یکدیگر اتصال دارد مولود
 بچ و معالج کوفتی و شکستگی کند **دلیل بازیکران و رستن بازان**
 و عطار در چون با تریج و زهره بود در او تا یکدیگر نظر دارند
 یا صیغ زحل و عطار در زهره بود در جبر باشند و در حد و یکدیگر
 مولود رقص و یا رزن باشد و چون تریج و عطار در بهم در برج حیوان
 باشند دلیل باز و رستن و بر سر و رز آوردن و اگر زهره در خانه
 خویش بود با عطار در او تا دلیل باز کردن و باز کردن بود و اگر
 زهره در و تد بود و عطار در نور ناظر و هر یک در حد یکدیگر باشند مشرقی
 در حفظ خویش مولود رستن باز و پانی که باشد **دلیل استکران** چون

پنج با زحل در او تاد بود در برج نادر خاصه در برج وسط السماء
 آن بود که مولود آسکر بود اگر چنین در برج باور باشند در او تاد
 و آفتاب برایشان ناظر مولود شمشیر و سلاح کند و اگر عطارد
 ناظر بود کار دروختن و اشغال این کند و اگر زهره ناظر بود ضیاع
 و اینه و الت زمان کند **دلائل کشتربانان** اگر عطارد با زحل
 در وسط السماء بود در برج مائو در بلاد آب بود که غیره یا بر مولود
 کشتربان بود خاصه که مشترک ناظر بود و اگر قمر ناظر بود مولود کشتربان
 و زورق خاصه که قهر و در مغرب بود و بزحل متصل بود از برج
 قطب شمال **دلائل نقاطان** اگر عطارد و زحل با وسط السماء
 در برج نادر و پنج برایشان ناظر مولود نطق انداز بود و اگر
 آفتاب بزحل ناظر بود در برج آتش بود همین دلالت کند
دلائل کار زنگین اگر مریخ دلیل عمل بود و در برج ارض دلیل
 کار زنگین بود و اگر آفتاب ناظر بود معادن زر و نقره کاود و اگر
 زحل ناظر بود کور کند و یا بزرگه اگر زهره ناظر بود کار ریز راند و اگر
 عطارد بود بر که و حوضها سر لطیف کند و آب کیمیا **دلائل زنگینان**
 اگر زهره و مریخ در مکان عمل بود و با یکدیگر اتصال دارند مولود زنگین
 بود خاصه که در برج مائو و نادر باشند و اگر زحل برایشان نظر دارد

دل

زنگ سیاه کند و اگر آفتاب و اور زنگین زد کند و اگر قمر ناظر دارد زنگین
 سرد حرا کند برای مو و در مثل و اگر عطارد ناظر دارد حید زنگین
 کند و اگر زنب با ایشان بود کبابی می کند **دلائل نقاشان** مریخ
 قمر در حد عطارد بود و عطارد از اماکن رطب بر نظر دارد
 نقاشها مختلف کند و اگر مریخ نظر دارد نقش ساج و رور و این
 و امثال این کند و اگر آفتاب نظر دارد نقش زر و نقره
 کند و اگر مشتری نظر دارد تند هب و زینت مصاحف و کتب کند
 و نقش مصی و امثال این کند و اگر قمر نظر دارد نقش جامه کند
 و اگر زهره در جانش عطارد بود مقارن عطارد در و تطلعه دو
 از شعاع آفتاب مولود جرب و دست جبه نقاشها بتواند کرد و
 دلیل نقش باریک و هر چه تعلیم نویسن بود و هر چه تعلیم آهنگر کند
دلائل خزازان و کشکران مریخ و مریخ مشترک بود در یکی از
 او تاد در برج حیوانی دلیل خزاز بر بود و اگر زحل بر ناظر بود کشکر بود
 و اگر قمر ناظر بود راویه و مشک دوز و اگر زحل ناظر بود سراجر کند
 زهره ناظر بود نفیس و امثال این دوز و چشک غیر آن و اگر آفتاب
 نظر دارد ساز زرین و کاهم اسب و امثال این سازد **دلائل دروگران**
 اگر عطارد و مریخ ناظر بود از خانه عمل و این هر دو برج نباتی بودند مولود

در جبهه
 در جبهه
 در جبهه

درود کرد و اگر زهره برایش نافر بود آلت لهوتر است چون طالع
 و چنگ غیر آن چون زحل نافر بود در زوایا و بوجب سق و اشغال
 این راست کند چون آفتاب نافر بود زین و تیر و کمان و اشغال این
 و منجنیق و غزاده و اگر شتر بود عجاوه و حمل و آلات سفر تر است
 و اگر قمر نافر بود دولا ب و کشت و اشغال این تر است و اگر زحل و زهره
 و مریخ یکدیگر نظر دارند در برج مذکور خاصه در حمل و اسد و قوس
 دلیل درود کرد و الله اعلم **دلیل جولان** اگر عطارد دلیل
 صفت بود و با بطن یا راجع بود دلیل جولایی بود و اگر زهره بطن
 نظر دارد طالع و مستطال و نیچ و اشغال این با فو و اگر زحل نظر دارد
 پلاس و زلیکو با فو و اگر شتر نظر دارد صوف با فو و اگر قمر نظر دارد
 حصیر با فو و اگر زحل دلیل علی بود مولود لیلی و نهار و در جزایر و دولا
 جولان بود **دلیل در** اگر عطارد در دوازده راجع منخوس ضعیف بود در
 بود و اگر شتر و زحل نافر بود خاصه از برج خاصه از برج حیوانی و زود
 بود و اگر آفتاب بدلیل نافر باشد کلاه و قبا و دوز و اگر زهره نافر
 بود مصتی دوز و اگر قمر نظر دارد بوری با فو یا جابه که کس دوز
 و اگر هیچ کوکب بطن را نافر نبود دور کرد و اگر کوکب یا چهار کوکب نظر
 دارند خیمه دوز بود و اگر طالع میزان بود و آفتاب در سرطان و قمر زحل

و بخانه

درجه

در جبر و عطارد یا شتر و مریخ در اسد و زهره در سنبله و دوز بود
خانه یا زهره این دلایل از سهم الاصدقا و سهم السعادت و سهم الدین
 و سهم الشهور و سهم الاضطرار کنند و این در موضع خیر یا بد کرده آید
دلایل انکه پستان از کدام صنف بود اگر زهره در دوز بود و مریخ
 بونظر و سعد ساقط مولود با زمان بزگان دوست کند و اگر زهره در خانه
 زحل بود با بیره زنان دوست کند و اگر در خانه عطارد بود یا در خانه
 زحل دوست پیران بود و اگر در خانه مریخ بود دوست ارباب جنگ
 بود و اگر صاحب طالع حامی عشر و صاحب سهم الاصدقا در او تاد بود
 را دوستان باشند از الکاهی او و اگر زهره مقبول بود با زمان پارس
 مخالفت کند و اگر منخوس با ناپار مخالفت کند **دلایل انکه دوست**
شایسته بود و آخر دشمن بود و دشمن که اول بود انکه با دوست شود اگر
 طالع نهار یا لیله باشند از دشمن بنایت دشمن شوند و اگر طالع می را
 لیلی بود و دیگر را نهار دشمن ایشان با دوست گردد و اگر زحل و مریخ
 از تقابل با تر بیع سهم الشهور نافر بود تر بیع یا تقابل میان
 ایشان دوست ظاهر بود و در دل دشمن و اگر بهر طالع نیزین سیو
 و منخوس نظر دارند و قمر میان ایشان دوست بود و قمر دشمن و اگر سهم
 و سهم الاعداء در یک برج باشند میان ایشان و قمر و شتر باشد و قمر دشمن

منخوس
 در دوز و زحل و زهره
 در دوز و زحل و زهره

مثلاً سهم الاصدقا یکی دهان برج باشد که سهم الاعداد دیگر اگر نیتین در هر
 طالع سکندر ناظر باشند از برج مطیع یکدیگر باشند میان ایشان دوستی بود
 اما زیادت متنی نباید **دوستی با بزرگان دلیل اول** اگر زهره
 در طالع بود و قوی حال مولود با خطی و کبر او دوست دارد و اگر صاحب
 ثالث طالع قوی حال بود و سعودی ناظر و نحس سا قط مولود
 با کبر او دوستی دارد و از ایشان خیر و کرامت یابد و اگر برج ثالث طالع
 قوی حال بود و مشتری با زهره با راس در بر بود یا بر ناظر باشند مولود
 دوستان بزرگ دارد و از ایشان فواید یابد و اگر میلاد نهار بود و ثانی
 طالع و نحس یا حوت بود و سعودی خاصه مشتری بود و نحس سا قط مولود
 دوستان بزرگ دارد و نیز ویکی ایشان مکر بود و اگر مشتری در میانهم
 بود در فرج خویش مولود در دوستان شکوف باشند اگر زهره در راجع
 باشد مولود از دوستان مکرمت یابد و آفتاب در برج طالع بود در
 خویش مولود دوستان بزرگ دارد و از ایشان مال و جاه یابد و اگر
 در برج طالع بود از نحس و سعودی خاصه مشتری بود ناظر مولود نیز در
 کرامت باشد و مردمان او را کرام دارند و اگر زهره در برج خاص باشد
 مولود نیز در یک خلق عزیز بود و از زنان و دوستی ایشان شادی و کرامت
 یابد **دلیل دوم که میان ایشان دوستی بود** اگر قمر در هر طالع در یک یک

باید بود که در طالع سهم الاعداد

در هر دو میان ایشان دوستی بود اگر قمر یکی بر موضع سعد دیگر بود و سعدی
 در طالع و دیگر کس بر مکان نیتین با این کس میان ایشان دوستی بود و اگر
 در برجی افتد که متفق باشند در طالع بحد عشق کشد و اگر سهم
 السعادة در یک میلاد بر موضع قمر دیگر افتد و قمر دیگر بر موضع
 سهم السعادة دیگر میان ایشان دوستی بود و اگر قمر بر تثلث السعادة
 دیگر میان ایشان دوستی بود و اگر قمر هر دو در وسط السماء بود همچنان
 بود و اگر نیتین در هر دو میلاد یکدیگر مکررند در برج مطیع و از آنجا
 باشند که چون آفتاب در یکی بود و روز مکرر باشد در برج مطیع آن برج
 که چون آفتاب در هر دو بود و روز مکرر او را میان ثور و اسد ایشان
 دوستی باشند و دوستی داریم باشد و اگر طالع و موضع نیتین میان
 دو شخص موافقت افتد و دوستی ایشان از انانیت نبود **دلیل**
کدام که مولود با ایشان دوستی کند چون سهم الاصدقا و مستول بود
 منحس بود در ثانی یا سادس یا ثامن یا ثانی عشر مولود دوستی با
 کند و اگر مستول بر بیت الاصدقا تدبیر صاحب طالع دهد در ثانی
 مولود را از دوستان پنج رسد و دوستی با خویش کند و اگر در راجع
 بود یا پیش پنج و پیران و اگر تدبیر از بیت الولد دهد با فرزندین
 و جوانان و بر خاستگان و کسانی که عیب باشد با ایشان دوستی کند

و از برج بود که با عیبید و از اذلی دوست کند و اگر از بیت السفر دهد
 آن تدبیر با غریب بود آن دوست و اگر از بیت الاعداد پدر دشمنان
 با ویر دوست کند و اگر خداوند بیت الاصدقا در صاحب طالع بود حوی
 و دوستان مولود میزند مولود با دوستان چگونه زندگانی کند اگر
 محل بیت الاصدقا بود مولود نیکو زندگانی بود و با دوستان چنان
 و کریم عهد باشد و اگر اسد بیت الاصدقا بود مولود دوستان با
 یار دهد و حمایت کند خاصه که سعد در در بود و از دوستان دوست
 و اگر بیت الاصدقا حوت بود مولود دوستان بسیار دارد و دوست
 بصداقت و منفعت یابند و اگر صاحب حادی عشر بصاحب
 پیوند مولود در دوستان بسیار باشد و از ایشان منافع یابد و اگر
 صاحب طالع بصاحب بیت الاصدقا متصل بود دوستان از وی منفعت
 یابند و خویشی قری دوستان کند اگر سهم الاصدقا در و ندر بود
 از او تاد و آن برج ثابت بود و سعد و بدان سهم ناظر بود مولود دشمن
 الموده کریم بود و هر که با ویر دوست کند از آن پشیمان نشود **در فساد و نفاق**
مودت اگر دوستی یازدهم و بیستم الاصدقا ناظر بود و تدبیر بیست و
 بر دلیس و لید و از ترس و مقابله مولود بر عهد باشد و بر دشمنی
 هیچ اعتقاد نریند و اگر سهم الاصدقا در برج زایل منقلب بود و مولود بد عهد

و در این

و دوستان را از نور پنج بیشتر از راحت بود و اگر صاحب طالع را
 بود در یازدهم و صاحب یازدهم راجع بود مولود متلون و حال گرد
 باشد و اگر صاحب طالع از صاحب حادی عشر منفعت شود مولود
 از دوستان بیزد و دوستان را ضایع گذارد و بدوستر او التفات
 و بر دل مردمان کران باشد و کس او را دوست ندارد و **دلائل کسبانی**
که از دوستان پنج پند چون ثالث از طالع ثور یا میزان بود
 و پنج بدین برج ثالث بود از طالع مولود از دوستان بپایند
 و اگر زحل در برج ثالث بود از طالع مولود از دوستان بلا یابد
 از ایشان پنج یابد و اگر خداوند سهم از طالع در ششم بود مولود
 پنج پند از دوستان و اگر بیت الاصدقا سنبه بود مولود را دوست
 ضایع گذارند و بدوستر او تنگنا کند و اگر خسر درین برج بود قصد
 هلاک او کند **حکم خانه دوازدهم** اگر بخش در دوازدهم بود هم
 قوی حال و سعد و ساقط بود مولود را اعدا بسیار افتد و غوایل او چنبد
 و اگر این بخش در پنج بود مولود در دست دشمن هلاک شود و در قتل و
 حرب او را بگیرند و بکشند و اگر زحل بود اعدا او را در حبس بند
 دارند تا هلاک شود و اگر برج دوازدهم ثابت بود دشمنان مقیم
 دائم بودند و عداوت کنند و گاه گاه صداقت نمایند و اگر صاحب

و در این
 و در این
 و در این

و در این

بختیار

در آن سال که جان بختیار در جلال طالع نخل بود و این نخل در وقت تحویل
در طالع تحویل دوست بوده بود که در آن سال آن دوست دشمن بود
هر وقت که نخل می موضع مشترک دیگر رسد میان ایشان دوست بود
و اتحاد از جهت ضیاع و بهقانی و اگر نخل موضع مرغ رسد یا مرغ
موضع نخل دیگر میان ایشان دوست بود که دایم نبندد و اگر نخل در زهره در وقت
طالع بکمان یکدیگر رسد از جهت زمان میان ایشان با هو و طر و تر
افتد و اگر نخل و عطار و موضع یکدیگر رسد و در دو طالع میان ایشان
شرکت و اعوان افتد مشترک و مرغ اگر بکمان یکدیگر رسد
دوست و افتد میان ایشان از جهت لشکر اگر مشترک بجای زهره و دیگر
سبب زینان دوست بود و مشتری و عطار در از جهت علم دوست
خیزد میان ایشان از جهت قبایله و خصوصت شرع و اورا رفت در زهره
و عطار و دلیل معاشرت نیکو بود و **دلیل که یکدیگر دشمن باشند**
نیز بر مقابل یکدیگر باشند و طالع مقابل یکدیگر و چون دو شخص
باشند اگر سهم السعادة در یک طالع برتر بیع و مقابل یکدیگر بود میان
ایشان عداوت بود و از یکدیگر رنج بینند و اگر طالع دو از دهم دیگر
بود یا در ج طالع یکی نخل دیگر بود یا موضع نخل یک موضع نخل دیگر
بود میان ایشان خصومت بود و چون نخل بدان موضع میرسد بختیاری

ثانی عشر سعد بود اما ساقط بود و درین خانه هیچ نخل نبود مولود در دشمنان
زمانی و دشمنان بگذرانند و زمانی عداوت نمایند و اگر در ج بیت الاعدا
قوت بود و بیت الاصدقا ضعیف و دوستان ضعیف باشند و دشمنان
قوت بر صدای اگر مقابل نیزین نخل بود مولود را دشمنان بسیار بود
و اگر مرغ بر طالع بود مولود نیز چشم بود و بسیار دشمن علی الخصوص که
طالع نهارد بود و اگر قمر ناظر بود یا پیش از دشمن اگر بیت الاعدا برج
ذو جیدین بود و مستول بر در برج ذو جیدین و سهم الاعدا مستول
بر در برج ذو جیدین و سهم الاعدا مستول بر در برج حیدین
مولود را دشمنان فراوان باشند و اگر بیت الاعدا استارگان بسیار باشد
اعدا مولود بسیار باشد و اگر جوا بیت الاعدا بود مولود را دشمنان
بسیار بود و ضعیف باشند و بر در دست نیابند و اگر سلطان بود مولود
زیر دست دشمنان باشد و پیش ایشان تفریح کنند و از ایشان ترسد
و اگر میزان بیت الاعدا بود مولود را دشمنان بسیار بود و چو چکر باوی
نیامیزد الا که با و رخصت کند و اگر حوت بیت الاعدا بود او را دشمنان
باشند به جبر که از او شود و به تقدیر که می با مردم کند و کسرا که اینها می افتد
در آن یک هم این حکم دارد و اگر دلائل اعدا و مستول بر طالع ناظر باشند
مولود را دشمنان بسیار باشند **دلائل که با دوست دشمن و با دشمن دوست نشود**

در یک

که از هیچ خانه یا خانه مشترک و اگر مخ قور حال بود در محل و شش است
او مولود را ستوران بود از اسب و استر و خروازان منفعت یابد و
اگر مشترک بود ناظر بود و اگر در شش است خانه بود مولود را حواش
بسیار بود و اگر در ماسر بود خراور از یک نفر بود و اگر طالع قوس بود و هیچ
در طالع بود یا بر شش و قدیس طالع مولود ستوران نیکو دوست دارد
و از آن مشایخ یابد و هر که طالع قوس بود درجه سیزدهم او را آب
چند موافق و هر که آب گران یابد نباشد برجه قوس ستوران بقایت
موافق بود و هر که طالع جوزا و سنبله و قوس باشد و یا زدهم او بر صوف
ذو اربع توایم باشد و آفتاب بر پنج نماظر بود نظر مقبول و مزج در برجی دو
ذو اربع توایم باشد او را ستور بود و اگر آفتاب و مزج مسعود باشند
سعاده یابد از آن و الله سبحانه تعالی اعلم و **فصل ششم از کتاب**
در احکام بودن و کتب در بیوت حدود و وجوه و شش است
گفتار کوکب در بیوت و حدود از گفتار جازر زحل در خانه خورشید مولود را
باعظا دوست بود اندر طالع بشر مولود مجبور و بخار و مقام بود اندر خانه شتر
مولود یکی را به بر سر کرد و جایز بود که نه فرزند خویش را به پرورد و در سلسله
و مردمان بسیار بود اندر خانه و مزج مولود سیکین دل بود و افلاش
ناشیسته بود در خانه و آفتاب در ویدر مولود بزرگوار بود و خداوند

مال بسیار بود و در خانه زهره در امور ترویج شایسته نبود و مولود
را بود که دوزن بر دارد و در خانه عطارد مولود خبر دهد از اسرار
کشت و در کلام فافا بود و یا سخن بسزبان گوید و حسود بود و او را
بسیار گشتر ریخی رسد در خانه قمر مال خویش تباہ کند و او و مادر
باشند و او جامع اندرونی بود و **بشر** در خانه شمشیر مولود
مستغفر بود از مال بزرگ قدر بود و نیز دیک ملوک جایز بود که
از ائمه دین بود در طالع بشر مولود روز بروز زندگانی کند
و دل در دنیا نبندد و فردا را نیکو دفا کارش فرو بسته نبود
در خانه زحل مولود را هیچ قدر نبود و ذکر فاما در محاش در روشن
در خانه مزج امیر بود از امر او در همه عملها مقبل بود و در خانه
آفتاب مولود زینب شکل بود و اگر در ویدر در مایل الوتد و باور زحل
و مزج نبود بسیار کمک بود و پیش ترفیع و تعریف یابد خصوصاً
میلا در نماز در خانه زهره مولود مذکور بود و زنان بزرگوار زنی
کند و جایز بود که زن برادر را زنی کند و از جهت زنان احوال
یابد و اگر نویسنده بود یا محمده بود و اهل خیر بود و در خانه عطارد
کار فرمای لشکر بود و دانا و امین و از آن شد دی بنده و در خانه
قمر مذکور و نیکبخت و بزرگوار و با خطر بود و جایز بود که از ائمه دین

وقتی که اسلام بود **درخانه** خویش مولود مذکور بود بی نیاز از
 دنیا و از اهل لشکر بود و او را طالع شر بود و اگر روزی بود مولود
 شری و بسیار افت بود خصوصاً در عقب بود و سود نظر ندارد
 و او را بیم بود از جای بلند سقا دادن درخانه زحل دیر بود و شرط
 کنند و تمام کند هر چه بدان است و اندو مال مادر و پدر بخت کند
 و درخانه **مشتتر** سواری دلاور خاصه که **مشتتر** نظر دارد و قدر
 کنند و دوست دارند بزرگان درخانه آفتاب دلیل ملک
 مادر و پدر بود و علت رسید اندر شکم او را یا زخم از آهن یا
 از آتش یا از کلدستور و دشوار کار بود و مرگش ناگه بود و در
 خانه زهره مولود با زمان خویش زن و زود ویرا کار زن نام **مشتتر**
 فاما از بلای خانه نبود اندر میزان آفتاب بود ویرا از آتش و آهن و در
 زمانه بود و کنند خویش درخانه عطار و مولود با فتنه بود فاما بدند
 و بدعیش بود و در میان مردم او را نام بد بود و رد او بود که معطل بود
 یا داع بود در دین باطل و دشمن بسیار دارد و درخانه **مشتتر** جلد بود
 نه گاهل در تدبیر معاش موفق نبود و او را دره افسار بسیار رسید
 ناگاه میرد خاصه که مولود نهار بود مگر که بعضی از سود نظر دارد
آفتاب درخانه خویش در میلاد و نهار توانگر و صاحب زمان بود و

میلاد

میلاد **مشتتر** اندک عقل بود و درخانه زحل خوش نفس و مزاج کنند
 و درخانه **مشتتر** دلیل جلاوت بود و کفایت در دنیا و ترس اهل
 خویش بود و تربیت نیکو یا بد و بازن پدر و باکنیک پدر و باکنیک پدر
 فساد کند درخانه **مشتتر** و در عقب دلیل بیمار و رنج و اندوه و
 راجع کرد بدرسد و از وجع المعاصی رنجور بود در حمل دلیل **مشتتر**
 و نرگوار بود خاصه که حمل دهم و یازدهم بود عسل بیت و نجوم
 بهایت دوست دارد و درخانه زهره ششما بود و کارهای او را
 کشف افتد و صادق النبی و دوست دارند علوم و اشعار بود و
 خانه عطار بسیار سخن و نیکو شمایل و منجم و بسیار حیل باشد و
 خانه **مشتتر** و نذر زلت بود و در جوانی کارهای ناممکن کند و محنت
 او تنباه بود و دل ضعیف **زهره** اگر درخانه خویش بود مولود
 بیمار بسیار بود زشت پیش از او میرد و اندر میلاد دلیل زن
 وی رغبت کنند و اتصال و سرانجام بزرگوار بود و درخانه زحل
 از فرزندان بهر بود جایز بود که عقیقه بود و کند بقل و در حدیث
 خویش فساد کند و از آن سبب آفت و زشت نامر یا بد و
مشتتر در زمانه که **مشتتر** و باکنیک کان نشست و خاست کند
 و غیور باشد و درخانه آفتاب در کار زنان بهر بود و طبع او

میل بکنیزگان و مردان ریش دار آورد و بامردان ریش دار طاعت
 کند و کند بغل بود و اگر زن بود تا شبته بود در خانه و عطار در فرزند
 او اغلب دختر باشند و مولف بود مصور یا نساج یا عطار یا نقاش
 در خانه و تر کند بغل بود و باز زمان بزرگان فدا کند و زمانی از بزرگان
 رنجور باشد **عطار** اگر در خانه خویش بود عالم بود و خوش آواز
 یا تاجر بود و در خانه زحل کران زبان و کران گوش و از اینده کس
 و در خانه بیشتر ناقص بود و کاتب ملوک بود یا قضا کند در خانه
 مرغ باغ و اما دروغ بسیار گوید و حرام خوان بود در نوشته ها تر
 کند و مردمان ویرا بد گویند و همیشه وام دارد و در خانه آفتاب
 قور خط بود و نیکو سخن بود و در خانه زهره خوش آواز یا نساج
 بود یا مطرب یا زرد که مرگ بود یا حکیم یا پسته و شایسته و نیکو نظر
 و آفتاب بر سر **رستم** در خانه خویش در سیلایی مولود باشد و با شرف بود
 در نهان مرغی بود و در رنج از مایه و در خانه زحل بطل کامل
 بود و مقصور در کار بود و در خانه و بیشتر رنج کو سخن بود و در سیلادی
 زنا کند با خویش و در سیلادی شریک خیرات بود بسیار شود و دلیر
 و جنگی و جایز بود که دردی باشد و در خانه آفتاب مسقام بود و از دل
 و سلی و معن رنجور باشد خدا خدا اندر اسد و از حرب میانه و در خانه

زهره نیکو نظر بود و محبوب و محبوب بنزدیک خلق و خوش آواز
 بود و خلق را از سخن او فایده و در خانه عطار بسیار رنج بود و
 کو در کس طبع و بازی کنند و فدا کنند از طلق معهود **احم**
حدود از لغت ریحانی زحل در حد خویش مولود بزرگ نفس بود
 و عزیز و خداوند مال و از بهار رنج یا بد و اعمال سطلانی کند
 و چون سعدی نظر دارد حکمش زیادت شود اندر حدود
 مولود بسیار مال بود در اول جوانی مال خویش تلف کند و بعد از آن
 غر و شرف یا بد و از اولاد خیر بیند اندر حدود و مرغی مادر یا پدر
 مولود غریب باشد و میراث تلف کند و در حد زهره از در
 شکم رنجور باشد پدرش پیش از مادر بمیرد و او را از دوزخ دور
 باشد و از ایشان رنج یا بد و از جماعت بس قوی ندارد و زندگانی
 ناهموار بود تا سر و شش مال در حد عطار مولود بسبب زمان رنج
 یا بد و هر فرزند در دست نشود و مذکور و متهم باشد **حکم شتر**
 در حد خویش مولود بکار یا بزرگ مسلط گردد و فرزند فرزند را
 پسند و مال حلال یا بد اندر حد زحل رنج رسد او را و در سینه او
 فتنه و براسر از زمان مطلع باشد در حد مرغی دلیل بود بر شوئی
 عظیم و اگر سعدی نظر دارد بهتر بود و فرزند پیش از وی بمیرد و شتر

زهره مولود زنی پارس خواهد و بعضی از امور ملک در باید و جایز باشد
 که معاش و مراعات تجارت بود یا از جهت ملک و جایز بود که این
 ملک بود و عملی از قضا و حکومت کند و اندر آخر عمر از فرزند فرزند
 نیکو سریند اندر عطار د مولود مطلع بود بر امور علوم و او را اگر
 دارند و محترم **میر** در حد خویش غایز بود و محبت یا بدست
 و اگر سعد ناط بود بعضی از مراتب مملکت یا بدفاتر شمس بسیار
 حدی زحل مرک فرزند خویش بیند در حد مشتری بسیار مال باید
 و پیار رسد و بر او ممکن گردد ویرا که عقلش زایل گردد و سفر بسیار
 کند و مال خویش هلاک کند و در حد زهره بد حال بود و در کار نشان
 و ویرا زمان خصومت باشد و فرزند ان در طفولیت بمیرند
 و مال بر زمان نفقه کنند در حد عطار د مولود نبود و خلق محمود
 و دوست نبود و عملی که کند غیر در ان باوی شاکت کند **افق**
 در حد زحل بود در از زندگانی بود نیکو و لغز نداشت بود و اندر حد
 مشتری مولود و مترا اهل بیت خویش بود و عاقبت و برنجیر بود اندر
 حد **میر** مولود و زو دشمن گیرد و آهمن بعضی از اعضا برسد
 یا بجا احت یا بعالیه در حد زهره مولود زمان را دوست دارد و
 بود که اندر بقعه بزرگوار مجاور بود و هر چند که عزیز است شود احوال

نیکو

نیکو است کرد و در حد عطار د مولود از کتابت زندگانی کند و سخن
 بصواب گوید و او را دختر و پسر بود و او را یک کودارند **زهره**
 در حد خویش مولودش دمان بود و در میان اهل خویش غریز و محرم
 اندر حد زحل مولود را غنی رسد و از زنان ربخیز بود خصوصاً
 از آنچه سبب ساخته بود اندر حد مشتری مولودش د کرد از جهت
 بدست خویش کند و عالم و مذکور بود و رئیس اهل بیت خویش بود
 و زنی پارس و عاقله دارد اندر حد **میر** اندر ترویج بد حال بود
 و از فرزند ان ^{و زنان} بلاما بود رسد و در حد عطار د مولود از اموال
 شادمان بود و انتفاع یا بد از لهو و طرب و سرور و اموال
 و عطایا بد از ملک و رئیس قور بود و اعدا را بمراد دل بیند
 و اگر در برج ذوالحجین بود بیند پارس یا بد اندر کار خویش
عطار د در حد خویش مولود میان مردمان بزرگوار بود و خدای
 او امر و نوا هر بود اندر هر موضع و واقف بر امور سلوک است
 بود و سفر بسیار کند و مذکور بود و جایز بود که دپیر ملک کند
 و از ان شادی بیند اندر حد زحل دلیل بود با اختلاف میان
 او و میان برادران او و از کار زمان بهره مند بود و سفرهای
 دور کند و جایز بود که در چشم خلی دارد در حد مشتری

ولایت کند که مولود عالم بود یا سر از ستم بازگان و مال دار بود و در
 پنج دلیل کند که بکار بسیار رسد بود و او را بر هیچ کار نشیند
 و جایز بود که عقل او را بل گردد و در حدی زهره مولود تو انگر و شادمان
 بود از جهت زنان و رئیس این بود و اگر در خانه خویش بود
 و روزگار در از در غر و ناز و در کرامت در نکند **در حدی**
 مولود را مصیبت رسد و مال تلف کند در حدی مشتری معاش وی
 از تجارت بود و سفر کند و در سفر مال کسب کند در حدی هیچ
 مولود زود چشم گیرد و سلاح پوشد و معاش او از آتش و آهین بود
 و از سلاح و بهایم و سپاه او را محقرت رسد در حدی زهره
 و عظیم القدر بود بسبب زنان و زنان را بخوابد و اهل بیت را خفت
 کند در حدی عطار و دینش بود و در امور کتب و بسیار شهوت بود
 و امور ملوک بوی توینش کنند و از کتب کتب یا در **در ساعت** و لایق
 از **ایام از گفتار حجاز** چون ولادت روز شنبه بود در ساعت دوم
 یا دهم سلامت نیابد مستقام باشد و او را القه بکشند و اگر روز شنبه
 بود در ساعت اول یا چهارم یا هشتم و یا زدهم رئیس شد با بها
 و نفعت و تجار و جماع بسیار کند و چون روز شنبه بود در اول ساعت
 و پنجم و ششم و هشتم او را با بهی کشند بقصاص یا بظلم و اگر روز شنبه بود

در

ساعت اول یا دوم یا سوم یا ششم بلذ نام و بزرگ شود و اگر روز
 آدینه بود در اول ساعت و دوم و سوم و پنجم و ششم و نهم
 بود و سفر در یک روز چهارشنبه در ساعت نخستین و چهارم
 و پنجم و ششم و ششم و پنجم بود در افعال خویش منکر بسیار چنان بود
 و صاحب علم و حکمت بود و اگر روز شنبه بود در ساعت اول و دوم
 و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم مولود را بود متعلق اعال و شریف
 و خطیر **از گفتار حجاز** استاکین و نیرین و در فتنه
 طالع و عاشر مولود مذکور و غر و شریف و بسیار علم بود و حسن
 و مستقیم بود و علوم بطبع خویش استخراج کند و اگر سعد بدر طالع
 و عاشر ناظر باشد ملک عظیم دهد و قلب لایق و قلب العز و شعر
 میانه مولود بزرگوار بود و بدست وی کارهای بزرگ برآمد اما غایت
 کارش نیکو بود و رجل بجار الیر شرف مشکب و عین الرام بود
 بسیار مال و غر و صاحب باج و غلات بود و دهقانی او را اعلا
 بود و ریای شام در عقرب متفکر و صاحب خاطر و مصنف کتب شد
 و حکم را نهم است و سهیل دلیل ملک عظیم بود اما تاثیر سهیل سعد
 و آن کند بخوبی در جانب جنوب پیش اثر کند عیوق و مقنن
 رئیس لشکرش بود و حکمت دوست دارد و ذکر جمیل بود او را احسان

النوم

اما عاقبت کارش نه بخیر بود برجل قنطورس و آخر انهد فو و کینفس
 و واهر بود و کثیر الخاف بود عتق الاسب و مرفه و ظفر الاسب نیکو زندگان
 و بسیار مال و مذکور و شقی بود اما او را از جهت ترفیع و طایر بود
 و بران عظیم سعادت که بر درجه طالع بود یا بر درجه آفتاب افتد
 موقوف مستول بود بر بلاد و خلق بسیار و اگر عاقبت امر جدا باشد
 سعیدین بر سر علم و حکمت دلالت کند و بزرگ افتد و در میلا و لیلی
 از شهرهای فی شجاعت افتضا کند و از قبل بگردد از انواع علوم
دلایل بودن کوکب خانها از گفتار فلاحین زحل در برج طالع
 و این خانها بقویت کوشش باید داشت در احکام نه بر جیت تا چهل
 و شش سال تلف کند و بعد از آن کار او بطلان پیوندد و در دوم
 اندک فرزند بود و اندک مال و برادر و همچنین بود و پدرش نود و پیر دو
 دشمنان بسیار دارد و با اشراف مخالفت کند و آخر عمر او نیکو بود
 در سیوم خواهران و برادران ناکه برادر بر مهر باشند نکبت رسد
 و آخر عمر او از اول بهتر بود در برج چهارم نیکو صورت بود اما بدختر
 بود و جو افرد و مراعات دوستان کند و کیم عهد و مال بیت آرد
 و خج کند و از شهر بر شهر انتقال کند در پنج درت مزاج و نیک بود
 و در شهر خویش محترم بود و میراث مادر و پدر نیاید و چیز نیاید

ان

اشراف و غریبا خیر یا بد در ششم درویش بود و میراث مادر و پدر
 نیاید و در ساجد و در محافل صدقه خواهد در هفتم کارش میان بود و سفر
 بسیار کند و در ویش بود چون برادر بر اید حالش برتر شود و هجده از او
 و شرکاء رنجور بود و در ششم بد خو و متکبر بود و روزگار بیشتر در غنبت
 گذارد و در سفر بلاست و در نهم نکبت بود و مقدم جعتر بود و بنزدیک
 ملوک و سلاطین معرفت دارد و میراث یا بد در دهم در شهر خویش صاحب
 فرمان بود و عاقل و حکیم و بارای و تدبیر و اعمال بزرگ کند و مال
 بسیار جمع کند و بدست آورد خور بود و در یازدهم غریب بود
 و در غنبت مال و نعمت یا بد و لیکن از فرزندان بلا و اندون و
 پند تا جمل و در یک شاد دل بود تا آخر عمر در دوازدهم پیوسته
 مسافر بود و در خانه و وطن کمتر روزگار گذارد و در سفر او را پنج
شناختن مشر در طالع نیکو معیشت بود و جو افرد و شاخته ملوک
 و صاحب فرمان در وطن خویش اما اندک فرزند بود و در دوم و در
 نیکو خلق بود و پارسا و صادق القول و توانگر و محترم بنزد ملوک
 و بارای و تدبیر در چهارم و عاقل و حکیم بود و هر علوم که آدمی
 دانست او را از آن نصیب بود و در شهر خویش معروف بود و توانگر
 بود اما مرکش در خوف و عذاب باشد در بیستم مذکور بود در شهر خویش

معروف بنزدیک ملوک توانک و سواد و سواد و خلق و رغبت کنند در دنیا
و صالح بود و در آخر خوشی پس از مرگ او را نام و شایه و حیات
در ششم کران جان و نیک طبع بود و زود بسیار خشم و اندک فرزند
و کران سخن بود و بنزدیک خلق بی حرمت بود اما طاهر بسیار بود و
بسیار دهد و بیشتر در به ختم در ابتدا ی غر در پیش بود و هر چند که عمر
برای مال و حرمت زیادت شود و لیکن مرگ فرزندان پند و فرزند
بیشتر بهر باشند و در ششم نیکو خلق و بخیر بود و خیرات بسیار کند و ظلم
نامحور دوست ندارد و در نه نیکو بود و با بزرگان اختلاط دارد
و از اول غر غر بود هر جا که رود کرام بود و در جوانی کفاح سازد و تا
با غر در سلامت و سعادت گذارد در عاشر با شرافت محال باشد
و از ایشان خیر و اوان پند و مال مادر و پدرش زیادت شود و
و معید بود و در یازدهم نیکو بود و معروف و درست مزاج و او را
ضیاع و مال بسیار بود و نیکو صورت بود و چشم او بغر زنده بود
در دوازدهم ضعیف مزاج و اندک عقل و او را مال تلف شود
و لیکن عقیف و نیکو خلق و مقدم اشرف و بزرگان بود **ششمین**
مجموعه در طالع در شهر خویش و اماکن بسیار صاحب بود و بنزدیک
و کارهای قیاس کرام بود و غرایب نام بسیار داند و از مردمان پرسد و ماله نامی بداند

در این کتاب که در این کتاب

و علم سوار نیکو داند و مرگش بد بود و دوم سفر دراز کند و در خدمت
سلطانین و وزرا و پادشاهان کرام بود و دشمنان بعضی از اموال او بهر
وزود میرد و در سیم فحاش و سخت خصومت بود از خدا رتقا و از
خلق شرم ندارد و در اسفار او را پنج رسلا و با خویشی بد کردار
و در چهارم پدران او را عیب بود و او در وفا سق و فاجر بود و
عاقبتش کشتن بود و در پنجم مذکور و فواید بود و از امر او اشرف
کرامت یا بد و ضعیف بسیار جمع کند و مرگ او نیکو بود و در ششم
در غربت روزگار گذارد و سخت و بلا بود و نیکو دل و عفو
و بیمار بسیار کند و در هفتم بسیار اندیشه بود معروف در شهر
خویش صادق و آنچه داند منصف و از کار زمان بی بهره و در جوانی
بغیرت افتد و سفر بسیار کند و در آخر عمر مال و حرمت یا بد
و در ششم معیت او دشوار بود و بیمار کشد و بد بخت بود و در ششم
نیکو خلق بود و عقیف و اما در وی ذکا و مکر بود و سخت خصومت بود
و متعصب و از خصمان مال کسب جمع کند و بر تن عیب بود و از
جای بلند یا از ستور سفتد و سفر بسیار کند و در عاشر سفر بسیار
کند و شاد و توانگر باشد و چون عزیمت شود غر و مخترم بود
و در یازدهم مسلط بود در شهر خویش و معروف و عفو و مکر و فحاشی دارد

و با مردمان مراعات کند و صدقه دهد و هر کجا که رود مقدم و محترم بود
 و در دوازدهم در کودکی رنج و بلا پند و بیمار رسد و او را فرزند
 بناید درست مزاج شود و مال زیادت شود و به فرزندش شود
دلیل آفتاب در طالع که روی و مذکور بود و امین ملوک بود
 با خطر و بر حسب سعادت آفتاب در دوم نیکو میشت بود و اما
 از مال دیگران زندگانی کند و در سیوم مقدم اهل بیت خویش بود
 و خویشان از شادی پند و در چهارم میان او و پدر و مادر و اقارب
 افتد و بیمار رسد و او را در پنجم مذکور بود در شهر خویش و عالم و حکم
 و مستطاب خلق و بسیار سخت دل و در ششم در چشم او عیبه بود و فرزند
 خویش را پرورد نیز که یکی را عیالش با کینه کسر بر بسته باشد و روی
 بغیر از پدر و در هفتم ناهوش زندگانی بود و با زن و فرزند و
 پدر و اما جاه و حرمت یا بد و در ششم بد بود و مرگش و از جای
 بلند پیفتد یا از ستور و اگر مریخ با و بود با هین هلاک شود و در نهم
 همیشه بر درگاه ملوک بود و حسن المعیشت بود و حالش در سفر نیکوتر
 بود که در خانه و وطن و هر کجا که رود محترم و کرام بود و در دهم در
 خویش مستطاب بود و محترم و با فرزند در یازدهم درست مزاج و نیکو بود
 و همیشه شادمان و خوشدل بود و هر کجا که رود محترم و کرامی بود

در دوازدهم

و در دوازدهم او را از چشم خلق بود **دلیل زهره در طالع** حسن خلق
 بود و حمید و رحیم و خداوند خیر باشد و با فرزند در دوم چند
 که عمرش زیاده می شود کارش نیکوتر میشود و سعادت و مال از زنان
 یابد و در سوم نیکوخت و یارب بود و با اقارب خویش نیکو می کند
 و امر معروف و نهی منکر کند و در چهارم شریف و مذکور بر و شرف
 گویند و بخیر در شهر خویش معروف باشد و کار ملوک کند و در ششم
 خویش ولایت دارد کند و خداوند مال و فرزند بود و در پنجم
 مقبل و بزرگوار شود و در ششم خداوند مال و نعمت بود و لیکن
 دروغ زن و طالم بود و مال بفقیر و ظلم جمع کند و در هفتم کارش
 از جهت بدگانی نیکو شود و زن پارس بخوابد و دوست گیرد
 و مصرت از آن سبب بجزمت و مال رسد و بدان سبب ویران شود
 و وزیر آن زن نموده و در ششم خبیث المعیشت باشد و در ششم
 و برزنی پارس مبتلا شود و بدان سبب از چشم مردمان پیفتد
 و در نهم چون میلاد شیر بود نیکوخت بود و بنزدیک ملوک محترم بود
 و در نهم کمتر از این بود و در دهم سعید و کام روا و تو اکر بود
 و در یازدهم نیکو خلق و محبوب بنزدیک بزرگان بود و صیرا
 بسیار کند و پاکیزه نفس بود و خلق را از او شافع بود و در دوازدهم

اگر میلاد لیلی بود در کار زنان بی روزی بود و زنی میگرد **دلیل عطار**
دلیل نیکبخت مال دار و محاسب بود و هر چند که عمرش زیادت
 میشود تو آنکه میشود و برادر کس نیست نیاید و دوم آهسته و کمال و کمال
 المنظر بود و نیکبخت و محبت علم و معیشت او از علم بود و دشمنان و خصمان
 بسیار دارد و عاقبت کار او از اول بهتر بود و در سیوم حسن خلق
 بود و میمون و کاری ملوک کند و بسیار دشمن بود و از جهت دوستی
 او را پنج رسد و از چهارم در اقل عمر درویش بود و دشمن و از زنان
 و فرزندان اندوه پند و باختر مال دارد و از زن و فرزندان
 پند و از بعضی مردمان بلا پند در پنج حسن خلق و عاقل بود و شغل
 و عمل بزرگان کند و برادرش گویند در ششم اندوه کن و نیکبخت
 بود و از شهر خویش بخت شود و بر بند فرزندان مستل بود و در هفتم
 در غربت زندگانه کند و کاتب ملوک بود تا باختر زبان آور بود
 در ششم عاقل و عالم و کاتب و حکیم بود و اگر خوش نظر دارد و فقیر
 و بیمار ثروتن و میخ بود یا معتبر در نیم معروف بود در ششم خویش نیکبخت
 و بحسن تا باختر عمر در هم کاتب و فیض بود و مذکور در شهر خویش
 جاه و حرمت میابد و در وقت تو آنکه بود و مال دیگر بدست و مرافقت
 و برادر میابد و در یازدهم کاتب و عاقل و حکیم بود و اسرار کار را

بماند

بدانند و بود که میخ بود و تو آنکه و کارهای نیکو بدست و بر آید و با
 اشراف محالطت کند در دوازدهم عاقل و عالم و حکیم بود و در
 عمر حکمت دوست دارد و مقبل بود و اقبال او باختر عمر میفزاید
 و صالح المعیشت بود و پیوسته او را از زنان مال بود **دلیل قمر**
دلیل حسن المنظر بود و عاقل و معید و خداوند شرف و خلق بسیار
 بود و اتصال دارند و بر حاجتمند باشند مالا و جابجا و در از عمر بود
 و چون قمر مسعود بود و بر خلق بسیار مقدم بود و در دوم در اول عمر
 شدت و بلا پند و همچنین در آخر عمر او بهتر بود در سیوم عمری
 در از یابد و معتبر اقربا باشد و در غربت مال و جاه یابد و عمل ملوک
 و در چهارم ساف بود و او را از شکم بخور بود و عاقل و در شرف
 گذارد و در پنج تو آنکه بود و با ملوک محالطت کند و معرفت دارد
 و سفر بسیار کند و ملوک او را چون فرزند دارند و اگر مسعود بود
 قمر در همه عمر در نعمت و راحت و عاقبت گذارد و در ششم در اول عمر
 شدت پند و از سفر مال و جاه یابد و حسن خلق و واسع الید
 و پاکیزه نفس باشد صدقات بسیار دهد در هفتم معیشت او
 میانه بود و زن کند و بدان سبب نامرید برور نهند و در ششم و در
 خویش زندگانی او ناخوش بود و در غربت مال و حرمت یابد و حرمت

و در هشتم توانگر بود و خلق بوی حاجتمند میشد و اگر در خانه بخوابد
 میشد صاحب دماغ و خدمت بود و در نهم خویش را و از نهمی خبر
 یابند و سفر کنند و سلامت یابد و هر کجا که شود که ام بود و تحویل کند
 از زمین بر زمین و مال جمع کند و توانگر و غنی بود و در دهم غنی بود
 بود و مسلط بود در شهر خویش و هر که بخواست از او بخواهد بوی
 حاجتمند بود و سفر کند و غنی و توانگر و با وطن رسد و در یازدهم
 مادر را بر پا دارد که روزگار در صلاح و عفت گذارد و مولود محترم
 بود و در شهر و وطن خویش و با خلاق احسان کند و سواد و علم
 او زود بر آید و در دوازدهم مادر و پدر او در از بود و نیکو خلق
 و صاحب شرف بود و صدقه بسیار دهد و اما اندک مال بود و اینست
 اسامی بعضی کاتب **قاله سبانه اعلم و احکم بالصواب در حدود بر بند هب و میان**
و کله انیان زحل در حد خویش مولود خداوند ولایت بود و ا
 بسیار بار خ و در شغل اما عاقبت بخیر بود و مال و ضایع یابد
 و خلق و بر محتاج کند و در حد بر مشتر مولود توانگر و مال بسیار
 جمع کند و اما در جوانی بعضی تلف کند و معتدل و پست خویش بود
 و بعد از آن سه شصت سال کار او از فرزند او یک شود
 و احوال او متفاوت بود و در سعادت و شجاعت تا شصت و

عمارت میکند و کارهای خطر بر دست و بر آید و در حد پنجم بد حال
 بود و معروف و از اقارب او را بکشند و تا مرد و در حد ششم از زن
 رنجور بود پس سفر کند و از کار بدر رنجور بود و در عبادت حق قایل
 رنج کشد در حد هفتم شکسته بود و بدش پس از مادر
 و او را از دوزن دو فرزند بود پس راحت و آسایش یابد و در حد
 که فرزند دیگر را پرورد و وقت شوالی او ضعیف بود و بعد از آن
 سال ملوک قرب یابد و اگر سعید بدین حد ناظر بود از مال
 و زن و فرزندش دی یابد و عاقبت او خیر بود و در حد عطار
 مولود را در زبان خلی بود و فرزند آن او کوتاه عمر باشند و در برادر
 عمر او را هیچ فرزند نماند خاصه که زحل صاحب مفس بود و عزیز
 نفس بود و بخصوص مانت تلا بود و از روستا حرکت بود و تجارت و خمر
 او بسیار بود **مشتی** در حد زحل صاحب تخیل و بلا و شر بود
 و از بعضی نجات یابد پس حال او نیکو شود و بر اعدا نظر یابد و از
 دنیا قیز روز منتهی و زمین و بوستان دوست دارد و از میراث
 مال یابد و بر زنان شاد دل شود و با دل غریب فرزند اندکین
 شود و روا بود که در دین و شرف منزلت یابد در حد خویش
 مولود را مال و نعمت بود و از عمل ملوک حقی یابد و تجارت او را

موافق افتد و منبت بسیار دارد و عمر دروغ ندارد و در حدیث
خویش در شتر و خصوصیت افکند و ادرا حرا تر رسد و بود که
فرزند او ببرد و او فرزند دیگر بر سر آورد و در حدیث زنه باب
نخا اهد و از تجارت و کتبت روزی منسوب بود و از هر چه بدست
خویش زد روزی منسوب بود و عمارت و دهقانی دوست دارد
و بنزد ملوک محترم بود و جایز بود که خیرات و اوان بدست وی
بر آید و در حدیث عطار دمو بود ما هر بود و در کتابت عالم بر قایق
آن و کرامت بنزد عوام و شاد و بخون و فرزند بود که در شهر با فروغ
دهد و احوال جمع کند و عاقبتش بخیر بود **مصحح** در حدیث اصل دلیل
هلاکت و مرکب برادران بود و خویش و فرزند و پسر و نوه
و رنج بود تا سه سال از عمر او بگذرد و بعد ازین مال و عمل و دست
حاصل آید و فرزند و نوه تولد کند و مرکبش بجا بود و در حدیث شتر مال
جمع کند و تلف کند و چهار بسیار کشد باوقات سو و آب مزاج او
غلبه کند دیوانه شکل بود و مرکب فرزند و نوه شود و زمان او را
فرزند کمتر باشد و بسبب زنان خصوصیت و رنج کشد در حدیث
دلیل غریبت و سفر در آن بود و کار او از ورطه در کار صلاح و بزرگ
و امثال این خویش کردن در حدیث زنه و مودعاسق بود و بسبب زنان

رنج و رنج و رنج پس تو به کند و از زنان در منبت و پستی
و اندک در طبقات زهره با خصوصیت و دل مشغول بود و محمود
نبود و در حدیث عطار آثار نیکو از و راجل و کار با نرسید که کند اما اثر
او را بران کمتر شناسند **آفتاب** در حدیث اصل دلیل سعادت است
و استیلا بود بر اقربا و اشکال اگر هر دو مسود باشند و مسود هم بدین
دو نظر دارد در مکه است عظمی دارد و از و نصیر کامل جمع کند و
بزن و فرزند شاد شود و در حدیث شتر دلیل ولایت ارس و جاد فاف
پوشیدن و منصب و رایافتن و بنی و زیر دست بسیار دشمن و
روشن چشم شود و در حدیث صحیح دلیل حکمت بود و کار با خط ناک کردن
که بعضی از اعضای او افکند شود و در حدیث زنه از زمان شاد شود و فرزند
بر و رشتن باشند و بود که با محارم و فساد کند و اگر شتر بدین حد
نظر دارد با خویش عقد نکاح ببرد و هر چند عرش بشتر بنشیند و کارش بشود
یشود و در حدیث عطار دلیل لطافت و سخاوت و بلاغت بود و مردی
نیکبخت بود و از فرزند و نوه شادی و حرمت و جاه یا بد **زهره**
در حدیث اصل دلیل کمالی و فساد نظر و اندک ثبات در کار زنان بود
و زنان پسر را بزن بخوابد و بر جبهه از زنان پسر و جوان رنج و بلا پند
و در حدیث شتر دلیل بود اهل فضل و هنر و مال بسیار بدست آورد

و شادانی از هر کار که کند و معتبر و رئیس قاری خویش بود و بود که زنی
 نماز این را بنی کند و محمود العاقبت بود در حدیث از حضرت زین
 ریح پند و بود که از فرزند کین ریح و بلا پند و بر جبهه احوالش مستقیم
 بود در حدیث و لیس شادی و بر خود در ریح از کار زین و پند کار
 بسیار دارد و مطاع و معیب بود در بلاد و صیای و لغز و پند پخت بود
 که و اتم و عالم بود و خلق را باین حق دعوت کند و مستجاب الدعوه و قرآن
 و اخبار خواند در حدیث عطار دلیس از فرزند ایش شادی و حرمت جاوه
 یابد و از نوک عطا و از ار یابد و بود که مصنف کتب بود بر پیش پند
 مسط بود و ناقد الامر بود و پخت بود و مبارک **عطار** در حدیث
 زحل بود از خویش ریح پند و حرک فرزندان پند و از حضرت زین
 بلا و ریح پند و تدارک کند و بعضی از کارهای خویش را و بود که یک چشم
 او را خیلی رسد و روزگار او بشوید بود در حدیث مشتری عالم بود و در
 کتب بسیار نظر کند و بر اتمان رئیس و مقدم بود و او را سیاه و احوال
 بود پراکنند و او را فرزند بسیار بود و بر دشمن ظفر یابد و شیرین و جان
 جوایب و خود بود و در حدیث ریح دلیس و او را که و تفسیر بود و بر احوال
 بسیار دست یابد و بر قوم صاحب قرآن باشد و بود که مقدم علما و
 باشد و عمارت ما نیکو کند و در حدیث زهره مقبول بود میان مردم

فصل در بیان
 و از این که در این کتاب
 در بیان و اتم است

و اتم است

و طبع صفر بود او را و در کتب بسیار مطالعه کند و او را فرزند بود که
 چشم او بر روشن بود و نیز یک بزرگان محترم بود و از ایشان
 مرزوق بود و در حدیث و لیس زین که و در زهره و پند بود و در لیس
 و فصاحت و مجادلت و نظم نیکو و فراخ در محاش بود و شادی از کار
 و از باب شام و بخت از امور و کار و بزرگ که درجه اکبر ملک یابد
 و خواهمای یک پند و تنیم و عمارت حاجت نمیشد و از زین ریح
 پند و از کار عیش و دین شاد کند **ف** در حدیث زحل و فرزند
 اند و یکس شود تا سر و ملک از عزا و بگذر پس کارش نیکو شود و مال
 بدست آرد و بر زن و فرزندش شود و در حدیث مشتری دلیس تجار
 و تو انکس و سفر بسیار بود و بود که فرزند دیگر را تربیت کند و هر چه
 عیش زیادت میشود و خلق بر رغبت میکنند و پیشتر عیش و لذت
 و سلامت کند و در حدیث ریح عسرت بود و احوال و بکلی
 بوی رسد و سلاح پوشد و با اهل سلاح مخالفت دارد و از
 سیاه و دو اب ریح پند در حدیث زهره دلیس بزرگان باشد که
 با اهل و ولد شاد باشند و اول کفاح زد و طلاق دهند و بود که در حدیث
 کزنان بسیار کند و احوال بسیار از تجارت و غیر آن جمع کند و از
 سلاطین خلعت یابد و در حدیث عطار دلیس علوم دانش و مطالعه

در بیان و اتم است

در بیان و اتم است

و مطالعه کتب بود و مال بیت آورد و عاقبت بخیر بود **دلا بحدود**
از گفتار باب یکم زحل در حد خویش بسیار مال و محترم بود و تجارت
رسد او را و از آن بجات یا بدو نیز از آن ملک شرح یا از اعمال ملوک
ببر تفویض افتد و از آن مال بیت آورد و بسیار مال و فرزند بود و خلق بوی
محتاج بود و در حد ریشتر مال دارد اما در اول جوانی تلف کند و آنکه
کارش نیکو شود و بعد از سرچشمه شل پس فرزندش دشو و بوی را از
در دندان رنج بود و عاقبت او بر خیر و نعمت و حرمت بود و در حدی
محتاج دلیل بود که مادر یا پدر مولود غریب بشند و در ویش و فرزند مال مادر
هلاک کنند و بود که او را ریش و جراح بود که باهن از آن معالجت یا ببرد
و مال از هر گونه او را بیت عمر آید و بعد از سرچشمه کارش نظام پذیرد
و بفرست شود و در کار علمی و آینه خویش کند و از آن رنج پند و در حد
زهره دلیل در دشم بود و پدرش پیش از مادر میرود و او را از دوزخ
فرزند بود و از زن رنج پند و روا بود که زنی کند که چنانچه از اولاد و
در رسته و او را در مذاکیر رنج پند آید و پس از کار او بشود و بود
باجل و ولدش دشو و بود که در سجده یا در سجده حجاب و بود و چندی
عطار از جهت زن رنج پند و حرکت فرزند از آن پند
دو انگلی بود و او را زن نازا میزند بشند و بود که اگر دلائل و لغو

تجارت

در حد

در برج انات که اول فرزند دختر بود و او زن گانی یا بد چندانکه
آن دختر را عویس کند و نیکوکان را پند و محیب بود و مذکور
و از ملوک وقت زجر پند و در ویش شود چنانکه بقوت روز در
مشتی در حدی زحل بلا و رنج پند و زن مال و از تجارت
او را روی بود و اعدا او را کردن نهند و بر اسرار کار را مطلق شود
و اگر بخیر ناظر بود هر وقت که مشت در حدی زحل بود احتیاط باید
کرد از رنج و زن مان در حد خویش بر کارهای بزرگ مسلط و روا بود
که چندان عمر یا بد که بطن سیوم از اولاد خویش پند و عمر یا بد
معروفه میرسد و چون مشت در حد خویش و منافع مال یا بد خانه
خانه و شرف و شفته و بود که تیمار بساجد دارد و اوقاف آن فرما
در حد مرغ مولود رنج و هلاک شود و مرکش بد بود که سبب مرگش از آن
بود و روا بود که میرد که از دوزخ فرزند بازماند و در حد زهره زن
نیکو و پارس کند و لیکن از آن رنج و خصومت و زن مان پند و بود
اعمال ملوک کند و بود که معاش او از تجارت بود یا از جهت کتب
و کار در دوزخ و خوش و راحت گذارد و لیکن کار را بیشتر بجز کند
و بود که قضا کند یا کار را که خلق و برادران بستایند و در آخر عمر از فرزند
فرزند نیز از بنیه دای پند و در حدی عطار مولود را عام اگر

و از زمان شادمانی و هرگز تیر و درد و غم و اندوه و بعضی از کافران
دین و خیر بدست و بر می آید و بود که عمل سلطان کند و ضایع و اسباب
سازد و دارد و پارس نفس و خویش دارد بود و عاقبتش بخیر بود
ترجیح در حدیث راجع مرکب فرزندان و خواهران و برادران و
خویش نپند او را ناکاه بکشد و اگر سعد نظر ندارد بدین حدیث
مادر و پدر تلف کند و تا سر و دست عمر او از ناممهور بود و روزگار بکین
و او را فرزندان و مال بدید آید و بعضی از فرزندان به حاجت میرند و در
مشتربال بسیار بدست آورد و اما بیمار شود و رنج بند و زن او
با یکدیگر باشند و سفر بسیار کنند و متفق باشند و بر و برستان گویند
و طبع شایع رود بر و در خدمت و اضطرار باشند و در حدیث
از جهت صلاح و ترکان خیر بفرمایند و اما بیشتر عزا در و رنج و بلا گذارد
و بود که عمر در رنج و بلا گذارند و جایز بود که از پنجاه سال بگذرد و اما
دیر و وق و شتاب زده بود و اگر سعد نظر دارد بعضی از مشایب
ارکان دولت یا بدو دشمن بسیار دارد و در حدیث زهره به حال بود
در کار زنان و بسبب زن زمان را نباشد و بود که بازمان غربا
مخالفت کند و کودکان او بیشتر در حال طغولیت میرند و ببلوغ کمتر
رسند و مالهای بسیار بر زمان خرج کنند و همچنین در سفر او را زیانها بود

کائنات

که زمانی که اهل او نباشند و از انکار او نتواند بود و چون مرگ در حدیث
زهره بود و در ان ایام حدیث کند و از کار زنان و خصوصیات و اشیا
این در حدیث عطارده و اگر چه مرد با هم بود و چنانکه او را نستاند و
نبودند و دشمنان دارد که غزوات او چویند و هر عملی که کند در ان باشند
نبود و او را بتعرف و سعایت رنجاند و دائم الاوقات بزن
و فرزند خشم گیرد و اگر سعد نظر دارد این آفات کمتر شود **لای**
آفتاب در حدیث راجع دراز عمر و بخت بود و یک خدمت ملک
کند و از ان منافع یابد و طعام جمع کند و بود که شکر بود و فرزند
و در حدیث شتر حشر قوم خویش بود و متبوع عاقل بود و یک در حدیث
یا در مسجد نشیند و او را فرزندان باشند و گردونش و عاقبتش
بخیر بود و در حدیث رنج زود خشم گیرد و اما زیر کف بود که سفر بکند
و او را جراح ترسد و بود که فال کور بود و در حدیث زهره شاد بود
با فاعل خویش تدبیر و راضی بود و بود که ترویج او با قاری
فتد هر چند که عز زیادت میشود حرمست و مال حرافزاید و در حدیث
عطارده از کتابت و نفع زندگانی کند و عیش او عیش حکما و زما بود
و اگر شتر نافر بود و بدین درجه قرآن و اخبار و فقه نویسد و سخن
بصواب گویند و او را فرزندان باشند و بزرگان او بزرگ دارند

و مرد نکست بود **دلائل زهر** در حد زحل باشد و ریج بود و از جهت
زنان و زنی کند سبطه و باوقاحت و آنکه مفارقت افتد میان این
و مدتی غلبه نماید و زن پیرن اهل را بخواهد و بدان سبب بخت افتد
و در حد مشترک شود و هر چه بدست خویش زد و عالم بود و مذکور
و مستطاب بر اصف احوال و اورا فرزند بود و شوخ و فاج بود اما نزد ملک
معرفت دارد و رئیس اهل و پست خویش بود و ویم اورا طاعت دارند
و زنی پارس کند که بر جبارک آید و عاقبتش بخیر بود و در حد مریخ
بد حال بود و در ترویج و زانی و اورا کار زنانه زود می شود و زنانه او
بمیرند و کینه بخت بد و آن سبب رنجور شود پس با جزع کارش
نیکو شود و از زنان حفظ و افزاید و بهر بند و زنانه مستلزم و در ریج
کوید و اوقات از مال حرام گذرانند و در حد خورشید شود و از زنان و این
خوش و از زندگان و در خانه اندام بر بزرگوار زندگانی کنند و در حد
عطارد بدن و فرزندش شود و در کار بله و طرب گذارد و از
ملوک عطا یابد و نافذ القول بشد و دشمنان را براد دل پسند **در حد عطارد**
در حد زحل میان او و خویش آن خصوصیت اختلاف افتد و مرخص
پسند و زن مدتی بار نکند و از کار زنانه بهر میسند بود و در سفر روزگار
گذارد و اورا غر و سعایت کنند و اما بعضی و تنه بر صائب از آن بعضی مانند

و بود که چشم او خصل کند و در ایام که عطارد در حد زحل بود خاصه که
نخس می بین حد ناظر بود باید که خویش را از بلا نگاه دارد و فایده دارد
بود اورا در راحت و شادی در حد مشترک عالم بود بکشت و اسرار
و کارها هیچ تمام نکند خاصه امور معاشر خویش و از بزرگانی بهره مند
و اهل و پست او بزرگ نام شوند و ملک اورا اگر در اند و فرزندش
آنچه فراز آید و عمر در راحت و شاد و گذارد و خلق در مدت غرا و وی
تغریب کند و بود که اورا فرزند بسیار بود و دشمنان اورا طاعت دارند
و تواضع نمایند و مردمان را از بلا نجات دهد و عمر دراز یابد و نیت
کرامت و عاقبتش بخیر بود و در حد مریخ دلیل آن بود که بسبب ص
خویش را در ملاقات کند و بهر چه کار اورا نسیند و از جهت
زنان ریج پسند و خویش پسند بود که عقل او خصل کند و اورا حذر باید
از ایام عطارد که حدود مریخ بود در حد زهره روزگار در نعمت
گذارد و از جهت زنان شادی پسند و مال و ضایع بسیار دارد
ملوک کنند و بود که مقدم آئینه دین بود و از کارهای نابوده میگرا
خبر دهد و از بلاهای بسیار نجات یابد پس با او ابدت آید و
او بر فرشتش او بود در حد خورشید و خداوند او امر و نوا هر بود و در
خلق باوقار و حرمت باشد و سفر بسیار کند و هرگز درویش نبود

و بود

و بعد معروف بود و مقدم اهل بیت خویش بود و جایز بود که کتابت
ملوک کند و مال ازین جهت آورد و مفصل بود و متهم خاصه در احکام
و بر زمان اندوختن شود **در حد زحل زن** ان بود هلاک شود
و فرزندان در ایام جوانی تا سر و مال و این روز اول زحل بود و
مال بدست آید و بزن و فرزندش شود و عادل و منفعت بود
و در حد مشتر از تجارت روز رسد بود و مالش از سفر بسیار
و مضرت بود و رحمت فرزند او در غر او افزون شود و هر چند
عرش زیادت میشود مال و حرمت زیادت میشود و عادل بود
و در حد مریخ زود خشم گیرد و بود که سلاح پوشد و معاش او از
آهن بود و از بهایم و سیاه بود و او را بخیر رسد و اگر سعد نظر
دارد ازین شتر نجات یابد و در حد زهره عظیم القدر بود و زنی را
بسیب زنا بخواند و مخالفت اهل بیت خویش کند و دران
و مفارقت کند از او مدتی دراز دران بماند و او را و فرزند بود
از دوزن و زنی تا جنس کند و بر مال خویش تجارت کند و بی رنج
مال یابد و از ملوک کرامت یابد و در حد عطارد مولودین که حفظ
و بلیغ بود و هر چند که عرش بیشتر میشود کارش قوی تر میشود
و عاقبت و خاتمت کارش بخیر بود **در حد و از گفتار بوقیل**

و بعد از آنکه از شتر نجات یابد
و بعد از آنکه از شتر نجات یابد

زحل در حد خویش دلیل اندیشه و حال کردانی بود و بیمار در حد شتر
سعادت یابد از دوستان در حد مریخ دلیل مفارقت و بیمار بود
و در حد زهره از ترویج رنج و بلا پس و زنی افتد از بسبب زیور
و جامه در حد عطارد دلیل خصومت بود بسبب خانه و بکر و حاجه و
ریاست و رنج رسیدن دوستان و فرزندان **دلیل شتر در حد**
زحل دلیل صواب و تدبیر بود و نفقه کردن در کار و بر ب صواب
به اصل و به منفعت و بر آمدن حواچی و مقاصد و رنج و محنت در حد
خویش دلیل صلاح و کرامت بود و بجات از بلا و صلاح ترویج و
انتفاع بدان و بسیار فرزند در حد مریخ دلیل نجات از بلا و
زایل گشتن رنجها و دیرینه و حذر کردن از اعدا از دور و موافق بودن
او را در حد زهره بهره مند بود از زمان و ازین خیر و منفعت
یابد و دلیل بود که مولود زنی پارس و در حد عطارد دلیل صلاح بود
و قدر دشمنان و تو انگر پس از درویش و رافت رسیدن از عظمای
و منفعت از رخص **دلیل مریخ** در حد زحل دلیل نجات بود در کار
و طفره بر دشمنان و تو انگر پس از درویش در حد مشتر دلیل سعادت
بود که دشمنان او را کنند و از کار انتفاع کردن و نومید از هر چه
امید دارد و در حد خویش دلیل تو انگر بود و تغییر در کار

بکاری

و دلیل سفر و پیروزی در آن با انواع از غنا و ثوب در حد زهره دلیل زنا
بود و هلاک زنان حلال که دارد در حد عطارد دلیل بیمار و خصومت و غارت
و هر اس و زنیان **دلیل آفتاب** در حد زحل کارهای مضطرب بود از
ش در پانچ و از آن بخت دی که تروج که به حال او موافق نبود
در حد شتر و دلیل اندیشه بود از جهت ملوک و عظمی در حد مریخ
و دلیل بود بر زیادت در مرتبه و ریاست و قوت و شجاعت و اقبال در حد
زهره و دلیل بود بر ازدواج از کارهای مکرر از کار زنان که کار زنان او را
موافق بود در حد عطارد و دلیل قضای حوائج خاصه در سفر و شادی
از کارهای پوشیدن و زنان از کارهای مکرر از کار زهره در حد
زحل کارهای را و نامر باشد و زود تبا شود و زایل گردد در حد شتر
زن با و سازگار نبود و مولود با خویش بر سر کند و کارهای کند که او را
زیان دارد پس در حد مریخ منفعت یا بدنه از موضع منفعت و اسفار
به منفعت کند و در حد خویش مخالفت نیکو کند و با مردم مواسف کند
و شایسته بود در تروج و فرزندان و او را بسیار دارد در حد عطارد هر که
کند بیشتر پسندید بود و دوستان را از آن منفعت **دلیل عطارد** در حد
زحل دلیل صلاح و خیر بود در کارهای اما کارهای بزرگ برآید در حد شتر
دوستان بسیار دارد و منافق یا بداد سلاطین خاصه و اما منافق

نمود

و حسود بود در حد مریخ دلیل نج بود در کارهای و منفعت از کتاب
و حساب در حد زهره تدریس و نیکو بود و کارهای باطل و حسد
بود و در حد خویش دلیل کفری کارهای بود برود و صلاح **دلیل زحل**
در حد زحل کارهای بد است و برود دشوار بود و غدر و رنج پسند از
جهت مشایخ و طبقات زحل در حد شتر دلیل صلاح بود در
او تجلی نفع در حد مریخ دلیل رنج و اندوه بود و معادلات با ارباب
مناسب و سخت در کارهای در حد زهره کارهای و ابتدای آن بود
و از آن منافق یا بد در حد عطارد مقصود یا زودی حاصل آید و کارهای
او شتم بود **دلیل کوکب** در حد زحل در خانه خویش حکیم
بود و علوم و او را از سودا با قلت رنج بود و علم اخلاق نیکو بود
و بزرگان او را دوست دارند و قوت او از حلال بود و شایسته
و متواضع بود خاصه که صاحب طالع بود متصل بود در خانه بیشتر نیکو حال
بود و وجیه بزرگ خلایق که امر بر آن و پشت و پناه یمانیان
و درویشان بود و بزرگان او را موافقت بود که فرزندان غیر فرزندی
پسندید و برورد در خانه رنج کذاب گوی و با کدورت بود و ضعیف
در کار خویش و بخت بود در کرب دنیا اندوکید بود به سبب و ترسان از
چیز و از همه کس در خانه آفتاب بلند و شرف و جاهت یا بدو از

احکام بون

بکارت

بکاره

مواد

بلغم او را سپهر رسد عاقبت او مرکب بود و از میراث مادر بود
 نصیب یا بد مال او زیادت شود و فاضلترین این بود که میلاد نهاده
 بود و پدر او را هلاک از او مرید بود یا از استقامت در پیر زهر هیچ
 حاصل ندارد در کار ترس و بود که کودک را زنی کند و باز زنان هرگز
 مخالفت کند و او را در آخر عمر فرزندان بود و مقبل بود از فرزندان
 و بود که چهار روج عظیم شد و بود که این مولود هرگز زن نکند از
 زنان رنج بیند در خانه عطار در حبیب بود و عالم بکار و مایه و مل
 کتب و بکارهای پوشید و آفرید بود او را در زبان و بود که گران زبان
 بود مولود و خانه و قمر مال مادر و پدر تلف کند و پهای بسیار کشد از
 بلغم و دلیل کوتاهی عمر بود و مرکب بود و **لایل مشرور در خانه**
نعل دلیل آن بود که مولود خلوت و غول دیگر خواهد و با مردمان رفیع
 و مدارا نتواند کرد در آخر عمر بود قاتل و بلا و رنج بسیار بیند در خانه
 مشتری از عطا و اشراف مردم بود و محبوب بود و در دل خلق
 شنا و محبت و مال بسیار یا بد بدین سبب و در خانه و مرید رنج
 بزرگوار بود و اگر در وقت بود و نیزین بود ناظر و هر دو در وقت باشند
 و در برج مذکور مستط بود بر لشکر این در خانه آفتاب غنیف و
 مزاج بود و لیکن با مادر و فرزندان پدر و زنان خویش نفاذ کند و اگر

از نادر

و اگر زن بود با پدر یا برادر شوهر فدا کند و در خانه و زهر بکار
 دوست دارد و فاضل بود و او را عطر نهاده بود و قهرمان ملک بود
 و باز زنان ملک او را مخالفت بود و از ایشان مال بسیار یا بد
 و در خانه عطار و کار بزرگ کند دلیل سحر و علم استیفا بود
 و علم نجوم و ادب و مستقیم الطریق و در خانه مال مادر میراث ۵۶
 بود رسد و بود که مخالفت کند و او را نقد و مویش و عاقبت او
 بخیر بود **مریخ** در خانه از محل یکویچ بود و مال مادر و پدر تلف کند
 و خویش را که برادر از او مرید باشند آفت رسد و سبک روح بود در خانه
 مشرور با ملک و اشراف مخالفت کند و در کرم جمل بود و او را اشراف
 خلق در خانه و مرید لشکر کش بود و کارهای بزرگ کند و او را از
 آهن رنج رسد یا از بالای بلند سخته و او خبیث السیره بود
 در خانه و آفتاب حال مادر و پدر او بد شود و از منزلت خویش
 دلیل آفت چشم بود و کار روز از آهن و آتش بود و مرکب او بد بود
 در خانه زهره زنان بد را زن کند و اندام را با خویش خویش
 تر بود و برایش میلی و مرکب زنان خویش بیند و فرج و سبب
 بود بخار را خویش بود که زنی بزنی کند که پیش از کلاه باوی
 کلاه کرده باشد در خانه عطار و دلیل بود بر صاحب علم و حکمت

بود و بزرگ بعید الفور و کسب او نه از حلال بود و از عمل خویش نافر
 نیکو طلب کند و بیاورد و از نام نیکو روز رسد بود و بلا یا بزرگ
 در خانه فقر حافظ و بزرگ بود در معیشت و او را بیمار رسد و مرض
 بد بود **دلیل آفتاب** در خانه حل بیمار رسد و او را علاج دشوار نبرد
 و نیکو بسیار مال و نیکو تدبیر بود و که خدا در ضیاع ملوک امر کند
 و در خانه و بیشتر بفرزندش دشواری مال بسیار بدست آورد و بزرگ
 ملوک و سلاطین حکم بود و اعمال خطیر کند و او را فقر بود و بزرگ خلاق
 و در خانه متیج اندوخته بود و او را از پیش جراحی و بیمار بود و لیکن
 محکم او نیکو بود و ضابط کار را بخویش بود در خانه آفتاب او را
 ممتد بود و بفرمود صاحب جاه و مرتبه شود و عمارت بسیار کند و فرمای
 و در خانه زهره نیکو بود و یا کاهین و یا معجز بود و خواهمای عجیب
 و او را از جای شاک رنج رسد در خانه عطار د عالم بود و یا بچشم یا فانی
 کور یا قایم و او را از مواد سودا بیمار بود و او را بخرت بسیار بود
 و در دهقانی ها هر بود در خانه و قر از رسالت و نیکو فائده یا بد و از غریب
 و غریب میراث یا بد و از پدر بزرگ رسد و از زنان ملوک فائده یا بد **دلیل**
زهره در خانه زحل با زن محرم فدا کند و اگر نیند باشد یا که بانو
 و او مرزوق بود و خداوند را بر و تدبیر و از جهت زن مال یا بد و آن

و بیمار

زن

زن را دوست دارد در خانه و بیشتر حفظ جاه و منزلت یا بد
 و زنان او را از نیکو است و بیمار اوقاف جویدان و اهل بیت
 دارد و ناکه بدیش استا بد در خانه هیچ پیش و طیش بود و بلا
 پسند و ازین جهت زمان او را آفت و بلا رسد و کینه کار و بد
 بزنی کند و در از صحبت نباشد با زنان و بیشتر مخالفت او یا کینه کار
 بود در خانه آفتاب خبیث الفرجین بود و با محارم زمان کند و اگر
 بود یا شکر در بدین آراء دشو و که با نور کند و بچشمش کرد
 که با نور از بنی کند در خانه زهره دلیل بسیار شدی و قرح بود و
 او باشد و با زنان خوش باشد و علوم اغانی و آهنگان و اقرا نیکو
 و او را در بهتدای جوانی عترة صفت در خانه عطار د او را با ناز
 نیکو مخالفت افتد او را با زنان ملوک حرمت باشد و ازین بهر
 قتل و خصومت و ملاکشد و بود که نقاش بود یا خطاط یا مینی و خوش
 ماه خدمت زنان ملوک کند و از خدمت ایشان منافع یا بد و بزرگ
 شاد شود و از ان جهت خصومت کشد و جایز بود که زنی غریب کند
دلیل عطار در خانه زحل او را از کوشش یا از زبان رنج بود و بچشم
 از آنجه در باطن او بود و قوت نبود و او از امر مردم بحث کند و
 سبب بلا میند و بود که عالم بود بچشم و حساب و خداوندین و عباد

زاده کن
 زاده کن

بود و علم و عقل و قوت که کاهن بود یا فال گو در خانه و مشیر کاهن
 و کاهن بلند کند و جوید و نیکو را در و تدبیر بود و بود که قضا کند و خطیب
 و صاحب مرتبه بود و در خانه و مریخ نیکو تدبیر بود و تیز فم و لیکن دروغ
 زن بود و طویل الکلی باشد و سو کند بدین بسیار خورد و از آن پاک ندارد
 و همت او کم بود و بود که خرد بود و نامهای خرد و نیک و ربا
 و سلف دهد و اندک و فای بود در خانه و آفتاب و جبهه و عین بود
 نزدیک ملوک و بود که بدین وزارت رسد در خانه و زهر نیکو
 تدبیر بود و محبوب در میان خلق و کثرت لای بود و بود که مغرور بود
 و علم آفاق دانند در خانه و عطا رد حکیم و عاقل و زیرک بود و هر چه
 بیند با موزد و علم نجوم او را بیشتر پیشتر شود و حرب دوست بود در خانه
 و عالم بود و مصالح رعایا و با کفایت و مقبل بود در کار و از تجارت
 روز مرست و صالح النیت و العلم بود **دلیل قر** در خانه و زحل
 کاهن و بدین کار و بدین تدبیر بود در خانه و مشیر و ریش قهر و غرور و دلیر
 و بدو شاکویند و رحیم و منصف بود و عاقبتش بخیر بود در خانه و
 مریخ دیر بود و ضابط کار و خیز آتیا با اهل نیت و مخالطت و ظلم کند
 و مقدم قوم بود و کارزار و قاتل کند و در کار با عیبرک بود در خانه و
 آفتاب بود او را چهار پاره و بزرگ نام بود و با ملوک و اشراف

معاظم

مخالطت کند و امین ملوک بود در خانه و زهر نیکو روی و همیب بود
 در چشم خلق خاصه که در برج آتش بود و لیکن بر زمان حریص بود
 و بدین سبب رنج و بلا بیند و بر سر ملاقاتها کند و زنان نیکو
 و پارسا بخوابد و با همه کس خوش زندگانی باشد و در خانه عطا رد
 حکیم و عاقل بود و حساب نیکو داند و اعمال مرزوق بود و بر محاسن با
 زمان حریص بود و از فرزندان مقبل بود و نیکو معاشرت بود
 با زنان در خانه و قهر حکیم بود و با هر که خصومت کند و بر نظر یابد
 و او را از چشم بجز بود یا زخم نیزه بود چون قهر مریخ و مریخ بود
 یا رنج از جهمت رطوبت و اشغال آن و الله اعلم **دلیل قر**
در خانه از قول قدما زحل در خانه و خویش در میلاد نهاده و مولود
 دوستر کند و با عطا و اشراف و مال و بیت آورد و اگر میلاد لیلی بود
 بدینخت بود و چهار و زن ند بود و چهار را و از رطوبت بود و خاصه کرد
 خبر یاد و در چهار درجه خویش در خانه و مشیر با بزرگان مخالطت
 کند و فرزند دیکران را بپرورد و مهتر قوم بود و کار سلاطین را آید
 دارد در خانه و مریخ سخت دل بود و به سپه و چشم گیرد و مشیر بود
 در خانه و آفتاب پدر و مادر مولود شریف باشند و مولود بسیار
 بود در خانه و میلاد نهاده و پدر مولود را چهار را و از رطوبت بود که

اسکام بودن

زهر

پدر او را بکشند خاصه در میلاد لیلی در خانه زهره شایسته نبود در
 ترویج مولود زن در پیش او دست دارد و بایشان مخالفت کند
 و بود که زن چهار ثون و عاقر کند و از ایشان پنج پند و بعضی از زنان
 سبب بگویند که شوند در عطار در کار با بعضی جوید و شاگرد گوشت کرد
 ثابت بود و بر اسرار کتب مطلع بود و در سخن فافا بود یا کران با
 بود و حسود بود و از جهت کتب رنجی بود و بر سر دست بود
 و بدنام در خانه و قمر مال پدر بزیان آورد و صحیح مزاج نبود و بود که
 بجهت بلای بود **دلیل شتری** در خانه زحل در میلاد چهار سال و عمر
 بر خوردار میاید و سعید و غفر و عظیم القدر بود و در میلاد لیلی روزگار
 او میانه بود و قوت او روز بروز بخت آید و از احباب کرامت
 و ایمه دین بود در خانه و خوشیست مولود را ذکر و خوشیست شقی نباشد
 و تشنگی و ضعیف را بود و ترسد که سخن گوید و در خانه هیچ امیر بود
 از امر او سپرد و ز بود در پیشتر کار با و اگر شمس و قمر و مریخ تا نظر بود و از
 بروج مذکرات سبب سالار بود در خانه و آفتاب با امر او با
 سلاح دوست باشد و اگر در و در پیشتر یا مایلی الوتر و زحل و مریخ
 با و نبود مولود یکجفت بسیار مال خاصه در میلاد چهار سال در خانه
 زهره زن را بزرگوار از بختی کند و بود که زن مشاط یا معلمه بزن کند

و از

یا ز کند که بر سر استیلا دارد و اگر زن بود از تعلیم و قرآن خواند و
 حقی در جهه یا بد و در خانه عطار و قهرمان بود یا عارض شکرت و علم
 دوست دارد و در ولایت فرمان دهند و مرد سر ستوده اخلاق
 بود در خانه قمر مذکور و سعید و عراف بود و بسیار مال بود و در خانه
 قمر از بزرگان خطر یا بد خاصه در میلاد چهار سال **دلیل مریخ** در خانه زحل
 قوت و با نبی ط بود در کار با و هر کار که بدان است اندک اما مال دارد
 و بدتر تلف کند و برادران پیش از او میزند و عاقبت ناشیست
 بود و در خانه و بیشتر شریف و بزرگوار بود و لیلی از او و مریخ بود
 و لشکر داشتن یا بر قوم یا به از لشکر فرمان دهد و خاصه که بیشتر
 بود مریخ در خانه خوش خلق و معروف بود و پیروز و مبارک بود در کار
 و در میلاد چهار سال شری و یا غضب بود و او را عتبه های نهانی بدید
 و از خانه برفت و در عقب در میلاد چهار سال کمتر بود و در خانه
 آفتاب دلیل هلاک مادر و پدر بود و عتبه بود در چشم یا معدن
 مولود را با بهن زخم کنند و مکرش نگاه بود و پدرش در غیبت
 بمیرد یا پدرش بکشند و در خانه زهره زن بود و بسبب زن
 زن را بخوابد خاصه در میزان و بعضی از زنان او بمیرد و بعضی را
 طلاق دهد و از جهت زن مریخ و بلا پند و در میزان او را از آهین

و آتش رنجی رسد پنهان و در نور فاش و خاص بود و در خانه و عطار و
کاتب بود و لغات و علوم سریانی دانند و بود که در علم کلام مشهور بود
و کتب نویسد و در حیان مردم بعلم و حکمت تمیز دارد و در خانه و عطار
خفیف الحركات و نشاط کند بود و خلف بود در امور معاش
خویش و او را در شکم بیمار و رنجی رسد یا ناکا، بمیرد یا یکشنبه
و میراث مادر و پدر تلف کند و بیمار زود بود خاصه که حیلاد نما
بود **دلیل آفتاب** در خانه زحل پاکیزه نفس و مقبل بود در کارها
و مزاج و نشاطی در خانه و مشرب با کفایت و جلالت بود و در سبب
اهل و بیت خویش و تربیت بدید و بود که با زنان فب دکن یا با قاز
در خانه و مزاج دلیل بیمار و رنج بود و دلیل مرکب بود و او را و حج
المفصل بود یا و حج الکبد و اگر در حمل بود دلیل شرف و سعادت
بود در میلاد نما و مشرب میانه بود و در خانه آفتاب اگر بیمار بود
مولود میریزد و اگر بود و کسب مال کند و بود که جابر بود که خیانت چراغ
کند و اگر میلاد دلیل بود اندک عقل بود و دلیل مفارقت بود میانه ما
و پدر و بودن او در غربت و اگر بر تشکیت زحل بود مولود پاکیزه نفس
و مقبل بود خاصه در میلاد نما و مزاج و نشاطی بود و در خانه و عطار
فال کور بود یا نیم یا معتبر و صاحب صادق النیت باشد در خیر و عطار

پدر

حمایت

ابواب

رطوبت و فراوانی محبت و بسیار سفر در خانه و عطار و بسیار رنج
و عالم بود و بود که متبحر بود و دهقان و بسیار حیلت خاصه در میلاد نما
انما در میلاد مشهور بود و راجع الاسر بود و او را از رطوبت رنجی بود
و در خانه قمر مولود معاصر بسیار کند و خاصه در جوانی و در آخر عمر
مال اندک بدست آید و معدن لضعیف شود و از لقوه او را رنجی
رسد **دلیل زهره** در خانه زحل بهره مند بود از کار زنان و بود که
عقیم بود و کند بغل و ناخوش بود بود خاصه در جدی و با زنان
و محارم فساد کند و در خانه و مشرب مولود از قبل زنان جاه و مفت
یابد و بود که کار ابریشم و نج بافتن فرماید و میان او و عیال او فقر
بود خاصه در میلاد مشرب در خانه و مزاج مولود از غرور و کبر پند و سبب
زنان رنج پند و پاکیزه کان مخالطت کند و با زنان پارس و بود که
مولود کسی را برای حشمت و غیرت بکشد و در خانه آفتاب مولود را
زیادت بهره نمود از تزویج و با جوار مخالطت بیشتر کند و بود که
عقیم بود و پاک تن نبود و او را بوزن ناخوش بود و در خانه و زهره
میلاد دلیل مولود بسبب زنان جاه و معرفت یابد و مقبل باشد در
از کارها و با زنانی که شوهر دارند مخالطت کند در میلاد نما و رنجی
بود و خصومت از جهت زنان و بود که زن او پیش از او میرد و در خانه

احلام زنان ملوک کند
و بود که

عطار در او که لادت ز در او بود با امانت و دیانت بود و میل او بچنان
 بود و با ایشان مخالفت کند و خاصه در جزا و اگر مردی بود یا تماشای
 زکر که عطار بود در خانه قمر کند بغل بود و با زنان مجامعت کند و بچ
 و بلا پند و زنا کنند بود و بود که زمان او را در او دهند و **عطار**
 در خانه زحل در زبان و کوش او کانی بود و کارهای باریک و محوش
 کند و تحقیق کند و از غریب بهره یابد و بر اسرار مطلع باشد و بود که از علما
 و ائمه دین بود و تیار آفاق بود و در آن خوض کند و بود که معجزات میبخش
 بود در خانه مشتری در هر ملک کند و عالم بود با آداب و سیر ملک و عالم
 بود و با کفایت و در خانه مریخ مقبل بود در کارهای و لیکن دروغ زن
 بود و او را دین و مذهب بود درست و بود که علوم و سحر و سحرجات داند
 و آموزد و پیوسته او را وام بود و بود که پانصدانی کند و از آن سبب رنجور
 دلیل میلاد لیلی کثر بود در خانه آفتاب در میلاد نهار و مریخ مقبل بود
 و صادق النیت بود و سحر و خلیق در لیلی کثر ازین بود در خانه زهره
 شاد دل بود و هر چه زد و کند و بود که زکر بود یا کار که بزر و نقره و
 ورقاقص و دسار بود و بود که علوم آلمان داند و آموزد و علم حساب داند
 و اگر در مریخ بود مسعود حکیم بود که محاسن و از حکمت بود و در عطار داند
 خشم کمر و ملوک بود و معلوم کتب و مشکلات عالم بود و از تجارت صوفیه

و غیر آن

و غیر آن بهره مند بود و عالم با عباد و خواص و جبر و تقابل و در خانه قمر
 زکر و خفیف الحركات بود و حسن الادب و الخلق بود و یک منظر و منجر
 بود و بی رنج و تعب او را علم مساعدت کند و **دلیل قمر** در خانه زحل
 حایل و مدبر و اگر بر تقابل زحل مستقام بود بسیار قدرت بود و مرطب
 مزاج و اندک حرارت بود و او را از حقنه و او جانح الطحال و امثال این
 رنج رسد و در خانه مشتری رحیم و طاهر النیت بود و متمم بود و بزنان
 محارم و زنان خویش و خویش و اگر خداوند طالع زنی بود یکی از محارم
 یا یکی از کنده و با شوهر برادرش در میلاد بشر دلیل خیر و سعادت و آسایش
 بود و در ضربه دلیل بود که مولود شتر بود و مقدم بر کارهای بد و اگر کفایت
 در ضربه دلیل شتر کثر بود در خانه و آفتاب و اگر در تاسع بود مستقام
 و ضعیف دل بود خاصه در وجه اول و سیوم در سید در خانه زهره
 زهره حسن المنظر بود و حسن العیش و محبوب بنزدیک خلق و در کار
 زمان به بهره بود اما صیغ المزاج بود و در خانه عطارد اندک سخن و
 عقیف بود و لیکن میل او از طریق شهوت مذکور بود و علوم دین
 و حکمت و شریعت داند و در خانه قمر قوی و شریف بود و لایزال که در
 بود دلیل توانگر و کار نیکی بود و بدست می آید و **دلیل که اکبر در خانه ماه**
 طالع بتسویت از کفایت دهند زحل در طالع عقیف و مکرم بود و خلق

اختلاف دارند و دوم در حفظ خویش توانک بود در سیم او را
 برادران باشند برادر از هر جهت در **د** مادرش باید در حال طهقت
 که کز آن کنین، او بمنزله در **د** مرک فرزندان پند در **د** صحیح المزاج نبود در **د** او را
 ناکاه بکشند در **د** همیشه مسافر بود در **د** بدخود بود در **د** آتش نازد
 در سعادت بود در **د** دشمنان دشمن شود در **د** دل شتر در **د** طالع شتر
 در طالع بکنج بود و راست سخن در **د** ميمون و فراخ روزی
 بود در **د** او را از خویش نشدی بود در **د** از پدران ضایع و منفعت
 یا بد در **د** بفرزند چشیش روشن شود در **د** صحیح المزاج بود در **د** طالع
 و دین علم و راحت یا بد بود که حج و عمره در **د** از اعدای خویش
 پند **د** دلیل **د** در **د** با خصومت بود اما آفتاب پند از **د**
 در **د** مال یا بد بیشتر حرام بود در **د** حیان او و خویشان
 بود در **د** حیان او و پدران دشمن بود در **د** فرزندان او بزرگ شوند
 و میرند در **د** درست مزاج بود در **د** خصومت بود میان او و زن
 و او زن را دوست دارد در **د** در آب یا در آتش هلاک شود در **د** طالع
 مال یا بد از آن جای که نه پرسد در **د** از جهت مادران و عمل
 ریخ پند در **د** ریخ پند و درویش شود در **د** همیشه مسافر بود
د دلیل آفتاب در **د** توانک و مال دار و محترم بود خاصه که بری باشد
 اما محروم بود

عمل سلطان کند در
 یا از فرمان روزی
 بخت و امید دارد
 در سبب

انتر

یا آتش بود در **د** درویش بود در **د** خویش ن او را دشمن دارند در **د**
 پدرش پسر و او کوکب شتر در **د** او را فرزند کمتر بود در **د** او را طهارت
 و سحر بود در **د** زنی غریب بخت کند در **د** میان اهل و اقارب
 در **د** چای که نه بدو رسد مال یا بد در **د** صادق الرؤیا و الاصلاح
 در **د** مال و حرمت یا بد در **د** بختی حاجت مند بود در **د** دلیل زهره در **د** طالع
 پاکیزه لباس و پاک نفس بود و خلق او را دوست دارند در **د** مال
 یا بد در **د** او خوشی را دوست دارد و خوشی ن او را دشمن دارند
 در **د** مادر یا پدر در کودکی میرند در **د** در روزگار خوش گذارد
 او را فرزند بود در **د** در یک چشم عیب بود زنی که از خویش ن در **د**
 از جای بخت پند در **د** از آنجا که پوید مال یا بد در **د** او را دو نام
 بود و روا بود که بدین موقوف بود در **د** از دوستان و مال کلین
 بهره یا بد در **د** هم ستوران دارد اما بعضی زبان آینه زبان
 خصومت کند در **د** طالع زریک بود اما بد بخت بود و بد
 در **د** مال یا بد از تجارت در **د** خواهران و برادران دارند
 هم از مادر و نه از پدری در **د** مال و میراث یا بد از مادر و پدر
 کند در **د** مکر و حیلت میرد و فرزند نشاند نشود در **د** طبعی کند
 و دوازده فروشد و اسیر میرد و حبس و بند در **د** زن و فرزند نشاند

درج در بند حبس میرد در ط همیشه م فرود در سی نه زانکه
 و نه سود و اگر قهر حال بود عیال کنی که دخل و خرجش برابر بود یا روزگار
 بهافیت گذارد **ب** حال او میانه بود **دیل قدر طالع عالم** و
 بود در **ب** مال تلف کند درج او را برادر و خواهر نمود و یا
 و جلد میزند در **د** از مادر و پدر دور افتد در **ه** او را قهر
 باشد در **و** او را عیب بود در **ز** تنویر بزرگی کند در **ح** صالح
 بود در **ط** از سفر بچ پند و خواب شورین بسیار پند در **ی**
 دروغ زن و رنجور بود **دلائل خداوندان خانها در خانها از**
مقاتل شاه و الله صاحب طالع در طالع مولود اگر بود در لیل
 و بیکانه خویش در **ب** متناق و کریم بود در نیم خویشان مصلح دارند و اعیال
 ایشان بود و سفر بسیار کند و در **ج** نیکو کار بود با مادر و پدر از
 سلطان بلا پند در **ه** چشم او بفرزند روشن شود و بسیار دوست
 دارد در **و** کار بستن کان و خدمت ملوک کند و بود که بطاعت و محالیت
 مشغول شد یا به سطر در بسیار خصوص کند و زنان را انفسید
 در **ح** ضعیف دل و خبیث النفس و کثیر الاغنام بود در **ط** در علم نجویر
 و مقام نکند در شهر و نه در بقعه که در اینجا ولادت بوده باشد و بیشتر
 در سفر بود در **س** بر درگاه سلطان بود و به سلطانین متصل و بشان

زید در **ب** نیکو خلق و بسیار دوست بود و از فرزندان زیاده منتفع
 ندارد و اندک فرزند بود در **ب** بد بخت و بد محبت بود و بسیار
 دارد و برادر و برادرزاده **صاحب ثانی در طالع مال** یا بد و بد طلب و رنج
 بدست آورد **ب** معیشت او از وجی معروف بود و اگر بخیر ناظر
 بود مال خویش را بکند کند در **ج** از آبا و اجداد مال یا بد و از ضعیف
 و حال بد را نیکو بود و وطن او معمر بماند در **ه** از زنان و جوانان
 و فرزندان و هدا یا مال یا بد و متقاتل در **و** از بندگان و مستوران و
 خدمتکاران و آرزو در **ز** پیروز بود از جهت زمان و محالیت
ح از مواریث مال یا بد و متقاتل بود مال پاک ندارد و
 خویش و دوستی صوف کند در **ط** اسفار و غربا و دین و رنج
 و مال یا بد در **ی** از سلطانین مال یا بد در **ی** از دوستان و تجارت
 و سلف مال جمع کند در **ب** از فرزندان داشتن و کار قهر کردن و کار
 نواجب مال بدست آورد و بیشتر مال بدزند **صاحب ثالث در**
طالع ستمی اقارب خویش بود و ایشان از او راضی یا بد در **ب**
 با خویش و خصوصت کند و از ایشان بچ پند **ج** او را خویش
 معروف باشند و او را از ایشان مدد و نصرت بود در **و** خویش
 مال بدش بدست فرو گیرند و او را زیادت نصیرند و او بد

و سلطان

حاجتمند بود در **د** اورا خویش ن باشند در غربت و مستغنیار کند
 و ایش ن از فرزندان خلف باشند در **د** برادران و خویش ن با وی نجیب
 کند و غوایل او بچسند در **د** بعضی از خویش ن اوزن اورا چون
 دهد بخوابند و انان من فرزند آید ایش نزا و با ایش ن بدین سبب
 عداوت کند و روابو که خویش ن اورا کراه کند و بخوابد در **د**
 خویش ن او پیش از برادر بود در **د** خویش ن او بد باشند و زود میر
 و بود که خویش ن او در سفر زن کنند در **د** ویل مرک برادران
 و هلاک و محاسد ایش ن بود در **د** یا خویش ن دارد که از اهل دین
 و ورع باشند اما بفرست دارند در **د** یا خویش ن با وی خصم
 کند و ایش ن زاجاه و ولایت مساعدت کند و برودست یابند
صاحب رابع در طالع مهتر اهل بیت خویش بود و میوشت ایش ن
 و با کار و پدر بزرگ کند از جهت و بر بود در **د** مادر و پدر و برادران در **د** برادران
 از خواهران و برادران او برنج پسند در **د** بدین معروف باشند
 که ایش ن زاجاه و حرمت بود در **د** برادران تو انکران و معروف
 باشند و ایش ن از فرزندان باشند و خاندان ایش ن مدتی بماند و
 برج ثابت بود و صاحب رابع مسعود در **د** پدر و ابا و اجداد
 جا هلال و غریبا باشند در **د** ابا و اجداد از شهر معروف باشند

اما زیادت

اما زیادت درجه ندارند و میان او و پدر خصومت بود در **د** عمر
 اندک بود در **د** پدر به اصل و غریب و پسر از زن و مرک پیش
 بود در **د** پدر معروف بود و سلطان شناس در **د** پدر بیخاک
 و زود میر و بعد از مرک اورا نام خیزد و مردمان بجاک او قریب
 در **د** برادران غریبا باشند که از خان و مان پختاده باشند حال
 ایش ن میان بود **صاحب خامس در طالع** مولود را برادران
 و از ایش ن پنجت بود خاصه که برج مذکر بود و گوشت در **د** او را
 باشند که پدر حرمت و کف ایش ن زید در **د** او را فرزندان باشند
 هم نام برادران او از سفر و زینت بود در **د** اولاد او سخت
 باشند و ایش ن شاد در **د** او را فرزندان تو انکر بوند اما
 باشند در **د** بیشتر فرزندان او عیب نک باشند و با او خصومت کنند و
 از ایش ن خصومت و رنج و مشقت پسند **صاحب شش در طالع** مالش بزبان آید و فرزندان
 کمتر فراز آید **صاحب هفتم در طالع** فرزندان او بغیرت افتد و برادر ایش ن مدیابد
 در **د** فرزندان او چهارون یا ناقص باشند در **د** روشن چشم فرزندان
 و خویش ن فرزندان در **د** فرزندان او چهار یا نقصان بود و از ان
 هلاک شوند **صاحب هجده در طالع** چهارون بود و غلامان و
 و ستوران او هلاک شوند در **د** از دست بندگان خویش زید

نکته

یا از گرافی ستوران درج خویشان او را نقصانی و عیب بود و ممکن گاه
 و خدمت کنند در آن فرزندان و بستگان بود و در غایت او نهان بود
 در آن فرزندان او بزیان آید و ایش ترا عیب و نقصانی بود و در
 مولود درست مزاج بود چنانچه خداوند طالع نورناظر نبود در آن زمان
 خداوند احسان مخالفت کند و برودر بهمانها که در آن خبیث التبت
 بود و در غایت بهار شود و از آن رنج بپندد در آن در غایت بهار شود
 و از آن رنج بپندد در آن در غایت بهار شود و بنف ناقص خرد در غایت
 در آن از سلطانین بلا و رنج بپندد و اثر آن رنج باور بماند در آن
 با بزرگان و معروفان مخالفت کند در آن او را دشمنان بزرگ منصب
 باشند اما بر در دست نیابند صاحب سابع و طالع مسعود مشوق
 بود و زمان باور غایت بسیار کند و بر خشم دست یا در در آن
 مال بسبب مزاحمت بزیان آید و زمان او میرند در آن خویش
 زن او را بزن کند یا با خویش کج کند در آن از اهل و بیت و خویش
 پارسازی با بهر بزی کند در آن زنی را بخواهد که برادر از او کفر باشد
 اما نیکو بود در آن با کینه گاه و زمان به بهر مشکک کند و ملوک بود
 آن زن با رسا کفو خویش را بخواهد اما او را دوست ندارد در آن میراث
 زمان باور افتد و او را ز مال دارد بود در آن زن غریب کند و او را

دولت

دوست دارد در آن زنی کند از لشکران و سلطانین و از وی
 نیکی بپندد در آن زن کند که او را دوست دارد و از او منافع یابد
 در آن زنی بی اصل کند و از وی رنج بپندد خداوند در آن طالع نور
 مزاج بود و بسیار نیش در جواج و مقاصد خویش در آن مرزوق
 بود از عوارض و از هر کار که در آن مال طلب کند در آن آنک
 خویش و ند بود و خویش آن او خدمت کند مخلوق را در آن در غایت
 بود و آنک عمر و ناقص در آن فرزندان او بچوانی میرند و آنچه بماند
 از او بپایند و از باب عمل سلاطین در آن از مالیک و ستور و
 نبود در آن میراث زمان باور رسد و یک زن خویش آن
 دوست ندارد در آن صحیح مزاج بود بیمار سهل بود و مرک او با
 بود در آن بدینیت و بدعمل بود و در غایت میرد در آن هلاک است
 سلطانین بود در آن با رسا بود طبعش تکلف و خلق بود تقریب
 کند و نزدیک با خویش آن سازد در آن سبک روح و بد اعتقاد بود
 خداوند تا سابع و طالع پاکیزه نفس و نیکو اعتقاد بود و محبوب
 میان احباب کنند نسبتها نیکو در آن در سفر روز مسرت بود و
 یابد در آن خویش آن او زمان غریب کند و با شهر شود در آن در آن
 چهار زمانی بود و در غایت میرد در آن او را فرزند بود و در شهر او

تکلف

و بدین حال خوش دل بود در **د** مزوق بود از من و ستور و
پهار شود در **ز** زنگ و عقیقه بر افتد خاصه که کوکب سعد بود
در **ج** حریص بود و در سفر او را قطع افتد در **ط** اندک سفر باشد
مستقیم الطریق در **ی** خوشان او را نکند از اهل و بیت و یار باشد
در **یا** پارسا و خوشش دار بود در **ی** بد معاشرت بود صاحب **ع**
در طالع به سیر اعمال سلطانی او را مساعدت کند و با حرم و جاه
و از مادر روزی میزند بود خاصه که کوکب سعد در **ب** از احوال
سلطانیان مدد نماید در **ج** اندک باشند خوشان و آنچه باشند
زود میرند و سفر بسیار کند و در **د** معروف بود و از اهل و بیت
بزرگ بود در **ه** فرزند پیکار خون و یا ناقص بود و از سلاطین و از
اولاد سردار و اندک کار بود و کامل روزگار و با رزق گذارد و از
او از خدمت کند در **ز** زنی از او بزرگوار تر بزی نکند در **ح** حرم
و جاه یابد در جوانی در **ط** در سفر و غیبت رنج و بلا بیند در **ی** بزرگ
و کافی بود و اندک هر کار چه بایکد و از سلطانیان زید در **یا**
دوست از او نیک است و فرزند او را مال بخت آید در **ب** محرم
بود از سلطانیان و از اعمال ایشان و او از ایشان و ایشان را از وی
رنجی بود صاحب **ع** **در طالع** منقطع بود و نیکو حال و نیکو شیت

بود در **ب** از دوستان مال و حرمت یابد و برادران و خویشان
او معروف باشند و مزوق بود در جوانی و مال دنیا کم بسیار
یابد در **ج** مال بدوران نیک بود و اما اندک عمر باشند در **ه** فرزند
خلف باشند او را از اول عمر تا با حق در مال و حرمت و نعمت بود
در **و** بد حال بود و بد معیشت و اندک خیر بود در **ز** او را زنی
مبارک قدم بود و نیکو و خوب بخت و صورت و از وی مال و
یابد و حرمت و فرزندان حاصل آید او را از نور در **ح** معروف بود
و بود که تجارت کند در **ط** در غیبت خیر یابد و در آخر عمر او را
مساعتت کند در **ی** حرمت و قاعده یابد در جوانی اما مسعدت نبود
در **یا** بسیار خیر و بر نعمت و منعم و عرقه بود و امید یار و فاش شود در **ب**
اندک خیر بود و کم معیشت و اندک حرمت و فرزدان و دشمن **ع**
ع **در طالع** بد بخت و بسیار دشمن بود و دشمنان بعد از شرف باشند
و مگر که عدد دو از دهم جدی باشد و زحل در دلو مسعود بود و این
ضعیف تر بود و صاحب دو از دهم در **ب** بد حال بود و کارها
کنند از آن دار و مردمان آنرا پسندین ندارند در **ج** خوشان
خصوصیت کنند و حال ایشان بد بود در **د** حیوان او و پدر و خصوصیت
و سرانکه در اینجا ولادت بوده باشد خراب شود و از اینجا تحویل کند

در **ق** حال فرزندان او بد بود و بعضی ناپیدا شوند که پدر ایشان را
 باز نیابند و پسرشون بود در **و** محروم بود از مالک و ستوران
 در **ز** باز نان ناکس مخالفت کند و از آن سبب خصومت در میان
 پند در **ح** اندک دشمن بود و از مال زمان خیرات کند و **ط** ایشان
 او را رنج و بیکس و بد اعتقاد بود و توفیق در عبادت در **پ** از
 دوستان چیز بوی نرسد دوستان با و بیشتر دشمن شوند و بدست
 بود در **ی** اندک دشمن بود و دشمنی که دارد نهانی بود و قصد
 نهان کند و برود و سرتیابد و الله تعالی اعلم و حکم **دلائل قمر در سنابل**
 اگر ولادت افتد و قمر در **ش** طین بود و محو بود محبوب بود میان
 خلق و سیم العوض و دین بود در **ب** طین در از غر و راست گوی
 و شجاع بود در **ث** یا در کار زمان بخت بود و او را نامشروع بود
 میان خلق و بسیار خورد و زود خشم گیرد و در **و** بران در از غر
 و بسیار فرزند بود و مال دارد و با خلق نیکو بسیار کند در **ع** قمر
 نیکو خلق بود و بسیار رحمتان دارد و تمام عقل بود و تحمل و صبور
 در **ی** نفعه که فریفت بسیار جدل و خصومت بود و **ز** در **ع** با تو
 و دوستان نیکو نزد کانی کند و مال کسب کند از هر جا که تواند
ن شتره پاکیزه نفس و بسیار شغل بود و دهقانی و تجارت او را

این را با اشارت به طالع بیان کرده است

وافی

موافق بود در **ر** طرف بسیار گناه و فاسق بود و هیچکس نخواهد
 با وی مخالفت کند در **ج** نیت پارسا و نیکو نیت و شجاع بود و بسیار
 فرزند و موثر دارد و مذکور و محترم بود در **ز** نیت بسیار موثر دارد
 و محبوب میان خلق محترم نزدیک پادشاه در و سر هیچ کار نکند
 که او را آیت شود در **ص** شجاع و صادق و نیکو نیت بود در **و** نیت
 شجاع و بسیار علم بود و عاقل و راغب شد بآل مردمان و طماع بود
 در **س** مال پاکیزه نفس بود جمال و پاکیزه دوست دارد و جوان
 و شجاع بود در **غ** غره قور و شجاع بود و حسود و خیر هیچکس نخواهد
 در **ب** نیت اندک عقل کامل بود و بسیار اندیشه و مجتهد در علم در
ا کلی صادق و عاقل بود و در از غر و غر در لشکر گذارد در **ق** شجاع
 و حکیم و عاقل بود و از سخن او را رنج نرسد **ش** اوله ما در شل بعد از او
 بهفت روز یا بهفت سال میرود و در ربع سیم از غر و شل شل
 و در آخر غر او را حرمت و نیت پدید آید **ن** نیت شجاع و صادق و بسیار
 مال و بخور و بسیار کفاح و اندک فرزند بود در **ل** نیت نیکو عبادت
 و مکیس بود و بنزدیک ملاطین و بسیار احسان کند با خلق و از اخبار
 نصیبی بود و در **ا** ج سلف و پاکیزه نیت بود و هر که کند منافعی یابد
س سعد و سود بسیار مال محبوب بود و نزدیک خلق و جلد در **ب** نیت

در مصیبت بود و اندک رحمت بود و چنان دوست دارد و اگر خواهد
چیز او را بدست نبرد در **غیب** فرزند و مکار بود و بسیار خطا و گناه
او را نمود و او را آن آرزوی کند در **مقدم** وافر القفل بود و کفایت
مخبر نیکو عبارت و نیکو کردار بود و بر مادر و پدر و خویش و بچهار
میمنت بود در **بلک** چون فرغ الموت بود حکم او و الله اعلم
بودن کواکب در وجه از گفتار **شکر و حسن** یا بی زحل در وجه اول
از زحل مولود اول غلام بسیار باشد ریخ و محنت و **وجوب**
حالتش نیک بود و مال بدست آرد و از ستوران و سفر ریخ بند
و از میان نه غارتا و غیره آسوده تر باشد و اگر زحل مسعود بود در **وجوب**
چون مسعود بود مال بسیار بدست آرد از ملک سلطان و دهقانی
فاما در جوانی ریخ و بلا بند و تنگ و میان غرض اگر منجوس بود
او را ریخ و بلا پس زحل در **ثور** در **وجوب** اول صاحب تجارت بود
و از تجارت و معالمت روز میسود و اگر منجوس بود از بازگانی ریخ
و بلا کشد و او را جراحت رسد و در راه او را قطع افتد و مالش
بزیان آید و از موارث زنان او را نصیب بود و در **وجوب** حال او
میان بود میان غرض بهتر بود و اگر زحل منجوس بود با مردم مخاصمت
و پدر او را ریخ رسد و مال او هیچ نماند در **وجوب** از پدر و مادرش

عبدوست

بود

شود و از ایشان آسایش یابد و همچنان از کارهای روزی و عاقبت او
بخیر بود و در آخر عمر او را مال و حرمت بدست آید و اگر منجوس بود از
هر چه کند منفعت نیابد **زحل** در **جوزا** در **وجوب** اول با دار و تدبیر بود
و معروف میان مردم و مال بسیار بدست آید و او را در سر بود
و اگر زحل منجوس بود مردم او را از تدبیر او بدست در **وجوب**
دلیل عشا و رت و رؤسا و اشراف باشد و دلیل کسی که اقا باشد
و ایش ز اقوت و غلبه باشد و خاصه که مسعود بود در **وجوب** از آبا
و اجداد بهتر بود و بزرگوار و معروف و مشهور و متمول و از امرار
دانش بهره یابد و نیکو عهد باشد و اگر منجوس بود در **وجوب**
و او را کمکت بسیار رسد **زحل** در **سرطان** در **وجوب** اول زاهد بود
و او را دختران باشند و این وجه دلیل کثرت اولاد بود و نیکو سیر
بود و لهو و سماع دوست دارد و مهتر دما قین بود و اگر منجوس بود
دلیل بلا و کمکت بود در **وجوب** مذکور بود و مشهور و معروف
در شهرها و قریه در دست و خیر و پاکیزه نفس بود و در میان عیال
در راحت یابد و اگر منجوس بود او را عیب بود و در میان عیال
خوشتن میفتد اما در **وجوب** عاقبتش محمود بود و منافعی یابد از
کارهای پراکنده و اگر زحل منجوس بود آفت یابد از غوغا و تخیر

جوزا

در کارها و در میان عمر از قربت خویش پیوسته **زحل در اسد در جواول**
 بهتر بود و شغل ملوک کند و مال بسیار بدست آورد و بر زن و فرزند
 شاد شود و اگر منخوس بود دوستان شاد شوند و ملوک بوی خوشم گیرند
 و پیشها و کارها بسیار کند و بود که سفر دریا کند و درویش بود و زنی
 غریب کند عاقله و اگر منخوس بود در میان عمر بلا و رنج کشد و **وج**
 در همه کارها رنجور بود و اندوختن و درویش بود و اگر مسعود بود بخت
 یابد از بلاها و اگر منخوس بود بخت عذاب مبتلا شود **زحل در سنبله**
 در **وج اول** ادیب و فاضل بود و بادب و از علم خویش بر خوردار
 یابد و بر زن و فرزند شاد شود و درست معامله باشد و فرزند بیکانه را
 به پرورد و بفرزند کریم و با اشراف مخالفت کند و اگر منخوس بود از زن
 و فرزند اندوختن شود و مبارک نشود در **وج** روا بود که مطرب
 و خداوند اطلاق و احوال بود و بر زمان مایل بود و اگر منخوس بود
 دلیل نکبت و بلا بود و در دنیا هیچ بدست نیاید که گورنج بسیار
 نکشد و سفر بسیار کند و در میان عمر کارش بشوید **ثو در وج**
چ ادیب و متکلم بود و عاقل و دهقان بود و زراعت دوست دارد
 و بسیار ستودارد و عاقبت او بخیر بود و اگر منخوس بود درویش بود
 خاصه در آخر عمر **زحل در میزان** در **وج اول** توانگر و بسیار مال و نبات

بود و او را فرزندانی نیکو رو و با جمال و خلف شهند و مال خویش
 پنهان دارد و حلیص بود بر کفاح و دلیل قیادت بود در **وج**
 اگر مقبول بود و محبوب بود و کرم و ضایع بسیار دارد و سفر دریا
 و با بهره زنمان مخالفت کند و از پسر محبت میکند و راحت و شادی
 یابد و میان عمر و اگر منخوس بود سفر بسیار کند باین **وج**
 کار ملوک کند و از ان بهره یابد و او را فرزندانی خلف باشند و
 دلیل و شاد دل بود و خدای و سخن چین و دروغ گو بود **زحل در**
عقرب **وج اول** اگر مسعود بود و مولود پارسا بود و رئیس قبیله بود
 و ستوران نیکو دارد و اگر منخوس بود درویش بود و زن و فرزند در
وج فاضل و معروف بود و در وطن خویش و در میان عمر حال او نیکو
 شود و اگر منخوس بود کارهای بشوید بود در **وج** حسن الترویج
 و صالحان تولد بود و مال بسیار بدست آورد و مبارک بود و معروف
 میان مردم و همشین ملوک و اشراف بود و زمان را دوست دارد
 و اگر منخوس بود دلیل جهل و فقر و بختاوردن از منزلت بود و دلیل
 آن بود که اسرار مردمان جوید **زحل در قوس** در **وج اول** معشیت
 از طب و دارو بود و خداوند اموال و اولاد بود و اگر منخوس بود
 در خدمت افتد و از مکانی بکافی انتقال نماید **وج** و اگر زحل نحس بود

در کارها و در میان عمر از قربت خویش پیوسته زحل در اسد در جواول
 بهتر بود و شغل ملوک کند و مال بسیار بدست آورد و بر زن و فرزند
 شاد شود و اگر منخوس بود دوستان شاد شوند و ملوک بوی خوشم گیرند
 و پیشها و کارها بسیار کند و بود که سفر دریا کند و درویش بود و زنی
 غریب کند عاقله و اگر منخوس بود در میان عمر بلا و رنج کشد و وج
 در همه کارها رنجور بود و اندوختن و درویش بود و اگر مسعود بود بخت
 یابد از بلاها و اگر منخوس بود بخت عذاب مبتلا شود زحل در سنبله
 در وج اول ادیب و فاضل بود و بادب و از علم خویش بر خوردار
 یابد و بر زن و فرزند شاد شود و درست معامله باشد و فرزند بیکانه را
 به پرورد و بفرزند کریم و با اشراف مخالفت کند و اگر منخوس بود از زن
 و فرزند اندوختن شود و مبارک نشود در وج روا بود که مطرب
 و خداوند اطلاق و احوال بود و بر زمان مایل بود و اگر منخوس بود
 دلیل نکبت و بلا بود و در دنیا هیچ بدست نیاید که گورنج بسیار
 نکشد و سفر بسیار کند و در میان عمر کارش بشوید ثو در وج
 چ ادیب و متکلم بود و عاقل و دهقان بود و زراعت دوست دارد
 و بسیار ستودارد و عاقبت او بخیر بود و اگر منخوس بود درویش بود
 خاصه در آخر عمر زحل در میزان در وج اول توانگر و بسیار مال و نبات

بعض از اعضای او پاره و خلی رسد و او را هیچ زن و فرزند نماند
در وجه بسیار سخن بود و صاحب اسرار و سفر بسیار کند و با پیر
 زنان مخالفت کند و بر فرزندان انده کند و در جوانی بد حال بود
 و مرک پدر یا پدر پدر پند و از آن رنجور شود و مال بکند و او را
 دشمن بسیار بود و عاقبتش خیر بود **در وجه اول** مال بسیار
 دارد و لیکن عضو از اعضای او بزیان آید و مال او همیشه تلف شود
 و بادستان و خویش آن مخالفت نیکو کند و بر زنان حریف بود
 و اگر مخوس بود از در جود خویش سفت و مال دیگر با رجح کند
 و همیشه در عجز خویش باشد بر کجاح زنان و از آن زیادت شادی
در وجه رئیس عظیم الشان بود و مغبوط تو انکروست و بر زن
 و جبارک در میان و اگر مخوس بود دلیل بر میان بود و دلیل خفا
 و لهو بود **در وجه** رئیس فاضل متهم بود و مال بسیار دارد
 و خلق بسیار بسبب او هلاک شوند و فرزان دهنده باشد
 و عذر در خفت غیر کند زنده و بر اعدا ظفر یا بد و اگر مخوس بود حرکتش
 و الله **زحل در دو وجه اول** تمول و دهقان و نیکو سیرت بود
 در اول عمر و اگر مخوس بود لیکن و در ویش بود و شوم **در وجه**
 خیر و فاضل و معروف بود و همیشه او از ادب و کمانت بود

تلف کند

و

و بخود داند و کار او در میان و عمر بالا کند و مال بسیار بدست آرد
 و اگر مخوس در ویش بود و از زحم مار یا دیسک میرد در **در وجه** علاج
 یا امیر آب و کمار و دروغ بود و بازرگان کند و اگر مخوس بود
 دلیل شمش بود دخترانش هلاک شوند و از کمان بکمان انتقال
 کند **زحل در وجه** در **وجه اول** سفر دریا کند و شوم و بد بخت
 بود و از دهقان بی بهره بود و اما از اهل و لاش د بود و از کوش
 بود او را از سیاه و خشرات رنجور شد و او را از خانه هلاک
 احتراز باید کرد **در وجه** دلیل بود که از ملوک و در سا و مهتران
 بود و بر خلق بسیار ستود باشد و اگر مخوس بود در ویش بود
 و در میان و عمر حال او بد بود **در وجه** دلیل سعادت بود از خد
 ملوک و بالانت و دیانت بود و او را در در و خضین علقه و
 برید آید و بدنی اجذاب حبس قبل شود و اگر مخوس دلیل انده
 و رنج و عاقبت بد بود بی بهره بود از زن و فرزند و اندام
مشترک در زحل در وجه اول مسرور و خوش اهل بود و برایشان
 شاد دل شود و از مهتران و رؤسا بود و مرزوق باشد از زمین
 و ضایع و اگر مخوس بود حالش میانه باشد و در غربت ملا و رخ
 و نکبت پند از مکانی بکمان انتقال کند **در وجه** سیرت ملائکه

دارد و با حروت و دیانت بود و نیکو تدبیر و در میان عمر روح
 و راحت یابد و مرکش بر توبه و صلاح و خیر و پاک فی بود در **وجه**
 دلیل سعادت بود و با اهل و ولد شاد بود و مال نهانی یافتن
 و صاحب عز و جاه و دولت و مرتبت و اقبال باشد و چشم
 او بفرزند روشن شود و اگر محسوس بود کمال و بکار بود **مشتی**
در توبه در وجه اول محکم و نیکو سخن بود و در صلاح و لشکر معروف
 و از جهت فرزندان رنج بیند و او را بعضی از فرزندان بزیان
 آیند و با او خصومت بسیار کنند و او با کس خصومت نکند **در وجه**
ب سیرت طایفه دارد و با حروت و دیانت بود و نیکو تدبیر
 و در میان عمر روح و راحت یابد و مرکش بر توبه و صلاح
 و خیر و پاک فی بود در **وجه** دلیل سعادت بود و با اهل و ولد
 شاد بود و مال نهانی یافتن و صاحب عز و جاه و دولت
 و مرتبت و اقبال باشد و چشم او بفرزند روشن شود و اگر
 محسوس بود کمال و بکار بود **مشتی در توبه در وجه اول** محکم و نیکو
 سخن بود و در صلاح و لشکر معروف و از جهت فرزندان رنج
 بیند و او را بعضی از فرزندان بزیان آیند و با او خصومت بسیار کنند
 و او با کس خصومت نکند **در وجه** محبوب بود در دلهای و جبارک و معروف

و بسیار

و بسیار خصومت بود و در میان عمرش کار بلند شود در **وجه** بود
 و اگر محسوس و از بدولت که مسعود بود مستغیر بود و در میان عمر **مشتی**
در جهز اول عاقل و غریب و جبارک بود و سفر بسیار کند
 و معروف بود و محترم و عالم و با ادب و او را خصومت بسیار افتد
 و تدبیر او نیکو بود و در **وجه** معیشت او وافر بود و شجاعت
 و زور کردن در **وجه** رجم و شرف و توانگر بود و با اهل و ولد
 شاد بود و ضعیف بسیار دارد و دلیل که است و مطرب و احوال
 این بود **مشتی در سلطان در وجه اول** چون از زیرین و بر ناظر بود
 دلیل خیر و بزرگی بود و اگر نظر ندارد و **مشتی** محسوس بود تحت فرمان
 دیگر بود و هرگز مستند نبود و چهار و گارد و سامان دار **مشتی**
وجه محکم و ادیب و عقیف بود و جوانمزد و بیخفت و بر قوم فرمان
 دهد و میان عمرش موافق تر بود در **وجه** همسر بود و نشان
 با اهل و ولد و دلیل قوه و ریاست و بخیل بودن و عواقب و اگر
 محسوس بود از جهت زنان رنج بیند اما از دیگر کارها جمله بهره مند
 و در آخر عمر به شرف مشغول شود **مشتی در اسد در وجه اول** قهرمان
 بود و صاحب ساج و مستغلات و ترویج او در آخر عمر بود و اگر محسوس بود
 مولود مال و نعمت نبود و مرک از نیک بود مرکش هر دو در مدتی

نزدیک میرند و اگر نخوس بود هرستم کار بود و مال مردمان طبع دارد
و دلیل سفر و انتقال بود و غریب و نکو مید بود حیان خلق **در وجه**
منقول و بدبخت بود و در آخر عمر روزگار در تعب و مشقت گذارد
و عاقبت کار او بخیر نبود **مشتتر در سنبله در وجه اول** و جبه منقول
و حسن الاهی و الولد و بنهار و عقیف و مشهور بود و اگر نخوس بود
اندک مال بود و اما کار و خدمت ملوک کند و فرزندان او میرند و کمتر
فراز آید و عاقبت کار او بد بود **در وجه** مسعود و مقبل و صاحب
اولاد بود و اما بعضی از فرزندان و زنان او بر دست او هلاک شوند و مال
بسیار بدست آورد و خرج کند مضاف بود و اگر نخوس بود کار و ترویج او
قرار نگردد و در امور رعیت تصرف کند و در پیش بود و ستوران دارد
و بدان نمازد و در حیان عمر رنج و بلا پند **در وجه** حکم و ادیب
و خردمند بود و دلیل توانگری و دهقانی بود و مال یا بد و در آخر عمر
و اگر نخوس بود بر سر بود عقل و ادیب و انبیا مستغنی بد باغ و بد
فکرت و یا دهقانی که کوف آب بود **مشتتر در میزان در وجه اول**
خدمت ملوک کند و با کفایت و عقل بود و اگر نخوس بود در پیش بود
و با اهل و ولدش دود و اورا بخیا تمهاتم کنند و در حیان عمر حال او
بدتر بود **در وجه** متمول بود و بیشتر مال از میراث یافته شد

مختلف

و اگر نخوس بود بدبخت و لایم و خیر بود **در وجه** تدریس نیکو کند
و متمول بود و مال او را بدست آید و عمر در راحت و آسایش
گذارد و بود که بر سر تجارت سفر دریا کند و سود بسیار کند و اگر
منجوس بود شرف بود و چهار زن و او را از سر بر سر **مشتتر**
در وجه در جلال نیکبخت بود و لشکر کش و خلق از دستش بود
بهشت دستور دارد و صید کند و اما اندک عقل بود و اگر نخوس بود
در حیان عمر کارش نیکو شود و بزرگ و فرزندش شود اما حیان
او میرند **در وجه** شریف و معروف و ندیم اشراف ملوک
و اگر نخوس بود کار او را حلقه ناقص بود و مبتلا شود بقرین
و از بلا بیفتد و در دریا سفر کند و بعضی از مال او تلف شود
در وجه دلیل بزرگی و از منصب و مغرب بود و در نزد ملوک طایفه
مشتتر در قوس در وجه اول نیکبخت بود و توانگر و محمود التیة
باشد و اگر نخوس بود بر سر بود که روزگار در رنج و بلا گذارد و از
سعادت به شقاوت و از شقاوت به سعادت حال او گردا
باشد و غمی صحت و دام بسیار دارد **در وجه** باز گذارد که سفر
دریا کند و توانگر بود و اگر نخوس بود در بلا افتد که از آن نجات
میکند و در حیان عمر بدبخت شود **در وجه** صاحب صید و ستوران

بود و اگر نخوس بود و ام بسیار دارد و فقیر و شقی بود و در غریب
 بنج و بلا بیند و خلق با او خصومت کند و در آخر عمر شقی بود
مشتبر در جبر و جه اول و هفتانی کند و معروف بود و دلیل
 سفر و انتقال بود و در بلاد و نواحی گردیدن و با خویشان و دوستان
 مخالفت نیکو کردن و اگر نخوس بود و دلیل حبس و وثاق بود و دلیل
 بسیار حوزلن و کشتن و بدتر شدن و در کار زمان او را نکند
 و برور نشاند و **وجه** قاید بود شجاع و پسر مستور و کور
 و وجه و معروف از نوازش و شادی بیند و اگر نخوس و دلیل
 صاحب و متفاوتی روزی از زن و فرزند و نکبت رسیدن در
 عمرش حال نیکو بود و در آخر میان در **وجه** شریف و خطیر
 و اول عمر کار او بد بود و حیانه و او بهتر بود **مشتبر در جبر و جه اول**
اول خود و سخن و اتفاق بود و بر خلق فرمان دهد و هر زن که
 طلب کند او را بدست آید و از زن و فرزند شاد شود و اگر نخوس
 بود و از فرزند اندوختن بود و بعضی از فرزندان او ناقص باشند
 و سفر بسیار کند **وجه** در مشکلم و ادیب و فاضل و حال او
 سبک بود و در میان عمر و اگر نخوس بود و در روزی و اما
 فرزندان و دوستان بسیار دارد و بر زن و مبله شود و از کار زمان

و غش

سلطان

هیچ بهره نیابد و از ستور بلا بیند **وجه** مالد را و خداوند نیت
 و ستور و بخت بود و بود که سفر دریا کند و اگر نخوس بود و بنجر
 بود و اما زیرک و کافی و معاملت شناس **مشتبر در جبر و جه اول**
در وجه اول سفر دریا کند و شاد بایل و دلجو و سن جوانی
 از و در گذر دکا کیش نیکو تر شود و با اشراف و ملوک مخالفت کند
 و هر کس خیش بیند و صاحب داد و ستد باشد در احوال و بخت
 خداوند احوال و نه بود و اگر نخوس بود شقی بود و در غریب و از راه
 و امثال این بنج رسد و در آخر عمر کارش بشود و در **وجه** متهم
 مال دار بود و اگر نخوس بود و مرض و بدتر بود **وجه** نیکبخت بود
 و از کار و صلاح روزمند و اگر نخوس بود از سفر و لشکران
 و معاملت بلا بیند و بدتر شود و ناقص فهم و مردمان او را ستانند
 و بدگوی بود **مشتبر در جه اول** در **وجه اول** لشکرش و ارباب صلاح
 بود و اگر نخوس بود بد عاقبت و در ویش بود و هر کس در جه بود
 و بود که او را بستی کشند **وجه** مهتر و صالح و الایل و الوکند و دل
 بود و هر چه سازد خاصه در آخر عمر و بر خلق ستم کند و زیر و تن
 خاطر باشد و اگر نخوس بود بیمار بود و بفا جا میرد و در **وجه** و قتل
 و نکبت بود و خنود و کج و فحاش بود و بد معاملت **مشتبر در جه اول**

در وجه اول بخش روزگار بود و مال بسیار جمع کند و اگر مخوس بود
مخنی بد و بخش گویند و پلید زبان بود و بعضی از اعضای او پیر بودند
و فرزند از او بر میزند و او را از آن رنج رسد **در وجه** سفر بسیار کند
و اگر مخوس بود عظیم بود و بگریزد از وطن و سفر دریا کند و در **وجه**
توانگر و مستظهر باشد و اما معروف و مدبر و دشمن بسیار دارد و در
زن و فرزند پند و سفر کند و از ستور مفت یا بد اگر مخوس بود
عاقبتش نه بخیر بود **در وجه** اول همه ترسید و بد بود
و شمایل زنانه دارد و دلیران شدن چاکر و ستور بود و اگر مخوس بود
مختصر یا دین با یا جاسوس بود در **وجه** مذکور و محترم بود و بخت
و قوت و شکر صورت میانه و بهتر بود و اگر مخوس بود عاقبتش بد بود
و با فقر درویش شود و در **وجه** از جهت زنانه مال یا بد و با کفایت
بود و سفر بکند و ادیب و فاضل بود و فرزندان را با نیت دست دارد
و اگر مخوس بود فرزند از سفر پس روزی رسد **در وجه** در **وجه**
در **وجه** اول روزگار بد و در راحت گذارد و زنانه را دوست دارد
و حریف بود بر جماعت و او را زشت نام حاصل آید از جهت زنانه
و اگر مخوس بود بطریق عظیم بود از جهت زنانه در **وجه** نیز بود
و بی ثبات بود اما علم سلاح و لشکر ساختن داند و کند و سبب است نیکو داند

و

و اگر مخوس بود فرزند و متکا بود و عاقبتش بد بود در **وجه**
توانگر بود و مذکور صاحب حکم و صناعتهای و اینها و سفر با فایده
بسیار کند و ملوک مقرب بود و اگر مخوس بود فقیر و محتاج بسیار
سفر با فایده کند و بود که یکی یا رسول مدبر بود **در وجه**
در **وجه** اول و حیه و معروف و توانگر و نیز فاضل بود و اگر مخوس
بود نکبت و بلا پند و باطل و ولد شاد شود و سفر دریا کند و بود
خدمت خادمان و زنان کند در **وجه** غفر مذکور و محمود است
و صالح الاهی و الولد و سعید و معروف بود و در پیش ملوک
مقرب و او را رنج و بلا رسد از اهل و ولد و در حیات عمر او را
نکبت رسد و عاقبتش بد بود در **وجه** از خدمت ملوک از
ستور زیان پند و از فرزندان دله دله مال بسیار بدست
و حسن القیامت باشد و در آخر عمر کارش بلند شود **در وجه**
در **وجه** اول خادم ملوک بود یا پویشی ایشان و ادب و فضل و زیر
حسن الاهی و الولد بود و اگر مخوس بود عزت و دروغ زن از
وطن بگریزد و سفر دریا کند و در آخر عمر بد حال شود و از دردم
بمیرد و بود که از ملوک خلعت و کرامت یا بد در **وجه** مانند زنانه
بود در شمایل اما نیکبخت بود و بر زن و فرزند اند و بکس شود

و اگر مخمس بود حسن التزوج بود و در آخر عمر و میانه عمر کارش نشک
شود و مالش بدست آید در **وجه** جزو بود و مال بدست آورد
و از مناسبات روز نمند بود و دلیل سفر بود و عزت و بوسه
بنان روز در مانع بود و عاقبتش بخیر نبود خاصه که مخمس بود
و بهترین روز کار او روز کار جوانی بود **مخمس در میزان در وجه اول**
سفر در یک سفر نامی با صعوبت بود و مال بسیار بدست
و خرج کند و بمرک خواهران و برادران اندوختن شود و غنا
و لهو دوست دارد و اگر مخمس بود بجز پند در خویش و بهیچ بود
بر اسرار و حریص بود و در دهقانی و باغ و بوستان ساختن و در خوا
عادل و منصف بود در **وجه** به قهرمان و دهقان بود و اگر مخمس
نمود از پیران رنج پند و در زندان فراوان افتد و سفر آید
و از وطن بگریزد در **وجه** عیار و خون ریز بود و اگر مخمس بود
در میانه عمر مال او بقتب میرند و زیر دست دیگر بماند و او را
با اهل و ولادت دشود دلیل در در سر و امراض مختلفه بود و برتر
حریص بود و عاقبتش بد بود **مخمس در عقرب در وجه اول** مهمترین
فاضل و روا بود که بجنگ کردن مبتلا شود و علم حرب نیکو دانند
و اگر مخمس بود شوم و محراض بود و دلیل مخمس بود از وطن فرار

عمر درویش شود و از هیچ کار بهره نیا بد در **وجه** مسعود و بزرگوار و
بود بر خلق بسیار و بخت بود و اگر مخمس بود شتر و محراض او را جذام
یا حور بودی زن و فرزند باشد و مرک آید و بعضی از اعضا را و بیز
در **وجه** حرب دست بود یا طبع بود یا زگر یا قاشق یا آهنگ یا
استخوان کوه خانه و از ررق العین بود و خلق را بسیار رنجاند و خد
کند و در جوانی راحت و منفعت یابد **مخمس در قوس در وجه اول**
ترجمان ملک بود و توانگر و معروف و اگر مخمس بود بسیار محنت
و دروغ زن و سو کند خوان بود و بد اعتقاد از راه سلاح و بخت و بلا
و رنج ببرد و در آخر عمر کارش نتر بود در **وجه** زیر کف با هم
و او را از ان بلا رسد در **وجه** با تدبیر و کفایت بود و مال
یابد و حاجت مند بود و در آخر عمر دیگر و از پیران رنج پند و در خوا
از وطن بگریزد **مخمس در جد در وجه اول** مهمترین توانگر و دلیل بود
که بر حاجت شمال صاحب فرمان بود و اگر مخمس بود تمام شریک بود
در **وجه** شریف و معروف بود و اگر مخمس بود در آخر عمر مال
یابد در **وجه** با تدبیر بود و کار نامزدک دست در بر آید و در
عمر مال یابد و اگر مخمس بود از اشراف و کبار رنج پند و بلا و حال
بد شود **مخمس در دلو در وجه اول** بر زنان حریص باشد اما بی زن و فرزند

و در بیشتر عمر خویش منحوس بود و از زمان بلا پسند در **وجه اول** منصف
بود و از مردمان بلا با دفع کند و در میان عمرش دشود و دلاست و مروتی
یا در **وجه دوم** تا جبر مال دار بود و سفر دریا کند و در آخر عمر مال یا بد
و اگر منحوس بود در غربت نکبت یا بد **وجه سوم** در **وجه اول**
قهرمان بود و در سفر آب کند و اگر منحوس بود بی زن و فرزند بود و دلیل
که نختن و هراس در **وجه چهارم** توانگر و مذکور بود و اگر منحوس بود در میان نه
عمر از جهت سلطان بنیان بلا در رخ افتد و از مواضع نشان او را
احترام بیکرد در **وجه پنجم** از سوار و سلاح روز میزد و صلاح الای
الولد بود و دشمن همه بر او دل بستند و صلاح العاقبت باشد و اگر منحوس
بود عاقبتش بد بود **آفتاب در محل در وجه اول** اندک هنر و بزم
و اما شجاع و مقدر نام بود و بران معتبر و ریاست یا بد در **وجه دوم**
سخن و مهتر و تمیز و مکررم باشد و کارهای بزرگ بردست وی یا بد
و در موالید زمان بد بود اندیش و **وجه سوم** ظریف بود و محبوب
در میان خلق هر کس که او را پسند دوست دارد و در موالید زمان
فرشت و تدبیر پیر بود و در موالید مردان مولود در کار زمان صافست
نماید و بدان سبب زشت بود **آفتاب در شهر در وجه اول** بزرگ
و صاحب خاطر باشد و اگر منحوس در شهر بوده و اهر و مکار بود و منحصر

دیکند

و بلا پسند در عمر خویش بسیار مردم از موالید پسند در **وجه اول** در موالید
مذکور مانند زمان بود و عیوب بسیار دارد و عیور و باحمیت بود
و دلیل امراض و استقام و دلیل سفر بسیار کند و در میان عمر کارش بد بود
در **وجه دوم** آفتاب درین جایست بود و دلیل سبک بود و در او آفتاب
او را دایم بود و **آفتاب در جزا در وجه اول** غضوب و قوی
و مذکور و محترم و با تدبیر و تدبیرهای او مبارک بود در **وجه دوم**
غضوب و باحمیت بود و اما مکار و صاحب خدای بود و مستبد
بر خویش و لجاج و لهو و طرب دوست دارد و حریص بود بر تنوع
در **وجه سوم** شریف و خطیر بود و لهو و سماع دوست دارد و با عیال
و آداب بر خوردار بر یا بد و بلند همت و فراوان اندیشه بود و اگر
منحوس بود دلیل نفس بود و مولود ششام و فحاش بود و دلیل انتقال
و سفر بود از مکانی مکان **آفتاب در سلطان در وجه اول** دلیل
خیر و صلاح بود اما مولود ضعیف بود و اشعار و اخبار دوست دارد
و از اموال غریب با روز میزد بود و روزگار به خوش و راحت گذارد
و اگر منحوس بود مولود زمار و رقاص بود و بلا پسند از سفر در
در **وجه چهارم** فاسق بود و متعجب و زخا و حال او متردد بود و از اندوه
بشادی و از شادی بانوح و دلیل شجاعت و قوه بود و **وجه پنجم** دلیل

انديشه و غم بود اما اين کس لهو و طرب دوست دارد و بسماع مشتوق بود
 و او را از جنت نمر خورون نيكتهها رسد و هيچ کار او ثابت نبود و غما
 بخير بود و اگر منحوس بود عاقبت کماش بر بود و بيمار دراز کشيد و حير
 وضعيف راى بود **آفتاب در اسد در وجه اول** غيل و بصير بود بکار
 و اسرار و درست معامله بود و نيكو مخالطت با مردم درست را برود
 تدبير در وجه چيل و نيكو صورت بود و دوستان را از دور نيكو افتد و
 و ناصح و و اعط خلق و در ميانه و عمال و نعمت ياب و زيارت شود و چو
 منحوس بود لهو و طرب و سماع دوست دارد در وجه چ غصه و بلج
 و صندل بود و قور و در آخر عمر او راحت و تربيت زيادت شود
آفتاب در سنبله در وجه اول اديب و متکلم و چيل و غيل و صاحب
 نظم و شعر و اعجوبه بود در علم و ادب در وجه دوم خرمنده و هسته
 و متودد و نيكو سيرت بود در وجه سوم منفتر بود يا کس که مردم را
 و تدبير کند و با او رجوع کند و درست عقل و سياست راى
 بود و حريص بر اصطناع معروف و راست گوي و درست معامله
 و در آخر عمر از وطن انتقال کند **آفتاب در ميزان در وجه اول**
 ثابت نبود در کار لهو و سماع دوست دارد اما بصير بود بر اسرار کارها
 نهان و او را تجربهها افتد بسيار در وجه دوم انديشه بسيار کند در کارها

چيل

متردد

و اگر منحوس بود صفرازد و در دو ظالم بود و تربيت و فاسق بود
 در وجه سوم بزرگ قدر و درست مزاج روزگار در شادي
 و رفاهيت گذرانند اگر منحوس بود شکل و صفت زنان دارد و بود
 سفر در ياکند و شتر و بر معامله بود **آفتاب در عقرب در وجه اول**
 قتال و فاسد و حقود بود و صفت سباع دارد و اقل عمر او بهت
 بود از آخر وجه دوم صحيح راى و اديب و فاضل و خير و اهل هنر
 و بود که طيب و معالج بود در وجه سوم در استدار که خویش بخور
 بود و بيلار عظيم مستلک شود و جاهل و فحش و اندک عقل بود و از
 بلایا که خویشش در انجا افکند بکند و از چيل و بيلک **آفتاب**
در قوس در وجه اول چيل حسن الهية و عاقل و لبیب و او را
 سودا مرغ باشد از هر نوع و بر اسرار کارها مطلع بود و او را بر
 جراحاتير يا هر ضرر سد در وجه دوم ملوک بود و اندر و مند عال
 و تجمل بکافان و صاحب لهو و شهوات بود بسيار و اگر منحوس
 بود سخي بود و خویشش در بلایا افکند که دران خطر بود در وجه سوم
 بزرگوار و عظيم الشان و با خطر بود و حقود و حريص بر قضای شهوات
 و در مال مردان بدست آورد و خداوند فکرت بسيار بود و بخور
 و تدبير کار را و ديگر کند **آفتاب در وجه اول** صحيح الرا عظيم الخط

و موافق بود در کارهای خیر و مذکور صاحب لیب و طرب و مویش چنان بود
و او را بیمار رسد در داغ و برانگشته بود که مردم از آن بخشنند در
وجه دوم قوت بود در ذات و نفس خویش اما مستعد بود و بخود خداوند
مراتب در **وجه سوم** عظیم بود در نفس خویش و خویش تن زیادت
از مقدار روح خویش دارد و پاکیزه نفس باشد و سفر و غربت دوست
دارد و الله علم **آفتاب در دلو در وجه اول** صاحب رطوبت
بود و رطوبت بر مزاج او غالب بود بود که اصل بود و در سخن خویش
عیش بود و او را خج و نمونست بسیار بود و سوار و مسند بود
دارد و از جنگ و خصومت درجه یابد در **وجه دوم** در کارهای
بود بود که علوم طلب داند و صبح فکر و عالم و عاقل بود و بر خلق بسیار
بعدم عقل بر جان دارد و چیل و ذیابریطع او غالب بود **وجه سوم**
سفر و انتقال بسیار کند از مکانی بکافی و جلد و کارس زود و از
مال مرغان خورد و چرخ کند و بر خلق هر چند عداوت زیادت هر شود
حالش میکرد و دشمن بسیار دارد **آفتاب در ثور در وجه اول** و به شوخ
و حریص بود و در کار زمان هیچ کار بر دست و تمام نشود و عیان
و فاسق بود در **وجه دوم** سخن و متود بود و با خلق مخالفت نمیکند
و بسیار خورد اما گناه بسیار کند و در میان عمر از بلا نجات یابد

شعبه ۷

زمان بهمن و او را بهمن و در کارهای خیر و مذکور صاحب لیب و طرب و مویش چنان بود

در ۴

و در عمر بسیار راحت و شاد میزند در **وجه سوم** در کارهای خیر و مذکور صاحب لیب و طرب و مویش چنان بود
بود و منجب با زمان مخالفت نمیکند و بسیار خورد و با غلامان مخالفت
کند **زهره در حمل در وجه اول** چون نخوس بود و ناطر بود از امور
تزوج روز میاستد شود و کارهای در دست ازین جهت بر دست
وی بر آید و محاض بود و میل او بر دان و اعدان بود نه بزنان و ازین
سبب رنج و بلا پیشد بود که زنی نمیکند در نخست و اگر زهره
مسعود بود برای و تدبیر و کارهای بزرگ برابر و تدبیر او میسر شود
و در طالع زمان زهره در اول وجه حمل بهتر بود از آنکه در طالع مرد
در وجه دوم چون مسعود و شتر بود و ناظر یا مسعد دیگر تو انگر و حسن
بود اما عیال او پیش از وی میزند اول کفاح در تزوج **وجه سوم** چون مسعود
بود تو انگر و منعم و ثبات از فرزندان پس زود میزند بود و او را زمان پاره
موافق و مصلح دارند افتد اگر نخوس بود مولود محاض و مخالف
قوم خویش بود و با اهل خویش زندگانی ناهموار کند **زهره در ثور**
در **وجه اول** در کارهای او را زن و چند و از زن و فرزند شاد می
و اگر نخوس بود زنی منطرب را بزنی کند بر خلاف شریعت هیچ
آسایش نبود او را از کار زمان و در شهر ماندن بسیار کند و مالدار
بود **وجه ۲** نیکیست بود و از کار زمان زود میزند و در غربت نمیکند

اویش ازین زمان در کارهای خیر و مذکور صاحب لیب و طرب و مویش چنان بود

بزکوار و عاقبت نیکو بود و اگر مخوس بود از اهل دولت
دوم زنی که در کار خویش و معاش او در
 اگر مخوس بود محبت کند با اهل دولت **در وجه سوم** تزویج او در خانه
 عمر او بود زنی پارسا عاقله را بخواند چنانکه او را فرمان برد و از وی
 فرزند خلف حق جل جلاله و عظم صفا او را برادر کند و چو
 و معروف و مذکور بود و دهائی دوست دارد و از آن رضی
 بود **زهره در میزان** **در وجه اول** زنی که در جوانی و یکسر یک
 فرزند مستیلا شود و بر زمان حریف بود و اگر مخوس بود زنی که
 کند و بود که این مولود بچوانی یا کویکی بمیرد و زن بدین نرسد
در وجه دوم زنی نیکو را زنی کند و اگر در بدست افتد مدتی در دنیا
 بماند و بوجس از جهت زنی بود و بزرگ پسران خویش مستیلا شود
 و زن ابا کفایت و کد با فو و بزرگ بود و اگر زهره مخوس بود جدا
 میان زن و شوهر مولود در از زمان پنج رسد و مولود اندک فرزند
 بود **در وجه سوم** زنی بزکوار کند با مالی بسیار و شادی
 از قبل شوهر و عاقبت کارش نیکو بود و اگر مخوس بود زنی که
 کند در عزبت و شوم بود با اهل دولت عاقبتش بد بود **در وجه چهارم**
در وجه اول زنی که با نیکو کند موافق با وی و از کفاح او رست

و شادی

و شادی و اگر مخوس بود زنی که با نیکو کند و شوم بود
دوم زنی بزکوار کند از لشکریان و ارباب سلاح و آن زن پیش از
 و بی شوهر دیگر داشته بود و فرزند دارد از شوهر پیش و اگر مخوس
 بود زنی ناکش و پاکیزه کند و سفر بسیار کند و بود که از زمان
 و عاقبت کارش بد بود از جهت زنان و پنج **در وجه پنجم**
 زنی بزکوار کند و فرزند از خلف شهید و پیر از آن زن و اگر مخوس
 بود کنایه بسیار کند و خانه او بد بود و از جهت زنان پنج **در وجه ششم**
زهره در قوس **در وجه اول** صاحب الولد بود و الله تعالی بود زنی که
 نیکو کند و موافق بود آن زن دلیل در بر بود **در وجه ششم** زنی که با
 کند که از شوهر دیگر فرزند دارد و آن زن را در سر بود یا شفت بزرگ
 بقدر تا فرزند زنی پاکیزه تا زمانیکه کند و مولود حریف بود و بر زمان طول
 بود و لاف زن **در وجه هفتم** زنی که نیکو کند اگر مخوس بود شوهر
 خراب و طعن سازد و شوم بود و سفر دریا کند و از زمان پنج **در وجه هشتم**
در وجه اول زنی که عاقله و بر خود را بر یاد مولود
 از خواهران و برادران خویش و اگر مخوس بود زنی سلطه کند و در
 تا زمانیکه و مولود را چهار بسیار بود و حریف بود بر کفاح **در وجه نهم**
 او را محبت رسد از جهت زنان و مرک پسران خویش بد و میانه

عمر او رنج بود و اگر مخوس بود زنی کند که طبع مردان دارد و سوار گشته
و آمد و شد **در سیوم** و چه اگر زنی بود شوهرش زود میرد و از او
بلا بپند و زود شوهر دیگر کند و فرزندش میرد و بران خرج بسیار
و اگر مرد بود در اول عمر نکبت پس عاقبتش بخیر بود **زهره در اول**
در وجه اول زنی بزرگوار کند مال بسیار اگر مخوس بود زنی درویش
کند و دلیل جمع اموال و ستوران نیکو بود و اگر مخوس بود بخلاف این
بود و غلبه الاثاف مفرکم الکشان بود **در وجه دوم** زنی عاقل کند و با
کفایت که شوهر را دوست دارد و اگر مخوس بود زنی بی پروا و کینه
و از او رنج بپند و با زنی ناپاک مخالفت کند و بدان عصبیت
بپند **در وجه سیوم** با زنی که ذوات اخطار باشند مخالفت کند و کفایت
پنهانی کند و از آن مال یا بدو بر حذر از هدایا زنی است ددل بود اگر
مخوس باشد از زنی بگریزد و از سبب این رنج بپند و بخت
کند و اندک علم **زهره در حوت** **در وجه اول** از جهت زنی دم
و رنج بپند از مادر همچنان بلا و زشت نامر کند و اگر زهره مسخو زنی
بهر عفت کند او را زود کار زنانه میسر شود و فرزند بود او را **در**
وجه دوم مشا و شود به سبب زنی و از جهت زنی مال یا بدو
اگر مخوس باشد او را از نفوس و عرق انشای رنج بود **در وجه سیوم**

نای

زنی بد را بزی کند و باشد که این زن ناپاک و ستم باشد و بعضی
از این میزند و این زن او را با خوشتن مخالفت بود و تحت
کند این زن او را بخوشتن این **عطار در وجه اول**
عالم بود بیش که ساختن و عرض نکرد دادن بود که عارض بشود
و نیکو را بر نیکو تدبیر بود و اگر مخوس بود درویش و مختل و مرور
بود و کذاب **در وجه دوم** از لشکر کشان باشد و مقبل بود و پیش
سلاطین مقرب بود و غلبه الذکر و انچه باشد حکیم و کار و قولعدای
و قواعد بنی که نمند اگر مخوس بود بعرض خویش و کار خود نشود
و از سبب و قطع راه او را رنج رسد و بلا بپند از جهت امیر
ملوک **در وجه سوم** نیکو تدبیر و محبوب اندر میان مردم عالم بخیر
و اطمینان اگر مخوس بود پیوسته بنان روز در ماندن بود و سفر
بسیار کند و عاقبتش نه بخیر بود **عطار در ثور در وجه اول**
دیر بزرگوار بود و بسبب علم و سخن گفتن کار او قور شود و از او
و اقبال خویش رئیس و متهرب بود و بر سلاطین مقرب بود و مال
دست آورد و از وجوه مختلفه بر دشمنان ظفر یا بدو بزنانش شود
و اگر مخوس بود پیروز و خیر نیابد و دلیل سفر و غیبت و درویش
بود **در وجه دوم** دلیر و صاحب خروب بود و امین بود و بر کار

لشکر مسلط و حاذق بدان امور و سلاح فروش یا زراد او اگر
منجوس بود لهو و سماع دوست دارد و از زمان ریج پند و از سماع
در وجه ثالث عالم بود حکیم و حسن المنظر و مکرم بنزدیک خلق
و عالم بوسیله و کلام و بلاغت و علوم ریاض و ادب و حسن الخلق
بود و اگر منجوس بود معلول بود و آفت رسیده او را از سماع
و از بنا بر بلند پختند **عطار در وجه اول** عاقل و
و مبارک بود و عالم بود علوم آسمانی چون نجوم و هندسه و طب
دست دارد و خوشش مشایخ دارد و از و بر بسیار خیر است
آید و کریم عهد و نیک دوست بود و او را یک فرزند نجیب بود
در خصومت و بلا افتد و از آن خلاص یابد و فرزند اندکی
شود و مرک فرزند پند و بسبب زمان ریج پند و او را در روز
و بود که و قتر دیوانه شود **در وجه دوم** معیشت او از سوار و کمر
کردن بود و جدیل و سخن گوی بود و مبلغ و صاحب رای و تدبیر بود
و اگر منجوس بود صیاد بود و کاذب در اقاویل و در در بود که
جیل و زور و افتعال کند **در وجه سوم** صاحب جیوش و بزر
کار ما بود و یا حکیم معروف بود و محترم پیش ملوک و اشراف مروج
و صاحب قوت و صولت بود اگر منجوس بود افترا رسد او را

از لکون

از ستور و سماع و یا زخیر رسد او را از جهنت دوستان ریج رسد
عطار در وجه اول عالم بود با سبب زمان نشو
و بفرزند روشن چشم شود و خدمت ملوک کند و از اموال غنا
روز مرستد بود و اگر منجوس بود مدبر بود **در وجه دوم** مذکور
عالم بحکمت و اسرار و از زبان آفت بود و اگر منجوس بود ادبی
یا معتمد بود یا صاحب صناعت مدبر و یک **سیم** دلیل صناعات
بود و مقرب بود بملک و ملاطین و عاقبت کار او بخیر بود و اگر
بود و بود جاهل و کاهل بود **عطار در وجه اول** ادیب
و جرب دست و خطیب و بزرگوار بود **در وجه دوم** مغتر یا مغرب
عالم بوسیله بسیار دوست و شرکت و معامله داشت و شود **در وجه**
سیم متکلم و حکیم و ادیب بود جامع در همه علوم عارف بصناع
و لغات مختلفه دانند **عطار در وجه اول** عاقل و عالم
و مال بسیار دارد و ملوک مقرب بود و خدمت ملوک کند
و اندر دواوین ملوک منصبی دارد بزرگی یابد و صادق الوعد بود
محبوب بنزدیک خلق با علم و فضل انتفاع یابد اگر منجوس بود از
علم برخوردار نیاید **در وجه دوم** کریم و محترم و بفرزندان و بزرگان
روشن چشم شود و پوسته در سفر بود و فقها و خطا و علمی بود

بر اختلاف دارند و صاحب بحث بود در علمها و تحقیق در علوم
 طلب کند در حیات معجزه ها هر عین یابد اگر منجوس بود از گشتش
 خورد و مرگش بر بود **در وجه سیم** کار با بزرگ و شکوف برت
 بر آید و مبارک بود بر همه کس و تعیین نیکو داند و اگر منجوس بود خادم
 مساجد بود خادم مدارس **عطار در میزان در وجه اول** خرد
 و عالم بود به نجوم و طب و مقرب بود به ملوک و رای او قوی
 و مال بسیار دارد و بود که مال از خاک رکن در زیر زمین و اگر منجوس
 بود شرف بود و برادر و دوستان از او بر گردند **در وجه دوم** قتی و معرو
 و خیر بود و اعمال بر بسیار کند و عادل و منصف بود و زنی بر او کند
 از خاندان بزرگوار چشم او نیز ندر روشن شود و اگر منجوس بود
 از ستور ملازم بر سپید و خوشتر و بسیار خصمت بود **در وجه سوم**
 دلیر و بزرگ بود و عالم بیک و اسباب حرب و آلات آن و ریاست
 و مقدار ریاض بر این سبب و اگر منجوس بود شکر و شاق ترکان
 بود یا آخر سال **عطار در مقرب در وجه اول** سرهنگی بود و بزرگ
 و با کفایت بود یا عارض لشکر بود اگر منجوس بود دروغ زن بود
در وجه دوم محترم و خداوند نعمت بود و صاحب سر سلطان
 بود و وجه و مکمل بود و پارسا نفس بود و اگر منجوس بود آخر عمرش

شود

شود و بچشم معتدل شود **در وجه سیم** نیکبخت و مقبل بود و طیب
 و شاعر و مقبل و محبوب در میان مردم و بفرزند و زن و مال
 شود و بر خردار یابد و اگر منجوس بود از هیچ منفعت نیابد **عطار**
در وجه اول ترجمان بود و لغات مختلف داند و شاعر
 و مالدار و مقرب نزدیک ملوک و جرب دست اگر منجوس بود
 از ستور معیت **در وجه دوم** ادیب مبارک بود که ستور دوست
 دارد و دود پر و خدمت ملوک کند اگر منجوس بود پیکر پستیای
 و بر جلد بزرگان بر سج گذارد و اگر منجوس خورد **در سیم**
 عاقل و وجه بود عالم با داب سوار و ریاضت و رو بود که
 علم نجوم و کهنانت داند اگر منجوس بود پیوسته در سفر بود **عطار**
در وجه اول عاقل و زبان آور و مرغان با یک گفتن
 دوست دارد و مال ندر نمد در زیر زمین و اگر منجوس بود و
 قضاة یا خدمت ایشان کند **در وجه دوم** معیشت او از سوار و
 و قهرمان بود و اگر منجوس بود در زور بود و کواهر نور بد و دروغ
 گوید و خرد و نوید **در وجه سیم** رحیم و شریف و توانگر بود
 حسن الاصل و الولد عالم بنجوم و هندسه و صناعات نیکو و او از
 بنای و کوشکها و خانه ها نر همت بود و منجوس و سخت دل نکست

و اگر منجوس بود در ستور
 و اگر منجوس بود در ستور

و در همان کوه بود **عطار در درو در وجه اول** زاهد بود و منصف بود
 و در نزد مشر بسیار گوید و در حاشی و اگر مخمس بود غام و شتر و حصو و
 بود **درو در وجه دوم** عالم بود و حساب و هندسه و علوم باریک فرام
 کار نیز با بود علم آن نیکو داند و هندس بنام کند و اگر مخمس بود
 همیشه سخن یا دماغ یا جلاله بود **درو در وجه سوم** حساب و هندس و
 لطیف شعر بود و در دست عالم بصناعات مختلفه اگر مخمس بود
 بریز یا پیک بود **عطار در درو در وجه اول** نیکبخت و نوک و نو
 و رزین بود با ملوک و اشراف مخالفت دارد و بعید الخور بود و
 اگر از صبور بر کار با و خوش است او دلیل از ستور سفتا و زنت و
 دفعه صاحب عدل و انصاف مبارک بر خویشان و خوش است او
 دلیل آن کند که مولود بسیار گوید به یون سخن و حضرت مساجد
 یا مدارس یا صوامع کند **درو در وجه چهارم** رئیس قوم بود و خیانت اهل
 کند و او را احتیاط بود با ترککان و ارباب لاج و تدبیر سیاست
 اگر مخمس بود دایم در قصب و نصب بود و از بنای بلند سفت و
 هر آن بود **درو در وجه اول** اگر در دین بود مولود حسن
 و ولد بود و کرامت و عزت یا در از جهت ملوک و اشراف و علمای
 بزرگوار کند و اگر مخمس بود دلیل حال بدو تدبیر ناقص و ناصواب

ستوران

ستوران یا شراب داران بود و دلیل بسیار در سفر بنا ستوده
درو در وجه دوم نیکبخت و مقبل و خداوند حرقت و نعمت و ثعلهای شگرف
 کند از وجه ملوک و ملاطین و خلق بسیار در تحت فرمان او باشند
 و عاقبتش بخیر بود و اگر مخمس بود کارش بر خلاف این بود
درو در وجه سوم محبوب بود بنزد خلق میمون و مبارک محمود الاعمال
 مقبول بنزد ملوک و سبک روح و نیکبخت و خداوند مال و ضیاع
 و نیکو قوت و منصف بود و ناصح اگر مخمس بود از جهت فرزند
 اندوه و رنج بیند و از جهت زبان و حامل الذکر بود ضعیف
 و قیل المال **درو در وجه اول** بسیار مال بود و نقد دارد
 و عالم و حکیم بود و پیر و نیکو سیرت و شدید البطش با ملوک و اشراف
 مخالفت کند و در کودکی زن کند و سماع دوست دارد و عالم
 شناسد و بزنان مایل باشد و چشمش بغیر زن روشن شود و اگر
 مخمس بود شوم بود بر مادر و پدر و او را در کودکی رنج و مصائب
 رسد تا پستی **درو در وجه دوم** در کودکی متحرک بود و نیکو
 و نیکو حرکت و نیکو معاشرت و ادیب و شاعر و علمای و اغانی
 شناسد و مرزوق و محبوب بود و مال بسیار جمع کند و اگر مخمس
 بود بسیار دشمن بود و او را از سینه رنج بود و چیز از مال دارد

بود رسد و سفر بسیار کند **در سیوم** اورا ضیاع و برای بود و ساکن و قار
 بود و اورا مرتبت و منزلت بود میان مردم و بلند است بود بزرگ
 سلاطین معروف و مشهور و محترم بود و بود که از جهت سلطان
 اعمال و خجاست خراج کند و اگر محسوس بود اندک عقل و حسود بود و
 شجاعت بود یا زندان بان **در جواز اول** خردمند و کار
 بود اورا عزم و شرف و مرتبت بود و اقبال و دولتی که یکبار
 و وزارت رسد و مکنتم تمام دارد و دران کار صاحب مروت
 و ادب و سخا بود و اگر محسوس بود حالش میانه بود **در دوم** بزرگوار
 بود و توانا و شاد بزن و فرزند و خداوند او امر و نوا هر و جبار
 در میان و عزیز و محسوس بود حال او بد بود و خدمت که با به
 کند و تنگ روز بود **در سیوم** مهتر فاضل و معروف و مالی
 و سماع دوست دارد و اگر محسوس بود حالش بد بود **در جواز اول**
در جواز اول مبارک بود و خداوند و اوقات و عز و مال اگر محسوس
 بود درویش بود **در دوم** شاعر و ادیب و مکتوم بود و بود که علوم
 بهندسه و مساحت شناسد با علم کار و زیور یا مریخی بود و اورا
 بر دهنما و روستایان فراوان حکم بود و اگر محسوس بود اورا در سفر
 رنج و بلا رسد **در سیوم** مهتر بود شاد بزن و فرزند و جند و متحرک

رمانه

درست

و مستوفی بود یا دیو و عامل خلیج بود و چرب است اگر محسوس بود **در جواز اول**
 بود ازین کار **در سیوم** قهرمانی بود خداوند کار
 بزرگ و عاقل و نامت است بود و اگر محسوس بود پدر بود افکنی بود
 و مال او تلف شود و ظالمی از اهل و بیت او بر او ظلم کند و بخون
 حاکم کند شود و اورا در سفر خطا بود **در جواز دوم** رئیس مالدار و
 بود و وجیه و خفیف و خداوند مال بسیار کار را در حیانه و
 بلند شود و اگر محسوس بود یکس یوز و یکس که در و اشک این دست
 دارد و از ان جهت بلا پند **در جواز سیوم** امیر بود که صید دوست دارد
 و در سوار جلد بود و بهشت بلند دارد **در سیوم** در جواز اول وجیه
 و مکتوم و متوکل و نیکو حال و از جهت ملوک اعمال کند یا دیو
 یا مستوفی بود اگر محسوس بود مرتب بود **در دوم** محبوب و مقبول
 بود متحرک در کار و زنان را دوست دارد و کفاح کند و طلاق
 دهند بود و اگر محسوس بود دلیل بود بر هر که فرزندان او و دیو
 کند ذهن بود **در سیوم** مکتوم و ادیب و خردمند و مقرب بود ملوک
 و دوستان بسیار دارد و مردمان او را دوست دارند چرب است بود
 و اگر محسوس بود انکار به معیشت و ضعیف حال بود **در جواز اول**
اول صاحب سر ملوک بود و دیو بزرگوار بود که از ان کار بهره

بود و بود که مغر و مناظر بود در فقر و بزن و فرزندش او بود اگر محسوس
 بود حاصل الذکر و بد حال و بد بخت **در دوم** خداوند کثیر الاحوال
 بود و مستقلات که از آباء و اجداد میراث یافته بود و اگر محسوس
 از درجه و منزلت خویش برافتاده در حیا نه و غیر **در سوم** بسیار
 و قور رانی بود و وجه و صادق الاخلاق و خدایتی امر به معروف و نهی
 و فرزندش دشو و از خویش ن طرد یابد و عزیز و مکرّم بود و بزرگ
 خلق بود که علم قضا و حکومت کند اگر محسوس بود و کیل قضا و محاکمات
 بود **در چهارم** و جد اول حقود بود اما شجاع و مبارز بود و خود را
 و بود که اگر دلیلی دارد از صاحب سادس مسجد که طبعی ادب کند
 و با قارب شوم بود و عافیت او بود سبطه و محسوس بود **در دوم**
 صحیح اگر از بود و از از کی محسوس قضا بود و مذکور و معروف بود و او را
 مهتر بود بر قوم و اگر محسوس بود در حبس و بند افتد و روا بود که در
 بمیرد و بود که اشتغال شخته و امثال این کند **در سوم** او و سماعت
 دارد و مطربان را با نهایت دوست دارد و نیز یک ملک معروف بود
 و معاشر و اگر محسوس بود دلیل بخشش و دشتن بود و اگر حیا نه بود محسوس
 و ملک عیش بود **در چهارم** و جد اول مولود نیکو روی و نیکو خلق
 بود و او را مرتبه و عزت بود و نیز یک لاطین و عارف بود و با سر ارادت

دانش

و بلاغت و شعر و ادب و اگر محسوس بود بر خلاف بود **در دوم**
 علم ریاضت شیک و دانند و مرد در جلد و تنگ لب و از جهت سفر و ایام
 و خاف بسیار یابد اگر محسوس بود بر خلاف این بود از زیارت
 و پای ستوران هلاک شود و بد حال بود یا از ستور بوفت و بد شنی
 ناکسان مبتلا شود **در چهارم** و جد اول زنی بزرگوار زنی کند
 از غربا و از ور خیر یابد و در جوانی و کودکی نیکبخت بود مقبول بود
 بزرگان و اگر محسوس بود بر خلاف این بود **در دوم** او را کمالات
 از اصحاب سلاح و او را سفر با افتد با رنج و بد منتفع و حال او
 میانه بود و چون محسوس بود بتر این بود **در سوم** چنانچه و اخراج
 اموال کند و حال او میانه بود اگر محسوس بود از این باب سلاح
 رنج رسدش **در چهارم** و جد اول بزن و فرزندش دشو
 و او را ضیاع و عقار بود اگر محسوس بود زانی بود و باز نماند بخت
 خاست کند و از این سبب نکبات رسد او را و مرغ دوست دارد
 و ستور و کو سفند سرون زن و احشاک این **در دوم** بار و نصف
 نیکو کار در حیا نه و غیر خویش دل بود و خداوند امر و نه بود و خلق
 بسیار و اگر محسوس بود کار با جلد بزیان آید **در سوم** باز گانی بود
 که سفر دریا کند یا کسی که امیر آب یا حوالی آب کند و اگر محسوس بود

و این است
 و این است
 و این است

اورا عالم رساند از دریا و آب و بد حال بود **فردر حوت درج**
اول قهرمانی بود حاکم بر ضیاعها و از آنها بود که خدمت خصمیان
 کند و اگر پنجوس بود هلاک او از آب بود **در دوم** بزرگوار محترم
 بود و با مکنش و بسیار مال بود که عمل بر سر ضبط کند و اگر پنجوس
 بود او را سودا و آب بود و پیوسته خویشین و جانه خویشین شود
 و از وجع المفاصل او را رنج برسد **در سوم** مالا یا بد از غراب
 و نیز دیک امر محترم بود و سبب هلاک او قضا و شهورت زنی
 بود و اگر پنجوس بود از مساج و لصوص او را آفتها رسد پیوسته
 از بیم و هراس از شهر و از منزله بمنزله مگر یزد **فصل اگر در**
 زحل شرف یا بدر چه شرف بود مولود با قوت و همت بود
 و بلند نام اگر بیشتر بود مال عظیم و ولایت یا بد و بر قوم خویش
 مستول بود اگر مریخ بود اندر جنگ بروز بود و بزنان مسعود
 و از زنان روز مرشد اگر آفتاب بود حکیم و عالم و بزرگ بود
 و ولایت و فرمان روان او را مسعدت کند و بجم و فضل
 معروف باشد اگر زهره بود ظریف و زیرک و بسیار علم و یار
 فرزند اگر عطارد بود عالم و حافظ و نیکو سخن بود و جاهای بعضی دارد
 و از مدت و بزرگ نام بود تا زین بود با حرمت و جاه و نفوذ بود

ا

اگر قمر بود عاقل و عالم و حافظ بود نیک و ولایت **فصل اگر زحل در**
 بود یا بر درجه هبوط اندک علم و اندک مال و بچا حاصل بود **در**
 پیشور و محوس بود و او را فرزند نبود **در مریخ** چهار زدن و اندک
 علم بود و بود که در در راه زن بود **در شمس** چهار بسیار و اندک
 مال و از اهل و دلکش در نه پند **در زهره** اندک علم بود و بود که
 مخش بود یا مسکور در حالت صبر **در عطارد** جاهل و ابله و ضعیف
 بود و سفر بسیار کند و بدتر بود **در قمر** محقر و محظوظ العقل
 بود **فصل** بودن کواکب در بوال پنج زحل **در اسد** بد شرم و بد وفا
 و خوار بود و نیز دیک خلق و شب در سلطان هم غر در بلا و محبت
 بود و او را چهار بسیار بود و اندک مال بود و بیشتر در حوزا
 در میلاد نهاده اندک مال و بد علم و شب و سنبه چهار بسیار
 بود و مفارقت افتد میان او و خویشین او و پیوسته در غیبت
 بود و خوار نیز و خلق و زنده نام کند مریخ بروز در میزان سخت دل
 و بجنی بود و سفر بسیار کند و شب در ثور بسیار خصوصت بود
 یا زانی بسیار سفر مال اندک آفتاب در میلاد نهاده و لیلی در دلو
 بجیل و اندک خیر بود و بسیار چهار و در میزان غیب و نیز دیک
 دشمنان مقام بسیار کند زهره بروز در حمل خضر و را اثر بود

سلفه و زانده

هر روز او را شتر و ملازمت و برادرستان گویند او را نام بدود
در میان خلق بدو و در میلاد شتر در عقب لوط و خلف بود با این
خصوصیت کند بهت او در کارهای خیر بود عطار در میلاد در روز
در قوس قیقل العقل و بسیار شتر و اندوختن بود و در حوت او را
در درسد و از آن علت رجوع شود و بعلت کوه سیر مبتلا شود
و با شال این علت که در اسافل بود در حوض در طالع شتر ناقص
عقل و بزرگ خویشش اهل او را دشمن دارند و الله اعلم بالصواب
فصل هفتم در احکام سهام طالع سهم السعادة و صاحب او
دلیل بود بر حال حدیث از فقر با آفتاب و بروز از آفتاب
با فقر سهم السعادة در طالع بر بر از نخوس و تحت الشعاع بود و
او مسعود و مولود صحیح المزاج و نیکو تربیت بود اگر برخلاف این
ضعیف مزاج بود اگر تحت الشعاع باشد از سلاطین رنج
بپند اگر سعد بر وی ناظر بود یا صاحب او مستقیم تو انگر و خوش
زندگانی بود در دوم مسعود و بسیار مال و بزرگ مالش است
اقتداز از اموال سلطان روزی مند بود و اگر هیچ کوب سعد و
بوی نظر ندارد قوت او روز بروز بدست آید اگر نخوس بود در حال
و خجسته المعیشه باشد **در ثالث** سعادت خویش آن بود اگر صاحب شتر

یا صاحب

یا صاحب شتر و عشر بوی ناظر بود او امیر بخش و زغال بود اگر شتر
با سهم در ثالث بود خویشان او هلاک شوند و اگر با این صاحب
ثالث تحت الشعاع بود مولود را خویش و خواهر و برادر نبود
در رابع مسعود او صاحب او دلیل کرامت بود در منزلت
خویش و عزیز بود بنزدیک مادر و پدر و اگر نخوس بود تربیت بد
یابد و حال مادر و پدر بد بود **در خامس** مسعود حال فرزندان نیکو
بود و از هدایا روزی مند بود نخوس فرزندان تباها شوند **در سادس**
حال مولود بد بود اگر نخوس نظر دارد او را به بندگی گیرند و اگر
نخوس با این نخوس نظر دارد از بندگی نجات یابد اگر صاحب
رابع بود تربیت نیابد **در سابع** دلیل تزویج نیکو بود و از زنان
خیر یابد اگر نخوس بود او صاحب زن نکند و بدنام میان خلق
و خصوصیات بسیار کند او و اگر تحت الشعاع باشد سهم و با
صاحبش کفاح نهاند کند **در ثامن** مسعود صاحبش مرزوق
بود از موازین و اوقاف و اشغال این اگر نخوس بود کارهای
که در آن سهم هلاک او بود اگر صاحب طالع رابع بود و یا نخوس غر
و تربیت نیابد **در تاسع** مسعود صاحبش سفر بسیار کند اگر
صاحب طالع در تاسع بود یا سهم تاسع سفر کند که هرگز باطن
نرسد

و مشیت و باور بود و اگر منجوس بود عمر در غربت و ذل گذرانند
و بدین بود **در عاشر** و صاحبش مسعود ملازم درگاه سلطان
بود و معاش او از آن جهت بود و اگر منجوس بود بر پیش بخت
بود و چند آنکه عمر افزایش منجوس **در دوازدهم** و صاحب
سهم منجوس بر بخت بود اگر صاحب طالع راجع مولود غیر نیاید
اگر صاحب سهم بصاحب ثامن منجوس پیچ بود خیرش تن
نابین میشد و اگر عطار در بخت منجوس بود خیرش تن بیایزد
سهم الغیب دلیل دین و علم و ورع بود چنانکه سهم السعاده
دلیل معیشت و تربیت و اگر سهم الغیب مسعود بود مولود
تقریر دین و پاک و مردم اولیاست و اگر سهم السعاده مسعود بود
صاحب او منجوس میگوید ظاهر بود خیرش الباطن باشد اگر سهم
منجوس بود و صاحب او مسعود میگوید بهتر بود از ظاهر و اگر
سهم الغیب در او نماند بود تو در حال خاصه در بر جرات بود
مولود ثابت بود در دین و اعتقاد که دارد او را در آن هیچ شک
نمود اگر خداوند سهم الغیب راجع بود مولود از دین خوشحال
گردد سهم الغیب در طالع مسعود تقریر دین و وزیر که صاحب خاطر بود
در دهم مسعود ظاهر سیر بود و میرت او سیرت ابدال بود **در دهم**

در سهم

ظاهر سیر و پارسا بود و بکفایت در کار دین و دنیا اگر منجوس
بود او را شبهتها افتد در دین و خلی بدین او راه یابد **در یازدهم**
شش طالع بود و پوسته از عواقب اندیشد اگر منجوس بود
عاقبتش تنباه بود **در هفتم** مسعود او را فرزندان باشند پارسا
و محترم از جهت دین و مذمب که دارد اگر منجوس بود عقید
فرزندان او بد بود **در سیزدهم** مانند دوم بود و برتر **در هفتم** زمان
دارد اگر منجوس زمان او بد اعتقاد باشند و بر خلاف همیشه
شش من خوف ناک بود از کار مرگ و پوسته و صفت نیکو کند
و خیرات اندیشد منجوس بد عاقبت بود و توفیق هیچ و صفت هیچ
خیر نیابد **در نهم** و صاحب او مقبول و مسعود بر سر اطلع
و زیادت چیز بر موروشیدن نباشد و نماند بود اگر منجوس بود بد
اعتقاد بود **در عاشر** نیز دیکه لاطین و ارباب سلاح و فرمان حریته
یابد از جهت دین و علم منجوس بلا پند از جهت مذمب
و دین **در یازدهم** هر چند عرازیادت میثود دین او نیکو میشود
و اعتقاد او درست و اگر صاحب او مسعود بود خیر و نیکی یابد از دین
و مذمب **در دوازدهم** منجوس بد اعتقاد بود مسعود مقلد بود زیاده
رغبت نبود او را بدین و مذمب اگر سهم الغیب پیچ منجوس بود

این کس برابر مذنب تعصب کند و فتنه انگیز خاصه که مزاج
 با سهم در تاسع و ثانی باشد اگر بیشتر منجوس بود حق و انصاف
 طلب کند و از دور تعصب مذنب نبود اگر مستوی بر سهم
 عطا رود بود مولود مذنب میزبان دارد و هر جا که رود با هم
 آن جماعت ساز کند و تابع شود و اگر سهم در ثامن بر حال منجوس بود
 یا در رابع او را برای مذنب و اعتقاد بکشند **سهم السال** در طالع
 و رابع و عاشر قهر حال مولود یک حال بود و هرگز درویش نمی
 نبود و هر چند بر آید برای حال مال او بهتر میشود و اگر منجوس بود
 خلاف این بود و در ساج مسعود از خصوصیات ازواج فوائد
 در عاشر از سلطانین در رابع از ضیاع و عقار و آب و اجداد
در ثانی زیادتی قوت نمک حکم بر صاحب بیت المال **در ثانی**
 از خویش منافع و مال یا بد **سهم** از هدایا و تحف **ساکس** از بگا
 بنده و ستور و طلب و معالجت منافع یا بد **سهم** از مواثبات
 و اقارب و امثال این **تاسع** از اسفار و لیکن بعضی بزیان
 از دست بشود و در آخر عمر درویش شود و حاشا بر بود **در یازدهم**
 از دوستان مال یا بد **دوازدهم** دشمنان مال او بزیان آرد و قوت
 کند **سهم الاخوة** و طالع مولود فاضلترین و بهترین خواهان

و برادران

و برادران خویش بود در رابع و عاشر و سابع معروفان باشند اما
 در عاشر دراز عمر باشد که عاشر ثامن ثالث است خاصه که صا
 ثالث در وسط السما بود در رابع مولود با خویش دشمن کند اگر
 ثالث با سهم در اول برج رابع بود محترمین خواهان و برادران
 بود چون در میان بود از میانگین بود چون در آخر برج کهتر بود
سهم الاخوة در یازدهم و نهم و پنجم با خداوند سیوم دلیل موافقت
 بود میان مولود و خواهان و برادران در یازدهم سفر بسیار کند
 خویش او اگر مسعود بود خیر یا بد در سفر **سهم الاخوة** **در ثالث**
 برادران مولود فقها باشند اگر تاسع بود خویش او در سفر نکند
 از بزرگان سابع ثالث است اگر خامس بود او را خویشانش بیشتر
 برادران کهتر خدمت او کنند **در ثانی** از طالع **سادس**
و ثانی دلیل بدر حال خویش او مولود بود در ثانی خویش او
 بوی حاجتمند بودند و عیال او باشند اگر سهم الاخوة در ثامن
 بود قوی حال و صاحب او قوی بود و در طالع شهادتی دارد و در
 خویش او مولود میراث او بخورند و میراث مولود بدش او
 اگر منجوس بود خویش او بیمار شوند باشند از بزرگان هفتم
 سادس ثالث است اگر سهم در ششم بود منجوس از خویش

او قوت می شنند که خدمت و کار بندگان کنند و چهار شوند در دوازده
 مسعود طالع او قوت حاصل باشد و شهادت دارد بطالع خویش و او
 علی ناپسندین کند بر کار سلطان چون غارت و حواری و او
 این در ششم بود منخوس از خویش و او قوت می شنند که خدمت و کار
 بندگان کنند و چهار شوند **سهم الالب** مسعود دلیل صحت پدر بود
 و مستول بر سهم در او تا دود پدر مولود بزرگ و معروف بود اگر
 صاحب رابع در وند بود پدرش خداوند فرمان و بزرگوار بود
سهم الالب طالع مسعود پدر را جاهر و علی بود زیرا که طالع عا
 رابع است در دوم پدر را دوستان بسیار بود در سهم پدر رابع
 رسد و نیک حال بود ازیراک سهم دوازدهم چهارم است و بود
 در وند آن ربح افتد در پنج دلیل در از عمر پدر بود چند آنکه
 خود را بپند خا صه که طالع برین دلالت کند در ربح ششم دلالت
 و حرکت و فقر پدران بود و بود پدر از اهل سلم و دین که سادش
 رابع است و بودن پدر در از عمر در ششم دلیل آن بود که پدر کوتا عمر
 و مولود از و زیادت بهره نیا بد اما بدان مقبل و معروف باشد در
 چهار شون بود در یازدهم کوتا عمر بود که یازدهم ششم رابع است در وند
 پدر سفر بسیار کند **سهم الالب** در طالع مولود را در بدو مشغله بر فرزند

در دوم در از عمر بود تا فرزند فرزند را به پند و فرزند از مال او
 بهره یابد در سیوم چهار شون بود اما از از عمر بود در رابع و او
 بود که مادرش شوهر دیگر کند بدون از پدرش در پنج کوتا عمر باشد
 در ششم در سفر بود همیشه در رابع مسعود خا صه از اقبال او را
 پدر کاره سلاطین و ملوک آمد و مشد بود و اگر صاحب طالع بود
 و صاحب او مسعود بود فرزند در حمت مادر و پدر زیند در
 مسعود بود و در از عمر **سهم الولد** در طالع مولود بایست فرزند
 را دوست دارد و بفرزند از و منشد بود و اگر او را فرزند
 و در غنبت بود و اگر صاحب سهم و آن صاحب طالع بود
 قوت بود فرزند او را دین و ورع بود زیرا که طالع تا سح ششم است
 اگر منخوس بود بد اعتقاد باشند **در دوم** فرزند او بر درگاه
 زیست و سلطان آنها دارند زیرا که دوم طالع عاشر خاست
 اگر صاحب او مسعود بود منزلت پدر بدیش و رسد و اگر منخوس
 بود منزلت پدر بدیش و نرسد و مال تباہ کنند **در سیوم**
 اولاد از اعام و عمارت و اقارب پدر منافع یابند و فواید
 در رابع فرزند او بسیار دشمن باشند و بود که ایشان نام اجداد
 گزاشند یا بنام اخوان اگر صاحب او مسعود بود میراث اجداد

بدین نرسد و اگر نخوس بود مولود بلا و ریج و حبس کشد و اندک
سهم اولد در ریج دس و صاحب او مسعود بر از نخوس
 مولود در فرزندان باشند که از علم و شافع ستوران زنید یا از بخار
 غلامان و کنیزگان و بود که طیب بود و معالجت چاران کند **در ریج**
 مولود در فرزندان باشند که با و ز خصومت کند و مولود زنی کند که بزور
 وی چون فرزند بود باشد اگر نخوس بود با فرزندان فدا کند **در ریج**
هشتم مسعود میراث مولود بفرزندان او رسد اگر نخوس بود و مولود
 را فرزند اندک بود و در مال او فتنه زعت کند **در تاسع** مسعود در
 مولود باریک باشند بخیر و اگر نخوس بود او را اولاد عاق باشند که
 کارهای نامشایسته کنند در عاشر مسعود مولود در فرزندان باشند که
 خدمت و کار بزرگان کنند در حادی عشر فرزندان مولود خصومت
 انیز و فتنان باشند خاصه که صاحب سهم نخوس بود **در دوازدهم**
 دلیل اندکی فرزندان بود و آنچه بود با پدر خصومت کند و اگر صاحب
 خاص فاسد بود مولود در فرزندان بود **سیتم المرض** اگر نامه در او قمار
 اگر نخوس بود مولود کارهای پهنه کند و اگر مسعود بود کارهای
 در مبتدا بزبان آورد آنگاه به صلاح باز آرد **در دوم** مال مولود بزبان
 آید **در سیم** خویش را چار و ریج رسد **در پنجم** فرزندان را ریج

بهار

و بیمار بود **در هشتم** دلیل مرض نهانی بود **در نهم** مرگش بد بود **در دهم**
 بدین و بد اعتقاد بود **در یازدهم** دوستان او فائز و منفعت شدند
در دوازدهم دلیل قوت دشمنان و ظفر ایشان بود و بر کوشیدن
 ریج از جهت ایشان **سهم اولد** ریج از پویشی بود و کار زنانه
 زود او را میسر شود اگر نخوس بود ریج چند **در دوم** مسعود زنا
 بی اصل خواهد بود بی نسب مال و میراث ایشان با وی رسد اگر نخوس
 بود از تزویج ریج و بلا پسند **در سیم** زنی را خواهد که خویش او
 باشند یا برادران او آن زنا ترا بزنی داشته بود اگر نخوس بود
 با زنا مخالفت کند که او را بجای خواهران باشند **در چهارم**
 زنی از اقارب خویش بزنه کند و بود که او زنی بزنی کند از
 خاتومان سلطان باشد اگر نخوس بود با خویش بفرزندان
 فدا کند **در پنجم** مسعود زنا را بزنه کند که بزاد او زکر باشند
 و با و روزگار در نخوس بگذرانند اگر نخوس بود با دختران زن
 فدا کند **در ششم** مسعود کنیزکان را بزنی کند و زنی عیب نکند
در هفتم تزویج او با سانی بود اگر نخوس بود ریج و شدت و محنت بود
در هشتم ریج چند از جهت زنان اگر نخوس بود مرگ او بسبب زنان بود
 و بدست ایشان **در نهم** زنی غریبه کند و آن زن را باریک باشند

نبود و در یازدهم و پنجم و نهم و سیم ثابت الموده باشند و اگر برج
 منقلب باشد و مسعود ساقط بود بر مودت او اعتقاد نبود **سهم**
الاعداد در او تمام مسعود او را دشمنان معروف باشند چون در وقت
 باشند و منجس باشد دشمنان او دشمنی آشکارا کنند در یازدهم و پنجم
 او دشمنان کردند در پنجم و نهم و سیم و نهم و سیم دشمنان او
 زمان او باشند اما دشمنان او زود میگرد و شوم دشمن بود زیرا که
 هفتم و هشتم و دوازدهم **در دهم** دشمنان او سبب مال او باشد
در نهم سبب علم و دین او باشند و غریبا باشند در ششم و هفتم و نهم
 دشمنان او سبب مال او باشند و دشمنان او ضعیف باشند در ششم
 از اقارب او باشند و دین او دشمنان او عقل و تدبیر او باشند
فصل سهم المال در ربع در طالع مستول بر ربع دیگر موقوف
 مال تلف کند **سهم الاحق** در ربعی مستول در ربع دیگر
 میان پدر و فرزند مفارقت بود و زیادتى الفی نبود و برادران او
 بغیرت شوند و بود که برادر ندارد **سهم الاب** در ربع و صاحب
 او در ربعی دیگر موقوف در اضیاع موافق نبود و از اضیاع ربع چند **سهم**
الاولاد در ربع و صاحب او در ربع دیگر حیوان پدر و فرزند مخالفت
 بود **سهم الممنون** در ربع و صاحب او در ربع دیگر موقوف در سفر سها شود

از وجع المفاصل **سهم التزوج** در ربع و صاحب او در ربع دیگر موقوف
 زمان بسیار کند و بگذارد و بکشد **سهم الموت** در ربع و صاحب او
 در ربع دیگر موقوف در غربت میرد خاصه که صاحب طالع بوزن نظر ندارد
سهم التعلل و التعلل در ربع و صاحب او در ربع دیگر موقوف
 در خانه و خویش و نه در ولایت خویش عمل کند **سهم التعلل** در ربع و صاحب او
 او در ربعی دیگر موقوف در اوستان باشند از شهر و وطن او و سهم
 در ربعی و صاحب او در ربعی دیگر موقوف در دشمنان باشند از وطن
 او و قوم او و الله اعلم **فصل در احکام سهام دیگر سهم الحقیق**
 از درجه زحل تا بدرجه سهم السعادة و شب بخلاف آن دلالت کند
 بر حفظ و بعد غرض بر هر چه ضایع شود و بدزدین و دلدل حال مرک
 و دلیل زمین و ضیاع و دهقان و بخل و نام مردم نیکی و بد و دلیل
 بر رزق و نجات از حبس و رنج آن سعادت و نجات این سهم
 برین معانی دلالت جوید **سهم المشرق** بروز از سهم الغیب گیرند
 تا مشرق و شب بخلاف آن و این سهم دلیل بود بر غر و ظفر
 و نصرت و عواقب ستوده و صلاح و طلب دین و ایمان
 و اجتهاد در کسب و جهد و طلب عدل و قضاء رسته و بنای ساجد
 و امید و هر چه بادی رسد از خیرات **سهم المخرج** بروز از درجه

الاصدق

این سهم
 و این سهم

بسیار برادران دارد اگر در برج عقیم بود اندک بود **سهم** **الزوجه** از آنجا
 گیرند تا در برج وسط السما و از طالع بچکنند هر وقت که اینها این
 سهم ثالث رسد یا مستوله بر ثالث یا از ثالث بدینجا رسد
 بانهای سال این سال دلیل مرک خواهد بود یا برادران بود اگر هم
 الاب مسعود بود دلیل در از غر بر بود اگر نخوس دلیل کونا غر او
 بود **سهم** **الموت** هرگاه که بیشتر از طالع بر سال برج بوی رسد یا
 مستوله بر در از طالع و بر طالع رسد و مستوله بر طالع در آن
 دلیل مرک بود یا مرک کسی بجای بر بود **سهم** **الاجرة** احکام ام چون
 احکام سهم الاب باشد **سهم** **الصلوة** اگر مسعود با اقا یا صاحب
 عاشق و ناظر بود نظر مودت مولود شریف الاصل بود در رتب او هیچ
 طعن نبود اگر این سهم ساقط بود مقدار نخوس و ارباب او تا د
 یکوز و دهی الاصل مطعون النسب باشد **سهم** **القارات** و **الضیاع**
 چون مسعود بود مولود از دهقانی نصیب تمام بود اگر نخوس بود
 و عمارات او در برج و زبان رسد **سهم** **الفلانة** مسعود دلیل انتفاع بود
 در برج و کسب و دهقانی و اگر نخوس بود این جهات او را زیان
 افتد **سهم** **غرائب الامور** اگر صاحب و در برج مستوله الطالع
 بود مسعود مولود را عواقب کار نماند بود و اگر یکی در برج مستقیم الطالع

نخوس اگر بر برج مستوله بود
 نخوس مولود را عواقب کار نماند

یکی در برج مستقیم الطالع در عواقب امور و اختلاف و اختلاف بود
 پس قرار بر این برج افتد که صاحب سهم در بود بود که اگر صاحب
 سهم در برج مستقیم الطالع بود عاقبتش بخیر بود **سهم** **الولد** اگر
 در برج کثیر الولد بود مولود را فرزند بسیار بود اگر در برج قليل الولد
 بود و مولود اندک فرزند بود اگر نخوس بود در برج کثیر الولد باشد کثیر الولد
 اما بیزد و قارینا بند از میان آن سهم تا صاحب او یا میان
 صاحب او تا بر بگیرد هر برج عددی فرزند بود اگر در برج کثیر
 بود و عدد کثیر اگر کوکم در میان صاحب سهم و سهم بود عددی بر فرزند
سهم **وقت الولد** اگر مشترک بر ی یا بنظر تئیش و تسدیس و تسبیح و
 بدین سهم بوزد فرزند بود در آن وقت چون مولود بالغ بود
 وزن دارد اگر این سهم در برج مذکر بود اگر فرزندان او پسند
 اگر در برج مؤنث بود اگر فرزندان مؤنث باشند اگر طالع چیم و از آن
 ایشان و این سهم و صاحب او در برج بسیار فرزند باشند سالها
 کوچک خداوند سهم بگیرد آن عدد فرزندان مولود بود حال آن
 و سعادت و تزویج و عرا ایشان از سهم الولد مذکور گیرند و حال آن
 و عو سعادت و محنت و تزویج ایشان از سهم الولد الاناث اگر
 سهم الولد الذکور قور حال تر باشد مولود را بران نکخت باشند

و کارهای ایشان بهتر از کار دختران او بود و اگر سهم الولد **الکاف**
 قوی حال تر بود دختران او نیکو تر بود **سهم** **انکه بداند که کودک در شکم**
نرسد یا ماده اگر در برج مذکر بود مولود مذکر بود اگر در برج مؤنث
 افتد مؤنث بود و این سهم بروز از خداوند خانه و قریه گیرند تا آخر
 و شب بخلاف آن بود و بر طالع فرایده و اگر طالع بتوانم نیند که
 آن دختریت یا از آن پسر چون این سهم در برج مذکر بود
 پسر بود و اگر در برج مؤنث بود دختر بود **سهم** **الموت** مسعود
 دلیل آنکه چهار سال بود منخوس دلیل چهار سال بود **سهم** **العید**
 مسعود خیر یا بد از عید منخوس ریح نیند خاصه که در برج مؤنث
 الطلوع بود در برج کثیر الولد بسیار بود و در برج عظیم اندک بود و در
 بند را بغیر از برج کثیر **سهم** **الکاف** اگر مسعود بود نجات یابد
 از ریح و نیند و اگر او صاحبش ساقط بود از طالع مولود در حبس
 نبود اگر بخلاف این بود و منخوس بود در زندان میرد اگر میان
 بود کمتر اتفاق افتد حبس او **سهم** **تزوج** **الف** مسعود زنی پاک
 مصلحه کند منخوس زنی ناشایسته کند **سهم** **تزوج** **الرجال** قوی حال
 تزوج او مسعود و محمود بود اگر منخوس بود بخلاف این بود **سهم** **المکر**
و الخداع **الف** قوی حال بود مولود زنا بفرسید و مال ایشان بخورد

و این نیز

و این پیشه او بود خاصه که این سهم در برج حیل و مکر بود چون پوت
 مریخ و زحل اگر بخلاف این بود زنان او را بغیرند و کالای او
 بخورند **سهم** **الخجور** مسعود در خانه بیشتر مولود بسیار کفاح بود
 از حلال منخوس بسیار کفاح بود از حرام و اگر صاحب سهم الخجور ناظر
 بسهم التزویج و الرجال مولود با زنی زنا کند آنکاه بعد از زنا او را
 بکفاح بخوابد **سهم** **غافل** **الف** اگر در برج ثابت بود و مستول ناظر
 نظر مسعود مسعود ناظر زن پارسا بود و اگر در برج زوج پسین بود
 مسعود پارسا بود اما مردم را دوست دارد اگر در برج منقلب بود
 منخوس پارسا بود و از آن ریح و بلا پسند اگر سهم التزویج الرجال النساء
 هر سه که بروز و شب از درجه زهره تا بدرجه هفتم گیرند و از طالع
 نیکند منخوس بود مرد و زن بکفاح رسوا شوند و اگر زهره منخوس بود
 بزحل و این سهم منخوس مولود هرگز زن نکند **سهم** **وقت** **التزویج** چون
 مشترک بین سهم بودند دلیل تزویج حلال بود **سهم** **جملة** **التزویج** مسعود بود
 تزویج او با کسی نیست شود اگر منخوس بود ریح بسیار رسد و تزویج
 آن مقصود بجهل نماید **سهم** **الف** اگر مسعود بود با خیرش زن
 بود و از ایشان منافع یابد و اگر منخوس بود بخلاف آن بود **سهم**
انصوبات در او تا بسیار انصوبات بود اگر منخوس بود آن سهم از

حیل

حرمت و مال یا بدو اگر مسعود بود مقولوب کرد اگر این سهم با خداوند
 راعاقت بدو سالع نهم در طالع افتد مولود خصومت مردمان کند و کیل قهر
 بود و اقبال این **سهم الموت** منجس صاحب او و مسعود از دسترس
 مولود راعاقت بدو و او را بکشند **سهم الکواکب القاتل** این سهم
 بروز از درجه خداوند طالع تا بقدر و شب بر خلاف این اگر این سهم
 در برج مقطوع الاغضا بود منجس او را بکشند اگر در برج مقطوع الاغضا
 بود منجس عضو از اعضای او ببرد اگر خداوند این سهم و خداوند
 ثامن با خداوند طالع بکشد منجس بکشند او را تا که بکشند سهم السنة
 اگر این سهم و یا صاحب او و یا صاحب طالع یا با جیلاج بهم بود
 مولود را بسیار بیمار و رنج و نکبت افتد و بفرق هلاک بسیار
 و اگر با نهایی سال که هر ساله برج رود و آنها از طالع بدین سهم رسد
 یا ازین سهم طالع رسد در آن سال نکبت عظیم بود **سهم الموضع القاتل**
 اگر با صاحب طالع منجس ازان دلایل برج مولود را افتد
 این سهم انجا بود و آنها بدینجا رسد با آن سهم با نهما بطالع
 مولود را ازان سال نکبتها باشد و کارها برود دشوار شود
 هیچ مقصود او کارده نشود و بیمار بود مولود را در آن سال که
 اینها بر سر ازان موضع که این برج بران دلالت کند او را

و مسعود

تأمل

بیمار و رنجی رسد **سهم الورد و الشدة** چون تیسالی هر جز را
 ساله بر رسد با و آنها بطالع رسد مولود را در آن سال بلا
 و رنج و بیمار بود اگر این سهم منجس بود و در برج ثابت بود
 در طالع ازان ثبوت کرد و جسدین بود و ازان سال اگر صاحب
 طالع با جیلاج با این سهم بهم بود مولود در رنج و بلا بود
سهم السقره الماء اگر این سهم با مسعود بود در برج مائرا و از سفر
 در یا شد در سداگر منجس بود بخلاف این بود **سهم الورد یا**
 صاحب طالع بود یا با جیلاج مولود پارسا بود و اگر ادلاء سهم تو نظر
 باشند هم دلیل رنج اگر بخلاف این بود فاسق بود و اندام
سهم القدر و بعد الفجر این دلیل بحث از خواص و مشکلات کار است
 اگر زحل فوق الارض بود مشترک با زمین سهم اینکس استنباط
 علوم کند بر او خورشید خاصه که قمر و سهم الفیض مسعود به **سهم العلم**
و الحکم اگر زحل مشترک نظری مقبول دارند بدین سهم نظر مولود
 با صاحب طالع این کس قور و حلیم و متود بود و اگر عطارد نظر دارد
 خداوند تجربه و معرفت تمام بود در کارها و بدان معوف بود
سهم معرفة اخبار الناس اگر این سهم در و قدر افتد و عطارد
 و زهره بدین سهم ناظر مولود تواریخ و اخبار کند و شکی نیست

ستود

نیکو دارند و اورا غایت و ملیح و نوادر بود خاصه که در خانه زهره بود و اگر
 بخلاف این بود از احادیث گذشته که هیچ ندانند **سهم خنجر**
پروانه باطل اگر این سهم در وند بود در برج مستی الطلوع **سهم**
اشرف اگر در وسط السما بود یعنی افتد راجه عرین یا بدو بخین
 اگر بیشتر زهره بهم افتد و معادت این سهم دلیل محبت
 بود و محبت دلیل **سهم الله و سلطان** اگر این سهم و صاحب
 مسعود و مولود همسر بزرگوار بود که ملک قول او قبول کند و بخواهد او
 رغبت نماید **سهم المذبحین و الوزراء و السلاطین** اگر این سهم
 او قهر حال بود یا صاحب طالع مولود بزرگ و تیز خاطر و قوی طبع بود
 و بود که وزارت کند یا پدر ملک یا خجاست خراج و بر دستوی
 کار یا بزرگ بر آید **سهم الشطان و الشر و العینه** اگر ستاره
 سهم مسعود و مہارج صاحب طالع بود و این سهم مسعود بود و مولود و جملہ
 دشمنان ظفر یا بد **سهم الدین و النور** اگر مسعود بود و موضع او نیک بود
 جابه و قدر یا بد و ناکاه و لایتر و جابه یا بد و اگر این سهم مخوس بود
 ناکاه ملاچند **سهم السعاده و المعروف و النور** اگر این سهم و صاحب
 مخوس بود مولود حاصل الذکر بود و اگر مسعود بود مولود بزرگ و تیز طبع
 و ملک معروف بود و اورا جابه عرین بود و اگر این سهم با کوی

ناست خنجر است

بجایه

در وند

در وسط السما مولود را و لایتر و ریا ستر مساعدت کند **سهم خنجر**
و الشیطه اگر این سهم مسعود بود یا خداوند طالع مخترع مولود
 خدمت سلاطین کند و لشکر باشد **سهم الشطان و النور**
عل نعل المولود اگر این سهم و صاحب او مسعود بود مولود
 مزروق بود از اعمال سلطان روزیست بود اگر این سهم
 در جزا و سبند بود کارهای کند بدست خویش که ملک و طایر
 بدان چاقمند باشند و اگر غنازج ادله مال بود مال یا بد **سهم النور**
و التجارات این سهم دلیل زرگر و کیمیاگر بود و اگر در برج
 آتشی بود دلیل تجارت و اقبال این بود اگر در برج عطارد بود چرب
 دست بود **سهم التجارات و النور و النور** اگر این سهم و صاحب
 او مسعود و مسعود بود مولود از تجار و مبع و شرف منافع یا بد
 اگر مخوس بود زندان و رنج بیند ازین جهت **سهم النور و النور**
سهم مغالبه اگر این سهم و صاحب او یا صاحب طالع اقترا
 دارد و مولود را در مہات خویش صبر و قرار نبود تا آن کار تمام
 نکند و بخت باشد در کار یا و اگر مردم را کار خویش آید که نداند
 که آن کار کردنی است یا ناکارند طالع وقت بگیرد و این سهم
 و اگر این سهم نامسعود بود آن کار بسیار کرد و اگر نامخوس بود

از ان احتراز باید کرد **سهم الاثم** یا کرده آید ازین جا بیسلاج و عمر
 ما در توان دنت **سهم الخبث** یا **سهم الناس** اگر این سهم با مسعود
 یا در خانه مسعود و شرف مسعود مولود محبوب بود نیز دیک خلق
 و اگر با نخوس بود مولود دشمن روی و کران جان بود **سهم الخوف**
فالناس اگر این سهم بر تدیس یا تیش آفتاب بود یا مسعود
 بود مسعود مولود بخواج مردمان قیام نماید و کارهای مردمان برسد
 و کشت ده شود و وجیب بود **سهم الحج** اگر مسعود بود یا صاحب طالع
 بهم مولود را حاج بود در بیشتر کارها و مطالب بیشتر میشود و مطالب
 مردمان بر دست و بر آید باسانی و اگر بخلاف این بود بر خود
 و دوستان نامبارک بود و اگر بخلاف این **سهم الشهوات**
و الخوف على الدنيا و متاعها اگر مسعود بود خاصه بیشتر مولود
 شهوت را مغلوب دارد و اگر نخوس بود شهوات بر وی تسلط
 بود **سهم الاضرار** این سهم و صاحب او مسعود باشد از دوستان
 خیر یا بد و دوستان از او **سهم الرجا** اگر مسعود متقا صد باسانی
 میشود و اگر نخوس بود بخلاف این بود **سهم الاضرار** ازین
 سهم بتوان دانست که میان مرد و عیالش دوست بود یا دشمن اگر
 این سهم در میلاد یکی در برج بود و در دیگر در برج دیگر ایستاد
 صبر

صاحب یک دیگر مثال این چنانکه در یک طالع در سبب بود در یکی
 حوت میان ایشان معادلات بود **سهم الخبث** و **سهم الخیر**
المنزل اگر این سهم یا صاحب او متمنخ باشد با سعاده
 مولود در منزل خویش متنعم بود و سخی و جوازد و طعمها لذیذ
 سازند در مطبخ وی و خوشی در او بود اگر نخوس بود بر خلاف
 این بود **سهم حرمة النفس** اگر این سهم و صاحب او مسعود حویله
 بود بیشتری مولود کشته روی و حیم بود خاصه که این سهم
 در برج احوار باشد و اگر بخلاف بود عیوس و ناخوش زندگان
 بود **سهم المحمود و المذموم** اگر این سهم بیشتر مسعود بود مولود
 هر کار که کند نیز دیک خلق ستوده باشد و او را ثنائی نمیکند
 و اگر نخوس ناظر بود محمود و مشکور نبود بهر چه کند و هر چه کار
 مردان بر برابر آن نشاند و حق گذار نکنند **سهم الاغیاب**
 ترسیع و مقابله طالع و صاحب طالع مولود بسیار دشمن بود اگر بر
 این بود اندک دشمن بود **سهم الشقا** اگر این سهم با صاحب
 طالع بود یا با رجل مولود همه عمر بد بخت بود و هیچ منفعت نیابد
سهم البیلاج را تفسیر برانند چون بیسلاج اگر نخوس بر پدیل
 نکبت بود در آن سال و اگر مسعود بر پدیل سعادت بود

سهم منو که اجاب اگر صاحب طالع بود یا با کد خدای در بر جی رد
 مولود غلطی بحکم عظیم الاعضا باشد و اگر با عطار یا قریح روی
 مستول بود بخیف البدن بود **سهم الفروشیه و الشیاعه** اگر کسی
 قریح یا مشتری بود مولود علوم ریاض و سوار نیگوشنا سد و اذا
 سلاح نیکو داند از شمشیر و نیزه بکار داشتن و اشغال این **سهم**
و القدر اگر این سهم بر تیس مشتری یا قریح بود یا در بیوت
 نخوس قوی حال مولود قوی دل و جنگی و قال بود **سهم المکاره**
 اگر این سهم و صاحب او در ممتزج بود یا صاحب طالع مولود
 و صاحب خدای و مکر بود و دایم اگر مسعود ازان منفعت یا بد اگر
 منخوس بود ازان بلا پند اگر عطار یا قریح بود برین سهم ولای
 بود مولود بچیل قلعه بکشتید و دزدی استاد بود **سهم موضع الحیات**
 اگر مسعود بود او و صاحب او حوائج او برود بر آید اگر بر خلاف
 این بود دیر تر بر آید و این سهم در حوائج هر همه بکار دارند که
 بدانند که از چه جنس است بدین سهم و دلیل طالع مولود شود
سهم الفروشیه و تأخیر الحوائج اگر این سهم یا صاحب او با زحل
 بود اتصال دارد مولود کاهل بود هیچ حرکت نکند الا بوقت فروت
 و در ماند که و اگر صاحب این سهم دلیل مال را منخوس کرد اند مال او

کامی

کاهلی بریان آید **سهم الخمر** اگر این سهم در او تادیار یا ملی الا و تادی
 مسعود صاحب طالع مکافات کند بر هر کار یا اگر منخوس بود
 ندارد از هیچ **سهم علی الحق** اگر این سهم و صاحب او مقبول بود
 در برج ثابت مولود حق دوست دارد و پیوسته طلق حق و
 انصاف و عدل سبد و اگر در برج منقلب بود منخوس بحق قیام
 اگر در برج منقلب بود مسعود حق داند و دوست دارد و بدان
 کار نکند و جمله این سهام که در طالع بکار دارند هشتاد سهم است
 اگر پنج سهم یا کمتر یا بیشتر در طالع در یک برج و یک درجه افتند
 حکم این بر یکی خلاف حکم بود بر دیگر و دلایل این ان یا کند و حکم
 کند و الله اعلم و احکم بالعدل **فصل هشتم در احکام اثنا عشری**
و آثار بروج و احکام نظر کواکب بکلیه در وقت ولاده و احکام
رأس و ذنب اثنا عشری زحل در طالع غمز و مکر و محترم بود
در دوم بسیار مال بود و خلق اختلاف دارند بوی **در سوم**
 او را برادر مهمتر نبود **در چهارم** مادر یا پدرش در حالتی کودکی
 او بمیرند **در پنجم** فرزندش بمیرد **در ششم** بی دوست باشد
در هفتم اندر کودکی زن کند **در هشتم** مرگش بد بود **در نهم** سفر بسیار
 کند **در دهم** بدخوی باشد **در یازدهم** دشمنان مقهور شوند **در دوازدهم**

همان حکم دارد **اشنا عشر** بیشتر در طالع نیکبخت بود در دوم
خداوند مال بود در سیوم از خوشان شادی پند در چهارم از
پیر و ضعیف منفعت یابد در پنجم فرزند و بد اما یابد در ششم از
منافع و خدمتکاره منافع یابد از شوهر بر خوردار باشد در ششم
از موارث و مال که نه بد و رسد مال زمان در نهم از سفر و دین و علم
در دهم عمل سلطان کند خاصه که بیشتر قوی حال بود در یازدهم امید
و فاشود و نیکبخت بود در دوازدهم از اعدای پنج و بلا پند **اشنا عشر**
مرنج در طالع از جلال و صلاح و ستور منافع در دوم از تجارت
مال یابد و از عملی در سیوم با اقارب خصوصیت کند در چهارم از
ضیاع و بد و پنج پند و زن خویش را بغایت دوست دارد در ششم
در بر جرایب در آب غرق شود در آتش سوزد نهم مال یابد از نا
که بد و رسد هم از جهت ترکان عملی کند و منزلتی یابد از جهت
سلح^ه ارباب یازدهم درویش شود دوازدهم سفر بسیار کند **اشنا عشر**
آفتاب در طالع تو اکثر و کثاده روی بود دوم درویش بود سیوم
با برادران دشمن چهارم بد و شش بخور که او ببرد و پنجم فرزند ندارد
ششم بسیار غلت بود هفتم در غربت زن کند و روا بود که کینه
خرد هفتم در میان قوم خویش میرد نهم از سفر مال یابد و خواب

دین

راست پند و هم محترم و صاحب حکم بود یازدهم تو اکثر بود و دوازدهم
درویش بود **اشنا عشر** زهر و در طالع نیکو صورت و نیکو روز بود
در دوم مالدار بود و تجارت در سیوم خویش زاد و ست دارد ایشان
ویرا دشمن دارند چهارم مادر و پدر او در حال طفولیت او بمیرند
پنج روز کار مله و طرب گذارد و بسیار فرزند بود ششم یک چشم
او غیب دارد هفتم خویش را بر زن بخوراید و ششم از جای بلند بود
نهم مال یابد در سفر دهم دو نام دارد یا لقب معروف تر از نام یابد
مال یابد و دوازدهم از چهار پای و بخور شود **اشنا عشر** عطار و در طالع
بلجج و بد و دوم مال یابد و بازرگانی کند سیوم برادران
و خواهران نه از مادر و پدر دارد چهارم هر چه میراث یابد بخور
پنج مکر و حیلت میرد و از فرزندش دی پند ششم در محالقت
خوض کند و اسیر شود هفتم شاد نبود با بل و زن هفتم اندر
حبس افتد نهم سفر کند دهم از ملک سلطان و مادر پنج پند یازدهم
کار نامر او بزرگ بر آید دوازدهم دشمنان حسود دارد **اشنا عشر**
قمر در طالع عالم و فقیه بود دوم مالک بکند سیوم بلا دارند اگر
دارد بمیرد چهارم از پدر جدا شود پنج فرزند او بیمار شوند و بود و
ششم غیر دارد هفتم زن نیز که کند نهم سفر بسیار کند دهم

کرد و بخت و بدخورد یا زد هم مال یا بد دو از دهم با سیر مستجاب
 حکم بودن کوکب در آبان زحل در تیر تو انگر بود اما مال تبا کند
 و نکاح بسیار کند و در از غر باشد مشتری در تیر بد بخت بود و
 یا بد اما در ویش شود و در حالت در ویش میرد و مزج شجاع و
 بود و درست طبع و فرزند زن شود و اندر خصوصیات ظفر
 آفتاب بالا یا بد و سفر کند و مرکب او بد بود و در ویش باشد
 زهر و کاهل و پیکار بود و بد معیشت عطا در بد دل و غیب باشد
 و دیوانگی رسد او را و سفر با آفت و هیچ نداند و از فرزند
 تشکد شود و غم غدا و غوار بر روی رسد و با بهایم دکن
 قمر در زحل بدین بود در ثور بد چشم و قبح الصوت بوده
 در جوزا ابله و نادان بود در سرطان قبح و زشت در اسد در کا
 زنان عالم و مستبصر بود و زانی و ناخفاط بود در سنبله فرزند بود
 در میزان مختب بود و زشت روز در عقرب زشت صوره بود و قوی
 نیکو سخن بود در جدی آتش سوزد در دلو آتش سوزد در حوت
 احمق و ناقص بود در احمق راس و ذنب راس طالع بود
 غنی بود اما بخیل و ممک بود در ثانی هرگز در ویش تو
 نبود در سیم او را خویشان نزدیکوار باشند و ازین منافع تواند

یا بد چهارم پدرش بزرگوار بود و ضیاع بهر مند بود در پنجم از
 بدایا و فرزند متع یا بد در ششم از ستور و نیک و احوال این
 بهر یا بد و چهار بهار او سهل باشد در هفتم خصوم او قور شدند
 و زن بر و بر ستول باشد در هشتم عاقبت او بر خیر و توبه بود
 در نهم سفر حجاز و اسفار نیک کند و خوا بهان نیکو بیند در دهم
 صاحب فرمان بود و عمل سلطان کند در یازدهم امید با را بر آید
 و دوستان بسیار دارد در دوازدهم خصمان او قور شدند و دوست
 بود و دشمنان را بر و در هر خصوصیت کند اما به سوری دشمنان او را
 آفت رسد بعد از آن که او مغلوب گشته باشد و ذنب در طالع خالص
 همت و ناکس بود با مردمان فرومایه اختلاط کند در دهم هرگز از
 و ام خالی نبود در سیم از سفر نزدیک و خویشان رنج بیند در چهارم
 بدنام بود و از کارهای دیرینه به فایده در پنجم فرزندان او بی
 ناک باشند در ششم چهار بهار گران افتد او را هیچ حال ازین
 و بر ستار روز نرسد نبود در هفتم زنان ناکس در غایت بد خوا
 و خوا بهاء شورید کون بیند در دهم به حرمت بود و مادرش غیب ناکس
 در یازدهم امید با را او کمتر دفا شود و دوستان با بهر دارد و با هیچ بهر
 دوستی نوزد در دوازدهم خصمان ناکس و دشمنان فرومایه به امارت

بدایا و فرزند متع یا بد در ششم از ستور و نیک و احوال این
 بهر یا بد و چهار بهار او سهل باشد در هفتم خصوم او قور شدند
 و زن بر و بر ستول باشد در هشتم عاقبت او بر خیر و توبه بود
 در نهم سفر حجاز و اسفار نیک کند و خوا بهان نیکو بیند در دهم
 صاحب فرمان بود و عمل سلطان کند در یازدهم امید با را بر آید
 و دوستان بسیار دارد در دوازدهم خصمان او قور شدند و دوست
 بود و دشمنان را بر و در هر خصوصیت کند اما به سوری دشمنان او را
 آفت رسد بعد از آن که او مغلوب گشته باشد و ذنب در طالع خالص
 همت و ناکس بود با مردمان فرومایه اختلاط کند در دهم هرگز از
 و ام خالی نبود در سیم از سفر نزدیک و خویشان رنج بیند در چهارم
 بدنام بود و از کارهای دیرینه به فایده در پنجم فرزندان او بی
 ناک باشند در ششم چهار بهار گران افتد او را هیچ حال ازین
 و بر ستار روز نرسد نبود در هفتم زنان ناکس در غایت بد خوا
 و خوا بهاء شورید کون بیند در دهم به حرمت بود و مادرش غیب ناکس
 در یازدهم امید با را او کمتر دفا شود و دوستان با بهر دارد و با هیچ بهر
 دوستی نوزد در دوازدهم خصمان ناکس و دشمنان فرومایه به امارت

و از ایشان پنج پند و اندرز تقدس و تبارک اعز و اعظم **فصل در طالع**
 و در طالع موالید قرآن زحل و مشتری در طالع یا در اوتاد مالدار
 و در طالع و امین خزان و کریم و محترم بود و در آن سال که قرآن
 مشتری و زحل بود اگر در و تیر بود آن مولود همیشه بود از اشغال
 خویش و در جبهه یا بد اگر ولادت پس از قرآن بود این مشتری
 بود اگر حیوان دو قرآن بود قور بود یعنی که یک قرآن در حال
 استقامت یک در حال رجوع و اگر در آن سال سه قرآن بود
 یکی در حال استقامت یکی در حال رجوع سیوم در حال استقامت
 و یکی اگر کسی چنانچه که بدین مثل زشتی در آن زیاده بود
 سه قرآن و این شصت سال باشد دولت و نعمت او باینین باشد
 اگر ولادت بعد از قرآن بود و علوهین از مشتری یا زحل از آن
 برج استمال کرده بود زیادت تا شیر نبود قرآن را در آن ولادت
 و اگر طالع مولود در برج قرآن بود از شش شصت قرآن یا از اوتاد
 قرآن یا طالع سال قرآن یا طالع اجتماع یا استقامت مستقیم
 بر قرآن از این اثر تمام بود **قرآن زحل و مشتری** جمیع امراض بدی
 و مال خویش تلف کند و عاقبتش نه بخیر و در میان شیر کاشن
 بهتر بود و فرزندش و او را مرکب بود **قرآن زحل و زهره** زنده بجز

د
خ
د
د
د

کند

کند و از آن هیچ فایده نیابد و پیوسته محالطت او با فرزند نکند
 و ستر بانان بود و بدنام بود و زنده نماندند کند و تنوع بر یک
 قرار بنماند **قرآن زحل با عطارد** انتخ یا تقیل اللسان بود و مالدار
 اما حافظ و زیرک بود و بعد القور **قرآن زحل با قمر** مادر او را
 نقصانی بود و ضعیف المزاج بود و او را از مادر و پدر و مادر و پدر
 از و هیچ شاد نبود اگر مولود چهار بود قمر در نور زاید بود و سعدی
 بقمر ناظر بود این آفت کمتر بود **قرآن مشتری با زحل** کریم و بزرگوار
 بود و بار بار با بکس و امیران محالطت کند و اگر این قرآن
 در خانه مشتری یا در خانه هیچ بود دلیل سعادت بود **مشتری**
با اقاب ضعیف دل بود و خللها با حوال او راه یا بد و اگر
 مشتری قوی حال به خط و منزلت یا بد و مال و منفعت و مبارک
 پی بود بر مادر و پدر و او از فرزند شادی نه پند **مشتری با زهره** پند
 در کرامات یا بد و نعمت شریف و کریم بود نیز یک خلق دوستان
 بسیار دارد و محقق و متجمل بود و نام نیکو دارد نیز یک ملک و رعایا
 و از ایشان منافع یا بد و اگر قمر و زحل زهره نظر دارند قضیه یا بد
 جهت زنان **مشتری با عطارد** منطبق و ضعیف بود و صاحب
 فکر و فقیه خلق را از او منافع بود و اگر هر دو قور حال باشند نیز

د
خ
د
د
د

د
خ
د
د
د

این قرآن در سلطان بود بجانب ملک بود یا در سینه و سلطان قوی تر
 بود **قرآن شتر باقر** سعید و شهید و شریف و خطیر بود اگر مشتری
 شرقی بود مال دار بود و بخت و نعمت از آبا و اجداد بگذرد اگر میانه
 ایلی بود و قریه بنویز بقارنه مشتری ریشین باشد کمتر بود این
 و در مقارنه و عرض کواکب کویس باشد داشت که هر دو کواکب طول
 قرآن کنند و عرض ایشان بر خلاف یکدیگر باشد آنرا پس اثری
 نبود و اگر عرض نزدیک بود آنرا اثر تمام بود **قرآن مرغ با کاک**
 دلیل هلاک فرزند بود و مرکب بد اگر در و تدریس بود یا در مایه الوند
 مولود در ویش و نیاز مند بود و محتاج شود و چشم او را آفت زد
 و مال دارد و پدر بر دست او تباها شود و مردم او را غیبت کنند
 و بر یک حال او را ثبات نبود و حدود بود یا زهره آفت زید
 او را از جنت زنان اگر در برج منقلب باشد محقق باشد با خلق
 و ترویج بد بود و رسوا می شد از زنان با عطار در و غزن بود اما
 با رب و علم و منفعت یا بد و همت او در خدایت و مکر بود و غیبت
 آئینه و طبع بود اگر مشتری بر ایشان نافر بود از مکر و ضایع منفعت
 با قریه شتاب زد بود خاصه که در و تدریس باشد و برمانت مبتلی بود
 و مرکب بد بود و هلاک او با جهن بود اگر در و تدریس باشد و او را آفتها رسد

د

د

د

د

د

و بلای

و بلای باد روی رسد که مولود را زهره دهند یا در و تدریس باشد که او را
 از آن ضرر بود **قرآن آفتاب و کواکب با زهره** اگر شرقی بود
 بروز و شب غریبه بود مولود شاد و محبت یا بد از خلق و نیکو
 عمل و تدبیر بود با عطار در حلیم و ادیب و دیر بود و محاسب و محقق
 و مضبوط نزدیک خلق در ادب و علم خاصه که عطار در مستقیم بود
 ضمیر و ریاست و بزرگی یا بد و بر جماعت فرمان دهد و فاضله آن
 بود که عطار در در پوت و حدود خویش بود یا قریه اندک عمر بود و
 امراض مزمنه افتد او را و بصیر او ضعیف بود اما اگر از مقارنه
 در گذشته باشد دلیل ولایت و عز و جاه و شرف بود و جمع
 مال و ذخایر و عمارت بنا با و املاک فواید یافتن اگر سلطان
 و رعیت و بودن کار با او بر استقامت و کار مردم بر دست
 و کشاده باشد **قرآن زهره و عطار** حسن العمل بود و زنان
 پار ساکن و بدان سبب رنج و محنت کشد اما در طالع باشند
 قوت و مال زیادت شود و از زنان منفعت یا بد **قرآن عطار** زهره
و ماه بعید النظر و ادیب و فصیح بود و کشاده روز و یک زن
 با وریایی ندارد و حریص بود بر زنان بیکانه و زنان خویش را
 بس دوست ندارد و اگر در خط خویش باشند زنان او نیز مردان

قه

قد
لوس

د

د

زهره

پیکانه را از زور دوستی دارند **قران عطار** و **قر حافظ** و **زیرک**
 بود و خود را بر بود و مردم او را بستایند و حسن الادب و الرغبت
 باشد و لیکن کذاب بود و بر هیچ طریق ثابت نه ایستادگر
 مسعود بدیشان نظر دارد اما در او عاقبت بود اما بخاطر لطفت مردی
 ناکس متبلا شود اگر درجات قمر از درجات عطار در فراوان
 بود یعنی که قمر از عطار در گذشته بود فاضلتر بود **تثلیث کاک**
زحل تثلیث قمر حال مکرم بود و مال ضعیف بسیار از
 بود که عملی سلطان کند و امین ملوک بود و بزرگ نسب و اگر
 عطار بدیشان نظر بود ادیب و عالم و واقف بر اسرار بود
 اما از اولاد استغفار و بر خود دار نیاید **تثلیث مزج** مقبل و مجتهد
 بود در کارها و وجه و معروف بود و خواهران و برادران که
 بزراد از بزرگ تر باشند مامات یا بند **تثلیث آقا بیج** رفیع
 و المنزله باشد و معروف و مردم برود شای فراوان گویند
 در بروج مذکر فاضلتر بود و از ان فرزندان است در پند و نام
 یا بد عزیز و مکرم بود **تثلیث زهره** معنی کور و پاکیزه نفس بود
 و با نعمت و رفاهیت بود و بهیئت و زوئی که دارد و کرم عهد
 بود و از دوستان بهره تمام یا بد اما بوم دشمنان مبتلی شود که در

اصطلاح

غل

سید

ول

ح

دی

چند بر **تثلیث عطار** و عاقل و قور را بر و ثابت انظر بود
 و در کاری که کند طریق نیکو پیش گیرد و پاکیزه نفس بود و بود که
 میخ بود یا کاتب یا مستوف یا مهندس و مقول بود و بزرگوار بود
 و مال بسیار دارد و از ملوک هدایا و خلعت یابد و در اول عمر
 میراثی یابد و مردم بر او بسیار گویند و با اشراف مخالفت کند
 اگر فرزندان بود در نور و حساب ناقص در تعدیل زیادت نیکوی
 نمود و بی آلت بود مبتنی بر شجره عز از اسناد **مشترب تثلیث مزج**
 نیکبخت بود و مقدم و قور و نیکو تر پدر و کرامت و منزه تر یا بد از
 ولایة **تثلیث آقا** دلیل صلاحیت تزویج و بجانب فرزندان بود
 و عمر در خوش و راحت گذاشتن **تثلیث زهره** محبوب بود و دل
 خلق نیکو صورت با بهیئت و لباس نیکو و حافظ و زیرک بود
 از جهت دوستان جاهل و منفعت یابد و از زمان هم چنان منافع
 یابد **تثلیث عطار** و حکیم و فصیح بود و صاحب رای و تدبیر و از
 اقوان خویش در گذرد پسندین اهل شهر خویش باشد و متواضع
 بود و در هر هیچ صلف و مخافت نبود **تثلیث قمر** معروف بود
 و زیرک و چشم مردمان و خلق بر وی شاگویند و ولایت داری
 کند و سیرت او نیکو بود که فرزندان او نیکو بود **تثلیث مزج** تبرک و لاف

اصطلاح

غل

سید

دی

اصطلاح

تبرک و لاف

کواکب تثلیث آفتاب خداوند او امر و نوا هر جا که و رفعت بود
 و چون بیشتر بر ایشان ناظر بوده مذکور و مکرر **ترجیح تثلیث زهره**
 مقابل و سپردن جنگ بود و غرض و مقول و زمان بسیار دارد و در
 دارد که این تراحت و مقدار بود و بر خلق بسیار زمان دهد و زنی
 مصلحت با جمال دارد اما خبیث الغرضین بود **تثلیث عطارد** حافظ
 و منطبق و کار کننده باشد از سخن و علم بهره یابد و عالم بود و خجسته
تثلیث ماه در میلاد شمس و قمر ناقص الضویر و منفعت و شادی
 یابد و حاجتها را روا شود و اگر مشتری روی نظر دارد خیر و خطر را
 یابد و ولایت و در میلاد روز و قمر در زیادت غلبت بود او را در ترقی و
 شد **آفتاب بر تثلیث کواکب تثلیث قمر** ویل ریاست و بزرگواری
 بود خاصه که قمر زاید بود و نور و سیاه **زهره در تسدیر عطارد** نکبت
 و مقبول بود و خفیف الروح و متمول و شریف و عالم بوسیت و علوم
 ادیان و پاکیزه لباس بود و مهربان بتسلیس و تثلیث قمر عالم
 و حافظ و حکیم و علم از خاطر و طبع خویش استخراج کند و علوم کارزیا
 و را هر آن دارند و نظر تسدیس کمتر بود از نظر تثلیث **ترجیح کواکب**
زحل ترجیح مشتری مالش نقصان پذیرد و کار او حال گردان بود
 بر هیچ او را قرار نبود و هیچ کار نکند که بر او بال شود و مال او را نکبت

نک

و مال پران تباها شود و بزبان آید خاصه که عرض زحل شمال و ترجیح
 میخ چون در عاشر ترجیح بود آنکار و بچان شود و بیماریها که از
 کیوسات غلیظ و مال پدرش تباها شود و خویش آن او برود و بر میزند
 و بود که از جای بلند سفت ترجیح آفتاب چون زحل در عاشر افتاد
 هر مال که از میراث و غیر آن بدست آید تباها شود و خویش آن یابی
 خصومت کند و کار او بخیر بود اگر آفتاب در عاشر زحل بود بیماری
 و بلا شد و کوتاه عمر بود او را پیچ بود از علت خزام و فوج و امثال این
 و میشت او بد بود **زحل ترجیح زهره** چون زحل در عاشر و زهره
 بزبان بدستلا شود و از ایشان هیچ خطر نیاید که رنج و بلا پسند ایشان
 و اگر زهره در عاشر زحل بود زنا با پس و غرض نفس او را بدست آید و بیک
 را دوست دارند و موافقت بود میان ایشان **زحل ترجیح عطارد** خجسته
 زحل در عاشر و زهره افت و نکبت و بلا پسند و همسته بخیر و حقوق
 بسیار استلا شود و در زبان او آفت زبانی در کوشش اگر عطارد در عاشر
 زحل بود بجا بیت این طالع منخوس بود اگر سعد ناظر بود بوضو این سخت
 رفع افت **زحل ترجیح قمر** چون زحل در عاشر بود کاهلی بود و رنج و بلا
 و مال مادر او بزبان آید و حیوان او مادر خصومت بود و اگر قمر در عاشر
 و وسط التما زحل بود مرکب از دشمن بود و بخت و عداوت مبتلا شود

ع ل ه

ع ل ه

ع ل ه

و محاض بود و مادر را دشمن دارد و بود که هلاک مادرش بر دست وی بود و
 سلیقه که او را دوست ندارد و مبتلا شود **مشترک برنج** که اگر در شتر مرغ
 شتری در عاشر مرغ نباشد از طایفه باشد و کرامت و منفعت یابد
 از ملوک و بدین منقرب بود و بود که نقاش و مصور بود و شرفی
 یابد و تلف کند هر آنچه بدست آورده باشد اگر مرغ در وسط السماء
 شتر بود تیز خاطر و قور خاطر بود حریص بر طلب معیشت خویش ولیکن
 مالش هر روز در نقصان بود و از علی سلطان نکبت پند **آقاب**
مشترک برنج پدر او شریف بود و بزرگوار اما درویش بود و بفریت
 و از وطن خویش انتقال کرد و بیستلی شود و اگر شتر مرغ شتر بود
 مادر و پدر او عز و شرف یابند و او بر خلق بسیار رحمان گیرد و بهر
 از پدر و مادر خیر یابد **مشترک برنج** نه چون مرغ در عاشر زهره بود
 بد بود و بعد اوت قور که عمر در محاسن او حرف کند مبتلی شود
 و از زمان آفت و بلا پند و بیماریهای صعب افتد او را و اگر در
 برج متقلب بود برین شکل بود و در محبت بود با خلق و ترویج او
 بد بود و بدان سبب غای بسیار حاصل آید او را و اگر طالع زنی بود آن
 زنی فاجره بود و اما آن فخر پنهان دارد اگر زهره در عاشر مرغ بود فخر
 خویش نهایت پنهان دارد و از ملائمت خلق محترز باشد **مشترک**

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

برنج

برنج عطارد مرغ در عاشر خلق باور در مانند او همیشه روزگار در
 کند و گذارد و ساعی و غمازه شتر مرغ و خصوصیت جوی اگر عطارد در عاشر
 وی بود ظنوم و عسوم و قن باشد خبیث البینه و الفکر و مختل و مختار
 بود **برنج** اگر در عاشر مرغ بود مادرش درویش و پوه شود
 و بود که مولود دیوانه شود و بود که منزور شود در مدرسه یا در صومعه
 اگر قمر در عاشر مرغ بود مادرش بیکس و پتقد بود و درویش و چال
 شود مادرش برور بهتا نه که کند و بر جمله مادرش را در زن
 خلق مدح و ثنا و صبح نمود **آقاب برنج** که با ملوک و اشراف مخالفت
 کند و از ایشان خیر و منفعت یابد و شاعر نیکو چمن مسعود دیگر بیانی
 نظر دارد و قمر زاید بود در نور و اگر نحس نظر دارد دیل کوتا هر غر زهره
 بود اگر نحس ناظر بود و شتر مرغ نظر ندارد قور و جلد بود در شتر
 و فتنه و جلبستن **زهره برنج** که حسن المنطق و المعیش باشد
 و بخاطر خویش چیزها را ترجیح کند و او با جمیع موافقت کند که او را
 از آن موافقت مدافعت و اگر نحس نظر دارند او را بلا عظیم رسد
 از جهت ضرر و زکشتن آن بر حواله کنند یا از جهت زمان
عطارد برنج که چون مسعود بدین ناظر بود دلیل حجاب
 و رای و فکر بود و ادب صانع آئینه و هندی آن نیکو شناسد

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

و بود که علوم بهیت شناسد و علوم کارینما و رمای و علم دین پرست
 مواضع بروج و دلائل مستوی بر طالع اگر نخوس بدین نظر دارد یا نهایی
 افتد او را و قوم از دشمنان و حقا و قصد وی کنند و بود که بجهت
 و نیک معیشت باشد **زحل در مقابل کوکب زحل در مقابل مشتری**
 و اندک عقل و تدبیر بود و از جهت فرزند زنج و بلا پند و اگر زحل در طالع
 بود مشتری سالی محال او در اول عمر بود پس جاه و منزلت یابد
 پس ازین اگر مشتری در طالع بود و زحل در مغرب برادر مشتری
 هلاک شود و از دشمنان بلا و رنج پند **زحل بر تریج مریخ** دروش
 و ردی المعیشه باشد بافتب بسیار متبلا شود و نکتهای عظیم و
 بود و هلاک او بود و اگر در برج رطب باشد طالع بود یا صیاد دمار
 و علوم بختیایر داند و از سوی مزاج بارد بلا کشد اگر در بروج
 سیاه بود یا در بروج قوایم از سیاه یا از ستور او را آفتی
 رسد **تریج آفتاب مشتری** بدین حال و بکسب است چنانچه
 باشد فرزند بود و مال مادر و پدرش هلاک شود و مرک او و مرک پدرش
 بد بود **زحل مقابل زهره** فاسق و فاجر بود و در امور شوانی محال
 تمت بر جمعی امانت و بود که زن بکند و اگر زنی کند پون بود دروش
 ثون و از زنا می شناسد پند **زحل مقابل عطارد** زبان او آفتی
 و دلسوس

۱۲۴
 ۱۳۴
 ۱۴۴
 ۱۵۴
 ۱۶۴

رأس و یا آخرس که سخن او دشوار فهم توان کرد خاصه که در برج مکر
 بود یا در برج صوت **زحل مقابل مریخ** مال با پدرش تلف شود
 و مادرش را چارهای و رنجها رسد در مواضع پنهان و مولود بدخور
 و بد عادت بود و بسیار اندیشه بود و اگر مسعود ظاهر بود مادرش
 افکار بود و حالش بد بود **مشتری در مقابل کوکب** بر مقابل مریخ
 فواید و منافع یابد از دریا و کشت و حرب بسیار کند بپس جاه و
 معیشت خویش و در عمل سلطان خصومت و بلا پند **مقابل آفتاب**
 پدرش جاه و رفعتی یابد الا که غرامتر و ندامتر از جهت عمل سلطان
 بر وی سایه افکند و اگر نخوس دارند او را بلا و زیان مال رسد **مشتری**
تریج زهره بسیار دوستان و خویشان دارد و پاکیزه نفس بود
 و با حروت و زنی بزرگوار را بر زن کند عاقل و کد با نو و روا بود که
 این تریج در غربت بود **مشتری تریج عطارد** کاتب و محاسب بود
 و عالم بتعبیر رؤیا و طبع بود که علوم شرایع داند و خداوند را در فهم بود
 و با مور دین بهره تمام یابد و بود که حکاک بود و بود که سفر کند
 در آن سفر کار او بلند شود **مشتری مقابل مریخ** چون قریب ازین بود
 جاه و حسن معیشت اما برای سچ که نکند خاصه که قریب ازین بود
 مشتری زسیس باشد و اگر نخوس بدین نظر دارد دلیل فقر

۱۷۴
 ۱۸۴
 ۱۹۴
 ۲۰۴
 ۲۱۴

وفاقت و مسکنست بود و مال فراوان از دست و قبض او بشود و ویرا
 بکسب عظیم افتد **مریخ** مقابل **کواکب** مقابل آفتاب آخر بود چشم
 پدرش را و پدرش کوتاه عمر بود و در طالع شمس کامل بود و هیچ کار
 نکند و مالش شود و آخر از معیشت وی بوی رسد **مریخ** مقابل
زهره رای او از حال بجا میگرد و حال او در ترویج بد باشد
 و بیت المال و بیت الولد او میانه بود و اگر در بروج متقلب
 چون تریج بود که یاد کرده آمد **مریخ** مقابل **عطارد** دلیل آفتاب
 و کسب بسیار بود و بود که این بود پیش از ترویج ببرد و از کار
 زنان بجا بیند اگر زندگانی یا بد و مرکش بد بود و بعضی از اعضای او بتر
 اگر مریخ در طالع بود عطارد در ربع از طالع ببرد و در نجاست یا بد اگر قلب
 این بود بتر بود در مقابل قراقتا بود و در حوض مقابل ریح و قزو زهر
 مقابل قزو در امور ترویج روز مرشد نبود و یا او را فرزند و اگر بود قرا
 و از جهت زمان رشت نام شود **شمال** **نقطه** در خصوصت عدالت
 گذارد و در سخن گفتن به آلت بود و اگر با زمین دلیل قریب مقابل آفتاب
 بود همیشه در خصوصت بود و خصمان بر دست یا بند ازیرا کسم
 در سابع و رافت در **شمال** **کواکب** او تا دو مایه بالا و تا **نقطه** در طالع
 یا در وسط السماء و میلا دنهار و سخن بوی ناظر بود دلیل حال بد بود

لین

له

له

له

دا

و اگر سعد بروی ناظر بود و نحس ساقط شریف و ریسر بزرگوار بود
 و اگر سعد و نحس نظر دارند منزله یا بد یا تا بقیت ازان منزلت
 پیوسته و هلاک شود و او با **اقصاب** **طالع** یا وسط السماء و سعد
 ناظر نیگو بود خاصه که آفتاب در خانه یا شرف یا مثلثه یا دجی
 خویش بود یا در برج مذکر اگر با عطارد بود و در سابع بسیار مال بود
 و اگر در ربع بود منحوس مریخ از آتش بلبر برسد و از در ششم
 میرد یا از خیم تیر و بود که سابع خورد او را اگر در تحت الارض بود
 و سعد بود از خیم **شمال** در خانه و خویش در طالع یا عاشر **کمر** بود
 معمار بود اما منحاض بود و مال و نعمت یا بد و از ترویج انتفاع
 نیاند و از مادر و پدر جدا افتد اگر مریخ در مقابل و بر پدرش
 بلا و آفت رسد اگر ریح در طالع بود و زهره در سابع مادرش فایز
 و اگر ریح در وسط السماء بود در برج ثابت در میلاد یا معیشتش بد بود
 اگر مریخ با ریح بود عاقبتش بد بود مگر سابع سعد بود و در میلاد
 لیلی این نخست کمتر بود **شمال** در طالع در برج موتش یا بتر بود
 از پدر بزرگوار تر بود و اگر در برج مذکر بود پدرش بزرگوار تر بود
 و اگر در برج مذکر بود و این محترمت اگر بیشتر در طالع بود و در حله
 در مغرب بعضی از برادران او هلاک شوند و پدر او را آخر رسد

و بر بعض از دشمنان ظفر باید دوزخ بچسب باشد او را در حضرت ملک
 عیسی کند و اگر پنج در عاشر بود یا در چهار عشر عاقبتش بد بود و گارش
 تیره **اگر مستحب** در طالع بود و پنج در سابع و شش در پیشان ناظر در اول
 صاحب فاقه و صاحب حاجت بود و هلاک زمان خویش مبتلا
 شود و اگر در برج منقلب بود بکبر بخت مبتلا شود از منزل خویش
 و مال بدشش تنه شود و بود که کنیزگان را بزنی کند یا زن ناکس را
 و اگر زهره و پنج و عطارد بیشتر نظر دارند و کارهای او بود
 و اگر قمر بیشتر بود در سابع یا قمر در طالع بود بیشتر در سابع بلا
 و پنج پند اگر زهره بیشتر نکند و هر دو بقدر ناظر باشند کاتب حکیم عالم
 بعید النظر بود **مسیح** اگر در طالع بود و میلاد نهار بود او را
 در آن برج نصیب نمود و زحل بود ناظر بود آفت و امراض رسد او را
 بدشش هلاک شود و او را فرزند نبود و همچنین در موالید زمان بد بود
 و اگر بیشتر نظر دارد صالح بود و حسن الحال و اگر در طالعش بود
 و بیشتر در سابع بود و دیگر در رابع و بیشتر ساقط از دماغ در پیشان
 هلاک شوند زود و او بنفش خویش بد حال بود و او را انکسار رسد
 اگر میلاد شب بود فاضله بود خاصه در برج مویش و بیشتر نوکی طر
 اگر پنج در ثانی بود از طالع بعضی از مال او تنه شود و اگر آفتاب نظر دارد

بتر بود اگر قمر با پنج بود در عاشر یا رابع مال و معیشت بزیان آمد
 اگر پنج در سابع بود و یکی از نیرین بود ناظر میان او و مادر پدر
 جدا شد **نهم** در طالع یا قمر یا مانی الوتد شرقی زیا صفت
 و پاکیزه اطوار بود و نیز دیک خلق ستوده بود اگر عطارد و پنج
 بود در اند خائن بود اگر زحل نظر دارد زنی را بزنی کند اگر عطارد
 در جوزا بود مولود امیر بود و منزله و جاه را باید بسبب علم محکم
 بود خاصه که عطارد در طالع حظ دارد و اگر قمر یا عطارد بود از
 برج سابع مال مادر پدر تلف کند اگر در طالع بود و زحل در مقابل
 او بود عاقبتش بد بود و بسبب زمان مبتلا شود و اگر در طالع
 بود قمر در عاشر محبوب زمان و مردان بود و سفر بسیار کند پس
 با حرمه یا بوطن آید و در کسی خویش ممکن بود اگر در میلاد مردان
 بود در وسط السه در برج مویش دشوار بکار او راه یابد و بود که
 مختصر بود اگر در سابع بود زنی ناشایسته کند اگر در رابع بود
 در برج ندرت بود و میلاد نهار بود و پنج از عاشر ناظر بود هر زن
 که بزنی کند هلاک شود **عطار** در طالع یا در عاشر شرقی یا در مانی
 الوتد در برج منقلب و وجیه و معروف بود و با قهرمانی بود
 اگر در برج مویش بود ریاست و بزرگی یا بد از جهت زمان اگر زحل

مسیح

با و بود در طالع در وسط السما مغرب بود یا شاعر مغرب بود یا شاعر
 اگر بیشتر با و بود صاحب کرامات و بیشتر دار بود اگر در
 سابع بود مغرب بود اگر تر بود اگر تر بود اگر تر بود اگر تر بود
 برادران تبا به شود اگر در وسط الارض بود و نحو س بوز نظر دارد
 دزد و کذاب و ساحر بود **قران کواکب در طالع زحل و زهره**
 در طالع دلیل اندک عقل بود قران زحل و آفتاب با زهره و عطارد
 در طالع دلیل مختل بود یا خسر اگر زحل با اس در طالع و مریخ با زحل
 اینست دلیل کس بود که محبت نکر بود و خون ریز اگر زحل در طالع
 بود یا ذنب و مریخ به نظر نحوس دلیل جابر بود بسیار مال
 اگر بیشتر و ریس و زهره در طالع بود یا در عاشر دلیل ولایت
 و روانه فرمان بود و کمال اگر آفتاب با یکی ازین کواکب در طالع
 یا در عاشر بها و حسن بود و اگر قمر بود دلیل حسن شکون بود و اگر
 طالع اسد بود و آفتاب و زهره در طالع دلیل آن بود که مولود
 اندک عقل بود اگر عطارد اندک عقل بود مریخ یا ماه یا آفتاب
 در برج مونس دلیل عیوب بود در مذکر و خسر در انچه موالید
 سخن بسیار است بدین قدر قناعت افتاد و کمال گفته شود بطبیعه
 و هر چه بسیار شود ضبط بقایت آن نرسد و آدم از آن نفور گیرد

ان الله

ان الله تعالى له انچه اهم است یا در کرده آید و الله عزوجل
 احکم بحکمهم و الله تعالی فصل نهم در احکام تحویل و انتها
صاحب طالع و دلایل دیگر با نه دلیل را مراعاة باید کرد که
 تحویل پنج از جهت نفس و حیوة و صحت باقی از جهت اولاد
دلیل اول برج انتها دلیل تا موضع قسمت از هیلج **ثالث**
 موضع انتها از طالع **رابع** سعادت و نحس قمر بوقت
 تحویل **خامس** طالع تحویل این پنج از جهت تن و حیاة و صحت
سادس سالخداه **سابع** قاسم طالع **ثامن** قاسم هیلج
تاسع مشارک ایشان در حد و شعاع **عاشر** صاحب خودار
حادی عشر صاحب دور سال **ثانی عشر** قابل تدبیر **ثالث عشر**
 خداوند خانه قمر **رابع عشر** خداوند تحویل **خامس عشر**
 نمیدر حکم کند بر طالع و اجتماع یا استقبال مقدم بر تحویل یا بال
 قمر بعد از اجتماع یا استقبال مقدم بر طالع تحویل اعتبار تمام بود
 و بقاسم صغیر نیز اعتبار کند و از خداوند درجه انتها باشد چهار فصل
 تحویل سه ماه اول طالع را بود دیگر سه ماه و تحت الارض را دیگر
 سه و تدفیر را سه ماه با ز پسین و تدو وسط السما را و بر کواکب
 و مستول بر هر یک بوقت تحویل حکم باید کرد مشارک یا قاسم آن باشد یعنی بر کواکب

که شعاع او بر درجه قسمت افتد یا اندر حد قسمت بود و صاحب دور
صاحب ساعه ولادت باشد هر سال بر ترتیب کوکب دیگر
میگرد و چون آنها و نهیم در جداول کوکب دیگر از نهیم که نهیم
عقب او بود مگر کرد و نهیم و صاحب دور را با آنها در حکام
شرکت دهد **الحکم بودن کوکب در ابار بوقت تحویل محل**
در بهر دلیل سعادت بود و بدین زیادت شود و مال بدست آید
به فایده و خانه پدرش خراب شود **میشتر در سیر اعمال کند**
که بود و مال بود و از وطن بیرون آید و از سماع و پیرا بنی
رسد میخ در سیر تیز خشم بود و دوستان و پیرا زیادت
شوند و از خویش ن شادی پند و زبان شاد شود **آفتاب**
در تحویل همان باشد که در اصل اما در هر ما بهار دیگر اگر در این
در آن ماه کم قدر و اندک مقدار بود **زهره** علت از بطن او را بجا
و یا از در چشم ریخته شود و میان او و زمان حضور افتد
عطارد میختر شود اندر کار را بخوبی و غربت کند و بی زبان
ریخته شود **قمر در ابار محل** ضعیف قوت شود و در چشم باشد
او را **در سیر قمر** بر زمان حلیص باشد و با غلامان زیادت
و خاست کند **در سیر جوزا** بسیار اندیشه باشد و او را قوت حافظ

بر
آفتاب

ضعیف

ضعیف بود چنانچه شش فراخور شود و با غلامان نشین و خاست کند
در سیر سرطان بسیار بخورد و علقی نهانی دارد از نو سیر و اورام
و اشغال این **در سیر اسد** دلیل بود بر کج زشت و زنیادت
شهوت و افراط آن **در سیر سنبله** هم بران دلالت کند و بدان
زشت نام حاصل آید **در سیر میزان** بسیار اندیشه بود و فقر از
آتش بوی رسد **در سیر عقرب** دلیل بود که درین سال دروغ بسیار
گویند و کجای و در زیادت شود و باز زنان زیادت زشت و خاست
کند **در سیر قوس** اندر امور سلاح ریخ کشد و زخم رسد او را **در سیر جد**
کجای زیادت با خویشان زیاد کند و در بخوبی رسد **در سیر دلو** تنگد
باشد و اعمال خیر کند **در سیر حوت** از مواضع آب ریخ کشد
و الله تعالی اعلم **الحکم بودن کوکب بوقت تحویل در حد دیگر**
زحل در حد خویش عمل سلطان کند و با خداوندان امر نشست و خاست
کند **در حد شتر** مال در دین بدست و افتد و فقرش زیاده شود
و از در چشم ریخته باشد و میان او و زن دور افتد و خویش
او را ریخته رسد **در حد میخ** زنان بزرگوار کند و بیب زنان
اند و بکین شود و بعضی را از خویش او از آهن ریخی رسد
در حد زهره از در شکم ریخته باشد و از زنان ریخته باشد و از زنان

برخویشان مهتر شود و حالش اندر ابتداء سال بد بود و اندر آخر بهتر
 زنب حال وی از آن خویشان بهتر باشد **خانه چهارم** اگر طالع تجیل
 بایرج آنها بود و زحل در و کار یا دیر برود و رعد باشد و برخی نویسد
 و سبب سازد و با بعضی از خویشان مشترک زیادت چهار پای بود و
 بدست آرد از جای که سید ندارد و زرش بار گیرد و مانده و برخی بود از در
 و ریش و یا جراح و اسباب و بنام و بلند احتر از باید کرد البته زهر
 با ملک معرفت زیادت شود و عروس سازد و از خویشان و بعضی
 چهار و زیان افتد و اما عطار دانا کسان محالطت کند و سفر کنند
 و برخویشان خصوصیت کند برایشان طغیاید و از خفقان و رنج دل
 رنجور شود اما راس سفر و اشغال کند و زیان مال بود و رنج از در چشم
 زنب دلیل بیمار بود و مرکب **خانه پنجم** اگر طالع تجیل بایرج آنها
 بود و زحل در و راند نشیء فاسد کند و مال یابد و دهقانی ورزد
 و هر یکی که کند بر آن کجافات یا بد مشتری از هرا یا و رسل بهره
 یابد و فرزند زیاده شود و دشمنان را براد سپند اما رنج از جهت فرزند
 رنجور شود و از حرارت بیمار گردد و از بالا سفت زهره رنج بسیار
 و با غریبان نشیند و بدین و شمع استخفاف کند و عشرت کند و فرزند
 شاد شود عطار و علوم هندسه و حساب ورزد و زنی با جمال بدست آرد

بدشمن

بر دشمن طغیاید اما قهر غم خورد و بفرزند دختر نیت شاد شود و از سفر
 رنج پند راس خصوصیت کند فاقا قدر و منزلت یابد از هرا یا و رسل
 زنب از فرزند رنجور شود و به بند شاد باشد و از سفر رنجور
 بود **خانه ششم** اگر طالع تجیل بایرج آنها بود و زحل در وی
 تخلیط کند و محتاج و فقیر بود و فرزند از در بد سپند و بود که
 بیمار شود مشترک اهل صلاح را دشمن دارد و مال بد تلف کند
 و از حکم بیمار را در هیچ از موضع بلند رنجور رسد و از بند
 رنجور شود زهره با قارب خصوصیت کند و از در سر و زمان
 رنجور شود و از سفر ملک شد عطار در از در چشم ملک شد
 خضر از وی بد زدند و از بند کان و زمان رنج پند و اندر
 قمر خدمت بند کان کند و از بار رنجور شود و از سفر منفعت
 یابد راس از حال بد بجال نیک شود و از بالا سفت زهره
 زنب از بند کان و علت نهانی رنجور شود **خانه هفتم**
 اگر تجیل یا آنها بود و زحل در و برود رنجور باشد از در در
 و دوست و دشمن ویران شود و فرزند از در رنج
 پند مشترک با قدر کند و فرزند بدید آید و رنج سفر کند و بیمار
 و از زمان دل مشغول باشد زهره بر اکناف احوال شاد اندر کار

و از در رنجور شود و از سفر منفعت یابد

و بزرگ را خرد دارد و از نور آفتاب مردم رسد عطار در اندر قدر
 و علم زیاده شود و با غلامان مخالفت کند **فصل نهم** در خواب نیک
 بیند و با پدر و مادر خلعت کند و اسب بر زمان شاد شود و
 یا بد فاما خرج کند و زین ناکس بگوید و بدان سبب رنج
 بود و آفت بوبر رسد **فصل دهم** اگر تجویل با آنها بود
 و زحل در و بود بعضی از دشمنان ویرانک شوند و خصوصیت کند
 با خویشان و سفر کند و زنی غریب کند و بعضی از کارهای خویش
 بزبان آورد و مشتری بیمار شود و بر دروغ گویند و مرغی بپای
 کشد و دشمن را برادر دل بیند و اگر سفر کند پشیمان شود و زهره
 شراب بسیار خورد و بعضی از موطن ویران کند و جراحتر
 ویرا عطار در بیمار شود و خدایک کند و چیز از آن ویران شود
 و قمر بجهان بوبر رسد فاما چیزهای خوش شود و از خصوصیت بهره
 راس سفر کند و بیمار شود و دشمن را برادر دل بیند و زین رنجی
 عظیم بوبر رسد و اندک هم **فصل یازدهم** برج با آنها طالع تجویل و بود
 زحل در و علوم زیادت شود و خوابها بیند که بتعبیر راست آید
 و با زنان خصوصیت کند و اندر سفر رنجها بوبر رسد و شاد شود
 و مال جمع کند و خرج کند و از ملوک بهره یابد و مرغی سفر کند

و مال سفر شاد شود و دشمن را برادر دل بیند عطار در و فایده بیند از سفر
 و از علوم و تعبیر و از موضع بلند برفت زهره با زمان خصوصیت کند
 و تنگدل باشد و سفر کند و انتفاع یابد از آنجا که نبیند و از فرزندان
 بهره یابد و با ملوک مخالفت کند قمر با لشکر میان نشست و خاست
 کند و شاد بود با حال خویش و مال بوبر رسد و بیند زیادت شود
 راس هم این حکم دارد و از سفر بهره یابد و زین از سفر رنج
 و کشد **فصل دهم** آنها با طالع تجویل بود زحل در و مرغی
 سازد و از بنابر بلند بومند مشتری با ملوک مخالفت کند
 و مال تباه کند مرغی از فرزندان و زمان دلنگش شود و زهره بزرگ
 قدر شود و با زنان نشست و خاست کند و اعلا ملوک کند و زین
 و تجل و بیند سازد عطار در علم زیادت شود و بهره یابد و بر دشمن
 ظفر یابد قمر در بیشتر شود و دایره بود بسفر و بغیر زین شاد شود و مال
 یابد راس عمل بزرگ کند و مال یابد و بر دشمن ظفر یابد و از اسفل
 رنجی یابد و زین از عملی سلطان رنجی بوبر رسد **فصل یازدهم**
 برج آنها و با تجویل زحل در و زین بدیش کید و بر دشمن ظفر یابد
 مشتری مال یابد و زنی کند و ویرا پسر آید و با اشراف نشست
 و خاست کند و قمر در دست باشد مرغی بزنان شاد دل شود و صلاح

و ساز حرب سازد و علی سلطان کند و موضع ازینا بخود خراکند
 زهره جاه و قدر زیاده شود و از بزرگان بهره یابد و نیز
 صفه اش و عطار و از بزرگان بهره یابد و امید باشد بر آید ازینا
 و مردان قمر جمال و تجارت و سفر بهره یابد اگر چیز ضایع کند
 باز نیاید را ایش دول باشد و بسبب فرزند رنجور دل شود و ب
 خصومت کند و با ملوک مخالفت کند و از غربت بجا یابد و از
 مکان **خانه دوازدهم** برج انتها با طالع تحویل زحل بر شتر خلیص
 و هیچ کارش تمام نشود و در شتر دست یابد و از سفر رنج پند
 مشتر قوم راوی بگر کنند و مال خرج کند و سفر دور کند و بسیار
 اندیشه باشد هیچ اورتب آید و چهار رسد و از ناکسان
 رنجور بود و قدر زیادت شود زهره بسبب مال و زنان و اعمال
 نهانه رنجور شود و از سفر رنج پند عطار در به شهوت و اندر
 کس که فرود او باشد که قنار آید قمر بخت شود و از نابیدای
 رنجور بر رسد و سفر در را موافق نبود راس رنج پند و ب
 دشمنان بلا باشد و الله اعلم و احکم **حکم بودن طالع تحویل**
و برج انتها بیوت اصل چون تحویل و انتها طالع اصل بود
 دلیل صلاح نفس و قوت مزاج باشد دوم مال و معاش زیادت

و بهر طریقی ازینا زیادت دارد

سیوم

سیوم رنجور بود بسبب چهار فرزند و دوستان با و دشمنان کنند
 و بزبان شوند چهارم دشمنان ویرانچ نمایند و از این قریب رنجور
 شود و پنج دوستان زیادت شوند و از ملوک بهره یابد و بفرزند
 شاد دل باشد ششم چهار شود و خویشان و دوستان با و بر بدی
 هفتم بزنان شاد شود و با غلامان نشست و خاست کند و بعضی
 از خویشان رنجی رسد هشتم مال زیادت شود و تدریس کند
 مصیب باشد از جهت تمت رنجی بوی رسد و خصومت کنند
 بنده و مال و صحت زیادت شود و بهم ساعت شاد باشد و ساعت
 و مال یابد و از اشراف بهره یابد تمام دوازدهم و از دهم رنجور
 باشد و کارهایش بسته باشد مقاصد او به سوار گذارده آید
 و در خصوص افتد و الله اعلم **بکلی شریعت علیهم من معقول غنیم**
مختص فردا رایت آقاب چون فردا بزرگت پدر را
 نیکی رسد و اندر اول و دوم از تحویل خداوند طالع را رنجی
 و مکر و هر رسد **زهره کوچک** زینت و تجمل سازد و علقی نهانه
 سازد **کوچک عطار** در چیز ضایع کند و از بلند بر بخت و از
 در دشمن رنجور شود قمر اعمال کی کند چیز ضایع کند و رنجور
 از سر و دماغ زحل خویشان او را رنجی رسد و از دشمن رنجور شود

و سفر کند و از لایب رنج نویسد و مشتری مال و منافع زیاد شود
 و از بلند بخت و رفعت و زنی کند و چون بسیار سبب بیمار را
 جز احتراف و بیرون شود و رنجی رسد و او را فردا شربت آفتاب
 باهل و ولدش دمان شود و زهره اندر رنجی که بود بخت یا بدول
 زیادت شود و بخت و زهره و شش چشم شود عطار دمال نقفه
 کند و از بویاسیر رنجی بویاسیر دمال بسیار یا بد و از درد سر
 شود زحل رنج شود و سفر در کند و از آتش رنجی بویاسیر
 مشتری قدر و جاه زیادت شود و از درد سر رنج شود و تیغ سفر کند
 و کلاه سزد و بیمار شود فردا زهره شاد شود زنی کند یا فاد و بی
 آرد و شربت غریب کند یا کینیک خرد و ویرا فرزند باشد عطار
 مال ضایع کند و اندر سفر رنج شود و میلاد شیر از دشمنان بگریزد و از
 بسیار خوردن رنج شود و قربا اشرف مخالفت کند و رود او که
 زنی کند شربت مال جمع کند و از رنج بخت یا بد زحل رنج یا بد بخت
 شربت رود او که زنی ببرد و زنی بارس کند مشتری مال و جاه و
 جمع شود شربت گذشته تیغ رنج شود و باخوین خصوصت کند
 و زنی بزرگ کند شربت گذشته آفتاب بیمار شود و بهتر شود
 و قدر یا بد و زنی کند یا بس فردا عطار نیک یا بد از نیمه سال یا آخر

ل

سال رنج کشد و سفر کند و بیمار شود و برود و روغ کویند قنیکش
 باشد و بیمار شود زحل دوستان زیاده شوند و زنی بیمار شود و رود
 بود که ببرد و سفر کند مشتری مال کب کند و بانا کسان مخالفت کند
 تیغ یا کمتر از خود خصومت کند و سفر کند و بدان سفر رنجور دل شود
 و رود او که برادر همتش در آفتاب ببرد و شاد و فرح زیادت شود
 و زن برادر را بزی کند زهره با هر دمان دشمن کند و با زمان دورتر
 کند و فرزند برید آید و رود او که ببرد فردا قمر احوال مختلف دارد
 و با زمان خصومت کند و سفر کند و شاد و ببرد شربت در دست باشد
 با سعادت زحل با ملوک خصوصت کند و بیمار شربت بیمار از خوارات
 بویاسیر و رنج پند مشتری علی سلطان کند و مال بدست زیادت
 شود شربت خدمت کاران بهره تمام یا بد تیغ مال تباه کند و بخت
 و در سفر رنج پند و عاقبت بخیر باشد شربت از درد چشم و شکم رنج
 و جگر از آن و بر دزدند آفتاب با خلق نیکو کند و زن و فرزند او را
 رنجی شربت بیمار شود و از حال بجا شود و سفر کند و فهم و عاقل شربت
 شربت مانده گذشته فردا زحل نامحسوس کند و از سبب زمان رسوا
 شود و مال تباه کند و بیمار شود شربت نزدیک گذشته مشتری ملوک او را
 که امر دارند و کینیک خرد و سفر کند و بیمار شود و رود او که زن کند تیغ

به حال بود و درین قسمت از چهار پار یا از جای بلند پوشتند و
 شود آفتاب مراتب بزرگ یا بد و سرد در کشت زهره بر روی او
 بد و رخ دهند و دشمن از آن در میبرد و عتق نهانی و بر اینجا عطا
 سفر کند و رنج شود و زرش بیمار شود و از آن سبب او بکین شود
 و مال و خویشان شاد شود و غنیمت چهار شود و فرزندش هم بیمار
 شود و سفر کند و مال کسب کند و تزویج کند و از پدرشتر از جای
 بد بجای نیک انتقال کند و سعادت یا بد متبع از سلطان رنج بپند
 و مال تلف کند و پسر بود و آفتاب عقل و فضل و بزرگی ویرا
 زیادت شود و مهربان تر از پسر خویش شود و پسر آید و از مهر
 مخ لطف کند با ملوک و از ایشان معرفت زیادت شود و مال
 یا بد و سفر کند و دشمن هلاک شود و پسر آید و اعطارد نیکو خلق
 باشد و از سبب رنجی بوی رسد و از بام خانه پوشتد و قجابه
 و حرمت زیادت شود و علی سلطان کند و از دروان رنجی
 بوی رسد و خود را زحل باد و بستان مخ لطف بدید آرد و از فرزند
 رنجور دل شود و در امر رنج دشمنان او کار از آن او نیکو باشد
 آفتاب دشمنان و خویشان با وی مخ لطف کنند و بیمار بوی رسد
 و فرزندش میرد و از بالا پوشتد زهره عطا و غنیمت بدید و از دروان

در دشمنان ظهور نماید
 و از آن بگویند که در دانی

چیزی یا بد عطا و بفرستد افتد و بسبب زان رنج شود و دلش
 بزبان آید و رنج بپوش بود و بوند از آن و بر میبرد و رنج شود و زحل
 بر رپد و زان بافتد و ویرا و رنج بوی رسد و بیشتر از او را پسر
 آید و دختر میبرد و بر دشمن ظفر یا بد پس قزایت رنج در میاید
 نه از راس نیکبخت و مال یا بد از جهت زان و بوند خرد در
 قزایت ذنب رنج کشد و از فرزند خجبت بپند و بیمار بپاکشد
 و از فرزند و مایل و امثال این و الله اعلم و حکم **حکم اقصای**
قز و رنج قمر بخار نه زحل چون مسعود باشد هر طریقی و کسب زیادت
 شود اما دیگر کارها فرو بسته شود بیشتر مال زیادت شود و خوشدل
 و خوش طبع باشد و رنج بر انتقال و سفر رنج و اسباب حرب لالت
 کند با ققاب جاه و حرمت و مرتب زیادت شود و از ملوک شریف
 یا بد و روا بود که رنجی بد و رسد زهره دیل کشتا و طبع و خاطر بود و
 باشد و روا بود که زن کند بطارد علم و فضل زیادت شود و علوم آسانی
 بجای آید تسلیس و تلبیس زحل زیادت آید و مال و جاه و مرتب
 بدید آید بیشتر و ممتد عالم بود و ظفر یا بد رنج کارها زود بر آید و آفتاب
 حروب قیصر شود با ققاب از ملوک بزرگان نواخت و فریب یا بد
 بپند و خوش طبع باشد و زن و فرزندش دشو و بطارد بعلوم و کسب

و حساب مشغول باشد ترجیح و مقابل زحل بفضای مشغول
 روا بود که سفر کند و سعاده یا بدترجیح برخصوت دلالت کند و گاه
 میان باشد آفتاب بنا و کرامت و طفر و خصوت و شرف یا بد
 بزهره مال و عزت زیادت شود و سبب سازد و بدان سبب
 رنج کشد عطارد عقل و منطق زیادت کند و از آن بهره گیرد
 و الله تعالی اعلم **اقصالات** **م** چون منخوس بود عطارد زحل
 رنج و بیمار و افت کشد از معامله و از دشمنان مشتر از اثر
 غم و رنج کشد و روا بود که او را زخم رسد آفتاب از جهت ملک
 رنجی بود رسد و بیمار و زحل و کر و نوره یا بد بزهره از جهت
 زمان دلست کشد عطارد از جهت کفایت و سخن رنجی بود رسد
 تدبیر و تلیث زحل سبب شایع بود رسد و بدو دروغ گویند
 مشتر رنج کشد و جاه و حرمت نقصان پذیرد و رنج رنجی بود رسد
 از جهت خویشان و بیمار بود او را بزهره حامل المذکر و بد برای
 و بد حال باشد و از جهت زمان رنج شود و زحلی باشد بطارد
 از دوستان و اسفار رنجی بود رسد ترجیح و مقابل رنج کشد بخا
 قوم و بیمار و در دو مشتر از مال و محاش نقصان پذیرد آید
 و نکین باشد رنج سبب دشمنان رنج پند و روا بود که سفر کند و رنج

دلیل آنست که رنج پند و رنج کشد

ل

کشد از جهت سلطانین و بطارد از زمان رنج پند و سفر نامو کشد
 و از محاسن و محاسن رنج کشد و اگر سفر کند رنج شود و رنجی در قسم
 قاسم سعد و مقبول و شریکیش سعد دلیل سعادت بود شریکیش سعد
 اندیشه بود اما عاقبت سعادت بود قاسم و شریکیش رنج
 و بیمار و ملا باشد و قاسم و شریکیش نکند تا در اصل ولادت مسود بود
 یا منخوس اگر قوی حال نموده باشد آنرا اثری بیشتر بود و اگر ضعیف باشد
 بر خلاف این بود و قاسم زحل و شریکیش هم زحل دلیل بیماری
 و رنج بود و بدو بر بود و سودا بر طبع و غالب بود اگر منخوس باشد
 بیشتر بود اگر شریکیش رنج بود که را بر مراد بود و از جهت آب و اجزاء
 و کارهای پیرینه رنجی آید اگر شریکیش رنج بود از جهت برادران رنج
 پند و هلاک رسد اگر آفتاب شریک باشد از آفتاب نجات یابد
 اما دلیل مرگ بدو بود زهره دلیل تنوچ بود و ویرا فرزند مرگ باشد
 و بعضی از زمان او یا فرزندان هم میرند اگر عطارد بود از بندگان
 رنج پند و از علوم و حساب و غیر آن و از تجارت اگر مشارک
 رنج بود بسیار رنج و اندیشه کشد و دلیل مرگ مادر باشد اگر قاسم
 مشتر بود شریکیش زحل و اگر بدکار و بدتر باشد فاما اموال
 یابد و بیمار کشد و دلیل مرگ باشد اگر مشتر بود دلیل سعادت

در احکام قواسم و شریک

بسیار که مرغ بود تا بهر باحوال و باز کرد و راه یا بد اگر آفتاب
 بود و کل سلطان کند و از آن بهره یا بد و از پدران باز کارهای
 درین زمان شاد شود و میراث یا بد اگر زهره بود زنی نیکو کند و فرزند
 زیاده شوند و روزگار بخت در گذارد اگر عطار در پیش از علوم منفعت
 یا بد و از تجارت و تدبیر راست کند و بفرزندانش داد دل
 شود و اگر قمر باشد تن درست باشد و شاد دل بود و خوش طبع اگر
 قاسم مرغ بود و شکرش زحل بیمار و رنج و محنت کشد و اگر
 شکرش بیشتر بود دلیل شجاعت و رفعت و قوت باشد اندر
 کارها اگر شکر یک هم مرغ باشد دلیل ریاست و عزت و بزرگواری
 باشد و خصومت و غارت و غلبه بر قوت مرغ اگر آفتاب بود
 از جهت پدربیا کارها درین رنج پند از جهت ملوک و ارباب
 و حرارت خاصه که ترسج یا مقابله بود و بیمار شود اگر زهره بود از آن
 و ولد بخور شود اگر عطار بود از منقب و مقالات رنج کشد و سخت
 شود اگر قمر بود دلیل انتقام و امراض بود و تدبیر بد کند و از سوزنا
 رنجور شود اگر قاسم زهره بود و شکرش زحل از زنان گفته میزد
 و کارها دشوار شود و از بیمار زنان رنجور شود و اگر بیشتر بود
 راحت و شاد و درین احوال اولاد اگر مرغ بود بزرگ بفرزندانش

بسیار که مرغ بود تا بهر باحوال و باز کرد و راه یا بد اگر آفتاب بود و کل سلطان کند و از آن بهره یا بد و از پدران باز کارهای درین زمان شاد شود و میراث یا بد اگر زهره بود زنی نیکو کند و فرزند زیاده شوند و روزگار بخت در گذارد اگر عطار در پیش از علوم منفعت یا بد و از تجارت و تدبیر راست کند و بفرزندانش داد دل شود و اگر قمر باشد تن درست باشد و شاد دل بود و خوش طبع اگر قاسم مرغ بود و شکرش زحل بیمار و رنج و محنت کشد و اگر شکرش بیشتر بود دلیل شجاعت و رفعت و قوت باشد اندر کارها اگر شکر یک هم مرغ باشد دلیل ریاست و عزت و بزرگواری باشد و خصومت و غارت و غلبه بر قوت مرغ اگر آفتاب بود از جهت پدربیا کارها درین رنج پند از جهت ملوک و ارباب و حرارت خاصه که ترسج یا مقابله بود و بیمار شود اگر زهره بود از آن و ولد بخور شود اگر عطار بود از منقب و مقالات رنج کشد و سخت شود اگر قمر بود دلیل انتقام و امراض بود و تدبیر بد کند و از سوزنا رنجور شود اگر قاسم زهره بود و شکرش زحل از زنان گفته میزد و کارها دشوار شود و از بیمار زنان رنجور شود و اگر بیشتر بود راحت و شاد و درین احوال اولاد اگر مرغ بود بزرگ بفرزندانش

باز کرد

رنجور شود و حریص بود بر کفاح و مکر و هر رنج پند آفتاب دلیل ریاست
 و بزرگواری و اعمال نیکو بود خاصه که هر دو مسعود باشند زهره و قمر
 و شادی و یافتن مراتب از جهت ملوک عطار از قبل ادب و پند
 منفعت یا بد و از زنان شاد شود قمر از اهل بیت خویش زنی
 بزنی کند و از زنان شاد در پند و مال و جاه زیادت شود اگر قاسم
 عطار بود و شکرش زحل ضعیف نفس باشد و بیمار در از کشد و اگر
 بود و اگر بیشتر بود از ملوک و اشراف و علوم و ادب و تجارت بهره
 یا بد اگر مرغ بود کارها بد کند و بیمار در از کشد و دروغ گوید اگر آفتاب
 بود ریاست و بهتر یا بد بر قوم خویش و از رنجی که زن و مال نیاید
 شود اگر زهره بود از زنان شاد شود و روزگار ملهو و طر کند
 و مقاصد بر آید اگر عطار بود از ادب و حکمت منافع یا بد و اگر
 اگر قمر باشد ادب و فهم زیاده شود و اندر علوم آسان تر رنج کشد
 و کارها نیکو کند **فصل** در نظر کواکب بوضع اصل زحل و قمر
 بوضع اصل نکر و بتلیث یا تسدیس رنج پند از دشمنان و بیمار شد
 و اگر بعد اوت نکرد بهتر باشد و آن رنج در از ترکش و اگر مرغ
 زحل مرکز کرد یا بدین موضع بیم هلاک و بیمار مرک بود اگر زهره کرد
 آسان تر باشد اگر بیشتر موضع اصل نکرد بدو ستر منزلت و جاه

انسان را که از قوی

و حرمت زیادت شود و بفرزند روشن چشم شود و زنی نیکو کند اگر پدر
 نکرد هم این حکم دارد اما برج و دل تنگی بود اگر سعد نافرمان بود یک و ترا اگر
 سخنی نکرد از قبل سلاطین رنج کشد و بختش اندک می شود و رنج
 اگر بنظر دوست نگیرد سفر کند و از خصومات و عتبه با حرارت رنجور
 اگر بعد اوت نکرد بیشتر باشد اگر سعد نافرمان باشد از اقبال
 یا بدو اگر نخر نظر دارد اثر بیشتر بود اگر زهره بدو تر نگر دشا شود
 و فرزند وزینت و بخت زیادت شود اگر بدشمن نگر دفت چند اگر
 سعد نظر دارد اثر بیشتر بود اگر نخر دارد از زمان و خصومت ایشان
 رنج کشد اگر عطار بدو تر نگر د از علوم و صناعت بهره یا بدو
 تنگ شود و او بدو که او را فرزند بود اگر بدشمن نگر د بسیار رنج چند اگر
 سعد نافرمان بود دشا در و آسایش باید اگر نخر نافرمان بود در نخران
 ناسزا گویند و زیاده و رنج بود برسد اگر مکر بدو تر نگر د تندرست
 و خوش طبع باشد و شاد در پیش از زمان و فرزندان و احمات
 و اگر بدشمن نگر د از زمان خویش رنجور شود اگر سعد نظر دارد اثر
 سعادت بیشتر بود اگر نخر نظر دارد کارهایش تیر شود **فصل در**
اتصالات و مراجعات کواکب که در تحویل سال حکم خواهد کرد
 اول استول را طلب کند بر طالع اصل و تحویل و برج انتها و فرودار

و عالم

و قاسم و صاحب دور و صاحب تحویل و چون این مستول یک
 کواکب یا دو باشد بقدر حظ ایشان سخن بگوید و از اتصالات
 کواکب بیکدیگر حکم آن وقت کند که دوست و دشمن کواکب با یکدیگر
 بداند و کوشش دارد موضع اصل را مثلا اگر زهره مستول باشد در
 طالع تحویل و فرودار و صاحب دور و سالخده و بر بود و درین سال
 بتکلیف دشمن مسعود شود اما زهره بوقت اقبال بر درجه رنج یا
 زحل یا تربیع و مقابله ایشان که در اصل بوده باشد اینجا حکم سعادت
 نتوان کرد و عطار دوزهره را با زحل دوست باشد از تنگ
 و تنگ ایشان حکم سعادت کند شمس و قمر را با زحل دشمن بود و دشمن
 و رنج متوسط باشند و رنج و قمر دوست دشمن باشند عطار د
 و زهره و شمس دشمن باشند زحل و زهره و شمس رنج باشند زحل
 و عطار دوست زهره باشند رنج و شمس و قمر دشمن زهره باشند
 قمر دشمن عطار د بود این احکام نخوس دارد که مزیدیم که مستول
 بر طالع که عطار د بود در تحویل سال او را از تسدیر عطار د و دشمن
 سعادت حکم کرده بودند نخوست دید بکم آن اتصالات و اتصالات
فصل ادوات سال خدای که نیک حال باشند یا بد حال
منفرد و بر نظر ستارگان و ویل بودن در خانه های دیگر

زهره و زحل دشمن است

اول دلیل خدای در اصل میاید و درین تا چه حظ داشته است
از خانه و شرف و مثلثه و بخت و تدوین و ما نیکی در اصل مولود در
خانه بوده باشند و همه را چنانکه در مدخل گفته شد بهت و دیگر قوتها
پس اگر در اصل نیکیال و اندر انتها هم نیکیال باشند دلیل کند
بر یادت نعمت و رحمت و تندرست و آنچه دلیل بود و از طبع
برج پس اگر انتها بد حال بود از آن دلالت اصلی بعضی که بد
و اگر اصلی بد بود و تحول نیک زیاده اندک آورد نه مراد
و خوشتر و بارخ و لقب و اگر هر دو منجوس باشند دلیل کند بر
و اگر راجع بود یا محقق تر باشد و هم چنین نظم یا
اصلی که کن جدول احکام دشتین شرف و وبال
و مهبوط واقع از قول

[illegible][illegible]

زحل در خانه های

مقارنہ تثلیث تدریس

منكر

<p>و ت د</p> <p>صنایع و عقار و غنای شود دو عمارت</p>	<p>صبور بود در عمارت رسته و بنایها چند کند شهرها</p>	<p>و ما بود در اعمارت فرمایند اگر در خانه اند اما</p>	<p>زحل دلیست برفساد و باشد که دلیل کند بر دل</p>
<p>کند و کار رس نیکو کرد</p>	<p>حیوان نیکو بود و سعد اگر منوش بود و بسوزد نیک</p>	<p>حال بدی و وف و حال یکا هر</p>	<p></p>
<p>ی ا ز د ه ب خ س</p>	<p>م ق ب ل</p>	<p>ت ر ی ج</p>	<p></p>
<p>بنایا خند و نفقه کند بر خانههای که دوست دارد و از دوستان خرم باید</p>	<p>بصا بر بستان کند چنگا و خوشی و مال را از هر دو دارد و اندک عجب</p>	<p>با حمتان محاطت کند و خوش و جوهره بیابا بر ندرت باشد ما را شرفا</p>	<p></p>
<p>ط ح</p>	<p>کام را کند گردان امید قرب دارد و از با بر جلال و سوزند و مفتت باید</p>	<p>عجب بسیار کند و مفتت سایر و از افسا و کردار بر کرد و دلیر بود</p>	<p></p>
<p>ج ز</p>	<p>نصرت و دشمنی کور با مهربان و بسیار خیر کند</p>	<p>رسانا و دینا کرد و در وقت غلبه بود و کرد با امر اندک</p>	<p></p>
<p>د و ا ز ی ک</p>	<p>دروال و جان نواز شود و از کس و عقار مفتت یابد و بنا ننهد</p>	<p>مهرت بسیار نهد و کار چیز بسیار اند و از دست دشمن رسد</p>	<p></p>
<p>و ا ز ی ک</p>	<p>بنا شود و جهت بسیار کرد کام و اندک شایسته نایاب را بر آید</p>	<p>عذر و در نواز شود از کس و نعمت بسیار کند</p>	<p></p>
<p>از جهت مهرت خرم باید و از ان قاص رسد و باشد که از بخت عقبی با بر آمده</p>	<p>از بنا بخت بود و از حال دشمن رسد و اندک عقبی با بر آمده</p>	<p>عمارت بنا و ضعیف و موثر کردن دوست دارد و</p>	<p></p>

وز

دلیل بود بر این حال و نام زینست و در پیش آوردن با بصران لعل
 و سرور و سودا غالب شود و در شک و محال گشت گند و کارهای
 کند که از اعمال آن پشیمان شود و دیدار گردد و اگر در خانه
 بود آنقدر شهربه و مسکن

نعل در خانه های

دلیل بود بر این حال و نام زینست و در پیش آوردن با بصران لعل
 و سرور و سودا غالب شود و در شک و محال گشت گند و کارهای
 کند که از اعمال آن پشیمان شود و دیدار گردد و اگر در خانه
 بود آنقدر شهربه و مسکن

مقارنه	تعلیق و تدبیر
در حال نقصان آمد و زبان رسد که غرض گشت و از جهت خصومت غرور و آلوده خورد و کسلان باشد و کارهای مخوف نماید و در پیش کند و در کارهای نیک و بد و فساد کار باشد و آلوده و بیمار برادران برود و با اخته غلط برسد و هم رسد از جهت آن و با کوشش و در نهایت بود از جهت پدران زبان رسد و در نهایت بود از جهت پدران زبان بر زبان گویا بود و با زبان در قهر مصاحبت کند و زبانی که با کینه با او نیست نماید	خانه و عمارت خوش و بران کند و بر نقصان زبان بود و در پیش رود و در حقیقت نقصان بود و کسلان گردد سکنی بخار آورد تا بدان حد که کسلان و مرکب نیز ممکن بود و با اخته غلط او را و مادر و پدر را از خون مختلف رسد و در نهایت بود و حقیقت زبان و نقصان بود از جهت پدران زبان در خانه است و در نهایت بود و حقیقت زبان نه بر و با او با کسان نامشروع گشت از زبان افسان افتد
انده و گوناگون رسد و کسلانی پدید آید و از جهت حقیقت قبول نماید از جهت مصاحبت او و لذت بود و چار کرد و عظم سخت و نیکو رسد بر آن را	انده و گوناگون رسد و کسلانی پدید آید و از جهت حقیقت قبول نماید از جهت مصاحبت او و لذت بود و چار کرد و عظم سخت و نیکو رسد بر آن را

۴۲

بجالت

از نزدیکی خویش و نکبت و بیمار در از آورد و در طبیعت تب لرز و در مال
 و ضیاع زبانی آرد و تپیرهای بد کند و با مردم سفید و هم و ترس بود و اگر
 در برج غریب بود در غایت لیک دلتها مملو باشد و اندک قله اعظم

ترجیع	مقابل	و تدبیر
در خانه است و با نقصانی در و مادر از خون رسد که که گشت و در پیش رود و در حقیقت بیمار رسد از کمر و متعل پدران و مادران بیاورد و در دلتها رسد و اندک عظم دوستان را از دل نکند و بیمار بر آن را	تپیرهای بد کند و با مردم سفید و هم و ترس بود و اگر آید از جهت دوستی و لنگی در مال و معاش نقصان آید نجات رسد و بیمار را از خون در برج از سبب و دشمنان و اگر در برج از سبب و دشمنان و اگر انده و عظم از جهت پدران و در نهایت بود و حقیقت زبان و سرور و با اخته غلط خوش اندک بود و در نهایت بیمار رسد و از جهت آن چ و دلتها مملو باشد	بیک طلب کند تا از بهر خود که از خون برسد و سبب بر قدر خوشت از جهت پدران و از جهت در و در کشت و دشوار آورد و با کینه از جهت پدران و از جهت و در نهایت بود و حقیقت زبان و سرور و با اخته غلط خوش اندک بود و در نهایت بیمار رسد و از جهت آن چ و دلتها مملو باشد
انده و کسلانی و معاش کارهای نیک و بشود و اندک عظم کسلانی آورد و تپیرهای بد کند و مادر از خون رسد که و از جهت حقیقت قبول نماید	انده و کسلانی و معاش کارهای نیک و بشود و اندک عظم کسلانی آورد و تپیرهای بد کند و مادر از خون رسد که و از جهت حقیقت قبول نماید	زبان بود

نقصان بود

بنكره

<p>بامهرت آن محترمان و پادشاهان و ملوک آن مخالفت با و قدر و حشمت بزرگ میفزاید و ممکن بود که میراثی رسدش و خویش مهتر تر یابد و عسله ه</p>	<p>مقارنه</p>
<p>ثالث و تالیس</p>	<p>دلیل کند بر نیکیو حال و مهتر تر یابد و عمارت ضعیف و بنای کند</p>
<p>بزرگ یابد و مهتر تر نیکی کند در کار سکن باشد و مدارا بجای آرد ه</p>	<p>در وطن و جای دیگر خویش بزرگی کند و زنگارانی بر مراد</p>
<p>بزرگ و در پیش کند و دانا بود در کار و نامش کیو تحصیل کند و منفعت تمام</p>	<p>از حشمت و حقارت دل تنگی رسد و علت پنهانی در حق پیدا آید و اندر آن نیکی کمتر یابد ه</p>
<p>سعادت تمام یابد بر تر و پر کردنی حریص بود و حال در تران عیلت</p>	<p>قدر و منزلت زیادت گردد و چیزی یابد و از دوستی سعادت بیند و بفرزند و خویش شاد گردد</p>
<p>در شرب و خوشه و بنفشه و فزونی آورد و لوبیا سازند و از حشمت زنان و فخر زنده خرمی یابد</p>	<p>کند شک بود و در تجارت منفعت یابد و از هر دو یک قسم شود و علم آموختن حریص بود و اول عسله ه</p>
<p>در مال زیادت آورد و بر سر نیکی رود و بر کار نامنظر شود</p>	<p>جاه و حشمت فزون شود و منافعه تمام و ممکن بود که فخر زنده آید</p>

وزہیں

<p>و تدبیر با مواصلات بمقام و موافق افتد و پسندید که در این فرزند آید و خرم بود از جهت نای که نگویند و باشد بزرگ کند و عاقبت کارش نیک بود</p>	<p>و تدبیر با مواصلات بمقام و موافق افتد و پسندید که در این فرزند آید و خرم بود از جهت نای که نگویند و باشد بزرگ کند و عاقبت کارش نیک بود</p>	<p>و تدبیر با مواصلات بمقام و موافق افتد و پسندید که در این فرزند آید و خرم بود از جهت نای که نگویند و باشد بزرگ کند و عاقبت کارش نیک بود</p>
<p>و تدبیر</p> <p>نام مرد از باشد و مردم اورا پسندید و داره و جان و منزهش زیادت شود</p>	<p>مقابل</p> <p>کثیر بود و کارهای باز بهترین بود و رزق برخیزش نهند</p>	<p>ترتیب</p> <p>با محنت از محالقت کند و در و تنبیر و رزق بود و درین و خود زیادت شود</p>
<p>و تدبیر</p> <p>نیکو میفتد و در آن نیکو کرد و از جهت دشمنی نیک باشد و خود زیادت شود</p>	<p>مقابل</p> <p>بزرگی و نظم نماید و خشم کند با مردم</p>	<p>ترتیب</p> <p>و در وقت فرزند و زیادت و علم و کار اصل نیز نیک بود</p>
<p>و تدبیر</p> <p>خیرات بسیار کند و کارهای از جهت دشمنی نیک باشد و از در آن خوشی نماید</p>	<p>مقابل</p> <p>دکار با محنت زحمتی آورد و با محنت از محالقت کند و حضور درین اعتقاد کند</p>	<p>ترتیب</p> <p>و در وقت فرزند و زیادت و علم و کار اصل نیز نیک بود</p>
<p>و تدبیر</p> <p>طلب و کار او در و نیک از جهت دشمنی نیک باشد و از در آن خوشی نماید</p>	<p>مقابل</p> <p>خان و در آن نازاک و زانو و خوشی و خوش طغیان بسیار روزد</p>	<p>ترتیب</p> <p>در علم و دانش بسیار بود و خاطر نیز کرد و مشاغل بسیار کند و در آن نیک</p>
<p>و تدبیر</p> <p>سر مردم او را پسندید و از از کسان یا در آن نیک باید بود که نیک است</p>	<p>مقابل</p> <p>در علم و دانش بسیار بود و خاطر نیز کرد و مشاغل بسیار کند و در آن نیک</p>	<p>ترتیب</p> <p>در علم و دانش بسیار بود و خاطر نیز کرد و مشاغل بسیار کند و در آن نیک</p>

بادی

بها و حشمت و دو و نفوس و سعادت نقصان و ناسخ و فکرت
و فرزندان و همسران دل تنگی رسد و حاشا بد باشد در دنیا که این
آورد و مال بزیان آید و باشد که همسران با او عدل کنند

مشتی در خانهای

مقتدرانه	تشلیت و تشدیس
۱	زبان رسد در مال و غایت کند و کما ضیاع و ناسخ و شک بود و ازین باب اندوه برداشته و حال ضیاع و ناسخ و شک بود
۲	خسرت فراوان کند و در مال رسد و فقر بسیار بپوشد و با مردم دشمنی کند و الله بصیر است و از جهت برادران و دوستان اندوه برد
۳	از جهت متهمان زبان رسد و که عذر نهایی بر او برسد آید
۴	از دست زنان دل تنگی رسد و عورت و در شک نام و بسیار شود و مال کم گردد و حال تن و اعتقاد ضایع شود
۵	مال و کیش اندک گردد و عملهای و به منفعت کند و مردمان او را منتهای زشت گویند و رتبت و حره کم گردد
۶	از سفر زبان رسد و مال بکشد تبا کند و حشمت کم گردد از سبب هماره گوناگون ناکام رسد و از جهت دوستان تنگی بود و اندک چنانچه الله اعلم و الله اعلم و احکم

بد حال

بسیار بود و نقصان از کجاست بسیار بود بد دل خوشتر و از جهت بدان از خانه اصلی
نگاه کن که از آن سبب اندوه بود اگر مغرب بود یا کار و کم و سران بود
در ششم باشد بر نظر رخ و اندک قالا چنانچه الله اعلم

تزیین	مقابل	و تدبیر
۱	از منتهای بد کند بسیار و در باطل بسیار کند و بدیش را اذیت رسد	تدبیر کار نکند و غایت کند و زبان مندر بود در مال و حواست
۲	زبان رسد و از جهت برادران اندوه برد	از جهت و تنگی بود و از جهت کذا و خوشی و کار را برود و یگانه زانی اول باشد
۳	پرو و مادر در دست تنگی رسد و اگر سفر افتد تنگی و میان او و دوستان افتد	از جهت عمل سلطان ناکام رسد
۴	از جهت زنان و تنگی رسد چنان بود که فراق افتد و عفت در میان و عورت بدید آید	سفر آورد و با زبان حشمت و حرب و جنگ بر آید و در کنز و خیر شود
۵	زبان رسد و در حال و از علم اموختن بکار و ناکام رسد	از هر عمل و تنگی شود و از جهت مال و کثرت حشمت اندوه بین شود
۶	در مال و حاشا نقصان آید و حاشا رسد نقصان که آید و حاشا و حشمت کم گردد	سفر کند و اندک بکشد و مال خویش بپوشد و الله اعلم و الله اعلم

زنان

در کار

نقص و برزیب
برادر و از کجاست
اندوه برد

۴۴۲

نیک حال

زیادت آید و نقصان بود در کتب و سرعها بر سلطان
در میان خویشان و وزیر و محترمان و دانشمندان

مقارنه	ساکت و حیدر آرد و خوشحالی بود و کارش جمله صلاح باز کرد
در مال و فرزندان زیاده آرد و	مهر و سعادت باید و تمیز بود و خرد و خوشدل بود و بر قوم زبان
و ترش و سعادت باید با ملت	دیده و مددکاران فرخون کرد سعادت فرخون شود و مددکاران دان
که خوشک بر طبع و غلب کرد	بشر کرد و دشمنان نیرت آوردند و از مقرران نیکوتر باید چون آید
در تبش درد نیاید دید آید	در مال زیاده آرد و در برادران و فرزندان و از شهرش خبر باید
در خواسته و فرزندان زیاده آرد و	تور دوستی کند با مرادند نکلا خود تر خوشدست باید
نیکو بود و از جهت امانت	در هم و در گزینده میر آید و در کار مردمان نیکو سر کنند و خجاست
خود تر خوشدست باید	کوید و ملک حرمت کرد حرکت و سر کند بر کارهای
در هم و در گزینده میر آید و در کار	میان حریفان بود و بر یک حال نباید
مردمان نیکو سر کنند و خجاست	
کوید و ملک حرمت کرد	
حرکت و سر کند بر کارهای	
میان حریفان بود و بر یک	
حال نباید	

میل

اندر کارهای که در این کتاب مذکور است و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 با هر که در این کتاب مذکور است و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 از این کتاب مذکور است و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است

منج در خانای

۱	اندر کارهای که در این کتاب مذکور است و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است آفتی رسد و سفر نکند بر مراد و حال و قسبه که بران نمیکند
۲	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۳	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۴	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۵	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۶	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۷	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۸	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۹	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۱۰	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد

۲۰ حال

بد حال

۱	جای ناید و خرد و دوش بفساد گراید و از دود بام آتش باعث کرم برادران و خواهر نه نیک بود بر قدر و جواز و عجز بر مقیم بود و مار طریل بر پیش کشید
۲	منج اندر کارهای که در این کتاب مذکور است و در هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است آفتی رسد و سفر نکند بر مراد و حال و قسبه که بران نمیکند
۳	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۴	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۵	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۶	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۷	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۸	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۹	مقارنه بکس بسیار و اندیشه و وسوسه مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد
۱۰	تثلیث و تسدیس مال خویش بزیان آورد و بکس دشمن کند و خود کم کرد

۲۰

خشم بر آنست که در قوت چوبه و دانش علم و کرامت و برادران صایه کسب باشد
بر انداختن آنست که آن را با نام کینه بدو نماند و چاره کار کرد

شمس در خنای

۱	خشم بزرگ باید و بمهتران قوت و برادران حیانه نیک بود بر قدر اگر حال	مقارنه	چند کند در میان کردن و کارهای مذهب دین و سفر کند
۲	چشم بفرزاید و از حیران کند با امر الله اجدید الکریم	تندیس و تملیث	چاه و منزلت بفرزاید و اعتقاد نکاه دارد و جهل تمام در کار کین
۳	بر دشمن ظفر نیاید و کمر و خمش بروی غالب شود با امر الله		چاه بفرزاید و مال و دوستی خاشاک یابد و روزی نرسد بود
۴	از یادش روزه بایر و خشم بفرزاید و تدبیر با جواب بود و جواب		بندگان و برستانان بفرزاید و دشمنان در دست او شوند با امر الله اکرم
۵	فرمان دهد بر هر که از سپران و دانش علم بفرزاید و قواید یابد		از یادش روزه بایر و خشم بفرزاید و تدبیر با جواب بود و جواب
۶	چاه بفرزاید لیکن غما رسد و ناخوب آمد و کار را بر تنهان جلیت		فرمان دهد بر هر که از سپران و دانش علم بفرزاید و قواید یابد
۷	کند با امر الله تقدیم		چاه بفرزاید و فرزند بود و نزدیک حال و السلام

نیک حال

نیک حال

جمیع و دانش علم بفرزاید و کار بر برستانگان بود و نام نیکو یابد و قواید
محصل شود با امر الله تقدیم و مادونه بجدید و المحدث

ترج	مقابله	و تدبیر
چاه بفرزاید و کینه بر کینه و برادران استود و از غم و محبت کینه و بیا مرتب و محبت بفرزاید و عاقبت دوست دارد و خاصه آنکه تعلق برین دارد و السلام	بنا بر آن و برستانان باز و دشمنان ایشان شود و اندر اعظم همچنان که گفت در ترجیح و بود که سفر نرسد کند بهمچنان بود که ترجیح و خشم بسیار است و بر کار یابد	زیاده و بی سر رسد از حیرت سلطان و اختلاف که از محال گفتیم با امر الله بجای آنکه یابد و روزی جهت دشمنان دلخیزد سفر کند و از آن منفعت یابد دشمنان و برادران را که بفرزاید و از دشمنان است کینه و دشمنی یابد فراخ آورد و در منفعت و کسالت باشد دور از دشمنان سماز کرد و حاکم رسد و در برادران و برادران و از غم از حیرت دشمنان و در توان منفعت و کینه بفرزاید و تیر بار جواب است ظفر یابد و مرز کرد

شمس در خانه های

مجموع

از دوستان و پیران دشتی رسد	از دوستان و پیران دشتی رسد
و از سلاطین آفت رسد و این مقدار	و از سلاطین آفت رسد و این مقدار
دشتی رسد از پیران	دشتی رسد از پیران
و زمین	و زمین
دشتی رسد که مالش شود	دشتی رسد که مالش شود
و دشتی رسد که مالش شود	و دشتی رسد که مالش شود
دلیل کند بر چهار گرم و بر خشتی	دلیل کند بر چهار گرم و بر خشتی
و بر پیران با هم و از دوستان	و بر پیران با هم و از دوستان
دشتی رسد با بر آفت رسد	دشتی رسد با بر آفت رسد
آفت رسد از زنان و زیاده مال فوری	آفت رسد از زنان و زیاده مال فوری
و چهار برود و حید کند و مردم او را	و چهار برود و حید کند و مردم او را
سخت زشت گویند	سخت زشت گویند
دشتی رسد از همه آن و خصوصاً	دشتی رسد از همه آن و خصوصاً
بود از پیران و فرزندان طهارت	بود از پیران و فرزندان طهارت
کنند و تدبیر و حید سکا کند	کنند و تدبیر و حید سکا کند
ترس و پیر رسد از همه آن	ترس و پیر رسد از همه آن
و مادر و پدر را مکر و هر رسد	و مادر و پدر را مکر و هر رسد

بد حال

وزشت نام گردد و شمشیر کم گردد	وزشت نام گردد و شمشیر کم گردد
از نیمه فلک و قاسم و ساعات بود	از نیمه فلک و قاسم و ساعات بود
از پیران و پیران دشتی	از پیران و پیران دشتی
رسد و کشت و در اعدا و پیران	رسد و کشت و در اعدا و پیران
شود و دشتی کم شود	شود و دشتی کم شود
بروی آفت و زیان را	بروی آفت و زیان را
دشتی رسد و از دوستان	دشتی رسد و از دوستان
آفت و دشتی رسد با بر آفت	آفت و دشتی رسد با بر آفت
بشد باشد و پیران	بشد باشد و پیران
نمایند و تدبیر و حید	نمایند و تدبیر و حید
راست نیاید	راست نیاید
دشتی رسد از پیران	دشتی رسد از پیران
و زمین	و زمین
دشتی رسد که مالش شود	دشتی رسد که مالش شود
و دشتی رسد که مالش شود	و دشتی رسد که مالش شود
دلیل کند بر چهار گرم و بر خشتی	دلیل کند بر چهار گرم و بر خشتی
و بر پیران با هم و از دوستان	و بر پیران با هم و از دوستان
دشتی رسد با بر آفت رسد	دشتی رسد با بر آفت رسد
آفت رسد از زنان و زیاده مال فوری	آفت رسد از زنان و زیاده مال فوری
و چهار برود و حید کند و مردم او را	و چهار برود و حید کند و مردم او را
سخت زشت گویند	سخت زشت گویند
دشتی رسد از همه آن و خصوصاً	دشتی رسد از همه آن و خصوصاً
بود از پیران و فرزندان طهارت	بود از پیران و فرزندان طهارت
کنند و تدبیر و حید سکا کند	کنند و تدبیر و حید سکا کند
ترس و پیر رسد از همه آن	ترس و پیر رسد از همه آن
و مادر و پدر را مکر و هر رسد	و مادر و پدر را مکر و هر رسد

بد حال

نیک حال

و نکاح و جاهدانیش که پوشد و طیب بکار داشت فروغ و بابت روح کند
و مهتر باید اگر در خانه دوستان بود و رو گوید در برج غریب از
جهت غریبان

مقارنه	تشبیه و تیسر
دلیل کند بر ترویج فاحش و لو	خرم باشد و با مردم دوست کند خاصه
و خرمی کند	باز زبان و درخت نشاند عمارت
	دوست دارد
میدستان خرم باشد و بر قدر	میدستان شاد شود و از جهة
و خرمی زیادت آید فردن گردد	زبان ترویج خرم بود
و خرمی بود با مردم	
خواسته فروغ آید و با نگو بود	در مالش زیاده شود و باز نا محاطت
و خرمی و زیادت زیاده شود و نگو بود	کند و ترویج افتد و خرم با
عبد برادران زیاده شود با مردم	
از جهة فروز زبان و مهتران خرم	
بود و باشد که گرم می آید	
و خرمی کرد	
ادب و علمای طلب کند زیادت	دلیل کند که خرم و لو کند باشد از
زیادت کرد و فروز زبان افزون	علی محاطت کند و فروز زبان خود از
کرد و دوستان پیوسته آید	زبان بزرگ فایده کرد
ادب زیادت شود و خرم بود	حالش نیک بود و خرم برسد
و خرم می آید با بعضی زبان	از جهة زبان و لو کند با علمای
غریب	

نیکوکار

زهره در خانهای

از آن رسد از اهل و نسر زمران و دوستان
آنچه گفتیم دلیل کم تر بود و ختم تر

مقارنه	تثلیث و تدیس
از جهت دشت و زمین و بنا و شیبای ناگه رسد با مراد شهرت و مراد دل ناگه رسد با مراد	بخت و چار رسد و از جهت شهرت و مراد دل ناگه رسد با مراد
مالش بر زبان آید و نامش کرد و تدیسهای دیگر کند	مالش بود و از دوستان مخافت کند
از جهت زمان و تنگی رسد سخنهای بر سر شود و زبانی رسد از جهت شهرت و مراد	بر زبان غیرت کند و رنگ و ازین سبب اندوخته شود و میان این صحبت و جدا از آید با مراد
از جهت محنتان و محنتان که است رسد و از برادران و دوستان اندوه برد با مراد	
حریف بود بر زبان و لهو و شهوة و اندوه برد ازین سبب از جهت علم و حساب بختین بود	
بسیار سخن شود و از بر سر و ادب بود و حریف بران که باز ناگه مخالفت کند	از جهت کجای بسیار قیاس نهد و برین سبب اندوه رسد و ختم زبان شود

۲۰۵

به حال

آنچه گفتیم دلیل کم تر بود و ختم تر

و لهو و تنیت و طعام و شراب و اگر راجع بود به نفس بود و دلنگی بود از جهت طعام

ترسیع	مقابله	در و تدیس
از زمان ضربه با مندرج و سبب ایشان و بخت و وقت با مراد	نزدیک آنکه در ترسیع گفتیم	زیاده بود و خصمه کند و غلط و چنانکه دلیل بود اگر راجع بود و غلط و از آن جهت که بر زبان بود و اگر نفس بود و غلطی سرسام آورد
باز زمان خصومت و منافرت کند و درین و اعتقاد و تنبیهی کرد	دلیل کند بر دشمن و سر و جدا از کردن از زمان و بخت بود و با مراد	از جهت زمان و در زمان و دوستان اندوه رسد و دلنگی آورد و بخت که از زمان آید و دوستان با مراد
از جهت زمان و دشمنی اندوه برو و بخت و دو رسد از جهت کجای با مراد	مانند ترسیع	بخت که رسد از آن و دو با مراد مشاوره کند و کار و دو با مراد و چنانکه مالش مشام شود
		مالی تباها شود و دوستان بود و غلط و کار کرد و مشام زد و از بهر با مراد
		دو از دم ششم خلاف آنکه در نیکو گفتیم ایم با مراد
		زیاده بود

الکبریت است که در وقت فراوان باید از آن استفاده کرد و در وقت کم باید از آن کم کرد و در وقت کم باید از آن کم کرد و در وقت کم باید از آن کم کرد

عطار در خانها

مال بسیار است آورد و منفعت فراوان یابد و از تجارت و کارهای نیک کند و تدبیرهای ستوده آغازد	مقاله	تثلیث
دلیل کند بر این علم و تدبیرهای حساب و نجوم و اخلاق و غیره و از او دانشمند شود و در راه تجارت و منفعت یابد و در نیک بود و عزت و مرتبت فزون شود و با مراد تعلق	مقاله	تثلیث
دراهر شود و بخوبی کوید	مقاله	تثلیث
علم و ادب بسیار گردد و مرتبت و حکمت یزداید و نامش کوید و با مراد تعلق	مقاله	تثلیث
علم و ادب آموزد و جاهای نیکو پیشه و بهاء و رونق فزون گردد	مقاله	تثلیث
علم و ادب زیادت گردد و راهی علمهای مختلف آموزد و خاصه هندسه و غیره	مقاله	تثلیث

نیک حال

وجوه و علم و سخن گفتن و دانش فزون شود و نامش کوید و در راه مردم جوید و سرواغت دهد

مانند تثلیث بود	مقاله	تثلیث
حفظ و ذهن نیک شود و منظره بسیار کند	مقاله	تثلیث
زیر که زیادت گردد و نیکو خجاست و منظره در علم بسیار کند	مقاله	تثلیث
خرد فزون شود و طبع نیکو گردد و یکن از جهت اندوه و بیخوابی یابد	مقاله	تثلیث

۲۴۶

بد حال

و مردم سفله و انباز و شمار و تدبیر و خصوصیت از جهت آن بود این
برقرار رهیت گفت و خراج ستماران و جاکیه در بروج

تباہر آرد

302.

بنیچال

نیک حال

از کسب کردن منفعت باید و از جهته برادران و معتمدان رای بر او است
نهادهن فایده گیر و در کسب فائز و نام نیک و گیرنده

در وند ما	مقابل	ترجیع
حاج و محبت فزون شود از خوار و فروغ و فزونی یا بد و نام نیک گوید	حال میان بود و خصومت کند و اگر سفر کند مراد بنام هر میاید	دشمن و عداوت سفر آید و بنا که کند جفا و اباد و نه میاید
شرف و دو و نیکو عالم آید و مال و دوستان فزون آید و فقر و غلام شود	مسعود بود در کار و عجز و اقبال از نیک بود و ابر و فقر و غلام شود	حالش نیک و در مال زیاد و نظر و پرورن با بد ببالد
سفر کند و سعادت نماید شرف رسد از هر دوین و اقبال آید	نزدیک ترجیع بود	دلیل کند بر عداوت و خصومت عمل کار و در حال میان بود
از وجهی که نشناختند و نیکو رسد و مال فزون سود و برادران شود	نزدیک ترجیع بود و شد که سفر کند و برکت آید	نام نیکو بر کرد و فزون شد و پرورن و فزون نماید
از جهت دوستان خجسته رسیده	خصومت و مخالفت بسیار کند خصومت در کار و دشمنان	مال و حاج فزون شود ترجیع افتد
افزون کرد و از هر دوین و نیکو رسد و مال فزون سود و برادران شود	نزدیک ترجیع بود	سخن گفتن و دشمنی فزون آید و مال و حاج فزون کرد و دشمن شود و درانی و دشمنی بود

i

2

4/12/19

بد حال

فرود آید و حالش از سفر نه نیک بود و از جهت برادران و همسران
معیشت و کسب و باشد که نکبت عظیم رسد اگر قدر کسوف بوده باشد

درود

مفت

نزدیک ترسج لود زادشکی رسد از هر کار و
مادر از انکتیر رسد و پیچ لود با مردم مختصر کند و چهار وف احوال آورد

از بهر مال و معاش و دستگیری بد
نانش فرود آید و روز
سفر کند دوران مکر و سده
و با زبان خور و افش
و آن فرج برود
مخلاف آنکه در یک
حال گفتیم و

نزدیک تر جمع بود از
جهت سفر غم بود

از جهت اول و ثانی
از جهت اول و ثانی

و از سفر غم ببرد
نزدیک تر به خود واکر

دوره رسد و عمارت	سفر کردن نیک و	ایده بود
صوت بود و باور اند		

برص

برص

دالت سترکان فردو شاک کشتن حد جلد

[illegible]

انہن آخی رسد ہلاک آوردہ

بامهر و کشتن انبازان باتدیر حد و کشتن حد باحد و تدیر انبازان

[illegible]

کشتن سیرت کارکان چون هر روز و از ده خانه نعل در طالع

بامهترین نعل طاعت کند و جانش فلفل مشکوین بر دل بندد و از نعل
 بسیار بخورد و از جاکه کند و در چهار یا زیاده رسد و اول نعل نعل کند و
 از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 برادر از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 و ام خورن غم بندد و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 کند و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 دوستان و برادران با نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 و عترت رسد و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 و از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 رسد از جاکه نهمانه و اعده بود و اگر نعل صاحب خانه چهارم
 پای را در رسد از میان او و برادران عذای بود و از نعل نعل کند و
 کرده بود و غلبه کند و نهمانه و برستانه کند و مال و جاه و در نعل نعل کند و
 شود و از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 ماه و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 پشمانه بسیار برود و حشرت بسیار خورد و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 سود یا بد و از نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و

انتقال

جدا بید

نعل

نعل

تخلیط بسیار کند و در دو غم برود و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 او بد باشد و فرزندان را مکر و هر رسد یا چهار شود و از نعل نعل کند و
 زمان نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 شازعت بسیار کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 بد کند و باشد و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 بشود و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 او زمان نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 علم دارد و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 دارد و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 شازعت بسیار کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 کند و شازعت برود و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 باشد و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 خور و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 بر نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 آب و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 بود حال نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 بر نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 رخت کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و
 و نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و

که بر نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و در نعل نعل کند و

مشرقی

زندگانی آورد بر مراد و محش و کرامت بود و با همه آن مخالفت کند
و مال و قدرش فرون کرد و او را پسندیدند و اگر زن کند
فرزند آورد از غریب نیکو میزند و با زمان مصاحبت کند و بگریخت
پویند و بسیار دوستی کرد
از جایگاه هر که او مسیّرند فایده یابد و از تجارت و میند شاد شود
و با همه آن مخالفت کند و بر مال قوم امین شود و بخا و نکند
و بر حج کردن مال منفعت شود و اگر کسی بود بخلاف این شیوه و الله اعلم
دین و حکمت و فلسفه طلب کند نام نیکو بر کرد و کارهای نیک کند و بر
برادران بهتر و از پدر و مادر و نیکو بسیار کند و اگر حج ناه بود بیشتر از
نشد و نخواه با هر دست بینه و اوق و قهقهه نزدیک شد
و الله اعلم
چیز رسد از جایی پنهانی و کاو و کوه سفید فرون شود و کارهای ناه
مزرعهای نیک بود و زن آبتن کرد و از تجارت سود یابد و کارهای نیک
و بیشتر شغلای آن چند که مراد او بود و همه آن با او دوستی کند و الله
حال پیغمبر اید و هدیه برگیرد و از رسولان پیغمبر میزند و بر پیشتر کارهای نیک
بود و دروغ گوید و فرزندان آید و دشمن را نکند و خبر پیغمبران و زاهدان
گوید و الله الموفق والمعين
بر حال ماند و خداوند سلاح را دوست ندارد و از همه فرزندان
و زنان دست کشی و از مال پیران روزی یابد و بر میان دهد و هر که را
علت برید کرد اما بصلاح آید ان شاء الله تعالی

ماوراء

نسب کند
و با برادران
و دشمن را بگریزد

زن خداوند مال و از آن نیکو میزند و زن آبتن شود و باشد که فرزند
بزیاید و دوستان زیادت شوند و دشمنان هلاک شوند از آسایش طاعت
پسول و بوی و خوش مقبول بود و اگر پیغمبر بود میان او و زنان مخالفت
ناکار و اندوه برد و در کار مردان مرده و با ترکان مناظره کند و باشد
بر دروغ گویند و قهقهه نمیند و الله خیر الحاکمین
سفر کند و فایده یابد و در غریب بنامد و در حال دین سر کند
و با همه آن مخالفت افند و سخت مقبول و مصیبت بود و از تجارت
منفعت یابد و اگر در حج غریب بود خواب آشفته بیند و بگوید دروغ خورد و بگوید
باجای طاعت کند و همه تر یابد و چیز از مالش کم شود و عمارت و او را
بست آورد و از همه تران سود یابد و اگر سخن بود از چیزهای نیک
سرافراید و کرامت طبع آورد و الله اعلم
مال نیک بدست آورد و زن کند و باشد که فرزند آید و هدیه
و با همه آن مخالفت کند و اگر پیغمبر شود شغلای نیک و غریب از نام الله
قوم با او بدتر کنند و دشمنان دشمن نماید و طغر او را بود و توقع
بسیار بهتر کند و باشد که سوز دور کند و از آن غم و اندوه
و نیکتیهایی مختلف رسدش و الله اعلم بالصواب

و درخت نشاند

از آهین یا از آب نیکوتر رسد و در پنهانی دارد و با دشمنان رفته کند
 و در چشمش کشد و تحت لیل بود و از جهت طهارت با نخل پخته عطر رسد
 و انتقال افتد و باز از آن جهت که بجز نخل باطل و اندک است
 در میان مهران می خورند و نفقه بسیار هزینه کند و باشد
 جز از در بر زنند و اندوه و غم رسدش و جایگاه خراب است
 و عملهای خطیر و بد کند و الله اعلم
 بخوابش محب و حیان او و برادران سخن رسد و حیات و کربس کند
 و نیز مهران کند و سفر افتد نزدیک و کسر تحت ششم بر ششم
 کیر و تختاب کند و الله تعالی و حمد
 بر در عتر رسد یا جرات از جایگاه هر سفت و یا از دوام
 هم رسد و خواسته و او و ام کیر و جایگاه و خانه و بران شد
 و با پدران خصوصیت کند و از جهت خیا کران و لکنی رسدش و الله و حمد
 از جهت فرزندان در سولان و میده غم برید یا از کمر عتی رسد
 یا بر تن جرات رسد و بیمار در دوستان و فرزندان میند و با اهل خویش
 بر کند و سنجهای دوست و باطل گوید و الله تعالی و حمد
 از جایگاه هر سفت و عتر طهارت برید آید و کار میند و بسته
 نه شیک و از فرزندان بگریزد یا غایتش نه بر مراد و الله للموفی
 و المعین

حسرت و پشیمانی آورد و آفت رسد از جهت آتش و بر فرزند
 و زن مناعت رود و نظر او را بود و زن رسد از جهت ترکان
 و در دوان و سفر کند و بدوستان نیکو تر کند و با جهش آن ظاهر افتد
 و الله اعلم
 تعب برود و ششم بسیار گردد و لیکن در آنجه خواهد از ایشان میند
 و خصوصیت افتد و نظر او را بود و در رسد یا از آتش و اگر
 سفر کند پشیمان شود و دروغ گوید و کار را آشفت کند و الله اعلم
 انتقال کند و در ششم تیز زاده زیارت شد و از تجارت بود
 یا بد و از فرزندان هم و بر دشمنی و دوست پندار و مادر و
 نیکو تر کند و مهران قول او میند و مراد از دشمنان بیاید
 با پدران سخن صحبت کند و فرزند را مکره رسد و در زمان رخت
 نماید و زبان رسد و از پشیمانی غم نکشد و کار را پسندید کند
 و بجز که نگردد بود ما خود کرد و از تجارت فایده میند و الله اعلم
 از زمان خرم یا بد و از تجارت سود یابد و باشد جرات از خانه
 یا آتش و بران شود و عمل خطا کند و با مهران دوستی رخت کند
 و از خانه و خویش غایب باشد و الله اعلم
 خصوصیت بسیار کند و نظر او را بود و دشمنان و از جهت سفلیکان
 غم رسد و در ششم و قدر زیادت شود و اگر تجار کند سود یابد
 و طلب مردم کند و دروغ گویند و صبر از مالش ضایع شود و

بر تو عمر زمان دید و قدرش افزون شود و از عمل سلطان مال
 فایده یابید و بنا نهاد و لقب برود و برادر دروغ گویند و ستر کنند
 مهتران بر سرش ده دارند و العلم غایت داشتند
 بنده کان را جاحتر رسد و صداع کشد و در چشم و شکم برد
 و باشد هر از جاحتر رسد و از جهت پدران مکرده رسد و مال
 در وجه خیرات صرف شود و ضایعت بود و چنانکه
 قول او پذیرفتیم بود لیکن سخن بزدشت شنید و از جهت زنان
 و فرزندان غم برد و با مهتران منازعت کند و کارهای
 پسندید و خجسته کند و الله اعلم
 با مهتران مخالفت کند و غم میزند و بنا کنند و بن و فرزندان
 ختم شود و بعضی را از خویشان مکرده رسد از چار و از شش
 چیز بر زبان آید و کارش پسندید بود
 مهتران او را اگر اصرار دارند و قدر رسد و از جاحتر رسد و از انانیت
 کند و فرزندان را مکرده رسد تا اقباب اندرین برج باشد
 بنده از و زایل بود و بدیدست اند و سخن خوش شنید
 خجسته بسیار کرد و در پیش و عقلش بکاهد با عجز چشم و یاد رسد
 بدید آید و مالش بر زبان آید و جاحتر رسد و از
 بنده کان مکرده پسند و نیت سفر کنند و غایت داشتند و الله اعلم

مال بدست آورد و قدر رسد و زمان را دوست دارد و اگر محسوس
 بود خصومت رود و عقت و چهار رسد و چنانکه از و بر
 بدزدند و اگر مسعود باشد از شرکت فایده کند و العلم غایت داشتند
 در دل بدید آید و از جاحتر رسد و از اسب و ستر کند
 و زود محاجت کند و او را و پدرش را چار و برنج رسد
 لیکن اگر مسعود بود هیچ منفعت نکند زود زایل گردد و الله اعلم
 مهتران او را اگر اصرار دارند و از سفر فایده یابد و بنا نهاد و بنده
 دوست دارد و عمارت جای عبادت کند و بعضی خویش را مکرده
 رسد و لیکن مراد بیاید و پدر و برانش رسد و کار پسندید کند
 قدرش بفرماید و با مهتران دوست کند و کارش پسندید دارند
 و از پدر آفایند و راحت بیند و اگر مسعود بود عمل سلاطین
 کند و نفعت و حرمت زیادت گردد و الله اعلم بالصواب
 بن و فرزندان و برادران ختم کرد و چنانکه از مال پدران
 هزین کند و با دوستان و برادران و خویشان نیکوگر
 کند و نام نیک اندوزد و لا یعلم الغیب الا الله
 مکرده رسد از آتش یا جاحتر رسد و از پدر و مادر منفعت بیند
 و با رسد هر چار و خدمت کند و از بعضی محسوسان فایده و خدمت
 بیند و بعضی دشمن کند اگر مسعود بود نظر او را بود و الله اعلم

زنان از همتران او را دوست دارد و بسیار کند و جاده نیکو فرود و در
 طعام مختلف خورد و غنا و بود دوست دارد و از تجارت سود کند و با هر
 منازعت کند ظفر یا بر و از زنان و تخم کشن و آنچه یابد و اندام
 زنا زرسد از جهت زردان در مال و سخاوت کند و تجارت دوست
 دارد و یار کند و بختها دروغ گوید و خبرها بر مرد و زنی بفرستد و فایده
 باز نماند و در کسب و بخت و دوست دارد سخن بگوید و اندام
 قدش نفوذ شود و در خدمت باشد از جهت خانه خویش و از تجارت فایده یابد
 و باز نماند و در کسب و بخت و دوست دارد و سخن راست گوید با
 طوشت از دزدان نیکو کند و عقار و املاک زیادت شود
 و آنچه فایده اعلی
 بنار باغ و بستان نهد و با هر کس مخالفت کند و از جهت خوشتن
 غم رسد و انتقال افتد و در دستان بر آید و مادر و پدر از فایده
 برادر کند و با قوم خوشت کند و قرض پذیرد و عاقبت کار پسندید
 بغیر خان خرم شود و از تجارت سود یابد و باغبان مخالفت کند
 و با عقاد استخفاف کند و اگر نجوس بود حاجتها برآورده یابد
 و از جهت زنان و فرزندان و خواسته غم برود و اندام و جسم
 حال او مختلف بود و با دوستان و خویشان منازعت کند و خصومت
 رسد از جهت زنان و کفاح دوست دارد و علت در سر با کجاست
 بنهانی پدید آید و اگر سفر کند نیکو بود و اگر بفرود آید نیکو بود

در کار زنان و فرزندان مختلف بود برستانان را دوست دارد و بعضی
 در میان نیکو کند و باز نماند و در کسب و بخت سود کند و با هر
 و دروغ بگوید و در سود کند دروغ بخورد و با دروغ بفرستد
 با برده بجا می کشد و جاکلی از خانه ویران شود و از جرات خرم
 بود و از دوستی خودن با دوست خویش بدید نماید و تنگی کم کند
 و شراب بسیار خورد و مبدل باشد و کارها با نیکو کند و اندام
 محلی کند و در بخت و قسب بسیار بر دوی فایده یابد از همتران و خواهمانی
 کونا کون می کشد و یا سفر کند و باشد هم از جرات خرم و در جرات از مال فایده
 شود و انتقال افتد و فایده یابد و اگر عیال کند معقول گردد و اتم
 قدرش نفوذ کرد و زینت و از نوع لهو و عشرت باز نماند و سفر آید
 لیکن ناکام رسد و کارها پسندید کند و تندرست و خرم بود و با
 اهل خانه نیکو کند و میانی و پدر در رافتد و تندرست و با اندام
 قدر و جسم و مالی و لهو و سماع افزون گردد و در خدمت روبرو بنماید
 و قوم با او دوست کنند و با ایشان تقرب نماید و در خدمت
 باطل بسیار بود و از خازنه ظفر او را بود و اندام و جسم و جسم
 از جهت مال و برده و فرزندان رسد و کارها نماند بسیار
 کند و اگر سفر کند نیکو بود و در جرات خرم رسد و با هر
 آید و اگر بفرود آید و در خدمت ظفر یابد و اندام و جسم و جسم

باجهترین و دیران و عالمان مخالطت کند و چند علم برکشاده گردد
 و نخبه ی که گویند او را و با هر که مخالفت کند ظفر او را باشد
 و از بخاریت سودا بدو عتق بر پیش بر آید و انتقال اقد و خبرها
 رسد از آن حرم سود و یازد و در آن کس و الله اعلم
 او را بخیر از روی گویند و نامها هر روز کند و صنعتها کند و سیرت
 نیک و فایده یابد از جهت حساب زن و فرزند عمر برود و بر سر غنی برود
 و بیشتر دلتنگی و دهمتران او را اگر اصرار از آن چون معهود بود و افسوس
 بر علم نجوم و اسرار ایستد و با نیاز سود کند و با همتران مصاحبت
 کند و از جای هر صفت و نخبه را شتاب گوید و طلب غیبت مردم
 کند بر قوم مخشمان شتابت کند و چکر را بنیسند و واحد یابد و الله اعلم
 خصوصت او در میان برادران و بغیر آید و بهر مخالفت کند و ظفر
 یابد و از جای هر صفت و با دوستان نیکوتر کند و قهر را نخبه بر گوید و صنعتها
 مختلف آموزد و اندیشه کند و بنا نهاد و از کمر در دیند
 از رسولان و تجارت و هند سه و پنج خرم یابد و قدر بر پیش آید
 و از مخالطه کردن با و بر خداوندان جمال مخالطت کند و بر و ظفر
 یابد و با مادر و پدر نیکوتر و خبرها و دشوار را پیش کشد و الله اعلم
 بر پیش را عتق رسد و با گوش و کلور او سود کند و بدو غ خور و دهمتر
 جز از آن بر دزد و نکین کرد و خویشش پسند و محب بود و کانی
 کس نپسندد و الله اعلم

قدر و علمش افزون گردد و تدریس نماید و بخیرهای بسیار رسد و بازان
 مخالفت کند و نخبه غلامان کند و با همتران مخالطت کند
 و مختصر بر و خشم گیرد و از جهت علم مختلف در در و دشوار
 عتق و در بسیار برود و بر کارها پیروز گردد و در کار و صلاح
 دین سیر کند و خویش را اکثر نماید و از جهت در در بر زبان رسد
 و نخبه مردم باز گوید و استر کند و لغتها هند و عیسان را در دست دارد
 میان او و اصحابش سخن رود و سفر کند و دشوار و در دست
 برود و فقه یابد از جای هر صفت که در آن تیمار داشته باشد و از فرزند
 نفع یابد و با همتران مخالطت کند و تجارت کند و خیر از آن یابد
 و خرد و علمش بنیز آید و از دوستان خرم یابد و علمها و دشوار آموزد
 و بر و شمش منظر بود و مخالطت بسیار کند و نام نیکو گردد و کارها
 طرفه کند و سخن نیکو گوید و از جهت چهار زبان رسد و انتقال کند و الله اعلم
 همتران او را اگر اصرار در دوستان دمال و سعادت افزون گردد
 دمال نفقت کند و آنچه امید دارد بسیار و با حکیمان و دیران صحبت
 کند و با قوم و اقارب و بدان محبت یابد و خشم بسیار گیرد و خرم شود و الله اعلم
 از در و فعلها برسد کند و با دروغ گویند و گونه کنان مخالطت کند و از
 تجارت و خصوصت زبان رسد و از شمار کردن فایده یابد و از
 خصوصت و تجارت احتراز کند و الله اعلم و الله اعلم

از طلا و آفت موصول بود و از غایت رنج و سختی نطق می کند و
 بنفشه را و لعل و قرمز و گشت مختلف کرد و و الله اعلم و حکم

و از جهت اینست که سود کند و اگر چیز ضایع شود باز نیاید و در
 کار با بزرگ متاعی کند و مکره رسد و خواها مختلف
 پند و بعضی خویش را از دست نبرد و الله اعلم و حکم ۵

خبر با پدر و رسول کند و با مردمان استیلا کند و از نیک
 و کثرت مال و سفر منفعت یابد و تجارت نه نیک بود و بعضی
 دوست را مکره رسد و خواهاهای سهواً پند و الله اعلم

عیش بفرماید و از خانه و از مخالطت همتران سود یابد و تجارت
 نه نیک بود و میان او و پدر مخالفت افتد و با قوم و رستان
 دشمن کند و الله اعلم بالصواب

خواهاهای مختلف پند و از فرزند منفعت یابد و سفر و تجارت
 نه نیک بود و اندوه بود و اگر چیز ضایع شود باز یابد و الله اعلم

بخویشش معجب بود و در بر کردن اندیشه کند و بر حق
 فکر بود و بر حق و پایش عقیق رسد و از سفر و منفعت
 سود منفعت یابد و تجارت نه نیک بود و الله اعلم

میان او در خلاف افتد و بجز برای مختلف خرم شود و خواها
 نیک نه پند و از تجارت و سفر و ترویج خرم شود و سود کند
 و از تجارت و شرکت منفعت و فایده یابد و الله اعلم و حکم

خوار و ندانست پند و غم رسد و بکسر دیگر حاجت بود و خبر
 خوش شنود و از خصومات فایده یابد و کار را بر تیرم را
 کند و الله اعلم

خبر آورد و رسول کند و سخن نیک و بد فرماید و با همتران
 مخالطت کند و اگر چیز ضایع شود باز نیاید و با غریبان نشیند
 و از سفر ملک و چهار پا بر فایده یابد و الله اعلم

قدرش فرون شود و داه و دانا بود و تجارت کند و فایده
 یابد و از فرزندان و سفر خرم پند و با همتران مخالطت کند
 و غرضش اندویند و از مال ترویج و خرید و منفعت یابد

مال یابد از سفر و از تجارت منفعت پند و اگر چیز ضایع شود
 باز نیاید و خواهاهای مختلف پند و الله اعلم و حکم

غم برود و غم رسد و از خانه غایب شود و با اهل خویش مخالطت
 و اگر پندانی کند غمته کشد و حالش محترج شود و در تنگی
 و در و مادر را مکره رسد و الله اعلم و حکم ۵

راس

بسنیدن بود و با همتران مخالفت کند و بدان خرم گردد و سوزی
دور و دراز کند و خشموت رود و عملهای بسنیدن کند و انداختن
مصلح و دینمند بود و نفقه بسیار کند و برخواستن قوم را که
کرد و فائین یابد و با دوستان و خویشان و نوکیان مشاشرت کند
و اسد اعلم
برادران و اهل خانه مهتر را اندر ایشان نمی کشد و کافران
اصواب بود در اولی بر بود و در حیات نیک کرد و اسد اعلم
از بعضی زنان خرم یابد و از بعضی اندوه و از همتران فائین
و مادر را مکروه رسد و باشد که از مالش سود شود و سوز کند و غیب
بسیار رسد و عمل نیک و خوب کند و از آن فائین یابد
از سفر و جایگاه هر که آید ندارد فائین رسد و حکما را فزون
و از هر که آید خشموت جوید مال و کرامت یابد نام نیکو
برگیرد و دیگر اندوز و عمل کند و فرمان دهد بر دشمن منظر گردد
خرم بود در عمارت آوردن و بنانند و با هر که مشاشرت کند
ظفر یابد و با همتران مصاحبت کند و کارش اصلاح گراید و صواب
رود و بر دشمن ظفر یابد فائین بود و از بر سر سخا ر شود و از دشمنان

چیزی تلف

دین

دین

مال بزبان آورد اندوه و غم و قهر بر جسد بریزد و از آن سبب مکروه
رسد و چشم را عتق رسد مال بجا هد و از اعلم آفت رسد
و مکروه پسند و اسد اعلم
از هر برادران حال او بر بود و باشد هر ایشان فائین
یابد و بیمار کشد و حال مادر و پدر حیات گذرد و اسد اعلم
از فرزندان مضرت رسد و از جهت بندکان خرم یابد
عقل بود در جایگاه هر بنده و از جهت غم برد و چیزها و بویسین
را بر و پیش کشد و اسد اعلم
بازن حقیر جماعت کند و از جهت غم برد و آفت رسد
که نزدیک مرگ بود و بچیز معروف شود که او مکروه باشد
مکروه رسد و سفر کند و پشیمانی خورد بخلاف آنچه گفتیم در جدول
و حکم راس و اسد اعلم و حکم
خصوصیات که ناگون رود هیچ غفلت از دشمن
مکروه رسد و غم برد و سبب بود و اسد اعلم

چون دایه بود

از قول هندوان زحل در طالع تحویل و انتهای دلیل بود که
 فرزند را مولود میبرد و از قبل چهار پایی رنج نماید اگر سعدی نظر خوش
 کند که اندر رعیت المال از همان و کفاله و خویش ن رنج آید فاما
 روا بود که از قبل الحارح و کب بود در سیم از حیث ن رنج از
 و تدبیر نه بهر باب بود در چهارم و او را با ورطه و هلاکت و مرگ بود
 اگر زحل خداوند طالع بود بفرقت افتد یا از چهار ویرا رنجی رسد
 در پنجم اندوه مری رسد و برور جزیر کویند که از آن خبر ندارد
 ششم بیمار بود و از بزرگان خبر یابد و دشمنان را بعد از دل بپند
 هفتم از شرکاء رنج یابد ششم بلا مری رسد و از فرزندان اندکین
 شود در نهم سفر یافت کند و اگر سعدی نظر دارد بر خویش ن دست یابد
 در دهم از چهار پایی رنجی نماید و در حبس و رنج باشد و ریازد و هم
 ش در بود و مال در دو از دهم از دشمنان این بود و بر فقر خویش
 پشیمانی خورد و اندک علم **مشرر** چون مشرر سالخده فیت
 مرتبه و منزلت بود نزدیک و زرا و اهل خیر و نزدیک بزرگان
 اگر در برج تحویل بود در آئین سال او را دشمن و خصم رو بر نماید
 از جهت زمان اگر نحوس نظر دارد ویرا رنجی رسد و بیمار و غیر بود
 عمل نیز فرمایند او را **در دوم** مال زیادت شود از قبل آفتها تا آخر

از قول هندوان

زمان اگر نحس نظر دارد برنج رسد از قبل تجارت **در سیم** شاد رسد
 از سفر و خویش و با خلق نیکو کند **در چهارم** سفر کند و دهقان فرز
 و مال خویش شاد گردد **در پنجم** همیشه شاد دل بود از فرزندان و بزرگان
 خویش و زمان **در ششم** بلا و اندوه یابد از اشراف و اگر زهره
 نظر دارد ویرا از خصومت مانع بود **در هفتم** از تجارت و
 ترویج بهره یابد و از دوست و دشمن آن پند که خواهد **در هشتم**
 چهار رسد و بر دروغ گویند و مال یابد **در نهم** سفر کند
 و از بزرگان بهره یابد **در دهم** اندر هفتاد سال رنج یابد و هر
 سیر بیشتر زیادت می شود حال بهتر می گردد **در یازدهم** بفرزند
 شود و بادوستان بنا کند **در دوازدهم** چهار شود و سفر کند و هیچ کار
 ستوده نکند اگر سعد نظر دارد و دفع افتد **در سیزدهم** چون و لا
 سال بود چون قوس بود خداوند مطلع از جهت بزرگان و صلاح
 و ستور بهره یابد و کارها بزرگ بر دست و کشاده شود و
 مقصود بر آید اگر بد حال بود چهار شود و از لصوص و دوا و زخم
 آهین رنج آرد یا سخن بهوده گوید که از آن رنج نماید چون زحل
 با وی بود مولود را بکار رسد از وطن بگریزد و از آتش و آهین رنج
 رسد و اندر دست عیاران افتد و از آن سبب رنج رسد چون طالع

و باره
 و لا

خونی

تحویل بود رنج نماید از اعضا و از خویش خصومت رسد و اگر
 زحل بوی نظر دارد از مقابله یا مقارنه یا تریج آن سال نیم ناک بود
 در پیت المال و مال یابد و بنهد و چهار رسد **در سیم** از خویش
 رنج رسد و چهار شود و سفر کند و مال یابد **در چهارم** چهار رسد
در پنجم زخم آهین یا از جانی بپوشد و از ستور رنج رسد و بزرگان
 مبتلا شود **در ششم** بند از وی بگریزد و از آتش و آهین ویرا بزرگ
 رسد **در هفتم** از امور و زمان و خویش و سفر و قروج و عبید
 رنج شود و **در هشتم** مالش بزیان آید و از آتش و ستور نقصان
 روی نماید **در نهم** خصومت نماید از خویشان اما نظر بیشتر دفع
 افتد **در دهم** از چهار پای بپوشد یا چیز بزیافتد و از امور
 و دوستان رنج شود **در یازدهم** خیر یابد از دوستان و تو انگر شود
در دوازدهم در خصومت و رنج افتد و اگر بقا نماند زحل باشد
 از درد بخت نیا بد آفتاب اندر طالع تحویل مولود با نفس خویش
 شادمان شود در پیت المال سفر کند و رنج و چهار رسد از
 ستور بکنی رسد **در سیم** از آهین جراح تر رسد و از اشراف
 رسد **در چهارم** برود چیز گویند که ویرا از آن علم نبود **در پنجم** از بلا
 و شقا بهد **در ششم** عقل مولود بود و بافتاق نشست و خاک

سال بود
 جلد و قی

در وقت از لصوص و خصوم زیاده و رنج رسد و زیاده مال بود اگر
 مشترک نظر دارد و ضرر برسد **دشتم** عقل بود در ضرر رسد
 و خدای مال و ش در نایب **دشتم** آفت رسد و زخم و از خویشتن
 رنج رسد و سفر کند و از انش در یابد و از غریبا مال یابد
دشتم اگر با عطار بود که دل و از حال بگوید و از اشراف و عیال
 و بر ابر و چهره رسد **دشتم** سفر کند و انتفاع یا بگوید و غیر بود که
 زحل و مریخ نور نظر دارد بیمار شود **دشتم** در طالع خجیل کار نکند
 با صلاح آید و میان خویشتن و دوستان دوست زیادت شود
 اگر نخس نظر دارد از جهت زمان رنج رسد اگر در بیت المال بود
 یا در از جهت زمان و خصومت روی نماید و از دوستان در بیند
 اگر نخس نظر دارد بخلاف این بود **دشتم** میان خویشتن و دوست شوند
 تمام اگر رنج دارد رنج رسد **دشتم** از فرزند شاد شود و خوشی طبع
 بود و مال و هدیه **دشتم** چهار شود و میان او و زمان خصومت
دشتم تب و چهار او را بر بخاند اگر رنج نظر دارد از زمان رنج شود
 و اگر معر نظر دارد شادی پسند **دشتم** ز نش میبرد و از ویران
 یا بد با خصومت **دشتم** مال یا بد از جهت سفر و از خویشتن
 رنج شود **دشتم** بخبر بوی نظر دارد تا با و بود و بود چهار شود و

دلیل باشد
 از فرزند شاد شود
 از فرزند شاد شود

والله اعلم
 باین

باید

کمید **دشتم** در یازدهم خصومت برسد از جهت اشراف و امید یابد
دشتم بلا و اندوه بود و اگر بیشتر نظر دارد سفر میبخت
 و اندک **دشتم** عطار در ثلث و تاسع طالع خجیل دلیل بود که
 طالع سفر کند در آن فضل و عزم بود و از انش در بیند و خوابها
 موافق پسند اگر نخس شد بخلاف این بود اگر در پنج و یازدهم بود
 از ویران بسیار چهره حاصل آید و در تجارت سود کند و بغیر از انش
 شود اگر نخس بود بخلاف این بود و با دشمن خصومت کند
 اگر در دوم و ششم بود حال نیکو بود و بازرگانی کند در مال اگر در ششم
 و دوازدهم بود بر تجارت حریص بود و بر جمع مال و عز و وق بود
 از جهت ناکس اگر نخس بود چهار بود و بر از قبل آنچه
 عطار در بدان نخس بود و **دشتم** خداوند طالع راجع شود
دشتم اصل خجیل کار را بسته کرد و اگر چهار شود دیر بماند از دار و
 خوردن حذر باید کرد و مبطع بود و در بیت المال کار را
 فرو بسته شود و زیانها افتد و ثلث و میان او و خویشتن
 خصومت افتد و سفر نزدیک پس موافق نبود هر چه خرد عیال
 بود **دشتم** زبان کلاه باید داشت یا شکر که بر و بال بود
 نکوید **دشتم** زیان مال باشد و رنج که بود و خجیل نایب **دشتم**

طالع خجیل
 چون طالع
 بود

در کتاب
 خجیل

سفر کند و چهار روز از ترویج نقصان بپسند و جاده انوشیروانی را برید و بناید
در هفتم با زنان و خدمت کند و با ازواج دل مشغول آرد از معاملات
در هشتم از سلطان غرور بخیزد اگر چهار بودیم هلاک گردد **در نهم**
 از سفر بگریزد و از دین و علم **در دهم** کار بسته گردد **در یازدهم**
 مراد را بر نیاید و امیدها وفا نشود و جنبر ضایع کند **در دوازدهم** دشمنان او را
 تخلیط کند و سفر نیک بود **فصل** اگر تخیل با برج آنها بیکان
 راس اصل رسد یا درجه تخیل چون مخوس باشد دلیل خوار بود و در
 حال زنان و نقصان در خانه و ضیاع و دوستان **در سیزدهم**
 یا صاحب مرض بود و اگر طالع در رابع اول سال اگر چهارم
 بود در آخر سال و اگر در رابع بود در رابع سیم و اگر در وسط السما
 بود در میان سال چهار بود بستر گرفتار و تدبیر کی میدید اتصال
 وی حکم اول سال بود باقی بدین قیاس کند و اگر قمر خال بر سر بود
 صاحب خانه و قمر را غمتبار کند اتصال و حکم اتصال قمر دارد
فصل طالع ماه چون استخراج کرده باشد قمر را در طالع ماه مقدم کند و از
 موضع قمر هر روز درجه بیشتر میران چون بعد اصل یا تخیل رسد
 دلیل خیر بود چون بخیر رسد دلیل شر بود و سهم السعادة که در
 ماه باشد در هر روز و زو نیم یک برج هر روز در دوازده درجه میراند

مقوم
 سادس
 در هر روز

چون

چون بعد رسد دلیل سعادة بود چون بخیر رسد دلیل بخر بود هر
 وقت که قمر در وقت تخیل سال با میج بود و میج در تخیل هم اینجا
 بود که در اصل ولادت بوده باشد سخن از مولود در آن شود در آن سال
اگر آفتاب بخداوند طالع یا سال خدا با خداوند تخیل میون در وقت
 تخیل از ترسیع اول کار خداوند بزیان آید و تباه شود اگر در تخیل
 دوم میون در کارها و در استقامت رسد چون طالع تخیل آنها
 با برج رسد که در اصل امکان بخیر بود ملک مخوس بود چون بیکان
 رسد قوی ملک بود و مسعود بود **احکام کردش ستارگان**
دوازدهم برج زحل در طالع دلیل بود در اندیشهها و کارها کرد
 و بر آمدن مرادها بکارانی و کارها با تیش افکندن و بر تیش
 در دل و کمان بد بردن بر هر کس و از درویش و ضعیف را **فصل**
 در شمس دلیل بود بر فرو بستن کارها و سود و زیان و سخنها
 دشوار بر آمدن و جنبر از آن بدست گرفتارند و باز نیاید بدان
 بر اندیشه و هر چند که بجای کشید که می کند جفا یا بد و مال نگاه
 باید داشتن تا بسلامت بود **زحل** در ثالث و دلیل تخیل
 تدبیر و سفر بنا بیکردن و لیکن دلش اندر دغای باشد بسبب رفتن
 از آری باشدش با کسبهای خویش یا برادر و اندران زمین

وضایع نقصان افتد و از دهقانان نواخت واجب کند و باغ کارش
 نیکو کرد **فی الرابع** دلیل کند بر تیران شدن بنامای قریب وضایع مانده
 ضایع و رسیدن از درویش و از ار کردن با هر کس و مکان مرگ افتادن
 در دلش و فراخوش کار و کاری امروز با فردا افتادن و کار را خوا
 دشتن و بزبان خرسند شدن و با پیران جفا کردن و از خانه خویش بی
 شدن و از جابر بلندیم باشد افتادن و پدرش را مرگ افتادن **فی الخامس**
 دلیل کند بر غم پیش آمدن از قبل فرزند و اگر مادرش باشد ضعیف
 و پسر مرگ باشد و از قبل بیواری و بجز بود وضایع شود و از پیران
 پند و قهرمانی و کارهای وی مستقیم تر شود **فی السادس** دلیل کند بر
 رسدش سخت چون مایه لعل و اندیشه درویش چون زحل با جفا
 نزدیک باشد از درم خریدن کان رنج پیش آیدش و از مرگ گناه
 برادر پسر بود و اگر فرزند دارد پسر بود که اسب گذرند و بر او اگر بنده
 خرد ترش روی آیدش و بیفرمان بود کار کند بجای وی دارد
 تو دهندهش و هیچ خیر نیاید نشان ظفر بود و برادر دشمنان
فی السابع دلیل کند بر آنکه خصومتها انگیزد میان خداوند طالع که با
 خویش و اگر زن کند بد باشدش و بدخوار باشد و اگر بنا بر بود و کار
 و بزرگ منش گردد و اگر سفر کند نیک نیاید و با سلطان یا میر و کار

نکته

نیک شود **فی الثامن** دلیل کند بر آنکه خداوند طالع را دل اندوهگین بود
 و عیش ناخوش و اندیشه ناک گردد و دلیل کند که میراث یابد و با کسی
 کرده آیدش و اگر سفر کند نیک بر آیدش یا ثار آن خیانت کند که بجز
 ازان و مرطوب کند و اگر بنا بر کند و یا کسر مال دهد مالش هلاک شود
 و سفر مخاطره باشدش هلاک شدن مال و از جابر افتادن پسر بود
 و با جفاک کارش بهتر شود **فی التاسع** دلیل کند که سفر دراز کند
 و دیر بماند و بخت پند و اگر کسر از وی غایب شود از مرگ او خبر
 و لیکن باشد که سعادت و سلامت بود و اگر در نوبت نامه بجای آید
 پکی یا رسول الله را در راه آفت و اندر کار مدیبتی بیجا کشیده
 آید از بی رمان حذر باید کرد و او را **فی العاشر** دلیل کند که کار
 و کسب و معاش بسته گردد و از تو اگر پسر جفا پیش آید و او از دهقان
 و همباز خلاف پند دست تنگ شود و از سلطان پسر بد و نیم
 بودش **فی الحادی عشر** دلیل کند که میان او و پسر تاران ناخوش
 و از او گیرند و حاجت افتدش بدوستان و اگر عاشق بود از بیواری
 غم خورد و با سلطان یا کار افتدش و اندوهگین شود و برادران یا
 دشمنان کند و لیکن تو خندد با و بر هیچ چیز کردن و از پسران و دهقانان
 نواخت یا بد **فی الثانی عشر** دلیل کند که حال دشمنان ضعیف بود

ایضا در این کتاب است

و استورناید خرید که کم شود و هم چار باشد چون قولنج یا در آنجا
 و ترسند که در دو اگر یکی امید دارد بر آیدش و هم باشد زانجا
 و اگر زن ندارد اینان را **فصل** شتر در طالع چون طالع
 باشد در جبهه سهم السعادة و لیک سید بزرگ کشتن مردمان و بر آنجا
 مراد با بر است فی و فراخ دست و پنجه خور و با مردمان پیوستگی افتادن و با
 حاجت روائی افتادن و این سخن با اهل خیر چون غازیان و قاضیان
 و بر همین کار و نصیحت کردن بر صلاح خلق و نزدیک کردن بر کارها
 طاعت **۲** دلیل کند بر زیادت مال و مالش فراز آید
 و بکار خیر کرائین شود و منفعت رسیدش از ریح بزرگه دیگر گشته
 میراثی و از یاران امانت یابد و امانتها در کردن وی گند و زنها را
 نزدیک وی بنهند و هر کس بدو سخت کند و هالش نیکو کرد **۳**
 دلیل کند بر آنکه خویله و خیر بدید آید از خویشان و برادران و خویشان
 و نزدیکان و تدبیر سفر آرد نیک بود اگر افتد و از طلب کردن
 یا صنعت سخت نیک آید و از بزرگان خوبی آید از جهت سود و زیان
 نیکو میزند و از اهل علم یا از کس اهل صلاح نواخت یابد کار گرسند
 پنهانی آشکارا شود و کار بسته بود بشاید **۴** دلیل قوت کند
 اندر همه کارها و بکار خیر حریص گردد و از کارهای آن جهانی بسیار کند

اندیشه کند با مردمان اهل علم بر همین کند و با داور برش نیابد مال طلب
 کرده آیدش یا و زین با میراث یابد یا بکفی یا بدو از جهت ضعیف اگر
 دارد بسیار نیکو میزند خانه آبادان کند سود و زیان برت آورد و مانند
 بدین وقت سود و زیان بخیل تر گردد **۵** دلیل کند بر نیکو
 حال گذران و زیادت مرتبت و فزونی مال و نعمت و آنچه بدین مانند
 و شت در چند از فرزندان یا کسی که تبار و بر باشند و بزرگ یابد و مراد دل
 خویش برسد بر همین کار کرد و اندر علم بدان دور که او را رضای باشد
 کار سود و زیان بپاخته شود و با میراث یابد از پدر یا از قوم خویش
۶ دلیل کند بر آنکه چهار شود لیکن سیدم کند و چهار بنفای باشد
 و علت و چار را زو با سانی کند و اگر بنده خود نیک آیدش یا بدین
 آزاد کند پس اگر بنده نبود ستور خرد و نیک بود در بخیران هم بود
 علما نو میرهند و اگر جا نیک کند موافق نیاید تا داند **۷**
 دلیل کند که حال و بر بود و نیک گردد و از سبب همنایز و همنایز
 و زنان و بزرگان او را نیکو دارند و نیکو گویند بکار طاعت حریص
 و همنایزان باور رست کنند و اندر کار تر تدبیر کنند باز پشیمان شود در
 افتد و باز خصومت کند و تقصیر افتد و از درگاه سلاطین بپیمیزد
 باید کردن بهر شهر که فصل کند سخت ساز کار باشد با دشمنان داور

افتش **فصل** دلیل کند بر آنکه خدا عزوجل و برادرزاده بدید برین
یا میراث یا زنی بزد کند تو انکه و حاکم بشی و برین چنانکه تو انکه در
ایشان باند و اگر بنابر کند نیک بشی و یا که خصومت نباید کردن
و اگر سفر کند بآن شهر که شود نیک بود و بصاعت فرستادن نیک
و بازگشتن نیک بود و مالش بفرایند **فصل** دلیل کند بر آنکه سفر
کردن و بکار طاعت کرانیدن کرد و با شد چ که و بکار طاعت
بود اندرین سال حجت افتش باند انکه شدن و با اهل صلاح و اگر سفر
کند بدان شهر که روزگارش نیک بود و از آن هر تو به کند و جاه
و نفعت یا بدوزنی را اطلاق دهد **فصل** دلیل کند بر آنکه
یا فتن و آب روی و سخن و بوی و نیکامی و این سخن با مردمان بزرگوار
و علویان و اهل خیر و بسیار بزرگوار گانی و سود یا فتن بدین
سال و خوش عیش و اینی باشد از سلطان و حرایص گردد
بر علم شنیدن و حکمت آموختن و از تو انکه ان نفعت یا بد و از سبب
تو انکه بر کار روز نیک شود و امر معروف فرماید و از آن هر تو به کند
فصل دلیل کند بر آنکه خدا عزوجل در از حکمت بر بکشتاید و موت
بسیار او را که اید و بکشت کرد و و شاد و بهار شدش از مردمان پر
و اهل علم و ادب و دانش زیادت کرد و با غایبان و اهل صلاح و حکمت

در هر

و هر چتر که بخواد برادر او بر آید و از غایب خبر بپرسد باید که ش کرد
و از خویش ن و بدان نیکو سرزند **فصل** دلیل کند بر آنکه
اندو یکس باشد و نمک دله آیدش و کارها بر دلش گران گردد
و بهر بود که خصومت کند با دشمنان یا با شریفان و مال نیک شدن
از و چتر که شود یا هلاک گردد و کسر بر در و دروغ گوید که سفر کند نیک
نیاید و بچم آن سفر نباید کردن **فصل** در احکام مخفی در طالع
دلیل کند بر آنکه حذر کند از سلطان و اهل صلاح و نمک و نمک
کرد آیدش با هر کس شب زد که اندر کارها و کینه گرفتن با هر کس
کس تا پذیرفتن و آزار کردن با مردمان خیر و کارهای ناشایست کردن
و رسیدن از سلطان و قوت خون و با اهل پند و شتر آموختن
فصل دلیل کند بر ضایع کردن مال و از اهل پند دور باید بودن
است و داد و ضعف بود و هر چند مال نکند از مال و هر چتر که
و از اهل صلاح حذر باید کردن تا سلامت بود و از سبب باریان
تاوان باید دادن و زینهار بر دست او ضایع شود و از سبب در پیش
زینهار نباید استدن **فصل** دلیل کند بر آنکه دل و پیرا بکشد
و سفر آید کند و دلیل کند بر آنکه کارها ساخته و پیران کند
و آزار افتش با خویش و برادران و از خویش ن آزرده گردد

و او

و اگر سفر کند از راه پیما باشد و لیکن گزیند برسد و کسها بر دریا چاه در رسد
از صفرا و دلیل کند که در وقت افتد میان او و سبازان **در چهارم** دلیل کند
بر آشوب خان و مان و شغفت که از در خاندان بخیر و عیال بود که خدا
کدای ساخته ویران کند و بر انداخته شود از آزار افتادن میان ایشان
و آن کس که اهل سلاح باشد یا اهل ستاره که کارش با تیش بود بسیار
بپند و از جراحت هم بودش بر سینه و ناف و شکم و هم قوی بودش
از که هر خوشی و هر چه بر نهارد بندها نماند و آفت رسد و هر کاری که
پنهان کند آشکار شود و بود که کس و بران کند **در پنجم** دلیل کند که فرزندان
اگر بود پیغمبران گردد و مخالف شود پدر خویش را و بود که چار کرد و
و رود و ستر حد افراتند و فرزندان از دور شود و بجای کس و فکند
بجفا پند و مال پدرش در دامن هلاک کند و بدین وقت با چنان
بسیار افتد و هم شد سوختن جای که هر از آن وی **در ششم** دلیل کند
بهار را آمد و سخته و آتجه بدین ماند و زیان چهار بار بود یا بنده یا بکار
از آن و بر نبرد و مخا جابر ایشان و بر نخی ان پیغمبر و از رسولان و مولا
هر پیغمبر کند و از لشکریان خدا کند و از خور و نهادهای مردم و خشک بر پیغمبر
بر دارد **در هفتم** دلیل کند بر آنکه میان وی و سبازان و فرمان و
دور بر پدید آید یا بچکر در شتر نیا بد کرد خدا و نراین طالع خیا نشین

کرد

کرد و دروغ گوئی و سوسند خوان و اگر شش زن بود از خانه بیرون شود
و بسیار بود که تهمت کندش و اگر سفر کند نیک نیاید و از جنگ بر پیغمبر
و از سلطان بر پیغمبر کند **در هشتم** دلیل کند که خدا و نراین طالع را عیال
و عاقبت او ناهوار بود **در نهم** اندر سفر و اگر سفر کند از دزدان پی
رسد شش شتر اندر سفر و اندر راهش روز کار بسیار شود و خوشین
کفاه دارد یا اندر شش نقصان بیفتد و بسفر اندر حریف کرد و یا مومن
علم و تدبیر با یکدیگر و غدر و از وکیل کند و نیکوترینند **در دهم** دلیل کند که
کار ساخته ویران کند و خصومت پیش آیدش با همه کاران و وقت
وی ضعیف تر بود و هم باشدش که جراحت رسد بر تن و بود که چهار
از صفرا و خیر درین برج چون صاعقه باشد و اگر سفر کند از دزدان پی بود
هم بقتل و هم بچوخته و با خنجر کند و اگر نسیه چیز فروشد بهایش دیر
رسد و اگر مادرش زن بود میان ایشان دشمنی و هم چهار بودش
در یازدهم دلیل که دوستان به سبب از او برگردند و هم از او بگریزند و
عیبها بر او نهند و کار و دانش را بگوشت کنند و کس را کفر طعن زنند
و اگر عاشق بود بر کس ترسور رسد دلیل بود که کس از کسهای محشوق
بر و جفا کند و ما و جنگ و هم بود که چیز از وی ببردند **در دوازدهم** دلیل بود که
دوستان از او بگریزند و همایش بدید آید از صفرا و از خون حشمت

و اگر ستور خرد از سباحتش بیرون بود و دشمنان در محله هلاک شوند و بر خوار شوند
 شوند و بجا احتیاجت یا بدست سلطان افتد و کینه ها و ایرام در دیر زمان
 افتد و از جانت نالان گردد **فصل فی احکام التمسع و طلع**
 چون آفتاب اندر طالع بود بر زمین شدن کارها و برگشتن کارها
 و سیاحت کردن و تنگدلی غول بر هر کس و برتر جستن و آزارم داشتن
 هر کس را و برتر یافتن و برآمدن حوائج و مرادها و مرادها و پیوستن با
 سلطان و انجمن با بزرگان و مهمانان و راز خویش نهان باید داشتن
 از دوستان و هیچ سفر نباید کردن **دلیل دوم** دلیل کند بر سبکویی
 و قوت از مهمانان و سلطانان و از خداوندان سیاحت منفعت یابد
 و هم برایشان نپذیرد کند و از جهت مال دل مشغول گردد و از بهر سود
 و زیان که فراز آرد مالش بیرون نباشد از چهره نپذیرد کند که بیفتد
 بود و کسر شود و هر که فایده نکند و طمع کند که بر نیاید و کسر برود و تهمت کند
 و از یاران غم خورد **دلیل سوم** دلیل کند بر آنکه پوستگی افتد با سلطانان
 و اهل سلاح و حاجت طلب کند از ایشان رسوا شود و دستگیر کند و بزرگان
 با مهمانان و دلش سبب ایشان شود و دلیل کند بر سفر یا بر نیکو حال و با
 نیک بود و هر کار که کند نیک آید از خویش نیکو تر بیند **در رابع**
 دلیل کند بر خصوصیت افتادن با سلطانان و بزرگان و چشم گرفتن که با

و از بهر سود

بر خازنش و از سلطانان که نذر رسدش و کار بر پیشین بکار آید و از
 آتش اندک یا نه نسیب رسدش و گرانی اندام و فساد در مال افتد و در آن
 و بزرگان و چهارم از خوشی و از سلطانان ریخ دیدن و تهمت کنند
 بقی و مخالفت کند با خویشان **در پنجم** دلیل کند بر آنکه از سلطانان و بزرگان
 و اگر حاجت بر سلطانان دارد و او را کند و اگر نذر رسدش بود و اگر
 بهوای دل کار کند نیک نیاید شمع جای ریخ بود ضایع شود و از سلطانان
 کسی بر وی شمع گیرد و قهرمانی کند و نیکویی یا بد معاشرت **در ششم** دلیل
 کند بر کردن کثرت و بزرگ نشروا لشکر یا اندوه رسد و لیکن سبب با
 و ستور و بدست از سلطانان نگاه باید داشتن و از کم شدن و از مولا
 زادگان خذر کند و از کز نذر نخران خذر کند **در هفتم** دلیل کند که زنی
 و بزرگ تهمت بود و کردن کثرت کند و اگر مراد او نرود از خانه گسسته
 گردد و با نیا برش گفت و کوی باشد چنان خواهد که او مراد او رود و از
 سلطانان یا و در نیاید و اگر سفر کند ساز و آرا باشد و بزرگش دارند
 و از مهمانان پیفرایند و حاجتش بر آید و از خصوصیت بر بهر کند که خصم
 قوی تر گردد **در هشتم** دلیل کند بر آنکه تنگدل شود و بزرگان گردد و متحیر
 بود و بهر بوشش از سلطانان برین وقت و بهر بود که بر پیشین عود
 اگر سفر کند واجب که در چشم افتد و یا او را از آفتاب بهره نبرد

بهم نبودیم تا چنانکه بود و از سلطان خبر رود و بر ایا تمهید کنش و اگر
 با کسی خصومت کند خصم قوی تر گردد و بسبب وقت با سلطان نباید سخت
در نهم دلیل برین وقت سفر اندر قوتی باید و از مردمان که در جور پارس
 کنند و دانشمند کنند و از عدایان بر بهین باید کردن در وقت هر کجا که
 قصد سفر کند نیکوتر کند و اگر کسی از غایب بود نامه یا بد یا خبرش نیکو
 در سفر علمهای بار یک است و خسته آید **در دهم** دلیل کند نیکو حال او
 با سلطان بیا و قول هیچ قوی بود و عملش قوی گردد و اگر عمل کند نیاید
 و نیکو تر از حال خرید و فروخت باز کافی کند و بد در هر چیز خرید آید
 و فروخته شود و چیز بویوب خرید آید شش یا در زمین که سلطان
 و چهار سیم بود شش از غلبه خون و دلکشی به شدش و غرض شدن
 بکار در و کار کند محال که شکست را شود **یا دهم** دلیل کند نیکو تر پیش
 از سلطان و دوستان آید و حاجت افتد و دشمنان او را بد بود و خوب
 رسد شش از سلطان بیا و ویرا با کسی خصومت بر آید از جهت دام
 یا از جهت زمان و همبازان و کار کند پنهان آشکارا شود و بر که عاشق
 شود و یک نیاید **و دوازدهم** دلیل کند که خداوند طالع را بر تویم رسد
 و بهم زندان بود و لیکن سیم بود و با کسی عداوت کند و قوت نیاید و فساد
 خون و بهم بود از آنکه و کرد و نسل و اگر خدمت سلطان کند بر خوشتر است

کند و اگر نیند خود بگریزد یا در دین کینه دوز سلطان حذر باید کردن و سلطان
 و از لکد آب بهم بود و از جانی افتادن با خرافه ای غیبت **فصل**
 در بودن زهره در طالع دلیل کند بر شش که کارها که مرده بود و شاد
 آمدن از غم و دولت و تنه نیکو بیند و اندیشه محال از دل او برود و شود
 و کار در بر شش در و نیکو تر رسد و با کسی محبت و خوشش منشی گردد و
 بطن بر و غالب گردد و مهمان که آید یا با کینه تر کان محبت کند و سفر کرده
 آید شش نیک بود **در شانزدهم** دلیل کند که درین وقت کار کش ده کرد
 و زیادت مال باشد شش و هر کار کند نیکو تر باز گردد و بهر تدبیر کند
 موافق باشد و روز بروز مالش زیادت شود با همتران محبت افتد
 و از جانی بر و در و در نیک آید شش و زمان بد و غبت کند و وفا
 یابد **در شانزدهم** دلیل در از قبل خویش در دوستان و برادران و از
 خرد نیکو تر پسند میان او و دوستان نیکو تر پیش آید و بهر تدبیر کند برایشان
 و اگر تدبیر سفر کند موافق آید و سلامت و هر چه بد آن طمع کند
 بیاید و عاقبت کار روی همه نیک بود **در اربع** دلیل کند بر آنکه از زمان
 خلاف پسند و نجات پسند بر و از بهر ایشان غم خورد و اندر کارها
 که باشد اندرین وقت شاد تر باشد شش و اندر کارها فروماند باشد
 و بهم باشد شش از کز نازک بهم بود شش از بهرانی خانه یا در کار عاقبت

ستر کرده آیدش **در خامس** دلیل کند بر آنکه از فرزندانش می
 و بر شغلی که پیش گیرد نیک آیدش و اگر به اول مشغول باشد برادر
 و زنان بدو عنایت کنند بکارهای خیر که آید و با مردمان بسیار
 صحبت کرده آیدش از هر گونه و شاد دل گردد و جاهه نیکو پوشیده آیدش
 و کارهای برادر او گردد **در ششم** دلیل بود بر خوش طبع و تند ریش خویش
 بر گرفتار و دار و خور و تن و خردین و فروختن صواب بود و اگر
 خرد بگریزد و شاد در دوست دارد حرام را دشمن دارد **در هفتم** دلیل
 بر شادی از سبب زنان و کارش نیکو گردد و برای زنان کار کند
 و از ایشان منفعت یابد و سبب زن کارش نیکو گردد و زنان وی
 گشاده خویشند و خوش طبع و اگر خصم دارد از خوشنود و انباز
 باشد و بهر سفر که شود نیکو بر یابد و اگر غایب دارد باز آید و اگر در
 پند **در هشتم** دلیل بود بر آنکه مصیبت رسدش بدین روز کاری از جهته
 یا از جهته انبازان و بهرین باید کردن از شراب خوردن و بنزدیک
 اهل شر نشستن و از پس بهار دل خرامیدن زیرا که تا زهره اینجا
 باشد محاطه بود و خصوصیت کردن نیک نیاید و اگر سفر کند سبب
 عشق مالش شود **در نهم** دلیل کند بر آنکه بر کار شریعت حریص گردد
 و با مومن و خدا و پیش آهسته گردد و اگر سفر کند سبب عشق مالش شود

و علم طلب کند و زنی کند و اندر سفر نیکو خور گردد و با پارس و با بونیک
 شود و عاقل دارد باز پند یا نام و خبر یابد و خواهرهای نیکو بیند
در عاشق دلیل کند که مالش زیادت شود و بهرین کند که زهره این
 غوغا بود و خانه و زمان که به سعادت آید و عزت زنانش افتد
 و زمان بروی کردن کثرت کنند و باز کنند و اگر سفر کند صواب باشد
در حاد عشر دلیل کند که در پیش آیدش از جهت زنان و
 بهوای دل میان او و دوستان دوست پدید آید و آینه حق با مردمان
 و جهان کردن دوستان خویش را و حاجت روا سازد و با مردمان
 یابد از کسها سر که بپوشد او باشد و پدرش را مصیبت رسد و سفر کند
 و سلامت باشد **در دوازدهم** دلیل بود بر آنکه زنان بر او دشمن کنند
 و حرمت ندارند و دشمنی و خیانت کنند و از چهار طرف بخواهد و بر او
 آنکه مال دارد و سود کند و چه کند کسر از دشمنان او و اگر کسر از آن
 بود خلاص یابد و الله اعلم بالصواب **فصل** در احکام عطا کردن
 شادی پند از جهت مال و صناعات و رسیدن قوت از معاملات و
 و کسهای سلطان و خداوند پیشها آموختن کارها و دوست داشتن
 دل مردمان و توبه و رای فراز آوردن و پند پذیرفتن پیش آمدن و
 و برادر کردن و برادر رسیدن و اگر سفر کند نیک بود **در دهم** دلیل

که از جهت کودکان نریانی رسیده و هنر نه کند بر یاران خویش و زکسها
 سلطانی نیکو تر رسدش و یاد در کند خاصه دیر پیشکان و کوشش درین
 حکمت باشند در سخن مردمان اهل فضل نیکو تر رسدش و علم آموختن در
 دارد **در سوم** دلیل کند که خداوند طالع پانزده باد پیران و صناع
 و از رستگان سلطان و شغلها بر آید برودی و بر کودکان مهر با
 کند و با جوانان هم طبع گردد و جوانان او را حرمت دارند
 و فرمان بردار باشند و دلش بعلی مایل گردد و علم نجوم و طب آموزد
 و بازگانی کند سودمند آید باز پشیمان شود و صحبت افتدش با پیران
چهارم دلیل کند بر باد و تاریکی و قوی بود یاد در معن و زکسهای که
 پیوسته سلطان باشند خلاف پدید آید و از زنده درویش جفا بیند
 هم زمان بود بخاصه و از رفیق و زکس مکر و بی و حال بد و زکسهای ضعیف
 باشد **در پنجم** دلیل کند که چار بر آید و چون خون سوخته و سودا
 و مالخوینا و اندیشه درویش و گمان پذیرد از درم خریدگان و مولایزگانی
 غم نخورد و نمیداند پیش آید و زمرک برادران هم بوش و اگر کند
 خرد نیک بود و از دار و خورون پر هیز **در ششم** دلیل کند که بنده
 نیک آید ترش و زیرک بود و اگر او را چیز آموزد و اگر ستور خرد و جوید
در هفتم دلیل کند که بازمان در آید و نیکو کند با و و انباز نیک بود

و راست کند انبازان جاسر که رود نیکو باشد و نواخت یا بد و کسی که از
 غایب شود باز یا بد و کسی که از بندگان و دیران او را طلب کند
 باز جفا بیند و اگر خصومت کند دوست او را باشد **در هشتم** دلیل کند
 از جهت کودکان نارسیده غم خورد و از وکیلان حذر باید کردن
 و زنان نگاه دارد و از خصومت حذر کند و سفر نیک نبود **در نهم** دلیل
 کند بر حکمت شنون و علم کیمیا آموختن و از شهر بر شهر رود
 با سلطان نیان پانزده و از پیران و صناعان پر هیز کند **در دهم**
 دلیل کند که از بازگانی چنین نیکو رسدش و از هر کار با خیر
 نیکو تر هیزد و از دست کس طعام نخورد **در یازدهم** دلیل کند که صحبتش
 با پیران و باز رگانهان و جادوگر کند بر و رواند کار بر راه گردد
 باز راه باز آید **در دوازدهم** سخن سلطان نیان بناید گفتن و از
 پنهانی آشکارا بناید کردن که پیم باشد که زندان افتد از غلامان
 بر هیزد و از پیران و صناعان بر حذر بود **فصل در حکم**
در طالع دلیل کند بر سفر و تحویل و خبر یافتن و کار با مکر و شین
 و پیغام و نامه فرستادن و چون و بگویم زیادت شود **در دوم** مالش زیاد
 شود و اگر ماه زاید بود از یاران نیکو تر هیزد و موافقت و مراد با آید
 و عاقبت مردم او را بزرگ دارند و از جاده و مال بفراید و در سفر و عمارت

مساجد کند پسندید و بر بعضی مال زمان امین شود که کار کند
 پادشاه شود و کس از وی بکشد شود **در پنجم** شاد رسد از فرزندان و اگر فرزندان
 ندارد و آبهای دیگر و ناله یا غایب میاید و جاش غاشق شود و حاشا
 بر نه و از روز نیکو بیند و محتشمان او را نیکو دارند و حاجتها بر آید **در ششم**
 لحظه بر آید و چون سرفه و زکام و اگر نیند خرد بگریزد و اگر سرفه خرد
 نیک بود **در هفتم** چون بدخو بود و بجهت و هم بود از خانه
 بخشم بر رفت از جنگ زمان حذر کند و شهر دیگر سفر کند که
 در ملک تواند کرد و بشمار شود **در هشتم** خداوند طالع بسبب بود
 و چیزی بر او پوشید کرد و دشمنش کند شود از دروان هم بود لیکن
 زیانش نبود **در نهم** خداوند طالع هر ساعت تدبیر و کار کند
 کند و میان بکافکان بخوبی آید و اگر سفر کند و از کیر و مراد
 و شوار بر آید و از سلطان حذر کند تا این شع **در دهم** کارها
 و شغلها بر او بد آید و محبت کرده آیدش با بزرگان و پیران
 و جاسوسان و کارهای پوشید آشکارا شود و از غایب و کشته
 آگاه بر آید و از کودکان نارسید اند و هر پیش آیدش و از سلطانیا
 اند و هر پیش آید و هر چه کار نهانی نباید کرد که آشکارا شود
در یازدهم باد و ستان عتاب کرده آیدش و از بزرگان یکویش آید

در تمام از جای بیکی کرد و در هر یک از اینها شود

در هر یک از اینها که در هر یک از اینها شود

از مادر

از مادر غم خورد و همه غم برد و از جاسوس و یک و غم نیند حذر کند
در دوازدهم از سفر حذر کند و توسط بکند با رسولان و پیکان که دکان
فصل هر وقت که انتها با تحویل برج بود که در آن برج
 در اصل ولادت سعد بوده باشد دلیل سعادت در آن سال هر
 که بود در آن دلیل نخواست بود در آن تیر انتها از درجه برج انتها
 بر آید هر ماه را دو درجه و پست و هشت دقیقه و اگر خواهد که روز
 بروز حکم کند چنین تواند کرد که تیر را با جرم و شعاعات کوکب
 تحویلی و اصلی را از اید و امتزاج قمر را با میزان شرکت میدهد و تدبیر را
 دیگر که درین باب بجای آید اعتبار زیادت ندارد بدین معنی
 کرده شد و تیرات دیگر را به از درجه طالع تحویل و از
 موضع انتها که از انتها شهر خوانند اما در آن زیادت
 نباشد **فصل در ولادت کوکب که در اصل و انتها و تحویل** در
 مثلا چنانکه که در اصل طالع بوده باشد و در طالع در اصل ولادت در
 سال از سالها در دوم اصل و چهارم انتها و پنجم تحویل افتد **طالع**
اصل اگر کوکب در طالع اصل بوده باشد در طالع تحویل و برج انتها
 و طالع اصل است دلیل طراوت کارها و قوت شخص و محبت خراج
در دوم بر طلب مال حریص بود **در سیوم** دلیل و انتفال بود

شد
 و در هر یک از اینها که در هر یک از اینها شود
 افتد از اصل

و عنایت در کار دین **در چهارم** آسایش دوست دارد و در میان
 اهل خویش بود و تدریس سازد در بنای صنایع **در پنجم** شاد و وقت
 دل باید از فرزند **در ششم** چهار رسد و از بندگان رنجور شود **در هفتم**
 زنی کند که از جهت شرکت و معاشرت رنج کند **در هشتم** میراثی باید
 و اگر دایمی دیگر بود بر قطع قطع افتد و از بزرگ او رنج رسد **در نهم**
 سفر کند و در کار دین اندیشه برود **در دهم** عمل سلطان کند **در یازدهم**
 دوستان را از دور خبر و منافع رسد **در دوازدهم** با دشمنان لطف کند
در بیست سال اگر کوکب در بیت المال بکشد در جای دیگر از طالع اصل
 یا تحویل یا برج آنها افتد مال یا بد از آنجا که بدو رسد **در دوم**
 مال یا بد از آنجا که امید داشته بود **در سیوم** مال یا بد از سفر و خویشان
در چهارم مال یا بد از صنایع و عقار و پدران و کارها و دیرین
در پنجم مال یا بد از مبادی و خرید و فروخت و بفرزند شاد شود و پدیه
 یا بد **در ششم** مال یا بد از جهت بندگان و ستور چار شود **در هفتم** زنی چا
 شود و مال یا بد از معاشرت و شرکت **در هشتم** میراث یا بد و از ازوج
 مال یا بد **در نهم** مال یا بد در سفر از جهت غریبا **در دهم** مال یا بد از جهت
 سلطان و عمل **در یازدهم** دوستان او را مال و نفعت حاصل آید و بد
 شاد شود **در دوازدهم** دشمنان او مال یا بد و او را است

چهل آید و ازین جهت مال یا بد **خانه سیوم** اگر کوکب در سیم اصل بود
 در خانه دیگر از خانه های اصل و تحویل و آنها افتد در طالع خویشانی
 که از دور غایب بوده باشند باور رسند **در دوم** از میان او و خویشان
 بسبب مال خصومت رود **در سیم** در خویشان از زیادتی بدید آید و سفر
 نزدیک کند و دوستان زیاد شود در سفر **در چهارم** خویشان او را
 چهر رسد از پدران یا از کارها و دیرین **در پنجم** خویشان او را از زنا
 زیادت شوند و بد یا بخویشان او رسد **در ششم** خویشان او بجا شوند
در هفتم خویشان او زن کنند و دیرین **در هشتم** از جهت خویش رنجور
 شود و ایشان را میراث رسد **در نهم** با خویشان سفر کند و از ایشان
 نیکی رسد و مولود خیر و حسن برزد **در دهم** خویشان او عمل سلطان
 کنند تا بسلطانیان مقبل شوند **در یازدهم** سعادت و الفت بود چنان
 میان دوستان **در دوازدهم** دلیل عداوت بود با خویشان و دشمنان
خانه چهارم اگر کوکب در اصل اینجا بوده باشد در خانه دیگر افتد ازین
 خانه از اصل و آنها و تحویل در طالع زیادتی در صنایع بدید آید **در دوم**
 مال یا بد از صنایع و عقار **در سیم** خویشان او از صنایع مال یا بد
 و از کارها و دیرین **در چهارم** بضایع و عقار و مستغلات
 بر خور دارد **در پنجم** بسبب پدران اندو کمین شود یا بد بیشتر

در سیوم اگر کوکب در سیم اصل بود
 در خانه دیگر از خانه های اصل و تحویل و آنها افتد در طالع خویشانی
 که از دور غایب بوده باشند باور رسند

دلیل مرک دشمنان بود و خوف ایشان **خانۀ نهم** در طالع دلیل سفر بود
 یا باز آمدن از سفر **در دوم** مالا یا بد از سفر **در سیم** خویشان او سفر
 کنند با خصوصیت **در چهارم** پدرش سفر کند و او را دین و اخلاص و عبادت
 حق جل جلاله زیادت شود **در پنجم** فرزندش سفر کند **در ششم** در سفر
 بیمار شود **در هفتم** زنی او با شریک او یا ختم او سفر کند **در هشتم** در سفر
 میرد و او را خوبی بود از سلطان **در نهم** سفر کند یا علی به و مشغول
 شود **در دهم** عملی کند در سفر **در یازدهم** دوستان او سفر کنند **در دوازدهم**
 دشمنان او سفر کنند و اندک **خانۀ دهم** چون کوکب در اصل اینجا بود
 باشد در تحویل در خانه دیگر است از اصل و انتها و تحویل طالع عملی
 از جهت سلطان **در دوم** مالا یا بد از جهت سلطان و عمل **در سیم** خویش
 او عمل سلطان کنند **در ششم** خوفی بود از جهت سلطان و یا بیمار را
 معالجت کند **در هفتم** مال زرش و از آن شریکش نیکوتر بود **در هشتم** برین
 و بلا پیش از جهت سلطان **در نهم** عملی کند در سفر **در دهم** عمل کند
 از جهت سلطان **در یازدهم** دوستان اعمال سلطان کنند **در دوازدهم**
 دلیل قوت حال دشمنان بود و منفعت یافتن از ستور و زینت
خانۀ یازدهم چون کوکب در اصل اینجا بوده باشد در اصل تحویل و
 در طالع افتد دوستان درین سال زیادت شوند **در دوم** مال یا بد

در حقیقت که در این کتاب
 باطلی که در این کتاب
 در حقیقت که در این کتاب
 باطلی که در این کتاب

از این

از دوستان و از اینجا که بدو رسد **در سیم** دوستان زیادت شوند
در چهارم پدر او با دوستان مخالفت کند **در پنجم** روشن چشم شود
 از دوستان و فرزندان شادی و عطا یا بد **در ششم** بیمار شود اما
 سهل شد زود زایل شود **در هفتم** سعادت یا بد و شاد و ازین
 و فرزند **در هشتم** شاد شود مال و میراث **در نهم** سفر و کارین
 شاد شود **در دهم** خیر و شادی یا بد از سلاطین **در یازدهم** متاع یا بد
 از دوستان و امید یا وفا شود **در دوازدهم** دوستان او دشمن شوند
 و بازیشان مخالفت کند **خانۀ دوازدهم** اصل در طالع دلیل بیماری
 و زدن و سقادت از مرتبت بود **در دوم** مال یا بد از دشمنان
 و یا از ستوران زینت **در سیم** خویشان بیمار شوند و در حبس
 افتند **در چهارم** پدرش را با دشمنان خصومت بود **در پنجم** از زینت
 رنج و بلا پیش از جهت سلطان **در ششم** بیمار شود و در حبس افتد و بنده گان و محکومان
 او بیمار شوند **در هفتم** زرش بیمار شود **در هشتم** رنج و بلا کشد و
 محبوسان و پانصدانی **در نهم** او را از سفر باز دارند و اگر سعد ناظر
 بود بکشت آید **در دهم** از مرتبت خویش بیوفت **در یازدهم**
 دشمنان او با دوستان مخالفت کنند **در دوازدهم** اعدا او قوت حال
 شوند و اندک **فصل** در اتصالات اول و انصراف ایشان

از دلایل اصل و تحویل و انتهای چون خداوندان خانه ها، اصل و تحویل
 و انتهای صاحب بیت المال یا تحویل یا انتهای پیوند جد و همدستار
 کند در کتب مال و انان سبب غنا و رخ کند **در سیم** برادر خویش
 سفر کند و خویش را حاجت مند بشد بصاحب **در چهارم** خوشتر و حجت
 جوید و اگر صاحب رابع بخش بود هم هلاک بود و اگر سعد بود **در پنجم**
 بصاحب خامس زن او استن شود و از غله و متعلق منقبت نماید
 و هر چه بدو رسد از متعلق بصاحب سادس چهار شود درین
 بصاحب سابع ملو بود درین سال ترویج سازد و بران حریص بود
 بصاحب **شامن** اندیشها بسیار کند و خوف بصاحب شامن
 اگر مخمس بود بیم تلف بود بصاحب تاسع سفر کند و در سفر حریص
 بود و در کار دین خویش کند بصاحب عاشق رغبت کند در محبت
 سلطان و فواید یا بد ازین بصاحب حادی عشر خیرات یا بد و طلب
 و جهد و رغبت کند و مصاحبت و مصداقت با شراف بصاحب
 ثانی عشر کار کند که از آن کار در بلا و رخ افتد **در انف** چون از صاحب
 ثانی منصرف بود فایده مالا اندک بود و طلب علم کمتر بود و خرج بیشتر
 از شراف از صاحب ثالث سفر دراز کند و مقصود او فوت شود و از
 صاحب رابع از ضیاع زیاده منصرف نبود از صاحب خامس از هدایا و نماند

بنا دراز

به روزی بود از صاحب دس بهار رسد صاحب رابع میان او و
 و شرکا مغفرت و مغفرت افتد از صاحب ثانی خوف و هراس آرد
 در تاسع از سفر رنج بپزد و در کار دین تقصیر کند از صاحب عاشق
 جاه و حرمت نقصان پذیرد از صاحب ثانی عشر از دشمنان رنج
افصال ارباب ثبوت با ارباب ادوات اتصال ثانی مال یا بد با
 بصاحب ثالث از سفر شاد شود و خویشاں زیادت شوند بصاحب رابع
 مال در عمارت و بنا و ضیاع صرف کند بصاحب خامس فرزند و مستغلا
 زیادت شوند بصاحب ششم بهار سخت افتد خاها که مستول بطریق
 راجع در محقق زین بسیار عرض کند بر اتر ترویج و بران حریص باشد
 بصاحب شامن بلا و رنج بپزد اگر فاسد بود دلیل مرگ بود بصاحب
 تاسع سفر نماید و خویشاں و در لازم آید و خواها نیکو بپزد درین سال
 بصاحب عاشق سلاطین را کار بدیت و بر اید یا بزرگان بصاحب
 حادی عشر از دوستان خیر یا بد بصاحب ثانی عشر از دوستان خیر یا بد
 بصاحب ثانی عشر از دوستان خیر یا بد بصاحب ثانی عشر از آنجا که بدو
 رسد و او را رنج و بلا رسد **فصل** رسیدن کواکب مثال چنین
 یا در طالع رطل در جد باشد بهفت درجه و زهره در حوت بهفت
 درجه در تجویلی زهره در جد باشد رطل بهفت درجه حوت و نیز

زنانی که از صاحب دس بهار رسد صاحب رابع میان او و شرکا مغفرت و مغفرت افتد از صاحب ثانی خوف و هراس آرد در تاسع از سفر رنج بپزد و در کار دین تقصیر کند از صاحب عاشق جاه و حرمت نقصان پذیرد از صاحب ثانی عشر از دشمنان رنج

احکام عجیب باشد **رحل** بموضع خویش رسد مولود از منظر منظر انتقال کند
 اگر بکمان مشترک رسد و رحل را در مکان حفظ بود دلیل صلاح کار بود
 و یا قیام از دهقان و ضعیف اگر بکمان مریخ رسد سفر کند و در خط
 و از خویش نرسد و مریخ پسند اگر سعد را نظر بود سهل بود چون بکمان
 رسد و آفتاب شهادتی دارد از جهت سلطانین و بجز بود و از جهت
 زنان و امراض که از حرارت بود و اگر شهادت نبود دلیل مناعت و
 بود و بعضی از زنان و پسران و میسرند و دلیل مرکب بود و اگر زن بود
 پسر از اهل بیت و اگر بکمان زهره رسد مولود سفر کند اگر اهل فرزند
 بود و اگر فرزند بود و در او که عاشق شود و در آن بلا بماند و چون بکمان
 عطارد رسد سفر کند و آنچه گوید او را زیاده دارد و اگر بکمان قمر رسد از
 جهت زنان عیسر باوی گردد و بغیر **شعر** چون بکمان رحل رسد نیکوت
 بود و خیرات بسیار کند و بدت و بر آید بکمان مریخ رسد بعد و طغر
 یابد و سفر کند و از آریاب صلاح بهره یابد اگر بکمان آفتاب رسد و شتری
 و طالع حفظ دارد سفر کند و چهار شود از حرارت و از سلطانین خوبی را
 نماید چون بکمان زهره رسد چهار شود و منزلت و جلال زیاد شود
 بکمان عطارد رسد دلیل زیادتی علم و محبت بود بکمان قمر رسد
 باشد و مال و فرزند زیاد شود و بجز با رخ شاد شود **مریخ**

چون بکمان رحل رسد مولود را دوستان خوشان شوند و سفر نزدیک کند
 و بر دشمنان ظفر یابد بکمان مشترک رسد دلیل سفر بود و از جهت ستوران
 شود و او را قتل بود و فرزند زیاد شود و در خوش چنین گفته است
 در آنوقت که مریخ بکمان سعدین رسد هیچ چیز نبود اگر مریخ بکمان شمس رسد
 در او تا چیزی یابد از اصحاب حروب اگر در زایل بود و بطالع ناظر بود
 سفر و زیادتی اهل بود چون بکمان آفتاب رسد و مریخ در طالع یابد در آن
 حقیقی دارد آن سال آبله و ریش بود و از جهت مریخ رسد و از آن
 باید کرد اگر در عقب بود و چشم قتل بود و در تحویل شب آسان تر بود و چون
 زهره رسد مولود در الفاح آفتاب و از ناگوار و یا از کثرت جماع او را زهر
 رسد اگر بکمان عطارد رسد و از خویش نرسد و بکمان زهره و ستان
 شود و اگر بکمان قمر رسد مولود را فرزند بود اگر در موضع نیک بود خیر بود
 سفر کند و ولایت او تها شود آنچه دارد و بر دشمنان ظفر یابد **آفتاب**
 اگر در تحویل ال بر موضع اصل باشد در او ایل با هم بود و مواضع کوکب رسد
 زهره بکمان رحل رسد مولود در کفح حریص بود و اگر زهره منجر بود
 زشت و امر این معز حاصل آید اگر تحت الارض باشد این کار بدین
 بود چون بکمان مشترک رسد دلیل سفر بود که اندر زیارت دوستان
 کند اگر بکمان مریخ رسد دلیل کثرت تزویج بود اگر بکمان آفتاب رسد

از سلطانینان برنجینند و سفر کنند اگر در او تمام بود چهار بود از حرارت
 قوتی اگر بکمان عطارد رسد مولود را اندر بخش گفتن قوتی تمام بود و اگر بکمان
 قمر رسد و قمر مسعود بود و خویشان زیادت شود عطارد چون بکمان
 زحل رسد سفر کند و برنج بیند و اگر منخوس بود از فرزندان برنج بود و اگر
 بکمان بیشتر رسد کارها تمام شده بصلح باز آید اگر بکمان قمر رسد
 کار مولود باین بود و اگر بکمان آفتاب رسد در آن برج که آفتاب
 بود از آن برج چند مثلاً اگر در نهم بود از سفر اگر بکمان زهره بود برود
 و برود و الو و شعر و طرب مشغول شود اگر بکمان خورشید رسد از فضل آن
 برج دلیل کند اگر بکمان قمر رسد مولود سفر کند و خصوصیت قمر بکمان
 زحل رسد اگر منخوس بود و خصوصیت افتد اگر بکمان بیشتر رسد سفر
 کند و اگر مسعود بود در آن سفر خیر یابد اگر بکمان قمر رسد دلیل حسن
 و چهار بود و از حرارت که با اجتماع از جهت ما در برنج روی نماید اگر بکمان
 زهره رسد دلیل سفر و شاد و زیادتی دوستان بود اگر بکمان عطارد
 رسد سفر کند و سعادت یابد و منازعت با دشمنان خویش رسد
 دلالت اصل قمر تر بود **فصل** چون طالع سال و اصل برج آنها
 یک برج بود آن سال کارها مشکل بود زیرا که این برج منخوس بود یا
 منخوس شود و نحوست آن تو باشد و اگر سال خداه و قاسم و صاحب
 صاحب

چون بکمان

شد بدتر

و صاحب تجویل و فردار و قابل تدبیر قمر و خداوند خانه قمر و صاحب دور
 و نیک شتاب باشد هم شکل بود که هرگاه که این کوکب منخوس شود
 خطر با بود **فصل** مستوله بر اصل آنها بود در تجویل بکیر و آن کوکب
 شهادت بیشتر دارد و غمت بار بود کن و در لک برقی حکم میکند و از
 احترافات و اتصالات او منخوس غافل باشد و از مواضع اصل
 ازیرا که مستوله بر اصل و دلایل تجویل عطارد و احتراف او در برج
 یا و بال بود و یا ترسیع و مقابله نگر با کوکب منخوس که در اصل ولادت
 بوده باشد اثر را عجیب باشد اگر عطارد تسلیت زحل بود
 بر درجه که بدان درجه در اصل بر لیس باشد یا تسلیت سهوی
 از اصل ولادت باشد اثر این در سعادت بیشتر باشد غالب دیگر را
 که در طالع اصل زهره در حوت بوده است بن درجه بیشتر بن درجه
 رسد و آفتاب در سرطان تسلیت بیشتر و آفتاب نه برین شکل و قانون
 نیکگاه باید دشمن **فصل** دهم اندر احکام سالهای عالم بر سیل
 اجمال و احکام قرائات و اختیارات طالع کلی و جزو و مسائل
 بدین موجب که یاد کرده آمد و باید التماس و آن وقت رسیدن آفتاب
 باشد با قول نقطه حمل بنهد و کوکب مقدم کند و طالع اجتماع یا استقبال
 مقدم بر سال همچنان مقرر و تعیین گرداند و احکام بر سال که کند باطله

در این تجویل سال که در این کتاب

این دوزاچه طالع کند در احکام تجویل سالهای عالم تصانیف بسیار کرده اند
 بهر من را کتاب العوض است و کتاب اسرار بطلمیوس را کتاب حدود
 الریاح از انواع سخن گوید و احکام بر سبیل عالم بنابر آن کند و نیز
 کتاب کله است از بهار نام نهاده است درین باب و حکم اندر کتاب
 کرده است جامع درین فن و کلمه هندی کتاب کله است از کتاب
 الامطار نام نهاده و این اختصار است از کتاب حکیم اندر با زیر اند
 یا اندران احکام نوایب در احکام سال علم نمی گوید و کلمه آن فصول
 تصنیف خویش استعاط کرده است و جبهه هندی کتاب کرده است نام
 کتاب جغرافیه نهاده و عطارد بن محمد الحاسب آنرا شرح کرده است و این
 طارقی کتاب کرده است و آنرا اسرار الریاح نام نهاده و در اینجا نکته بسیار است
 و سهیل یهودی کتاب کرده است از کتاب الاحداث نام نهاده است و یوسف
 کتاب کرده است و آنرا کتاب حدود الریاح نام نهاده است و یوسف
 کند کتاب کرده است و آنرا کتاب الامطار نام نهاده و کتاب دیگر ساخته آنرا
 احداث انجم نام نهاده و کتاب دیگر ساخته آنرا اقرانات الکواکب نام
 نهاده و نیز کتاب ساخته است آنرا تقدمة المعرفة نام نهاده و احمد بن
 کتاب ساخته آنرا کتاب الاوانام نهاده و ماثا و اند بن ابی اسیر کتبه
 بسیار ساخته است درین باب و ابو القاسم بن عبد الله بن یحیی

برین

بن عمرو الملقب بعلام زحل کتابی جامع ساخته درین باب آنرا
 کتاب الاحداث و التبایر نام نهاده و طرفه که در کتاب جامع الشجر
 آورده اند و من این جمله کتب مطالعه کرده ام و از اینجا آنچه لا تقیاس محقق
 بود یاد کرده و فوق کل ذی علم عظیم و آنرا زجیما که بدان طوابع عالم و طوابع
 اجتماع و استقبال مقدم بر تجاویل استخراج میکند بنایت بسیار است
 و بعضی اختلاف دارند اقل زجیما هستند و بعضی است و دیگر زجیما
 و دیگر زجیما از کندی و زجیما القانون المعروف باوف و زجیما که رصد
 کواکب کرده اند در ایام مامون خلیفه و در آن زجیما نهاده و زجیما الشاه
 و زجیما الشهبان المعروف بزجیما الفرس و زجیما الشیخ که مجدداً و چند
 در اینجا نهاده اند با سانی تقویم کواکب می توان آورد و گویند که از او
 و از زجیما سند صحیح تر نهاده اند و در رویه اهل و کسوف هیچ باز نخواهد
 از حد ظاهر کند به دولت است کسر آنرا درین ایام که برداشته است
 و اما زجیما قانون کدین علم شریف از اینجا موضع صحیح مذهب گردانیده است
 در تقویم میخ که در اندر فحش و این تقویم میخ از آن زجیما این علم
 با معاینه باز خواهند اما زجیما محقق مامون خواست که سالها بسیار و کبر
 را رصد کند پس عنایت پس از مرکب او یحیی بن ابی منصور و جیسی بن
 عبد الله و او را اصل نهادند و هر یکی را از آن زجیما ساختند که زجیما یحیی

بن منصور دیگر زنج حبش صاحب و در آن زنجها هم تفاوت است که پیشانی
 نماده اند و زنج شاه کمار داشته اند و بر آن اعتماد کرده و آنرا شاه برای
 آن نموده که هوک الزنجیات و زنج شهریاران هم بصواب نزدیکتر است
 و ادوار بر سر معتدترین ادوار است و آن در زنج شهریاران است
 زنج تبار سر است و این اصل و مدار است و از اینجا هر یکی زنج ساخته
 چون عیوقی و خاطر و کوشایر و علی نسو و خوارزم و عدک و غیر این
 و اصل زنج تباری است اما زنج معتبر بحر است که حکیم عبدالرحمن قافون
 بر عتبار نموده است و کستان دکن گفته که در زنج معتبر تفاوت عطار در
 و نه هر صیغ و ما عیان آن بهتر از آن باز خواند که زنج تباری **فصل اول**
 سخن در منازل شرطین دلیل نم بود و باد میان سبب و جنوب بطریق دلیل
 خشکی هوا و باد میان جنوب و دوبر شرقی دلیل هوا بود بر طوبت و دلیل
 جنوب و دوبر دلیل رطوبت هوا بود و باد میان سبب و دوبر در آن دلیل
 سببست هوا بود و باد میان جنوب و دوبر به قوه دلیل رطوبت هوا بود
 آن بود و دلیل دوبر قوت و جنوب با در رطوبت به قوه دلیل رطوبت بود و
 هوا و باد میان شمال و دوبر ذراع دلیل رطوبت هوا بود و باد میان
 شمال و دوبر نشتره دلیل گرم هوا بود و خوارزم و باد و دوبر طوفان دلیل
 با اعتدال بود و باد میان شمال و سبب جبهه دلیل میل هوا بود بر طوبت

عظیم

عظیم و باد میان جنوب و سبب طوفان و دوبر دلیل میل هوا بود بر طوبت و باد
 جنوب و رطب خمره دلیل بسیار رطوبت جنوبی قوت و باد دلیل میل هوا بود
 بر طوبت و باد از حال حال سبب و دلیل دوبر بود سبب هوا بر طوبت
 مایل بود و دلیل باد جنوب رطب بود و غرض دلیل افراط رطوبت بود و باد
 نم و جستن جنوب قوت و باد دلیل خشکی هوا بود و اندک نم و باران و بسیار
 زلازل و قوت سبب و شمال اقلیل دلیل رطوبت بود و بسیار گرم و باد و باد
 مختلف جبهه و دلیل مایل بود میان جنوب و سبب و باد دلیل بسیار گرم
 و میل هوا بر طوبت و زرق و برق و باد سخت میان سبب و جنوب شود دلیل گرم
 بود و دلیل باد جنوب قوت و باد دلیل بسیار رطوبت و جستن جنوب
 عاصف بلد دلیل میل هوا بود بر طوبت و دلیل باد جنوب ذراع
 و دلیل هوا و بسیار گرم و باد و باد سخت جستن میان جنوب و دوبر
 بلع دلیل اعتدال هوا بود و باد میان شمال و دوبر سبب و دلیل اعتدال
 ترتیب بود و نم و باد و باد میان شمال و دوبر را جبهه دلیل اعتدال
 هوا بود و باد مخالف بود سخت میان سبب و شمال و اگر گویند که دلیل رطب
 بود و مستول بود بر طالع سال و سال خنده بود یا مستول بر طالع سال
 و استقبال و جزو مقدم بر جنوب میل در منزل اما اعتدال دلیل رطوبت بود
 در آن سال نم بسیار بود و خاصه که کوب علو بود و کشت او درین مدت بود

دوبر

و اگر کوکب بر سر بود خاصه که در منزل افت که دلیل بر سر بود یعنی و اگر
 کوکب متوجه شمال بود و منزل جنوبی با سواد که بود و اگر عرض منطبق بود
 اثرش بر کند **فصل** اگر خوابد که حوادث هر روز براند از افق
 بکیر و تا برحل و از مواضع قمر بکند و استادم استاد خراسان عثمان
 جاده کار رحه اندر موضع قمر و درجه و دقائق بر تخت نهاد و موضع
 زحل برج و درج و دقائق بر و افروز و موضع آفتاب برج و درج و دقائق
 نقصان کردی چون چنین گذران برج که حساب باشد افروز اگر
 باشد زحل بود آن روز کار را فرو بسته بود و در وقت سر ما باشد
 و در دیگر اوقات تمام باد ناخوش جبهه خاصه در دلو و خصوصیت خیزد اگر
 در خانه **مجموع** بود با سخت جبهه خصوصیت خیزد اگر در زهره بود
 باران باران باشد و در موشول باشد و طرب اگر در خانه
 آفتاب بود در وقت خورشید که سخت بود و نیز در وقت که با هوا شو
 بود و در زمان بر شغل و عمل جریس تر جبهه میان شمال و صبا در هوا اثرش
 هوا بود آن ملک و باد معتدل در مای هوا غناک بود اما فصل صیف
 و شتا معتدل بود و در سرما و گرما هیچ در شدت نادر بود و اگر گرم بود
 و خشک بود جبهه و باران اندک بود و هوا تاریک و درین برج ارضی
 دلیل معتدل هوا بود و در سرما و گرما و باران اندک بود و باد و بر سر جبهه

و هو مختلف بود و باد و بر جبهه در بروج مائریل توسط گرما و سرما
 بود و بسیار جستن باد و جنوب آفتاب در اول سال در محل باشد
 و جز آن نتواند بود و در اول فصل تابستان در شش ماهی در خریف در
 درستان در خاک و زهره و عطارد در اول سال و فصل حکم باد
 کرد چنانکه یاد خواهیم کرد آفتاب در بروج مائریل حرارت و بر سر
 و جستن باد و سوم مخترق در ارض دلیل اعتدال بود و جستن صبا و
 اعتدال اقصا کند و اندک اختلاف در بروج مائریل حرارت و بر سر
 رطوبت اقصا کند زهره در بروج مائریل اعتدال سرما و گرما بود
 و جستن باد معتدل در ارض اعتدال هوا بود در بروج ارض سرما
 سخت بود و باد صبا جبهه و اگر گرم و خشک بود در هوا و جبهه
 غناک و دلیل حرارت و رطوبت بود در بروج مائریل گرم و معتدل
 بود و هوا سرد و در بروج مائریل خشک بود و باد صبا جبهه و اگر
 خشکی بر هوا غالب شود در بروج ارض هوا با غایت خشک بود
 و گرما سبانه بود و باد معتدل جبهه در بروج هوا اگر گرم و سخت بود
 و خشکی معتدل و جنوب و در بروج جبهه در بروج مائریل معتدل
 از روزه و اگر رطوبت بود باد و سخت سرد جبهه در بروج مائریل گرم
 و در بروج ارض هوا معتدل بود و در هوا جنوب جبهه و حرارت

و اگر کوکب بر سر بود خاصه که در منزل افت که دلیل بر سر بود یعنی و اگر
 کوکب متوجه شمال بود و منزل جنوبی با سواد که بود و اگر عرض منطبق بود
 اثرش بر کند **فصل** اگر خوابد که حوادث هر روز براند از افق
 بکیر و تا برحل و از مواضع قمر بکند و استادم استاد خراسان عثمان
 جاده کار رحه اندر موضع قمر و درجه و دقائق بر تخت نهاد و موضع
 زحل برج و درج و دقائق بر و افروز و موضع آفتاب برج و درج و دقائق
 نقصان کردی چون چنین گذران برج که حساب باشد افروز اگر
 باشد زحل بود آن روز کار را فرو بسته بود و در وقت سر ما باشد
 و در دیگر اوقات تمام باد ناخوش جبهه خاصه در دلو و خصوصیت خیزد اگر
 در خانه **مجموع** بود با سخت جبهه خصوصیت خیزد اگر در زهره بود
 باران باران باشد و در موشول باشد و طرب اگر در خانه
 آفتاب بود در وقت خورشید که سخت بود و نیز در وقت که با هوا شو
 بود و در زمان بر شغل و عمل جریس تر جبهه میان شمال و صبا در هوا اثرش
 هوا بود آن ملک و باد معتدل در مای هوا غناک بود اما فصل صیف
 و شتا معتدل بود و در سرما و گرما هیچ در شدت نادر بود و اگر گرم بود
 و خشک بود جبهه و باران اندک بود و هوا تاریک و درین برج ارضی
 دلیل معتدل هوا بود و در سرما و گرما و باران اندک بود و باد و بر سر جبهه

و در طوبی معتدل بود در بروج مائید جنوبی جبه و حرارت بغایت بود
فصل در قرانیت **کتاب** اما هیچ سردی که
 کوکب است از کواکب علوی و ملور ادلائل قور است بر ملتها و دولتها و
 کردن و برانصل هر چند برانیت دلالت او با دلالت مشتری لیکن
 مستغنیست دلایل قران مشتری و فصل از دلالت مزج بشها و حقیقت
 برقت قران کردن با فصل انانیت از دلالتها دلالتهای ه ترازان
 ایشان اندرین برج دلالت کند بر آشوب و فتنه عاشر رسیدن
 قدر هر ترکان و اثر بیشتر بر زمین عراق بود و شهر مائید که در برج سرطان
 و لایق است ازیرا که سرطان با مشتری دلالت است بر عراق و مصر
 باز هر برج و میز آن فصل بر دم و حر جبر را با عطار در برهند و در
 اسد را با مزج بر ترک همچنین هر برج را دلالت است بر ما چنین یاد دیگر
 کوکب بجز از صاحب آن برج همچنین دلالت بر سرطان با مشتری
 بر عراق ازیرا که مشتری معتبرست بر درجه دلالت کند بر عراق
 آن برج بر سرطان و آن نوزده درجه اندرست تا پست و شش درجه
 ازیرا که این برجه اندر در حد مشتریست شرف و در مشتری کوکب
 عراق است و هر که فرو آمدن سعد بود اندرین مائید او بود از تبلیث
 یا اندر عاشر دلیل کند بر قوت اهل عراق و قوت ملکشان و فو اعرشان

الکثر

اگر خورشید از روی بود یا مائید از ترجیع یا مقابله دلیل کند بر شد اید اهل عراق و
 ملکشان و هلاکتشان خاصه اگر انتقال قران بوده اند رساله از فتنه
 یا یا زکشتن قران بود بران برج انگاه غایت بسیار فتنه بود خاصه چون
 کرد آمدن شان اندرین برج به نظر سعد بود و پیشینیا را اختلاف است اندر
 اصلهای کوکب می برانکن برانند انکیت ربانی و دولتها را و پس را
 گفتاری دیگر است اندر آن و کرد هر را حکم است بر نکیت زمانها را در
 و خمس سرطان و شمال اندرین آنست که آن سال که پنجم صلوات الله علیه
 و سلاه بجزت کرد و هشت روز رفته بود از ماه رمضان آخر ساعتی
 آن روز و پیش از سال بجزت به ماه مریض و هفت روز مر ایشان را
 هر دو قران بود سرطان مجمل دلالت کند بر عراق و مشتری ساقط بود از نظر
 ایشان که مستولیت بر عراق دلیل کند بر فتنه و آشوب بر زمین عراق
 و فساد پارس و برون آمدن عرب و آمدن دولت ایشان از جهه نهم
 که کوکب عربت و اندر شرف بود و بجایگاه دین و ملت ایشان بود و صاحب
 ماه بود و ماه اندر شرف خویش بود مقبول بر هر ماه و زهره قوت کند بر
 عرب با طبع خویش ملکشان و آنرا که صاحب خانه ماه بود و مشتری نظر بود
 محمل قران و از نظر **سج** در نسخه سلیم
 این جایت اندر سرطان تبلیث و هفت درجه و ماه بجز را کوکب شد عثمان

کارش ضعیفی و پیرانی و دلیل بر خیر که زمان بر مردان و بسیار بخیر
و نقصان در دختان و فساد و باده و کزنده کنند اگر از کوب یک اندر
بود دلیل کند اندر رسیدن فساد و کزنده کوهر و کوهر خاندانها
از نهاد فلک بود و طبیعت و را از مردمان بیکه از کوب که از ایشان
اندر عاشر بود اندر حد در عشر که آنکه کزنده کمتر بودش **جوزا** اندر مردان
نخسین اندر جوزا بود دلیل بود بر فتنه افتادن بر زمینهای عرب و هند
و شهرها و شمل و آنچه پوسته بود بشهرها و روم و فساد حال هوا و بزرگان
و کمی و پدید آمدن علامات و آیات اندر هوا و فزع ناک و رفتن باد
کزند کنند مرد درخت و نبات و حیوان را اگر این بمشاهده بود و آفتاب
در زهره و عطارد دلیل کند بر رسیدن زیانها و پیش آمدن سفرها و
بزرگان و فساد حال مسافران و رسیدن غم و فکبت او بپایان سحاب
و شتاعت سپاه بر ملوک و فساد مرغان و کمی ایشان و از زانی و زخمها
و کساد بازارها و کمی بردهای بازار کثان و هر کوب که اندر و تدر بود
فادی بشد کوهر و را و کوهر خاندانها را و طبیعت و را از مردمان
سرطان اگر قران نخسین اندر سرطان بود دلیل کند بر افتادن حربها
میان اهل مدینه و در عرب و زمین عراق و خراسان و غلبه ترکان
بر طراف و اسلام و در سبدها و بسیار در ارجیف و دروغ و نا ایزد و کمی آنها

د

وف و حال مسافران آب و مردمان دریا و حیوانه آبی اگر این مشه
تیرین بود دلیل کند بر فتنه افتادن و رسیدن با بها ملوک و اشراف
و بزرگان زمین را و هر کوب که اندر و تدرایش بود کزنده رسد کوهر
و را و کوهر خاندانها را از نهاد فلک سرطان و طبیعت و را از مردمان
اسد اگر قران نخسین اندر اسد بود دلیل کند بر افتادن ترک و عب
و خراسان و جوزا و ستم از سلطان بر ایشان و رسیدن فزع مردمان
از آسمانهای

و قتل هر یک دیگر را اگر بمشاهده عطارد یا مشت دلیل کند بر رسیدن
فساد و خرقهها و مالهای سلطانی اگر بمشاهده آفتاب بود دلیل کند
بر بیماریهای ملوک و رؤسا و اشراف و عقب اندر حیات ایشان و فوت
که اگر بمشاهده زهره بود دلیل کند بر پیش آمدن سفرها و مسافران
و هر کوب که اندر و تدرایش بود کزنده رسد کوهر و را و کوهر خاندانها
از نهاد فلک است **سنبله** اگر قران نخسین اندر سنبله بود دلیل کند
بر افتادن حرب و فتنه بر قطره و عرب و قستان و پارس و نیمروز
و ترک و بزرگان و بسیار در و چهارها بلاء کنند و خشکی هوا و کمی آنها
و رسیدن غمها از قربات عشیرت و دیدن مصیبتها اگر بمشاهده ماه بود
دلیل کند بر غم و فکبت او با و اطباء و رؤسا و آفت میوه و کشتهها

وفلات و اگر مشهدين ترين بود دليل کند بر مکاره کردن ملوک و سندن
نحو استهما از مردمان و بسيار بر مشاطه کردن و تشنگان را شدن زنان اندر
فساد از دنا و فحش و هر کوی که اندر و تدرایشان بود که نذر رسد کوچه را
و کوچه پرخانش و طبعیت و را از مردمان از نهاد فلک سنبه **میزان**
اگر قران نجسين بود اندر میزان دليل کند بر فتنه و آشوب بر زمینهای
مغرب و عرب و شهرهای روم و غارت و برده کردن و رسیدن
ذل مرلوك مشرق را از ملوک مغرب یعنی که هر ملک که برتر بود از ملک که
فروتر بود و بناحیت و فساد حال غازیان و بسیار بر چارهها و قحط و گرسنگی
اندر مردم و دیدن علامتها بر هوا و سحر اختلاف هوا و خشکی و بیکشش که
این مشهدين عطار رد بود یا بیشتر دليل کند بر فساد کیش داران و اهل ملک
و خداوندان لهو و غنا اگر مشهدين زهره بود دليل بود بر فساد حال زنان
و حرک ایشان اگر مشهدين ترين بود دليل کند بر ستم و ذل و محنت که ایشان را
رسد و چاره پاریشان و هر کوی که ایشان اندر و تدر بود فساد رسد کوچه را
و را و کوچه پرخانش را از نهاد فلک **میزان عقرب** اگر قران نجسين
بعقرب بود دليل کند بر حرب و فتنه بر زمین عرب و بریا چون عمان
و بصره و شهرهای که پوسته است و کشتن ایشان از جای بجای
بارنج و شترت و جو و رستم از سلطان اگر مشترک ایشان بود یا عطار

با عطار رد دليل کند بر زبان مرایشان را و یکی سود بازگانان و رسیدن
مرملوک پارس و مغانی فرزندانش اگر نجسين با ایشان بود دليل کند بر
بادها و بارانها اگر زهره با ایشان بود دليل کند بر گزند گزندگان زمین
و بعضی مرلوك را از ملوک و رسیدن آفت مرزبان بود و کوچه که از
اندر و تدر بود که نذر رسد کوچه را و کوچه پرخانش را از نهاد فلک
عقرب قوس اگر قران نجسين اندر قوس بود دليل بود بر افتادن حربها
اندر زمین ترک و قزوین و بخارا و شهرهای غم و فساد و در سب
هست و تاحیان غزنین و کاشغر و ختن فتنه و غارت و برده کردن
زنان از وطنها و غلبه نجسان و گزندگان چون مار و گزندم اگر مشهدين
مشترک بود و عطار رد یا ماه دليل کند بر بسیار زنا و فحش و زنا و نجس
شدن توبه و تحبه و خیانت اندر امانت اعیان اگر شهابت افتاد
بود دليل کند بر سفایا و اشرف و کاستن ایشان و مکر و غدر و ریاچگی
اندر ایشان پدید آید و هر کوی که اندر ایشان بود گزند رسد مرلوك و در
و کوچه پرخانش را از نهاد فلک **جدر** اگر قران نجسين اندر جدر بود و
کند بر حربها و ملوک اندر زمین جسته و زنک و بربر و هندوین و فساد
مرک و سفند را و کشته مارا و جراح و زخم اگر شهابت افتاد
بود دليل کند بر قوت سرما و چاره ملک کنند مرملوک را و رسیدن

ورفتن بادها و ابرها و اختلاف هواها و برهما شورید و کی کلاه و قوت
 حال در زمان و اگر شهادت ماه و مشتری بود دلیل کند بر صغیر عاده
 و رسیدن غم و عمارا و اشراف را و جس و اعیان اگر شهادت بره
 بود دلیل کند بر قوت حال سلطان و داد و عدل شان و اگر کوکب برود
 بود و افساد در سده پیش **و لو** اگر قران نحسین اندر بود دلیل کند
 بر جزا و تنبیه بادیه و عرب و کوفه و سواد طحی و کیلان و کرکان و آب دریا طحی
 و سفر و حرکت مرملوک و اشراف و بسیار بر باد می موج انگیز اندر کشتیا
 و زو رتبا و فساد عالم و مسافران آب و جستن برهما بشده و عطار بود
 دلیل کند بر کبریا و رفته بادها و سرد و ابرها و بزم و چهار ملک کنند و
 خور شرها و دیدن علامتها بهو اندر و قطع راهها اگر شهادت بر اقباب بود
 دلیل کند بر عصیت و خوریش میان ملوک اگر بشهد زهره بود مشتری
 دلیل کند بر فراخ سراهها و باغها و مغزها و عاده و زنان بازرگانان و در کوکب
 لشکرها با صاحبشان و هر کوکب که اندر و تد بود دلیل کند فساد و راز فکرت
حوت اگر قران نحسین اندر حوت بود دلیل کند بر جوع و فتنه بر باد
 توران و خوقان و بزرگترین طبرستان و جرجان و در میان و اسکندر و خلیفان
 و کشتن و تکلیف و حشت از غلط و رسیدن زیانها و هم و ترس از دشمنان
 اگر بشهد اقباب بود دلیل کند بر مرگ اشراف و فساد حال ایشان اگر بشهد

عطار

عطار و اقباب بود دلیل کند بر ملک ملوک چهارها و ایشان و کی غنای بسیار
 حیوان و جنبش طحی اگر بشهد زهره بود دلیل کند بر کزند و آفت بزنان و سخت
 حال مسافران و غربا و هر کوکب ایشان که اندر و تد بود دلیل کند فساد و کفر
 و راز کوکب بر خاهاش را و طبیعت او را از مردمان از نهاد فکرت
 و شکسته اندر قران ایشان اندر برهما که اندر شرف کوکب دلیل کند بر فساد
 حال اقلیم آن کوکب خاصه آن کوکب ناظر ایشان بود از برج ثابت بود
 دلیل کند بر بای دار آن فساد بر میان بود اندر آن اقلیم اگر از برج متغیر
 دلیل کند بر زودی برین شدن آن فساد

بخداوند شرف برج دلیل کند

و دیگر و تد از شهرها و دیگر اگر صاحب شرف آن ناظر ایشان شود
 و کوکبی نیز نقل کند و در ایشان بود دلیل کند بر بیم و ترس با اهل اقلیم وی
 و بازایمی یافتن بود که کنگری بدیشان رسد و نشاند هر روز تخیل
 سر از حمت محل هر چه عیالند اندر و تد بود و متغیر بود مرکی طالعها تخیل
 را که پیدا شود از دلالتها ایشان و حالهای نواحی آن برهما که ایشان
 بر و اندر بود از مشرق و مغرب و جنوب شمال بوقت تخیل برانند
 قوت و ضعف ایشان و رجوع و استقامت شان و نظر شان و طبعشان
 اما هر که نحل بود بوقت تخیل با مثلثه وی و اندر و تد بود و متغیر بود

عطار

و مستقیم بود دلیل کند بر فساد و شر باقیم بابل و خراسان و ترک و بسایر آنها
 منقطع و یکی سرما و عصبیت و منارعت اندر میان ملوک و اعیان و جنس لشکر با
 و نکبت اشراف و غیر طهارت و فساد حال ستوران و گردش حالها
 از حال بجا و منقطع آنکه بود که بوسط بود اگر چه از تریج وی بود دلالت
 بر منارعت رعیت بر ملوک اگر چنانچه راجع شود ضعیف تر بود دلالتش اگر
 زحل اندر مایل و تدبیر و ناظر بود طالع را دلیل کند بر فساد مایه های رعیت و ملوک
 و یکی دغلبا و منقطع آنکه بود که ماه و حریج مقبول آنکه دلیل کند بر سختی سرما
 بپاک کنند و بسایر خرد و دنیاقت طعام لیکن حریج انوی ساقط بود
 دلیل کند بر سختی حال اشراف اگر زحل از طالع ساقط بود و دلیل کند بر جد
 سرمای سخت بپاک کنند و چهار پایان را اگر راجع بود دلیل کند بر برودت
 ملوک و جبر و ستم بر رعیت اگر حریج اندر منقطع بود و واه سال بود و مستقیم
 بود و اندر تدبیر بود دلیل کند بر چهار پایان که پیش خلق از کمر خوشی و ترشتم
 گرفتن هر کس و غیره با راجع و منارعت ملوک و اشراف خاصه اندر شرق
 و خراسان اگر راجع بود قوی تر بود دلالتش و غلبه کند زدن و فساد
 بر سلطان خاصه اگر زحل با شمس اندر و تدبیر و منارعت اقتدایان ملوک خاصه
 بابل و کزندرسد چهار پایان را و خداوند چشم را و منجیران را و غلبه کند
 منجیران درین و سختی که تا آنکه از ان برج برون رود اگر اندر تدبیر و ناظر

اندر مایل تدبیر

طالع بود و مستقیم دلیل کند بر فساد و شر مردمان و خیانت یکبار دیگر
 و ناراستر باشد شهر با بر بروج او را و تریج و تقابلش فساد کند اگر راجع بود
 سخت بود دلالتش بشکته الارضیه و اگر زحل شور بود قوت
 تحویل اندر شکته و مردان و تدبیر و منقطع بود و مستقیم دلیل بود بر
 و فتنه اندر میان اشراف و رسیدن ذل و سختی مرایش از از عالم و
 و زدن و حرکت کاه و کوفتند و اگر در سبند بود حرکتی که در کان و جوانا
 بود و چهار پایان در ایشان و حریمها اندر هر آفتی

اگر حریج اندر تدبیر بود او را دلیل کند بر فساد
 نبات و ضعیف اهل اشرا را نبود و ناظر بود طالع را و مستقیم السیر بود
 دلیل کند بر فساد و آفتها کشت و نبات و صلاح حیوان برج و اگر
 راجع بود یا اندر تدبیر بود دلیل کند بر فساد و کشته ها و حال حیوان پنجم
 طالع بود و ماه اندر هفتم بود و آنها برج او که بر شهر با برج او را
 تریج و تقابلش را اگر زحل اندرین شکته بود و پنجم طالع بود و ماه اتریم
 بود و آنها سال قرائن بمقارنه یا تریج یا تقابل زحل بود یا حریج نیک
 بود و نکبت اشراف پس اگر حریج اندرین شکته بود و واه سال بود و مستقیم
 بود و اندر تدبیر بود دلیل کند بر فساد و خرم و آفت کشته ها و میوه و منارعت
 و عصبیت مردمان و آفت چهار پایان خاصه بر و کوفتند و کاه و اگر در

بود پاره اندر کوه کان و جوانان بود نرینه و مادینه و فتنه و حشر شرنا
اندر اگر اول سال نبود کمتر این بود دلالتش اگر تدر بود و غناظره حفا
سال بود و بیشتر بود دلالتش اگر غناظره دلیل کند بر ملک شتر فساد
و اگر غناظره شان از تریج مقابل بود سخت تر بود و در از تر دلالتش
اگر مقبول بود زحل را بد زحل مستحق بود و اگر تریج راجع بود و اندر تدر
و دلیل بود بر ملک با زحل دلیل کند بر عداوت کردن دشمنان با ملک
و بسیار خنجر نریش و فتنه اگر تریج اندر تدر نبود و غناظره بود بطلان و مستقیم
بود و زحل ساقط بود دلیل کند بر صلاح حال ملک از در دشمنی و حشر از آن
که کند در شهر با تریج او را و تریج و مقابلش را و فساد حیوان
بود و اگر راجع بود فساد سخت تر بود و از در و آن و هلاک ستودان
و فساد کشته ها خاصه مرشدان کواکب را که اندر تریج و مقابلش بود و قبول
بود و زحل که تدر بودی و دیگر فساد کند میوه آن جنره که گفتیم اگر بطلان
نشد و زحل ساقط بود دلیل کند بر آن جنره که باید کردیم اگر راجع بود
دلیل کند بر بد حال شهر با تریج او و تریج و مقابلش را و حیوان حشر را
و سختی آنکه بود که اتصال کند زحل و مقبول بود از تدریس و تثلیث و تریج
و مقابله **المثلثه الهوائیه** اگر زحل بجزا بود بوقت تحویل یا بشکلی
و اندر تدر بود و مقبول بود و مستقیم بود دلیل کند بر سختی بسیار با ملک

و حیا

و خشکی هوا و کمی باران و سخت سرما برستان و گرم تابستان و چهار ماه
زحلی اندر مردم و بسیار خیانت و منازعت و سخت و دلالتش
دیگر و غریز طعم و نقصان آنها و آفت کشته ها اگر راجع بود دلیل کند بر
ملوک با یکدیگر خاصه در آن ناحیه که شیشه منسوب باشد و لیکن
و تدر راجع بود و درین متن بود بیشتر و اندر دلیل کند بر حرکتشان
سبب زلزله اگر تدر بر از صاحب وسط السماء پذیرد یا از
دلیل کند بر دلیل کند بر سختی و حشر با از حیان ملک سبب تنگت
اگر زحل اندر تدر نبود و غناظره بود بطلان اگر یکی شکلهای نظری و مستقیم بود
دلیل بر بسیار با ملک صبا و دوبر بود و سختی سرما و زمستان و کوه
اگر راجع بود دلیل کند بر بیماری از سردی و تر و زلزله اگر زحل
بطلان نکرد و مستقیم بود دلیل کند بر جنبش باد با نرم و سختی سرما و زمستان
بر جنبش اگر راجع بود دلیل کند بر باد جنوبی و چهار مرشد حشر را
و عصبیت و فساد از جهت مردم عامه اگر تریج بود اندر شیشه هوا
و اول سال بود و اندر تدر بود و دلیل کند بر خشم و نیر و کردن حق و داد
خوشتن و چهار مرشد غلبه خون و دشمنی و خشکی هوا و کمی
نم و غلظت آنها پدید آید اندر هوا و اگر راجع بود دلیل کند بر حشر فتنه
سبب حشر و ستم و طلب کردن باطل اگر تدر نبود و غناظره بود بطلان

و اگر تدر بود و مقبول بود و مستقیم بود دلیل کند بر سختی بسیار با ملک

و مستقیم بود دلیل کند بر چهار یار که از او تار و خون خیزد چون قوی باشد
و آبله و حصه بشهرهای برج و برج تربیع و مقابلش اگر راجع بود
دلیل کند بر چهار یار طاعون اگر از طالع ساقط بود دلیل کند بر
اختلاف حال هوا از ابرو باد و تیرگی افتادن چنین و گزند آتش و علق از
خون و فساد گناه و کسیر غلها از باد و هوا اگر راجع بود دلیل کند بر گلهها
و غلها مر اهل شهر برجش را و برج تربیع و مقابلش را **المثلثه المایه**
اگر زحل بر طالع بود بوقت تحویل یا مثلثه و از او تار و خون خیزد
بود و مستقیم و برج از ساقط دلیل کند بر بخت برمای زمستان
و نقصان آنها و عزیز طعام و آفت گشتهها و غلها و غلها و انده اشرف
و خروج فرومایگان بر اشرف بسیار بر چهار مر اهل شهر را و برجش را
و تربیع و مقابلش را و اگر این بخت بود دلیل کند بر بارانها بر بخت
و کمربانها و بسیار بر چهارم گزند اگر راجع بود دلیل کند بر بخت
حال سفران آب و هلاک ایشان و اگر برج ناظر او بود و سعدا
از او ساقط دلیل بود بر فتنه بزرگ و هلاک و مرگ مردم باشد
بسیار اگر زحل از او تار و خون خیزد و ناظر بود طالع مستقیم بود دلیل کند
بر بسیار بارانها و زیادت آنها و قوت سرما اگر سعد ناظر بود بر
نباید رسید بزم کمتر بود و اگر زحل بخار و غش بود از طالع و متصل بود بر یا زحل اندر برج بود
اندران تحویل

و ماه اندر هفتم نباید رسید بر قایم اندران تحویل اگر زحل راجع بود
و برج ناظر او بود دلیل کند بر فساد اهل شهرهای راجع او که اندر وی
و برج تربیع و مقابلش بسیار چراخته مرایش از او گشتن و از او گزند
اندران اگر زحل از او ناظر طالع ساقط بود و مستقیم بود و برج از زحل
ساقط بود دلیل کند بر این و صلاح و کفر فساد و بخت بود نیز چون
برجش نیم گزیده بود از مغر صلاح و خیر و اعین و لیکن چهار یار بود
مر اهل شهرها و برجش را و با بصلاح باز آید اگر راجع بود و از او ناظر
بود و سعدا از وی ساقط بود دلیل کند بر غلبه کردن فرومایگان بر
و سرمای سخت و بسیار آنها از جنبش ملک اگر برج اندر مثلثه آبی
بود و اول بود و اندر او تار و خون خیزد و مستقیم بود و ساقط بود از او ناظر
زحل دلیل کند بر غارت و خسارت بسیار و چهار یار بر زمین عرب
و حور سلطان بخارسان و طبرستان و دیلم و آمدان بارانها و زیادت
آنها و کمی ماهیان و بدید آمدن نخیل این ما سرور رسیدن هوا و بارانها
آب را و اهل دریا را و باز سلامت یافتن بود اگر راجع بود و ناظر
زحل بود دلیل کند بر جرف فتنه بدین زمینها که باید کردیم با حورهای
طاعون و رسیدن قایمان اندرین سال ساخته اگر آنها سال افتاد
برج بود یا تربیع و مقابلش و برف و هلاک سفران آب و غلبه نخیل

گزینند از آب و کربارها و نقصان آنها اگر هیچ اندر و مطالع بود
 و مستقیم بود از غنای پاک بود دلیل کند بر خروج ترک و حرب کردن مردمان
 دریا و آشوب اندر ایشان و صلاح حال شهرها که از آب دور
 و از حرکت ایشان اگر راجع بود دلیل کند بر فساد حال شهرها و خرابی
 و تریج و مقابلش و گزند و حرب اندر ایشان از قبل ملوک خاصه که
 اندر هادی عشر بود اگر هیچ از مطالع ساقط بود و زحل بود بر ناظر بود
 و مستقیم بود دلیل کند بر کین فساد و شر و ضعف اهل شهرها و خروج
 او را جز آنکه پیش آید و شهرهای جیش را چار از غلبه خون چون
 آلود و دشمن بر اندام و سلامت باشد اگر راجع بود و بمنای زحل بود
 و زحل اندر و تدر بود دلیل کند بر فساد و تریج و حرب و فتنه و سخت
 بود با چهارها و غلتهها و فساد و حیوان مزروع او را و تریج و مقابلش
اقسام افلاکیه چون قران بود و خیر را اندر مطالع و خیر عالم
 دلیل کند بر فتنههای عامی و بر غلتهها و بیم و ترس و شدت و جور
 و بسیار را را جیفها اگر اندر ثانی بود و افتادن اعتبار پیدا شود و در شهر
 بعام اندر و رفتن مال از مردمان و جانی شدن بناکان اگر اندر
 بود یا اندر تاسع از مطالع دلیل کند بر خرابی و کثرت و عبادت خانههای
 کتب رسیدن عوارض مکرره ناک و ناک و اینها را محمود میخواند و اوضاع را
 دیکارا

و آشوب را شدن نهانها و اسرارها و گزند پیران و خواجگان اگر قران
 خامس بود یا اندر هادی عشر از مطالع دلیل کند بر فساد و حال خرابی
 و زیان بار و اوقات و او را از قزاقها و جنگ اندر مجالس شراب و شراب
 خوارگان و زحمت لشکرها و در و اسلح و آلت و حرب و بسیار
 ارجافها و کین سرور اندر مردم عامه اگر قران اندر سادس بود یا اندر ثانی
 عشر از مطالع دلیل کند بر بسیار خرید و فروخت ستور و برده و فساد
 و بیماری اندرین دو گروه و رسیدن جراحتها و ریش و دتل اگر قران
 اندر هفتم بود از مطالع دلیل کند بر خروج دهن و بیضیات و **اگر قران**
خمس و دهم و یازدهم و شانزدهم و نه تا حقیقتها بروج هفتم و بسیار خصومت و فتنه و سخت
 مردم و اندر زنان و مردان اگر قران اندر و بسیار خصومت و عذاب
 اندر مردم و اندر زنان و مردان اگر قران اندر وسطا السما بود دلیل کند
 بر فساد و حال سلطان و بزرگ احوال ملوک و خشم گرفتن ایشان و خوی
 از دشمنان و ناکان و بسته شدن کارها بر عاتق بسبب بزرگان و سخت
 رسیدن فتنههای شهرها و بروج قران را و ملوک ایشان و باشد که قران
 بهر یک یکبار اندر سلطان بود دلیل کند بر ضعف بروج و سخت رسیدن
 خاصه بر اهل شهرها که بر اندر بارج قران کنند و بر دولتها و قوما و جاهکها را
 همچون رجوع قران زحل و شتر بوقت انتقال کردن از غلته قبلیته

بکیفیت

پس چون قرآن باز کرد و بدان برج میفرستد اندر اهل آن دولت باقیست
 و بهر بود کشتن دولت از ایشان بر دمان دیگر و جنب جنبان شود حال آن
 اگر کسی نبود و حال این چنانست چون قرآن انتقال ملت از میان
 و عثله و بکویت بفرستد و عثله او دلیل کند بر مولود و بکویت
 عیسم و چون از پس سال باز عترب آمد دلیل کرد بر وفاتش و وفات
 سال نهم اندر بود از وقت رجوع قرآن بران برج که بر انتقال بود
 پس چون باز کشت قرآن بر برج عترب پیون آمدن حاج بود بکه
 و ویران کردن کعبه اندرین سال و کشتن عبدالقدوس از پس چون
 باز کشت قرآن از پس عترب سال پیون آمدن ایوب بود و کشتن
 سواد پس آنکه قرآن قوس سال از پس دویست و شصت و شش سال از
 سال قرآن دلالت کند و کشتن دولت از قوم بفرستد که از اهل آن
 بودند در ناحیه مشرق و یافور و دیگر از اهل دین و علم که اندر
 در کشت دولت اهل هر ملت از ملتها با ندان از وی یاد کردیم از دور باز
 قرآنهای امت و از قوم بقوم و وقت تمام شده و دور زنی بود از عترب
 و خاصه موافق آید این آنها با انتقال زحل سوی برج منقلب و طلوع
 این زمانها چنانکه از بر جهان منقلب بود آنکه دلیل کند بر زودتر انتقال
 حالها و دولتها و ملتها و افتادن بجزایر و کشت عالم و بدین عجایب از

اصوات

احداث و از ارباب از سور و فرس و سو چون ریختن ستارگان و پدید آمدن
 آتش اندر هوا اگر اندر حمل بود طوفانها و سیلها با فساد اگر بر طایفه دایما
 شکستن و دو همای کشتن و سرمای سخت و فساد هوا اگر بفران بود زلزله
 و سوختن نبات از سرما و خشکی و مرگ چهار پان اگر بحدس بود و خاصه
 بیشتر از دور ساقط بود آنکه شرف و بود که یاد کردیم و گردانیدن ملک
 از قوم بقوم و خاصه اگر متوجه اندر بود و دور حال بود و آمد آمدن زحل
 پس بهر از بر جهان منقلب بهر هفت نیم سال و نباشد وقت تمام
 دور و گردش حالها چنانکه گفتیم و پدید آمدن مدعیان و بفرستد بر اهل
 پیامبر دارندگان دولتها و مرقومها را و این است که چون ده روز تمام
 مرزحل را بایام دارا که پیون آمدن و القزین بود از دور و سکن درین سال
 و رفتن دولت بیارس از زمین عجم و پس چون تمام گرفت و دور دیگر از
 دور و ریش خروج اردشیر با کمان بود بر زمین عجم و باز آمدن
 مر اهل پارس را و قورش شدن کار با ایشان و چون تمام شد ده دیگر
 از دور و ریش پیون آمدن عیسی بود علیه السلام و کشتن دولت ملت
 بترسان و چون تمام شده دور دیگر از دور و ریش پیون آمدن یافور
 و آوردن نقوشا که و چون تمام شده دور دیگر از دور و ریش پیون آمدن
 پیغمبر بود صلی الله علیه و سلم و آمدن مسلمانان و دولت بر اهل عرب و آوردن

دین حق و سبب روقت حادث بدور نم اندر بود تا بدو یازدهم اندر
 یک پیش یک دور از جهت قرائن و پدید شدن دور با بزرگ اندر وقت
 آنکه در سید و منت است و پدید شدن از اعش و انتهای درجه
 قمت برجهای منتقلب و فجد و یاد کردن کرده دیگر که اهل این علم بود
 که مقدار کبک زمانها دولت براندان نهادستارگان مرابله ملتهارا
 و اقلیمها را چنان چون فصل کهستان هندوستان در وقت یاقوت
 اندر وقت بجا هلال بود و چون مشترک کهستان و عجمت در وقت دولت
 ایشان اندر پانصد و ششاد و چهار سال بود و چون عطار کهستان و مغرب
 در وقت ایشان اندر و چون ماه کهستان و چینست در وقت دولت با
 ایشان براندان نهاد سالها است و همچنین که تاریخ ستارگان ترکست
 و در وقت دولت ایشان اندر و چون زهره کهستان و عربت
 در وقت دولت براندان سالهای و بود در ایشان و همچنین هر یک را در وقت
 دولت براندان نهادستارگان ایشان است چنانکه یاد کردیم و اما
 یاد کردن خداوند و طلسمات که در وقت حرکت است و درجه که باشد
 باز آید و از پس با بود و چنان چند روز بعد پیش باز آمدن باز یکی
 ماه است درجه پیش باز آمدن اندر بود و هر درجه را بهشتاد
 گذارد اگر چه پیش باز آمدن اندر بود و یا از پس باز گشتن اندر بود و هر

و شش

لک

که تمام بود از پس ششاد درجه تا بحال استقامت یا بحال رجوعت و موافق
 آید این سال با اشتغال زمین برج منتقلب بود دلیل بود بر رجوعت
 و اما مباحث و تغییر ملک و افتادن حدتها اندر عالم از چهار روز و هر روز
 و قوط و باد و بارش کنند و باشد و بارانها بر یک گشتن و سرمانی گشتن
 و باشد نیز تغییر بار عاری بزرگ که بوقت رجوع طوفانها را است و باد
 و زلزله و قوط و خرابی اقلیم و تغییر ملتها از حرکت ملک بوقت تا حرکت
 این هشت درجه پیش باز آمدن یا از پس باز گشتن از دو یاقوت
 و این هر ششاد و چهار سال اندر پیش آید اما ششاد است این حرکت
 ملک که پیش اندر است یا از پس باز گشتن و چند حرکت از ملک
 درجه یا بحال استقامت اندر است یا بحال رجوعت اندر است بنزد
 بر سالهای تمام بر مقصد و ششاد و نه قمت کنند آنچه کرد اندر ششاد
 و بگردند بدانچه از قمت بیرون آید یکی بکشد و آغاز کنند
 باز گشت ملک و دیگر بکشد پیش باز آمدنش و سه دیگر بکشد
 باز گشتن همچنین تا شمار سپر شود و چون بگردند ملک باز گشتن
 اندر بود یا اندر پیش رفتن پس ملک رسم بدان بود که شمار اندر
 باشد و بگردند یکس شمار اندر و بر ششاد تا بر بخشند هر چه بیرون آید
 بود و آنچه با نذر ششاد زنند و بر بخشند بر مقدار هر چه بیرون آید

خواب اقلیم

خانه دارند و خداوند ششده اول را فراموش حد و جانت که نمیدانم
 اوجی بودی اگر از شرف و عمل بشد خداوند شرف را فراموش دارند اولی تر
 بود و برین قیاس بر آنکه شهادت بسیار گفته اند از کونا و زیاده
 و نقصان کرده و لیکن آنچه موافق بر آنکه خودیم پس باید دیدن تا
 بر درجه طالع کدام است آنرا خط چشم است آن مستوی بود که ساعت
 از او کمتر دارد انبار شاختن و اگر از خداوند خطی اندر خانه باشد
 خویش بود آن شهادت مضاعف باید کرد امید مثال طالع فراموش
 خانه فرمادند نرنگ مطر روز آدینه ساعت اول نه درجه نور بود زهره خداوند حد زهره
 خداوند ششده اول بقر خداوند دوم از زهره خداوند صورت او
 خداوند روز و ساعت بقر جمله شهادت بنابر زهره بی و قر و عطارد
 حد مستوی بدین درجه زهره را شناسیم و قر را انباری و اگر یکی
 ازین ستارگان در خانه خویش بشد شهادت مضاعف کنیم
 چنانکه عطارد که خداوند حد است در جویا بود شش شهادت باشد
 او را برین قیاس باید دیدن تا زهره اندر کدام خانه است از طالع
 دلیل ضمیر از آن خانه بود و قر همچنین چنانکه اگر زهره اندر نیم و قر اندر
 هم باید گفتن ضمیر از هر فرزند است عاقل یا غم منفردار و دوا این
 آنت که بطلمیوس فرمود است و استادان اعتماد برین پیشتر کنند و از

خانه فرمادند نرنگ مطر
 خداوند

ک

کونه گفته اند و نکته چند باز گویم بتوفیق ایند تبارک و تعالی که کند
 یا مستوی بر درجه طالع و درجه تیر که نوبت او را بود و درجه سهرم
 کیت آن است آن که قوت تر بود و در جایگاه او نگاه باید کرد که ضمیر از آن
 جنس بود و همچنین گفتیم که سهرم سعادته و خداوند ششده اول خداوند
 سهرم السعادة باید دیدن تا از زهره کدام قوت تر است و در کدام
 خانه دیگر نگاه باید کرد از زهره در درجه طالع تا کدام برج و درجه
 رسد و باید دیدن تا کدام است آن بدو نظر دارد و اگر نظر و دلیل
 از جنس و طبع آن است آن خانه بود و اگر هیچ نظر نباشد از جنس
 از ستان خانه بود منفرد هم چون اثناعشریه در درجه طالع باید دیدن
 تا کدام برج بیخا و همچنین اتصال قمر ضرورت نگاه باید داشت
 و نقل و جمع و رد و قبول که دلیل او سخت قمر بود هندوان عباد
 کنند بر خداوند ساعت هر چه تمامت چنانکه آن جایگاه که او باشد
 ضمیر از آن جنس هم دانند و آن است که ناظر بود بود انبار دیگر نهی
 که آنرا سهرم ضمیر خوانند و آنت که درج طالع وقت بر باید رفتن در
 آن است آن که مایه و خواهد پوستن درین وقت پنهانند و بدین
 تا حساب کجا بیجا مد آن خانه دلیل ضمیر بود و آن ضمیر از آن جمله است
 و باقی است لطیف مانند خودار بطلمیوس باید دانستن جی اگر درج

س

مولود بر اجتماع یا استقبال درست شود دلیل بر سیدنی سرور را بود و سهم دیگر
از اقباب یا طالع بر یک و آنچه دلیل رفته بود درج خویش بود و افزای
و از برج دلیل یخکن آنچه که بود در صورت از آن جنس بود و پیش
این گفتیم که آن ستاره را که شهادت بیشتر بود مستول است پس اگر
از آن بود که دو ستاره را شهادت است بود باید دیدن تا کدام
ناظر است یا طالع او را مقدم باید داشت و اگر هر دو ناظر باشند باید دیدن
تا قوت تر کدام ستاره بیشتر است یکبار که مستول بود چنانکه خداوند خانه
بود فرا پیش خداوند شرف دارد و برین نسق همچنین نگاه باید داشت
تا اتصال قمر کدام ستاره است که خط اندر خانه قمر بیشتر دارد و در اغت اورا
بود و چون بر آنست با شکر که مثلثه از کدام جنس است بدین باید آن خانه
مستول گشت چنانکه از بهر مال بود در درجه دوم باید آوردن و او را در
دانستن و نیز قیاس و همچنین حال آن کوکب که بطالع دلیل آن جنس بود
چنانکه اقباب از جهت عمل در وقت و زهره از بهر لذت و فرزند
فصل دانستن نیکی و بدی و در و او اکتش حاجت است
محقق ابو الحسن علی بن سوره درین رساله کرده است در استخراج ضمیر تقاب
اختصار و آنچه بکار آید بجای آوردن ضمیر اندر و نهاده پس فصلی دو از آن
او گفته است بعینه اندرین کتاب نهم و آن اینست دانسته باد خواج

چون خداوند دلیل شد و دلیل بر جای که حاجت بر آن کس است
بود پس چون دو دلیل را بدست آورده باشد باید دیدن اگر این دو دلیل
کنند که حاجت رو اگر دو مکرر اند دلیل آن مخترق باشد یا باطل که
پس اندر افتد از بهر ضعیفی ایشان را و اگر یکی ازین دو دلیل بخداوند
حاجت پیوندد و یا خطر بود نشان اندران جای که حاجت و یا پیوندد
از و ستاره که اندر جای که حاجت بود یا خداوند حاجت بخداوند
طالع پیوندد و یا ستاره که اندر طالع بود یا ستاره پند که اورا طالع
حفظی بوده حاجت رو اگر دو و اگر هیچ ستاره نفع نکند نور چه دلیل
باریک باریک نگاه باید کردن تا هیچ ستاره هست کمزور هر دو را
جمع کند بر آن گونه که یاد کردیم از مسودت و نخست آسانی و دشواری
و اگر نظر هر دو دلیل شافل باجماع از دو ستاره حاجت رو اگر دو رضای
آنکه دلیلش بود ستاره مکرر و رضای آن و یک و اگر هر دو بد ستاره مکرر و رضای
هر دو را اگر دو و اگر ازین که یاد کردیم هیچ نبود دلیل کند که حاجت پیوندد و اگر یکی ازین دو دلیل بود
و از تر بیع یا از مقابله و خداوند حاجت بخش بود خداوند مثلثه را
از آن کار بلا و مخترع رسد چنانکه باینکه خواست که آن کار نکرده بودی
پس اگر از آن بود که مسئله برین شکل گردد اعتماد بر خداوند خانه
یا زدهیم پس اگر خداوند خانه یا زدهیم اندر طالع بود مقبول و یا بعد
کنند از خانه یا زدهیم

همی نکرد و آن سعد اندر طالع بود و یا خداوند طالع اندر طالع بود و یا
 اندر تو بود و مقبول بود دلیل کند که حاجت روا گردد **فصل** در وقت
 روا شدن حاجت دانسته باد خواهر را که چون دانسته باشد که حاجت
 روا می گردد باید دانستن که کدام وقت و تا چندگاه روا گردد پس
 بدانکه کارها که تمام شود یا بروز یا تمام گردد یا با همها یا با همها
 طبیعت و چیزها نیست که با نیک مایه روزگار را بر طبع و طبیعت و غیره
 هست که اندک روزگار تمام نشود چون حدیث آیت و زادن
 و بود که بل تمام گردد چون درخت نشاندن و آنچه بدین مانند پس
 چون خواهند که بدانند که کند بر حاجت هر چه دلیل اگر هر دو
 برج راستان آیت بود حاجت اندران روز روا گردد و اگر از ایشان
 در حاجت بود بدانند که چند است هر چه در هر روز که نیکو یا با هر
 ساله بر حسب طبیعت حاجت و وجه مسئله و بدانکه برجهای ثابت و دلیل
 کند بر بل و نه چندین بر ماه و برجهای متقلب بروز و اگر هر چه دلیل
فصل در احکام کسوف مقدار زمان در تاثیر کسوف ساعت کسوف
 بود و مستوی از آفتاب هر ساعت یکسال خاصه در برج ثابت و از غیر
 برج متغیر که تا تاثیر کسوف در آن شهر بیشتر بود که برج کسوف در آن
 دلالت کند و اما آنکه کوکب که تدبیر کند کسوف بود آن بود که مستوی

و اگر کسوف آن بود در برج ثابت یا متغیر

پس اگر در برج ثابت و

باشد بر برج کسوف و طالع باشد بود در آن استان که خداوند برج
 کسوف بود فرا پیش دارند پس هر آن کوکب که آن بود تدبیر کنند
 کسوف بود و آن کوکب که بشمارت بد و نزد دیگر باشد معیار
 او بود و آن کوکب ثابت که در درجه کسوف بود یا درجه طالع کسوف
 بود از مشرقی که تشریفش نزدیک بود و آن کوکب که مقیم بود از کوکب
 علوی پس برین نگرش که پسند بود که بر کنند یکی کوکب بود و بود که
 دو کوکب و بود که سه از متخیره و ثابت و اما آن حسن که جزو حاش
 کسوف در و تاثیر کند دلیل کنند از آن بر آن بر آورند که کوکب
 کسوف بود در و باشد و بصورت آن برج و آن صورت که
 در و بود از کوکب ثابت از جهت صورت پس اگر در برجهای
 بودند که صورت مردم باشند چون جوزا و سنبله و میزان و دلو
 و نیمه اول از قوس از وقت و آن احداث در مردم بود و اگر
 در برجهای بود که ستمها و شاخ دارند چون حمل و ثور و جد و کوز
 در کا و کوسفند بود و اگر در برجهای بود که جانوران آبی باشند
 سرطان و حوت آن حادث در جانوران آبی باشند و هم برین گونه
 باشند چون اندر برجهای جنبه کان زمین بود خنجر عقرب و نادر
 سباع و شتر بود و غیره و همچون کف کنند در صورتها یکی کوکب ثابت

از صورتهای چهل و ششگانه و همچنین اگر تدبیر کنند در برجهای ارض بود
 از حوادث اندران چیزها بود که از زمین برید و اگر برجهای هوا بود
 آن حوادث در مردم و در کاه و کوس و غیره و اگر برجهای مایه بود آن حوادث
 در جانوران مایه بود و چیزهای آبی و اگر در برجهای ناز بود آن حوادث
 در زوایا و در معدن کوهها و همچنین اگر تدبیر دران صورتهای
 بود که دلیل کند برجهای نوران و شتر و غرضشان در شمال دلیل بود بر
 لرزه و خستگی و اگر درین صورت بود و غرضشان در جنوب بود
 دلیل باشد بر بارانها و سیلهای عظیم و همچنین اگر تدبیر در برج
 اعتدال برجهای حوادث در میوه و غرنمای درختان بود در کاه
 پروان آمدن ایشان و در سینهها و چیزها که نوزاد و سود بود از
 در فصل بهاران بود و اگر انقلاب میفرستد آن دران میوه باشد
 و چیزهای که سود دارد و کاه آید در فصل تابستان اگر در اعتدال
 خریفی بود آن دران میوه و بزمای بود که در خریف کاه آید و همچنین اگر
 بود که در یکی از برجهای انقلاب بود آنکه پدید آید اندر میوهها و پرستش
 و همچنین اگر تدبیر در برج ثابت بود دلیل بود که آن احوال از نباتها
 بود و اگر در برج دوجسین بود دلیل کند بر آن احوال در مردمان

در این کتاب در فصل اول از صورتهای چهل و ششگانه و همچنین اگر تدبیر کنند در برجهای ارض بود

و در پادشاهان و اگر در یکی از این برجهای منقلب بود دلیل کند آن احوال
 در عیب پدید آید و در مردمان خود جای و همچنین اگر تدبیر در کوس و
 مغرب بود و در کوس و قمر آن احوال در کمتر آن جنس بود اگر مقابل
 در حیانه نیز از آن جنس باشد و اگر در کوس و شمس مشرق بود و در کوس
 قمر مغرب بود آن احوال در بیشتر از آن جنس پدید آید و الله اعلم
و لا یغیب الکیف الا الله احکام احراق کواکب در برج اعتدال
 زحل اندر زحل بسوزد و شتر مقدار او باشد یا بد و چون دلیل کند
 بر تابستان و پروان آمدن دشمن با قوت و با سهم بسیار اندر زنا
 خراسان و اصفهان و اگر حرج مقدار او بود یا بد و چون دلیل کند
 و اگر زهره مقدار او شود یا اتصال کند دران سال حرکت زنان بسیار بود
 و اگر عطارد مقدار او کند یا اتصال شود دلیل کند بر نجات افتادن
 عدا و قضا و اهل ارب و اگر قمر مقدار او شود یا اتصال کند بر نجات
 جبال و مرکب ستوران و حیوان کوه و اگر خالیه التیر باشد میانه بود و
 بود که میوه نیک نباشد و فساد جوهر بود چون زروسیم و مس و آنچه
 بدین مانند **احراق زحل در ثور** چون زحل در ثور بسوزد و شتر مقدار
 او باشد و یا بد و اتصال کند دلیل کند بر بسیار فساد و میوه و اندر زهر
 و سود آن خاصه و اگر حرج مقدار او باشد یا بد و اتصال کند دلیل کند بر

در این کتاب

دزدان و راه زنان و فساد میوه و اگر وقت کرم بود دلیل کند برکت
 و صحت کرم و اگر وقت سرما بود بهیو معتدل شود و اگر زهره
 شود یا اتصال کند دلیل کند بر سختی کرم و سرما در آنست و اگر عطارد بود
 همچنین باشد و اگر قمر مقارن بود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار عمارت
 و صلاح زمین و بسیار کشتیها و میوه و گیاه اگر خالیه السیر بود دلیل کند
 بر مرکب چهار پایان چون کوسفند و کاد و سختی خط **اندر جوار** چون زحل
 اندر جوار بسوزد و مشتر مقارن او باشد یا اتصال کند نکبت رسد
 مرد بزرگ از جمله قضا و فقها و ائمه و اهل دین و اگر تریخ مقارن
 یا اتصال کند دلیل کند بر غفنه بسیار بر زمین حجاز و اگر زهره مقارن
 شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار زهره زنان و بندگان و اگر
 عطارد مقارن شود یا اتصال کند بر بسیار احوال و زرا و در آن
 و از خربنها مال بزدیدن و هلاک شدن مردی بزرگ از جمله دیگران
 و اگر قمر مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر فساد حال زنان حامله
 و اسقاط فرزندان و بسیار بادهای سخت و فساد میوه و اگر خالیه السیر
 بود دلیل کند بر فساد احوال اهل علم و ادب و مردمان باور و ویرانی
 و صوبت احوال مردمان از منسیه و آذربایجان **در سرطان** چون زحل در
 سرطان بسوزد و مشتر مقارن او شود یا بد و چون در دلیل کند بر تباهی

بر سر زحل و زهره
 و مرکب

احوال

احوال ملک خراسان و اگر مریخ مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند
 بر هلاک ملک التوم و اگر زهره مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار
 مرکب زنان و کودکان خود و طفل و اگر عطارد مقارن شود یا اتصال
 کند دلیل کند بر تباهی حال ملک بابل و مصیبت بسیار افتادن او را
 غم و ریخ رسد و اگر قمر مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر گرانى زرها
 و سختی کرم و سرما و اگر خالیه السیر بود دلیل کند بر فساد ریخ و بیشکرد
 ماهر و کمتر بودن آبها **در اسد** و چون زحل در اسد بسوزد و مشتر
 مقارن باشد یا اتصال کند دلیل کند بر سلاست چهار پایان از خود آب
 و آنچه بدین جنس مانند بود و اگر مریخ مقارن باشد یا اتصال کند دلیل
 کند بر مرکب خرد و شتر و خرد شتر و اگر زهره مقارن باشد یا اتصال
 دلیل کند بر بسیار زرد و سیم و جواهرهای گانی چون نقره و مس و طلا
 و یا قوت و اگر عطارد مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار خنجر
 و سلاست راهها و فراخ سیم و از زلزله آن و بسیار برون سیمات و کرم
 قمر مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر ف و خراب و درخت او و فساد در
 بزرگ کشتی کمال السیر باشد دلیل کند بر نقصان زرها و بسیار مرکبهای
 کوسفند و از زانی کوش **در سنبله** چون زحل در سنبله بسوزد و مشتر مقارن
 شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بیماری کودکان خاصه اما سهل و سلاست

و اگر هیچ مقدار نشود یا اتصال کند دلیل بود بر نسیب و حال پیران و هلاکت
 بزرگ از طایفه بزرگان یا از وزیران و اگر زهره مقدار نشود یا اتصال
 کند دلیل کند بر بسیار رنج و کشتها و زجرها و از زانی نرجهای همه
 از آنجه ویرا بکلیل بچایند و بوزن بسجند و اگر عطارد مقدار نشود یا
 اتصال کند دلیل کند بر نیکوتر حال بازارگانان و اهل تجارت و بر
 نفع ایشان و بسیار رنجها و سختی و سرما و گرفتار شدن مقدار نشود
 یا اتصال کند دلیل بر بسیار باد و بوسه کی بارانها و غبارانها
 و اگر وقت گرم بود بسیار رنج و عرق و گر خاله شیر باشد دلیل کند
 بر مرگ بسیار و دستوران و بچه افکندن ایشان و از زانی نرجهای
 زیادت شدن آنها **در میزان** چون زحل در میزان بسوزد و مشترک
 مقدار نشود یا اتصال کند دلیل کند که آن سال سالی عظیم بود از بزرگ
 ملوک و بزرگان و دقایق و شایع و اگر هیچ مقدار نشود یا اتصال
 دلیل کند بر تباها و احوال غم و کشت و بخت رسیدن بسیار ایشان و از زانی
 مقدار نشود یا اتصال کند دلیل آن شدت و آفت اهل عرب پسند و اگر
 عطارد مقدار نشود یا اتصال کند دلیل کند بر بزرگ شدن مردمان و
 و سفله یکشدین ملوک ایشان را و استخفاف مردمان بر سلطان و بگفتن
 ایشان و گر خاله شیر بود دلیل کند بر گزافی نرجهای و پیداشدن دزدان و راهزنان

مانند

دنا این و بیهم عالم مردم **در عقرب** و اگر زحل اندر عقرب بسوزد و مشترک
 مقدار نشود یا اتصال کند دلیل کند بر برون آمدن دشمن از جبال
 و دغور کند بدین دیگر بجز از اسلام و خلق را بدان طریق خوانند اما در
 نیاید و اگر هیچ مقدار نشود یا اتصال کند اهل خراسان را از بزرگ
 نیک و یا با و بر رنج بسیار رسد و دشمن بزرگ بر خیزد و در خراسان
 و اگر زهره مقدار نشود یا اتصال کند حال عرب تباها شود و خاله
 اهل بادیه و اگر عطارد مقدار نشود یا اتصال کند دلیل بود بر فساد
 سواد و لیکن رنج بسیار بود و اگر قمر مقدار نشود یا اتصال کند
 کند بر بسیار رنجها و باران و جوها و اگر خاله شیر بود دلیل بود بر
 بسیار زمین عرب و حجاز و تنگی و شدت اهل خراسان و نرجهای
 کران **در قوس** چون زحل اندر قوس شود و مشترک مقدار نشود
 یا اتصال کند دلیل باشد بر نیکوتر حال ملوک و کشت دکی کارهای
 ایشان و آبادان شدن خرابه و تباها هر حال علماء و اهل دین و کرم
 هیچ مقدار نشود یا اتصال کند دلیل کند بر بخت و سر مادی و خوشتر
 و کرم مادی و خوشتر و اگر زهره مقدار نشود یا اتصال کند دلیل بود
 بر فساد حال زنان و مطربان و تباها هر حال عشرت و اگر عطارد مقدار
 نشود یا اتصال کند دلیل کند بر تباها هر حال اهل سلم و اهل دیوان و ادبا

و محترق

و خوف ایشان از سلطان و اگر قمارن شود یا اتصال کند دلیل باشد
 بر سفر ملوک سلاطین و مراد یا بجاصل کردن در آن سفر و اگر خاله اش
 دلیل بود بر تباہ حال مردم عام و خاص و تباہ حال ستوران و تباہ
 کار ملوک و باوشت و خراب شدن خزینہ ایشان **در حدیث چون خل**
 در حدیث بسوزد و مشتر مقارن او بود یا اتصال کند بر یکوثر حال احباب
 سلاح و بزرگ شدن ایشان و بسیار شافع رسیدن ایشان را
 و خرابی خزینہ و تهر شدن آن و هر که زہرہ مقارن باشد یا اتصال
 کند دلیل بود بر میانہ بودن زخم و استمال هوا و اگر عطارد مقارن
 شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار حرکت و پیران و کم شدن اہل
 و حرکت کو دکان و اگر قمر مقارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر بزرگی
 سخت جستن با دخت و بسیار فساد و غلہا و کمتر بودن نرخ و اگر
 خاله التیر باشد دلیل کند بر سختی سال **در دلو اگر زحل**
 بسوزد و مشتر مقارن باشد یا اتصال کند دلیل کند کہ درین سال
 سرما سخت باشد و حریف منہ بسیار باشد در ناحیت خراسان و زمین
 یمن و اگر مریخ مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر خروج دشمن عظیم
 بناحیت خراسان و اگر زہرہ مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر
 بسیار بارانها و غما و اگر عطارد مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند

بکثر

بر کثرت شدن طوفان و فساد اہل کوفہ و زمین حجاز و اگر قمر مقارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر بکشتگی باد و در آن ماه و بسیار بر رعد و برق
 و اگر خاله التیر باشد دلیل کند بر فساد زمین و خرابی آن و نابودن شہنشاہ
 و غلہا و نباتات و تباہ شدن حال اشراف و بزرگان **در حوت اگر زحل**
 در حوت محترق شود و مشتر مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر پیران
 آمدن دشمن بناحیت اصفہان و فارس و این سال با شدہ
 خصب و کم منفعت و اگر مریخ مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار
 خون موخته و خروج دشمن بناحیت و سخت رسیدن ملک بابل و پیران
 او بود و اگر زہرہ مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار زخم کشان
 و بیمار ایشان از درد و قدم و اگر عطارد مقارن شود یا اتصال کند
 دلیل کند بر کمبات بسیار در دیران و فساد اہل عرب و قمر مقارن
 شود و یا اتصال کند دلیل بود بر بکشتگی بارانها و بسیار آہنا و لیکن
 سالہ خصبی باشد **احترق مشتری اندر برجها** و اگر مشتر اندر
 حمل بسوزد و زحل مقارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار بار
 بارانها در آن سال و بسیار خشمها و جوہیا **محجف افتادن بر**
 بابل اگر سفر کند و اگر زہرہ مقارن شود یا اتصال کند دلیل بر بسیار حرکت
 عامہ مردم اندر بستان و اگر عطارد مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود

بر کثرت

برنگابت و پیران و بسیار مرک که دوکان و علمها ایشان و اگر بقیارن
یا اتصال کند دلیل بود بر نیکوتر حال ملک و اشراف و صلاح کار ایشان
و دل فارغ و کماله السیر باشد دلیل کند بر نیکوتر حال ملک اهل بابل
و فارس و فلسطین **ملاحظه** و اگر مشتری
اندویش بسوزد و زحل مقدار شود یا اتصال کند دلیل کند بر تنگی و بی
بر حاجت خراسان و کرانی و زخمها و اگر هیچ مقدار باشد یا اتصال
کند دلیل کند بر خروج دشمن بر زمین سودا و لیکن درین پایه و اگر زهر
مقدار شود یا اتصال کند دلیل کند بر نیکوتر حال و منفعت فراوان که
عطارد مقدار شود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار رنج و بارانها و باد و
سخت در آن ماه و اگر بقیارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر نیکوتر حال
و فراختر زخمها و صلاح اهل سهل و خیال بخاصه اهل سودا

حیو و اگر مشتری در جوزا محترق شود و زحل مقدار
یا اتصال کند دلیل بود بر پچار ملک خراسان و هم مرک و اگر هیچ مقدار
شود یا اتصال کند دلیل بود بر فساد حال مردمان و بسیار درزدان
و راه زنان و دست بردن سلطان مرا اهل فساد را و ظلم بر رعیت اگر
زهره مقدار شود و یا اتصال کند دلیل بود که ساله خضر باشد و منفعت
و اگر عطارد مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر نیکوتر حال بازار کائنات

نق

و فرج و شادی و خرمی و صلاح عامه خلق و اگر مقدار شود یا اتصال
کند دلیل کند بر هلاک ملک و بزرگ و دیگر شستن با سم تراژ و بجا حشمت
زیادت اگر خاله السیر باشد دلیل کند بر هلاکت و زیر تحشتم بر دست
رعایا بسبب غوغا **سلطان** و اگر مشتری در سرطان بسوزد
و زحل مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر ظفر یافتن ملک دشمن
خویش و اگر هیچ مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر پروا کردن
دشمن از ناحیه مغرب و اگر زهره مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود
بر باد های سخت که در آن ماه بود و اگر عطارد مقدار شود یا اتصال کند
بود بر صلاح جمله کارها و نیکوتر حال ارمینیه و قفقاز و تبار حال خراسان
و اگر خاله السیر باشد دلیل کند بر عمارت و بسیار آبرها و صلاح غلها
و میوه و خضیر **مسلم** و اگر مشتری در اسد بسوزد و زحل
مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر آفت ملک بابل و اگر هیچ
مقدار بود یا اتصال کند دلیل بود بر پچار و سخت ملک بابل و اگر
زهره مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر چرخه و شاد کنندن
و اگر بقیارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار رنج و غم ملک بابل
و لیکن بسلالت بگذرد و اگر خاله السیر باشد دلیل کند بر آفت
مردمان و با بسیار و سلامت ستوران و تبار حال سنج **مسند**

و اگر بیشتر از نرسیده بسوزد و زحل مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر کثرت
 زخما و سخت بودن حال و اگر هیچ مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر کثرت
 زخما و سخت بودن حال و اگر هیچ مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر بسیار مردمان خاصه کودکان را و فساد آما و نیت بندگان خدا و
 خویش و اگر زهره مقدار شد یا اتصال کند دلیل بود بر تباها حال
 علما و فقها و اهل دین و اگر مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر کثرت
 سال و خوش و شاد و بسیار اهل نفع و تجارت و کمال التیر باشد
 دلیل بود بر حرکت بعضی از وزرا و مرد بزرگ قدر و معروف در میان بزرگان
 و نیکوتر حال اهل م و جزیره و فارس **میزان** اگر بیشتر در میزان بسوزد
 و زحل مقدار شود و یا اتصال کند دلیل بود بر خروج دشمنان از ناحیه
 خراسان که به قوت باشد آنکه با قوت و جاه و شمش و کشتی
 و اگر هیچ مقدار شود و یا اتصال کند دلیل بود بر خوش و فراخ زخما
 و اگر زهره مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر فساد حال مردمان
 و حرکت بزرگان و اشراف از مرد و زن و اگر عطارد مقدار شود یا
 اتصال کند دلیل بود بر توسط زخما و ازانی چیزها که آنرا بکلی بپایند
 یا بقیان برگشند و بجند و اگر مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر با و
 بسیار دعامات هوا و اگر هر هوا و کمال التیر باشد دلیل بود بر بیشتر

هوا و فساد حرمانیان و نیکوتر حال اهل پارس و بختان و کامل و هر
عقرب و اگر بیشتر در عقرب بسوزد و زحل مقدار شد یا اتصال
 کند دلیل بود بر بخت سرما و خشکی سال و اگر هیچ مقدار شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر بسیار تخلیط رعیت و غلبه ایشان و تباها بکمال
 و ملوک خروج رعیت بر سلطان و اگر زهره مقدار شد یا اتصال کند
 دلیل بود بر بیرون آمدن دشمن ضعیف از ناحیه خراسان و اگر
 عطارد مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر تباها حال غلما و کثرت
 بودن ریح و فساد راهها و کمال التیر باشد دلیل بود بر توسط حال
 و نیکوتر اعتدال هوا و بسیار آب و بارانها و بوقت خویش **قوس**
 و اگر بیشتر در قوس بسوزد و زحل مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر باران بسیار در اقل سال و خشکی هوا و باخ سال و اگر هیچ مقدار
 مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار ریح و بخت
 بر زمین فارس و خبال و اگر زهره مقدار شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر بسیار ریح و باران و خوش سال و اگر عطارد مقدار شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر صلاح حال وزرا و کتب اهل دین و ادب و کفر
 مقدار بود بر بسیار رعیت و ریح و ازانی لفره و جواهر کافی
 و هر آنچه سپید باشد و کمال التیر باشد دلیل بود بر بسیار و با

و اتصال کند دلیل بود

و مرک اهل دین و ادب و خداوندان شریف **صاحب** و اگر شریف
در حد بر بسوزد و زحل مقارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر خنثی
خوشکی هوا و سال و اگر مریخ مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود
آبرو با و مرک بسیار و چهار سر و خشک و مرک فالحی و کفر خاله الهی
دلیل بود بر کمتر شدن آب چشمها و بسیار باران و سیلها و هفت و فساد
غلهها بجا که ندم و جو **صاحب** و اگر شتر در دلو بسوزد و زحل
مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بیرون آمدن دشمن ضعیف یا پادشاه
و اگر زهره مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر نظر یافتن ملک بر آن
و بسیار بارانها و غما و کرم عطار و مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود
بسیار بارانها و خنثی سرما و فساد شغل ملک و سلاطین و هلاکت و زلزله
و اختلاف سخن مردمان با ملک و سلاطین و کرم مقارن شود یا اتصال
کند دلیل بود بر بسیار بارانها و آبرو و پوختگی و فساد میوهها بجا
خرما و کفر خاله التیر باشد دلیل بود بر آرزائی زخما و فساد میوهها و
حال طریستان و جزیر **صاحب** و اگر شتر اندر حوت بسوزد و زحل
مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بیرون آمدن دشمن عظیم
بابل و اگر مریخ مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر و با و مرک بسیار
مردمان را و کرم زهره مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر کرم زهره

بر سینه بود و سال و کرم زهره مقارن
شود یا اتصال کند دلیل بود بر کرم زهره

بسیار را و کمتر شدن مردم معروف و بیماری و اگر عطارد مقارن
شود یا اتصال کند دلیل بود بر میان بودن سال و بسیار نیکو
و سلاطین عامه مردم را و اگر قمر مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر
بسیار غما و بارانها و پوختگی آن و نیکوتر حال مردم بجا که ندم
و تجارت و اگر خاله التیر باشد دلیل بود بر کرم زهره و فساد
بزرگ از میان ایشان و اندک **صاحب** و اگر مریخ اندر حوت
و زحل مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها و غما و زلزله
و هلاکت مردم بزرگ از جمله ایران و کرم شتر مقارن شود یا اتصال کند
بود بر خنثی سال و بسیار نیکو میوهها و اگر زهره مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود
بر آرزائی زخما و بسیار بارانها و خنثی حال و حال مردم و اگر عطارد مقارن شود
یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار رعد و برق و صواعق و سپید آمدن کرم اندر
هوا و ظهور عکاس آسمانی و کرم مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر
باران فاسد و فساد کشتهها و غما و اگر خاله التیر باشد دلیل بود بر تبا حال
چهار پایان و ستوران که در دشت و جبال شهند **صاحب**
و اگر مریخ اندر ثور بسوزد و زحل مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر
چهار پای و ستوران کا و کوفت و خراب و اگر شتری مقارن شود
یا اتصال کند دلیل بود بر کمتر بودن این آفتها که یاد کردیم اگر زهره مقارن باشد

یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار از اینها با منفعت و سلامت و اگر
 عطار و مقارن بود و یا اتصال کند دلیل بود بر تیار یا کننده در کسب و مخیر
 تاثیر کند آنچه و کفر خلا السیر باشد دلیل کند بر بسیار و با و تیار از کوی
 و اگر مخ در جوار بسوزد و زحل مقارن شود با اتصال
 کند دلیل بود بر کما یخت از آن وقت و تیار یا گرم و گرم شتری
 باشد یا اتصال کند بر بسیار حرکت اندر اشراق و بزرگان و اهل دین از
 علت بر سام اگر زهره مقارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر حرکت مردمی
 از دیران و مال او بدو شدن و کفر عطار مقارن شود یا اتصال کند
 دلیل بود بر تیار هر حال مردمان و پیدا شدن ظلم و جور و تیار هر حال مردمان
 و پیدا شدن ظلم و جور و تیار و بر آمدن مردم دون و سفله و کفر خالی السیر
 باشد دلیل کند بر بسیار و با و حرکت فجاردان وقت
 و اگر مخ اندر سرطان بسوزد و زحل مقارن باشد دلیل کند بر فساد جمیع
 خلق و کثرت و دین میو یا و گرم شتری مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر
 اشراق و یا بزرگان و اهل دین و کثره مقارن شود یا اتصال کند بر
 بسیار و یا دای گرم و غرق شدن کشتیها و کفر عطار مقارن بود یا اتصال
 کند بر جستن باد یا زخمش و اعتدال و دیر بود و اگر کفر مقارن باشد یا
 اتصال کند دلیل بود بر فوج عامه مردم بر سلطان و اگر خلا السیر باشد دلیل کند

و اگر مخ

بر سختی کما
 و اگر مخ در اسد بسوزد و زحل مقارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر بیرون آمدن دشمن و هلاک شدن مردی بزرگوار
 و گرم شتری مقارن شود یا اتصال کند و تاثیر کند که دلیل هم این نماید و اگر کفر
 مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر سلامت حال مردمان و از زانی و زخمها و
 عطار و مقارن بود یا اتصال کند دلیل بود بر تیار هر حال ملک بابل و بر حرکت
 در آن ماه بگذرد و سیل بود و کفر مقارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر رفتن
 کشتیها و کفر خلا السیر بود دلیل بود بر وفات بزرگی از بزرگان و حشر و خون
 سلطان از جهت او و اگر در نخستین درجه اسد بسوزد و دلیل کند بر خشم و غضب
 سلطان بر اهل دیوان و اگر مخ در سنبله بسوزد و زحل
 مقارن بود یا اتصال کند دلیل کند بر بسیار حرکت و بیم و فزع اهل دیوان
 از سلطان و اگر شتری مقارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار و کثرت
 رسیدن با اهل دیوان و سیل کثرت و اگر زهره مقارن شود یا اتصال
 دلیل بود بر تیار هر حال اهل دیوان و وزیر و اهل علم و ادب و دین و اگر کفر
 مقارن شود یا اتصال کند دلیل بر فراخی سال و یکم و بسیار و کفر خلا السیر
 دلیل بود بر تیار زنان و کودکان و اگر مخ در میزان
 بسوزد و زحل مقارن شود و اتصال کند دلیل بود بر تیار هر حال اهل علم و اگر
 شتری مقارن شود و اتصال کند دلیل بود بر فقر یا فقن اهل علم و کفر

و چون آن

حال مردمان و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر پرون
 آمدن دشمن از ناحیه مغرب اگر قمر مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر ازانی ز خبا بجا صد انچه بکسل بمانند و بقیان بخشد و اگر خاله السیر
 باشد دلیل کند بر اقامت رعیت و تبا هر حال ایشان و خوف و بیم
 و کرمیخ اندر مغرب بسوزد و زحل مقدارن
 یا اتصال کند دلیل بود بر پرون آمدن دشمن از ناحیه مغرب
 و کرمیخ بود و بقیان باشد و کرمیخ مقدارن باشد یا اتصال کند
 دلیل بود بر بسیار بارانها و غما و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر بسیار بارانها و غما و آن هر دو بیک جنس بود
 و کر خاله السیر باشد دلیل بر تبا هر حال اهل عجم
 و کرمیخ اندر قوس بسوزد و زحل مقدارن شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر تبا هر حال علما و فقها و اهل دین از سلطان و بخت
 و کمتر بودن بارانها و غما و کرمیخ مقدارن یا اتصال کند دلیل بود
 بر صلاح کارهای اهل دین و ایمه و قضا و بزرگان و کرمیخ مقدارن
 باشد یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها و میان بودن سال
 و اگر عطار در مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها
 و کر خاله السیر باشد دلیل کند بر فساد چهار پایان بجا صد

دکمه

و کرمیخ در حیز بسوزد و زحل مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر میان بودن سال و بیکو هر حال سپاه و لشکر و اگر زهره مقدارن
 یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها و غما و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر بسیار بارانها و غما و کر خاله السیر باشد دلیل بود
 فساد چهار پایان خاصه اسب و هلاکت مرد عظیم از جمله سگهان
 معروف اگر کرمیخ در دلو بسوزد و زحل مقدارن
 شود یا اتصال کند دلیل بود بر بخت سرما و فساد میوه و اگر زهره مقدارن
 باشد یا اتصال کند دلیل کند بر تبا هر حال زنان و زنان و فحشاء
 و بسیار بارانها و غما و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال کند دلیل
 کند بر اهل دیوان و دیران و کرمیخ مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر بسیار بارانها و بپوشکی آن و کر خاله السیر باشد دلیل کند بر بیکو سال
 و خوشتر هوا از اعتدال آن وقت و کرمیخ اندر حیز
 بسوزد و زحل مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها
 و حویها و کرمیخ مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها
 و فساد کشته در آن ماه و بیکو هر حال زنان و عزیز ایشان و بخت
 و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار بارانها و
 سخت و کر عطار در مقدارن شود یا اتصال کند دلیل کند بر همین تاثیرات عطار

و کمال التیر بود دلیل کند بسیار و با و تهمنا کریم و مرکب بسیار
 احتیاجت زهره اگر زهره در محل بسوزد و زحل مقدارن شود یا اتصال
 کند دلیل بود بر باد یا بخت بد و خوشی بسیار رابع و اگر زهره مقدارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر یک سال و صلاح اهل بادی و اگر مزج مقدارن
 شود یا اتصال کند دلیل بود بر بادها و بسیار و غباران ماه و اگر
 عطارد مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل بود که تاسیر همین بود و اگر
 خاله التیر باشد دلیل کند بر تبا هر حال زمان و مطربان و فساد و جاهل
 که بدو غصب شد و اگر زهره اندر ثور بسوزد و زحل
 مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر نقصان غلها و رسوایان
 و اگر عطارد باقی مقدارن شود دلیل بر صلاح حال و سلامت مردم
 و نیکو گشتها و نیکو تر حال اهل شهر و کمال التیر باشد دلیل کند
 بر تبا هر حال زمان و مطربان و بیماریان و فساد ستوران و چاهان
 و اگر زهره در جوزا بسوزد و زحل مقدارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر نکبات افتادن اهل دیوان و احباب
 و ادب و اگر مشتری مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر آفت و نکبات
 و زراعت اندرین و اگر مزج مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود
 بر خوشرواعت دال هوا در بهار و سلامت مردمان از آفات و حوادث

و اگر

و اگر عطارد مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر همین تاثیر و اگر
 خاله التیر باشد دلیل بود بر بیمار بسیار لیکن بسیم کرد
 و اگر زهره اندر سرطان بسوزد و زحل مقدارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر خوش سال و انتقال بیم و اگر مزج مقدارن شود
 یا اتصال کند دلیل بود بر بخت کریم و اگر مقدارن شود یا اتصال کند
 دلیل بود بر بیمار زیاد و اگر خاله التیر باشد دلیل کند بر ازانی و زحمات
 و بسیار کفایت دروغ در میان مردمان **احتیاج** عطارد اندر سرطان بسوزد
 و زحل مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بادی سخت بسیار زیاد
 و غرق گشتن کشتیها اندر دریا و اگر مشتری مقدارن شود یا اتصال کند
 دلیل بود بر سلامت و صحبت بسیار و نکبت غده و مزاج و اگر مزج مقدارن
 شود یا اتصال کند دلیل بود بر خروج دشمن در اقیان و اگر مقدارن زهره باشد
 یا اتصال کند دلیل بود بر بیمار بسیار و کمتر افتادن مرکب و اگر مشتری مقدارن
 یا اتصال کند دلیل بود بر مرکب کودکان و بیماری از حرارت و کمال التیر
 دلیل بود بر تبا هر یک سال و فساد کارشان **احتیاج** عطارد در اسد و اگر عطارد
 در اسد بود و محترق شود و زحل مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل شد بر شرم
 گرفتن ملک و بر بزرگان لشکر خویش همان ماه یا مردی بزرگ از اهل بیت خویش
 یا از اهل دیوان خویش و مشتری مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل کند بر نیکو

و اگر

و اگر

عنایت ملوک بر رعیت و بر مجربان و کرمیخ مقدار نبود و یا اتصال کند دلیل بود
 بر همان تاثیر که از زحل ظاهر شد و اگر زهره مقدار نبود یا اتصال کند دلیل بود که آن
 مال و ملک خرج شود بر دست اهل بیت او و کرمیخ مقدار نبود یا اتصال کند
 دلیل بود بر آن که آن مال تفرقه شود بر خاص و عام و کرمیخ ظاهر شد دلیل بود که
 ملک مرد را باشد از بزرگان و معروفان از اهل دین و ادب یا مال و در بزرگ
 احتیاط عطا ^{دست} اگر عطا داد اندر سبب بسوزد و زحل مقدار نباشد یا اتصال
 کند دلیل بود بر ملک مرد را ز جمله بزرگان و وزیران و کرمیخ مقدار نبود
 یا اتصال کند دلیل بود بر اینکه حال مردمان و تجارت ایشان و جمع شدن مال
 ایشان و کرمیخ مقدار نبود یا اتصال کند دلیل بود بر بیرون آمدن دشمنی از
 ناحیه خراسان و زحل و پنجمن تاثیر کند اما هیچ قدر تر بود و اگر زهره مقدار
 نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر تباها حال دهران و اهل دیوان و قلم و بزرگان و
 بازار گمان و کرمیخ مقدار نبود یا اتصال کند دلیل بود بر بسیار ریاکاری
 و نابخشود و صومعه ها کشیدن و شوریدن و کرمیخ ظاهر شد دلیل بود بر فساد و
 و ناریا بخی خراجها احتیاط عطا ^{دست} اگر عطا داد اندر میزان محترق شود و زحل
 مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر گرانی زنها خاصه آنچه بیکل پمانند و بوزن
 و کرمیخ مقدار نبود یا اتصال کند دلیل بود بر تباها یا سخت زنا زها خاصه
 ناحیه مغرب و کرمیخ مقدار نبود یا اتصال کند دلیل بود بر ازانی زنها

خاصه آنچه بیکل پمانند و بوزن کند و اگر زهره مقدار نباشد یا اتصال کند
 دلیل بود بر بزرگ شدن مردم از ذال و سفلی و دون و اگر کرمیخ مقدار نباشد یا اتصال
 کند دلیل بود بر سلامت مردمان همان وقت و کمتر بودن بیمار و کرمیخ ظاهر شد
 دلیل بود بر وسوسه و دیوانگی در مردمان اندران ماه و در آن وقت
 احتیاط عطا ^{دست} اگر عطا داد در عقب محترق شود و زحل مقدار نباشد یا
 اتصال کند دلیل بود بر طغیان فتن ملوک بر دشمنان خویش و کرمیخ مقدار نباشد
 یا اتصال کند دلیل بود بر بیرون آمدن دشمن از ناحیه یمن و اگر زهره مقدار
 نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر دروغ و اراجیف بسیار که سلطان رسد از
 بیرون و اگر زحل مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر تباها حال مردمان و بسیار
 باد و مخالف و کرمیخ ظاهر شد دلیل بود بر بسیار مرگ کودکان و کرمیخ
 بود و یکم بجز تبت احتیاط عطا ^{دست} اگر عطا داد اندر قوس محترق شود
 و زحل مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر آفت بسیار اهل خراسان
 بنحی صده در ستوران و کرمیخ مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل بود که آن
 وقت هیچ نبود و بکشت بکشد و نیکو حال ستوران بود و فارس و عراق و اگر
 کرمیخ مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل بود بر فساد حال در که ماه و حال و حد
 میان اهل دین و تعصب ایشان و اگر زهره مقدار نباشد یا اتصال کند دلیل
 بود بر فساد حال زنان محترقه و بزرگ و باد و سخت زیان کار و بار آنها

به شغفت و اگر مقدارن شود یا اتصال کند دلیل بود بر همان تاثیر که از زهر
 ظاهر شد اگر خلا السیر شد دلیل بود بر نکت بعد از آنکه اهل وقت و کم و بیش
 القاب احتراق عطار **صحت** اگر عطار در اندر حذر محترق شود و زحل
 باشد یا اتصال کند دلیل بود بر اعتدال هوا و خوش و بد و شکی با وجودی که از
 مقدارن شود یا اتصال کند بر همان **صحت** اگر مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل بود
 بر بسیار باد و باران و اگر خلا السیر شد دلیل بود بر آنکه هفت روز سر گذشت
 و آنکه باز بشکند احتراق عطار **صحت** اگر عطار در اندر محترق شود یا اتصال
 کند دلیل کند بر سرمای معتدل و اگر مقدارن بود یا اتصال کند دلیل بود
 بر اعتدال هوا و خوش و بسیار باران و اگر زهر و مقدارن باشد یا اتصال
 دلیل بود بر تاثیر خمر و اگر مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر باد های
 بد باران و اگر باران باشد آنکه بود احتراق عطار **صحت** اگر عطار در اندر
 محترق شود و زحل مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر تبار
 حال قاضیان و دیران و هلاک یکی از ایشان و اگر زهر و مقدارن شود
 باشد و اگر مقدارن باشد یا اتصال کند دلیل بود بر چشمها و زیادتی آب چشمه
 و فراخی ششها و سبز بسیار بهار و اگر خلا السیر بود دلیل کند بر غلظت نوید آید
 اندر زنان و کودکان و طفل و اعتدال بلعواب **قوس قزح در ماه رومیان**
 تشرین اول سور مشرق تنی افتد و حیران شود و عرب از سور مغرب در ماه

باز می

مارس را بکشته رسد و غور سلام تشرین الاخر مشرق در زمین بابل
 مرکب بود و مغرب پس از آن فراخ بود و باران بود بسیار **کافون الاو**
 در شرق مردمان کوفه و بصره و مداین را مرکب بود و سخت و مغرب ملخ
 پدید آید و کشت تباه کند **کافون الاو** در شرق بادش هر بدست
 افتد مغرب فراخی بود در عالم و باران بسیار بود در روم حرب افتد
شهاب در شرق بر خصوصت میان مردمان مغرب جهال غلبه گیرند **آذ**
 از شرق خواجه پیرون آید در مغرب برف آید و ملخ و تباه کشت بود
نیسان در شرق چهار پایان هلاک شوند خانه که در قوس بود هم
 بله آفت بسیار بود در عالم نواد پانصد و هجدها بسیار بود و در سنه سبع و اربعین
 چنین بود **آیا** در مغرب بلا می پوخته بود و قسط بود **خزیران** در شرق
 پادشاه را از جای خوش بگرد و نماند از بر جوار و نرسیدند و هلاک توران بود و در
 ثمان و اربعین و جسمای چنین بود و مغرب خراب بود بگوشتهای جهان **توز** در شرق
 زمین بارس فساد و افتها خیزد و کشتن بود اندر زمین بابل مرکب بود
 مغرب سلامت بود و عدل انصاف **آب** در شرق زمین پاکش
 و هلاک بود و انکور و غمارا پر نیکی بود و مغرب حال نیکی بود غلظت را در
 اول با سبب جدد و کشت کندم و چونیک آید به قتم انکور بر و ششم باران
 ش نزد هم هر درخت که برسد خشک شود و پسمت باد خوش جدد پست و غتم

با این عصر مرگ
 انکور و غلظت و سستی
 می آید و حدیث

آب باید دادن درختان را در تشرین آخر دوم آب سرد شود و گوشت سرد کند
پست و دوم هر چند که در درختان شود و بپزد و بپزد آید
در مشرق و برک از درختان بکشد و بپزد و **کافور** اول که نفس از دهان بیرون
آید با بطن آدمی شود و آن حیوانات دیگر نیز به هم سر را آغاز کند و گوشت را
زده کنند پست و نهم آغاز باری بود **کافور** **چشمه** اول درستان بود دوم
با و صاب آید و هر که آن روز درخت برود هرگز خشک نشود و نوزدهم سر را غلبه
و کبر آفتاب بشود **شباط** در سال کبیسه سر را قوی شود و بپزد و درختان برخورد
بچیند چهاردهم درختان شکفتند و خون در تن آدمی روان گردد
پنجم تفنگ از زمین بر آید پست چشمه **بلو** آید که آنرا
فرشتگان خوانند در نیش و در خون آفتاب بر روی اسد آید با لویه بند
بلا در خورشید شود و آخر شباط وقت کشتن تره های تابستانی بود از
کندن و معصوم و کدو و غیر آن پست و یکم شباط که از زمین بر آید
و هوای گرم گراید پست و نهم با و چهارم مشرق و مغرب در آن ایام درخت
بباید بنورند و زمین نباید سپرد شباط برای سخت در آید و گرمای
سخت بیرون شود پست و ششم ایام الحوز بود تا چهارم از آن
نخستین روز ایام بخار و کبرم ابریشم بچیند و جانور
که اندر ایشان استخوان نبود بچیند اولش آغاز نو با و رسیدن

از آنجا

از آنجا در اوایل بهار برید
پست و نهم باران بود پست
ستان شیطین فرو شود آبها زیادت شود و چشمه ها شیش
کی و پست و دوم با و شمال جدید می کشند و پرنده گان خانه نهادن آغاز
کنند و نبات نیک شود چهاردهم درختان آب تمام بر گیرند باز
پنجم کارند و بچند و از آن بیست و ششم اندک مایه هوا خشک بود
دریم هوای نیک گرم شود پس ازین وقت در خور آن در دوازدهم
با و سخت جدید آب هفتم آبها کمتر شوند قوت کبر پست
در چشم و چهار تا بیست و پید آید بچیند و چشم
کزندگان چون مار و غیر آن اول هفتم آن روز که علیه کرد
بر باد و از آن نظر بود از آن مدت جدید پیشتر و تا آن با و بچند ماران
آن سال در آن زمانه تباران بود در تحویل سال عالم مرتج بکشد و فصل غلات
اختلاف و حرب پدید آید چون زهره بکشد و آب کم شود چون عطارد
کید را پسندد مرکب جو مان بود با و خفا و بکشد و کرا و گوشت تباه شود چون
زحل بکشد طاعون و مرکب بود چون زهره بکشد و کار اسلام و دین خلی بپزد
چون کید نوردهم قسم کبر و در آن سال که آب کم شود و آب از آن کم شود
با و تا آنکه از آن روز در آن سال که آب کم شود و آب از آن کم شود
با و تا آنکه از آن روز در آن سال که آب کم شود و آب از آن کم شود

با و تا آنکه از آن روز در آن سال که آب کم شود و آب از آن کم شود

نست به نوزدهم

Handwritten circular stamp or seal in the top right corner of the page.

Handwritten text in Arabic script, arranged in approximately 15 horizontal lines across the right page. The script is cursive and typical of historical Islamic manuscripts.

